

THE RIGHT HONOURABLE
 GEORGE FRANCIS ROBERT, LORD HARRIS,
 GOVERNOR OF MADRAS,
 FIRST CHANCELLOR OF THE
 Madras University

MY LORD.

I have sought permission to inscribe to you this work, prepared at the request of the Director of Public Instruction, chiefly for the use of the students in the University over which your Lordship presides, because I believe you share in the conviction that to the majority of those who shall be trained there, the *accurate and scientific study of their own language*,—a language hardly inferior to any in sweetness, flexibility, copiousness and force,—is calculated to be as useful as any other secular study, while its tendency to train the mind to habits of patient research and close analysis must render it as beneficial a discipline to the young as the study even of the mathematics themselves.

That your Lordship may be permitted to see the increasing prosperity of the University of which you are the founder, as well as of the other many undertakings by which you are seeking to promote the good of those under your controul, is the fervent wish and prayer of,

My Lord,

Your Lordship's

Faithful and obedient servant,

G. U. POPE

(1859)

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

PART I. CATECHISM

இ ல க் க ண நூ ல் .

முதலாம் பங்கு.

இ ல க் க ண வி ஓ வி டை .

இலேಖ

ஜி. பூ. பே ப ட் பை ப ய ர ல்

செய்யப்பட்டது.

“வினாநல், வினாபனை விதிநல், பன்நினை
சடனாக கொச்சிளே மட'கச்சி இகநநம்,” | ந.அ. 41. |

MADRAS :
PRINTED AND PUBLISHED BY P. R. HUNT,
AT THE AMERICAN MISSION PRESS, 167 POPHAM'S BROADWAY,
1859.

Advertisement.

THIS work is designed to be a complete Grammar of the Tamil language in both its dialects. It is hoped that nothing of importance has been omitted.

It is divided into two parts, the first being a full exposition, in question and answer, of the Grammar of the language, with copious examples so arranged as to form a series of reading lessons. The second part consists of the Native authorities, to which appeal is commonly made in doubtful cases.

A Grammatical Vocabulary has been added. The work is intended for private Students, Indian and European, as well as for the highest Classes in Colleges and Schools.

TANJORE, *February*, 1857.

TO THE SECOND EDITION.

The whole has been thoroughly revised, the commentary to the Nannûl greatly enlarged, and numerous additional references inserted. It will be observed that in many cases *transmutations* required by rule have not been attended to. The second edition of the Tamil Poetical Anthology is intended to be the companion to this Grammar, and contains references to it throughout.

OOTAKAMUND, *June*, 1858.

மு க வு ரை.

காப்பு.

இலங்கு புகழ் சேர்பல இலக்கணம் உடையோன்,
சொல்லரும் முதலவன், சொற்குக் காரணன்
அலரடி இறைஞ்சி அறைகுவன் நற்றமிழ்
இலக்கண வினா விடை இளையோர் பொருட்டே.

க. தமிழ்ப்பாஷை ஆவது எது?

தட்சணத்தில் வழங்கும் திரவிட பாஷைகளில் ஒன்று. அது கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் முதலியவைகளுக்கு இனமானது.

உ. தமிழ்ப்பாஷையானது எவ்விடங்களில் வழங்குகின்றது?

பெரும்பான்மையாய்த் திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், வட ஆறுகாடு, தென் ஆறுகாடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, சென்னப்பட்டணம் என்னுஞ் சில லாக்களிலும் இலங்கைநீரின் வடபுறத்திலும் வழங்குகின்றது.

“ருண கடல் எழிலி ருடகம் வேங்கடம்
என நாள கெல்லென இருந்தமிழ்க் கடல்.” [பள்ளால்.]

ஈ. அந்தப்பாஷை எத்தனைவகை ஆம்?

செந்தமிழ் என்றும், கொடுந்தமிழ் என்றும் இருவகை ஆம். செந்தமிழ் என்பது செய்யுள்தமிழ். கொடுந்தமிழ் என்பது வழக்கமான வாசகத்தமிழ்.

சு. தமிழ்தூல்கள் எத்தனைவகை ஆம்?

இலக்கியம், இலக்கணம் என இருவகை ஆம். இலக்கியம் என்பது வழுவின்றி இயற்றப்பட்ட பலவகைப் பிரபந்தங்கள் ஆம். இலக்கணம் என்பது இலக்கியத்துக்குரிய விதிகளை உணர்த்துவதாம்.

“இலக்கியம் என்பதிலக்கணச்சான்றாய்
வழங்கி அவ்விவகளை மன்கிபதாமே”

“இலக்கணம் என்பதிலக்கிய முறை உற
வைததென்று வழங்கப்படுமே.” [பேர் அகத்.]

ரு. அவ்விவக்கியங்களிற் பிரதானமானவைகள் எவை?

திருவள்ளுவர் குறள், நாலடி நானூறு, சீவகசிந்தாமணி, சிலப் பதிகாரம், அவ்வைசெய்தபாடல், கம்பன் இராமாயணம், அதி

வீரராமன் பாடிய நடைதம் முதலியவைகளே. இவைதவிர இத் தேசத்தாரும் பிறதேசத்தாருஞ்செய்த வாசகநூல்கள் பலஉண்டு.

கூ. இலக்கணநூல்களின் பிரதானமானவைகள் எவை?

பேர் அகத்தியம், தொல்காப்பியம், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம், இலக்கணக்கொத்து, தொன்னூல்விளக்கம், காரிகை, தண்டியலங்காரம் முதலியவைகளே.

எ. தமிழ்ப்பாஷையிற் கலந்துவரும் மொழிகள் எவை?

மற்றைய திரவிடபாஷைகளின் மொழிகளும், துருக்கபாஷையின் மொழிகளும், இங்கிலீஷ்பாஷையின் மொழிகளுங் கலந்துவருவதன்றியும், முக்கியமாய்ச் சம்ஸ்கிருத பாஷையின் மொழிகள் அநேகம்வரும்.

அ. தமிழ்ப்பாஷையைப் பேசுவோரும் எழுதுவோரும் அதைப் பிரயோகப்படுத்துவதிற் கவனிக்கத்தக்க முக்கியமான விதிகள் எவை?

[க.] தாங் கருதிய பொருளை யாவரும் ஐயமின்றி எளிதில் அறியும்பொருட்டுத் தெளிவாய்ப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[உ.] தமிழ்ப்பாஷையின் நடைப்படிக்கு இலக்கிய உதாரணங்களுக்கு இசைவாய் இன்பந்தோன்றப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[ஈ.] இயன்றமாத்நிரம் அந்நியபாஷையின் மொழிகளை நீக்கி இயற்றமிழ்ச் சொற்களைத்தெரிந்து பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[ச.] பயன்படாத சந்திவிகாரங்களை நீக்கிவிடவேண்டும். பின் வரும் வினாவிடையில் விளக்கிய விகாரங்கள் செய்யுளில் வழங்கி இருப்பதால் அவற்றை அறியவேண்டும்; ஆகிலும், எழுதுவதில் பெரும்பான்மையாய் அவ்விதிகளைக் கவனித்தல் வேண்டாம்.

கூ. இந்நூலில் தமிழ் ஆசிரியர்கள் உணர்த்தாத பலவற்றை விதிப்பதற் குக் காரணம் என்ன?

நன்னூலின் கடைசிச் சூத்திரத்தில்,

“பழைய தமிழிலும், புதியன புதுதலும்,
வழுஅல கால வகையினுளே.”—

என்றபடி இக்காலத்தில் வழங்காதவற்றை ஒழிப்பதும், நூதன கல்வி களை ஆராய்கிறவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைக் கூட்டுவதும் நூலோர் கடமை.

முகவுரை முற்றிற்று.

இலக்கண வினா விடை. ^(A)

I. ORTHOGRAPHY.

முதலாவது: எழுத்ததிகாரம். ^(B)

[கவனிப்பு.—அதிக முக்கியமாயிராத சில குறிப்புகள் அடியிற சிறு எழுத்தாற் காட்டப்பட்டன என்றற்க.]

(I.) LETTERS.

(I.) எழுத்தியல்.

1. CLASSES OF LETTERS.

க.—தமிழ்ப் பாஷையின் எழுத்துகள் எத்தனை வகைப்படும்?

உயிர் எழுத்து, மெய் எழுத்து, ஆய்த எழுத்து, உயிர்மெய் எழுத்து என நான்கு வகைப்படும்.

[நன்னூல் 59. 63. 90.]

GRAMMAR IN GENERAL.

(A) இலக்கணம் ஆவதென்ன?

இலக்கியத்தின் அமைதி ஆம்.

“இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே

எள்ளின்றிவ் வண்ணெயும் இன்றே;

எள்ளின் றெண்ணெய் எடுப்பதுபோல

இலக்கியத்தினின்றெடுபெறும் இலக்கணம்.” [பேர் அகத்.]

இலக்கண நூல் என்பதென்ன?

இலக்கணத்தின்படி பிழை இன்றிப் பாஷையின் நடையை விளக்குவதாம்.

இலக்கணம் என்பது எத்தனை பங்குள்ளது?

எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், யாப்பதிகாரம், பொருளதிகாரம், அணி அதிகாரம் என ஐந்து பங்குள்ளதென்று கூறுவார்கள்; இவற்றெழு சொற்றொடர் அதிகாரம் என்பதைக் கூட்டினால் ஆறுபங்காகும்.

ORTHOGRAPHY.

(B) எழுத்ததிகாரம் எத்தனை இயலால் அறியப்படும்?

எழுத்தியல், எழுத்துப்புணரியல் என இரண்டியலால் அறியப்படும்.

DEF. OF LETTER.

எழுத்து ஆவதென்ன?

மொழிக்கு முதற்காரணம் ஆகிய ஒசை எழுத்தாம். அது ஒலிவடிவும் வரிவடிவும் ஆகிய இரு வகை ஆம். உச்சரிக்கப்படுவது ஒலிவடிவு. எழுதப்படுவது வரிவடிவு.

[செவீப்புலனால் உணரப்படுவது ஒலிவடிவு. சுட்டபுலனால் உணரப்படுவது வரிவடிவு.]

[நன்னூல், 58.]

2. VOWELS.

உ.—உயிர் எழுத்தெவை?

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ இப்பன்னிரண்டும் உயிர் எழுத்துகள் ஆம்.

[ஆ வி எனவும் அச்ச எனவுமபெம்.]

3. SHORT VOWELS.

ஈ.—இவற்றுள், குற்றெழுத்தெவை?

அ, இ, உ, எ, ஒ, குற்றெழுத்துகள் ஐந்தே.

[குறில் எனவுமபெம்.]

[நன்னூல் 64.]

4. LONG LETTERS.

ஈ.—நெட்டெழுத்தெவை?

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ நெட்டெழுத்துகள் ஏழே.^(c)

[நெடில் எனவுமபெம்.]

ஔ [இவற்றுள், ஐ, ஓ இரண்டும் இணை உயிர்கள் எனவுமபெம். எப்பாடி எனில், அகரமும் இகரமும் சேர்ந்து ஐகாரம் ஆம். அகரமும் உகரமும் சேர்ந்து ஓகாரம் ஆம்.]

[நன்னூல் 65.]

5. DEMONSTRATIVE LETTERS.

ஈ.—சுட்டெழுத்தெவை?

சொல்லுக்கு முதலிற், பொருள்களைக் குறித்துக் காட்டும் அர்த்தத்திலே, தனித்து நிற்கும் அ, இ, உ சுட்டெழுத்து என்றும் பெயர் பெறும்.

அகரந் தூரத்தில் இருக்கிற பொருளையும், இகரஞ் சமீபத்தில் இருக்கிற பொருளையுஞ், செய்யுளிலே வழங்கிய உகரம் எதிர்முகம் துன்றி பின்நிற்கும் பொருளையும் இடையில் இருக்கும் பொருளையுங் காட்டும்.^(v)

[நன்னூல் 66.]

(உதாரணம்.) அ வ ன், இ த, உ வ ன்; மொழிக்கு உறுப்பாய் வந்தன: அகச்சுட்டி.

அ ம் ம னி த ன், இ வ் வீ தி, உ வ் வீ தி; மொழியைச் சார்ந்து வந்தன: புறச்சுட்டி.

ஔ (க.) அம்மனிதன், இம்மனிதன், என்பவை அந் த ம னி த ன், இந் த ம னி த ன், என விரியும்.

(உ.) இன்னன், இன்னாள், இன்னது, இன்ன,

அன்னன், அன்னாள், அன்னது, அன்ன, முதலியவைகள் இச்சுட்டினால் உண்டாகிய மொழிகள்.

(உ-ம்.) “மனத்தான் ஆமாந்தர்க்குணர்ச்சி; [வி. 59. 87.]

இனத்தான் ஆம் இன்னான் எனப்படுஞ் சொல்.” [வி. 124.]

DIPHTHONGS.

(c) நெடிலுநெடெமையுந் தீர்க்குந் நெடிற்பெயர். [பேர் அகத்தியம்.]

ஔ --- நெடில் உகரம் உகரம் வன்மை சேய்மை பொதுமைக்கணம். [பேர் அகத்தியம்.]

I. பங்கு.]

I. எழுத்ததிகாரம். (1.) எழுத்தியல்.

6. INTERROGATIVE LETTERS.

கா.—வினா எழுத்தெவை?

ஆ, எ, ஏ, ஓ எனவும், யா என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தும், வினா எழுத்து என்றும் பெயர்பெற்றும்.

இவற்றுள் எ, யா மொழிமுதலிலும்; ஆ, ஓ மொழி இறுதியிலும்; ஏ இரண்டிடத்திலும் வரும்.

[நன்னூல் 67.]

(உ-ம்.) அவனா, எவன், ஏது, இவனே, மரமே, யாவை. (E)

(உ-ம்.) எவன் வினா எ-து, எந்த மனிதன் என விரியும்.

(உ-ம்.) யாரா எ-து வினாவிற்குறிப்பு முற்ற; அது ஐம்பால் மூவீடத்திற்கும் பொதுவாம். (நன்னூல் 349.) எவன் எ-தும் அதுவே. (நன்னூல் 350.)]

அப்பியாசம். (6.)

“எவர் எவர் எத்திறத்தர் அத்திறத்த ராய் நின் [வி. 93.]

’றவர் அவர்க் காவன கூறி, எவர் எவர்க்கும் [வி. 95. 152. 86.]

உப்பராய் நிற்ப மற் றெம்முடையார், தம்முடையான [வி. 86, க. 116.]

எப்பாறு’ நிற்ப தென்?”

N. B. These exercises should be carefully analyzed, and paraphrased with the help of the references and the Vocabulary at the end.

7. CONSONANTS.

எ.—மெய்யெழுத்தெவை?

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் இப்பதினாட்டும் மெய்யெழுத்துகள் ஆம்.

[ஒற்றா, உடல், உடம்பு, அல் எனவும் படும்.]

[நன்னூல் 63.]

8. HARD LETTERS.

அ.—இவற்றுள், வல்லெழுத்தெத்தனை?

க, ச, ட, த, ப, ற என வல்லெழுத்துகள் ஆறாம்.

[வன் கணம் எனவும், வன்மை எனவும், வல்வினம் எனவும்கூடும்.]

[நன்னூல் 68.]

*SPECIAL RULE REGARDING யா.

(E) யாவென் வினாவே அகற்றினைப் பன்னம்;

வினா பெறற் கால் ஐம் பாலினும் வினா வாம். [பேர்அகத்தியம்.]

(உ-ம்.) யா ஞாயி? யாவன்? யாவன்? யாவர்? யாது? யாவை?

“யா காவார் ஆயினும் கா காக்க.” [வி. 89. 142. 152. 85. 140.]

9. SOFT LETTERS.

கூ.—மெல்லெழுத்தெத்தனை?

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என மெல்லெழுத்துகள் ஆறாம்.

[மென்கணம் எனவும், மென்மை எனவும், மெல்லினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 69.]

10. MEDIAL LETTERS.

கூ.—இடைஎழுத்தெத்தனை?

ய, ர, ல, வ, ழ, ள என இடைஎழுத்துகள் ஆறாம்.

[இடைக்கணம் எனவும், இடைமை எனவும், இடையினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 70.]

11. PRIMARY AND SECONDARY LETTERS.

கக.—அவ்வெழுத்துகளுக்கு வேறே பெயரும் உண்டோ?

தலையான எழுத்தாகும் உயிர் பன்னிரண்டும், மெய் பதினெட்டும் ஆகிய முப்பதும் முதல்எழுத்தென்றும் பெயர் பெறும். மற்றைய எல்லா எழுத்துகளுக்கு சார்பெழுத்தென்னப்படும்.(F)

[நன்னூல் 58, 59, 60, 63.]

[PAIRS OF LETTERS.

இனத்தைக்குறித்தச் சொல்லியது.

(F) மேற்சொல்லிய எழுத்துகளுள் இனஎழுத்துகள் எவை?
ஒன்றுக்கொன்று இனமாய் இருக்கிற எழுத்துகள் இனவெழுத்துகள் எனப்படும்.

[நன்னூல் 71, 72.]

(க.) உயிர்எழுத்துகளில் கொட்டெழுத்துக்கு அதனதன் குற்றெழுத்தே இனம்கூம்.

(உ-ம்.) அகரத்திற்கு ஆ
இ ஈ, ஐ
உ ஊ, ஓ
எ ஏ
ஒ ஓ

(உ.) வல்லினஎழுத்துக்கு அதற்கு அடுத்த மெல்லினஎழுத்து இனம்கூம்.

(உ-ம்.) க க்
ச ச்
ட ட்
த த்
ப ப்
ற ற்

(க.) இடையினஎழுத்துக்கு இனம் இல்லை.

12. THE GUTTURAL.

கஉ.—ஆய்தம் ஆவது என்ன?

சில விடத்தில் உயிர்போலவுஞ், சில விடத்தில் மெய்போலவும் ஒலித்து, உயிரும் ஆகாமல் மெய்யும் ஆகாமல், தனி நிலையாய் வருகிற ஓர் எழுத்தாம்.

இது குற்றெழுத்துக்கும் வல்லெழுத்துக்கும் நடுவே வரும்.^(G)

இதற்கு வடிவு ஓ அல்லது கூ.

[நன்னூல் 90.]

(உ-ம்.) இஃத, அஃநீண.

[உயிரோடும் மெய்யோடும் கூடியுங் கூடாதத் தனி நிறைவால் தனி நிலை எனவும்படும்.]

13. VOWEL-CONSONANTS.

கங.—உயிர்மெய்யெழுத்தெவை?

பதினெட்டு மெய்மேலும் பன்னிரண்டு உயிருந் தனித்தனி ஏறி வருவதால் தோன்றிய இருதூற்றுப்பதினும் உயிர்மெய் எழுத்துகள் ஆம்.^(H)

[நன்னூல் 89.]

(உ-ம்.)	க	கா	மெய்யாகிய	க	என்பதன் மேல்
	அகரம்	ஏ		க	எனவும்,
	ஆகாரம்	ஏ		கா	எனவும்,
	இகரம்	ஏ		இ	எனவும், வரும்.

மற்றையவும் இவ்வாறே.

(G) ஆய்தத் குறில் வலிக் காஞ் நடுவே;

அஃதீற்று ல எத் திரிதழி அஃகும். [நொன்னூல்.]

[நன். 97.]

(H) உயிரே மெய் யனைத் துயிர்மெய் ஆகும்;

அவை இரு தூற்றெரு பத்தாறென்ப. [நொன்னூல்.]

२।

வினா: நெட்டுவீரனெய், $7 \times 18 = 126$.

ஆக: அந்தியர்மெப், $5 \times 18 = 90$.

14. PROLONGATION OF SOUND.

கசு.—அளபெடை என்பதியாது?

செய்யுளில் ஓசை குறைந்தவிடத்து எழுத்தை நீட்டிச் சொல் புதே அளபெடை என்றும்.

இது உயிரளபெடை என்றும், ஒற்றளபெடை என்றும், இருவகை ஆம்.

[நன்னூல் 91, 92.]

(உ-ம்.) ஓதல் எ-நற்கு ஓதல் என கெட்டெழுத்தோடே அதநினமான குறறெழுத்து வந்ததும்; எடுப்பதும் எ-நற்கு எடுப்பதும் எனக் குறிலே நெடிலாகப் பின்னர் அளபெடுத்ததும்; சங்கு எ-நற்கு சங்கு என ஒற்றெழுத்து அளபெடுத்ததும் காண்க.

ஐதே செய்யுளிலே ஒருவுதல் எ-கு ஓராஅல் எனவும் இதுபோல் மற்றையதும் வரும். இது செயற்கை அளபெடை எனப்படும்.

“இலாஅர்க் கில்லை நமர்.” [வி. 125.]

ஐதே [புறநாடம் எனவும் படும்]

15. ABBREVIATED உ.

கரு.—குற்றியல் உகரம் என்பதியாது?

தனிக்குறியில் ஒழிய மற்றைய எழுத்தின் கடைசியிற் கு, சு, டு, து, பு, று வரில், இவ்வல்லெழுத்தின்மேல் இருக்கும் உகரங் குற்றியல் உகரம் எனப்படும்.

[நன்னூல் 94.]

(உ-ம்.)	நாகு,	காகு, மாடு,	எ-ன	கெடற்றெடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,
	எகிது,	ககிசு,	எ-ன	ஆய்தத்தொடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,
	வாகு,	பலாசு,	எ-ன	உயிர்ந்தொடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,
	எழுந்ரு,	கற்று,	எ-ன	வன்றெடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,
	குரக்கு,	பண்பு,	எ-ன	நென்றெடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,
	சாவுபு,	வெய்து,	எ-ன	இடைத்தொடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம். (1)

ஐதே [மற்றைய உகரம் குற்றுகரம் எனப்படும்.]

16. QUANTITY.

கசு.—மாத்திரை ஆவதென்ன?

கண்ணிமைப் பொழுதும், கைந்நொடிப் பொழுதும் மாத்திரை என்னப்படும்.

[நன்னூல் 99, 100.]

ஐதே [ஒற்றக்கும், குற்றியலிகரத்திற்கும், குற்றியலகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும் அரைமத்திரையும்; குறிலுக்கு ஒரு மத்திரையும்; நெடிலுக்கு இரு மத்திரையும்; உயிர் அளபெடைக்கு மூன்ற மத்திரையும் அளவாம்.]

¶ SHORTENED ஐ.

(1) ஐகாரக்குறுக்கம் ஆவது என்ன?

மொழிக்கு முதலிலும், இடையிலும், கடையிலும் குறைந்தவிய

ஐகாரம் ஐகாரக் குறுக்கம் எனப்படும். [நன்னூல் 95.]

(உ-ம்.) ஐயன், இடையன், பனை.

¶ SHORTENED ஔ, ம், கி.

ஔகாரக் குறுக்கம் ஆவது என்ன?

மொழி முதலிலே ஔ குறாகும். [நன்னூல் 95.]

(உ-ம்.) மெளவல்.

ஐதே [மகரக் குறுக்கத்தையும், ஆய்தக் குறுக்கத்தையும் குறித்து நன்னூல் 96, 97 காண்க.]

17. INTERCHANGE.

கௌ.—போலி என்பதென்ன?

ஒளகாரத்திற்கு அவ் என்றும்,
ஐகாரத்திற்கு அய் என்றும்,
நகரத்திற்கு ந் என்றும்,
லகரத்திற்கு ல் என்றும்,
மொழியீற்றுமகாரத்திற்கு ன் என்றும்,
குற்றியலுகாரத்திற்கு அர் என்றும்,
அகரத்திற்கு ஐ என்றும் வந்து, ஒத்து நடப்பது போலி என்றும்.

[நன்னூல் 122-125.]

(உ-ம்.) ஒளவியம் = அவ்வியம்; லையம் = லாயம்; நண்டு = நூண்டு; கலம் = கலன்; மயல் = மைமல்; குடல் = குடர்; அரும்பு = அரும்பர்; இன்பம் = இன்பு.

அப்பியாசம். (17.)

“சேர்க்கை மான் ஒழியச் சேன்றருகு புட்போல.” [வி. 40. 34. 109.]
[மான் = மாம்.]

“தன்னரும் பரச தாங்கிய ஒட்டகம்.” [வி. 153. 121. 87.]
[பாரம்.]

“நனிக கொம்பர் ஏறினார் அலிதிறக டுக்கின் [வி. 95. 86.]

உயிர்க்கிறதி ஆதி விடும்.” [வி. 120.]
[கொம்பர் = கொம்பு.]

மேற்காட்டிய உதாரணங்களில் பதங்களைப் பகுக்க. இதில் குற்றியலுகரம் உண்டோ? முற்றுகரம் உண்டோ? ஏத? ஏன்?

“வெங்கனலால் அண்டகடமுஞ் சாம்பிராய் ஒழிபும்.” [வி. 121. 120.]
[சாம்பர் = சாம்பல்.]

18. SANSKRIT LETTERS.

கயி.—தமிழிலே வழங்கி வரும் வட எழுத்துகள் எவை?

கூ, ஷ, ஸ, ஜ, ஹ முதலியவாம். இவை சிலவிடத்து வரும்.

[நன்னூல் 146, 147.]

(உ-ம்.) பகூதம்—இது தமிழிலே பட்சம் எனவும் பக்கம் எனவும் வழங்கும்.

பாஷை பாடை.
புஸ்தகம் புத்தகம்.
கஜம் கசம், கயம்.
மோஹம் மோகம்.
ஹாஸி ஆனி. (1)

¶ PRODUCTION OF LETTER SOUNDS.

(1) எழுத்தின் பிறப்பிடம் எவை?

கழுத்து, தலை, மூக்கு, நாசு என நான்காம்.
[நன்னூல் 74.]

இவற்றுள் எந்த எந்த எழுத்துகள் எந்த எந்த இடத்திற் பிறக்கும்? [கன்னால் 75.]
 உயிரும் இடையும் கழுத்திற் பிறக்கும்.
 வல்லெழுத்துகள் மார்பில் பிறக்கும்.
 மெல்லெழுத்துகள் மூக்குப் பிறக்கும்.
 ஆய்தத் தலையிற் பிறக்கும்.

[கன்னால் 87.]

ORGANS OF SPEECH.

எழுத்துகள் எவற்றின நொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்?
 உதவி, காக்கு, பல், அண்ணல் ஆகிய நான்கின நொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்.

[கன்னால் 74.]

ஐஓ [இன்னம் எழுத்தின் பிறப்பைக்குறித்து நன்னூலில் 74-88. காண்க.]

PECULIARITIES OF PRONUNCIATION. [கன்னால் 88.]

இவ்வெழுத்துகளில் சில உச்சரிப்பிலே வேறுபடுமா?
 சில வேறுபடும்.

- (க.) அ இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.
 அரவு எ-ல் இயல்பான ஒசையைப்பெறும்.
 அவன் என்பதின் சுற்றசையிற் குறையும்.
- (உ.) சில உயிர்கள் ட, எ, மு, ற முன தந்தியல்பான ஒசையில் வேறுபடும்.
 (உ-ம்) இடம், வீதி, வேளை, கீழ், பிறன், பேறு.
- (ஈ.) க, த, ப என்பவை இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.
 மொழிமுதலிலும், உயிரற்றவிடத்தும், இரட்டிக்கிறபொழுதும் கடுத்த ஒசையைப்பெறும்.
 (உ-ம்.) கண், புதல்.
 தோன்றல், அடித்தான்.
 பாணை, அப்பம்.
 மற்ற இடங்களில் மத ஒசையைப்பெறும்.
 (உ-ம்.) மகன். அது. அன்பு.
- (ஏ.) ச இரட்டிக்கிறபொழுதும், ட, ற என்னும் ஒற்றுகளின் பின்னும் கடுத்த ஒசையைப்பெறும்.
 (உ-ம்.) அச்சம். ஆட்சி. முயற்சி.

INITIAL LETTERS.

சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?
 பன்னிரண்டு உயிரும், உயிர் ஊர்ந்த க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஐ, ஓ என்னும் மெய்களுக்கு
 சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும்.

[கன்னால் 102.]

FINAL LETTERS.

சொற்களுக்கு இறுதியில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?
 உயிர்களும், ஓ, ண, ஈ, ம, ன, ய, ர, ல, வ, மு, ன என்னும் மெய்களும்,
 ஊகமுஞ் சொற்களுக்கு இறுதியில் வரும்.

[கன்னால் 107. 109.]

LETTERS WHICH COMBINE IN WORDS.

சொற்களுக்கு இடையிலே நின்று மயங்கிவரும் எழுத்துகள் எவை?
 இடையிலே க, ச, த, ப தம்முடனே தாம் சேர்ந்து மயங்கிவரும்.
 ர, மு, பிற மெய்களோடு சேர்ந்து மயங்கிவரும்.
 மற்ற மெய்கள் தம்முடனும் பிறவுடனும் மயங்கிவரும்.

[கன்னால். 110.]

ஐஓ [எழுத்தின் முதலிலே, கடைநிலே, இடைநிலே ஆகிய மூவகை நிலையைக்
 கன்னால் 102-121. காண்க.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

(II.) COMBINATIONS OF LETTERS.

(II.) எழுத்துப்புணரியல். [நன்னூல் 151.]

19. CHANGE OF LETTERS.

கக. —விகாரம் என்பதென்ன?

மொழியோடு மொழி, வேற்றுமை வழியிலாவது, அவ்வழி யிலாவது, பொருந்தும்பொழுது, நிலை மொழியின் ஈற்றெழுத்தாக ிலும், வருமொழியின் முதலெழுத்தாகிலும், அவ்விரண்டெழுத் துகளுமாகிலும், திரிவதுங் கெடுவதும் வேறே எழுத்துத் தோன் றுவதுமே விகாரம் என்னப்படும்.

விகாரம் ஒன்றும் பலவும் வரப்புணர்வது விகாரப்புணர்ச்சி ஆம். விகா ரம் இன்றிப் புணர்வது இயல்புப்புணர்ச்சி ஆம்.

[நன்னூல் 153-157.]

இது இவைகளை அறியவேண்டுவதெனவெனில்:

“மலர்க்களை தொடுத்தான்” என விகாரம் உண்டான வழியில், மலராகிய கணையைத் தொடுத்தான், என்று பொருள் கொள்ளும்; [வி. 30.] “மலர்க்களை தொடுத்தான்” என இயல்பாக வந்த வழியில் மலரையும் கணையையும் தொடுத்தான், என்று பொருள் கொள்ளும். இவ்வாறு விகாரத்தினால் பொருள் வேறுபடுதலேக் காண்க.

20. CHANGES.

உ௦. —அவ்விகாரம் எத்தனை வகை ஆம்?

தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகை ஆம்.

[நன்னூல் 154.]

(க.) இல்லாத விடத்து எழுத்து உண்டாகுவது தோன்றல்.

(உ-ம்.) என இடத்தில் = எனவிடத்தில், என்பதில்-ன் தோன்றியது தோன்றல் விகாரம்.

(உ.) ஒரெழுத்து மற்றொரெழுத்தாக மாறுவது திரிதல்.

(உ-ம்.) பால் + குடம் = பற்குடம், என்பதில் பகரம் மறையது திரிதல் விகாரம்

(ங.) இருக்கிற விடத்து ஒரெழுத்து மறைவது கெடுதல்.

(உ-ம்.) மரம் + வீடு = மரவீடு, என்பதில் மகரம் மறைந்தது கெடுதல் விகாரம்

21. INFLECTED COMBINATION.

உ௧. வேற்றுமைச்சந்தி ஆவதென்ன?

நிலை மொழியின் இறுதியிலே ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்

I. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

என்னும் உருபுகள் தொக்கும் விரிந்தும் வரப் புணர்வது வேற்றமைச்சந்தி ஆம்.(K)

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) மாத்தை வெட்டினான், மரம் வெட்டினான் என்பதில் ஐ என்னும் வேற்றமை உருபு வெளிப்பட்டும் வெளிப்படாமல் மறைந்தும் வரப் பொருந்தியது.

கல்வெறிந்தான், கல்லாவெறிந்தான், (முன்றும்), கொற்றன் மகன், (காங்காம்.), மலைவீழ் அருவி, (ஐந்தாம்.), சாத்தான் கை, (ஆறாம்.), மலை செல், (ஐதாம்.),

22. UNINFLECTED COMBINATION.

உஉ.—அல்வழிச்சந்தி ஆவதென்ன?

வேற்றுமை அல்லாத வழியில் நிலைமொழியும் வருமொழியும் புணர்வது அல்வழிச்சந்தி ஆம்.

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) வந்த மனிதன்.

ஃ க. உயிரீற்றுப் புணரியல். [நன்னூல் 162-203.]

23. VOWEL BEFORE VOWEL.

உஉ.—உயிருக்குப் பின் உயிர் வந்தால் எவ்வாறும்?

(க.) இ, ஈ, ஐ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் இடையிலே யகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

[நன்னூல் 162.]

(உ-ம்.) மணி + அழகு = மணியழகு.
நீ + எரியும் = நிரெரியும்.
மலை + அருவி = மலையருவி.

(உ.) ஏ என்னும் எழுத்துக்குப்பின் உயிர்வந்தால் யகர ஒற்று, வகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) நானே + அரசன் = நானேயரசன்.
சே + ஏறி = சேவேறி.

(ஈ.) மற்ற உயிராகிய அ, ஆ, உ, ஊ, எ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் வகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மக + அரிது = மகவரிது.
பலா + அருமை = பலாவருமை.
நிரு + உளம் = நிருவுளம்.
கூ + அணை = பூவணை.
எ + அன் = எவன்.
கொ + அதிகம் = கொவதிகம்.
கோ + அழகு = கோவழகு.
கொ + அழகு = கொவழகு.

(ஐ) ஐம்முதல் ஆறாம் தழவு தொடர் வேற்றுமை

செவ்வீதி னிலையும்; எழுவாய், வீதி, முற

நீடை, உரி, எச்சம், அடுக்குவழி, உம்மை

தழவு தொடர் அல்வழிச் சந்தி என்ப.—[இலக். வீஎக்.]

- ௫௫ (க.) இடையிலே வரும் யகரமும் வகரமும் உடம்படுமெய்கள் என்னப்படும். மற்றைய பாலைகளிலே இவ்வீரண்டும் உயிர்களுக்கு இனமான அரை உயிர்கள் என்னவும் படும்.
(உ.) உலகவழக்கில் உடம்படுமெய் இன்றியும் வழங்கும்.

அப்பிசாயம். (24.)

“வினை வலியுக், தன் வலியு” மாற்றான் வலியுக், [வி. 152.]
தனை வலியுக் துக்கிச் செயல்.” [வி. 85.]

“மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந் தந் [வி. 96. 95. 74.]
தகுதியான் வென்று விடல்.” [வி. 39. 85.]
[இவற்றில் இருக்கிற சந்திகள் எவை?]

பின்வரும் வசனங்களில் உடம்படுமெய்களோடு எழுத:
“பச்சோலைக்கு இல்லை ஒலி.” “வற்றிய ஒலை ஈலகலககும்.” “சீர்த் குமிழி இனமை.”
[வி. 121.] [வி. 155.]

பின்வரும் பாட்டில் உடம்படுமெய்களை நீக்கிப், பதங்களைப் பிரித்து, நிறத்தங்களோடு எழுத:
“நீரிடை புறங்குஞ் சக்கரிழலிடை புறங்குஞ் - - - 1. 63. 33.]
தாரிடை புறங்கும் வண்டு தாமரை புறங்குஞ் செய்வா [வி. 152. 37.]
சேரிடை புறங்குமாமை துறையிடை புறங்குமிப்பி
பேரிடை புறங்குன்னம் பொழிவிடை புறங்குந்தோகை.”
[வி. 165.]

24. உ. BEFORE A VOWEL, OR ய.

உசு.—தனிக்குறில் அணையாத உகரத்துக்குப் பின் உயிர் ஆவது யகரம் ஆவது வரில் எவ்வாறாம்?

உயிர் வந்தால் உகரங் கேடும். யகரம்வந்தால் உகரங்கேட இகரந் தோன்றும். அவ்வாறு தோன்றிய இகரங் குற்றியலிகரம் என்னப்படும்.

[நன்னூல் 93. 164.]

(உ-ம்.) ஆடு + அரித = ஆடரித.
அரித + இல்லை = அரிதில்லை.
வரகு + அரித = வரகரித.
கொக்கு + ஒடிற்று = கொக்கோடிற்று.
குரக்கு + ஏறிற்று = குரக்கேறிற்று.
என்பது + யாது = என்பதியாது.

௫௫ செய்வது அரித, என விகாரமின்றி எழுதுவதம் உண்டு.

25. ANY LETTER AFTER A DEMONSTRATIVE OR INTERROGATIVE LETTER.

உரு.—சுட்டெழுத்துக்குப் பின்னும், எகரவினாவெழுத்துக்குப் பின்னும், மெய்யெழுத்து வந்தால் எவ்வாறாம்? உயிர்எழுத்து வந்தால் எவ்வாறாம்?

மெய் எழுத்து இரட்டிக்கும்; யகரம்வரில் வகரந் தோன்றும்; உயிர் வந்தால் வகரந் தோன்றும்.

[நன்னூல் 163.]

1. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

(உ-ம்.)	அ + மனிதன்	= அம்மனிதன்.
	இ + பொழுது	= இப்பொழுது.
	எ + வகை	= எவ்வகை.
	அ + யானை	= அவ்யானை.
	அ + உயிர்	= அவ்வுயிர்.

அப்பியாசம். (25.)

“எவ்வதிறைவதுலகம் உலகத்தோ [வி. 24. 95.]

டவ்வதிறைவ தறிவு.”

[எ + அது = எவ்வது. அ + அது = அவ்வது.]

“காதலென்ற எவறு கடலுளாந்தனன்.” [வி. 24. 153. 63. 79.]

[பதம் பிரிக்க.]

“வணிக மர்க்களை யொத்தவ்வாரியே.” [வி. 33. 69. 79.]

“நெருநலுளனெருவனின்நிலை யென்னும் [வி. 125.]

பெருமையுடைத்திவ்வுலகு.”

[பதம் பிரித்து, இன்றியமையாத விகாரம் இது எனப்பார்த்து, மற்றதை நீக்கி, நிறுத்தக்களோடு எழுத.]

“எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள் [வி. 93.]

மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.”

26. WORD IN ஓ AND று MAKE ட்ஓ AND று.

உகா.—தனிக்ஞறில் அணையாத ஓ, று, கு, து, பு நிலைமொழியின் ஈற்றில் வரும்பொழுது எவ்வாறும்?

(க.) வேற்றுமை வழியில் பெரும்பாலும் ட், ற், இரட்டிக்கும்

[கன்னடம் 183.]

(உ-ம்.) ஆஓ + கால் : ஆட்டிக்கால். [வேற்றுமை.]

ஆறு + மீன் ஆற்றமீன்.

வயிறு + வலி வயிற்றவலி.

(உ.) அல்வழியில் சிலவிடத்து இரட்டிக்கும்.

குருஓ + கண் = குருட்டிககண். [அல்வழி.]

மலஓ + பசு = மலட்டெப்பசு.

(க.) அன்றியும், எருது + தோல் = எருத்துத்தோல்,

வெருகு + கண் = வெருக்குக்கண்,

என சிலவிடத்து ட், க், இரட்டித்து வரும்.

(ச.) அன்றியும், மருந்து + பை = மருத்துப்பை,

கரும்பு + வில் = கரும்புவிவ்,

கன்று + ஆ = கன்றூ,

என சிலவிடத்து வேற்றுமை வழியில் மெல்வினம் வல்வினம் ஆகும்.

[கன்னடம் 184]

(இ.) அன்றியும், அன்பு + தலை = அற்புத்தலை,

சூங்கு + மனம் = சூக்கு மனம்,

என சிலவிடத்து, அல்வழியிலும், மெல்வினம் வல்வினம் ஆகும்.

அன்றியும், பண்டு + நாள் = பண்டைநாள்,

இன்று + நாள் = இன்றை நாள்,

என சிலவிடத்து ஐகாரச்சாரியை பெற்று வரும். [கன்னடம் 185.]

அப்பியாசம். (26.)

“வேந்தவை இருந்த சீர்.” (வேந்த + அவை.) [வி. 152.]

“பளிக்கு மேனிலம்.” (பளிக்கு.) [வி. 39.]

“கைவளர் மருத்துவர் அன்றிக் காய்ந்த நோய் [வி. 153. 96. 93.]
மெய்வளர் பிணியுளர் அந்தல் வேண்டிலர்.” [வி. 152. 153. 125. 89.]

“விருப்பிலார் இல்லத்த வேறிருத்தன்னும் [வி. 17. 125. 66. 152.]

வெருக்குக் கண் வெங்கருளை வேம்பாம்.” [வி. 121.]

“வேப்பங்காய்.” [வேம்பு + அம் + காய். வி. 161. காண்க.]

“கன்னலின் கருப்புச்சிலை.” [வி. 65.]

“நட்பு நாள் அற்றன, நல்லாரும் அகிலே., [வி. 95. 82. கு. 93.]
அற்புத்தையும் அவித்தன.”

27. க, ச, த, ப DOUBLED.

உஎ.—உயிருக்குப் பின் க, ச, த, ப வரில் எவ்வாரும்?

உயிருக்குப் பின் வரும் க, ச, த, ப பெரும்பாலும் இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 165.]

(உ-ம்.) மற்ற, காரியம் மற்றக் காரியம்.
இந்த, சத்தம் இந்தச் சத்தம்.
வாங்கி, தருவேன் வாங்கித் தருவேன்.
சாணா, பாம்பு சாணாப் பாம்பு.

ஆகிலும், வினாப்பெயருக்கும்; விளிப்பெயருக்கும்; அஃறிணைப்பெயருக்கும்; வினைமுற்றுக்கும்; பெயர்எச்சத்துக்கும்; வினைத்தொகைக்கும்; அது, இது, இவை, அவை, பல, சில, நீ, ஒரு, சிறு, அறு, எழு என்பவைகளுக்கும்; மூன்றாம், ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுக்கும்; உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயருக்கும்; பொதுப்பெயருக்கும் முன் வரும் க, ச, த, ப இயல்பாம்.

[நன்னூல் 160. 161. 159. 167—203.] (1.)

(உ-ம்.) அவனு கொடுத்தான்; அண்ணா கொடும்; செய்தை தம்பி; ஓடின குதிரை; குளிர் காற்று; அது பெரிது; சாத்தனோடு கொண்டான்; என்ன தலை; தம்பி கை; நம்பி தந்தான்.

இஃ பெரும்பாலும் வடமொழிகள் தொடர்ந்துவருவதில் மேற்சொல்லிய எழுத்துகள் மிகா.

(உ-ம்.) ஆதி + பகவன் = ஆதிபகவன். சபா + சனம் = சபாசனம்.

(1.) “எழுவாய்ச் சந்தியின் இசை வலி இயல்பே.” [அகத்.]

“வியங்கோள் விருதி முன் வலி இயல் பாகும்.” [அகத்.]

(உ-ம்.) “சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க [வி. 85. 86. 93. 92.]
சொல்லிற் பயனிலாச்சொல்.” [வி. 91.]

“இரண்டன் விபுத்தி எஞ்சில் வலி இயல்பாம்.” [அகத்.]

(உ-ம்.) “குன்றிய சிரியர் ஆயினஞ் சீர்பெறுவர், [வி. 87. 93. 142.]

குன்றன்னார் கேண்மை கொளின்.” [வி. 109. 93. 152. 86.]

“மூன்றன் உருபினும், ஆறன் உருபினும்,
வல் வெழுத்து மிகுதல் இல் வென மொழிப.” [இலக். வி.]

I. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்

அப்பியாசம். (27.)

“கங்கைதீம் புனளுடன்.” [வி. 154. 121. 39. 93.]

“உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி.” [வி. 86. 111.]
[என் க இரட்டிக்கவில்லை?]

“கில்லாது செல்வம்.” [வி. 89.]

“அறு சுவை புண்டி.” [வி. 159. 96.]

“சோம்பித் திரியேல்.” [வி. 86. 92.]

“அலை கடல்.” “விரி கதிர் திங்கள் ஒத்தான்.” [வி. 153. 152.]

“பிணை முகக் களியாணை பன் மாக்களோ [வி. 153. 36. 69.]

டனி வகுத் தென வீர்த்தினைத் தார்த்தலின் [வி. 114. 61.]

மணி புடைக் கொடி தோன்ற வந்துள்ளலாற் [வி. 62. 140.]
புணரி மேற் பொரப் போவது போன்றதே.” [வி. 63.]

“.....அணியாளோ [வி. 89. 112.]
கண்ணவாத் தக்க க ி? ” [வி. 29. 152. 125.]

“.....ஐய, கேள்! [வி. 64.]
எய்திய செல்வத்தர் ஆயினும் திழ்களைச் [வி. 93.]
செய் தொழிலாற் காணப்படும்.”

“நீயவை நீய பயத்தலாற் நீயவை!
நீயினும் அஞ்சப் படும்.” [வி. 93.]

“சடச் சடரும் பொன் போல் ஒளி விசெத் தன்பஞ்
சடச் சட னோற்கிற் பவர்க்கு.”

28. NEUTER PLURALS IN அ TAKE THE INCREMENT அற்று OR அத்து.(M)

உஅ.—அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்முன், வேற்றுமை வழியில், மெய்வரில் எவ்வாறாம்?

இடையில் அற்றுச் சாரியைதோன்றும்.

(உ-ம்.) பல, ஐ பலவற்றை.
சில, கு சிலவற்றக்கு.

§ 2. மெய்யீற்றுப் புணரியல்.

29. THE FINAL CONSONANT IN A SHORT SYLLABLE DOUBLED BEFORE A VOWEL.

உக.—தனிக்குறில் அணைந்த ஒற்றின்பின் உயிர்வந்தால் எவ்வாறாம்?
அவ்வொற்றெழுத்து இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல். 205.]

(உ-ம்.) மண் + அழகு = மண்ணழகு.

(M) “பல்லவை முதலிய அகர விற் பெயர்
அற்றொடு சிவணல் எச்சம் இன்றே.” [இலக்கண விளக்கம்.]

அப்பியாசம். (29.)

“பொன்னியும் வேந்தர்.” [வி. 152. 149.]

“கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு [வி. 93. 95. 66.]

புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.” [வி. 91. 95.]

[கண் + உடையவர். புண் + உடையவர்.]

30. LETTERS DOUBLED AFTER ய், ர், ழ்.

நா0.—ய், ர், ழ் என்னும் எழுத்தின் பின் எவ்வெழுத்துகள் மிகும்?

(க.) அடை மொழிகளின் ஈற்றில் இருக்கும் ய், ர், ழ் என்னும் ஒற்றின்பின் வல்லினம் மிகும்.

[நன்னூல் 224.]

(உ-ம்.) பொய் + செல்வம் = பொய்ச்செல்வம்.

பாழ் + கொல்லை = பாழ்க்கொல்லை.

கார் + பருவம் = கார்ப்பருவம்.

(உ.) வேற்றுமைவழியில் அவற்றின்பின், வல்லினம் பெரும் பாலும் மிகும்.

(உ-ம்.) நாய் + கால் = நாய்க்கால்.

பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.

கீர் + குமிழ் = கீர்க்குமிழ்.

(நா.) போய், ஆய் என்னும் வினைஎச்சங்களுக்குப் பின் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) போய், சொன்னான் போய்ச்சொன்னான்.

ஆய், போயிற்று ஆய்ப்போயிற்று.

அப்பியாசம். (30.)

“தளிர்க்கை.” [வி. 155.]

“செவிகைப்பச் சொற் பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் [வி. 86. (உ.) 87. 62 152.]
கவிகைக் கீழ்த தங்கும் உலகு.” [வி. 63.]

“.....அஞ்சவ

தஞ்சல் அறிவார் தொழில்.” [வி. 95.]

“இன்னுயிர்த்தனை இவன்.”

[வேற்றுமைத் தொகைத்தொடரில் காரத்தின்பின் தகரம் இரட்டித்தது.]

“ஆன்படு கொய் பெய் கலனுள்.” [வி. 153. 63.]

“தந்தைதாய்ப்பேன்.” [வி. 156.]

“உருள் ஆயம் ஓவாது கூற்றி [வி. 153. 90. 86. (உ.)]
பொருள் ஆயம் போழும் புறமே படும.”

I. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

31. ஞ, ம, ந, DOUBLED.

நக.—ஞ, ம, ந எப்பொழுது இரட்டிக்கும்?

குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த யகரத்தின் முன்னுந் தனி ஐகாரத்
தின் முன்னும் ஞ, ம, ந இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 158.]

(உ-ம்.) மெய் + ஞானம் = மெய்ஞ்ஞானம்.

கை + மாறு = கைம்மாறு.

செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி.

அப்பியாசம். (31.)

“பொருள் கெடுத்துப், பொய்ம மெற்கொளீஇ, [வி. 86. (க.)]

அருள் கெடுத்தல்லல் உழப்பிக்குஞ் குத.” [வி. 103.]

எழுவாய்—குது.

“கைம்மாறு நினக்காற்றல் அரிது.” [வி. 73.]

“மைந்நின்ற ஒண்கண்.” [வி. 36.]

“மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி, மிளிர்வின்ற மெய்க்கடரே!” [வி. 64.]

32. CHANGES OF FINAL ம் INTO ன், ஞ், AND ந்.(N)

நக.—மொழியீற்று மகரம் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று மகரமானது ககர சகரங்கள் வரில் முறையே
ங்கரமாகவும், ஞகரமாகவும்; தகர நகரங்கள் வரில் நகரமாகவுந்
திரியும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்.) மனம் + களித்தது = மனக் களித்தது.

மரம் + சாய்ந்தது = மரஞ் சாய்ந்தது.

பாவம் + தீயது = பாவத் தீயது.

செம் + செல் = செக்கெல்.

அப்பியாசம். (32.)

“நஞ்சடைமை தான் அறிந்து, நாகத் தாத்துறையும்.”

“நன்னுணர் வின்மை வறமை; அகிதடைமை
பண்ணப் பணத்த பெருஞ் செல்வம்.” [வி. 121.]

“இனத் தீ தெனிலும் இயல்புடையார் கேண்மை [வி. 93. 142.]

மனத் தீதாம் பக்கம் அரிது.” [வி. 87.]

(N) “வலி வரின் மகிகான் வருக்கம் ஆகும்,
நல் வரின் நனிக்குறின் மங்வு சவ்வாம்;
வவ்வுழி இன்றி மகரம் கெடுமே.” [தொன்னூல்.]

“சந்தன மென் குறடு தான் நேய்த்த காலத்தம் [வி. 66. 152. = காலத்திலும்.]

கந்தம் குறைபடா தாதலாற் றந்தம் [வி. 74.]

தனஞ் சிறியர் ஆயினுக், தாச் வேந்தர் கேட்டான், [வி. 93.]

மனஞ் சிறியர் ஆவரோ, மந்து? ” [வி. 112. 116.]

“செந் செல்லால் ஆய செழு முனை.” [வி. 87.]

“எந்நெறி யானும் இறைவன் நன் மக்களைச் [வி. 59. 113. 38. 69.]

செந் நெறி மேனிப்பச் செயல் வேண்டும்.” [வி. 63. 39. 94.]

33. FINAL ம்.

நாந.—மொழியீற்று மகரங் கெடுவதும் உண்டோ?

மகரத்தின் முன்னும், நகரத்தின் முன்னும், தொடர் மொழி (வி. 150.) யின் முதலுறுப்பாக வருகிற பொழுதுங், குறிலனை யாத மொழியீற்று மகரங் கெடும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்.) காலம் + நெடிது = காலநெடிது.
மரம் + மெல்லியது = மரமெல்லியது.

அப்பியாசம். (33.)

“ஆலயத் தொழுவது சாலவு” நன்ற.” [வி. 152. 95. 120. 93.]

“அறவாழ யத்தனை.” [அறம் + ஆழி.]

“கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்து, பிற் சும்பாது, [வி. 119.]
வேட்டதே வேட்டதா” நட்பாட்சி; தோட்ட [வேள்வி. 95.]
சுயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து, பிற்கம்பு வானா
நயப்பாரு” நட்பாரும் இல்.”

[சுயம் + பூ = சுயப்பூ.]

34. “CHANGES OF FINAL ண் AND ள் INTO ட்.

நாசு.—மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும், வேற்றுமை வழியில், ககர சகர பகரங்கள் வரில் டகரம் ஆம்.

[நன்னூல் 209. 227.]

(உ-ம்.) மண் + குடம் = மட்குடம்.
மண் + சாடி = மட்சாடி.
மண் + பாளை = மட்பாளை
முள் + கூர்மை = முட்கூர்மை.
கள் + சொரிந்தான் = கட்டுசொரிந்தான்.
முள் + புறம் = முட்புறம்.

1. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

அப்பியாசம். (34.)

“நட் லெம்பி அலர்தன றுண்டெல்.” [வி. 37.]

“கண் கால் கொன்றிட வீழும், அடுத்தென்று” [வி. 152. 124. 140.]
நல்லாள் இல்லாத குடி.” [எழுவாய்: குடி.]

“பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை காதன்மை [வி. 63. 95.]
கையல் லதன்கட் செயல்.” [வி. 125. 63.]

“கட் புலம்.”

“ஒவ்வ தறிவ தறித்தன்கட் டங்கிச் [வி. 95. 63. 37.],
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.” [வி. 95. 125.]

“செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வம்.” [வி. 63. 131.]

“.....கண்பலோ [வி. 81. 112.]
கல ருத்திறென்று தங்கை.” [வி. 79. 114. 74.]

“என் பொருட் ...கச் செலச் சொல்லித், தான் பிறர் வாய் [வி. 93.]
நான் பொருள் காண்ப தறிவு.”
[எழுவாய்: காண்பது. பயனிலை: அறிவு.]

“நல்லார்கட் பட்ட வறமையின் இன்னுநே [வி. 93. 63. 61.]
கல்லார்கட் பட்ட திரு.” [வி. 95.]
[நல்லார்கண், கல்லார்கண்]

“.....வாழ் நாட்கள் [வி. 153.]
சென்றன! செய்வதனை.” [வி. 79. 95. 84.]
[இயல்பாதலுக்குக் காரணம்?]

35. CHANGES OF FINAL ன் AND ல் INTO ற்.

௩௩.—மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் பெரும்பான்மையாய் வேற்றுமை வழியிலுஞ், சிறுபான்மையாய் அல்வழியிலுங், ககர சகர பகரங்கள் வரில் நகரம் ஆம்.

[நன்னூல் 209. 227.]

(உ-ம்.) பொன் + குடம் = பொற்குடம்.
பொன் + சாடி = பொற்சாடி.
பொன் + பாணை = பொற்பாணை.
கல் + கடம் = கற்கடம்.
விரல் + சிறித = விரற்சிறித.
விரல் + புறம் = விரற்புறம்.

அப்பியாசம். (35.)

“கைத்தடையான் காற்கீழ் ஒதுங்கும் கடன் ஞாலம்.” [வி. 36. 93. 63. 157.]

“கல்லாதவரு’ நனி கல்லச் கற்றார் முற் [வி. 95. 120. 63.]

சொல்லா திருக்கப் பெறின்.” [வி. 90. 86.]

“.....கெடுங் காமம் [வி. 121.]
முற்பயக்குஞ் சின்னீர் இன்பத்தின், முற்றியாய், [வி. 87. 121. 93. 157.]
பிற்பயக்கும் பீழை பெரிது.”

“செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம் [வி. 94. 93. 95. 152.]

உயற்பால தன்றிக் கெடும்.” [வி. 93. 81.]
[எழு: செல்வம். பயனிலை: கெடும்.]

“குன்று போற் குணத்தான்.”

“தன்னைத் தான் காக்கிற் சினம் காக்க.” [வி. 85.]

“நிற்கரிய தொன்றில்லை.” [வி. 73. 93.]

“அறிவினான் ஆருவ துண்டோ, பிறிது கோய்
தக் கோய் போற் போற்றுக் கடை.” [வி. 59. 95. 91.]

——

36. CHANGES OF FINAL ல் AND ள் INTO ன் AND ண்.

நகோ.—மொழியீற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் எவ்வாறும்?
மொழியீற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் முறையே
னகரமும், ணகரமும் ஆம்.

[நன்னூல் 227.]

(உ-ம்.) கல் + மலை = கன்மலை.
முள் + முடி = முண்முடி.
கால் + மலர் = காண்மலர்.

சேர குகரத்தக்கு முன்னும் லகர எகரங்கள் முறையே னகர ணகரங்களாம்.

(உ-ம்.) “கைத்துடையான் காந்தீழ் ஒதுங்குங் கடன் ஞாலம்.” [வி. 63. 157.]

அப்பியாசம். (36.)

“நல்லார் ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரம்
கன்மேல் எழுந்துப்போற் காணுமே.”

இல் உள்ள விகாரங்கள் எவை ?]

“..... கெட்டாலும்
மேன்மக்கண் மேன்மக்களே.”

[இதை விரித்துக்காட்ட.,]

37. CHANGES OF FINAL ண் AND ள் INTO ட்.

நகோ.—ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம் வரில் எவ்வாறும்?
(க.) ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம் வரில் வேற்
றுமைவழியில் பெரும்பாலும் இரண்டும் டகரம் ஆகும்.

[நன்னூல் 209. 227. 229. 237.]

I. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

(உ-ம்.) மன் + தீமை = மட்டமை.
முன் + தீது = முட்டது.

(உ.) சிலவிடத்து இருவழியிலுந் தகரம் டகரம் ஆம்.

(உ-ம்.) கன் + திறந்தான் = கண்டிறந்தான்.

(ஈ.) ஒரு டகரங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) நாள் + தோறும் = நாடோறும்.
தங்கள் + தலைமை = தங்கடலைமை.

(சு.) தனிக்குறிலின் பின் நின்ற ளகரம் ஆய்தமாகத் திரிதலும் பொருந்தும்.

(உ-ம்.) முன் + தீது = முகூது.

[நன்னூல் 228.]

~~~~~
அப்பியாசம். (37.)

“தகடர் பெருஞ் செல்வம்.....” [வி. 53. 121.]

[துகள், தீர்.]

“தென் டிரைப் பரவை.” [வி. 121. 157.]

“மண்டோய் தயர் கீத் தளித்தோய் கீ!” [வி. 95. 153. 152.]

“தன் டிரைப் புரை நோக்கிய நோக்கு.” [வி. 121. 152. 157. 87.]

“விண் டலம் கலக்கிலங்கு திங்கள்.” [வி. 152. 3.]

[விண் + தலம்.]

38. CHANGES OF FINAL ல் AND ன் INTO ற்.

ஈடி.—னகரத்திற்கு முன்னும், லகரத்திற்கு முன்னுந், தகரம் வரில் எவ்வாறும்?

(க.) னகரத்தின் முன்னும் லகரத்தின் முன்னுந் தகரம் வரில் வேற்றுமைவழியில் இரண்டும் நகரம் ஆகும்

[நன்னூல் 209. 229.]

(உ-ம்.) பொன் + தீமை = பொன்றமை.
கடல் + திரை = கடற்

ஊ [நல் + தாள் = நற்றூள்

எ-தில் அல் வழியிலும் இரண்டும் நகரம் ஆயின.]

[நல் + தாமரை = நற்றாமரை.]

(உ.) அல்வழியில் சிலவிடத்து தகரம் நகரம் ஆம்.

(உ-ம்.) பொன் + தீது = பொன்றது.

ஊ “தனக்குவமை இல்லாதான் ருள் சேந்தார்.” [வி. 95. (சு) 152.]

எ-தில் வேற்றுமை வழியிலுந் தகரம் நகரம் ஆயிற்ற.

(ஈ.) ஓர் றகரங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) பால் + தீது = பாதீது.

(ஈ.) தனிக் குறிலின் பின் நின்ற லகரம் ஆய்தமாகத் திரிதலும் பொருந்தும்.

(உ-ம்.) கல் + தீது = கலீதீது.

[நன்னூல் 228.]

அப்பியாசம். (38.)

.....தந் துண் [வி. 154.]

பிளந்திவ தல்லாற் பெரும் பாரத் தாக்கிற்
றள்கது வளையுமோ தான?" [வி. 124. 121. 86.]

“பிறக்கினனா முற் பகற செய்யிற் நமக்கினனா
பிற் பகற ருமே வரும்.” [வி. 86.]

“கோழிக் கூறம்.” [வி. 153. 27.]
[கோடு + இல் + தி + கூறம்.]

39. CHANGES OF ல் AND ன் INTO ன்ன், AND OF ள் AND ன் INTO ன்ண்.

ஈகூ.—லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும், நகரம் வரில் எவ்வாறும்?

லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும், நகரம் வரில் முறையே, இரண்டும் னகரமும், ணகரமும் ஆம்.

[நன்னூல் 229.]

(உ-ம்.) நல + நெறி = நன்னெறி.
தெள் + நீர் = தெண்ணீர்.

ஓர் னகரமும், ணகரமுங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) வானத்தில் + நிறை = வானத்தினிறை.
அருள் + நலம் = அருணலம்.

அப்பியாசம். (39.)

“புளனுவி மேனீச் போனிலையாமை எனநெண்ணி [வி. 63 ஆகிய, ஆகும்.]
இனனினியே செய்க அறவிறை! ....." [வி. 111. 85. 33.]

“வேனெடுக்கண்ணாய்!” [வி. 155. 121. 93.]
வேல் + நெடும் = வேனெடும்.

ஒன்றுணர்ந்து

நிற் பாரே நீனெறிச்சென்றார்.” [வி. 95. 152.]
[நீர் + நெறி = நீனெறி.]

“இருணீங்கி இன்பம் பயக்கும் [வி. 137.]
மருணீங்கி மாந்து காட்சியவர்க்கு.” [வி. 153. 93.]

40. CHANGE OF ன் INTO ன் AND ன் AFTER THOSE LETTERS.

சு0.—ணகரத்திற்கும் னகரத்திற்கும் முன் மொழிமுதல் நகரம் எவ்வாறும்?

(க.) தனிக்குறில் அணைந்த னகரத்தின் முன்னும், னகரத்தின் முன்னும் நகரம் முறையே னகரமாகவும், னகரமாகவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 237.]

(உ-ம்.) கன் + நீர் = கன்னீர்.

தன் + நலம் = தன்னலம்.

(உ.) தனிக்குறில் அணையாத னகரத்திற்கும், னகரத்திற்கும் முன் நகரங்கெடும்.

[நன்னூல் 210.]

(உ-ம்.) கவன் + கெடிது = கவனெடிது.

கலன் + கெடிது = கலனெடிது.

அப்பியாசம். (40.)

“ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு [வி. 61. 95.]

வையத்தின் வான் னனிய துடைத்து.” [வி. 93.]

“தன்னெஞ் சிறிவது பொய்யற்க! பொய்த்தபின் [வி. 92. 95.]

தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுகம்.”

பிரதான விகாரங்களின் சுருக்கமான அட்டவணை.

(க.)	இ	யகரத்தின் முன்தோன்றும்.	...	...	...	...	...	வினா.
(உ.)	உ	குறியில் உகரம் உயிர் முன்செடும்.	...	...	...	...	...	24.
(க.)	ங், ய்,	சில உயிர் முன்தோன்றும்.	...	...	...	...	...	23.
(ச.)	க், ச், } த், ப், }	உயிருக்குப்பின் இரட்டிக்கும்.	...	...	...	...	...	27.
(இ.)	ம்.	செடும்; ங், ஞ், ஞ் ஆகத் திரியும்; இரட்டிக்கும்.	...	...	...	...	...	32. 33. 31.
(சு.)	ஞ், ஞ், ஞ்	இரட்டிக்கும்.	...	...	...	...	...	31.
(எ.)	ட், த்,	மொழி அகத்து இரட்டிக்கும்.	...	...	...	...	...	26.
(அ.)	.....	மெய்கள் சுட்டின்பின்னும், வினாவின்பின்னும் இரட்டிக்கும்.	...	...	...	...	...	25.
(க.)	ண்	ட் ஆகத் திரியும்.	{	[ண், ண் + க், ச், ப் = ட்க், ட்ச், ட்ப்.]	...	...	...	34.
(க0.)	ண்	ட் ஆகத் திரியும்.						
(கக.)	ண்	ண் ஆகத் திரியும்.	{	[ண் + ம் = ண்ம்.]	...	...	...	36.
(கஉ.)	ண்	ந் ஆகத் திரியும்.						
(கக.)	ல்	ந் ஆகத் திரியும்.	{	[ண், ல் + க், ச், ப் = ந்க், ந்ச், ந்ப்.]	...	...	...	35.
(கச.)	ல்	ண் ஆகத் திரியும்.						
		ட் ஆகத் திரியும்.	{	[ண் + ம் = ண்ம்.]	...	...	...	36.
		ண் + த் = ட்ட், ண்ட்.						
(கஇ.)	த்	ண் + த் = ட்ட், சீட்ட், ட்ட்.	{	[ண் + த் = ந்த், ண்த்.	...	...	...	37.
		ல் + த் = ந்த், சீந்த், ந்த்.						
		ண் ஆகத் திரியும்.	{	[ண் + ந் = ண்ன், ண்.	...	...	...	38.
		கெடும்.						
(கஈ.)	ந்	ண் ஆகத் திரியும்.	{	[ண் + ந் = ண்ன், ண்.	...	...	...	39.
		கெடும்.						
		ண் ஆகத் திரியும்.	{	[ண் + ந் = ண்ன், ண்.	...	...	...	40.
		கெடும்.						

§ ௩. செய்யுள் விகாரங்கள்.

41. PORTICAL CHANGES.

சுத.—செய்யுள்விகாரங்கள் எவை?

(க.) வலித்தல்; அதாவது, மெல்லினத்தை வல்லினம் ஆக்கல்:

[நன்னூல் 155. 156.]

(உ-ம்.) (1.) குறந்தரன் எ-து குறந்தரன்,
(2.) ஈதது — ஈத்து எனவும் வரும்.

(உ.) மெலித்தல்; அதாவது, வல்லினத்தை மெல்லினம் ஆக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) புத்தி எ-து புத்தி,
(2.) தட்டை — தண்டை எனவும் வரும்.

(௩.) நீட்டல்; அதாவது, குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) நீழல் எ-து நீழல்,
(2.) பெழுது — போழ்து எனவும் வரும்.

(ச.) குறுக்கல்; அதாவது, நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) பாதம் எ-து பதம்,
(2.) தீயேன் — தியேன் எனவும் வரும்.

(ரு.) விரித்தல்; அதாவது, இல்லாத எழுத்தை வளர்ப்பல்:

(உ-ம்.) (1.) மக எ-து மகவு,
(2.) விசுயமே — விசுயம்மே எனவும் வரும்.

(கூ.) தொகுத்தல்; அதாவது, உள்ள எழுத்தை நீக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) தொழாதார் எ-து தொழா எனவும் வரும்.
(2.) இல்லாதவன் எ-து இல்லாதான் எனவும், இல்லான் எனவும், இலான் எனவும் வரும்.

(எ.) முதற்குறை; அதாவது, முதலெழுத்தை நீக்கல்:

[நன்னூல் 156.]

(உ-ம்.) தாமரை எ-து மரை எனவும் வரும். [APHERESIS.]

(அ.) இடைக்குறை; அதாவது, இடையெழுத்தை நீக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) ஒத்தி எ-து ஒதி எனவும்,
(2.) அக்கை எ-து அக்கை எனவும் வரும். [SYNCOPÉ.]

(ஈ.) கடைக்குறை; அதாவது, கடை எழுத்தை நீக்கல்.

(உ-ம்.) நீலம் எ-து நீல் எனவும் வரும். [APOCOPE.]
அரவம் எ-து அரவு எனவும், அரா எனவும்,
கிலா எ-து கிலவு எனவும், இவைபோல்வனவும் வரும். (0)

(0) “குறிநீழ ஆகே குறவி உகாப் பெறம்.” [அகத்.]

அப்யயசம். (41.)

“இழுக்க லுடையுழி ஊற்றுக்கோல் அந்நே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.” [வி. 152.]
[ஊன்று கோல்.]

“அருகல தாடிப் பலபழுத்த கண்ணும் [என்னால் 444. வி. 143.]
பொரிதாள் வினவின வாவல் குறுகா,” [வி. 157. 89.]
[அலதாடி = அயலதாடி.]

“ஆற்றின் மூழ்கி.”
[முழுதி.]

“.....துன்பக் [வி. 66.]
குறைபதி மற்றைப் பெருள்.”
[துன்பத்தக்கு.]

சூ. (க.) இவற்றன், விரித்தலானது தோன்றல் விகாரம் ஆம்; வலித்தலும் மெலித்தலும், நீட்டலும், குறுக்
கலும் திரிதல் விகாரம் ஆம்; தொகுத்தலும், மூவழிக்குறைதலும், கெடுதல் விகாரம் ஆம்.

(உ-) இவையல்லாமலும், விதியின்றிப் பல விகாரங்களும் வரும்.

(உ-ம்.) யார் எ-து ஆர் எனவும்,
தகை எ-து சதை எனவும்,
இன்முன் எ-து முன்னில் எனவும் வரும்.

(க.) வழக்கத்தில்,

இராப்பகல் எ-து ராப்பகல் எனவும்,
போகிறான் எ-து போகான் எனவும், இவைபோல்வன பலவும், வரும்.

§ ச. வடமொழிச்சந்தி.

42. SANSKRIT CHANGES.

சஉ.—வடமொழிகள் தமிழிலே ஒன்றோடொன்று பொருந்தும்பொ
ழுது வடநூலின் சந்தியைப் பெறுமோ?

வடநூலின் சந்தியைப் பெறுவதும் உண்டு. அவற்றின் விவ
ரம் ஆவது:

க. திரிக்கசந்தி. (க.)

(க.) அ, ஆ முன், அ, ஆ இரண்டும் ஆகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) தேவ + ஆலயம் = தேவாலயம்.
ஞான + அமிர்தம் = ஞானமிர்தம்.
சேனா + அநிபதி = சேனாநிபதி.
சதா + ஆசர்தம் = சதாசர்தம்.

(உ.) இ, ஈ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஈகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) முனி + இந்நின் = முனிநின்.
கிரி + ஈன் = கிரீன்.
மகி + ஈன் = மகிீன்.

(ஈ.) உ, ஊ முன், உ, ஊ வரில் இரண்டும் ஊகாரம் ஆம்.

(உ-ம்.) குரு + உபதேசம் = குரூபதேசம்.
தரு + ஊனம் = தருனம்.

உ. குணசுந்தி. (உ.)

(ச.) அ, ஆ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஏகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) சக்வ + ஈரன் = சக்வேரன்.
மகா + ஈன் = மகேன்.

(ஐ.) அ, ஆ முன், உ, ஊ வரில் ஓகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) ஞான + உபதேசம் = ஞானோபதேசம்.
மந்திர + ஊவ = மந்திரோவ.
தயா + ஊர்த்தன் = தயோர்த்தன்.

ஈ. விருத்திசுந்தி. (உ.)

(ஐ.) அ, ஆ முன், ஏ, ஐ வரில் இரண்டும் ஐகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) ஞான + ஐகரியம் = ஞானேகரியம்.

(எ.) அ, ஆ முன், ஒ, ஓ வரில் இரண்டும் ஓளகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) தின + ஓதனம் = தினேதனம்.

எழுத்துப் புணரியல் முற்றிற்று.

II. ETYMOLOGY.

1: சொல்லதிகாரம்.

43. PARTS OF SPEECH.

சுரு.—தமிழ்ச் சொற்கள் எத்தனை வகை ஆம்? (P)

பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்கு வகை ஆம்.

[நன்னூல் 259.]

WORD.

(P) சொல் ஆவது என்ன?

ஒரு பொருளைத் தருகிற எழுத்துகள் சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 259. 274.]

KINDS OF WORDS.

தமிழரார் சொல்லப்பட்ட மூன்று வகை மொழிகள் எவை?

ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என்பனவாம்.

[நன்னூல் 260.]

WORDS WITH SINGLE MEANING.

ஒரு மொழிகள் ஆவன எவை?

ஒன்று நின்ற தந்தம் ஒருபொருளைத் தருவனவாம். தனி மொழிகள் எனவும்பெறும்.

[நன்னூல் 260.]

ஒன்று தொடர் மொழியைக்குறித்த 150 வி. காண்க.

AMBIGUOUS WORDS.

பொதுமொழிகள் ஆவன எவை?

ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத்தருவதும் அன்றித், தொடர்மொழிகளாய் பலபொருளைபுகுத் தரும் மொழிகள் ஆம்.

[நன்னூல் 260.]

(உ-ம்.) வேங்கை எ-து புலி என்று அர்த்தங்கொள்ளும் ஒருமொழி; அன்றியும் வேங்கை என்ற கை என விரியுங்காலத்தில் தொடர்மொழி ஆயிற்று.

FURTHER DIVISION.

இன்னஞ் சொற்களை வகுக்கும் வகை என்ன?

இயற் சொல் என்றாக், திரி சொல் என்றும், திசைச் சொல் என்றும், வட சொல் என்றும், காலவகுப்பாக வகுப்பார்கள்.

[நன்னூல் 270.]

44. NOUN. [வி. 48-74.]

சுசு.—பெயர்ச்சொல் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளின் பெயரைக் காட்டுவது பெயர்ச்சொல் ஆம். (௧)

[நன்னூல் 275.]

(உ-ம்.) மனிதன், மனைவி, வீடு.
நன்மை, தீமை.
செய்தவன், வருவது.

UNEQUIVOCAL PURE TAMIL.

இவற்றன், இயற் சொல் ஆவதெது?

செத்தமிழ் நாட்டுமொழி ஆகி, யாவருக்கும் இயல்பாய்த் தன்பொருள் விளக்குஞ்சொல் இயற் சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 271.]

EQUIVOCAL PURE TAMIL.

திரி சொல் ஆவதெது?

ஒரு பொருளைக் குறித்தவரும் பல சொற்கள் ஆகியும், பலபொருளைக் குறித்த வரும் ஒரு சொல் ஆகியும், அருமையாக உணரப்படும் பொருளையுடையது திரி சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 273.]

PROVINCIAL WORDS.

தொச்சு சொல் ஆவதெது?

கொடுத்தமிழ் நாட்டுச் சொற்களும், அன்னிய பாவைகளிலிருந்து வந்து, செத்தமிழ் நாட்டு மொழிகளோடு கலந்து வழங்குஞ்சொற்களும் தொச்சு சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 273.]

SANSKRIT WORDS.

வட சொல் ஆவது எது?

செத்தமிழ்ச் சொல்லை ஒப்பனவாதி வந்து வழங்கும் ஆரியச்சொற்கள் வட சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 274.]

I. (UNMODIFIED.)

இவை தற்சமம் என்றும், தற்பவம் என்றும் இருவகை ஆம். தற்சமம் என்பது ஆரியத்திற்குத் தமிழ் மூலமும் பொது எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம்.) அமலம், குஞ்சுமம். [AMALAM, KUNJUMAM.]

II. (MODIFIED.)

தற்பவம் என்பது ஆரியத்திற்கே உரிய எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம்.) சத்தி, போதி. [SAKTI, B'HOGI.]

(௧) “உயிர்ப்பொருள், உயிரிலாப் பொருள், இரு வகைய;
ஊருதல், பறத்தல், நடத்தல், எனவே
மூலகை ஆகும் உயிர்ப்பொரு ளினமே.
இயற்கை, செயற்கை, இருவகை இனமும்,
உயிரிலாப் பொருளென் றுணர்த்தனர் புலவர்.” [குறவயாசத்தம்.]

“பலபொருட் பெயரே பெயர்ச்சொல் லாகும்.” [குறவயா.]

45. VERB. [வி. 75-106.]

சுரு.—வினைச்சொல் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளின் தொழிலைக் காட்டுவது வினைச்சொல் ஆம்.(R)
[நன்னூல் 320.]

(உ-ம்.) இரு, வந்தான், படிக்கிறார்கள்.

[வினைச்சொல்லை வினை என்பது ஆகுபெயர். (வி. 162.)]

46. PARTICLE. [வி. 107-117.]

சுரு.—இடைச்சொல் ஆவதென்ன?

தனித்து வழங்குதலின்றிப் பெயர் வினைகளை அடுத்துவருவது
இடைச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 352.]

(உ-ம்.) அது வே என்பதில் ஏ என்பதும்; அவனும் இவனும் என்பதில், உம்
என்பதும் இடைச்சொற்கள் ஆம்.

-ஊ

47. QUALIFYING WORD: ADJECTIVE OR ADVERB. [வி. 118-121.]

சுரு.—உரிச்சொல் ஆவதென்ன?

பெயர்ச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையும் தழுவி, அவைகளுக்
குரிய குணத்தைக் காட்டுவது உரிச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 374.]

(உ-ம்.) பெரிய அரசன்.
மிகவும் உழைத்தான்.இவற்றில் பெரிய என்பதும், மிகவும் என்பதும் பெயரையும் வினையையும் தழுவிய உரிச்
சொற்கள் ஆம்.

க. பெயரியல்.

48. CLASSES OF NOUNS.

சுரு.—பெயர்ச்சொல் எத்தனைவகை ஆம்?

இடுகுறிப்பெயர் என்றும், காரணப்பெயர் என்றும்

(R) “பலதொழிற் பெயரே வினைச்சொல் லென்ப.” [குறவையா.]

புலக்கண வினா விடை

[PT. I.]

வகை ஆம். இவையும், பொதுப்பெயர் எனவும், சிறப்புப்பெயர் எனவும் இருவகையாக வகுக்கப்படும்.

[நன்னூல் 62. 275.]

49. ARBITRARY NOUNS.

சூக.—இடுகுறிப் பெயர் ஆவதென்ன?

மரம், மலை என்பவற்றைப்போல ஒரு நிமித்தமும் இன்றி வருவது இடுகுறி என்பதாம்.

[நன்னூல் 62. 275.]

(உ-ம்.) கிலம். கடல். ஆறு. சேறு.

50. APPELLATIVE NOUNS.

நூ.—காரணப்பெயர் ஆவதென்ன?

கணக்கு எழுதுகிறவனைக் கணக்கன் என்று, ஒருநிமித்தம் பற்றி வழங்குவது காரணப்பெயர் ஆம்.

[நன்னூல் 276.]

(உ-ம்.) வில்லன். மலைச்சி. கரியன். முடவன்.

51. CHARACTERISTICS OF NOUNS.

நூ.—பெயர்ச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறிய வேண்டும்?

பெயர்ச் சொல்லில், திணை, பால், இடம், வேற்றுமை, என நான்கு பொருளை அறிய வேண்டும்.

[நன்னூல் 275.]

52. CLASS: PERSONAL AND IMPERSONAL NOUNS.

நூ.—திணை என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

புலக்கணநூலிற் பகுக்கப்பட்ட பொருளின் சாதி ஆம்.

அது, உயர்திணை, அஃறிணை, என
தேவர், மனிதர், நரகர் உயர்திணை ஆம்.
மற்றைய பெயர் எல்லாம் அஃறிணை ஆம்.(8)

[நன்னூல் 261.]

53. GENDER AND NUMBER.

நூ.—பால் என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

உயர்திணை ஆகிய ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என
மூன்றும்; அஃறிணை ஆகிய ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என
இரண்டும்; ஆக ஐந்து வகை ஆம்.

இவற்றுள், ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், ஆகிய மூன்
றும் ஒருமை எனவும்; பலர்பால், பலவின்பால் ஆகிய இரண்
டும் பன்மை எனவும்படுமீ. இவை ஒருமையெண் என்றும்,
பன்மையெண் என்றும் சொல்லப்படும்.

பால் ஆவது மேற்சொல்லிய பொருள்களின் பதப்பு ஆம்.

[நன்னூல் 262-264, 276-284.]

(உ-ம்.)	ஒருமை.			பன்மை.		
	உயர்திணை.	(க.) ஆண்பால்	அரசன்.	(க.)	பலர்பால்	புலவர்.
		(உ.) பெண்பால்	மனைவி.	(க.)	பலவின்பால்	மாக்கள்.
	அஃறிணை.	(ச.) ஒன்றன்பால்	வீடு	(இ.)	பலவின்பால்	மாக்கள்.

MASCULINE NOUNS SINGULAR.

(8) உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அன், ஆன் என்னும் விருதிகளையுடைய பெயர்களும், நம்பி, தம்பி, ஆடே, வீடலை, கோ, வேள்,
குரிகில், தோன்றல் முதலிய பெயர்களும் உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 276.]

FEMININE NOUNS SINGULAR.

உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அன், ஆன் என்னும் விருதிகளையுடைய பெயர்களும், இ என்னும் விருதியைப்பெற்ற அநேகம்பெ
யர்களும், நங்கை, மகடு, தையல், இருளை, மாது, அரிவை, மடத்தை முதலிய பெயர்களும்
உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 277.]

PLURAL, MASCULINE AND FEMININE.

உயர்திணைப் பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அர், ஆர், அர்கள் என்னும் விருதிகளையுடைய பெயர்களும், கோக்கள், மனுக்கள், மக்கள் முதலி
யவும் பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 278.]

54. PERSON.

௫௪.—இடம் ஆவது எத்தனை?

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூன்று.

இடமாவது சொற்களின் நிகழ்ச்சிக்குரிய தானம் ஆம்.

[நன்னூல் 265, 266.]

(க.) இவற்றுள், தன்னைக்கானே குறித்தது தன்மை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. .. நான், அடியேன். } [சொல்லுவோர்.]
 { பன்மை. .. நாம், அடியேம். }

(உ.) முன் நின்றவனைப்பார்த்துப் பேசுவது முன்னிலை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. ... .. நீ, கொடியாய். } [கேட்போர்.]
 { பன்மை. ... .. 'நங்கள், தேவரீர். }

(ங.) மற்றப் பொருளைக்கு 'த்துக் காட்டுவது படர்க்கை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. ... .. அவன், மனிதன், வீடு. } [சொல்லப்படுவோர்.]
 { பன்மை. ... .. அவர்கள், மனிதர், வீடுகள். }

55. CASE.

௫௫.—வேற்றுமை ஆவது என்ன?

பெயரின் இயல்பை வேறுபடுத்துவதே ஆம்.

அது எட்டுவகை ஆம்.

[நன்னூல் 240-242. 291-293.](T)

56. FIRST OR NOMINATIVE CASE SINGULAR.

௫௬.—முதலாம் வேற்றுமை எது?

திரிபில்லாத பெயரின் இயல்பே ஒருமையில் முதல் வேற்றுமை எனவும், எழுவாய் எனவும்படும்.(V)

[நன்னூல் 293-295.]

(உ-ம்.) மனிதன், மனைவி, வீடு.

[வினா 128 காண்க.]

57. SIGNS OF THE NOMINATIVE.

௫௭.—எழுவாயைக் குறித்துக் காட்டுகிற சொல்லுருபுகள் எவை?

ஆனவன், ஆனவள், ஆனது,

ஆனவர், ஆனவர்கள், ஆனவை;

என்பவன், என்பவள், என்பது,

என்பவர், என்பவர்கள், என்பவை முதலிய

சொல்லுருபுகள் எழுவாயைக் குறித்துக் காட்டும்.(V)

(T) "வீபத்தி என்பது வேற்றுமை எனப்படும்." [குவலயா.]

(V) "பெயரே அன்றிப் பிறகு வேலா." [அகத்.]

(V) "பெயர்ப்பின் விருதி பெறாதலே ஆயவன், ஆனவன், ஆவான், ஆனென்ற வன் முதல் ஐம்பாற் சொல்லும் பெயர்ப்பின் அடைதலே." [இல-கொத்து.]

I. பங்கு.]

II. சொல்லதிகாரம் (1.) பெயரியல்.

(உ-ம்.) இராசாவானவர் வந்தார்.

பொன்னன் என்பவன் வந்தான்.

இவை மற்ற வேற்றுமைகளின் உருபுகளையும் பெற்று வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) இராசாவானவருக்குச் சிம்மாசனம்.

பொன்னன் என்பவனோடு வந்தான்.

நவ வினையால் அனையும் பெயர்கள். வி. 95 காண்க. 105 வினாவையும் ஒத்தப்பார்க்க.]

58. SECOND OR ACCUSATIVE CASE.

நுடி.—இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு ஐ என்பதே ஆம்.

இதின் பொருள் செயப்படுபொருளே.

[நன்னூல் 296. 255.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	இரண்டாம் வேற்றுமை.
	மனிதன்,	ஐ	மனிதனை உண்டாக்கினார்.
	தந்தை,	ஐ	தந்தையைக் கணம்பண்ணினான்.
	பூ,	ஐ	பூவை அணிந்தாள்.
	மரம்,	ஐ	மரத்தை வெட்டினான். [வி. 66.]
	வீடு,	ஐ	வீட்டைக் கட்டினான். [வி. 68.]
	நிலங்கள்,	ஐ	நிலங்களை வாங்கினான்.

59. THIRD OR INSTRUMENTAL ABLATIVE.

நுகு.—மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு, உடன், கொண்டு என்பவை ஆம்.

இன் பொருள் ஏது, உடனிகழ்ச்சி என இரண்டாம்.

[நன்னூல் 297. 256.]

(உ-ம்.)	உருபு.	மூன்றாம் வேற்றுமை.	பொருள்.
		{மண்ணால் } {மண்ணன் }	ஒரு குடத்தை வளைத்தான்.
மந்திரி, ஓடு, ஓடு		{மந்திரியோடு } {மந்திரியோடு }	அரசன் வந்தான்.....உடனிகழ்ச்சி.
அவன், வாள், கொண்டு		அவனுடன் மற்றவர்களும் இருப்பார்கள். உடன் வாள் கொண்டு வெட்டினான்.....ஏது.	உடனிகழ்ச்சி.

இவை ஏது, காணம், கருவி, எ-ன் ஒரு பொருட்சொற்கள்.

அப்பியாசம். (59.)

“பொன்னால் ஆடிய ஆபாணத்தை அணியும் அரசர்.”

“அறத்தான் வருவதே இன்பம்.” [வி. 95. 131.]

“இயற்கை அறிவோடு கூடிய கல்வி.” [வி. 96.]

“உலகத்தோடொப்ப ஒழுக்கல்.” [வி. 86. (க.) 85.]

“விலங்கொடு மக்கள் அனையர்” [வி. 93. 69.]

இலங்கு துல் கற்றோ டேனே யவர்.” [வி. 153. 82. (எ.)]

“சீர்மை கிறப்பொடு தீங்கும்.” [நன். 361.]

“ஊருடன் பகைக்கில் வேருடன் கெடும். [வி. 86. 137.]

60. FOURTH OR DATIVE CASE.

கூ0.—நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு கு என்பதே ஆம்.

இதன் பொருள் கொடை, பகை, தகுதி, நிமித்தம் முதலியவை ஆம்.

• [நன்னூல் 298.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	நான்காம் வேற்றுமை.	பொருள்.
	தரித்திரர்,	கு	தரித்திரருக்குப் பிச்சை கொடுத்தான். [உ. சாரியை.]...	கொடை.
	வேதம்,	கு	வேதத்திற்கு விசேஷமான காரியம். [இன் சாரியை.]...	பகை.
	மோதிரம்,	கு	மோதிரத்திற்குப் பொன்.	நிமித்தம்.
	அரசன்,	கு	இவ்வாபரணம் அரசனுக்குரியது.	தகுதி.

(க.) பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையே சாரியைகள் வரும் எனக் காண்க.

(உ-ம்.) தந்தைக்குத் தாய்க்கும் கனஞ்செலுத்தவேண்டும். [உ. சாரியை.]

இதனுக்கு [அன், உ, சாரியைகள்].

மகனுக்கு எனவும், மகற்கு எனவும் வரும்.

(உ.) நிமித்தப்பொருளிலே ஆக என்றும், நிமித்தம் என்றும், பொருட்டு என்றஞ் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

(உ-ம்.) எனக்காகச் செய்தான்.

என்னிமித்தம் வந்தான். [வி. 40 காண்க.]

இதன்பொருட்டுப் போனான்.

அப்பியாசம். (60.)

“செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு [வி. 90.]

வைபகமும் வானகமும் மாறறல் அரிது.” [வி. 154.]

‘க அன்பு காப்பென்ப; வறியார்

“... ..தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட் [வி. 86. (உ.)]

டெல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.”

“செல்லுக் குமிஉண்டு; தீர்க்குநாளை உண்டு;
புல்லிதம் பூவிற்கும் உண்டு. [வி. 153. 65.]

“... ..வாங்கி

வளி தோட்கிவாரோ? இல்.” [வி. 34.]

“ஆயிரம் காக்கைக்கோர் கல்.” [வி. 159.]

61. FIFTH OR ABLATIVE OF MOTION.

சூக.—ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் இல், இன், என்பன வாம். சிலவிடத்து நின்று, இருந்து என்னுஞ் சொல்லுருபுகளும் வரும்தம்.(w)

இவற்றின் பொருள், நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது முதலியவாம்.

[நன்னூல் 299.]

(க.) ஏதப்பொருள் மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு ஆன்றி, இதற்கு அவ்வளவு நிறப்பல்வ.

(உ.) நின்று என்னுஞ் சொல்லுருபு பெயரோடு வராமல் தனித்த வழக்குதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) “தன்பத்திலும் வறமையிலும் நின்று சீங்கினன்.”

(உ-ம்.)

பெயர்.	உருபு.	ஐந்தாம் வேற்றுமை.	பொருள்.
மலை,	இன்	மலையின் வீழ் அருவி.....	சீங்கல்.
காக்கை,	இல்	காக்கையிற் கரிது கனம்பழம்...	ஒப்பு.
மதரை,	இன்	மதரையின் வடக்குச் சிதம்பரம்..	எல்லை.
கல்வி,	இல்	கல்வியிற் பெரியவன் கம்பின்...	ஏது.

[அப்பியாசம். 61.]

“தோன்றலிற் தோன்றமை நன்று.” [வி. 94. 91.]

“தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை.” [வி. 143.]

“ஆவின் இழிந்தது மேதி.”

“பந்தி அம் புரவியின்றும் பாரிடை இழிந்து...” [வி. 105. 63.]

“...ன்.....” [வி. 38. 86.(உ.)]

“அருவிக்குன்றிற் குஞ்சரம்.” [வி. 157. ஒப்பு.]

“பஞ்சியின் மெல்லிதேனும் பகை நிறிநென்ன வேண்டாம்.”

“கார்கள் என்ன வருங் கரு மேதிகள்

“ஊரவின் றகன்று...”

“கறவை காண் கன்றின் வெல்கெக் கண்டடிபணிந்து...”
[கன்றின் = கன்றைப்போல.]

“குன்றின் அனையாருங் குன்றவர், குன்றவ [வி. 95.]
குன்றி அனைய செயின்.

THE FIFTH CASE.

(w) “நின்று, காட்டிவிட” நிமித்தம், இன்னும்,
ஐந்தாம் வேற்றுமை ஆகி வருமே.” [குவலயா.]

62. SIXTH OR GENITIVE CASE.

கூஉ.—ஆறும் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஆறும் வேற்றுமையின் உருபுகள் அது, ஆது, அ, உடைய என்பனவாம். (X)

இவற்றின் பொருள் கிழமைப் பொருள் முதலியவாம்.

சே [கிழமை என்பது உரிமை; சம்பந்தப் பொருள் என்பாரும் உள். குறைபொருள் எனவும்கொண்டும்.]

[நல்லூல். 300.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	ஆறும் வேற்றுமை.
	தந்தை,	அது	தந்தையது கை.
	தான்,	ஆது	தனது செவி. [வி. 74.]
	தான்,	அ	தன் கைகள்.
	தந்தை,	உடைய	தந்தையுடைய கட்டளை.

சே (க.) மேற்சொல்லிய கிழமை என்பது தந்தையுடைய கிழமை என்றும், பிறிதின் கிழமை என்றும் இருவகை ஆம். கன்னாலார் தந்தையுடைய உறுப்புத்தந்தையுடைய பண்புத்தந்தையுடைய, ஒன்றன் கட்டத்தந்தையுடைய, பலவின் கட்டத்தந்தையுடைய, ஒன்று திரிதது ஒன்றதல் தந்தையுடைய என நனவு வகையாக வருத்திடுக்கிறார்.

(உ-ம்.) நிலத்ததகலம். சாத்தனதயல்பு. கயிலாதபாட்டு. சாத்தனதுகை. மஞ்சளது பொடி. மாத்தது தொகுதி. செல்லதுகுப்பை. விலங்கினத்திட்டம். சாத்தனதாடை.

(உ.) முடிக்குஞ் சொல் அஃறிணை ஒருமை ஆனால் அது, ஆது என்பனவரும். முடிக்குஞ் சொல் அஃறிணைப் பன்மை ஆனால் அ என்பது வரும். உயர் திணை ஒருமை பன்மை கருக்கு அது. ஆது, அ என்பவை வலாவாம்.

(உ-ம்.) அரசர் குமாரன், அரசருடைய குமாரன், அரசருக்குக் குமாரன்.

சே அரசதகுமாரன் என்பது வழு.

(க.) உடைய எ-து பெயர் எச்சக் குறிப்பு என்றும், இசைபெச்சம் என்றும், சொல் வருபு என்றும் கூறுவர்.

(ச.) உடைய எ-து செய்யுளில் உடை எனவும், இறவான வழக்கத்தில் உட எனவும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) “கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிர்.”

63. SEVENTH OR LOCAL ABLATIVE.

கூரு.—ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு எது?

ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு இல் என்பதாம். இடத்தில் என்னும் சொல்லுருபும் வரும். இடத்து என்பதுஞ் செய்யுளில் வரும்.

கண், கால், அகம், புறம், உள், கீழ், மேல், முன், பின், சார், அயல், புடை, முதல், திசை, தேம், தலை, இடை, கடை, வலம், பாடு, அலை, இடம், உழை, உழி, உளி, வயின், வாய்,

(X) “அதவும், ஆதவும், அவ்வும், உடையவும்,

ஆறன் உருபென்றதைத் வேண்டும்.” [அகத்.]

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரம் (1.) பெயரியல்.

பால் முதலியவும் ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபுகளாகவும் வழங்கும்.

இவற்றின் பொருள் இடப்பொருள் ஆம்.

[நன்னூல் 301, 302.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	ஏழாம் வேற்றுமை.
	வீடு, அரசன், மணி, நல்லோர்,	இவ் இடத்தில் கண் இடத்து	வீட்டில் இருக்கிறான். அரசனிடத்தில் வந்தான். மணியில் கண் ஒளி. நல்லோரிடத்து அறம்.

மற்றவையும் இவ்வாறே.

இஃ (உ.) அவ்விடப்பொருளானது, (க) பொருளிடம், (உ) இடமிடம், (க) காலமிடம், (ச) சினை யிடம், (இ) குணமிடம், (சு) தொழிலிடம் என ஆறவகையாம்.

இவ்வாறும் தனித்தனியே தற் கிழமை, பிறிதின் கிழமை என இருவகையாகப் பிரிக்கப்படும்.

(உ-ம்.) மணியின் கண் ஒளி } இரு கிழமைக்கும் பொருளிடம் ஆயிற்று.
பனைவின் கண் அன்றில் }

பின்வரும் உதாரணங்கள் பெரும்பாலுஞ் செய்யுளுக்குரியவாம்.

ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பர்.....	[கால்]	காதலி யின சென்றதம்ம	[பின்]
வேலின கடைமணி போல்.....	[கடை]	சம்பா டினையாத நாள் ..	[பாடு]
நல்லாரிடைப் புக்கு	[இடை]	கல்லோச சம்பா தீர்.....	[அசை]
வலெத் தலை மான் அன்ன.....	[தலை]	கோழிக்குரியவை கோடாய்	[தேம்]
குணா கடல்வாய அழற	[வாய்]	அவன் உறை வந்தான் ..	[உறை]
தேர்த்திசை இருந்தான்	[திசை]	கிறந்தோர் நறவேக்கை கிழல் வழி அசைத்	
அவர் வயிற் செல்லாய் ..	[வயிற்]	தன்ன	[வழி]
சற்றார் முன	[முன்]	உறையுழி யோலைபோல்	[உழி]
காட்டுச் சார் ஒடுங் குறு முயால்	[சார்]	குயிற் காவுளி	[உளி]
கைவலத்தன்னது	[வலம்]	அவருள், பல்லாச் அகத்து ..	[அகம்]
இவ்விடப் பரத்தை	[இடம்]	என்னுயிற் புறத்து ..	[புறம்]
தன்மேற் கடுவனா கீரீற் கடுத்த வரக்கண்டும்	[மேல்]	ஊரிலிருந்தார் ..	[இவ்]
பிண்டிக்கண்ணார் கிழற கீழ்	[கீழ்]	நந்தான் ..	[பால்]
கடைப்புடை கொள்ளிய கீர்	[புடை]		
சான் முதல் வந்த உன்மாய் மலை	[முதல்]		

இஃ (உ.) இவை இடப்பெயர்களாகச் சொல்லுருபுகளாக வழங்கும்; அன்றிபுக் தத்தம் பொருளை உணர்த் திவருதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) “கண்ண கன் ஞாலம்.” [கண் = இடம்.]
“அகத்திவிருந்தான்.” [அகம் = உள்விடம்.]

முதலியவும் அவ்வாறே.

அப்பியாசம். (63.)

“ஆகாதென்னும் அசத்து நெய்யுண்டாகிற் [வி. 89. 142.]

போகா தென்றும் புறஞ் சற்றம்.”

[அசத்து. வி. 66. வேற்றுமை உருபு தொக்கு நின்றது. வி. 152.]

“மலர் மிகை எகிஞன் மாணடி சேர்த்தார் [வி. 95. 152.]

கிலமிகை கீவொழ் வார்...” [வி. 120.]

[மிகை எ-து ஏழன் உருபு.]

“இருச்சேர் இருவினையுஞ் சோ, இறைவன் [வி. 153. 159. 89.]

பொருச்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.....”

[மாட்டு. வி. 68. மாடு எ-து ஏழன் உருபு. இல் நொக்கு கின்றது. வி. 152.]

நல்லறிவான்

முவி யிடத்தே துறந்தார்.” [வி. 148.]

[இடத்தே = இடத்தில்.]

லங் கடலுள் வையும்.

“முநிற்றலை மதியமன்ன முழு மணி மாடத்திட்ட [வி. 109.]

புகை தவழ்ந்த...” [வி. 79.]

64. EIGHTH OR VOCATIVE CASE.

கூசு.—எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் பெயரின் ஈறு திரிதலும், கெடுதலும், மிகுதலும், இயல்பாதலும், ஈற்றயல் எழுத்துத் திரிதலும் ஆம். இவற்றுள், இயல்பும் ஈற்றின் அழிவுஞ் சமீபத்திலும், அளபெடுத்தல் தூரத்திலும், ஓகாரம் மிகுதல் புலம்பலிலும், மற்றவைகள் எல்லா இடங்களிலும் வரும்.

இவற்றின் பொருள் அழைக்கப்படும் பொருளாம்.

[நன்னூல் 303—34.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	எட்டாம் வேற்றுமை.
அம்மை, } பின்னே, }	ஈறு திரிவது	{அம்மா. {பின்னாய்.	
அரசன், } மகன், }	ஈறு கெடுவது	அரசு. {மகனே.	
தம்பி, } தம்பி, }	ஈறு மிகுவது	{தம்பீ. {தம்பி.	
மக்கள், } தெவ்வர், }	ஈறு இயல்பாதது	தம்பி. மக்கள்.	
சான்றார், } ஐயன், }	ஈறு ஈற்றயல் திரிவது	மக்கள். தெவ்வீர்.	
அழகன், } வாயிலான், }	அர், இர் ஆகத்திரிந்தது ...	சான்றீரே!	
	திரிதல், மிகல்	ஐயாவோ.	
	கெடுதல், திரிதல், மிகல் ...	அழகேன்.	
	மிகல்	வாயிலோயே.	
	திரிதல், மிகல், கெடுதல்...		

இது இது விளி வேற்றுமை எனவும் அடிகம்.

அப்பியாசம். (64.)

“மகிதலத்திர் கேண்மின்!” [வி. 84.]

“மெய்ய! நின்னா வேதம்.” [வி. 73.]

“நிராவீழ் அருவி நிரிர் பொன் சொரியும் [வி. 153.]

வரையே, புனலே, வறையே, தறையே,

வினையே, பொழிலே, விரிவெண்ணிலவே,

உணர்வீர் உயிர்க்காவலன் உள்வழியே!” [வி. 84.]

65. THE PARTICLES இன், &c. (Y)

கூடு.—இவ்வேற்றுமைகள் எந்தச் சாரியை பெறும்?

முதலாம் வேற்றுமையும் எட்டாம் வேற்றுமையுந் தவிர மற்ற வேற்றுமைகள் இன்சாரியையுந், சிறுபான்மையாய் அன்சாரியையும் பெறும்.(z)

(உ-ம்.) கையினால், [கை + இன் + ஆல்.]
பசுவினது, [பசு + இன் + அது.]

(க.) இன்சாரியையானது ஆறாவது முதலிய வேற்றுமைகளின் உருபாக வழங்கிக் கிழமை, ஏது முதலிய பொருளையுந் தரும். அன்சாரியையும் அவ்வாறு வரும்.

(உ-ம்.) பொன்னின் ருடம்.
ஆசரின் குமாரன்.
ஏழாவதன் உருபு.

(உ.) ஆ, மா, கேர, ஊ என்னும் பெயர்கள் வேற்றுமைப்படுமபொழுது இன்சாரியையாவது ன் கரச் சாரியையாவது பெறும்.

[நன்னூல் 248.]

(உ-ம்.) ஆவீன, ஆனை, ஊனை.
கேனை, மாவீன.

(க.) சில உருபுகள் பொருளின்றி நிற்கும் ஏ என்னும் இடைச்சொல்லால் பெறும். [வி. 111.]

(உ-ம்.) அவனோடே, வீட்டிலே.

அப்பியாசம். (65.)

“மெய்மெய்யே! உலகின் வேந்தர்கெல்லாம் வேந்தே.”

“பொன்னின் ருடம் உடைந்தாற் பொன்னாகும், என்னாகும் மண்ணின் ருடம் உடைந்தக்கால்?” [வி. 143.]

“யாதனின் யாதனி வீங்கியானோதல் [வி. 95. 39.]
அதனின் அதனின் இலன்.” [வி. 125.]

66. NOUNS ENDING IN அம்.

கூகூ.—மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது, அம் என்பது கெட அத்துச்சாரியை பெறும்.

[நன்னூல் 252.]

(Y) “எல்லா ஈற்றஞ் சொல்லும் காலை
வேற்றுமை உருபிற்கின்னே சாரியை.” [இலக். வி.]

(Z) “யாதென் இறநியுஞ் சுட்டு முதலாவிய
ஆய்த இறநியும் அன்னொடு சிலனும்;
ஆய்தக்கெதலா வயினுன்.” [இலக். வி.]

(உ-ம்.) மரம், மாத்தை; நிலம், நிலத்துக்கு.

(க.) வீர மொடு என்பதுபோல செய்யுளில் வருவதும் உண்டு. [“சாரியை வேண்டியவழி இன்மையிற் செய்யுள் விகாரம் ஆம்.” கு. 243.]

(உ.) ஆம் என்பதை ஈற்றிலுள்ள பெயர்கள் ஆம் கெட அத்துச்சாரியை பெறும்.

(உ-ம்.) “பூரியச் சூழாத்திடை அறிஞர் போலவே.” [குழாம்.]

67. THE NOUN எல்லாம்.

கூஎ.—எல்லாம் என்பது எந்தச் சாரியை பெறும்?

எல்லாம் என்பது அற்றுச்சாரியையும், உம் என்னும் இடைச் சொல்லும் வரப்பெறும். சிலவிடத்து மகாங்கெடவும், பலர்பாலுக்குரிய விசுதி தோன்றவும் பெறும்.

[நன்னூல் 245. 246. 285.]

(உ-ம்.) எல்லாவற்றையும்.
எல்லாமனிதர்களும்.
மனிதர் எல்லாரும்.

68. NOUNS ENDING IN டு, று.

கூஅ.—தனிக்குறில் அணையாத டு, று ஈற்றுப் பெயர்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

குற்றியலுகரம் கெட, ட், ற் இரட்டிக்கப் பெறும்.—

[நன்னூல் 183.]

(உ-ம்.) ஆடு, ஆட்டை.
ஆர், ஆற்றை.

[வி. 26. காண்க.]

“ஆட்டின் கழுத்தின் அந்ர்.”

69. TERMINATIONS OF THE PLURAL.

கூக.—பன்மைப்பாலின் உருபுகள் எவை?

பன்மைப்பாலின் உருபுகள் அர், ஆர், கள், மார் என்பவையும.

னகர வீற்றுப் பெயர்களில் நகரம் ரகரமாகிக் கள் என்னும் விசுதியைப் பெற்றும், பெருதும், வேற்றுமை உருபுகளைப் பெறும்.

[நன்னூல் 278-280.]

(உ-ம்.) தந்தையர், தந்தையர்.
வீடுகள், குருமாச்.
மனிதர், மனிதர்கள்.

(க.) சில, பல, சிறிய, பெரிய முதலிய அகரவீற்ற அகற்றினைப் பன்மைப்பெயர்கள் வேற்றுமைப்பெறப்பொழுது அற்றுச் சாரியபெறும்.

[நன்னூல் 250.]

(உ-ம்.) பலவற்றை, சிறியவற்றை.

(உ.) மகள் எ-து பன்மையில் மக்கள் எனவும் மாக்கள் எனவும் வரும்.

(க.) செய்யுளிலே இச் என்னும் விருதியும் பன்மையிலே வரும்.

(உ-ம்.) மகளிர்.

70. PARADIGMS:

எ-து.—மேற்சொல்லிய வேற்றுமைகளைக் காட்டிய அட்டவணைகளைச் சொல்லு?

I. கணக்கன்.

உருபுகள் இயல்புப்புணர்ப்பால் பெயரோடு சேர்ந்தன.

வேற்றுமை.	ஓருமை.	பன்மை.
(வி. 56, 57.) க.	கணக்கன், கணக்கனுளவன்.	கணக்கர், கணக்கர்கள்.
உ.	கணக்கனை + ஐ.	கணக்கரை.
(58.)		
க.	கணக்கனில் + ஆல், ஆன், இடு, இடு, உடன் கணக்கனென் கணக்கனெடு, கணக்கனெடு கணக்கனுடன் கணக்கன்கொண்டு	கணக்கரால், கணக்கரான், கணக்கரோடு, கணக்கரோடு. கணக்கருடன்.
(59.)		
ச.	கணக்கனுக்கு + கு கணக்கனுகாக + கு + ஆக	கணக்கருக்கு. கணக்கருக்காக.
(60.)		
இ.	கணக்கனில் + இல். கணக்கனிவிருந்து + இல் + இருந்து கணக்கனிவின்று + இல் + நின்று	கணக்கரில். கணக்கரிவிருந்து. கணக்கரிவின்று.
(61.)		
க.	கணக்கனுடைய + உடைய, கணக்கனின் + இன் கணக்கனது + அது	கணக்கருடைய, கணக்கரின், கணக்கரது.
(62.)		
எ.	கணக்கனில் + இல் கணக்கனிடத்தில் + இடத்தில்	கணக்கரில், கணக்கரிடத்தில், கணக்கரின் கண்.
(63.)		
அ.	கணக்கனே! + ஏ (மன்னு!)	கணக்கரே!
(64.)		

செய்யுளில் தன் என்னுஞ்சாரியை பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையிலே வருவதும் உண்டு.

[வி. 108 காண்க.]

(உ-ம்.) கணக்கன்றன்னை [கணக்கன்றன்னை]
கணக்கன்றனக்கு [கணக்கன்றனக்கு].

II. கல்.

தனிக்ருதில் அணைந்த மெய் இரட்டிக்க உருபுகள் சேர்த்தன. [வி. 29.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	கல்.	கற்கள், கல்லுகள். [வி. 35, 29.]
உ.	கல்லே. கல்லினை. [வி. 65.]	கற்களை, கல்லுகளை. [கல்லுக்களை.]
ஈ.	கல்லால், கல்லான், கல்லுடன். கல்லோடு, கல்லொடு. கல்லினோடு.	கற்களால், கல்லுகளால், கற்களுடன். கற் றோடு, கல்லுகடனோடு.
ச.	கல்லுக்கு. கல்லுக்காக.	கற்களுக்கு, கல்லுகளுக்கு. கல்லுகளுக்காக, கற்களுக்காக.
இ.	கல்லில். கல்லிலிருந்து. கல்லினின்ற.	கற்களில், கல்லுகளில். கல்லுகளிலிருந்து, கற்களிலிருந்து. கல்லுகளினின்ற, கற்களினின்ற.
ஊ.	கல்லினுடைய. கல்லின். கல்லினது	கல்லுகளினுடைய, கற்களினுடைய. கல்லுகளின், கற்களின். கல்லுகளினது, கற்களினது.
எ.	கல்லில். கல்லினிடத்தில், கல்லின்கண்.	கல்லுகளில், கற்களில். கல்லுகளினிடத்தில், கற்களினிடத்தில்.
அ.	கல்லே!	கல்லுகளே! கற்களே!

III. நரி.

யகர உடம்படுமெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்ந்தன. [வி. 23.]

IV. பசு.

வகர உடம்படுமெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்ந்தன. [வி. 23.]

வேற்றுமை	ஒருமை.	பன்மை.	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	நரி.	நரிகள்.	க.	பசு.	பசுக்கள்.
உ.	நரியை.	நரிகளை.	உ.	பசுவை, பசுவினை.	பசுக்களை.
ஈ.	நரியால், நரியினால். நரியோடு.	நரிகளால். நரிகளோடு.	ஈ.	பசுவால், பசுவினால். பசுவோடு.	பசுக்களால். பசுக்களோடு.
ச.	நரிக்கு. நரிக்காக.	நரிக்குக்கு. நரிக்குக்காக.	ச.	பசுவுக்கு. பசுவுக்காக.	பசுக்களுக்கு. பசுக்களுக்காக.
இ.	நரியில். நரியிலிருந்து. நரியினின்ற.	நரிகளில். நரிகளிலிருந்து. நரிகளினின்ற.	இ.	பசுவில். பசுவிலிருந்து. பசுவினின்ற.	பசுக்களில். பசுக்களிலிருந்து. பசுக்களினின்ற.
ஊ.	நரியினுடைய. நரியின். நரியினது.	நரிகளினுடைய. நரிகளின். நரிகளினது.	ஊ.	பசுவினுடைய. பசுவின். பசுவினது.	பசுக்களினுடைய. பசுக்களின். பசுக்களினது.
எ.	நரியில், நரியின்கண். நரியினிடத்தில்.	நரிகளில். நரிகளினிடத்தில்.	எ.	பசுவில், பசுவின்கண். பசுவினிடத்தில்.	பசுக்களில். பசுக்களினிடத்தில்.
அ.	நரியே!	நரிகளே!	அ.	பசுவே!	பசுக்களே!

I. பங்கு.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

V. காது.

குறியெழுக்காகக் கெட உருபுகள் சேர்ந்தன.

[வி. 24.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	காது.	காதகள்.
உ.	காதை.	காதகளை.
ஈ.	காதால், காதினால்.	காதுகளால், காதகளோடு.
ச.	காதுக்கு.	காதுகளுக்கு.
இ.	காதக்காக.	காதுகளுக்காக.
ஊ.	காதில்.	காதுகளில்.
஋.	காதிலிருந்து.	காதுகளிலிருந்து.
ௌ.	காதினின்றும்.	காதுகளினின்றும்.
ஐ.	காதினுடைய.	காதுகளினுடைய.
ஓ.	காதின்.	காதுகளின்.
ஔ.	காதினது.	காதுகளினது.
எ.	காதில், காதின்கண்.	காதுகளில்.
ஏ.	காதினிடத்தில்.	காதுகளினிடத்தில்.
அ.	காதே!	காதுகளே!

VI. மாடு.

குறியெழுக்காகக் கெட்டு, டகரம் இரட்டிக்க,

உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 26. 68.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	மாடு.	மாடுகள்.
உ.	மாட்டை.	மாடுகளை.
ஈ.	மாட்டால், மாட்டினால்.	மாடுகளால், மாடுகளோடு.
ச.	மாட்டுக்கு.	மாடுகளுக்கு.
இ.	மாட்டுக்காக.	மாடுகளுக்காக.
ஊ.	மாட்டில்.	மாடுகளில்.
஋.	மாட்டிலிருந்து.	மாடுகளிலிருந்து.
ௌ.	மாட்டினின்றும்.	மாடுகளினின்றும்.
ஐ.	மாட்டினுடைய.	மாடுகளினுடைய.
ஓ.	மாட்டின்.	மாடுகளின்.
ஔ.	மாட்டினது.	மாடுகளினது.
எ.	மாட்டில்.	மாடுகளில்.
ஏ.	மாட்டினிடத்தில்.	மாடுகளினிடத்தில்.
அ.	மாடே!	மாடுகளே!

VII. ஆறு.

குறியெழுக்காகக் கெட்டு, நகரம் இரட்டிக்க, உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 26. 68.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	ஆறு.	ஆறுகள்.
உ.	ஆற்றை.	ஆறுகளை.
ஈ.	ஆற்றால், ஆற்றினால்.	ஆறுகளால், ஆறுகளோடு.
ச.	ஆற்றுக்கு.	ஆறுகளுக்கு.
இ.	ஆற்றுக்காக.	ஆறுகளுக்காக.
ஊ.	ஆற்றில்.	ஆறுகளில்.
஋.	ஆற்றிலிருந்து.	ஆறுகளிலிருந்து.
ௌ.	ஆற்றினின்றும்.	ஆறுகளினின்றும்.
ஐ.	ஆற்றினுடைய.	ஆறுகளினுடைய.
ஓ.	ஆற்றின். (ஆற்ற).	ஆறுகளின்.
ஔ.	ஆற்றினது.	ஆறுகளினது.
எ.	ஆற்றில், ஆற்றின்கண்.	ஆறுகளில்.
ஏ.	ஆற்றினிடத்தில்.	ஆறுகளினிடத்தில்.
அ.	ஆறே!	ஆறுகளே!

VIII. மரம்.

அம் கெட்டு, அத்தச்சாரியை நோன்ற, உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 66.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	மரம்.	மரங்கள். [வி. 32.]
உ.	மரத்தை.	மரங்களை.
ஈ.	மரத்தால், மரத்தினால்.	மரங்களால், மரங்களோடு.
ச.	மரத்துக்கு.	மரங்களுக்கு.
இ.	மரத்துக்காக.	மரங்களுக்காக.
ஊ.	மரத்தில்.	மரங்களில்.
஋.	மரத்திலிருந்து.	மரங்களிலிருந்து.
ௌ.	மரத்தினின்றும்.	மரங்களினின்றும்.
ஐ.	மரத்தினுடைய.	மரங்களினுடைய.
ஓ.	மரத்தின். (மரத்து).	மரங்களின்.
ஔ.	மரத்தினது.	மரங்களினது.
எ.	மரத்தில், மரத்தின்கண்.	மரங்களில்.
ஏ.	மரத்தினிடத்தில்.	மரங்களினிடத்தில்.
அ.	மரமே!	மரங்களே!

அப்பியாசம். (70.)

“கண்ணிற்கணிகலங் கண்ணோட்டம்.” [வி. 131.]
[கண் + இன் + கு.]

“அல்லின் மாரி அனைய நிறத்தவள் [வி. 109. 93.]
சொல்லின் மாத்தினாயிற் கடல்துர்ப்பன [வி. 95. + ஆடிய.]
கல்லின் மாரியைக் கைவகுத்தாள், அது [வி. 152.]
வல்லின் மாரியின் வீரன் விலக்கினான்.”

“மண்ணினை மறைத்தன வளர்த் தமக்கொடி; [எழு: கொடி.]
விண்ணினை மறைத்தன விரிந்த மரத் துகள்!”

“செங்கைக் குல வெந்தியினத் தீய தன் [வி. 154. 93.]
வெங்கட் டயொடு மேற் செல வீசினான்.” [வி. 121. 37.]

“ஆதியை ஓத அந்வுண்டாமே.” [வி. 162.]

“புவியினில் வேந்தர் எல்லாம்.”

“கல்லாற்ற னுடி அருள் ஆங்க! பல்லாற்ற [வி. 85.]
நேரினும் அல்தே துணை.” [வி. 142.]
[ஆறு, ஆற்றன், ஆற்றல்.]

“தன் கயக்குற்ற போது.”
[கயத்தில்.]

“சலத்தாற் பொருள் செய்தே மார்த்தல் பசு மட்
கலத்தனச் செய்திரிது அற்று.”
வி. 86. இரீஇ அற்று. வி. 137.]

71. DECLENSION OF அது, இது, எது, யாது.

எக. அது, இது, எது, யாது என்பவை எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இன் சாரியையும் அன் சாரியையும் பெறும்.
பன்மையிலே அற்றுச்சாரியையும் பெறும். து என்பது வை
யாகத்திரியும். [நன்னூல் 250. 251. 304.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
எ.	அது, அஃது.	அவை, அவைகள்.
உ.	அதை, அதனை.	அவற்றை, அவைகளை.
ஈ.	அதிலும், அதனும். அதால், [அத்தால் எ-து வழு.] அதோடு, அதினோடு.	அவற்றும், அவைகளால். அவற்றோடு, அவைகளோடு.
ச.	அதற்கு, அதிற்கு. [அதக்கு.]	அவற்றுக்கு, அவற்றிற்கு. அவைகளுக்கு.
இ.	அதில், அதனில். அதிலிருந்து, அதினின்றும்.	அவற்றில், அவைகளில். ஈ.ச.
	அதன், அதின். அதனுடைய, அதினுடைய. அதனது.	அவற்றின். [அவற்று.] அவற்றினுடைய, அவைகளின். அவைகளினுடைய.
	அதில், அதனில். அதனிடத்தில். அதனிடத்தில், அதின்கண்.	அவற்றில், அவற்றினிடத்தில். அவைகளில், அவைகளிடத்தில். அவற்றின் கண்.

72. DECLENSION OF THE FIRST PERSONAL PRONOUN.

எ2.—தன்மை இடமாகிய நான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலான வேற்றுமைகளில் நான், என்பது என் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் நான் என்பது நாம் எனத்திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் எம் எனவும், நம் எனவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 285-287. 294.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	நான், யான்.	நாம், நாங்கள்; யாம், யாங்கள்.	
உ.	என்னை.	நம்மை; எங்களை.	
ச.	என்னால், என்னோடு. என்னுடன்.	நம்மால், நம்மோடு; எங்களால், எங்களோடு.	
ச.	எனக்கு, எனக்காக. [ஏற்கு.]	நமக்கு, நமக்காக; எங்களுக்கு, எங்களுக்காக.	
இ.	என்னில், என்னின். என்னிலிருந்து	நம்மில், நம்மின்; எங்களில், எங்களின்.	
ஊ.	என், எனது, என. என்னுடைய, என்னின்.	நம், நமது; எம், எங்கள்; நம்மின், எம்மின். நம்முடைய, எங்களுடைய.	
எ.	என்னிடத்தில், என்னில்.	நம்மில், நம்மிடத்தில்; எம்மிடத்தில்.	

நாம் எ-து முன்னிலையோரையுக்குறிக்கும். நாங்கள் எ-து முன்னிலையோரை நீக்கித் தன்னையுந் தன்னைச்சேர்த்தவரையுங் குறிக்கும்.

அப்பியாசம். (72.)

“யான், என தென்னுஞ் செருக் கற்ப்பான் [வி. 87. 95.]

வானோர்க் குயர்க்க உலகம் புறம்.” [வி. 93. 137.]

“யாமும் எம்மிருக்கை பெற்றேம், உனக்கிடையூறும் இல்லை.” [வி. 94. 79.]

“எனக்குத் தாய் ஆடியாள் என்னை ஈங்கிட்டுத் [ஆடியாள்—ஆனவள். வி]

தனக்குத் தாய் நாடியே சென்றாள்—தனக்குத் தாய்
ஆடியவளும் அது ஆற்றையுத் தாய்க்கொண் [வி. 59.]

டேளும் அளித்திவ்வுலகு.” [வி. 93.]

“தேயினை நம் வாயில் கடிதேருதல் செய்வானோ?” [வி. 63. 120.]

73. DECLENSION OF SECOND PERSONAL PRONOUN.

எ3.—நீ என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் முன்னிலையிடமாகிய நீ என்பது உன் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே, முதல் வேற்றுமையில் நீர் எனவும், நீம் எனவுந் திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் உம் எனத் திரியும்.

[நன்னூல் 247. 294.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	கீ.	கீர், கீங்கள், கீவிர், கீவிர்.	
உ.	உன்னே, நின்னே.	உம்மை, உங்களை.	
ஈ.	உன்னால், நின்னால், மு-ன.	உம்மால், உங்களால், மு-ன.	
ச.	உனக்கு, நினக்கு. [நிற்றகு.] உனக்காக, நினக்காக.	உமக்கு, உங்களுக்கு. உமக்காக, உங்களுக்காக.	
டு.	உன்னில், உன்னின், நின்னில். உன்னிலிருந்து, மு-ன.	உம்மில், உங்களில். உம்மிலிருந்து, உங்களிலிருந்து, மு-ன.	
சு.	உன், உனது, உன, நின்னுடைய. உன்னுடைய, நின், நின, உன்னின்.	உங்கள், உங்களுடைய. உங்களின், உங்களது.	
எ.	உன்னில், உன்னிடத்தில், உன்கண்.	உம்மில், உம்மிடத்தில், உங்களிடத்தில்.	

செய்யுளில் தம்மை, தம்மால் முதலியவும் வரும்.

அப்பியாசம். (73.)

“.....வைகலும்
கூற்றம் அனந்து நஞ்சாள் உண்ணும்.”

“..... போர் வலம்!
நல்கும் நாளிலம் நான் நினக்கென்றேன்.”

74. DECLENSION OF THE REFLEXIVE PRONOUN.

எசு.—தான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் படர்க்கை இடமாகிய தான் என்பது தன் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் தாம் எனத்திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் தம் எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 147.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	தான்.	தாம், தாங்கள்.	
உ.	தன்னே.	தம்மை, தங்களை.	
ஈ.	தன்னால், தன்னோடு. தன்னொடு, தன்னுடன்.	தம்மால், தங்களால், தம்முடன். தம்மோடு, தங்களோடு, தங்களுடன்.	
ச.	தனக்கு, தனக்காக.	தமக்கு, தமக்காக, தங்களுக்கு. தங்களுக்காக.	
டு.	தன்னில், தன்னில். தன்னிலிருந்து, தன்னினின்று.	தம்மில், தங்களில். தம்மின்.	
சு.	தன், தனது, தன்னுடைய, தன், தனது.	தம், தங்கள், தமது, தங்களுடைய, தம்.	
எ.	தன்னிடத்தில், தன்னில், தன்னிடத்து. தன்னின்கண்.	தம்மிடத்தில், தங்களிடத்தில், தம்மின்கண்.	

1. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(க.) தாம் என்பது இட்டித்த, தத்தம் எனவுந், தத்தம் எனவும், வழங்கும். அதின் பொருள் அவர் அவர்களுடைய என்பதாம்.

(உ-ம்.) “தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கங்களை வழுவின தொழுக அறம் வளரும்.”

“தம் பொருள் என்ப தம்மக்கள்;
அவர் பொருள் தத்தம் வினையான் வரும்.”

(உ.) நான், நீ, தான் என்னும் பெயர்களற்ற சில முறைப்பெயர்கள் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) தந்தை, எந்தை; தம்பி, எம்பி, தங்கை.

அப்பியாசம். (74.)

“நன்னிலைக்கட்டண்ணி நிறப்பாணுந், தன்னை [வி. 37.]
நிலை கலக்கிக் கீழ்வொனு, நிலையினு’
மேன்மேல் உயர்த்து நிறப்பாணுந், தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்.”

“தந் காத்தத் தந் கொண்டாந் பேணித் தகை சான்ற
சொற்காத்தச் சொர்விலாந் பெண்.”

[தந் = தன் = தன்னை. வி. 153. தந் = தன் = தன்னுடைய.]

II. VERBS.

II. வினையியல்.

75. ANALYSIS OF VERBAL FORMS

௭௫.—வினைச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறியவேண்டும்?

வினைச் சொல்லில், பகுதி, விசுதி, மூவிடம், ஐம்பால், காலம், ஏவல், வியங்கோள், ஈரெச்சம், எதிர்மறை, தொழிற்பெயர், இப்பத்துப்பொருளை அறியவேண்டும்.

[நன்னூல் 322. 133.]

76. ROOT.

௭௬.—இவற்றுள், பகுதி ஆவதென்ன?

பகுக்கப்படாமற் சொல்லின் முதனிலையாய் நிற்பதே பகுதி.

[நன்னூல் 134-137.]

(உ-ம்.) நட, படி, விடு, இரு, போ.

(ச.) பெயர்களை அடியாகவும், இடைகளை அடியாகவும், உரிகளை அடியாகவுக்கொண்டு உண்டாகும் வினைச்சொற்களும் உண்டு.

(உ-ம்.) சித்திரம் — சித்திரித்தான், } [பெயரடி.]
அங்கொரம் — அங்கொரித்தான்.
ரிகர் — ரிகர்த்தான், [இடையடி.]
வெவர் — வெவருத்தான், [உரியடி.]

(உ.) பகுதியானது முதலிலே, வினையடி, அடிப்பாடு, தாது எனவும்படும். (AA)

(ச.) நன். 388-ல் கண்ட உரிப்பெயர் அடியாக வினாவிற்பங்கள் எல்லாம் பிறக்கும். உதாரணங்கள் அவ்விடத்துக் காண்க.

அப்பியாசம். (76.)

“சுல்லினத்தின் ஊக்குத் தணியில்லை ....”

[ஊக்கு என்னும் இடைச்சொல்லாத் பெயர்ச்சம் உண்டாயிற்று.]

“அரம்போலும் கூர்மையர் னு” மரம்போல்வர் [வி. 93.]

மக்கட்பண் பில்லாதவர்.” [வி. 152. 34.]

[எழு: இல்லாதவர். பயனிலை: போல்வர்.]

“முல்லை! முதுவலித்த ஈகுதிர் போலும்.” [வி. 84]

77. TERMINATIONS. [சன்னால் 140.] (BB)

எள.—விசுதி ஆவதென்ன?

திணை, பால், இடம், முதலியவற்றைக் காண்பித்துச், சொல்லின் ஈற்றிலே நிற்கும் உருபே விசுதி.

[சன்னால் 324-337. 133.]

(ச.) விசுதியானது கடைநிலை எனவும்படும்.

(உ.) இவ்விசுதிகளோடு வழங்குந் வினைச்சொல் வினைமுற்று எனவும், முற்று வினை எனவும்படும். [சன்னால் 323.]

(AA) “பெயரே ஏற்றி, மற்றென்றனை வேண்டா

தேற்பது வினை, வினைக் குறிப்பு முற்றே.” [தொன்னால்.]

“பொழுது கொள்வினை வினைப்பகு பதமே.

பகுதியே வலெனும் பகாப்பதம் ஆகும்.” [தொன்.]

“பெயர்வினை இடை உரி காண்கடி யானும்

பிறக்கும் வினையெனப் பேசினர் புலவர்.” [இலக்கணக் கொத்து.]

(BB) “என், ஏன், எம், ஏம், அம், ஆம், தன்மை;

ஐ, ஆய், இ, இர், ஈர் முன்னிலை; அன், ஆன்

அர், ஆர், அர், ஆர், உ, அ ப்படக்கை

வினையின் விசுதி பின்னெய் பிறவும்,

கள்ளெனப் பலவொழி பன்மையின் மிகவும் ஆம்.” [தொன்.]

I. பங்கு.] II. சொல்வதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.) [வி. 79. 80. 81. காண்க.]

பகுதியும், வீகுதியும்.

ஆண்பெண் பெண்பால்.	தன்மை	வன், என். [நன். 331.]	வந்தேன், வந்தனென்.*
	ஒருமை.	கு, டு, து, து, அல், அன்.	
	முன்னிலை ஒருமை.	ஆய், இ, ஐ, [நன். 335.]	வந்தாய், வந்தி, வந்தை. வந்தோய்.
பலர்பால்.	தன்மை	ஓம், அம், ஏம், [நன். 332.]	வந்தோம், வந்தனம்,*
	பன்மை.	ஆம், எம், கும், டும், தும், தும்.	வந்தோம்.
	முன்னிலை பன்மை.	சர், சர்கர், [நன். 337.]	வந்தீர், வந்தீர்கம். வந்திர், வந்தினிர்.* நடமின்.
ஆண்பால்.	படர்க்கை.	ஆன், அன். [நன். 325.]	வந்தான், வந்தனன்.*
பெண்பால்.	படர்க்கை.	ஆள், அள். [நன். 326.]	வந்தாள், வந்தனள்.*
பலர்பால்.	படர்க்கை.	ஆர், ஆர்கர், [நன். 327.]	வந்தார், வந்தார்கள். வந்தனர்,* நடப்ப. நடமார்.
ஒன்றன்பால்.	படர்க்கை.	து, அது. [நன். 328.]	வந்தது.
		[து, டு.]	
பலவீன்பால்.	படர்க்கை.	அ, ஆ. [நன். 329.]	வந்தன,* நடவா.

அன் சாரியை பெற்றது காண்க.

78. TENSES.

எ.டி.—காலம் ஆவது எத்தனை வகை ஆம்.

போனகாலம், நிகர்காலம், வருங்காலம், என மூவகையாம். இவை பகுதி, விசுதி இரண்டிற்கும் நடுவே வரும் இடைநிலைகளாகக் குறிக்கப்படும்.

[நன்னூல் 423. 133.]

இடைநிலை இன்றி, வழங்குவனவும் உண்டு, அஃதென்ப பின்வரும் அட்டவணைகளிற் காண்க.(CC)

79. SIGNS OF THE PAST TENSE.

எ.கூ.—போனகாலத்து இடைநிலைகள் எவை?

த், த்த், ந்த், ட், ற், க், இன் ஆகிய இவ்வேழும் போனகாலத்து இடைநிலைகள் ஆம்.(DD)

[நன்னூல் 142.]

(CC) “ச, ட, த, ந ஒற்றின் ஐம்பான் மூவீடத் திறத்தகாலத் தருத்தொழில் இடைநிலை.” [இலக். வி.]

(DD) “கு, டு, து, து என்னும் குன்றியதற்காமோ மெம் மூர் ச, ட, த, ந. இறுதியும், பம்மார் மீன்னென்னும், வியக்கோட்பகுதியும், எவழ்மறையும் என்பன எதிர்வுஞ் செய்யுநிகழ்பெதிர்வு மெய்பெறத்தகுஉம் இடைநிலைவரை தென்மனார் புலவர்.” [இலக். வி.]

	பகுதி.	இடைநிலை.	வினா.	வினாமுற்று.
ச.	செய்	த்	வன்	செய்தேன்.
உ.	படி	த்த்	வன்	படித்தேன்.
ஈ.	நட	ந்த்	ஓம்	நடத்தோம்.
ச.	உண்	ட்	ஆய்	உண்டாய்.
டு.	பெறு	ந்	அது	பெற்றது.
சு.	தொகு	த்	அது	தொக்தது.
எ.	அனுப்பு	இன்	ஈர்	அனுப்பினீர்.

சில வினைப்பகுதிகளோடு அளபெடையும் இன்சாரியையுங் கூடி வரவும் போனகாலத்து வினைமுற்றும்.

(உ-ம்.) நழுவு, — தழீஇனேன்.

வனை, — வனைஇனேன்

உறு, — உறிஇனேன்.

“அறன்அழிஇ அல்லவை செய்தவிறீநே
புறன்அழிஇப் பொய்த்து நகை.

போனகாலத்து வினைமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (த் என்னும் இடைநிலை.)

II. (த்த் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: செய்.

பகுதி: படி.

இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.
(ச.) தன்மை. பொதுப்பால்.	செய்தேன். செய்தனென்.	செய்தோம். செய்தேம். செய்தாம். செய்தனம்.	படித்தனென்.	படித்தோம். படித்தேம். படித்தாம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்தாய். செய்தை. செய்தி. [வாழ்தி.]	{ செய்திர் செய்தீர்கள். செய்திர்,செய்தனீர்,	படித்தாய். படித்தை.	படித்தீர். படித்தீர்கள். [நகுதிர் = நகிதீர்.]
(ஈ.)	செய்தான். செய்தனன்.	பலர் பலர். { செய்தார். செய்தார்கள் செய்தனர்.	படித்தான். படித்தனன்.	படித்தார். படித்தனர்.
படிக்மை. {	செய்தாள். செய்தனள்.	{ செய்தாள். செய்தார்கள் செய்தனள்.	படித்தாள். படித்தனள்.	படித்தாள். படித்தார்கள்.
	செய்தது.	{ பலர் பலர். செய்தது. செய்தது.	படித்தது.	{ பலர் பலர். படித்தது. படித்தது.

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

III. (ந் என்னும் இடைநிலை.)			(IV. ட் என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: நட.			பகுதி: உண்.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	நடந்தேன். நடத்தனன்.	நடந்தோம். நடந்தாம், நடந்தேம். நடந்தனம். நடந்தனெம்.	உண்டேன். உண்டனன்.	உண்டோம். உண்டாம். உண்டேம். உண்டனெம்.	
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	நடந்தாய். நடந்தி. நடந்தை.	{ நடந்தீர். நடந்தீர்கள். நடந்திர். நடந்தவிர்.	உண்டாய். உண்டனை. உண்டி.	{ உண்டார். உண்டார்கள். உண்டிர். உண்டவிர்.	
(ச.) படக்கை.	ஆண்பால். நடந்தான். நடத்தன்.	{ நடந்தார். நடந்தார்கள். நடத்தனர்.	ஆண்பால். உண்டான். உண்டன்.	{ உண்டார். உண்டார்கள். உண்டனர்.	
	பெண்பால். நடந்தாள். நடத்தினள்.		பெண்பால். உண்டாள். உண்டினள்.		
	ஆற்றன்பால். நடந்தது.		ஆற்றன்பால். உண்டது.		
V. (ற் என்னும் இடைநிலை.)			VI. (க் என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: கல்.			பகுதி: Cது.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	கற்றேன். கற்றனன்.	கற்றோம். கற்றேம். கற்றனம்.	தொக்கேன். தொக்கனன்.	தொக்கோம். தொக்கேம்.	
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	கற்றாய். கற்றி, கற்றை. [என்றி]	{ கற்றீர். கற்றீர்கள்.	தொக்காய். தொக்கை.	{ தொக்கீர். தொக்கீர்கள்.	
(ச.) படக்கை.	ஆண்பால். கற்றான். கற்றன்.	{ கற்றார். கற்றார்கள்.	ஆண்பால். தொக்கான். தொக்கனன்.	{ தொக்கார். தொக்கார்கள்.	
	பெண்பால். கற்றாள். கற்றினள்.		பெண்பால். தொக்காள். தொக்கினள்.		
	ஆற்றன்பால். கற்றது.		ஆற்றன்பால். தொக்கது.		

VII. (இன் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி.		அனுப்பு.
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினேன். அனுப்பினேன்.	அனுப்பினேம். அனுப்பினும். அனுப்பினேம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினாய். அனுப்பினே.	{ அனுப்பினீர். அனுப்பினீர்கள். அனுப்பினீர்.
(ஈ.) படர்க்கை.	ஆண்பால். அனுப்பினான். அனுப்பினன்	பலபால். { அனுப்பினார். அனுப்பினார்கள். அனுப்பினார்.
	பெண்பால். அனுப்பினாள். அனுப்பினள்.	
	ஒன்றன்பால். அனுப்பிற்று. (போயிற்று.) அனுப்பினது. அனுப்பியது. [போச்சு, போச்சது எ-ன வழு.]	பலவீனப்பால். { அனுப்பின. [அனுப்பினதாகள்.]

அப்பியாசம். (79.)

“ஆக்கம் இழந்தேன் என்றலறுவார்
ஊக்கம் ஒருவந்தம் கைத்தடையார்.”

“சிறுதை செய்கைபிறிற் கைத்தனே.” [வி. 156.]

“எங்கிலார், இனத்தார், நிகைத்தார், மனம்
வீங்கிலார், வீம்மினார், விழுந்தார், அரோ!” [வி. 116.]

“பெரும் பொருள் வைத்தீர்; வழங்குமின்!” [வி. 84.]

“.....இதுவேண்டும் எழுமுன் [வி. 91. 143.]
றத்தனன் என்றான் .....”

“புண்டரீக மென் பதத்தியைப் புகழ்ந்தனர், புகழ் [வி. 155. 93. 140.]

வண்டரு மது மாலை கைக்கொடுத்தனர், மகிழ்ந்து.” [வி. 91.]

“நின்றொற்றி வாழ்தி எனினுமீன் வாழ்காட்கள் [வாழ்தி = வாழ்த்தி.]

சென்றன செய்குதரை!”

[வாழ்—வாழ்த்தேன்—வாழுவேன்.]

“பல்லாற்றகேள்விப் பயன் உணர்வார் பாடற்கு [வி. 95.]
தல்லல் உழுப்ப தறிதிரே!”

“இம்மேதினி புரத்தோன்.” [வி. 95.]

“ஆர்த்தனர், களித்தனர், ஆடிப் பாடினர்,
வேர்த்தனர், தடித்தனர், சிவிர்த்து மெய்ம்மயிர்
போர்த்தனர், மன்னனைப் புகழ்த்து வாழ்த்தினர்,
தூர்த்தனர் கீணிதி சொல்லினார்க் கெலாம்.”

“முற்றும் உணர்ந்தனரில்லை, முழுவது உங்
கற்றனம் என்று கலியற்க!.....”

“செய்தான் இருவினையின் பயத்தைச் சேருஞ் சென்றென்றி,
எய்தான் பயத்தைப் பிறனே துய்த்தல் இயல்பென்றி.”

[என், என்றென், என்றி.]

“மிககார் தல் கேட்டின் கண் மேன்மையல்லாக் சிறியார் போல்
நக்காங்கே எயிறுடைத்த நறவமுல்லை; காள்வெங்கை
தக்கார்போற் கைம்மறித்த கார்தன்; அந்தோ, தகாதெனவே
தொக்கார் போற் பன் மாலும் மயிலுந் தோன்றித் தளங்கினவே.”

[மிகு. நகு. தகு. தொகு. 95 வி.]

“ஆம் தினைக் கடல் அகடு கீண்டொழுதியுந்நே.”

“அரசரோட மார்தம்மை அறிவரிதாயதன்நே.” [ஆயத = ஆனத. வி. 95.]

“நன்றென வணங்கினர், நால்வர் ஓடினர்.” [வி. 159.]

80. SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

210.—நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

ஈறு, க்கிறு, கின்று, க்கின்று, ஆகின்ற, ஆகிய இவ்வைந்தும்
நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகளாம்.

[நன்னூல் 143.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினை முற்ற.
படி.....	ஈறு.....	என்.....	படிக்கிறேன்.
படி.....	க்கிறு.....	என்.....	படிக்கிறேன்.
செய்.....	கின்று.....	ஓம்.....	செய்கின்றேன்.
அறி.....	க்கின்று.....	ஆன்.....	அறிக்கின்றேன்.
நட.....	ஆகின்ற.....	ஆய்.....	நடவாகின்றேன்.

நிகழ்காலத்து வினாமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (கிறு என்னும் இடைநிலை.)

II. (க்கிறு என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: செய்.

பகுதி: படி.

இடம்.	ஒருமை.	ஒருமை.
(ச.) தன்மை. பொதுப்பால்.	செய்கிறேன் [செய்கின்றேன். செய்யாகின்றேன்.]	செய்கிறோம். படிக்கிறேன். படிக்கிறோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்கிறாய். செய்கிறை.	செய்கிறீர். படிக்கிறாய் படிக்கிறீர். படிக்கிறீர்கள்.
(ஈ.)	செய்கிறான். [செய்கின்றான். செய்யாகின்றான்.]	செய்கிறார். படிக்கிறார். படிக்கிறார். [செய்கின்றார். படிக்கின்றார்.]
படர்க்கை.	செய்கிறாள். செய்கிறார்கள்	படிக்கிறாள். படிக்கிறார்கள்.
	செய்கிறாள். செய்கிறார்கள்	படிக்கிறாள். படிக்கிறார்கள்.

III. (கின்ற என்னும் இடைநிலை.)

IV. (க்கின்ற என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: வாழ்.

பகுதி: நட.

ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.
(ச.) தன்மை. பொதுப்பால்.	[வாழுகிறேன்.] வாழ்கின்றேன்.	[வாழுகிறோம்.] வாழ்கின்றோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	[வாழுகிறாய்.] வாழ்கின்றாய்.	[வாழ்கிறீர்.] வாழ்கின்றீர்.
(ஈ.)	[வாழுகிறான்.] வாழ்கின்றான்.	[வாழ்கிறார்.] வாழ்கின்றார்.
படர்க்கை.	வாழ்கின்றாள். வாழ்கின்றார்கள்	வாழ்கின்றாள். வாழ்கின்றார்கள்.
	வாழ்கின்றாள். வாழ்கின்றார்கள்	வாழ்கின்றாள். வாழ்கின்றார்கள்.

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

V. (ஆகின்ற என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: (11111).		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	போதாநின்றேன். போதாநின்றனென்.	போதாநின்றோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	போதாநின்றாய்.	{ போதாநின்றீர். போதாநின்றீர்கள்.
(ஃ) படர்க்கை.	போதாநின்றான்.	போதாநின்றார்.
	போதாநின்றாள்.	
	போதாநின்றது.	{ போதாநின்றனர். போதாநின்றார்கள்.

அப்பியாசம். (80.)

“பண்டுகொள் குண்டுகள் தீதம் பாண்டிற் பாடுகின்றன்.”

“கறையெயிர் கருத்தயர்க் கடலில வீழ்கின்றப்.”

81. SIGNS OF THE FUTURE TENSE.

மிகு.—வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

வ், ப், ப்ப், இம்முன்றும் வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் ஆம்.

[நன்னூல் 144.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினா முற்று.
செய் ...	வ்	என்	செய்போன்.
உண் ...	ப்	ஓம்	உண்போம்.
சுட	ப்ப்	ஆய்	சுடப்பாய்.

வருங்காலத்து வினைமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்:

I. (வ் என்னும் இடைநிலை.)

II. (ப் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: ௧௪௩.

பகுதி: ௨௩௩.

ஒருமை.		ஒருமை.	
(௧.)	செய்வேன். செய்வோம்.	பன.	உண்போம்.
தன்மை.	செய்வென், செய்வம்,	உனகு.	உண்கும்.
பொதுப்பால்.	செய்கு, செய்வேம்,		
	செய்வல், செய்றும்,		
	செய்கும்.		
(௨.)	செய்வாய். செய்வீர்.	உண்பாய்.	உண்பீர்.
முன்னிலை.	செய்வை.	உண்டி. [பேதி.]	உண்பீர்கள்.
பொதுப்பால்.	[செய்தி.] செய்வீர்கள்.		
(௩.)	செய்வான். செய்வார்.	உண்பான்.	உண்பார்.
	செய்வன், செய்வார் கள்.	உண்பான்.	உண்பார்கள்.
படக்கை.	செய்வாள்.	உண்பாள்.	உண்பாள்.
	செய்வள்.		எனமர்.
			[என்மஞ்ச.]
ஒற்றைப்பால்.	செய்யும். செய்யும்.	உண்ணும்.	உண்ணும்.
	செய்வ, செய்கு.	உண்பது.	உண்ணுவ.
			[உண்பதங்கள்.]

III. (ப் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: ௩௨.

ஒருமை.		பன்மை.	
(௧.)	நடப்பேன். நடப்போம்.	நடப்பேன்.	நடப்போம்.
தன்மை.	நடப்பென், நடப்பேம்,	நடப்பேன்.	நடப்போம்.
பொதுப்பால்.	நடப்பல்.		
(௨.)	நடப்பாய். நடப்பீர்.		
முன்னிலை.	நடப்பை.		
பொதுப்பால்.	[நடப்புகுதி.] நடப்பீர்கள்.		
(௩.)	நடப்பான். நடப்பார்.		
	நடப்பன், நடப்பார் கள்.		
படக்கை.	நடப்பாள்.	நடப்பார்.	நடப்பார்கள்.
	நடப்பள்.	நடப்ப.	நடமர்.
ஒற்றைப்பால்.	நடக்கும். நடக்கும்.	நடக்கும்.	நடக்கும்.
	நடப்பது.	நடப்பன்.	[நடப்பதங்கள்.]

(க.) செய்யுளில் என்னுஞ் சார்பையும் வரும்.

(உ-ம்.) செய்குவேன்.

(உ.) ஒன்றன்பாலிலும், பலவீன்பாலிலும் இடைநிலை கெட, உம் என்னும் வீகுதி சேரும். பெரும்பாலும் பிறவினாகிலே கப்பகுதிக்கும் ஆவ்வீகுதிக்கும் கடுவே வரும். விகாரமும் வருவதன்னை.

(உ-ம்.) செய்யும், படிக்கும். ஆம், [ஆகும்.] போம், [போகும்.] சாம், [சாகும்.] கூடும், [கூவும்.]

அப்பியாசம். (81.)

“யாமும் அங்மயின் வருதம்.....”

“கின்ற மாதவம் புரிதியே வினைவு முற்றி.....” [எல். செய்வாய்கூதல்.]

“வல்லுறவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்.”

“மூன்றுலகுக்கும் ஓர் இடுக்கண் மூட்டுவார்.”

“ஓரா ஆறம் ஒட்டலுஞ் செய்பவோ?”

“கெடுவாய் என்ப தற்கு, தன்னெஞ்சம்

கடுவொடு அல்ல செயின்”

“உள்ளத்தால் உள்ளவர்க்கிதே பிறன்பொருளைக்
கண்ணத்தாற் கண்மேல் என்னல்.”

“அன்றறிவாம் என்னுதற்கு செய்க.”

“.....கற்பினுள்
பெற்றக் கொடுத்த தலைமகள் போனம்.”

[போனம் = போனம். கண். 96. 120. 341.]

“.....மீதிலையார் கோமான்
புரியும் வேள்வியுள் காண்டு காம்.”

“.....கின் கருத்தினே முடித்தும் என்றகன்றன்.”

“கொற்பால் அகப்படுத்தல் ஆகா தறாசே.” [சொல்லுவேனோ?]

“வள்ள வாய்க். செழுந் கமலத்தில் வண்டு பாண் மீழ்நறும்;
அள்ளல் அங்கருஞ் சேறிலிட ஆறை கண் படுக்கும்;
பள்ள நீர்க்கெழும் பனைதொழும் பனிலமுத்துவிக்கும்;
கள்ளுலர் மலப்பொதும்பரீற் களிமயில் அகவும்.”

“மலைவளம் பெரிதென்கோ யான்? வால் வளை பந்த மெய்க்

அலைவளம் பெரிதென்கோ யான்? யாதென அறைவன், மாதோ?”

“படுகொலை புரிவ மாதர் படைகொடுத் குலனைக் கண்ணே;

அடிமிசை முறை விட்டென்றும் அரற்றவ சிலம்பே; சூழ்ந்து
கடிமது துகர்வ அன்னோர் கருக்குமுற் காமர் வண்டே.”

“வேண்டி ஈதியோ, வெங்குதியோ, விம்மனோயால்
மாண்டு போதியோ, மறத்தியோ, எங்கணம் வாழ்தி?”

82. RULES FOR THE FORMATION OF THE THREE TENSES.

அஉ.—முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான 1கள் எவை?

(க.) தன்வினைக்கும், பிறவினைக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் பல வினைப்பகுதிகள், நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது தன் வினையாகவும், க்கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது, பிறவினையாகவும் வழங்கும். அவற்றிற்கு முறையே போனகாலத்தில் ந்த் என்னும் இடைநிலையும், ந்த் என்னும் இடைநிலையும், வருங்காலத்தில் வ் என்னும் இடைநிலையும், ப்ப் என்னும் இடைநிலையும் வரும்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	நிகழ்காலம்	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
	ஆழி { தன்வினை. பிறவினை.	அழிகிறேன் ..... அழிகிறேன்	அழிந்தேன் ..... அழிந்தேன்	அழிவேன். அழிப்பேன்.

1 முதலியவும் அவ்வாறெனக் காண்க.

(உ.) தன்வினையாகி ந்து, கு, ம்பு, சு, டு, து, ஈற்றுப் பகுதிகளும், பிறவினையாகி க்கு, ப்பு, ச்சு, ட்டு, ஈற்றுப் பகுதிகளும், பெரும்பாலும் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும், போனகாலத்திலே இன் என்னும் இடைநிலையையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம்)

	பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
பிறவினை.	அடங்கு, ...	அடங்குகிறேன், ...	அடங்கினேன், ...	அடங்குவேன்.
தன்வினை.	அடக்கு, ...	அடக்குகிறேன், ...	அடக்கினேன், ...	அடக்குவேன்.
தன்வினை.	புலம்பு, ...	புலம்புகிறேன், ...	புலம்பினேன், ...	புலம்புவேன்.
தன்வினை.	பேசு, ...	பேசுகிறேன், ...	பேசினேன், ...	பேசுவேன்.
பிறவினை.	அனுப்பு, ...	அனுப்புகிறேன், ...	அனுப்பினேன், ...	அனுப்புவேன்.
பிறவினை.	பாய்ச்சு, ...	பாய்ச்சுகிறேன், ...	பாய்ச்சினேன், ...	பாய்ச்சுவேன்.
தன்வினை.	பாடி, ...	பாடுகிறேன், ...	பாடினேன், ...	பாடுவேன்.
பிறவினை.	காட்டு, ...	காட்டுகிறேன், ...	காட்டினேன், ...	காட்டுவேன்.

(ஈ.) அகர வீற்றுப்பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே எனறும், போனகாலத்திலே ந்த் என்றும், வருங்காலத்தில் வ் என்றும், இடைநிலைகளைப் பெறும்.

ஆகா வீற்றுச் சிலவினைப்பகுதிகளும் அவ்வாறும்,

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
கட ...	கடக்கிறேன் ...	கடந்தேன், ...	கடப்பேன்.
பற ..	பறக்கிறேன், ...	பறந்தேன், ...	பறப்பேன்.
ஏமா...	ஏமாக்கிறேன்...	ஏமாந்தேன், ...	ஏமாப்பேன்.

(சு.) ண், ள் ஈற்றுப் பகுதிகள் முக்காலத்திலும் முறையே கிறு, ட், வ் ஆவது, ப் ஆவது, இடைநிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
உண், ...	உண்டிறேன்,...	உண்டேன், ...	உண்பேன்.
ஆளு, ...	ஆளுகிறேன்,...	ஆண்டேன்,...	ஆளுவேன்.

(ரு.) ண், ள் ஈற்றுப் பகுதிகள் முக்காலத்திலும், முறையே, கிறு, ண், ற், வ் ஆவது, ப் ஆவது இடைநிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
திண்,.....	திண்டிறேன், ..	தின்றேன், ...	திண்பேன்.
செவ்ஹ...	செவ்ஹுகிறேன்,...	செவ்ஹேன், ...	செவ்ஹவேன்.
சொல்லு...	சொல்லுகிறேன், ..	சொன்னேன், ...	சொல்லுவேன்.

(சு.) தனிக் குறிலை அணைந்த டு, யு, கு, ஈற்றுப் பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும், போனகாலத்திலே ஒற்றின் மிகுதலையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
படு, ...	படுகிறேன், ...	பட்டேன், ...	படுவேன்.
பெறு...	பெறுகிறேன், ...	பெற்றேன், ...	பெறுவேன்.
தரு ...	தருகிறேன், ...	தரக்கேன்,.....	தருவேன்.

(எ.) சில பகுதிகள் அவ்வவற்றிற்குரிய சில விகாரங்களைப் பெறும்.

(உ.-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
(க.)	வா, ... வரு-கிறேன்,.....	வந்தேன்,	வருவேன்.
	தா,..... தரு-கிறேன்,.....	தருவேன்.	தருவேன்.
	ஏல், ... ஏற-கிறேன்,.....	ஏறேன்,.....	ஏற்பேன்.
(உ.)	கல், ... கற-கிறேன்,.....	றேன்,.....	கற்பேன்.
	கேள்,..... கேட்கிறேன்,.....	கேட்டேன்,.....	கேட்பேன்.
	கில், ... கிற-கிறேன்,.....	கிறேன்,.....	கிற்பேன்.
(ங.)	இரு, ... இருக்-கிறேன், ...	இருந்தேன்,.....	இருப்பேன்.
	வீள் [ரு],.. வீள்-	வீண்டேன்,.....	வீள்ருவேன்.
	ஈனு, . . . ஈன்-	ஈன்றேன்,.....	ஈனுவேன்.
(ச.)	போடு, .. போடு-கிறேன், ...	போட்டேன்,.....	போடுவேன்.
	கொள் [ரு], கொள்ளு-கிறேன், ..	கொண்டேன், ...	கொள்ளுவேன்.
	-கிறேன்	கண்டேன், ...	காண்பேன்.
(ஊ.)	வாழு,வாழ். வாழு-கிறேன்,	வாழ்ந்தேன்,.....	வாழ்வேன்.
	{ பெய்,...		
	{ செய், ..		
	{ செய், ..		
(கூ.)	{ வை, ... } -கிறேன், ...	{ -தேன், ...	{ -வேன்.
	{ பொரு, ..		
	{ அழு, .		
	{ உழு, .		
	{ தொழு, .. }		
(எ.)	வீழு,..... வீழு-கிறேன், ...	{ வீழ்ந்தேன், }	வீழுவேன்.
	.....	{ ஆய்ந்தேன், ஆ	{ ஆய்வேன்.
	.....	{ ஆய்ந்தேன், ஆ	{ ஆய்வேன்.
(அ.)	போ,போட { போகிறேன், ..	{ போனேன், போகின்றேன்,...	{ போய்வேன்.
	{ போகுகிறேன், .	{ போயினேன், போகின்றேன்,...	{ போகுவேன்.
	{ போ		{ போய்வேன்.
(கூ.)	சாகிறேன்,.....	சொத்தேன்,.....	சாகுவேன்.
			சாகுவேன்.
(வெ.)	வெ, ... வெகிறேன்,.....	வெக்தேன்,.....	வெகுவேன்.
			வெகுவேன்.
(வெ.)	கோ, ... கோகிறேன்,.....	கொக்தேன், ...	கொகுவேன்.
			கொகுவேன்.

அப்பியாசம். (82.)

“வீண்டு நீங்கினர் வீண்ணவர், இரு கடர் மீண்ட, [வி. 79. 159.]

என்றிசா முகம் இருண்டது, சமுன்ற தெவ்வுலகும்,” [வி. 37.]

[பகுதிகள்: வீள்ரு. மீளு. இருரு. சமுன்று.]

“மூண்டெழு பெரும் பழி முடிக்கும் வெவ் வீணை,” [வி. 153. 121.]

“.....கற்றேர்க்குச்
சென்ற இடம் எல்லாஞ் சிறப்பு”

[கல், செல், சென்றேன், சென்று, சென்ற.]

“மடல் கொன்ற நிவகற்றும் கல்வி”

“வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை; வென்றதுஉத [வி. 92. 124. 142. 95.]
துண்டிற் பொன் மீன் விழுங்கி அற்றது [வி. 137.]

“நட்ட செங் செல்.” [நவி.]

வரி புக்கொளிக்கும்...” [புகு.]

“பொருள் அற்றச் சூப்பர் ஒரு கால்,
அருள் அற்றச் அற்றச், மற்றதல் அரிது.” [அறு.]

“நா செற்றவிக்ருண் மேல் வாநா முனல்வினை.
மேற் சென்ற செயப்படும்.” [செற.]

“தற்க கடற்கத் தற்பவை; கற்றயின் [வி. 85. 140. 95.]
நிற்க அற்றகுத் தக.”

[கல். நில.]

“.....மெல்லிப வாழைக்குத்
தான் ஈன்ற காப் கூற்றம்.....”

[ஈறு, ஈன்றேன், ஈன்ற.]

“..... எரிவிற் [போல வி. 61.]
சீறி வைதன், செருக்கினர், செருக்கினர், செறுத்தார்.”

தொழுதுண் சவையினும் உழுதுண் இனிது.” [வி. 96.]

“கல்விடைப் பிறத்த, போத்த, கடலிடைக் கலத்த சீத்தம்.” [வி. 63.]

“இவ்வப்பால் எனைத் திருநெல் கள்ளைக்
கண்டேன், கண்டேன்; இவன் பேர் தொஞ்சம்!

பொய்குற்ற தொஞ்சதநா செஞ்சார்
கொத்தேன்: இன்று பொன்று விப்பேன்.”

[காண். உறு. கோ.]

83. PARADIGM OF THE VERBS.

அரு.—இம்மூன்று காலங்களும் விருதிகளோடே வழங்குகிற அட்டவணையைச் சொல்லு?

[நன்னூல் 324. 145.]

	நிகழ்காலம்.	பொனகாலம்.	வருங்காலம்.
தன்னை	படிக்கிறேன், செய்கிறேன், படிக்கின்றனென், நடவாநின்றேன்,	படித்தேன், செய்தேன், நடந்தனென், நடந்தேன். உண்டி, [நன்னூல் 331.] வந்து,	படிப்பேன். செய்வேன். நடப்பனென். நடப்பல், உண்கு. காண்பன். வாழ்து, சென்ற.
	படிக்கிறாய், செய்கின்றாய், நடவாநின்றாய். [படிக்கிறை.]	படித்தாய், நடந்தனை, நடந்தி, நடந்தோய், [நன். 394.]	படிப்பாய், [நன். 335.] படிப்பை, செய்வாய். பேர்தி.
முன்னிலை.	படிக்கிறுன், செய்கின்றுன், நடவாநின்றுன்.	படித்தான், செய்தான், படித்தனன், செய்தனன்.	படிப்பான். [நன். 325.] படிப்பன், செய்வான்.
	படிக்கிறுள், செய்கிறுள், நடவாநின்றுள்.	படித்தாள், செய்தாள், படித்தனள், செய்தனள்.	படிப்பாள். [நன். 326.] செய்வாள், செய்வள்.
முன்னிலை.	படிக்கிறது, [நன். 328.]	படித்தது, செய்தது, சொல்லினது. சொல்லிற்று, சொல்லியது.	படிக்கும், படிப்பது. செய்யும், செய்வது.
	படிக்கிறோம், [நன். 332.] செய்கிறோம். படிக்கின்றோம். நடவாநின்றோம்.	படித்தோம், நடத்தாம், நடத்தனம், நடத்தேம், நடத்தனெம், உண்டெம்,	படிப்போம், படிப்போம். செய்வோம், வாழ்தாம், படிப்பாம், செய்கும், சேறும்.
முன்னிலை.	படிக்கிறீர்கள், படிக்கிறீர், [நன். 337]	படித்தீர்கள், செய்தீர்கள், நடத்தீர்கள், நடத்தீர், நடத்திர், நடத்தனீர்,	படிப்பீர்கள், செய்வீர்கள். படிப்பீர், செய்வீர்.
	படிக்கிறார்கள், படிக்கிறார், படிக்கின்றனர். செய்கிறார்கள். நடவாநின்றார்கள்.	படித்தார்கள், படித்தார், நடத்தனர்,	படிப்பார்கள், செய்வார்கள். படிப்பார், செய்வார். [நன். 327.] நடப்பர். என்பர், என்றார் என்மனார்.
முன்னிலை.	படிக்கின்றன, [நன். 329.] செய்கின்றன. [படிக்கின்றதுகள்.]	படித்தன, செய்தன, நடத்தன, செய்த. நடத்த, [படித்ததுகள்.]	படிக்கும், செய்யும். நடப்பன. [நன். 348.] [படிப்பதுகள்.]

[இவை முதலிலை, இடைநிலை, கடைநிலை எனப் பகுத்துக் காண்க.]

84. IMPERATIVE.

௮௪.—ஏவல் ஆவது

[நன்னூல் 335.](EE)

ஏவல் ஆவது

நள்ள வினையாகி முன்னிலை

இடத்தையே பெறும்.

யே வழக்கமாய் ஒருமையே

(EE) “ஏவல் ஒருமைக்கியலும், ஆய், நி, மோ;

ஏவல் பன்மைக் கீர், தீர், மின், மினீர்.

இருமைக்கொரோமிடத்தாகும் குவ்யே.” [இலக. நிடமி.]

வல் ஆம். உம் அல்லது உங்கள் புணர்ந்தால் பன்மை ஏவல் ஆம். செய்யுளிலே பல விசுவிகளையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

ஒருமை.

படி.

படியும். படியுங்கள்.

செய்யுளில்:	செய்யுளில்:
உணாயம், உணாமோ,	உணாயம், உணாயம், உணாயமே,
உணாதி, போதி, அருந்தி,	உணாதி, உணாதி. [போதி, அருந்தி.]
கேட்டி, (கேள் + தி.)	கேள், { கேண்மின். சொல்லாய்,
அருளுகு, இருக்கு.	அருளுகு, கேண்மின்.
[காராய். தாராய்.]	[காமாய். தம்மின்.]

“[கருங்காலத்து வினையுறையும் வியங்கோள் வினையுறையும் ஒத்தகாண்க.]

அப்பியாசம். (84.)

“வஞ்சநோ மகனே, உனையாநிலம் [வி. 42.]

தஞ்சமா கீ தாங்கென்ற வாசகம்.” [வி. 120.]

“மைத்த, கீ கோடி எங்கள் வாழ்க்கை நாள் யாவும் எனபார்.”

[கோடி = கொள்ளு.]

“கோமகற்பினிய தெய்வப் படைக்கலம் கொடுத்தி.” [வி. 60.]

[கொடுத்தி = கொடு.]

“தென் காலே, இனி தீங்கரும்புதியே! நான் மலர்காள், அரும்புதியே!” [வி. 64, 36.]

“.....அக்கவையக்

கோதி என்றெதிர் அத்தணன் கூற்றான்.” [வி. 94.]

“.....பெறுகென அளித்தான் அளிப்பால்.”

“சொல்லாய் அடிகள் கீடும் போத ஆற்றைக்கும் எனன்.”

“.....மனையாறுக்

தாமினெடு வீதினை! .....” [வி. 40.]

“கல்லியல் ஆதி.....” [கீ கல்லின் தன்மையைப் பொருத்த.]

85. THE OPTATIVE.

புரு.—வியங்கோள் ஆவதென்ன?

வியங்கோள் ஆவது இருக்கினை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் உரித்தாய், மரியாதை ஏவற் பொருளும் விருப்பப் பொருளும் உள்ள வினை ஆம். இதற்கு விசுவிகள் க, இய, இயர், அல், தல், ஆக என்பவை ஆம்.

[நன்னூல் 338.]

(உ-ம்.)

5	}	கான்.....	வாழ்க,	வாழ்வோக,	செய்யக்கடவோன்.
		நீ.....	வாழிய,	வாழ்வாயாக,	செய்யக்கடவாய்.
	}	அவன் ...	வாழியர்,	வாழ்வானாக,	செய்யக்கடவான்.
		அவள்.....	கொள்ளல்,	வாழ்வாளாக,	செய்யக்கடவாள்.
		அது.....		வாழ்வதாக,	செய்யக்கடவது.
	}	நாம்.....	வாழ்க,	வாழ்வோமாக	செய்யக்கடவோம்.
		நீர்.....	வாழிய,	வாழ்வீராக,	செய்யக்கடவீர்.
	}	நீங்கள் ...	வாழியர்,	வாழ்வீர்களாக,	செய்யக்கடவீர்கள்.
		அவர்கள்...	கொள்ளல்,	வாழ்வார்களாக,	செய்யக்கடவார்கள்.
		அவை ...		வாழ்வனவாக,	செய்யக்கடவன.

அப்பியாசம். (85.)

“எழிநோ டேம் எனும் உலகும் எஞ்சினும் [= பதினெஞ்ஞ.]
வாழி நின் புதம், என்று வாழ்த்தினார்.”

“காக்க பொருளாக அடக்கத்தை.”

“அடிகள் சொற்றுக, என்றலும் அந்தணன் அறைவான். [என்றலும் = சொன்னவுடனே.]

“தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுடைமை [வி. 61.]

அம்மா பெரிதென்றகமகிழ்க! தம்மினுள் [வி. 117. மகிழ்க = மகிழாதே!]

சற்றொரு நோக்கிக் கருத்தழிக! சற்றெதல்லாம்
எந்நே இவர்க்கு காம் என்று.”

“கழனி வாழ்கென வானுனை வித்தனர் கலிபு.” [பரு: வித்த. விரு: கர், னர், வி. 95. 152.]

[வாழ்கு = வாழ்க.]

“மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாராத் தாந்தக் [வி. 95. 93.]

தகுதியான் வென்று விடல்.”

86. DEPENDANT VERBAL FORMS, OR ADVERBIAL PARTICIPLES.

அகா.—வினயெச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டும் முற்றுவிருதிகளைப் பெறாமல், எச்சவிருதி களைப்பெற்று, முக்காலத்து வினை முற்றுகளைக்கொண்டு முடி வது வினையெச்சம். வினையெச்சங்கள் மூன்றாம். அவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும் உகர விரு தியும் வரவும், இன் என்னும் இடைநிலையின் சுற்றிலுள்ள ன் கெடவும் போனகாலத்து வினையெச்சம் ஆம்.

[நன்னூல். 322. 342. 343.]

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினையெச்சம்.
படி.....	தத்	உ	படித்த.
அனுப்பு.....	இன்	} எனக் கொட }	அனுப்பி.
இருத்த.....	இன்		இருத்தி, இரீ இ.
செய்.....	த்		செய்த.

சூ. (க.) செய்புளிலே, செய்பு, செய்யா, என்பவற்றைப் போல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆகி என்பத ஆய் எனவும், போகி என்பத போய் எனவும் வரும்.

அப்பியாசம். (86. க.)

“வஞ்சித்தொழு” மதியிலாகர்! யாவரையும்
வஞ்சித்தோம் என்ற மெழும்பின்; [வி. 92.]

வஞ்சித்த
எற்கும் உளன் ஒருவன் காணுங்கொல், என்றஞ்சி [வி. 125. 137. 116.]
அங்கம் சூலவதறிவு.”

“புணரி நீர் குழுந்த பூவுலகில் யாவும்
உணர்வின்கிடங்கிலை ஒப்பு...” [குழுந்த = குழந்த.]

“கொங்குயிர்த்த பூந்தத்தலாய்.”
[உலாப் = உலாவி.]

“காட்டிடம் பட்டிந்து போகி காடுதே காங்கன்.”

“ஆக்கம் அதர் வினாயக் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்கம் உடையாய் உறை.”
[வினாய் = வினாவி.]

“கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார், கல்லவை [கற்ற. ஆயர் = ஆணவர்.]
தவ்வாக் கழிப்பர் இடைகன்...” [தவ்வி.]

(உ.) பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும், ஆல் என்னும் வி
குதியும் வரவும்; பகுதியானது க்க் என்னும் இடைநிலை வந்தும் வரா
தும் இல், இன் என்னும் விருதிகளைப் பெறவும், வருங்காலத்து வினை
யெச்சம் ஆம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வருங்காலத்து வினையெச்சம்.
செய்			ஆல், இல், இன், ...	செய்தால், செய்வில், செய்பின்.
படி.....	தத்		ஆல், இல், இன், ..	படித்தால், படிக்கில், படிக்கின்.
அனுப்பு ...	இன்		ஆல், இல், இன், ...	அனுப்பினால், அனுப்பில், அனுப்பின்.

(ஈ.) ஆடி, ஆடியர், நடப்பான், செய்வான், விபொக்கு, நடந்தகால், என்பனவும் இவை போல்வனவும் வரும். உளரேல், நடப்பரேல் எனவும் வரும். (FF)

அப்பியாசம். (86. உ.)

காணிய யானுஞ் சென்றேன். [காணும்படி.]

“விண்ணின்ற பொப்பின்.”

[பொப் + ப் + இன்.]

“வானம் வறக்கு மேல்.”

[வரும்பொருள் பொயர் எச்சத்தோடு ஏல் என்ற வந்தது.]

“தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான் பிறி [வி. 92.]

தன்னுயிர் நீக்கும் வினை.” [வி. 142.]

[நீ + ப் + இன், = நீப்பின், ப் + ஏ-து செய்யுள் விகாரம்.]

“ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உாவோர், [வி. 89. 93.]

இழுக்கத்தின் ஏதம் பபொககறிந்து.”

[பபொ + பாகு = பபொக்கு.]

“நன்றி ஒருவற்குச் செயதக்கால்...”

[செய்தக்கால் = செய்தால். இதில் செய்த எ-து பெயர்எச்சம் ஆனால் செய்தகால் எ-து, ககரம் இரட்டிக்காமல் இருக்கவேண்டும்.]

“குன்றிக்கால்” = குன்றியக்கால். [செய்யுள் விகாரம்.]

“எதிலார் குற்றம் போற் றங்குற்றம் காண்கிற்பிற

நீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு?”

[காண் + கு + இல். வி. 108.]

“வானுயர் தோற்றம் எவன் செய்யுந் தன்னெஞ்சர் [வி. 152. 153.]

தான் அறி குறப்படின.”

[பபொ + இன் = பபின்.]

“வருந்தித் தாம் கற்றன ளும்பாது மற்றும்

பரிசுது செல கற்பான் குருட்கல், கருந் தனம்

கைத் தலத்த உய்த்துச் சொரிந்திட்ட ரிப்பர்த்தம் [கையிலிருக்க.]

செய்த்தப் பொருள் செய்திடல்.”

“ஆடல் மான் நேர்க்குமாம் அவனி காணிய [வி. 65.]

வீடெனும் உலகின் வீழ் விமளம் போன்றன.”

(ஈ.) க்கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடு க்க என்னும் விருதியையும், கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடு அ என்னும் விருதியையுஞ் சேர்த்தால், முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சம் ஆம்.

(FF) “பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்தென்னும்

அன்ன மரபிற் காலம் கண்ணிய

என்னக் கிளவியும் அவற்றியல்பெனவே.” [தொல்.]

(உ-ம்.)	பகுதி.	விருதி.	மூக்காலத்தரும் பொதுவான வினையெச்சம்.
படி.....	க்க	படிக்க.	
அனுப்பு....	அ	அனுப்ப.	
செய் ...	அ	செய்ய.	

(க.) செய்யுளில் செய்க, செய்குப, நடப்ப எனவும், இவைபோல்வனவும், வரும்.

(உ.) வினை எச்சம், வினைக்குறை, எனவும் படும்.

அப்பியாசம். (86. க.)

“தந்தை மகற் காற்றிற் கன்றி அவையத்து
முத்தி இருப்பச் செயல்.”

[இரு + ப்ப் + அ = இருக்க.]

87. RELATIVE VERBAL FORMS, OR ADJECTIVE PARTICIPLES.

அள.—பெயர்எச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டுநீ முற்று விருதிகளைப் பெறாமல் அ, உம் என்னும் எச்சவிருதிகளைப் பெற்றுப், பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரேச்சம் ஆம்.

பெயரெச்சங்கள் மூவகை ஆம். இவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியானது போனகாலத்து இடைநிலையோடு அகர விருதியையும் பெற்றால் போனகாலத்துப் பெயரெச்சம் ஆம்.

[நன்னூல். 340.]

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	போனகாலத்துப் பெயரெச்சம்.
படி.....	தீந்	அ	படித்த.	
செய்	ந்	அ	செய்த.	
அனுப்பு.			அனுப்பின.	
			அனுப்பிய.	

(க.) கடத்திய, தழீஇய என்பவை போல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆகிய என்பத ஆயின, ஆன, ஆகிய, ஆய எனவும் வரும்.
போகின, போயின, போன என்றும் வரும்.

(உ.) வினைப்பகுதியானது நிகழ்காலத்து இடைநிலையோடு அகரவிருதியையும் பெற்றால் நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சம் ஆம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சம்.
படி....	கிற	அ	படிக்கிற.	
செய்....	கிற	அ	செய்கிற.	

(ஈ.) வருங்காலத்து அஃறிணைப்படர்க்கை வினைமுற்று வருங்காலத் துப் பெயர் எச்சமாகவும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) படிக்கும்.
செய்யும்.

ஆகும் என்பது ஆம் எனவும், போகும் என்பது போம் எனவும், உலாவும் என்பது உலாம் எனவும் வரும்.

[ஒருஉம், சாம். கன்னால் 341.]

அப்பியாசம் (87.)

“தொழுத கையினன்.” [வி. 93.]

[தொழு, தொழுதேன், தொழுத.]

“தப்பார்க்குத் தப்பாய தப்பார்க்குத் தப்பார்க்குத்

தப்பாய துஉ’ மறை.”

[தப்பு = கன்மை, உணவு. ஆய = ஆன.]

“நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்

வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது.”

[நுணங்கு + இன் + அ. வணங்கு + இன் + அ. வகரம் யகரம்
ஆனது செய்யுள்விகாரம்.]

“உலகத் தழீஇய தொப்பம்.”

[தழுவு + இன் + அ + த = தழுவினது = தழீஇயது [வி. 95.]

“விண்ணவர் போய பின்னர்.”

[போய = போன.]

“.....அப்பாற்

போன பின் பவங்கடர்க்கும் புனித மா நதியை உற்றார்.”

“.....பண்டோர்

ஆற போகிய ஆற போம் ஆறபோன்றதுவே.”

“ஊருணி கீர் நிறைத்திறே உலகவாம்

போறி வானன் றிரு.”

[அவாவும் = அவாம்.]

“சாத்நையுந் தியனவே செய்திடினுந் தாம் அவரை [வி. 124.]

ஆத்நையுந் காப்பர் அறிவுடையோர்..”

[ஆ + கு + உம் = ஆகும், ஆம். } செய்யுள்விகாரம்.]
சா + கு + உம் = சாகும், சாம்.

“வேம் என்னஞ்சம்.”

[வேம் = வேவும், வேகும்.]

“பொன்றும் போதற்றதற்றது போலுமே.”

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

88. NEGATIVE VERBS. (GG)

உஉ.—எதிர்மறை

வினையின் தொழிலை மறுக்கிற வினைச்சொல் எதிர்மறை என்னப்
படும். இது ஆ, இல், அல் முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

89. FINITE NEGATIVE VERBS.

அக. — எதிர்மறைவினமுற்று எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியும் விசுவத்தின் இடைநிலைப்பகுதியும் புணர்வது எ
பற்றைவினை முற்றும். இது முக்காலத்துக்கும் பொதுவாம்.⁽¹¹¹⁾

[நன்னூல் 395.]

பகுதி.	விருதி.	முககாலத்துக்கும் பொதுவான எதிர்மறை.
செய் ... படி..... நட..... பாடு.....	என், ஆய், ஆன், ஆன், ஆது, } ஆ.	செய்யேன். } நடவேன். பர்டேன். படியேன். } செய்யாய். } நடவாய். பாடாய். படியாய். } செய்யான். } நடவான். பாடான். படியான். } படியான். } நடவான். பாடான். செய்யாது. } படியாது. } நடவாது. பாடாது. செய்யா. } நடவா. பாடா. படியா. }
செய் ... படி..... நட..... பாடு ...	ஓம், எம், நர், } நர்கன், } ஆர், ஆர்கன், } ஆ.	செய்யோம். } படியோம், படியேம்; நடனோம், நடனேம்; பாடோம். செய்யீர். } படியீர். } நடவீர். பாகீர். செய்யீர்கள். } நடவீர்கள். பாகீர்கள். படியீர்கள். } செய்யார். } நடவார். பாடார். படியார். } நடவார்கன். பாடார்கன். செய்யார்கன். } செய்யா. } நடவா. பாடா. படியா. }

(GG) “எதிர்பார்த்திருக்கிறீர்கள் இன்றி, ஏன், எம், ஓம், ஆம், ஈர், ஆன், ஆர், ஆர், ஆர், ஆர், அது, அஹம்பான் மூலத்தார் தாம் என்ப.” [வெண்ணில]

(HH) “கீலமொழி மறையே, அருமொழி மறையே,
இருமொழி மறையே, என்னு வகை மறை.” [இலக்கணக்கொத்து.]
(உ-ம்.) உண்ணாது வந்தான். உண்டு வாரான், உண்ணாது வாரான்.

“விதிசொன் மறைப்பொருள் ஆகி வருகவும்,
மறைச்சொன் விதிப்பொருள் ஆகி வருகவும்,
விதிச்சொலின் முதனிலை மறைப்பொருள் பெறுகவும்,
மறைச்சொலின் முதனிலை விதிப்பொருள் பெறுகவும்,
உன என மொழிகுவா ஒரு புடை பெயரே.”

ஒவ்வொரு காலத்தையும் உணர்த்தும் எதிர்மறை வினைமுற்றுகள் ஆவன:

போனகாலம்.	நிகழ்காலம்.	வருங்காலம்.
(க.) கடந்திலன், கடந்திலாய்,	கடக்கின்றிலன், (முதலியவும்.)	கடக்கலன், (முதலியவும்.)
(உ.) கடவாதிருந்தான், கடவாதிருந்தாய்,	கடவாதிருக்கிறான், (முதலியவும்.)	கடவாதிருப்பான், (முதலியவும்.)
(ஈ.) கடத்தவில்லை.	கடக்கிறதில்லை, (முதலியவும்.)	கடப்பதில்லை, (முதலியவும்.)

அப்பியாசம். (89.)

“திவினையார் அஞ்சார், விழும்பார் அஞ்சவர்
திவின என்னுஞ் செருக்கு.”

“ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய்;
இருநாளைக்கேல் என்றால் ஏலாய்;
ஒருநாளும்
என்றோவறியாய், இடம்பை கூட என் வயிறே!
உன்னோடு வாழ்தல் அரிது.”

“நாழி முகவாது நானாழி.”

“செவ்வியர் அல்லார் செவிகொடுத்தல் கேட்கலார்.”
[கேட்கலார் = கேளார். கு, அல் என்பன சாரியை.]

“பெறம் அவற்றன் யாம் அறிவ தில்லை அறிவற்றந்த
மக்கட் பேறல்ல பிற.”

“இழைத்த நாள் எல்லை இகவா ....”

“சுந்நல்லறம் பார்த்திசைத்தேன், இவட்
சிறினின்றிது செப்புகின்றேன் அலேன் ”

“ஒட்டகக் தெள்ளு கண் சுரும்பியாவையுக் தின்கில.” (வி. 24.)
[தின்கில = தின் + கு + இல. வி. 125.]

.....கடைகள்

இனிதண்ணேம், ஆரப் பெறேம் யாம் என்னு
முனிவினா கண்பாடிஸ்.”

“பிணங்குவான் பேரிடர் பிணக்கநண்ணவும்
உணங்குவாய் அல்ல, நீ உறங்குவாய் என்றான்.”
[உணங்குவாய் அல்ல = நீ உணங்கவில்லை. [வி. 125.]

“பிறத்திலன் பாதனீ பெற்றதால் என்றான்.”

(உ-ம்.) அழுக்காறு. [உடன்பாமை.]
அழுக்கறமை. [உடன்படல்.]

“உள்ளக்கையின் உரோமம் முனைதாயின் அறிவிலான் அடங்குவான்.” [முனையாமை அட
காமை எனத் துணிவு.]
உண்டு கடத்தலைச் செய்யான்.

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

90. NEGATIVE DEPENDANT VERBAL FORMS.(II)

கூ0.—எதிர்மறைவினையெச்சம் எவ்வாறாம்?

வினைப்பகுதியோடு ஆமல், ஆது, ஆமை, ஆ என்னும் களைச் சேர்த்தால் எதிர்மறைவினையெச்சம் ஆம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	விருதி.	எதிர்மறை வினையெச்சம்.
படி.....	{	ஆமல்,	படியாமல், படியாமை, படியாத, படியா.
அனுப்பு...		ஆமை,	அனுப்பாமல், அனுப்பாமை, அனுப்பாத, அனுப்பா.
செய் ...		ஆது,	செய்யாமல், செய்யாமை, செய்வாத, செய்வா.
சுட		ஆ.	சுடவாமல், சுடவாமை, சுடவாத, சுடவா.

இரு என்னுந் துணைவினையைச் சேர்ப்பதும் உண்டு. (வி. 124.)

(உ-ம்.) படியாமலிருக்கிறேன், அனுப்பாநிருந்தான், செய்யாமலிருப்பார்கள்.

[89 வினா காண்க.]

அப்பியாசம். (90.)

“வீழ்நாள் படாஅமை கன்றற்றின்.” [வி. 153.]

[படாஅமை = படாமை, படாமல்.]

“தனரா வளர் தெங்கு.” [வி. 153.]

[தனரா = தனராமல்.]

“அவன் உனாகொடாது விட்டான்.” [வி. 152.]

“தருமஞ் சிதையாந் கண்ணோட வல்லார்க்

குரிமை உடைத்திங் ளவரு.” [வி. 29. 93.]

“சலங்காற் கண்ட வீணக்கட் ளெங்காற்

துக்கம் கடித்த செயல்.” [வி. 85.]

91. NEGATIVE RELATIVE AND VERBAL FORMS.

கூக.—எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடு ஆத, ஆ என்னும் விருதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் ஆம்.(33)

(உ-ம்.)	பகுதி.	விருதி.	எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.
செய்	{	ஆத, ஆ	படியாத, படியா.
அனுப்பு.....			சுடவாத, சுடவா.
			செய்வாத, செய்வா.
			அனுப்பாத, அனுப்பா.

(11) “எதிர்மறை எச்சத் தேற்கும் விருதி

ஆமல் ஆதாமை ஆனெனல் ஆமே.” [இலக். திரட்டு.]

(33) “எதிர்மறைப் பெயர் எச்சத் தினை லலி இயல்பும்
நது செனெனல் மிகுதலும் ஆகும்.”

(க.)

அன்றியும்,

படித்திலாத, படிக்கின்றிலாத, படிக்கிலாத,
கடவாதிருத்த, கடவாதிருக்கின்ற, கடவாதிருக்கும்
எனவும், இவைபோல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆ என்னும் சுற்றடைய எதிர்மறைப்பெயர்ச்சுத்தோடு மை என்னும்
விகுதி சேர எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர் ஆகும். [வி. 94. காண்க.]

(உ-ம்.) “உருவு கண்டென்னாமை வேண்டும்;

உருள் பெருந்தேர்க் கச்சாணி அன்னார் உடைத்து.”

அப்பியாசம். (91.)

“காக்கின் என், காவாக்கால் என்?”

“இனிபாச் தக் கொஞ்சத்து நோய்உடாப்ப அந்நோய்
தனியாத உன்னை உடையார்.”

“மொய்யம் மாண் வினைவேர்அற வென்றொழிவான் மொழியா முன்னம்
விம்மா அருவார். ....”

92. NEGATIVE IMPERATIVE.

கூஉ.—எதிர்மறை ஏவல் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடே ஏல், அல் என்னும் விசுதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறை ஒருமை ஏவல் ஆம். அன்மின் என்னும் விசுதி சேர்ந்தால் அதின் பன்மை ஆம்.

(உ-ம்.) (KK)

பகுதி.	விசுதி.	எதிர்மறை ஏவல்.
படி	ஏல், அல். அன்மின்.	ஒருமை. படியேல், படியல். பன்மை. படியன்மின்.

செய்யுளிலே செய் யற்க, கொள் ளற்க எனவும் வரும். [செய் + அல் + க. வி. 76.96.85.]
வழக்கத்திலே படியாரதே, படியாரதேயும், படியாரதேயுக்கள்,
படியாரதிரு, படியாரதிரும், படியாரதிருக்கள், எனவும் வரும்.

வாழற்க, வாழானாக, } இவை எதிர்மறைவியக்கொள்வினைமுற்று.
வாழாதிருப்பானாக,
வாழாதிருக்கக்கடவன்,
வாழாமலிருக்கக்கடவார்.

மகிழ்க என்பது போல்வனவும் வரும்.

அப்பியாசம். (92.)

“ஏகல் என்பதியானும் உடைக்கிலன்.”

“பயனில் சொற் பாராட்டுவானை மகன்னால்;
மக்கட் பதடி. எனல்.” [வி. 85.]

“அஞ்சல், அஞ்சல் என்விலாத ஆண்மை என்ன ஆண்மையே.”

[என்விலாத = என்னாத. (என், கு, இலாத.)

(KK) “எதிர்மறை ஏவற் கேலே, அல்லே,
அன்மோ, அற்க ஆகும் ஒருமை;
ஆமின், அன்மின், அற்பீச் பன்மை.” [இலக. திரட்டி.]

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

93. CONJUGATED NOUNS. [APPELLATIVES.]

கூரு.—குறிப்புவின ஆவதென்ன?(LL)

பெயராகி, வினையாகவும் வழங்குஞ் சொல் குறிப்புவினை ஆம்.

[நன்னூல் 321.]

(உ-ம்.) முத்தறு, முதல என்பவை முதல் என்னும் பெயரால் உண்டான வினைக்கு
றிப்புகளும்.

செல்வச் = செல்வத்தை உடையவர்.

வியையா! = வியையை உடையவளே!

இறைவ! கொடியை! = கொடுமையைடையவனுமிருக்கிறது.

சீரே! தண்ணியை. தீயே! வெய்யை.

இவை தீய. இவை கல்ல.

இவை வேற்றுமை உருபுகளையும், மூவிடத்துக்கும் ஐம்பாலுக்
கும் உரிய விசுதிகளையும் பெறும்.(MM) [வி. 77. காண்க.]

இஃ இன சாரியை பெயர்க்கும் விருதிக்கும் நடுவே வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) [நன்னூல் 325. &c.]

ஆண்பால்.	பெண்பால்.	ஒன்றன்பால்.	பலப்பால்.	பலவின்பால்.
(க.) தனமை.	க. கல்லேன்.		கல்லேன்.	
	அடியேன்.			
	உ. கல்லேனா.		கல்லேமை.	
	க. கல்லேனாள்.		கல்லேமாள்.	
(உ.) முன்னிலை.	க. கல்லாய்.		கல்லீர்.	
	கல்லோய்.			
	இறையோய்.			
	உ. கல்லாயை.		கல்லீரை	
	க. கல்லாயால்.		கல்லீரால்	
(உ.) பட்டக்கை.	க. கல்லன்.	கல்லன்.	கல்லவன்.	கல்லவை.
	கண்ணன்.	கண்ணன்.	கல்லார்.	தியன்.
	தியவன்.	தியவன்.	தியோர்.	திய.
	கல்லான்.		கல்லவர்கள்.	
	கல்லோன்.	கல்லான்.	கல்லோர்.	அரிய.
			[கன. 394.]	
	உ. கல்லன்.	கல்லன்	கல்லவரை.	கல்லவற்றை.
	க. கல்லனாள்.	கல்லனாள்.	கல்லாரால்.	கல்லவற்றால்.

இவைபோல மற்றையவும் வரும்.

இஃ (க.) இவை முத்தறு, பெயர் எச்சம், வினை பெச்சம் என மூன்று வகைப்படும். வினையைப்
போலப் பெயர் முதலானவை ஏற்ற, மற்றொன்றை வேண்டாது நிற்பது வினைக்குறிப்புமுற்று
என்பபபிம்.

(LL) “வினைக்குறிப் பெண்ப வினைபோல் விருதி
பெற்றிடம் பாத்கும் பெயர்ப்பு பதமே.”

(MM) “பொருள் இடம் காலஞ் சினை குணக் தொழிலை
குறிப்புவினையி னெறிப்படி முதனிலை.” [இலக். வின.]

(உ-ம்.)

(க.) $\left. \begin{array}{l} \text{சேற்று} \\ \text{இன்று} \end{array} \right\} \text{வீல் லன். [இது குறிப்பு வினைமுற்று.]}$
காண

[வீல்லனுயிருக்கிறான், இருந்தான், இருப்பான் என விரித்துக்கூறில் வீல்லன் எ-து பெருட்பெயர் ஆம்.]

(உ.)   கரிய, கொடிய. [இவை குறிப்புவினைப்பெயர்எச்சம் எனப்படும்.]
[ஆகிலும் வி. 121 காண்க.]

(உ.) $\left. \begin{array}{l} \text{நான் அன்றிப் போனான்.} \\ \text{காலம் இன்றி வந்தான்.} \end{array} \right\} \text{[இவை குறிப்புவினைவினைப்பெயர்எச்சம்.]}$

அப்பியாசம். (93.)

“வகை தெரிவான் கட்டே உலகு.”
[கண் + து = கட்டு = கண்ணையுடையது.]

“உணர் பற்ற.”
[பாஸ் + து = பாற்ற = உணரும் பகுதியை யுடையது.]

“அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினுக் கில்லை
இருள் சேர்ந்த இன்னு உலகம் புகல்.”
[நெஞ்சு + இன் + ஆர் = நெஞ்சையுடையவர்கள்.]

“வெள்ளத் தீயை மலர் நீட்டி மாந்தர் தம்
உள்ளத் தீயை துயர்வு.”
நய = அனை + அ
யது = அனை + அது.]

“மனத்துக்கண் மாநிலன் ஆதல், அனைத்தான்; [வி.66. 63. 85. ஆதல்=ஆகல்=ஆ + தல்.]
ஆகுல நீர பிற.”
[இலன் = இல் + அன் = இல்லாதவன்.
அனைத்து = அனை + து = அனையது = அவ்வளவையுடையது.
நீர் = நீர் + அ = தன்மையை யுடையன.]

“அந்நா இயல்பிற்றச் செல்வம்; அது பெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல்.”
[இயல்பிற்று = இயல்பு + இன் + து = இயல்பினை உடைத்து.]

“வாரம் பட்டுழித் தீயவு” நல்லவாம்;
தீரக் காப்பாற்றி நல்லவுந் தீயவாம்;
ஒருங் கையத் தீயற்கை அன் ருே? என
வீர வேனெனெல் கண்ணி வி எம்பினான்.” [கண்ணையுடையவன்.]

“பொன்னல் கொம்பனாள்.”
[அனாள் = அன்னாள் = அன்னதன்மையையுடையவன்.]

“தீன அயிற் றற மலர்ந்த தண்ணக் தாரினான்,
நான் எனப் பெயரிய நாம வேலினான்.”
[பெயரிய = பெயரையுடைய. வேலினான் = வேலினையுடையவன்.]

“பொரு சிலை வேனில்வேன் அனைய பொற்பினுன்,
அருவரை ஆம் என அகன்ற மார்பினுன்,
கனாபொரு முடைநிலைக் கடல் அக் தானையான்,
நிருகு வஞ் சனக்கனி றனைய நேற்றதான்.”

“.....விசையன் என்பான்

கை ஆவாஞ் சிலையினுடைக் கண்டெவக் தருகுசாந்தான்.”

“தேம்படு தாரினீர்க்குஞ் செல்வற்குஞ் செய்ப செய்தேன்.” [செய்ப=செய்யத்தரும் காரியக்கினை.]

“.....ஓது தூல்
மல்கு கேள்விய வன்னல்.....”

“பைத் துழாய்த் தெரியலாய்க்கே நல்வினை பபக்க என்பார்.”

“பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றோ?”
(அன் சாரியை.)

94. VERBAL NOUNS.

கூசு.—தொழிற்பெயர் என்பன எவை?(NN)

கிற என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு அல், தல், கை, பு, பு என்னும் விசுதிகளையும்; க்கீறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு த்தல், க்குதல், க்கை, ப்பு முதலிய விசுதிகளையுங் கூட்டினால் தொழிற்பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 286.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	விசுதி.	தொழிற்பெயர்.
படி	{ த்தல், ப்பு	படித்தல், படிப்பு.
	{ க்குதல் க்கை . . .	படிக்குதல், படிக்கை.
அறி	{ தல், அல்	அறிதல், அறியல்.
	{ ள் ..	அறிவு.
செய்	{ அல்	செய்யல்.
	{ கை	செய்கை.
தொடர், முடி	பு	தொடர்பு, முடிபு.

(க.) இவை வினைப் பெயர் எனவும் வினையடிப் பெயர் எனவும் படும்.

(உ.) இவற்றுக்கு முதனிலையாயிவிட வினையின் பொருளே பொருள் ஆகதன்றி வேறே பொருளில்லை.

(க.) சொல், செல், வெல், கொள் என்னும் முதனிலைகளோடு தல் என்னும் விசுதி புணரும்பொழுது முதல் கீருவதும் அன்றி விராமும் படும்.

(உ-ம்.) சொல் + தல் = சொறல்.

செல் + தல் = செறல்.

வெல் + தல் = வெறல்.

கொள் + தல் = கொடல்.

(ச.) மை என்னும் விசுதி வினைப் பகுதியோடும் போனகால கிகழ்கால பெயரொச்சக் கோடும் எதிர்மறை ஆகா விசுதியோடும் மறையை பல விசுதிகளோடும் புணரத் தொழிற்பெயர்கள் ஆம்.

(NN) “வினைப்பெயர் அனைத்தும் தொழில் எனப் படுமே.” [குணலயா.]

(உ-ம்.)	தாம் ... .. தாம்மை,	(வினைப்பகுதி.)
	படிக்கின்ற ... .. படிக்கின்றமை,	(நிகழ்காலம்.)
	படித்த ... .. படித்தமை,	(போனகாலம்.)
	படியா ... .. படியாமை,	(எதிர்மறை.)
	நான் ... .. நன்னமை,	(உரிச்சொல்.)

அப்பியாசம். (94.)

“எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிதல்.”

“நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம்பாமை.”
[கற்றல் = கல் + தல்.]

“பல்லாற் பகைகொளவிற் பத்தத்தே தீமைத்தே [வி. 93.]
நல்லாற் தொடர்கை விடல்.”

“வேண்டதல் வேண்டமை இலான்.....”

“அஞ்சவ் தஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சவ்
தஞ்சல் அறிவார் தொழில்.”

“அறவினை யாதெனிற கொல்லாமை,—கோறல்
பிறவினை எல்லாற் தரும்.”

“அனையவன் வரவுகேட் டலங்கல் வீணும்
இனிதெதிர்கொண்டெ தன் னிருக்கை எய்தினன்.”

“சொல்லுதல் பார்க்கும் எனிய, அரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.”

“கனவிலும் இன்னாது, மன்னோ, வினாவேறு
சொல்லேறு பட்டாற் தொடர்பு.”

95. PARTICIPIAL NOUNS.

கூரு.—பெயரெச்சத்தால் உண்டாகும் வினைப்பெயர்கள் எவை?

போனகால நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சங்களோடும் ஐம்பா
லுக்குரிய விசுவகளைக் கூட்டினால், அந்தந்தக் காலத்துக்கும்
பாலுக்கும் உரித்தான பெயர்ச்சொற்கள் உண்டாகும். பகு
தியோடு ப்ப், ப், வ் என்னும் இடைநிலைகளையும், ஐம்பாலுக்
குரிய விசுவகளை யுங் கூட்டினால் வருங்காலத்து வினைப்பெயர்
கள் உண்டாம்.

[நன்னூல் 286.]

இவை வினையால் அனையும் பெயர் எனப்படும்.]

(உ-ம்.)	காலம்.	பெயர்எச்சம்.	வினைப் பெயர்கள்.					
			ஆண்பால்.	பெண்.	பலர்.	ஒன்றன்.	பலவின்.	
நிசங்காலம்.	படிக்கிற	—	படிக்கிறவன்,	—வள்,	—வர்கள், —வர்,	—து,	—வை,	
போனகாலம்.	படித்த	—	படித்தவன், [படித்தோன், நன். 394.]	—வள்,	—வர்கள், [படித்தோர்.]	—து,	—வை,	
வருங்காலம்.	படிப்ப	—	படிப்பவன், [படிப்போன்.]	—வள்,	—வர்கள், [படிப்போர்.]	—து,	—ப்பவை.	
	செய்ய	—	செய்யவன், [செய்வோன்.]	—வள்,	—வர்கள், [செய்வோர்.]	—து,	—ப்பவை.	
	செய்வ	—	செய்வவன், [செய்வோன்.]	—வள்,	—வர்கள், [செய்வோர்.]	—து,	செய்குப. படுவ. சேக்குக.	

(உ-ம்.) (ச.) பாடக்கை இடத்த வினையுற்றும் பெயராக வழங்குவது உண்டு. தன்மை முன்னிலை இடத்த வினையுற்றஞ் சிறப்பான்மையாகச் செய்யுளிலே அங்குவது வழங்கும்.

(உ-ம்.) “மலர் மிகை ஏடுகளை மாணடி சேர்த்தார்
நில மிகை நீடு வாழ்வார்.”

[எ-தில் ஏடுகளை, சேர்த்தார்
என்னும் வினையுற்றுகள் வினைப்பெயர்கள் ஆவின்.]

வந்தேனை, செய்தாயை,
செய்வோனை, வந்தோயை, என போல்வனவும் வரும்.

(உ-ம்.) எதிர்ப்பாற்ற வினையெச்சத்தாலும் வினைப்பெயர் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) செய்யாதவன், செய்யாதவர், செய்யாதோர்.
இல்லாதவன், இல்லாதான், இல்லாதார், இல்லார்.

(உ-ம்.) வினைப்பகுதியோடு ஞன், நன், ந முதலியவை சேர்த்த வினைப்பெயர்கள் ஆம். [சன். 141.]

(உ-ம்.) அறி ..... அறிஞன் = அறிபவன்.
உழு ..... உழுநகர் = உழுநகொன்றோர்.
வரு ..... வருக = வருபவர்கள்.

(ச.) அகற்றினை வினைப்பெயர்களின் காண்காம் வேற்றுமை காணப்பொருளைக் மிக வழங்கும்.

(உ-ம்.) “நாயகன் என நன்னெறி உய்ப்பதற்
கேயுதன்டோர் பணி என்றியப்பினுன்.”
[உய்ப்பது + அன் + கு.]

அப்பியாசம். (95.)

“கன்றி மறப்பது கன்றன்ற, கன்றல்ல [வி. 93.]

தன்றே மறப்பது கன்ற.”

“நற்றதனல் ஆய பயன் என்சோல், வாலறிவ [வி. 116. 93.]

நற்ற டொழாஅர் எனின்.” [வி. 38. 37.]

[நற்றதனல் = நற்றது + அன் + ஆல்.]

“நின்றனின் அந்தணர் இல்லை, நிறைந்தோர்!” [சன். 353.] [வி. 70. நின் + தன்.]

[நிறைந்தோன் = நிறைந்தவன்.

நிறைந்தோர் = நிறைந்தவனே! [வி. 64.]

“இன்னு னைத்தான் உணர்ந்தவை
தன்னுமை வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.” [வி. 64.]

“படு பயன் வெகிலிப் பழிப்படுவெ செய்யார்
கவென்மை காணு பவர்.” [பயனிலை: செய்யார்.]

“கிலேயிற் றிரியா தடக்கியான் றேற்றம்
மலையினு’ மாணப் பெரிது.” [வி. 61. 113.]
[அடக்கியான் = அடக்கினவன்.]

.....சிறியர் [வி. 93.]

செயற்கரிய செய்கலாதார்.” [செயல் + கு.]

[செய்கலாதார் = செய்யாதார். கு, அல்; சாரியைகள்.]

“ஆதிவேதம் பயத்தோய் நீ! அலர் பெய் மாரி அமைத்தோய் நீ!
நீதி நெறியை உணர்க்தோய் நீ! மிகரில் காட்சிக் கிறையோய் நீ!
காதன் என்னப்படுவோய் நீ! கவை செய் பிறவிக் கடலகத்தன் [வி. 153. 63.]
பாதகமலக் தொழுவேக்கன் பசையப் பழிப்பணையே! [வி. 6. 89.]

[பயத்தோய் முதலியவற்றும் பயத்தாய் என்னும் முற்றுவீனை பெயராக வழங்கியத. தொரு
வேக்கன் என்பதில் தொழுவேம் என்னும் முற்றுவீனை பெயராக வந்தது.—]

“தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றந், நேரின், [வி. 30. 119. 137. 116.]
அருளாதான் செய்யும் அறம்.”
[எழுவாய்: அறம், பயனிலை: அறித.]

“தவஞ் செய்வார் தக்கருமஞ் செய்வார்.”

“மடியிலா மன்னவன் எய்தும் [வி. 137.]

அடி அளந்தான் குடியதெல்லாம் ஒழுங்கு.”

[தா அயது = தாவீனது. ஒழுங்கு = கிரமமாக.
பயனிலை: எய்தும்.]

“.....செவ்வியோர் [வி. 152.]

ஆர்வம் மன்னவற் காபுதம் ஆவதே.”

“செய்வன பிறவுஞ் செய்தான்.”

96. OTHER NOUNS DERIVED FROM VERBAL AND OTHER ROOTS.

கூகா.—வினைப்பகுதிகளினாலும் மற்றைய பகுதிகளினாலும்
நே பெயர்கள் உண்டோ?

1. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

வினைப்பகுதிகள் விசுவதியின்றியும், வி, ஐ, கை முதலிய விசுவதி களைப்பெற்றும், பெயர்களாக வழங்குவதும் உண்டு. மற்றைய பகுதிகள் பலபல விசுவதிகளை இறுதியிற் பெற்று விசுவதிப்பெயர் களாக வழங்கும்.

[நன்னூல் 141.]

(உ-ம்.) பகுதி.

பெயர்ச்சொல்.

தல் என்னும் விசுவதிக்கெட்டது... அறி, கெடு, சுட்டு.

அறை,		அறை.
கெடு,	{ தல் என்னும் விசுவதி கெட்டு	கேடு.
பெறு,	{ முதலில் விகாரப்பட்டது ..	பேறு. [பேர்.]
கொள்,	விகாரம், ...	கோள்.
படு,	விகாரம், ...	பாடு.
உண்,	விகாரம், ...	ஊண்.
இடு,	... ..	ஈடு.
விடு,	விடு, விகாரம்..	விடுதி, வீடு, உண்டி.
		[ண் + த் = ண்ட] [கெடுதி.
தின்,		தீன்.
பற,	ஐ,	பறவை.
பொறு,		பொறை.
தொல்,		தொல்ல.
வகு,	ஐ, ப்பு, ...	வகை, வகுப்பு.
கல்,	அம், ...	கலம்.
ஒடு,	அம், தோன்றல்விகாரம்.	ஒட்டம்.
ஒழுக்கு,	அம், ...	ஒழுக்கம். [ஆக்கம்.]
உடு,	ஐ, க்கை, ப்பு, ...	உடை, உடுக்கை, உடுப்பு.
தொடு,		தொடி.
கல்,		கல்வி. [மணவி.]
ஊர்,		ஊரி.
உதவு,	இ, ...	உதவி.
மாண்,	பு, ...	மாண்பு.
அறி,	ஞன், ...	அறிஞன்.
ஞர்,	சு, ...	ஞர்ச்சி.
வீசு,	தோன்றல்,	வீச்சு.
ஆர்,	சி, ...	ஆட்சி.
கல்,		கண்ணை.
கண்,	கு, நி,	கன்கு, கன்றி.

விவற்றார். (க.) ஐ விசுவதி செயப்படுபொருளை உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) கொடுக்கப்பட்டது = கொடை.

(உ.) இ விசுவதி வினைமுதற் பொருளை உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) “சினம் என்னும் சேர்க்கைக் கொல்லி,
இனம் என்னும் எம்புணையைச் சுடும்.”

[கொல்லுகின்றது = கொல்லி.]

(க.) அம் விசுவதி செயப்படுபொருளையும், உணர்த்தப்பட்டதையும் உணர்த்தி வரும்.

(உ-ம்.) ஆக்கப்பட்டது = ஆக்கம்
அகத்தியறை செய்யப்பட்டது = அகத்தியம். (00)

97. KINDS OF VERBS.

கூ௭.—மேற்காட்டிய வினைச்சொல் எத்தனை வகை ஆம்?

தெரிநிலைவினைகள் என்றும், குறிப்புநிலைவினைகள் என்றும் இருவகை ஆம்.

[நன்னூல் 320, 321.]

98. VERBS INDICATING DIFFERENCE OF TIME.

கூ௮.—தெரிநிலைவினை ஆவதெது?

குறிப்புவினை அன்றிக் காலந்தெரிகின்ற வினைகள் யாவும் தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

[நன்னூல் 320.]

(உ-ம்.) நட, வர, உடம்பி, வருவி.

இவை வேற்றுமை கொள்ளாமல், இடைநிலை முதலியவைகளாற் காலம் தெரிய நிற்பனவாகிய தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

99. CLASSES OF VERBS.

கூ௯.—அத்தெரிநிலைவினைகள் எவ்வாறு வகுக்கப்படும்?

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளும், செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளும்; தன்வினை, பிறவினைகளும்; செய்வினை, செயப்பாட்டு வினைகளும்; விதிவினை, மறைவினைகளுமாக வகுக்கப்படும்.

(00) “முதலில் இன்றியும் தொழிற்பெயர் மொழிகுவர்.” [இலக்கணக்கொத்து.]
(உ-ம்.) பூசல்.

“ஆழம் உறதலால் ஆழி என்றேதக.”

“பறத்தற் றெழிலாற் பறவை எனப்படும்.”

“நிலையப் படுதலாற் நிலை எனச் செப்புக.”

“தோழமை கொளவாற் தோழி எனச் சொலே.”

“இழைக்குத் தோழிலால் இழை எனப்படும்.”

“வேட்டைக்குப் பருதி வேண், அஹ ஆரும்.”

“கூறுப்படுத்தலாற் கூற்றெனப்படும்.” (பேர் அகத்.)

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (ஊ.) வினையியல்.

100. INTRANSITIVE VERBS.

க00.—செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் எவை?

செயப்படுபொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டாத வினையானது செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கடந்தான்; (இதை கடந்தான் என வாழ)

101. TRANSITIVE VERBS.

க0க.—செயப்படு பொருள் குன்றாத வினைகள் எவை?

செயப்படு பொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டிவரும் வினையானது செயப்படுபொருள் குன்றாத வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கொன்றான்; (மிருகத்தைக் கொன்றான் என வரும்.)

ஊ முடிந்தான் எ-து பகைவரால் முடிந்தான் என்றும், பணத்தை முடிந்தான் என்றும், இரண்டிலும் வழங்கும்.

102. VERBS DENOTING DIRECT ACTION, TRANSITIVE OR INTRANSITIVE.

க0உ.—தன்வினை ஆவதென்ன?

தன் கருத்தாவாகிய எழுவாயின் செய்கையைக் காட்டுவது ஆம்.

(உ-ம்.) கடந்தான். அளித்தான். [அவன் தனாக கடந்தான், அளித்தான் என்றும்]

103. VERBS CAUSAL.

க0௩.—பிறவினை ஆவதென்ன?(PP)

தன் எழுவாய் அல்லாத பிற கர்த்தாவின் செய்கையைக் காட்டுவது பிறவினை ஆம். அது வி, ப்பி, த்து, ச்சு என்னும் விசுவிகரிகளில் ஒன்றேனும் இரண்டேனும் பெற்று வரும். சில வேளை மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாகத் திரியவும், வல்லெழுத்து இரட்டிக்கவும் வரும்.

[நன்னூல் 138.]

- (உ-ம்) (க.) கட-ப்பி-கிறான், செய்கிறான், } என ப்பி, வி, த்து, ச்சு என்னும் விசுவிகரிகளால் பாப்புகிறான், வந்தது காண்க.
(உ.) எழு-ப்பி-கிறான், } என எழு ப்பி, அட்டம் கு என்னும் வினாப்பகுதிகளில் மகரம் மகர அட-க்கு-கிறான், } மாகவும், னளம் காரமாகவும் வினாப்பட்டது காண்க.
(க.) உரு-கிடு-கிறான், } என உரு கு, அழி என்னும் வினையில் கரம் இரட்டித்தது. அழி-கிறான், }
(ச.) அகற்ற-கிறான், என அ க ள் என்னும் வினையில் து என்னும் விசுவிகரிகளால் வர, ள் + த் = த்த.

(PP) “முன்னர் ஓதிய முதனிலை இறதியின் விப்பி என்பவரை நெப்பதனிலையில் எல்ல வினமுதற் நெரிவினை வினாவின் மேவருபகுதி ஆம் என பொழிய.” (இலக். வி.)

அப்பியாசம். (103.)

“முழுதம் வேள்வியை முற்றவித்தானு’ முடிந்தான்.”

“மெய்யுணர்ந்தார் பொய் மேற் புலம் போக்கார்.”

104. ACTIVE VERBS.

க04.—செய்வினை ஆவதென்ன?

எழுவாய்க் கருத்தாவைக் கொண்டு வந்து செய்கையைக் காட்டுவது செய்வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கொற்றன் கட்டினான்.

105. PASSIVE VERBS.

க05.—செய்ப்பாட்டுவினை ஆவதென்ன?

செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளின் முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தோடு படு என்னும் வினைப்பகுதியைச் சேர்த்தார் செய்ப்பாட்டுவினையாகி, மூன்றாம் வேற்றுமைக் கர்த்தாவைக் கொண்டு வரும். [வி. 124. க.]

(உ-ம்.) நடப்பிக்கப்படுகிறான்.

இவ்விடே கொற்றனால் கட்டப்பட்டது.
உண்ணப்படு.

(க.) உன் என்னும் பகுதி சிலவினைப் பகுதிகளோடே சேர்ந்து செய்ப்பாட்டு வினையாம்.

(உ-ம்.) அடிபுண்டான்.
தள்ளுண்டான்.

(உ.) சில பெயர்ச்சொற்களும் படு என்னும் வினையடியோடு சேர்ந்து, வினாச்சொல்லாய் வரும்.

(உ-ம்.) ஆசை + படு = ஆசைப்பட்டான்.
துன்பம் + படு = துன்பப்பட்டான்.

(க.) எனவும்படும் என்பனபோல உம் என்பது சிறுபான்மையாய் இடையிலே வரும்.

106. AFFIRMATIVE AND NEGATIVE VERBS.

க06.—விதிவினை, மறைவினை என்பவை எவை?

செய்கையை உண்டென்று நிச்சயிக்கிற வினை எனவும், உடன் பாட்டுவினை எனவும் அறைவினை எனவும் படும். அச்செய்கையை மறுக்கிற வினை மறைவினை எனப்படும்.

(உ-ம்.) நடந்தேன், எ-து விதி வினை.
நடவேன், எ-து மறை வினை.

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

III. PARTICLES.

III. இடைச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (III.) இடையியல் 352-373.]

107. CLASSES OF PARTICLES.

க0௭.—இடைச்சொற்கள் எத்தனை வகை ஆம்?

(க.) வேற்றுமை உருபுகளும், (உ.) விசுதி உருபுகளும், (ங.) இடைநிலை உருபுகளும், (ச.) சாரியைகளும், (ரு.) உவமைச்சொற்களும், (சு.) தத்தம்பொருளை உணர்த்திய சொற்களும், (எ.) இசை நிறைக்கிற சொற்களும், (அ.) அசை நிறைக்கிற சொற்களும்; ஆக இடைச்சொற்கள் எட்டு வகை ஆம்.

ல் 352.]

108. INCREMENTS.(௧௧)

க0௮.—சாரியைகள் எத்தனை?

அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன், இப்பதினேழுஞ் சாரியைகள் ஆம்

[நன்னூல் 243, 244.]

(உ-ம்.) மூன்று + கால் = மூன்றேகால், என்பதில் ஏ சாரியை வந்தது.
மனிதன் + கு = மனிதனுக்கு, என்பதில் உ சாரியை வந்தது.
மற்றவையும் இவ்வாறே.

அப்பியாசம். (108.)

“ஆற்றல் களையின் மாறும், அரசர்த்

வீற்றிருந்த வாழவும் விழும், அன்றே?”

109. WORDS OF COMPARISON.

க0௯.—உவமைச் சொற்கள் எவை?

போல், போல, ஒப்ப, மான, நேர், நேர, நிகர், நிகர, அனைய, அற்று, அன்ன, புரை, புரைய, உறழ முதலியவும் உவமைச் சொற்கள் ஆம். [நன்னூல் 408.]

(உ-ம்.) இதைப்போல, அதனைப்ப.

(௧௧) சாரியை ஆவதென்ன?

ஒரு பதத்தின் முன் வேறொரு பதமாக, ஒரு விசுவயாக, வேற்றுமையின் உருபாக அத்து சேரும்பொழுது இடையில் அத்தம் இன்றித்தோன்றும் இடைச்சொல் சாரியை எனப்படும்.

(உ-ம்.) கடத்தான். (அன்சாரியை: விசுவப் புணர்ச்சி.)
புலியமாம். (அம்சாரியை: பதப்புணர்ச்சி.)
மாத்தை. (அத்துச்சாரியை: உருப்புப்புணர்ச்சி.)

(க.) இவற்றன், வீண எச்சக்களாதி, உயமைச் சொற்களாக வழங்குவன அவற்றவற்றிற்குரிய வேற்றமைகளைக் கொக்கும்.

(உ.) ஆங்கு எ-து போல என்று பொருள் கொடுக்கும்.

(உ-ம்.) “மறை வறிப்பட்ட பழிமொழி தெய்வம்

பறை அறைந்தார் கோழிப் பாகும்!”

(உ.) போல் என்பதனோடு ஆ என்பது வருவதும் உண்டு.

வழக்கத்திலே, செய்கிறப்போல, செய்தப்போல் என வரும்.

(ச.) ஆனாற் போல, முதலியவற்றில் போல வருக்காலத்து வீண எச்சத்தோடுஞ் சேரும்.

(இ.) கடுப்ப, இயைய, ஏம்ப, பொருள, ஏற்ப, இகல, எதிர, சிவன, மலை, ய, தனை, துக்கு, கேழ், செத்த என்பனவஞ் செய்யுளிலே வரும்.

அப்பியாசம். (109.)

“முருகனும் மூலார்த் மிகுதியை மொழியலாமோ?”

“வண்டு தொடர் நறச் தெரியல் உயிர் அணைய கொழுநகர்.”

“குன்றறழ் வரிசிலை கொணர்மின் ஈண்டென.”

“கொடியன மகளிர்.”

[அன = அன்ன.]

110. PARTICLES OF VARIOUS MEANINGS.

கக0.—தத்தம் பொருளை உணர்த்திய இடைச்சொற்கள் எவை?

ஏ, ஓ, ஆ, உம், என, என்று, என்பவன், என்பது, ஆனவன், ஆனது, ஆவது, முன், பின், கீழ், மேல், என்று, என், அந்தோ முதலியவற் தத்தம் பொருளைக் காட்டிய இடைச்சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 353.]

கே (உ.) இவற்றன், என, என்று, என்ரு, என ஆகிய காக்கும் வீண எச்சக்களாம். என்பவன் முதலிய ஐத்தம் வினையால் அணையும் பெயர்களும் ஆம். [வி. 57. 86. 96. காண்க.]

(உ.) தோறும், தொறும், என்பன காலத்தையும் இடத்தையும் குறிக்கும்.

(உ-ம்.) “நாதுகு சேலை தோறும், சண்பகக் காடு தோறும்,

போதவிற் பொய்கை தோறும், புறமணற் நடக்க டோறும்,
மாதவி வேலிப் பூசு’ வனத் தோறும், வயல்க டோறும்,

ஓதிய உடம்பு தோறும்; உயிர் என உலரப் த்நேர்.”

111. USES OF ஏ.

ககக.—ஏகாரம் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

ஏ அறு வகைப் பொருளைத் தரும். அவையாவன:

[நன்னூல் 354.]

(ச.) பிரித்தல்: (உ-ம்.) அவனே தந்தான். [ஒரு உட்பற்றிலிருந்து ஒருவரைப் பிரித்த கீற்றும் பிரிநிலை.]

(உ.) வினா: (உ-ம்.) சீயே தந்தாய்? [சீயா தந்தாய்? என வினாவிற்றும்.]

(உ.) என்: (உ-ம்.) நிலமே சலமே தீயே வளியே, [என்னுமி கீற்றும்.]

(ச.) ஈற்றை: (உ-ம்.) பகர்த்தனனே. [ஒருபொருளும் இவ்வி ஈற்றிலே கீற்றும்.]

(இ.) தேற்றம்: (உ-ம்.) சண்டார்க்காகுகே புசும். [உண்டென்பதற்குச் சந்தேகம்இல்லை.]

(க.) இசைகிறை: (உ-ம்.) ஏயே இவள் ஒருத்தி. [பொருளின்றி இசைகிறைத்த கீற்றும்.]

அப்பியாசம். (111.)

“எல்லா வினக்கும் வினக்கல்; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா வினக்கே வினக்கு.”

“.....யாரே

அழகுக்கழகு செய்வார்?”

“தெறப்பு வெறப்பச் செயினும் பொறப்பாரே
தாம் வேண்டக் கொண்டாச் தொடர்.”

“தன்னுணர்விறொடு கூடி தகவுடையம்
வின்னுலகே ஒக்கும் விழைவிற.” [வி. 93. விழைவினையுடையது.]

112. USES OF ஒ.

கக2.—ஒகாரம் எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

ஒ எட்டுப் பொருளைக் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 355.]

ததல்: (உ-ம்.) அவனே செய்தான். [பலரிடம் ஒருவனைப் பிரித்தல்.]
(உ.) ஒழியிசை: (உ-ம்.) வேலைசெய்யவோ போகிறாய்? [மா இருக்கப்போகிறாய் எ]

பொருளைத் தரும் ஒழியிசை.

(உ.) எதிர்மறை: (உ-ம்.) நானே சொன்னேன்? [நான் யசாவவில்லை.]

(ச.) வினா: (உ-ம்.) அவனே?

(இ.) தெளிவு: (உ-ம்.) கன்றே அன்ற, தீதோ அன்ற. [அத்தன்மை இல்லாமை தெரியும் இடத்துத் தெளிவு.]

(க.) கழிவு: (உ-ம்.) கைதல் இன்றி கல்லறஞ் செய்தாலோ, உயிர் உய்யும். [கழிக்கப்பொருள்.]

(எ.) சிறப்பு: (உ-ம்.) து ஒ பெரியவன்! து ஒ சிறியவன்!

(அ.) அசைநிலை: (உ-ம்.) து ஒ உவமன்!

அப்பியாசம். (112.)

“தரோ விடத்த,” [கில விடத்த, சிறபண்ணையாய்.]

(ஒரு, ந, இடத்த.)

“எவ்வுயிருந் காக்க ஒரு ஈசன் உண்டோ, இல்லையோ?
அவ்வுயிரில் யான் ஒருவன் அல்லவோ?”

“ஈருதிய ஆருமோ கருமம்.”

“செல்வனை இன்று நாடிச் செவடி தொழுதல் ஒன்றே,

அல்லதில் வடம்பு சீங்கி உதறா கடைதல் ஒன்றே,
எல்லையில் இரண்டில் ஓர் இப்பகன் முடிப்பன் யானே.”

“சிறப்பினுஞ் செல்வமும் ஈனும்,

அறத்தினுமல் காக்கம் எனவே உயிர்க்கு.”

113. USES OF உம்.

கக3.—உம் என்பது எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

உம் என்பது எட்டுப்பொருளைக் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 358—361.]

- (க.) எதிர்மறை: (உ-ம்.) வருதலுந் தீது. [வாராமையுந் தீது.]
 (உ.) நிறப்பு: (உ-ம்.) குறவரும் மருகும் குன்றம்.
 (உ.) ஐயம்: (உ-ம்.) பத்தானாலும், எட்டானாலும்.
 (ச.) எச்சம்: (உ-ம்.) சாத்தனும் வந்தான். [கொற்றன் வந்ததும் அன்றி.]
 (இ.) முற்று: (உ-ம்.) தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார். [முற்றுப் பொருளைத்தரும்.]
 (சு.) எண்: (உ-ம்.) பொன்னும் வெள்ளியும் ஈயமும்.
 (எ.) தெளிவு: (உ-ம்.) அரசனும் அல்லன், மந்திரியும் அல்லன். [இன்னதென்ற தெரிந்த இடத்தில் நிற்கும் தெரிநிலை.]
 (அ.) ஆக்கம்: (உ-ம்.) பாலே மருந்தும் ஆயிற்று. [உணவும் ஆயிற்று.]

இன (க.) ஐந்தாம் வேற்றுமையோடு உம் சேர்ந்தால் ஒப்புப்பொருளுடன் சிறப்புப்பொருளையும் பொருளையும் தரும்.

(உ-ம்.) “அமிந்தினும் ஆற்ற இனிதே தம்மக்கள் சிறகை அளவிய கூழ்.”

இன (உ.) “முற்றவன் தொன்ன வாசகம் கேட்டலும்.”

[கேட்டலும் = கேட்டனே.]

சில விடத்து உம் என்பது உ ன்றத்தற்கொள்ளும்.

அப்பியாசம் 3.)

“நானக் தவம் இரண்டும்.”

“கனமேயும் காத்தல் அரிது.”

“நாடெக்கும் வீழ்க் கேடொன்றும் இல்லை.”

“இன்ன செய்தார்க்கும் இனிமே செய்வாக்கால் என்ன பயத்ததோ சாஸ்பு?”

114. SIGNS OF QUOTATION, என, என்று.

ககசு.—என, என்று இவ்விரண்டும் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

என, என்று ஏழு பொருளைத் தரும். அவையாவன:

[நன்னூல் 356. 360. 361.]

- (க.) உவமை: (உ-ம்.) கொடும்புலி பாய்ந்தெனப் பாய்ந்தான்.
 (உ.) என்: (உ-ம்.) ஒன்றென, இரண்டென இவ்விரண்டும் இவ்வாறு வழங்கும்.
 (உ.) குணம்: (உ-ம்.) வெள்ளென விளங்கிற்று.
 (ச.) வினை: (உ-ம்.) கொள்ளெனக் கொண்டான்.
 (இ.) பெயர்: (உ-ம்.) உறையுள் என்ற சொல்லப்படுவது. [ஊரீனது பெயர்.]
 (சு.) இசை: (உ-ம்.) ஒவ்வென ஒலித்தது.
 (எ.) குறிப்பு: (உ-ம்.) பொள்ளென வந்தான்.

இன செய்புனிலே என, எ, ஒ, இ என்னும் ஐடைச்சொற்களும் என்னுப் பொருளிலே வரும்.
 [நன்னூல் 428, 9.]

அப்பியாசம். (114.)

“பூனை கூத்தன் மாத் பெம்மெனப் புருத்த மொத்தாத்.”

“பெய்யெனப் பெய்யு’ மறை.”

“சுன்ற பொருத்திப் பெரிதவக்குத் தன் மகனைச் சான்றென் எனக் கேட்ட நாய்.”

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

115. EUPHONIC PARTICLES.

ககரு.—இசைநிறை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி இசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் இசைநிறை என்பதாம்.

[நன்னூல் 368.]

(உ-ம்.) “சொல்லேன் நெய்ய” என்பதில் நெய்ய என்பது வெறும் இசைநிறை ஆம்.

116. REDUNDANT PARTICLES.

ககரு.—அசைநிலை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி அசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் அசைநிலை ஆம்.

[நன்னூல் 367.]

(உ-ம்.) “கற்றதனில் ஆய பயன் என் சொல்” என்பதில் சொல் என்பது வெறும் அசைநிலையாம்.

அப்பியாசம். (116.)

“யாதானு நாடாம் ஆல், ஊராம் ஆல், என்னொருவன்
சாற்றினாயும் கல்லாத ஆறு?”

[ஆல் இரண்டும் அசைநிலை. வி. 59, 86. (2) ஒத்தப்பார்க்கும்பொழுது
ஆல் என்பது காரணத்தைக்காட்டும் என்ற விளங்கும்.
இதிலும் அத்தப்பொருள் பெருதோ?]]

117. VARIOUS INTERJECTIONS.

ககரு.—இரக்கஇடைச்சொற்களும், அச்சஇடைச்சொற்களும், இகழ்ச்சி
இடைச்சொற்களும், அதிசயஇடைச்சொற்களும் எவை?

ஆஅ, ஒஓ, அந்தோ, ஐயோ, அன்னோ, அச்சோ, முதலிய
வை இரக்கத்தையும்; கூ, கூகூ, ஐயோ, ஐயையோ, முதலிய
வை அச்சத்தையும்; ஏஎ, சீ, முதலியவை இகழ்ச்சியையும்;
ஓகோ, ஓஓ, அகா, அம்மா, முதலியவை அதிசயத்தையுங் காட்டு
கிற இடைச்சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 372.]

அப்பியாசம். (117.)

“கல்லாத புல்லியனேன் சீரே காண் அனாதம் எனது காட்கள்
எல்லாம் போயின போம் ஆல் இறவாதோன் நென காணும் எழிலுட் காணேன்.”

IV. QUALIFYING WORDS: ADJECTIVES AND

A D V E R B S.

IV. உ ரி ச் சொ ல் விய ல் .

[நன்னூல் II. (IV.) 374-392.]

118. KINDS OF QUALIFYING WORDS.

ககஅ.—உரிச்சொல் எத்தனை வகை ஆம்?

பெயர்உரிச்சொல் என்றும், வினைஉரிச்சொல் என்றும்,
வகை ஆம். [நன்னூல் 374-392]

119. ADJECTIVES.

ககக.—பெயர் உரிச்சொல் எவ்

(க.) சில விடத்து, பெயர் ஆ—உரிச்சொல் ஆக வரும்.

(உ-ம்.) பொற்சிலை என்பதில், பொன் என்னும் பெயர்ச்சொல்லானது குணத்தைக் காட்டிப் உரிச்சொல்லாக வந்தது. [வி. 150 காண்க.]

(உ.) சில விடத்து, உள்ள, ஆன, ஆகிய என்னும் பெயரொச்சங்
கள் புணர்வதினாற் பெயர்ச்சொல் உரிச்சொல்லாக நிற்கும்.

(உ-ம்.) அறிவுள்ள மனிதன், செம்மையான பாதை, கருமையாகிய மேகம்.

(ஈ.) சில பெயர்கள் ஈறு கெட்டுந் திரிந்தும் உரிச்சொற்கள்
ஆகும். [நன்னூல் 26. 68. காண்க.]

(உ-ம்.) மாம், மரக்கொம்பு. ஆடு, ஆட்டுக்கால்.

எருது, எருத்தமாடு.

இவை ஆறும் வேற்றுமையின் தொகை என்ற சொல்வதற்கு நரும்.]

(ஈ.) சில சொற்கள் இயல்பாய் உரிச்சொற்கள் ஆம்.

(உ-ம்.) பல, நல, சில, புது.

அப்பியாசம். (119.)

“வளி வழங்கு’ மல்லன் மா லூலம்.”

“கல்லாதவரு’ நனி கல்லக் கற்றார் முற்
சொல்லாதிருக்கப் பெறின்.”

“மாண்டி.”

“கண்ணோட்டம் என்னுங்கறி பெருங் காரிகை.”

(RR) “உரிச்சொல் லென்ப உரியபற் குணசொல்
ஆகிப் பெயர்வினை அணைந்து வருமே.” [தொன்.]

120. ADVERBS. [சுன்னால் 388.]

கஉ௦.—வினையுரிச்சொல் எவ்வாறும்?

(க.) சில வினையெச்சங்கள் வினையுரிச்சொற்களாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) சாலப்பேசினன். கனி வருந்தினன்.

(உ.) சில பெயர்ச்சொல்லோடே ஆய் என்னும் வினையெச்சம் புணர்வதினால் வினையுரிச்சொல் ஆகும்.

(உ-ம்.) சந்தோஷமாய்ப் பேசினன்.

[ஆக, ஆ என்பவைகளையும் பெற்றவரும்;
சந்தோஷமாகப் பேசினன்,
கன்மையாகச் சொன்னான்,
சந்தோஷமுள்ளவனாய்ப் பேசினன்,
சந்தோஷமுடையவனாய்ப் பேசினன்,
எனவும் வரும்.]

ஊ ஆய் = ஆவி. [வி. 86.]

“பாலகனாய் அஞ்ஞானத் தழுந்துவன்; நற் காண யாய்ப் பாவைமாராந்
சாலவருந்துவன்; விருத்தன் துணுகெ் குடும்பத்தாற் றனர்த்த சாவன்;
ஏல இவன் எககாலத் தென் செய்வான்? மாயக் கூத்திருந்த ஆறே
ஞாலம் எலாம் ஆடாங்காய்ப் பொற்றமேனமாய் மனப்பேய் நாடிக்கும் அன்றே.”

(ஈ.) சில வினைகளின் பகுதியானது வினை உரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) கழி மிகவும்.

அப்பியாசம். (120.)

“ஆலயக் தொழுவது
சாலவு’ நன்று.”

“காலு செய்வோம் என்றத்தைக் கடைப்பிடித்தச்
சாலக் செய்வாரே தலைப்படுவர்.”

“கடவில் அலைபோல மெய்யாய் இல்லை.”

“.....மெய்
காப்பே நிலையப் பழிசாண, நீங்கதவாக்
சேர்ப்பார், கிறைத்தாம் செறித்த.”

“தடுவாழ்வார்.”

121. SOME PECULIAR FORMATIONS.

கஉ௧.—சிறு, பெரு, குறு, கரு முதலிய உரிச்சொற்கள் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) சில விடத்து, விகாரமின்றி வழங்கப்படும்.

(உ-ம்.) சிறு கலம்

(உ.) சில விடத்து, ஒற்று இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) சிற + இன்பம் = சிறின்பம்.
குற + இயல் = குற்றியல்.
குற + ஏவல் = குற்றேவல்.
பசு + அரிசி = பச்சரிசி.

(ஈ.) சில விடத்து, குறில் நெடிலாகும்.

(உ-ம்.) பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
கரு + மேகம் = கார்மேகம்.
சிறு + அடி = சேறடி.

(சு.) சில விடத்து, மகரந்தோன்றும்.

(உ-ம்.) அரு + பொருள் = அரும் பொருள்.
பெரு + கடல் = பெரும் கடல்.
கொடு + கூற்றம் = கொடுங் கூற்றம்.

(ரு.) சில விடத்து ஈற்றுகரங்கெட இய என்னும் தோன்றும்.

(உ-ம்.) சிறு + தகப்பன் = சிறியதகப்பன்.

(சு.) வேறே விகாரங்களும் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) பசு + கிளி = பைக்கிளி.
செம்மை + ஆம்பல் = சேதாம்பல்.

[நன்னூல் 136.]

அப்பியாசம். (121.)

“ஆரயிர்.” “நண்ணிவு.” [அருமையான உயிர், நுண்மையான அறிவு.]

“அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்.”

“சிறின்பங் கின்னீராயினும் அலைத்தூர்
மற்றின்பம் யாவையும் கைவிடெ;
முற்றத் தாம்
பேரின்ப மாக்கடல் ஆவொர் வீழ்பவோ,
பாரின்பப் பாழ்ம் கும்பியில்.”

[சிறு + இன்பம் = சிறின்பம். சிறு + நீர் = கின்னீர்.
குறு + இன்பம் = குற்றின்பம். பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
பாழ் + கும்பி = பாழ்கும்பி.]

“பொற்புற நெடிய வேற் கட்டூல் கொடி.”

“பரிபுறு கூர்ம் கோட்டதாயினும் பாடி

வெருஉம் புவி தாக்குறின்.”

[கூர்ம் = கூர்மையான.]

“வெவ்வீடம் அனையான்.”

[வெம்மையான விடம்.]

“பாசிறை மகளிர்.” [வி. 69 157.]

[பாசு = பசுமையான.]

V. APPENDIX TO ETYMOLOGY.

V. ஒழிபியல்.

122. COMPOUNDED AND UNCOMPOUNDED WORDS.

கஉஉ.—மேற் சொன்ன நானு வகையான் சொற்களைப் பகுபதம் என்றும் பகாப்பதம் என்றுங் கூறுவதாயிற்று?

பகுக்கப்படாத இயல்பினையுடைய சொல் பகாப்பதம் என்றும், பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்புகளால் உண்டாகிப் பகுக்கப் படுஞ் சொல் பகுபதம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

[நன்னூல் 128.]

(உ-ம்.) பொன், கடல், தல், கொல், [எ-ன, பகாப்பதங்களாம்.]
பொன்னன், கடத்தான், நன்மை, அந்தில், [எ-ன, பகுபதங்களாம்.]

123. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS.

கஉரு.—பகுபதங்களின் உறுப்புகள் எத்தனை?

பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, விகாரம் ஆகிய இவ்வைந்துமே பகுபதத்தின் உறுப்புகள் ஆம்.

[நன்னூல் 133. 253. 412-444.]

(உ-ம்.) உனி, என்பதில், பகுதி, உன்; விசுதி, இ எனக்காண்க.
செந்தான், என்பதில், பகுதி, சென்; விசுதி, ஆன்; இடைநிலைத் எனக்காண்க.
உண்டான, என்பதில், பகுதி, உன்; விசுதி, ஆன்; இடைநிலை ட்; சாரியை ஆன் எனக்காண்க.
குணத்தான், என்பதில், பகுதி, குணம்; விசுதி, ஆன்; சாரியை அத்த; கெடுதல் விகாரம் எனக்காண்க.

SANSKRIT PATRONYMS, &c.

ஊ (க.) சில வடமொழிகளின் முதலசையிலே இருக்கும் இ, ஏ என்பன ஐ எனவும்; சில வீடத்து இ என்பது ஒள எனவும்; உ, ஊ, ஓ என்பன ஒள எனவும்; அ என்பது ஆ எனவும்; ஈற்றி வீருக்கும் ஐ என்பது ஏயன் எனவுந் திரிந்து பகுபதங்கள் ஆகும்.

(உ-ம்.) சிலையால் ஆகும் மலை சைலம் எனவும்,
வேதத்தை அறிந்தோன் வைதிகன் எனவும்,
கிரியில் பிறந்தவன் கௌரி எனவும்,
ஞான் மகனைச் செனரி எனவும்,
சனகன் மகனைச் சானகி எனவும்,
கார்த்திகையின் மகன் கார்த்திகேயன் எனவும்,
சோமன் மகனைச் சோமன் எனவும்,
இவைபோல்வனவும் வடமொழிகளிலே வரும்.

SANSKRIT PREFIXES.

(உ.) வடமொழிகளில் உபசர்க்கங்கள் என்னப்படுஞ் சில இடைச்சொற்கள் மொழிகளோடு சேர, வெவ்வேறு பொருளைத் தரும் பகுபதங்கள் ஆகும்.

அவை பிர, பரா, அப, சம், அது, அவ, நிர், துர், வி, ஆ, நி, அதி, அபி, சு, உற், பிரதி, பரி, உப, எனப் பதினெட்டாம்.

[166 வினாவுங் காண்க.]

(உ-ம்.) பிரயோகம், பாமுகம், அபகீர்த்தி, சங்கதி, அதுபவம், அவநாணம், நிர்க்குணம், தர்க்குணம், விசாரம், ஆசாரம், நிவிர்த்தி, அதிமதாரம், அபிவிருத்தி, சதினம், உற்பாதம், பிரதியுபகாரம், பரிபூரணம், உபசாரம்.

124. AUXILIARY VERBS.

கஉசு.—துவணலிண ஆவது என்ன?

தமக்குரிய பற்பல பொருட்களைத் தருவதுமன்றி, மற்ற வினையெச்சங்களைச் சார்ந்து வரும்வினைகள் துணைவினை ஆம். இவற்றுள்:

PASSIVE VERBS.

(க.) படு, உண் என்னும் வினைகள் செயப்பாட்டு வினையை யுண்டாக்குந் துணைவினைகள் ஆம்.

(உ-ம்.) செய்யப்பட்டது.

உண்ணப்பட்டது.

[படு என்னும் பகுதி பிறவினையாகத் துணைவினையாக வழங்கும்.]

அப்பியாசம். (124. க.)

“அவ்விய நொஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் [வி. 93.]
செவ்வியான் கேடு’ நினைக்கப்படும்.”

“பேதைப்படுக்கும் இழலும்.”

“எல்லிணக்கம் அல்லதல்லந் படுத்தம்.” [வி. 125.]

PERFECT AND PLUPERFECT TENSES.

(உ.) இரு என்னும் வினை முற்காலத்தில் முடிவான செய்கையையுங், குறித்தகாலத்துக்குமுன் முடிவான செய்கையையுங் குறிக்கும்.

(உ-ம்.) கட்டியிருக்கிறான், என்பதில் இரு என்பதின் நிகழ்காலமான துணைவினையாகட்டின் செய்கை முடிவாயிற்று என்ற உணர்த்துகிறது.

கொற்றன் இக்கேவருமுன்னே கட்டியிருந்தான், என்பதில் இரு என்பதின் போன காலமான துணைவினையாகிக், கொற்றன் வந்த காலத்துக்கு முன்னமே முடிவான செய்கையை உணர்த்துகிறது.

அப்பியாசம். (124. உ.)

இருந்த கனி ஒழிபத் தீவரியால்
நற்காய் உதித்தலும் உண்டு.”

“தான மயில் ஆடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்து.....”

“.....நல்லார்

அறிந்திருப்பார், ஆதலினால் ஆம் கமல கீர் போற்
பிறந்திருப்பார்,—பேசார் பிறர்க்கு.”

NEGATIVE VERBS.

(ந.) இரு என்னும் வினை எதிர்மறைவினையெச்சத்தைச் சார்ந்த
து எதிர்மறைவினைமுற்றது ஆகும்.

(உ-ம்.) செய்யாதிருக்கென்.
செய்யாமலிருக்கான்.
செய்யாதிருப்பான். [முதலியவும் அப்படியே.]

PERMISSION.

(ச.) ஆம் என்னும் வருங்காலத்து வினைமுற்றது மற்றவினைப்பின்
தொழிற்பெயரைச் சார்ந்து, உத்தரவு கேட்கிறதிலுங் கொடுக்கிற
திலும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) வரலாமா? வரலாம்.

[வரல் ஆகாத. வி. 89 காண்க.]

இஃ ஆம் என்பது சிலவிடத்து பொருளின்றியும் வரும். (88)

(உ-ம்.) “மெலியார் வீழினும் ஒரு ஆற்றன் உப்ப,
உலியார் மற்றென்றனும் உப்பார்: கிஷதப்பி
நொய்ய சமூகனை வீழாவாம், வீழினுஉம்
உப்பும் ஆல்; உப்பா பிற.”

அப்பியாசம். (124. ச.)

“மறப்பினும் ஒத்தக் கொளல் ஆகும்.”

“சென்ற நாள் எல்லாஞ் சிறவீரல் வைத்தெண்ணலாம்.”

(88) “ஆம் என்னும் இடைச்சொல் பெயர் அனைத்திலும் வருமே.”

(உ-ம்.) மண்ணாகட்டி.

AUXILIARY VERBS WHICH STRENGTHEN OR MODIFY THE MEANING.

(௫.) கொள், விடு, போடு, இடு, வரு, தரு, முதலிய வினைகளுந் துணைவினைகள் ஆகி, அசைநிலைகளாகவுஞ், சிலவிடத்து தமக் குரிய பொருளைத் தருவதாகவும் வரும்.(TT)

(உ-ம்.) “வாங்கிக் கொண்டேன்,” என்பது எனக் கா க வாங் கி னே ன் என்ற்த்தக்கொள்ளும்.

[இது தற் பொருட்டு வினை எனவும் படும்.]

“தருமஞ் செய்துகொண்டு வருகிறான்,” என்று வழக்கறாய்ச் செய்தான் என்ற்த்தக்கொள்ளும்.

எறிந்துபோட்டான், என்பது தன்னை விட்டு நீக்கி னான் என்ற்த்தக்கொள்ளும்.

அனுப்பிவிட்டான், } என்பதில். { விடு, இடு, என்றும் வினைகள்
வந்திட்டேன், } வந்தன.

ஐயு [விடு என்பது துணியு வினை எனவும் படும்.]

அப்யாயாசம். (124. 6.)

“ஆவிரீதற்குக் கிடந்திடும் யாக்கை.”

“சூன்மும் இன்னலும் உறுமையுந் தொடர் தரத் துயரால்
சுண்டி வந்து இரத்தவர்.....”

[தொடர்தர = தொடர. தரு என்பது அர்த்தமில்லி வந்தது]

“தமர் என்று நான்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமர் அன்மை தாம் அறிந்தார் ஆயின், அவரைத்
தமரீது நன்குமதித்துத் தமர் அன்மை
தம்முள் அடக்கிக் கொளல்.”

125. DEFECTIVE VERBS.

கஉரு.—குறைவினை ஆவதென்ன?

தெரிநிலைவினைக்குரிய சிலவற்றிற் குறைவுற்று வழங்கிய வினை யானது குறைவினை ஆம். இவைகளினை முறைகளைக் காட்டிய அட்டவணை ஆவது:

[நன்னூல் 339.]

(TT) “இட்டு, விட்டிரண்டும் வினையிடைசு சொல்வன.” [அகத்.]

	பகுதி.	விருதிகளைப் பகுத்துக்காண்க.
1.	ஒ,	ஒக்கும், ஒத்த, ஒவ்வ, ஒப்ப, ஒத்த, ஒப்பு, ஒவ்வாது.
2.	போது,	போதும், போதாது, போதாத, போதாமை.
3.	தரு,	தருவேன், தக, தக்க, தருந்த, தரும், தருதி, தக்கவன், தக்கது, தகை, தகைமை, தகேன், தகாது, தகாத.
4.	வேண்டு,	வேண்டும், வேண்டிய, வேண்டாம், வேண்டியது, வேண்டுவது. [வேண்டிடுறேன் முதலியவும் வருங்கால் அர்த்தம் வேறே.] [இஃது இவ்விரண்டின் தேற்ற வினை எனவும் படும்.]
5.	மாட்டு,	மாட்டேன், மாட்டாய், மாட்டாமல். மாட்டாய், மாட்டான், மாட்டாள், மாட்டார், மாட்டோம், மாட்டாது, மாட்டா. [இது வ வினை ம வினை எனவும் படும்.]
6.	கட,	கடவேன், கடமை, கடன். கடவாய். கடவோம், கடவான், கடவாள், கடவது, கடவீர், கடவார்.
7.	கூடு,	கூடும், கூடாது, கூடாத, கூடிய.
8.	கேறு,	
9.	இல்,	இல்வேன், இல்லாய், இல்லான், இல்லாள், இல்லை, இல்ல. இல்வேம், இல்லீர், இல்லாள், இல்லை. இல்லாத, இன்றி, இன்ற. இவை குறிப்பு வினை முற்றுகள் ஆம்: கன். 339. வி. 93 காண்க.
10.	அல்,	அல்வேன், அல்லை, அல்லான், அல்லீர், அல்லன், அல்லாள். அல்லது, அல்லாமல், அல்லாது, அல்லாத, அன்ற.
11.	உள்,	உளன், உள்வது, உள்வ, உண்டு. [இஃது ஆகு, ஆயிடு என்னும் வினைகளோடு வரும்.]

அப்பியாசம். (125.)

“பொன்னணியும் வேந்தர் புனையப் பெருங் கல்வி

மன்னும் அறிஞரைத் தாம் மற்றெவ்வார்.”

“இலம் என்று வெகிருதல் செய்யார்

புலன் வென்ற புண்மையில் காட்சியவர்.”

[இலம் = இல்லாதவர்களுக்கிடிறும்.

இல் = வினைத்தொகை. 153.]

“பேதைமை அன்ற தறிவு.”

[அன்றது = அன்ற + அத = அல்லாதது. வி. 93.]

“ஈனேத்தக்க மாண்புடையான்.”

“.....முற்ற

முழு மணிப்பூணுக்குப் பூண் வேண்டாம்! யாரோ
அழகுக்கழகு செய்வார்?”

“இருவேறலகத்தியற்கை:

திருவேறு, தென்னியர் ஆதலும் வேறு.”

“சில கற்றுக் கண்ணும் உனக் பலகற்றுக்
கச்சாணி அன்னதோர் சொல்.”

“அன்பினல்லதோர் ஆக்கம் உண்டாகுமோ?”

“தெருளும் கல்லறமும் மனச்செம்மையும்
அருளும் நீத்தபின்னுவதுண்டாகுமோ?”

“அவ்வவர் துறை தொறும் அறத்திறம்பலர்.”

[திறம்பு + அலர், வினைப்பகுதியோடு மறைவினை வந்தசேர்த்தது.]

“எனக்கு கல்லைபும் அல்லநீ; என்மகன் பாதன்
தனக்கு கல்லைபும் அல்லே; அத்தருமமே நோக்கில்

உனக்கு கல்லைபும் அல்லே; வந்தாழ்வினை துண்ட
மனக்கு கல்லன் சொல்லினை; மதியிலா மனத்தோய்!”

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

இலக்கண வினா விடை.

III. SYNTAX.

மூன்றாவது: சொற்றொடர்திகாரம்.

126. SYNTAX.

கஉக.—சொற்றொடர் என்பதென்ன?

பெயர் முதலிய சொற்கள் ஒழுங்குப்படத் தொடர்ந்து குந் தன்மையே சொற்றொடர் ஆம்.

இஃதத்தொடர் தொகையிலத்தொடர் எஃது, தொகையிலத்தொடர் என்றும், இரண்டு வகையுள், 150 காண்க.

தொகையிலத்தொடர் ஆறு வகையாம். [151. 157. வி. காண்க.]

தொகையிலத்தொடர்கள் ஒன்பது வகையாம். அவற்றுள்,

(க.) எழுவாய்த்தொடர்:	(உ-ம்.) சாத்தர் ஊத்தர்.
(உ.) விளித்தொடர்:	(உ-ம்.) நம்பி கேளாய்.
(ங.) வேற்றுமைத்தொடர்:	(உ-ம்.) மரத்தை வெட்டினான்.
(ச.) வினாமுற்றுத்தொடர்:	(உ-ம்.) செய்தான் அவன்.
(இ.) பெய்சொச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) உண்டசாத்தன்.
(ஈ.) வினையெச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) கடத்து வந்தான்.
(எ.) இடைச் சொற்றொடர்:	(உ-ம்.) மற்றைக் காரியம்.
(அ.) உரிச்சொற்றொடர்:	(உ-ம்.) கனிவருந்தினான்.
(ஊ.) அடுக்குத்தொடர்:	(உ-ம்.) பாம்பு நாம்பு. [நன்னூல் 436.]

127. A SENTENCE.

கஉ௭.—வாக்கியம் ஆவதென்ன?

எழுவாயும் பயனிலையுஞ் செயப்படுபொருள் முதலியவைகளோடு கூடியேனும், கூடாதேனும், முடிவு பெற்று நிற்பது வாக்கியம்.

128. SUBJECT.

கஉ௮.—எழுவாய் ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருள் எழுவாய் ஆகும். எழுவாய் என்பது கார்த்தா.

[நன்னூல் 295.]

(உ-ம்.) வீடு இடிந்தது என்பதில் வீடு என்பது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளாகிய எழுவாய் ஆம்.

இஃதிலிடத்து வினைமுதல் எனவுஞ் செயப்பவன் எனவும் படும.

129. FINITE VERB, OR ITS SUBSTITUTE.

கஉக.—பயனிலை ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருளின் செயலைக் காண்பிப்பது பயனிலை ஆம்.

[நன்னூல் 295, 319.]

129.* THE OBJECT.

கஉக*.—செயப்படுபொருள் ஆவதென்ன?

ஒரு வினைமுதல் செய்யுந் தொழிலை ஏற்கும் பொருளே செயப்படுபொருள் ஆம். இதை வடநூலார் கர்மம் என்பார்கள்.

[நன்னூல் 315.]

- (உ-ம்.) (க.) அரசன் உண்டான். [செயப்படுபொருளுடைய வினைமுதலின் முடிபு.]
 (உ.) அரசன் வந்தான். [செயப்படு பொருளில்லா வினைமுதலின் முடிபு.]
 (ங.) அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையை அடைவித்தான். [செயப்படுபொருள் இரண்டிடை வினைமுதலின் முடிபு.]
 (ச.) அரசனாற் பகைவர் கொல்லப்பட்டார். [செயப்படு பொருளின் முடிபு.]
 (இ.) அரசனாற் பகைவர் சிறைச்சாலையை அடைவிக்கப்பட்டார். [செயப்படு பொருளிரண்டுடைச் செயப்படு பொருளின் முடிபு.]

(க.) தச்சன் மரத்தைச் செதுக்கினான்.
 அவன் வானால் மரத்தை வெட்டினான்.

(எ.) பசுவின் பால்க் கறந்தான். } [சுருகு இணைத்து இரண்டு செயப்படு பொருளையக் கோட்டைக் குறைத்தான். } ருள் வந்தன.]

வினைமுதற்பொருள் எழுவாயோடு வருகிறதும் அல்லாமற் சிலவேளை மூன்றும், நான்காம், ஆறாம் வேற்றுமைகளோடும் வரும்.

(உ-ம்.) [அவரார் செய்யத்தரும் அக்காரியம்.
 அவர்க்குச் செய்யத்தரும் அக்காரியம்.
 அவரது வருகை.]

130. SENTENCES OF ONE WORD.

கஉ௦.—ஒரேசொல் வாக்கியம் ஆகுமா?

வினைமுற்றிலே மூவிட எழுவாய் தொக்கிருந்து, திணைபால் தோன்றுவதால் ஒரு வாக்கியம் ஆம்.

(உ-ம்.) வருகிறான்.

131. FINITE VERB UNDERSTOOD.

கருக.—பயனிலையுந் தொக்கு வருதலும் உண்டோ?

பயனிலையுந் தொக்கு வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) நல்லவன் எவன்? [எவன் நல்லவன்
வேம்பன்றோ காக்கை விரும்புந் கனி. [ஆகும்.]
அவன் நல்லவன். [ஆயினான், ஆயிருக்கிறான்.]
கல்லி அழகே அழகு. [ஆயிருக்கின்றது.]

132. DEPENDANT WORDS.

கருஉ.—எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே வருவதென்ன?

எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே பல அடைமொழிகள் வருதலும் உண்டு.

[நன்னூல் 397.]

(உ-ம்.) “நல்ல மனிதன் தாழ்மையாய் இருப்பான்” என்பதில் மனிதன் என்பது எழுவாய்;
இருப்பான் என்பது பயனிலை; நல்ல, தாழ்மையாய் என்பவை அடைமொழிகள்.
சாத்தன் (வயிறு) உண்டான்.
அறத்தை (அழகு பெருகச்) செய்தான்.
வானன் (மருவாரை மாய) வெட்டினான்.

அப்பியாசம். (132.)

“வண்டுகள் (இனிது) படுகி.”

“செருவந்த போழ்திற் சிறை செய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.”

[சிறைசெய்யா வேந்தன்—(செருவந்தபோழ்தில் வெருவந்து வெய்து) கெடும்.]

133. COMPLEX SENTENCES. (VV)

கருரு.—எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரு பயனிலையும், பலபயனிலையுந் கொள்ளுமோ?

எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரே பயனிலையுந்கொள்ளும்; பல பயனிலையுந்கொள்ளும்; பல பயனிலைகளாகிய வினைகளிற் கடைசிவினை மாத்திரம் முற்றுவினை ஆம்.

[நன்னூல் 319, 396.]

(VV) “உருபு தொடர்ச் தடுக்கிய வேற்றமைக் கிளவி
பொருள் செல் மருங்கின் ஒரு சொலான் முடிதலும்;
முற்றியன் மொழியும், பெயர் எஞ்சு கிளவியுந்,
தந்தம் கிளவி அடுக்குற வரினும்,
பன்முறை யானும் வினைஞ்சு கிளவியுந்
சொன்முறை முடியா தடுக்குற வரினும்
முன்னது முடிய முடிதலுமாயே.” [இலக். வி.]

- (உ-ம்.) ஆதாம் எவரூத் தோட்டத்திலிருந்தார்கள், என்பதில் இரண்டு எழுவாய்
ஒரே பயனிலையோடே வந்தன.
ஆதாம் பாவஞ் செய்த கிர்ப்பாக்ஷியனுவிப் பசாசின் வல்லமைக்குட்பட்டான்,
என்பதில் ஒரே எழுவாய் மூன்று பயனிலையைக்கொண்டது.
133. (க.) “கற்றம் கேட்டுப் கற்பனைகடந்தான்” எ-ல், அவன் என்னும் எழுவாய் தொக்குகிறத,
எண்ணும்மை வந்தது. [நன். 362.]
- (உ.) செம்புளில் விளைசச்சம் வரவேண்டிய இடத்தில் முற்றவீனை வரக்கியத்தின் நடுவிலும்
வருதலும் உண்டு. [உன். 351.]
- (உ-ம்.) “பழுதில் மாதவன் பிண்டென்றும் பணித்திலன் இருத்தான்.”
“காண மறுகினர் வீழும் மாதர்.”
- (உ.) எழுவாயைச் சேர்த்த அடைமொழிகள் ஒன்றும் பலவும் வருதலும் ஆகும்.
“தெளிந்த வழியே அல்லவை ஒருவீ, நல்லவை மருவீ
ஒழுகலே ஒழுகும்.” [எழுவாய்: ஒழுகல், பயனிலை: ஆம்.]

அப்பியாசம். (133.)

“படை உழ எழுந்த பொன்னும், பணிலங்கள் உயிர்த்த முத்தும்,
இடறிய பரம்பிற காத்தும் இன் மணித் தொகையு’ நெல்லும்,
மிடைபசுக் கதிருமினு’ மென்றழைக்கரும்பும் வண்டும்,
• கடைசியச் முகமும் போதும் கண் மலர்க்தொளிர்’ மாதோ!”

134. CONCORD.

காட்சி.—பயனிலை எழுவாயோடே எவ்வாறு இசையவேண்டும்?

பயனிலை எழுவாயோடே திணை, பால், இடம் ஆகிய இவை
களில் மாறுபடாமல் இசையவேண்டும்.

[நன்னூல் 319, 416.]

(உ-ம்.) நான் வருவேன்.
குதிரை வந்தது.
மனிதர்கள் வந்தார்கள்.

135. MANY SUBJECTS.

காட்டு.—பல எழுவாய் வருங்கால் பயனிலை எவ்வாறு முடியும்?

உயர்திணையாகிய பலசொற்கள் எழுவாயாக அடுக்கிவறிற்
பயனிலை பலர்பாலாக முடியும். அஃறிணையாகிய பல எழுவாய்
வறிற் பயனிலை பலவின்பாலாக முடியும்.

(உ-ம்.) மனிதனும் இலந்தியும் வந்தார்கள்.
மாமுல் கனியுள் கெட்டன.

அப்பியாசம். (135.)

“குதும் வாதம் வேளை செய்யும்.”

“.....கொடியென்பால் [வி. 93, 63.]

வாராய் ஒரு சான், மண்ணும் விண்ணு’ மிறுவே?” [வி. 89, 36, 140.]

136. SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS.

கருகி.—வெவ்வேறே இடத்து எழுவாய்கள் அடுக்கி வரில் எவ்வாறும்?

தன்மையிடத்து எழுவாயோடு முன்னிலை படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கிவரில் முற்றுவினை தன்மையிடம் ஆம். முன்னிலையிடத்து எழுவாயோடே படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கி வரில் முற்றுவினை முன்னிலையிடம் ஆம்.

[நன்னூல் 334.]

(உ-ம்.) நானும் நீயும் அவனும் போனோம்.

நீயும் அவனும் போனீர்கள்.

137. ANOMALIES.

கருகி.—வழுவமைதி ஆவதென்ன?

இலக்கண விதிக்கு வேறுபாடாகி வழுவாக இருந்தும், நூல்களிலே வழங்கிவருகிற நடை ஆம். சிலவிடத்து, ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையில் ஒருமையும், ஒரிடத்திற் பிற இடமும், ஒருகிணையிற் பிறகிணையும், ஒருபுறமிற் பிறபுறமும் வருதல் உண்டு.

[நன்னூல் ௪6. 351. 421.]

(உ-ம்.) தீ எரிந்தன என்பதில், ஒருமையிற் பன்மை வந்தது. பிள்ளைகள் வந்தது என்பதில் பன்மையில் ஒருமை வந்தது. நீயோ அவனோ ஆர் வந்தார் என்பதில், ஒரிடத்திற் பிற இடமும் வந்தது. அவர் என்று தரும் என்பதில் உயர்நிலை ஆண்பாலுக்கு அகீர்நிலை ஒன்றன்பால் வந்தது.

எல்லாம் என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு அஃறிணைப் பெயர் ஒருமையிலும் பன்மையிலும் வருதல்.

(உ-ம்.) “காமபெயர் மூத்தந் தந்து’ மடையெலாம் பணில’மா நீர்க்

கூரம் பெலாஞ் செம்பொன், மேதிக் குழி எலாம் கழுநீர்க் கொள்ளை
பாம்பெலாம்.....”

அப்பியாசம். (137.)

“அன்பகத்தில்லா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண்

வற்றன் மாம் தனித்தந்தது.”

[தனித்தது + அற்ற = தனித்தாற் போலும்.]

தின்றற்றே = தின்றற் போலும்.

போய்றது = போனற் போலும்.

“அத்தனார் என்போர் அறவோர்.”

[எனப்படுவோர்.]

“எண்ணிய எண்ணியாம் கெய்தப எண்ணியார்

திண்ணியர் ஆகப் பெறின.”

[எண்ணி + ஆக்து = எண்ணிப்படியே.]

“.....கன்று பிரித்தழிக்

கறவை ஒப்பக் கரைந்து கலந்தினான்.”

[பிரித்தழி = பிரிந்த இடத்து.]

137.* INTERCHANGE OF CASAL SIGNS.

கருள்.*—உருபுமயக்கம் ஆவது என்ன?

ஒரு வேற்றுமை உருபு வேறொரு வேற்றுமைப் பொருளைத் தருவது உருபுமயக்கம் ஆம்.

[நன்னூல் 317.]

(உ-ம்.) எரின் உழர அர் என்பது
எரிலுள் எனப்பொருள் கொள்ளும்.
தொடுத்த உருவத்தா னீண்ட உயர் மாக்கள். [உருவத்தோடு.]

அப்பியாசம். (137.*)

“பாசத்தின் வீக்குவர்.” [பாசத்திலுள்.]

“காலத்தினுற் செய்த நன்றி.” [காலத்திலுள்.]

“செவிபிற சுவை உணர், வாய் உணர்வின் மாக்கள்
அவிபிலும் வாழினும் என்?”

[செவிலிலுள்.]

138. HONORIFIC FORMS.

கருவு.—கொடுத்தமிழிலே மரியாதைப்பண்மை ஆவதென்ன?

கொடுத்தமிழிலே மரியாதையாய்ப் பேசும்பொழுது ஒருமையில் வந்த பண்மை மரியாதைப்பண்மை ஆம்.

[நன்னூல் 420.]

(உ-ம்.) என் தகப்பனார் வந்தார்.

139. SUBJECT AND VERB TO AGREE IN திணை.

கருக.—வெவ்வேறு திணையாகிய எழுவாய்கள் ஒரே வினையோடே வரலாமோ?

வரலாகாது.

[நன்னூல் 348, 416.]

(உ-ம்.) மனிதர்களும், குதிரைகளும் வந்தார்கள் என்ற சொல்லாலும், குதிரைகளோடு மனிதர்கள் வந்தார்கள் என்றவது; மனிதர்கள் வந்தார்கள், குதிரைகளும் வந்தன என்றவது சொல்ல வேண்டும்.

140. USE OF THE THIRD VERBAL PARTICIPLE OR INFINITIVE MOOD.

கரு.—மூன்றாம் வினையெச்சம் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்?

(க.) பொருட்டுப் பொருளைத் தரும்.

[நன்னூல் 344, 345.]

(உ-ம்.) அவன் சொல்வப்போலும், என்பது அவன் சொல்லும்பொருட்டுப் போலும், என்பதாம்.

உணர் 'வருவார்'.

(உ.) முக்காலத்துப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவர் சொல்ல ஆகும்.
ஒளிவர இருள் போயிற்று.
அப்படியிருக்க நாம் போகவேண்டும்.
குரியன்பட வந்தான்.

(ஈ.) வியங்கோட் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) ஐயா வர.

(சு.) காரணப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவன் கேட்க நான் கொடுத்தேன்.
மறைபெய்ய செல் வினத்தது.
தேமா வருதலுஞ் சமூகால் வர.

(ரு.) இடைச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) ஒழிய. தவிர.

அப்பியாசம். (140.)

“சற்பக சழிடம் அகிலு’ மடம் அகிலப்
புறநக தீர்த்திவ்வுலகிற் கோள் உணரும்.”
(சற்ப = சற்க.)

“சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை.”

“கண்ட ன்று கண்ணைச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்ற பிள்ளைக்காச் சொல்.”

“ஐயனும் அச்சொற் கோள, ஆயிரமெனவியானைக்
கை தொழுதாசு கென்னக் கடலெனத் தொடர்ந்து, சற்றித்
தெய்வதெய்வக் பாடத், தேவரு’ மெழுகு வாழ்ததத்,
தையவா! இளைத்து கோக்கத், தாணி தேறி சென்றான்.”

141. FORMS HAVING A SUBJUNCTIVE MEANING.

கூசுக.—முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப்பெற்றால் எப்பொருளைத் தரும்?

முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் உண்மையோடே நிச்சயப்பொருளும் எண்பொருளுந் தரும்.

(உ-ம்.) நான் சொல்ல விரும்புதல் அனை சொப்ப வில்லை; என்பது நிச்சயப்பொருள்.
அவர்கள் உட்கூரவில்லை அந்ததும் குத்தியும் கத்தார்கள்; என்பது
என்பொருள்.

142. FORMS EQUIVALENT TO "ALTHOUGH."

கசுட.—இரண்டாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் எவ்வாறாம்?

இன்மையோடே நிச்சயப்பொருளாய் எதிர்காலத்து முற்று வினையைக்கொள்ளும்.

(உ-ம்.) நான் சொன்னதும் அவன் போகமாட்டான். [188 வி. காண்க.]

எனினும்
ஆனாலும்
ஆகிலும்
ஆயினும்

எ-ன, விதப்ப பொருளில் வரும்.

[ஆவது, எனும், எனவும் அப்பொருத்தம்.]

(உ-ம்) "மணி எனினும், பனியெனினும் தேடல்வேண்டும்."

பத்தானும், ஐந்தானும் கொடு.
அவனாகிலும் இவனாகிலும் வா வேண்டும்.

உயிரொழந்தாவது, பெய்யொழந்தாவது மிகும்.
வல்லொழந்தேனும் மெல்லொழந்தேனும் தோன்றும்.
சாவா மருகதெனினும் வேண்டாது பா ளாது.

"ஒன்றாகத் தீச்சொற் பொருட்பயன் உண்டாயின்,
நன்றாக நான் விடும்"

அப்பியாசம். (142.)

"பிறத்திற்குப் போய்ப் பெறவதும் இழப்பதும் புசுமேல்!
நிறத் திறம்பினும் நியாயமே திறம்பினும், நெறியின்
திறந் திறம்பினும் செய்தவச் திறம்பினும் செவிதீச்
மறத் திறம்பினும், வானமுறை திறம்புதல் வழக்கோ?"

"நன்றாக் பரி காண்பான ஆயினும் செய்யற்க
சான்றாக் பழிக்கும் வினை."

"அழகொண்ட எல்லாம் அழப்போம்,
இழப்பினும் பிற்பயக்கு' நற்பாலவை," [வி. 93.]

143. THE RELATIVE VERBAL MODE,

கசுட.—பெயரெச்சம் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) பெயரெச்சம் ஆனது தான் சார்ந்த பெயருக்கு உரிச்சொல் லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) படித்த பையன். நெத்த மகிமை.

(உ.) பெயரெச்சம் ஆனது தனித்து வழங்குவதமல்லாமல் இன்னும், பலவுமான, அந்நொடிகளோடேயும் வரும்.

(உ-ம்.) வாக்விதத்தில் அடக்கிடுக்கிற பொருள் அன்னுக்குத் தெரியாத.

(ந.) அநேகம் பெயரச்சங்கங்கள் ஒரே பெயரைச் சேர்ந்தாற் கடைசியெச்சந் தவிர முந்தின எச்சங்களெல்லாம் முதல் வினையெச்சமாகத் திரியும். அன்றியுந் தெளிவின் பொருட்டு முந்தின பெயரச்சங்கங்களுடையதொழிற்பெயராகத் திரிதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றி மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டி யாவருக்கும் அன்பாய் நடத்துவதற் துறா இறந்து போனார்.

அல்லது,

அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றுவருமாய், மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டினவருமாய், யாவருக்கும் அன்பாய் நடத்துவருமாயிருந்த துறா இறந்து போனார்.

ஐ முன், பின், பொழுது, கடை, கால், முதலியவற்றோடு முடிந்து வரும்.

(உ-ம்.) “எண்ணித் துணிக் கருமம், துணிக் தபின்
எண்ணுவம் ிழுக்கு.”

“தொடங்குங் காற் றன்பமாய் இன்பம் பயக்கும்.”

“சுருந்தில் உருகுத் தவறாண்டி வரவர்
பண் பறிந்தாற் றுக் கடை.”

ஐ மேற் சொல்லிய உதாரணங்களில் வல்லினம் மிகுததைக் காண்க. செய்தக்கால், முதலியவும் வினை எச்சங்கள் என்ற கனனாவில் [குத் 343.] காண்க.

(உ-ம்.) “இளம்பிறை ஆடக்கால்.” (ஆய, அக்காலம்.)

அப்பியாசம். (143.)

“அகநானைத் தர்ங்கு’ லீலம்போலத் தம்மை
இசைவார்ப் பொறுத்த நிலை.”

“மகன் தத்தைக்கு ஆற்றம் உதவி.”

“சுவீத தோறின்னுங் குணங்கள் சாய்.”

“சாவா மருத்து” = சாவாமருக்குக் காரணமாய் மருத்து.

“அகில அகன்ற அறிவு.”

144. DEPENDANT SENTENCES.

கசுசு.—இடைவாக்கியங்கள் எவை?

எழுவாயும் பயனிலையும், பல அடைமொழிகளுமுள்ள வேற்று வாக்கியம் வந்தால், அது என்று என்பத்குற்ற பிரிக்கப்

பட்டு, முதல் எழுவாயையும், பயனிலையையும் தழுவி, இடைவாக்கியம் என்னப்படும்.

[நன்னூல் 356.]

(உ-ம்.) சேவகன் வந்த, கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனார்கள் என்றும், அடுத்த ஊரிலே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அறிவித்தால்; எனபதில், கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனார்கள் என்ற வாக்கியமும், அடுத்த ஊரிலே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வாக்கியமும் இடைவாக்கியங்களாம்.

145. VERBAL NOUNS.

கசுரு—தொழிற்பெயர் எத்தன்மையாய் வரும்?

தொழிற் பெயர் ஆனது பெயர்ச்சொல்லின் தன்மையாய் வருவதும் அல்லாமல், வினைச்சொல்லின் தன்மையாயும் வரும்.

(உ-ம்.) “தீயோரைக் காண்பதற் தீதே.”

“சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிது ,

சொல்லிய வகையைச் செய்யல் ஆரீதாம்.”

அல் என்னும் விருதினே டடைய தொழிற்பெயர் உறு என்னுள் தன்னினையோடு வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) “மூங்கையான் பேசல் உற்றுள் எனன யான் மொழியல் உற்றேன்.”

அப்பியாசம். (145.)

“வாலாறு” = வரவினு டடைய வகை.

“நின்ற நாள் யார்க்கும் உணர்வரிது.”

[உணர்வு = உணர்தல்.]

“.....நின் குலத் தொல்லோர்

மறந்தல் செயலெனத் தருமத்தை மறப்பதம் வழக்கன்று.”

“என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.”

146. PRESENT TENSE USED INDEFINITELY.

கசுரு.—முக்காலத்துக்கும் உரியதான தொழிலுக்கு நிகழ்காலத்து வினைவருமா?

[நன்னூல் 424.]

(உ-ம்.) கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார்.

147. PRESENT AND PAST FOR FUTURE.

கச௭.—நிகழ்காலவினையும் போனகாலவினையும் வருங்காலத்தையும் குறிக்குமா?

வினாவினுலே நிகழ்காலவினையும் இறந்தகாலவினையும் வருங்காலத்தையுங் குறிக்கும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) வருகிறேன், எ-து சேகிரமாய் வருவேனென்றம் அத்தந்தொக்கும். நான் சாப்பிட்டாயிற்று எ-து நான் சாப்பிடுவதென சேகிரமாயாகும் என்றம் அத்தந்த கொள்ளும்.

148. PAST FOR FUTURE.

கசுஅ.—போனகாலவினை இன்னும் எப்பொழுது வருங்காலத்தைக் குறிக்கும்?

நிச்சயத்தினுற் போனகாலவினை வருங்காலத்தையுங் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) அப்படிச் செய்தாபெயர்ந்த செத்தாய், நமக்காக ஒருபாலகன பிறந்தான்; என்பவை நிச்சயமாய்ச் சாவாய் என்றும், நிச்சயமாய்ப் பிறப்பான் என்றும், பொருள் கொள்ளும்.

149. FUTURE FOR PRESENT AND PAST.

கசுக.—வருங்காலத்துவினை நிகழ்காலத்தையும் போனகாலத்தையுங் காட்டுமா?

வருங்காலத்துவினை காரணமில்லாத இயல்பினால் நிகழ்காலத்தையும் போனகாலத்தையுங் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) அவன் தரும் கொடுப்பான், முன்னோர்கள் பல காரியங்களைச் சொல்லுவார்கள், "கெஞ்சிற் கரவுடையார் தம்மைக் காப்பர்."

150. COMPOUND WORDS.

கரு0.—தொடர்மொழி ஆவதென்ன?

இரண்டு முதலிய சொற்கள் தொடர்ந்து ஒரு மொழியாக வருவது தொடர்மொழி ஆம்.

[நன்னூல் 260. 432. 413.]

(உ-ம்.) இர, பகல்... இரப்பகல்.
ஆதி, அத்தம், இல்லாதவன்... ஆதியத்தமில்லாதவன்.

151. ELLIPTICAL AND UNELLIPTICAL PHRASES.

கருக.—தொகைநிலை ஆவது என்ன? தொகாநிலை ஆவது என்ன?

வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன தொக்கு நிற்குச் சொற்கள் தொடர்ந்து வருவது தொகைநிலை ஆம். வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன விரிந்து நிற்குத் தொடர்வது தொகாநிலை ஆம்.

[நன்னூல் 402-415.]

152. ELLIPSIS OF CASAL SIGN.

கருஉ.—வேற்றுமைத்தொகை ஆவதென்ன?

வேற்றுமை உருபு தொக்கு நிற்பது வேற்றுமைத் தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 404.]

(உ-ம்.) மாம் வெட்டினான். [ஐ என்பது தொக்கு :
அடி சேர்த்தார், ஊர் நீங்கினான், கல்வெறிந்தான், கைக்களிது, சாத்தன்கை.

அப்பியாசம். (152.)

“..... மிகச் சடர்க்கெலாம்
காயகம் அனையதோர் மலை கல்கினான்.”

“அறத்தாறு” = அறத்தினுடைய வழி,

“பாம்பிற கொருதலை காட்டி, ஒருதலை
தேம்பெ தெண் கயத்து மீள் காட்டி, ஆக்கு
மலங்கன்ன செய்கை மகளிர் .....”
[தலையைய, யெத்தில், மீனுக்கு.]

“..... பித்தி! நீற் பிறந்த சேயொடும்
தீ துயர்புகை.....”

[கிற = உன்னிடத்தில்.]

“பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல், சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.” [பெருக்கத்து = பெருக்கத்தினிடத்தில்.]

“அடக்கம் அமரான் உய்க்கும், அடக்காமை
ஆரீரன் உய்த்த விடம்.”

[ஏழன் உருபு விரிந்துத் தொக்கும் வந்தது.]

“மடல் பெரிது தாழை; மகிழ் இனிது கந்தம்.”

[தாழையினிடத்தில், மகிழும் பூவில்த்.]

“மகன் அறிவு தந்தை அறிவு.”

“சீதகான் வெருளி, கிறையலன், எஞ்ஞான்றும்
யாங்கும் யார்க்கும் எவ்விது.”

153. ELLIPSIS OF THE SIGNS OF PERSON, TENSE, &c.

கருந்.—வினைத்தொகை ஆவதென்ன?

வினைவிஞ்சியும் இடைநிலையுந் தொக்கு நிற்க வினைப்பகுதி
மாத்திரம் வருவது வினைத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 405.]

(உ-ம்.) கொல் யானை. [என்பதில் கொல் எ-து கொல்லும், கொல்லுகிற, கொன்ற
என்றத்தக்கொள்ளும்.
வளர் தெக்கு. கோலில். [எ-தில் இல் எ-து இல்லாத என்றத்தக்கொள்ளும்.]

அப்பியாசம். (153.)

“காய் கனற்றில் செய் சொரித்தென.”

“ஊறு செய் கொஞ்சம்.”

“எண்ணுந் கனக மாரி எழுநிலைக் கடவுகன் துத்த.”

“... ..ஆடல் வீரன்
துண்டு புரவிப் பொருவீர் சுந்தர மணித் தேர்.”

“தேனினாத்துயர் மொய்வரைச் சென்னியின் [வி. 40. 93. 152. 65. உயர்த்த, மொய்த்த.]

மெனினாத்து, விசம்புற—வெள்ளி வெண் [வி. 39. 63. 140. 154.]

கோனினாத்தன போற் கொழுந்தாளைகள் [வி. 39. 95. 121. எழுவாய்: தாளைகள்.]

வானினாத்து, மணந்து, சொரிந்தவே.” [வி. 86. 133. 79.]

154. ELLIPSIS OF ADJECTIVAL TERMINATIONS.

கருசு.—பண்புத்தொகை ஆவதென்ன?

குணப்பெயர் தொக்கு நிற்பது பண்புத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 406. 433, 434.]

(உ-ம்.) செந்தாமரை. [எ-து செம்மைபுள்ள தாமரை, எனவிரியும்.]
பெயர்க் சொல், [எ-து பெயராகிய சொல், என விரியும்.]
வேங்கை வரிப்புவி.

குணத்தொகை எனவும் படும.

அப்பியாசம். (154.)

“யாக்கை அகத்துறப் பன்ட

[ஆபிப அன்பு.]

“அன்பானனைவாதுள்ளக் கமலம்.” [வி. 39. 95. 62. 24. 33. 27.]

“குணம் என்னும் குன்றேறி நின்றார்”
[என்னும் எ-து விரிந்து வந்தது.]

“ஒண்ணுதலார்.” [ஒள்ளிய ததவினை உடையார்.]

“அறவழிக் கரை தண்டான்”

155. ELLIPSIS OF PARTICLE DENOTING COMPARISON.

கருநீ.—உவமைத்தொகை ஆவதென்ன?

உவமைஉருபு தொக்கு நிற்பது உவமைத்தொகை ஆம்.
[நன்னூல் 407, 408.]

(உ-ம்.) பொன் மலர் எ-து பொன்னப்போலும் மலர், என விரியும். [109 காண்க.]

அப்பியாசம். (155.)

“தயர் ஆழி செடுங் கடலுட் பெய்கினனே.” [வி. 37. 63.]

156. ELLIPSIS OF THE CONJUNCTION உம்.

கருநீ.—உம்மைத்தொகை என்பதென்ன?

உம் என்பது தொக்கு நிற்பது உம்மைத்தொகை ஆம்.
[நன்னூல் 409.]

(உ-ம்.) அ வ னி ன் எ-து அவனும் இவனும், என விரியும்.

அப்பியாசம். (156.)

“மித்த அநித்தங்களது வேதபாட்டுணர்வு.”

“இம்மை மறுமை இன்பங்கள்.”

“தூண் மா னுழை புலம் இல்லான் எழின்லம்
மண் மாண் புனை பாவை அற்ற.”

[எழிலும் கலமும்.]

“மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவிச் சைப்பேர் பெற்ற
ஐவாய் வேட்கைஅவாவினைக்-வகவாய்
கலக்காமற் காத்தய்க்கும் ஆற்றல் உடையான்.”

157. ELLIPSIS OF OTHER WORDS.

கருள.—அன்மொழித்தோகை என்பதென்ன?

அல்லாத மற்றொரு பெயர் ஆவது விசுவது ஆவது தொக்கு நிற்பது அன்மொழித்தோகை ஆம்.

[நன்னூல் 410.]

(உ-ம்.) “பூங்குழல்” எ-து விரிபுங்கல் பூவை அணிந்த குழலாக், எனவரும்.

“இருகீர் வியன் உலகம்” எ-து கடல்குழந்த பெரியபூமி, என விரிபும். (WW)

அப்பியாசம். (157.)

“சன்மை புரியாத நான் உலப்ப விட்டிருக்கும்
புன்மை பெரிது, புறம்.”

[புன்மைக் கெல்லாம் அப்புறந்தே இருந்த பெரிதாரும்.]

“சா மீர் வைப்பு.”

“பொத்த தூங்கல்லு.” [நூலிற் கோக்கப்பட்ட மணி.]

“ததை” மலர்த்தார் அண்ணல்.”

“வாவுமான் தேரிற் செல்வான்.”

158. THE USE OF முதல் AND ஆதி FOR &c.

கருவு.—உம்மைத் தொகையில் முதல், ஆதி என்னுஞ் சொற்கள் எவ் வாறுவரும்?

உம்மைத்தொகையிற் பல பெயர்கள் வர, இறுதியிலிருக்கும் பெயர்க்குமாத்திரம் உருபு விரிந்து வரும். சிலவிடத்து அவற் றின்பின் முதலானவை, முதலானவர்கள், முதலியவர்கள், முத லியவைகள், ஆதிகள் என்னும் சொற்கள் வருதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) சன்மை திமைகளுக்கு. நாம், வீடு முதலியவைகள். இராசா, மந்திரி முதலானவர்கள் வந்தார்கள்.
அன்ன வஸ்திராதிசு.

(WW) “அதனொகை அறஞ்சுள் அறிவுடையர் பலர்
படுதொகை பெரிதொகை எழென் பாரிசில்.”

(உ-ம்.) போசாத்தா! (போக்கப்படு சாத்தா.)
செய் குன்ற. (செய்யப்பட்டதாயிடு குன்ற.)
பால் கறத்த. (பால் கறக்கப்பட்டத.)
உண்ட சோறு. (உண்ணப்பட்ட சோறு.)
[இலக்கணக் கொத்த.]

159. NOUNS OF NUMBER.

கருகி.—எண்ணுப்பெயர்கள் எவ்வாறு வழங்கப்படும்?

பலவிதமாய் விகாரப்பட்டு வழங்கும். அவ்விகாரங்களைக் காட்டிய அட்டவீ

[நன்னூல் 188--199. 288, 289.]

	உயிருக்குமுன்.	வல்லெழுத்துக்கு முன்.	மெல்லெழுத்துக்கு முன்.	ட எழுத்துக்கு முன்.
ஒன்று 1. (கன். 189.)	{ ஓராயிரம். [1000.] { ஒவ்வொன்று.	ஒரு (கலம்.) ஒன்றோகால்.	ஒரு (நூல்.)	ஒரு (வழி.)
இரண்டு 2. (கன். 189.)	{ ஈராயிரம். [2000.] { இவ்விரண்டு.	இரு (கலம்.)	இரு (நூல்.)	இரு (வழி.)
மூன்று 3. (கன். 190.)	{ மூவ்வாயிரம். [3000.] { மூவாயிரம்.	மூக் (கலம்.)	மூக (நூல்.)	மூவ் (யாழ்.) மூவ் (வீசு.) மூ (வளை.)
நான்கு 4. (கன். 191.)	நாலாயிரம். [4000.]	நாந் (கலம்.)	{ நான் (மணி.) { நன்னான்கு,	நால் (யானை.) நால் (வகை.)
ஐந்து 5. (கன். 192.)	{ ஐயாயிரம். [5000.] { ஐவைந்து.	ஐவ் (கலம்.)	ஐம் (மூன்று.)	ஐவ் (வகை.)
ஆறு 6. (கன். 193.)	{ ஆறாயிரம். [6000.] { ஆவாறு.	அற (கலம்.)	அற (மணி.)	அற (வழி.)
ஏழு 7.	ஏழாயிரம். [7000.]		ஏழு (மாதம்.)	
எட்டு 8. (கன். 193.)	{ எண்ணாயிரம். [8000.] { எவ்வெட்டு.	எண் (கலம்.)	எ (மணி.)	எண் (வளை.)
ஒன்பது 9. (கன். 194.)	தொன்னாயிரம். [900.]			
பத்து 10. (கன். 197.)	{ பதின்மூன்று. [11.] { பன்னிரண்டு. [12.] { பத்தகம்.		பதின் மூன்று. [13.]	

ஒன்று முதல் எட்டிற்கு நின்ற எண்ணுப் பெயருக்குமுன் பத்து வரில் பது எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 195.]

(உ-ம்.) ஒருபது, இருபது, மூப்பது, நாற்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது.

அப்பியாசம். (159.)

“விறல் கொள் வேந்தனுக் குரியவர் இருவரில்...

“அறம் என்னப்பட்ட யாகும் மன்னுபிர்க்கு ஒர் உயிராகவும்,
மனத்திற்கு ஒர் அணியாகவும், கொஞ்சத்திற்கு ஒரு செல்வமாகவும்
வழங்கும் இயல்பினை உடையன்.”

160. THE CARDINAL POINTS.

கக0.—திசைப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதி எது?

திசைப்பெயர்கள் ஈறுகெட்டும், முதல் நீண்டும், மற்ற மொழிகளோடு புணரும். விகற்பமாகவும் வரும்.

[நன்னூல் 186.]

(உ-ம்.)	வடக்கு,	வட,	வடமேற்கு,	வடமேல்,	வடகிழக்கு.
	தெற்கு,	தென்,	தென்மேற்கு,	தென்மொழி,	தென்கிழக்கு.
	கிழக்கு,	கீழ்,	கீழ்கடல்,	கீழ்த்திசை.	
	மேற்கு,	மேல்,	மேல்கடல்,	மேற்றிசை.	

161. NAMES OF TREES.

கக1.—சில மரப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதிகள் எவை?

(க.) உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்கள் முன் வல்லினம் வாசிலவிடத்து வல்லினம் இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) காப் = அத்திகாப்.

கெ + காப் = கெக்காப்.

(உ.) சிலவிடத்து இன மெல்லெழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மா + காப் = மாக்காப்.

[பலா + காப் = பலாக்காப்.]

கனா + பழம் = கனம்பழம்.

விள + காப் = விளக்காப்.

(ங.) ஐகாரவீற்றுப் பெயரின் ஈற்றைகாரங் கெட, அம்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) மாதீ + காப் = மாதன்காப்.

பனீ + காப் = பனன்காப்.

(ச.) இகர, உகர, லகரங்களை ஈற்றிலுடைய மரப்பெயர்கள் முன்னுஞ் சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) புளி + காப் = புளியன்காப்.

புன்கு + காப் = புன்கன்காப்.

ஆல் + காப் = ஆலன்காப்.

(ரு.) தெங்கு என்னும் மரப்பெயர்கள் முன் காய் வரில், ஈற்றயிர்மெய்கெட்டு, எகரம் ஏகாரம் ஆகும்.

(உ-ம்.) தெங்கு + காய் = தேன்காய்.

[நன்னூல் 166. 187. 203.]

162. SYNECDOCHE.

கக2.—ஆகுபெயர் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளையுடைய இயற்பெயரால் அதற்குச் சம்பந்தமான வேறொரு பொருளைத் தொன்று தொட்டு வருமுறையே வழங்குவன ஆகுபெயர் ஆம். இவற்றுள்:

(க.) தாமரையின் பூவை தாமரை என்பது பொருளாகுபெயர்.

(உ.) அகத்திலிருக்கிற மனதை அகம் என்பது இடவாகுபெயர்.

(ஈ.) கார்சாலத்துப் பயிலாக் கார் என்பது காலவாகுபெயர்.

(ச.) வெற்றிலை நட்டான், என்பதில், வெற்றிலை என்பது கொடிக்குப் பெயர்; ஆதலால், சினையாகுபெயர்.

(ரு.) கார் நிறத்தையுடைய மேகத்தைக் கார் என்பது குணவாகுபெயர்.

(கூ.) திருவாசகம் என்பதில் வாசகம் என்னும் காரணத்தினால் உண்டான நூலுக்கு வாசகம் என்றும் பெயராம். ஆதலால், காரணவாகுபெயர்.

(எ.) அலங்காரம் என்பது அலங்காரம் என்னும் இலக்கணமாகிய காரியத்தின் பெயர், அதின் கருவி ஆகிய நூலுக்கும் பெயர்; ஆதலால், காரியவாகுபெயர்.

(அ.) திருவள்ளுவர் செய்த நூலைத் திருவள்ளுவர் என்பது கர்த்தாவாகுபெயர்.

(஑.) தோகை வந்தாள் என்பதில் தோகை என்று பெண் டிக்குப் பெயரானதால், உவமையாகுபெயர்.

[நன்னூல் 290.]

அப்பியாசம். (162.)

“*சர்மிஜேஸ்ய தென தல் கஜஜ் மர்பன்.*”

“*மலர்மலை வெஞன்.*”

163. PRESCRIPTION.

குகூரு.—மரபு

எந்தப்பொருளை, எந்தச் சொல்லால், எந்தவழியால்; அறிவுடையோர்கள் சொன்னார்களோ, அந்தப்பொருளை, அந்தச் சொற்களால், அந்த வழியாற் சொல்லுவது மரபு எனப்படும்.

[நன்னூல் 429.]

164. THE USE OF படி.

ககசு.—படி என்னும் சொல் எவ்வாறு வழங்கும்?

படி என்பது விதம் என்றத்தன்கொள்ளும். ஆகிலும், பெயர் எச்சத்தினிறுதியிலே வருங்கால், படி, படியாக, படிக்கு என்பவை பொருட்டுப் பொருளையும், படியினால் என்பது முகாந்தரத்தையுங் காட்டும்.

(உ-ம்.) இதை அறியும்படி (படியாக, படிக்கு) வந்தேன்.
ஈ இதைச் செய்தபடியால் தண்டிக்கப்படுவாய்.

அப்பியாசம். (164.)

“இறல் உறம்படி இயற்றவர் இடைஅரு இன்னல்.”

“கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருல் கற்றவன்க்கும்
உண்ணும்படி அறிந்துட்டும் அவர்.”

165. ENGLISH STOPS, AND OTHER SIGNS.

ககரு.—இங்கிலீஷ் இலக்கணத்துக்குரிய நிறுத்தக்குறிப்புகள் முதலிய அடையாளங்கள் சிலவிடத்துத் தமிழ் நூல்களிலும் வழங்கப்படும்; அவை எவை?

அவற்றுள் மிகு வழங்குவன ஆவன:

, என்பது ஓர் மாத்திரை நிறுத்தம்.

; என்பது இரு மாத்திரை .

: என்பது மூன்று மாத்திரை நிறுத்தம்.

. என்பது நான்கு மாத்திரை நிறுத்தம்.

! என்பது அதிசயக்குறிப்பு.

? என்பது வினாக்குறிப்பு.

§ என்பது பிரிவு, அதிகாரத்தின் உள்வகுப்பு.

¶ என்பது வேறே விசேஷத்தைக் காட்டுவதற்குத் துவக்கம்.

166. NEGATIVE PREFIXES.

கககக.—அ, அந், நிர் என்னும் கிரந்த விருத்திகள் சொல்லின் முதலிலே என்ன அர்த்தங் கொடுக்கும்?

பெரும்பாலும் எதிர்த்தங் கொடுக்கும். இவற்றுள் உயிர் முன் அந் என்றும், உயிர்முற்புன் அ, என்றும், இரண்டின்முன்னும் நிர் என்றும் வரும்.

(உ-ம்.) நிப்பாக்கியம், நிராசாரம், அருபம்.

அசடைய, அராதி.

நிமலன், குதாக்கம்,

வியோகம், கழிச்சன்

[இவை எதிர்மறைப் பகுபதங்கள் எனப்படும். வி 123 (உ) காண்க]

~~~~~  
சொற்றொடர்திகாரம் முற்றிற்று.
~~~~~

வெண்பாவியற்குருக்கம்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, என நான்கு பாக்கள் உண்டு. பா = பாட்டு.

இவற்றுள் வெண்பாவிற்கு அடியிற் கூறுகிறபடி இலக்கணமுறை யறியத்தக்கது. ஒருகுறமுததாகிலும் ஒருநெட்டெழுத்தாகிலும் தனித்தாவது ஒற்றமித்தாவது வந்தால் நேர் அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

அ, ஆ, அஃ, ஆஃ.

இரண்டுகுறிலாவது, குறிலு நெடிலுமாவது, முன்போல் தனிதனும் ஒற்றமித்தும் வந்தால் நிரை அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

கர, கரா, கரம், கராம்.

இப்படியறிந்துகொள்க.

இவ்வசைகள், இரண்டு மூன்று நான்கு சேர்த்து வருவது எனப்படும்.

இவற்றுள்-நேர் நேர், நிரை நேர், நேர் நிரை, நிரை நிரை, இந்நான்கும் ஈரசைச்சேராம்.

இவற்றிற்கு, உதாரணவாய்பாடு.

கே மா = நேர் நேர்	}	இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.
புளி மா = நிரை நேர்		

கூ விளம் = நேர் நிரை	}	இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்.
கரு விளம் = நிரை நிரை		

நேர் நேர் நேர், நிரை நேர் நேர், நேர் நிரை நேர், நிரை நேர், நேர் நேர் நிரை, நிரை நேர் நிரை, நேர் நிரை நிரை நிரை, இவ்வெட்டு மூவசைச்சேராம்.

உதாரணவாய்பாடு.

தே மாக் காய் = நேர் நேர் நேர்
புளி மாங் காய் = நிரை நேர் நேர்
கூ விளங் காய் = நேர் நிரை நேர்
கரு விளங் காய் = நிரை நிரை நேர்

இவை காய்ச்சீர்.

தே மாக் கனி = நேர் நேர் நிரை
புளி மாங் கனி = நிரை நேர் நிரை
கூ விளங் கனி = நேர் நிரை நிரை
கரு விளங் கனி = நிரை நிரை நிரை

இவை கனிச்சீர்.

இக்கனிச்சீர்களும் நாலசைச்சீர்களும் வெண்பாவில் வருவனவல்ல. சிலவெண்பாக்களில் ஓரசையும் சீராய்க் கடைசியில் வரும்.

மாச்சீர்முன் நிரைவருவதும், விளஞ்சீர் முன்னும் காய்ச்சீர் முன்னும் நேர்வருவதும், வெண்டளையெனப்படும்.

வெண்டளை = வெண்டளை. தளை, கட்டு, பந்தம் என்றாலும் யாப்பென்றாலும் தளையே. வெண்பாவிற்கு உரிய தளை வெண்டளை வெண்டளையின்றி வேறுதளை வெண்பாவில் வராது. இப்படிப்பட்ட தளை தப்பாமல் ஈற்றடி முச்சீராயும் மற்றையடி நாத்சீராயும் ஒருவது வெண்பா என்னப்படும். ஈற்றடியின் கடைச்சீர் காசு, பிறப்பு என்கிற குற்றியலுகர வாய்பாடாயும்; நாள், மலர், என்கிற ஓரசைச்சீராயும் வரவேண்டும்.

(உ-ம்.)

“வெந்தறுகண் வேழத்தை” என்கிறபாட்டின் கடைச்சீர் இது-மலர் என்னும் வாய்பாடாய் வந்தது.

“பாண்டவரின் முன்றோன்றல்” என்பதன் கடைச்சீர் புலர்ந்து-பிறப்பு என்னும்வாய்பாடாய் வந்தது.

“பேரரசுமெங்கள்” இப்பாட்டின் கடைச்சீர்

சேய்-நாள் என்கிறவாய்பாடாய் வந்தது.

வெண்பாவியற்குருக்கம்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, என நான்கு பாக்கள் உண்டு. பா = பாட்டு.

இவற்றுள் வெண்பாவிற்கு அடியிற் கூறுகிறபடி இலக்கணமுறை யறியத்தக்கது. ஒருகுறமுததாகிலும் ஒருநெட்டெழுத்தாகிலும் தனித்தாவது ஒற்றித்தாவது வந்தால் நேர் அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

அ, ஆ, அஃ, ஆஃ.

இரண்டுகுறிலாவது, குறிலு நெடிலுமாவது, முன்போல் தளிரதும் ஒற்றித்தும் வந்தால் நிரை அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

கர, கரா, கரம், கராம்.

இப்படியறிந்துகொள்க.

இவ்வசைகள், இரண்டு மூன்று நான்கு சேர்த்து வருவது சீர் எனப்படும்.

இவற்றுள்-நேர் நேர், நிரை நேர், நேர் நிரை, நிரை நிரை, இந்நான்கும் ஈரசைச்சீராம்.

இவற்றிற்கு, உதாரணவாய்பாடு.

கே மா = நேர் நேர்	}	இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.
புளி மா = நிரை நேர்		

கூ விளம் = நேர் நிரை	}	இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்.
கரு விளம் = நிரை நிரை		

நேர் நேர் நேர், நிரை நேர் நேர், நேர் நிரை நேர், நிரை நேர், நேர் நேர் நிரை, நிரை நேர் நிரை, நேர் நிரை நிரை நிரை, இவ்வெட்டு மூவசைச்சீராம்.

அநிதோதும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவருவதை எது கையென்றும், அவ்வவ்வழிகளின் சீர்களின் முதல் எழுத்து ஒன்றிவருவதை மோனையென்றுஞ் சொல்வார்கள்.

அ-ஆ-ஐ-ஒ-இவைகளும் } தம்முள் ஒன்றோடொன்று
இ-ஈ-எ - ஏ - இவைகளும் } இனமாம்.
உ-ஊ-ஓ - ஔ - இவைகளும் }

ச - த - இவையும் }
ந - ஞ - இவையும் } தம்முள் ஒன்றோடொன்று இனமாம்
ம - வ - இவையும் }

மோனையாகிய மயங்கள் அவ்வுயிரகளாயினும் இவையிர்க ளாயினும் ஏறப்பெற்றேவரவேண்டும்.

(உ-ம்.)

“கொற்ற வேற்றனைக் குருநாடன் பாணைநான்.”

“தீதோவப் பார்காத்த சேய்.”

“வழியவார்த்தா லன்ன மாநீற்றார் நாகம்.” இவற்றுள் உயிரும் மெய்யும் இனங்களாய் மோனையானது

காண்க.

எதுகையுயிர்வாரே இந்நளவெண்பாவிற் கண்டுகொள்க. எதுகையிலும் முதலெழுத்து நெடிலோ குறிலோ ஒன்றியேவர வேண்டும்.

(உ-ம்.)

“கொற்றவேற்றனை” என்பதற்கு

“எற்று நீர்ஞாலம்” என்று வருவதேயல்லது

‘எற்றுநீர்ஞாலம்’ என்று வரமாட்டாதென அறிக.

தனிச்சொன்பது முன்இரண்டழிகளில் வந்த எதுகை பெற்றிருப்பதேயாம்.

ம்படியான வில்-என உபமேயத்தை யதன் சொல்லாற் சொல்
லாமல் உயர்வினால் உபமானச் சொல்லால் இலக்கணையாற்
சொல்வதற்கு, உயர்வு நவீற்சி யலங்காரம் அல்லது உருவக
வுயர்வு நவீற்சி யலங்காரம் எனப்பெயர்.

(c) 60-வது செய்யுளில் இலங்கைவேந்தனும் என்பதில்
உள்ளதற்கு நிரல் நிரை என்னு மலங்காரம் எனவும், நிகுனி
ரைப்பொருள்கோள் எனவும் பெயர். பொருள்கோள் எட்டு
வகைப்படும். நன்னூல் பெர்துவியல் ௫-60-முதல் 68-வரை
யில் இதைக்காண்க. Vide notes on the 6th stanza.

XVIII. Prosody - யாப்பியல் - கம்பராமாயணக்கருப்பொரு
ளிலுள்ள விருத்தச்செய்யுட்களினியல். பொதுவாகப்
பாவினங்கட்கு உறுப்புகள்,

(a) எழுத்து, (b) அசை, (c) சீர், (d) தளை. (e) அடி, (f)
தொடை, என்னும் ஆறும்.

(a) A letter - எழுத்து - என்பது எழுத்திலக்கணத்
திற் சொல்லிய முதல், சார்பு என்னுமிருவகை எழுத்துக்க
ளுமாம். செய்யுளடிக்கு எழுத்து என்னுமையில், மெய்கள்
எண்ணப்படா.

(b) Metrical syllable. அசை - என்பது எழுத்துக்
களாலாக்கப்பட்டுச் சீர்க்கு உறுப்பாய் வருவதாம்.

அவ்வசை (1) நேரசை (2) நிராயசை யென இருவ
கைப்படும்.

(1) நேரசையாவது, ஒரு குற்றெழுத்தாயினும் ஒரு நெ
ட்டெழுத்தாயினும் தனித்தாவது ஒற்றெடுத்தாவது வருவதாம்.
உ-ம். அ, ஆ, அல், ஆல்.

(2) நிராயசையாவது - இரு குறிலாவது, குறிலும் நெடி
யுமாவது முன்போல் தனித்தாயினும் ஒற்றெடுத்தாயினும் வரு
வதாம். உ-ம். கா, கரா, காம், கராம்.

(c) Metrical feet - சீர் என்பது மேற்சொல்லிய அசை சிலவேளை தனித்தும் பெரும்பாலும் இரண்டு முதலாகத் தொடர்ந்தும் வருதலால் ஓரசைச் சீர் (2) ஈரசைச்சீர், (3) மூவசைச்சீர், (4) நாலசைச்சீர் என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் நேர் நேர், நிரா நேர், நேர் நிரா, நிரா நிரா இந்நான்கும் ஈரசைச்சீராம். உ-ம்.

தே மா - நேர் நேர் } இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.
புளி மா - நிரா நேர் }

கூ விளம் - நேர் நிரா } இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்
கரு விளம் - நிரா நிரா }

மேற்சொல்லிய மாச்சீரும் விளஞ்சீரும் அகவற்கே யுரி யனவாய் இயற்சொனவும் அகவற் சொனவுப்படும்.

(3) மூவசைச்சீராவது மேற்சொல்லிய நேர் நேர் முத லிய நான்கின் இறுதியிலும் நேரசையும் நிராயும் தனிக்கனி கூடிவருதலாகிய எட்டுச்சீர்களுமாம்.

உ-ம். தே மாக் காய் - நேர் நேர் நேர் } இவைகாய்ச்சீர்.
புளி மாக் காய் - நிரா நேர் நேர்
கூ விளங் காய் - நேர் நிரா நேர்
கரு விளங் காய் - நிரா நிரா நேர் }

தே மாக் கனி - நேர் நேர் நிரா } இவைகனிச்சீர்.
புளி மாக் கனி - நிரா நேர் நிரா
கூ விளங் கனி - நேர் நிரா நிரா
கரு விளங் கனி - நிரா நிரா நிரா }

மற்றைச்சீர்களு மிப்படியே வரும்.

நாலசைச்சீர்க்கு உ-ம்.

தே மாக் தண் பூ - நேர் நேர் நேர் நேர்.
புளி மாக் தண் பூ - நிரா நேர் நேர் நேர்.
கரு விளங் தண் பூ - நிரா நிரா நேர் நேர்.
கூ விளங் தண் பூ - நேர் நிரா நேர் நேர்.
தே மா நறும் பூ - நேர் நேர் நிரா நேர்.
புளி மா நறும் பூ - நிரா நேர் நிரா நேர்.

சரு விள நறும்பூ - நிரா நிரா நிரா நேர்.

கூ விள நறும்பூ - நேர் நிரா நிரா நேர்.

இத்தன்மைய நாற்சீர்கள் கலிய னுள்ளும் அகவலுள் ளும் வருவன.

(d) Connection of feet. தளை-என்பது நின்ற சீரின் ஈற் றசையோடு வருஞ் சீரின் முதலசை ஒன்றியாவது ஒன்றும் லாவது கூடிநிற்பதாம். நேரசைச் சீர்முன் நேரசையும், நிரையசைச் சீர்முன் நிரையும் வருதற்கு ஒன்றிவருதல் என் றும், இவை மாறு பட்டு வருதற்கு ஒன்றாததென்றும் சொல் லப்படும். (இத்தளைகள் பலவகைப்படுமாகையின் அவற்றை யிங்குசொல்லிற் பெருகும்.)

(e) Line. அடி-என்பது மேற் சொல்லப்பட்ட தளைகள் ஒன்றும் பலவும் அடுத்த வருவதாம். அவ்வடியானது, குற ளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிஸடி, கழிநெடிஸடி என ஐந்து வகைப்படும். இவற்றுள் இருசீரால் வருவனகுறளடி யென டும், முச்சீரால் வருவன சிந்தடி யெனவும், நாற்சீரால் வரு வன அளவடி அல்லது நேடியெனவும், ஐஞ்சீரால் வருவன நெடிஸடி யெனவும், ஐந்தின் மேற்பட்ட சீரால் வருவன வெல்லாம் கழிநெடிஸடி யெனவும் படும்.

(f) Consonance. தொடை-என்பது பலவடிகளி லேனு ம் பலசீர்களி லேனும் எழுத்துக்கள் ஒன்றி வரத் தொடுப்ப தாம். இத்தொடை (1) எதனைத் தொடை, (2) மோனைத் தொடை என இருவகைப் படும்.

(1) Rhyme. எதனைத் தொடையாவது - அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க, இரண்டாமெழுத்து ஒன் றிவரத்தொடுப்பதாம் உ-ம். “காடுகோசல நாடு மாரதிபுன ற்சரயு ஆடுதின்கொடியேரத்திமாகை” இவ்விரண்டுக ளிலும் முதலெழுத்துக்களிரண்டும் நெடிஸாகவும், இரன்

APPENDIX
CLASS I.

Idiomatic Tamil sentences translated.

1. அவர்கள் வழக்கு இன்னும் இழுப்பிலிருக்கிறது. Their (case) suit is still pending.
2. அவன் இளகினமனதுடையவன். He is a person of a compassionate disposition.
3. அவன்காரியம் இன்னும் இறக்கத்திலிருக்கிறது. His business is not (thriving) prospering.
4. நோயாளிக்குச் சோற்றிறக்கமில்லை. A sick person has no appetite.
5. அவன் இப்போபின்னைக்கென்று போக்குச்சொல்லுகிறான். He puts things off from day to day.
6. ஊசுமுனைநாட்டும் இடமுங் கொடுக்க மாட்டேன் என்று துரியோதனன் சொன்னான். Said Duriyodana that he would not give any ground, not even so much as a needle's end would cover.
7. அந்தநியாயத்தில் ஊன்றிப்பேசுகிறான். He lays stress on this argument.
8. அக்கோட்டைக்குப் போட்ட முற்றுகை எடுபட்டுப் போயிற்று. The siege of that fort was raised.
9. உனக்கு எழுத்துவாசனைதெரியுமா? Can you read and write at all?
10. அந்தப் பிரயோஜனத்துக்கு என்னை ஒப்புக்கு அழைத்தான். He invited me to the ceremony for form's sake.
11. என்கையிலிருக்கிறது! ஒற்றையோ இரட்டையோ? Is what I have in my hand odd or even?
12. இந்தக்காரியத்தைக் குறித்து கங்கணம் கட்டிக் கொண்டாள். She is bent upon carrying out this business.

இலக்கண வினா விடை.

~~செய்யுள்~~

IV. PROSODY.

நான்காவது: யாப்பதிகாரம்.

167. POETRY.

கக௭.—யாப்பு ஆவதென்ன?

பலவகை மொழிகளை அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என்றிவற்றால் யாப்புற இணைத்து, பல அலங்கார வகையாற் சிறப்புப் பொருந்தச் செய்யப்படுவன யாப்பு என்னப்படும்.

யாப்பு, செய்யுள், பா, பாட்டு, சீர் ஒருபொருட் பெயர்களாம்.

[நன்னூல் 268. யாப்பருங். 1.]

(I.) PARTS OF VERSE.

(I) யாப்புறுப்பியல்.

ஈ க. அசை.

168. METRICAL SYLLABLES.

கக௮.—அசைகள் எத்தனைவகை ஆம்?

நேரசை, நிராயசை என இருவகை ஆம்.

[யாப்பருங். 5.]

169. SYLLABLES LONG BY NATURE OR P

கக௯.—நேரசைகள் எவை?

குற்றெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றெழுத்து வரினும், செட்டெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றெழுத்து வரினும் நேரசை ஆம்.

[யாப்பருங். 6.]

(உ.-ம்) க எ-து, குறில் தனியே வந்த நேர
கல் எ-து, குறில் ஒற்றெழுத்து வந்த நேர
கர எ-து, குறில் தனியே வந்த நேர
கரல் எ-து, குறில் ஒற்றெழுத்து வந்த நேர.

170. SHORT SYLLABLES.

க௭௦.—நிராயசைகள் எவை?

குறில் இணைந்துவரினும், குறில் நெடில் இணைந்துவரினும், குறில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும், குறில் நெடில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும் நிராயசை ஆம்.

[யாப்பருங். 8.]

(உ-ம்.) அநி எ-து, அந்நெழுத்து இணைந்து வந்த நிரை.

சுரு எ-து, அந்நெழுத்தும் செட்டெழுத்தும் இணைந்து வந்த நிரை.

மரம் எ-து, அந்நெழுத்து இணைந்து ஒற்றடுத்து வந்த நிரை.

விளம் எ-து, அந்நெழுத்தும் செட்டெழுத்தும் இணைந்து ஒற்றடுத்துவந்த நிரை.

ஐ ௨. சீர்.

171. METRICAL FEET.

க௭௧.—சீர் ஆவதென்ன?

இருவகை அசையுந் தனித்தும் இணைந்தும் வருவது சீர் ஆம்

172. CLASSES OF METRICAL FEET.

க௭௨.—அச்சீர் எத்தனை வகைப்படும்?

அசைச்சீர், இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என நான்கு வகைப்படும்.

[யாப்பருங். 10.]

173. FEET OF ONE அசை.

க௭௩.—அவற்றுள், அசைச்சீர் என்பதியாது?

அசைச்சீர் என்பது ஓரசைச்சீராம். அது, நேரசை தானே நின்று நேரசைச் சீர் எனவும், நிராயசை தானே நின்று நிராயசைச் சீர் எனவும் இருவகை ஆம்.

நேரசைச் சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு ஈள்.

நிராயசைச் சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு மலர்.

இவை பெரும்பாலும் வெண்பாவின் சுற்றிலேவரும்.

அவற்றோடு முறையே குற்றியலுகரஞ்சேர்ந்து காக எனவும் பிறப்பு எனவும் வருவதும் உண்டு.

[யாப்பருங். 14.]

174. FEET OF TWO அசை.

கஎசு.—இயற்சீர் என்பது யாது?

இயற்சீர் என்பது ஈரசைச்சீர் ஆம். அது, நேர் நேர்; நிரா நேர்; நிரா நிரா; நேர் நிரா, என நான்கு வகை ஆம். அவற்றிற்குத் தேமா, புளீமா, கருவிளம், கூவிளம், உதாரண வாய் பாடாம்.

இவை அகவற்சீர் எனவும்படும்.

[யாப்பருங். 11.]

175. FEET OF THREE அசை.

கஎரு.—உரிச்சீர் என்பது யாது?

உரிச்சீர் என்பது மூவசைச்சீர் ஆம். மேற்கூறிய நான்கின் ஈற்றிலே நேரசையும், நிராயசையுந் தனித்தனி கூடிவர எட்டுவகை ஆம். அவையாவன:

(க.)	நேர்	நேர்	நேர்	...	உதாரண	வாய்பாடு	.....	தே	மாங்	காய்.	} இவை நான்கும் நென்சீர் எனவும் படும்.
(உ.)	நிரா	நேர்	நேர்	...	உ-டு	.....	புளி	மாங்	காய்.		
(ஈ.)	நிரா	நிரா	நேர்	...	உ-டு	.....	கரு	விளம்	காய்.		
(ச.)	நேர்	நிரா	நேர்	...	உ-டு	.....	கூ	விளம்	காய்.		
(இ.)	நேர்	நேர்	நிரா	...	உ-டு	.....	தே	மாங்	கனி.	} இவை நான்கும் வஞ்சிசீர் எனவும் படும்.	
(ஊ.)	நிரா	நேர்	நிரா	...	உ-டு	.....	புளி	மாங்	கனி.		
(ஈ.)	நிரா	நிரா	நிரா	...	உ-டு	.....	கரு	விளம்	கனி.		
(அ.)	நேர்	நிரா	நிரா	...	உ-டு	.....	கூ	விளம்	கனி.		

[யாப்பருங். 12.]

176. FEET OF FOUR அசை.

கஎகா.—பொதுச்சீர் என்பது யாது?

நாலசைச்சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும். மேற்சொல்லிய நால்வகைப்பட்ட இயற்சீரின் ஈற்றிலே, முறையே,

தன்பூ	என	நேர்	நேரும்.	} கூட்டிற் பதினாரும்.
ஈறம்பூ	என	நிரா	நேரும்.	
தண்ணிழல்	என	நேர்	நிரையும்.	
ஈறநிழல்	என	நிரா	நிரையும்.	

இவை பாட்டில் மிகவும் வழங்காவாம்.

[யாப்பருங். 13.]

§ ந. தனை.

177. CONNECTION OF FEET.

கஎஎ.—தனை ஆவதென்ன?

சீரோடு சீர் பாட்டிலே தொடர்ந்து வரும் முறையே தனை ஆம்.

[யாப்பருங். 17.]

178. THE CONNECTION PECULIAR TO THE ஆசிரியம் METRE.

களவு.—ஆசிரியத்தளை என்பது யாது?

நேரோடு நேரும், நிராயோடு நிராயும் ஒன்றுவது ஆசிரியத்தளை ஆம்.

[யாப்பருங். 19.]

(உ-ம்.) “நிரு மறை தலைஇய,
 இருணீற விசம்பின,
 விண்ணநிர் இயிழைக் கடுப்பப்,
 பண்ணமைத் தவந்தேர் சென்ற வாறே.”

இதில், கருவிளங், கருவிளம்; கருவிளம், புளிமா; கூவிளங், கருவிளம், புளிமா; கூவிளம், புளிமா, தேமா, தேமா; என்று நேர்முன் நேரும், நிராமுன் நிராயும் வந்தது காண்க.

179. THAT OF THE வெண்பா.

களவு.—வெண்பாவை ஆவதென்ன?

மா முன் நிராயும், விளம் முன் நேரும், காய் முன் நேரும் வருவது வெண்பா.

[யாப்பருங். 18.]

(உ-ம்.) “உருவுகண் டென்னாம வெண்மம்,
 உருப்பெருந்தேர் கச்சாணி யனஞர் உடைத்த.”

[இதில், கருவிளம், தேமாக்காய், தேமா, கருவிளக்காய், தேமாக்காய், தேமா, பிறப்பு என வந்தது காண்க.]

§ ச. அடி.

180. LINES.

கடிவு.—அடி ஆவதென்ன?

தளையினாலே இணைக்கப்பட்ட சீரோடு வருவது அடி ஆம்.

[யாப்பருங். 23.]

அவ்வடி இரு சொல் வரும் குறையடி எனவும்,
 மூன்று சொல் வரும் சித்தடி எனவும்,
 நான்கு சொல் வரும் அளவடி எனவும்,
 ஐந்து சொல் வரும் கொடிவடி எனவும்,
 ஆறு சொல் வரும் கழிகொடிவடி எனவும்,
 ஆக ஆறடி வகை ஆம்.

§ ௫. தோடை.

181. CONSONANCE.

கவுக.—தோடை ஆவதென்ன?

அடிகளிலுஞ் சீர்களிலும் எழுத்துகள் இசையத்தொடுப்பது தோடை ஆம். [யாப்பருங். 32.]

182. RHYME.

கவுஉ.—எதுகைத்தோடை ஆவதெது?

அடிகளில் முதலெழுத்துகள் மாத்திரை அளவில் ஒத்துநிற்க, ரண்டாம் எழுத்து இசையத் தொடுப்பது எதுகை.

[யாப்பருங். 34.]

(உ-ம்.) “மலர்மிசை யெனென் மாண் அடி சேந்தர்
நிலமிசை தீடு வாழ்வார்.”

லே மல என்பதற்கு நில என்பது எதுகையாம்.]

கவு கட்டென்பதற்கு பட்டென்பது எதுகையாம், பாட்டென்பது எதுகை ஆகாது.

183. ALLITERATION.

கவுரு.—மோனைத்தோடை ஆவதெது?

அடி முதலெழுத்து மீண்டு வரவும், இன எழுத்து வரவுந் தொடுப்பது மோனை. அவ்வின எழுத்தாவன:

அ,	ஆ,	இ,	ஓ.	
இ,	ஈ,	எ,	ஏ,	யா.
உ,	ஊ,	உ,	ஊ,	
ச,	த,			
சு,	ஈ,			
ம,	வ,			

ஒன்றாகவென்ற மோனை ஆம்.

(உ-ம்.) மேற்கண்ட குறவில் மகாமோனையும் ககாமோனையும் காண்க.

[யாப்பருங். 33.]

(II.) KINDS OF METRE.

II. யாப்பியல்.

184. METRES AND THEIR SUBDIVISIONS.

கவுசு.—மேற் கூறிய உறுப்பினால் உண்டாகிய விசேஷித்த பாவும் பாவினமும் எவை?

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கவித்துறை, விருத்தம் முதலியவாம்.

[யாப்பருங். 52, 53, 54.]

மற்றவை எல்லாம் யாப்பருங்கலத்திலே காண்க.

§ க. வெண்பா.

185. THE VENPĀ.

கடிரு.—வெண்பாவுக்குரிய இலக்கணம் என்ன?

(க.) வெண்பாவிடத்து இயற்சீரும், வெண்சீரும் வரும்;

(உ.) அளவடியாலே நடக்கும்; ஆயினும் ஈற்றடி சிந்தடியாக வரும்;

(ஈ.) நாள், மலர், காசு, பிறப்பு இந்நான்கில் ஒன்று ஈற்றடியின் ஈற்றுச் சீர் ஆம்;

(சு.) அதற்கு உரிய தளை ஆகிய வெண்டளை அன்றிப் பிறதளை வாரா.

[யாப்பருங். 55.]

186. KINDS OF VENPĀ.

கடிரு.—வெண்பா எத்தனைவகை ஆம்?

குறள், சவலை, நேரிசை, இன்னிசை, என நான்கு வகை ஆம்.

[யாப்பருங். 56.]

187. CURAL.

கடிரு.—இவற்றுள் குறள் ஆவதெது?

நாற்சீர், முச்சீர் என இரண்டடியால் வருவது குறள் ஆம்.

[யாப்பருங். 57.]

(உ-ம்.) “கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.”

“உருவுகண் டெனினமை வேண்டும்; உருள்பெருந்தேர்க்

கச்சாணி அன்னார் உடைத்து.”

[ஒரு விகற்பத்தினாலும் இரு விகற்பத்தினாலும் வந்தது.]

188. SAVALAI.

கடிரு.—சவலைவெண்பா என்பதெது?

இரு குறள் ஒரு விகற்பத்தால் வருவது சவலை ஆம்.

(உ-ம்.) “அட்டாவும் பால் சவையிற் குன்றுதளவல்ல

சட்டாவும் சண்பல்லார் சண்பல்லார்;

கெட்டாவும் மேனமக்கண் மேனமக்களே; சங்கு

சட்டாவும் வெண்மை தரும்.”

189. NĒRISĒI.

கடிகு.—நேரிசை வெண்பா என்பது யாது?

இரு குறளும் நடுவே தனிச்சொல்லும் வருவது நேரிசைவெண்பாவாம். [யாப்பருங். 58.]

(உ-ம்.) “தம்மை இகழ்த்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றி மற்

றெம்மை இகழ்த்த வினைப்பயத்தால்,

உம்மை

பெருவாய் நிரையத்து வீழ்வர்கொல் என்ற

பரிவது உஞ் சான்றோர் கடன்.”

190. INNISĒI.

ககூ0.—இன்னிசை வெண்பா என்பதெது?

நாற்சீர் மூவடியும் முச்சீர் ஓரடியுமாக வருவது இன்னிசை வெண்பாவாம். [யாப்பருங். 59.]

(உ-ம்.) “இன்றகொல், அன்றகொல், என்றகொல் என்னுது

பின்றையே கின்றது கூற்றம்என் றெண்ணி,

ஒருவுமின் நீபலை; ஒல்லும் வகையான்

மருவுமின் மாண்டார் அறம்.”

§ 2. ஆசிரியப்பா.

191. ĀSIRIYAM METRE.

ககூக.—ஆசிரியப்பாவுக்குரிய இலக்கணம் என்ன?

(க.) இயற்சீரன்றிச் சிலவிடத்து வெண்சீருந், தேமாங்கனி, புளி மாங்கனி என்னும் இடை நேரசை வஞ்சிச்சீரும் வரப்பெறும்.

(உ.) அதில் தன் தனையன்றி வெண்டனையும் வரும்.

(ஈ.) மூன்று முதலிய பல அடிகளான் வரும்.

(சு.) ஈற்றடியின் ஈற்றசையின் ஈற்றிலே ஏகாரம் பெரும்பாலும் வரும்.

ஆசிரியம் எனவும் அகரம் எனவும்கூட.

[யாப்பருங். 66. &c.]

(உ-ம்.) “சீரிடை தனையி னேடுகெடும் இஃமையே;

காரிடை மின்னிற் கடிதிறம் புகழே;

தேரிடை உருயிற் செல்வ மாரழே;

தாரிடை மதுவினிற் தவிழ்க்கொழி இன்பமே!”

§ ௩. கலித்துறை.

192. CALITTUREI METRE.

ககூஉ.—கலித்துறையின் இலக்கணம் என்ன?

(க.) ஒரே எதுகையான நான்கு நெடியடி வரப்பெறும்;

(உ.) வெண்டளையைப் பெறும்;

(ரு.) ஒவ்வோரடியின் முதல் நான்குசீரும் இயற்சீராகவும் இடைநேரசைக் காய்ச்சீராகவும் இருக்கும்;

(சு.) ஒவ்வோரடியின் ஐந்தாஞ்சீர் கூவிளங்காய் என்றாவது, கருவிளங்காய் என்றாவது வரும்;

(ரு.) ஈற்றடியின் ஈற்றிலே ஏகாரம் வரப்பெறும்;

(கூ.) நேரகை முதலானால் அடி ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினாறு உயிர் எழுத்து வரும்;

(எ.) நிராயகை முதலானால் அடி ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினேழு எழுத்து வரும்.

இது கட்டளைக்கலித்தறை எனவும்படும்.

[யாப்பருங். 85.]

(உ-ம்.) “எரினக் கென்னும், புழுபோ எனக்கெனும், இந்தமன்னுஞ் சரினக் கென்னும்; பருந்தோ எனக்கெனும், தான்புலிக்

கரினக் கென்னும், புன்னுய் எனக்கென்னும் இந்நாறுடலைப் பிரிய முடன் வளர்த்தேன்! இதனால் என்ன பேறெனக்கே?”

சு. விருத்தம்.

193. VIRUTTAM METRE.

ககரூ.—விருத், ின் இலக்கணம் என்ன?

(க.) எல்லாச் சீருந் தழுவும்;

(உ.) ஐந்து வகையான அடிகளாலுண்டாகும்;

(ரு.) தளையின்றி நடக்கும்; ஆயினும் அதற்குரிய பொதுவான விதியாவது: ஓரடியில் தேமா வந்தால் மற்ற அடிகளிலும் தேமா ஆயினும் புளிமாவாயினும் வரும். விளம் வந்தால் மற்ற அடிகளிலும் கூவிளமாயினும் கருவிளமாயினும் வரும். காயிற்றுச் சீருக்குக் காயிற்றுச்சீருங், கனியிற்றுச்சீருக்குக் கனியிற்றுச்சீரும் வரும் மற்றவைகளும் இவ்வாறே.

சீர் தம்முள்மாறி வரில் சந்தபேதமாம்.

[யாப்பருங். 65. 74. 86. 88.]

(உ-ம்.) “கமெனவன் புய்களவிற னொழுதாரு மலைகளிலும் கடத்தற் கொண்டு செவெயிர்த் தினும்வலித கடல்பருகி மேருவினை சேரே பேர்த்தச்

கசெனலை வீழும்ருகினு' நிறத்தரிது; புலன்முழுதச் தோன்ற மூலம்

செழுமலகி தண்டெனினுண் டிலதாதி லிலத்தினைக் கெடுத்தல் வேண்டெம்.”

யாப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

லக்கண வினா விடை.

V. RHETORIC.

ஐ ந தா வ து: அ ணி அ த் க ர ம்.

194. RHETORICAL EMBELLISHMENT.

கக்சு.—அணி என்பது யாது?

மக்களுக்கு அணியும்பூமாலேபோலவும், பொன் ஆபரணம் போலவும், புலவர்பாடிய கவிகளுக்கு அலங்காரமாகச் செய்தன வாம்.

195. KINDS OF RHETORICAL ORNAMENT.

ககரு.—அவ்வணி எத்தனைவகை ஆம்?

சொல்லணி, பொருளணி என இருவகை ஆம்.

196. VERBAL ORNAMENT.

ககசு.—சொல்லணி ஆவது என்ன?

எழுத்தானுஞ் சொல்லானும் பெயர்த்து வேறுபொருள் தரு வது சொல்லணி ஆம். அணியைத் தந்த சொல்லை மாற்றின் அணி கெடும் ஆகலால் சொல்லணி எனப்படும்.

(உ-ம்) “மூலே கைத்தன” என்பதற்கு “மூலே பூத்தன” எனச் சொல்லாறவே அணி வில்லாமையற் சொல்லணி.

ஐ க. சொல்லணி.

197. KINDS OF VERBAL ORNAMENT.

கக௭.—சொல்லணி எத்தனைவகை ஆம்?

மடக்குஞ், சித்திரமும் என இருவகை ஆம். அவையாவன:

(க.) எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆகிய மூவகைவினாலும் மாறிவருவன மடக்கணி.

அவை மறிநிலை, அந்தாதி, அடுக்கு என மூன்று வகை ஆம்.

(உ.) இரதம்முதலிய பலவாறான கோணங்களாகச் சித்திரித்து எழுத்துகளை மாறி அடைத்துப் பாடுவன சித்திரவணி. இவை பந்தனம் என்றும் பெயர்பெறும்.

[தண்டி அலங். III. 1.]

“எழுத்தின் கூட்டம் இடை பிறிதின்றியும்
பெயர்த்தும் வேறே பொருடின் மடக்கே.”

198. INVERSION.

ககஅ.—மறிநிலை ஆவது என்ன?

எழுத்துகளை ஆவது சொற்களையாவது அடிகளை ஆவது மாறி நிற்கும்படி புணர்ப்பதாம்.

(உ-ம்.) சிலிறி = விலிறி,
எரிமது = மிரெறு.

இது எழுத்து மறிநிலை என்னப்படும்.

இல்லுண் =
நகர்ப்புறம் = புறநகர்.

இது சொன்மறிநிலை என்னப்படும்.

“கனையாடக் கொண்டை கயத்தாட மஞ்சை
கனையாழ அம்மி மிதப்ப வளையினைய
யானைக்கு நீத்த முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சீனே.”

இது அடிமறிநிலை என்னப்படும். [கன்னடம் 419.]

“நடுக்குற்றக் தந்சேந்தார் துன்பக் தடையார்
கொடுத்த தான் றப்பினு’ மீண்டுங்கால் ஈண்டு
இடுக்குற்றப் பற்றினு’ நிலலாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.”

199. THE REPETITION OF THE LAST WORD OF THE FORMER LINE, OR VERSE, IN THE BEGINNING OF THE NEXT.

கககக.—அந்தாதி ஆவதென்ன?

எழுத்தாவது சொல்லாவது அந்தாதியாகப் பாடுவதாம்.

[யாப்பருங். 50.]

(உ-ம்.) “மாந்தக்கெல்லாம் கேள்வியால் அறிவும்;
அறிவினா கல்விபுங்; கல்வியாற் புசுமும்;
புசுமாற் பெருமையும்; வினக்கு வளரும்.”

“கல்வியே தற்புடைப் பெண்டிர்; பெண்டிர்க்குச்
செல்வப்பூதல்வனே ஈங்கவி.”

200. REPETITION.

200.—அடுக்கு ஆவது என்ன?

சொல்லானும் பொருளானும் அடுக்கி வருவன ஆம்.

[நன்னூல் 436.]

(உ-ம்.) “பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்ற.”“தப்பார்க்குத் தப்பாய் தப்பாக்கித் தப்பார்க்குத்
தப்பாயது உமறை.”“வைகலும் வைகல் வாக்கண்டும் அகீதணரர்
வைகலும் வைகல் வைகும் என் றின்புறுவர்;
வைகலும் வைகற்றம் வாழ் நான்மேல் வைகருதல்
வைகல் வைத்துணர நார்.”“ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே
விவகவினி சீரேறி ஒக்குமே ஒக்குமே
ருவகொட்டிப் பூவி னிறம்.”**201. VARIOUS FANTASTIC MEASURES.**

201.—சித்திராவணி ஆவது என்ன?

இரதபந்தனம், நாகபந்தனம், யானை, குதிரை, ஒட்டகை இவை
முதலானவைகளின் நடையுடையன அடிபந்தனம் ஆம்.

இவை சிறந்தவை அல்ல; ஆதலால் உதாரணம் காட்டவில்லை.

§ 2. பொருளணி.

202. ORNAMENT DERIVED FROM THE SENSE.

202.—பொருளணி ஆவதென்ன?

சொல் மாறினும் அச்சொல்லால் வழங்கிய பொருள் மாறாது,
அணியுங் கெடாது வருவது பொருளணி ஆம்.(உ-ம்.) பவனவாய் எரு, சொன் மாறி, துதிப்போன்ற செவ்வாய் எனில்,
சொன் மாறிலும் பொருள் மாறாமையாற் பொருளணி.**203. ESSENTIAL QUALITIES.**

203.—தன்மையணி ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளுக்கு உரிமையுடையது தன்மை அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “அஞ்சாமை ஈகை அறிவுக்கம் இங்கானும்

எஞ்சாமை வேந்தர் இயல்பு.

-த. அசனுக்கு இவ்விபற்கை இன்றியமையா;
ஆதலில், இது தன்மை யணி.

[தண்டி அலங். II. 2, 3.]

“எவ்வகைப் பொருள் மெய்வகை விசுக்குஞ்
சொன்னுரை தொடுப்பது தன்மை ஆகும்.
அதுவே, பொருள் குணஞ்சாதி, தொழிலொடு புலன் ஆம்.”

204. COMPARISON.

உ0ச.—உவமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருள் தம்முள் குணத்தானுந், தொழிலானும், பயனானும் ஒத்தனவாகக் காட்டல் ஆம். இவற்றுள், உபமானமும், உபமேயமும், பொதுப்பண்பும், போலமுதலிய உவமையுருபுகளுந் தொக்கும் விரிந்தும் விகற்பித்தும் வரும்.

(உ-ம்.) “புறங்குன்றி கண்டனையர் எனும்
அகங்குன்றி மூக்கிற் கருமை புடைத்து.”

எ-து. குன்றியானது புறத்துச் செம்மையும் மூக்கிற் கருமையும் உடையதுபோல, கடா ஒழுக்கத்தார் வேடத்தார் புறத்துச் செம்மையும் அசத்துக் கருமையும் உடைபார், ஆதலில் பண்பு உவமையணி.

(உ-ம்.) “அடுத்தது காட்டெம் பனிகேபோ னெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டு மூகம்.”

எ-து. கண்ணடியானது தனக்கு எதிரிட்ட பொருளின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதல்போல, மூகமானது தனக்கு எதிரிட்ட மனதின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதலாற், தெளிவு உவமையணி.

(உ-ம்.) “மருத்தாதித் தப்பா மரத்தற்றற் செல்வம்
பெருத்தகை யான்கட் படிள்.”

எ-து. மரமானது பணியாளருக்கு மருத்தாய்ப் பயனாதல்போலப் பெருத்தகையான் செல்வமானது வறுமை யானருக்குப் பயனாதலாற் பயனு உவமையணி.

(உ-ம்.) “அகாமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முத்தறே யுலகு.”

எ-து. அகாத்திற்குத் தலைமை விகாத்தான் அன்றி காமாத்தினாயின் இயல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவனுக்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வான் அன்றி இயற்கை உணர்வால் முற்றம் உணர்தலானும்; எடுத்துக் காட்டி உவமையணி. இது திட்டாகத் தவணி எனவும்படும்.

(உ-ம்.) “வலிவி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்ரோல் போர்த்து மேய்த்தற.”

எ-து. கால்வா போல வேடம்பூண்டு பிறரை வஞ்சிக்கின்ற கடா ஒழுக்கத்தானுக்குப் பசு புலியின்ரோலைப் போர்த்துக் கொண்டதுபோலும். எனவே, பசு புலியின்ரோலைப்போர்த்துக் கொள்ளுதல் இல்லாமை யால், இஃது பொருளு உவமையணி.

[தண்டி அலங். II. 4.]

“பண்புச் தொழிலும் பயனும் என்றிவற்றின்
ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்ந்
தொப்புமை தோன்றச் செப்பின் அகிதவமை.”

205. FIGURATIVE LANGUAGE.

20௫.—உருவகவணி ஆவதென்ன?

உவமையும் பொருளும் வேறுபடாமற் குணம், தொழில் பயன் என்னும் முக்காரணங்களுந் தோன்றாமலும், உவமையுருபு இல்லாமலும் ஒன்றுபடவரும் உவமையே உருவகவணி ஆம்.

[நன்னூல் 451. ஒத்துப்பார்க்க.]

(உ-ம்.) “அறவாழி அந்தணன் ருச்சேந்தார் கல்லாற்

பிறவாழி கீத்தலரித.”

எ-து. கடவுளுடைய பாத்தலத் தோணியாக உருவகஞ் செய்தமையால் ஏகாங்க உருவகவணி; இதனை ஏக தேச உருவகவணி எனவும்படும்.

(உ-ம்.) “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெருளி
கணமேயுங் காத்தல் அரித.”

எ-து. தற்கார் இருத்தற்கு அசையாமைப் பெருமையும் உடைய மலையைப்போலக் குணங்களை உருவகஞ் செய்தமையால், இது ஏது உருவகவணி.

(உ-ம்.) “சினமென்னுஞ் சேந்தானாக் கொல்லி
இனமென்னும் எம்புணையைச் சகிம்.”

எ-து. நெருப்பு தான் சேந்த இடத்தையே சகிம்; சினமானது தான் சோத இடத்தையுஞ் சகிமென்று அதிகமாய்ச்சொல்லி உருவகஞ் செய்தமையால் இது மிகையெற்றமை உருவகவணி.

[தண்டி அலங். II. 9.]

“உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை ஒழிவீத
தொன்றன்மாட்டின், அகிலுருவகம் ஆகும்.”

206. ANTITHESIS.

20௬.—வேற்றுமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருளைத் தம்முள் உவமித்துப் பின்னர் அவற்றுள் வேற்றுமை தோன்றக் கூறுதல் ஆம்.

(உ-ம்.) “தீவினா சட்டபுண்ணுள்ளதும்; ஆரதே
காவினா சட்டவடு.”

எ-து. தீயும், கொடுஞ்சொல்லும், கெட்டுதலிலும் ஒக்கும்; ஆயினும், தீவினா சடப்பட்ட புண் ஆற தலிலும், காவினா சடப்பட்டவடு ஆறத்திலும் தீயினும் அதிகமானமையால் வேற்றுமையணி.

[தண்டி அலங். II. 22.]

“உற்றினும் குறிப்பினும் ஒப்புடை இருபொருள்
வேற்றுமை படவரின் வேற்றுமை அதனே.
அதனே, குணம் பொருள் எதி தொழிவொடு புணரும்.”

207. RECURRENCE OF THE SAME WORD.

உ06.—பின்வருநிலையணி ஆவதென்ன?

முன்னர்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலஇடத்தும் வருவது பின்வருநிலை அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “சோயெல்லா’ சோய் செய்தா’ மேலவா’ சோய்செய்யா’
சோயின்மை வேண்டெவர்.”

எ-து. சோயென்றுச் சொல்லும்பொருளும் பின்னும்வாதமையால் இது பின்வருநிலையணி.

[தண்டி அலங். II. 15.]

“முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயிற்
பின்வரு மென்றிற் பின்வரு நிலையே.”

208. PROVERBIAL EXPRESSIONS.

உ07.—ஒட்டணி ஆவது என்ன?

கவி கருதிய பொருளை மறைத்து, அது வெளிப்படுத்தற்கொத்த வேறொன்றை உரைப்பதாம்.

(உ-ம்.) “பீலிபெய் சாகரடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிருத்தப் பெயின்.”

எ-து. எளியவொன்றெண்ணிப், பவுரோடு பகைத்தவன் தான் எத்தனை பலசாலியாயினும் அவர்கள் ஏக மாய்த் திரண்டபோது அழிந்துபோவான், என்பது தோன்ற, மயிலிறுகளை ஏற்றிய வண்டிலும் அச்ச முறையும் என்றமையால், இது ஒட்டணி.

[தண்டி அலங். II. 25.]

“கருதிய பொருடொருத்ததபுலப் படுத்திற்
கொத்த தொன்றாப்பின் அகல் தொட்டென மொழிப.”

209. CONTRAST.

உ08.—விலக்கணி ஆவதென்ன?

ஒன்றைச் சொல்லி மற்றதைக் காட்டிய குறிப்பினால் மறுத்து

(உ-ம்.) “சுன்றே தரினு’ கடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.”

எ-து. நியாயம் இன்றித் தேடிய பொருள் என முன்னர்க் கூறி அது என்மையே தரினும் விடிக எனப்பின் னர் விலக்கியமையால் இது விலக்கணி.

[தண்டி அலங். II. 16.]

“முன்னத்தின் மறுப்பின் அது முன்னர் விலக்கே
முன்கைக் காலமு’ மேவியதாரும்.”

210. IRONY.

உக0.—மாறுபடுபுகழணி ஆவதென்ன?

ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போலப் பழித்தலும், பழித்தாற்போலப் புகழ்தலும் ஆம்.

(உ-ம்.) “தேவர் அனைபர் கயவர், அவருத்தர்
மேவன செய்தொருகலான்.”

எ-து. அறிவீனர்கள் தியவழியின் கடக்கில் தீங்கைத் தருமென்றனாத, தங்கள் விருப்பப்படியே கடக்கின்றமையால், தம்மிக்கைப்படி கல்வவழியிலொருகுகின்ற தேவருக்கொப்பென்றார்; ஆதலில், மாறுபடு புகழணி.

[தண்டி. அலங். II. 39.]

“புகழ்வது போலப் பழித்திறம் புனைதலும்,
பழிப்பது போலப் புகழ்புலப் படுத்தலும்,
அவையும் இன்னவென் றறைஞா ருளரே.”

211. SELF PRAISE.

உகக.—தன்மேம்பாட்டுறா அணி ஆவதென்ன?

ஒருவன் தனக்கு மேன்பாடாகத் தன்னைத்தானே புகழ்வதாம்.

(உ-ம்.) “என்னைமுன் னில்லன்மீன் தெவ்வீர், பலரென்னை
ருன்னின்ற கன்னின் றவர்.”

எ-து. பகைவரே, என்னைசன்றான் நில்லாதபேர்கள்; நின்றவர்களை எல்லாம் கல்லாகநிற்கச் செய்தேன் யான்; எனத் தன்னைத் தானே புகழ்த்தமையால் தன்மேம்பாட்டுறா அணி.

[தண்டி. அலங். II. 44.]

“தான்றந் புகழ்தது தன்மேம்பாட்டுறா.”

212. THE GARLAND.

உகஉ.—மாலையவமை அணி ஆவது என்ன?

ஒரு பொருளின் இடமாய்ப் பலபொருள் தோன்றி, அவை ஒன்றோடொன்று தொடர, ஒவ்வொரு பொருளின் கடையிலும் பொருள்முடிவுபடுவது மாலையவமை அணியும்.

(உ-ம்.) “அன்பிலும் ஆர்வம் உடைமை; அது ஈனும்
கன்பென்னு’ ஈடாச் சிறப்பு.”

எ-து. அன்பானது ஆர்வம் உடைமையை ஈனும்; ஆர்வாவருடைமைவந்த கன்பென்னும் ஈடாச் சிறப்பை ஈனும், என்றமையால் மாலையவமை அணி.

213. MANY SUBJECTS WITH A COMMON PREDICATE.

உகந.—ஒப்புமைக் கூட்ட அணி ஆவதென்ன?

ஒன்றற்கொன்று புகழினாலேனும், பழிப்பினாலேனும், இசையப்பொருந்தி முடிவுபடுவது ஒப்புமைக்கூட்ட அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “அவை அஞ்சி மெய் விதிப்பார் கல்வீழ், கல்லார்
அவை அஞ்சா ஆருவச்சொல்லும், நவை அஞ்சி
நத்தண்ணாச் செவ்வழம், நல்குந்தார் இன்னவழம்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்ற.”

[தண்டி அலங். II. 53, 54.]

“கருதிய குணத்தின் மிகுபொருளுடன் வைத்
தொருபொருள் வைப்ப தொப்புமைக்கூட்டம்.—
புகழினும் பழிப்பினும் புலப்படும் அதுவே.”

அணி அதிகாரம் முற்றும்.

லக்கண வினா விடை.

VI. THE SUBJECTS TREATED OF IN COMPOSITIONS.

ஆருவது: பொருள் அதிகாரம்.

214. SUBJECT MATTER.

உகசு.—பொருள் ஆவதென்ன?

இம்மை மறுமைகளிலுஞ் சீவராசிகளுக்கு உறுதியைத் தருவதென்று வேண்டப்பட்டதும், உயர்ந்தோரால் இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்பட்டதும் ஆம்.

215. ITS DIVISIONS.

உகரு.—அப்பொருள் எத்தனைவகை ஆம்?

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என நான்குவகை ஆம்.

[நன்னூல் 10.]

216. VIRTUE.

உகசு.—இவற்றுள், அறம் ஆவதென்ன?

கடவுள் அருளிய வேதத்தில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழித்தலும் ஆம்.

இஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தன்டம், ஆகிய மூன்று வகையுடையதென்பாரும் உண்டு. அன்றியும், இவ்வறத்தை இல்லறம் எனவுந் தறவறம் எனவுந் சொல்லுவர்.

217. POSSESSIONS.

உக௭.—பொருள் ஆவதென்ன?

தருமவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பிரயோசனமுள்ள பதார்த்தங்கள் ஆம்.

218. PLEASURE.

உகவு.—இன்பம் ஆவதென்ன?

சீவராசிகள் ஐம்புலன்களைக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியாக அனுபவிப்பதே ஆம்.

219. HEAVEN.

உகவு.—வீடு ஆவதென்ன?

கடவுளுடைய அறுக்கிரகத்தால் நல்லோர் மறுமையில் அடைந்து அனுபவிக்கும் மனோவாக்குக்கெட்டாத நித்திய பேரின்பமே ஆம்.

220. FURTHER SUBDIVISIONS.

உஉவு.—இப்பொருளை இன்னும் தூலோர் விரித்துக் கூறுவதும் உண்டோ?

உண்டு. எப்படியெனில்:

உள்ளத்தின்கண் நிகழ்வது அகப்பொருள் என்றும், புறம்பே நிகழ்வது புறப்பொருள் என்றுங் கூறுவர். அன்றியும், அவற்றிற் குரிய குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், ஆகிய ஐந்திணை நிலங்களையும்; அந்நிலங்களுக்குரிய கருப்பொருள்களையும்; பல வகைப்பட்ட காலங்களையும்; மற்றைய விசேஷங்களையும் விதந்து கூறுவார்கள். இவை பெரும்பயன் இல்லாமையால் இந்நூலிற் கூறவில்லை.

~~~~~  
பொருள் அதிகாரம் முற்றும்.
~~~~~

இலக்கண வினா விடை முடிந்தது முற்றும்.

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

PART II. NATIVE AUTHORITIES.

I. NANNŪL.

இலக்கண நூல்,

இரண்டாம் பங்கு.

ஆசிரிய வசனங்கள்.

I. பவணந்தி முனிவர் செய்த

மூலமும் பொழிப்புகையும்.

இக்த

ஜி. யூ. பேரப்பையரால்

பார்வையிடப்பட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

“கூறு பழகு குத்திரத்தின கேள்” [கன 9]

Madras:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

1858.

TO THE STUDENT.

1. The learner may imagine that the assistance afforded to the student in this Edition of the Nannûl is less than that given in other Editions. It is not really so. The Vocabulary at the end, the prose rendering, the summaries, and the references to the foregoing catechism afford all the help any real student ought to require. The shortest road to Tamil Scholarship is to work independently of verbal commentaries.

2. There are many native works on Grammar. But the Nannûl supersedes them all. The *Tolkâppiyam* and others will not repay the labour of perusal. The student of Tamil Grammar may safely end his studies here.

3. The metre is that called நிலைமண்டிலம். See யாப்பருங். 71. The lines are equal, and consist of four feet each. These feet must correspond in the several lines.

இ ல க் க ண நூ ல்,

II. பங்கு.

ஆ சி ரி ய வ ச ன ங் க ள்.

II. NATIVE AUTHORITIES.

I. ந ன் னூ ல்.

PREFACE.

க. சிறப்புப்பாயிரம்.

1. மலர்தலை உலகின் மல்கிருள் அகல [வி. 153. 152.]
இலகொளி பரப்பி, யாவையும் விளக்கும்
பரிதியின் ஒருதான் ஆகி, முதல் ஈ
றெப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
5. அற்புத மூர்த்தி தன் அலர்தரு தன்மையின்,
மன இருள் இரிய, மாண் பொருண் முழுவதும்
முனிவற அருளிய மூவறு மொழியுளுந்,
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனு' நான் கெல்லையின் இருந்தமிழ்க் கடலுள்

10. அரும் பொருள் ஐந்தையும் யாவரும் உணரத்,
தோகை வகை விரியிற் றருகெனத், துன்னூர்
இகல் அற நூறி, இருநில் முழுவதாந்
தனதெனக் கோலித், தன் மத வாரணந்
திசை தொறு' நிறுவிய திறல் உறு தொல்சீர்க்
15. கருங் கழல் வெண் குடைக் கார் நிகர் வண் கைத்
திருந்திய செங் கோற் சீயகங்கன்,
அருங் கலை விநோதன், அமர் ஆ பரணன்,
மொழிந்தனன்; ஆக, முன்னோர் நூலின் [கு. 7.]
வழியே, நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்,
20. பொன் மதிற் சநகைச் சன்மதி முனி அருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு' நாமத் திருந்தவத் தோனே.

[இது நூல் செய்தோன் பெயர் முதலிய பதினொன்றையும் விளக்கின்றது.
(கு. 47. 48. காண்க.)]

அவை யாவன :

- க. தூல்செய்தோன்..... பவணந்தி;
உ. தூவின் வழி..... முன்னோர் தூவின் வழி;
ங. எல்லை..... சொல்லிய நான்கெல்லை;
ச. தூவின் பெயர்..... நன்னூல்;
டு. யாப்பு..... தொகை, வகை, விரி;
க. தூல் குறித்த பொருள்... அரும்பொருள் ஐந்தும்;
எ. கேட்போன்..... சீபகங்கள் என்னும் அரசன்;
அ. தூற்பயன்..... மாண்பொருள் முழுவதும்;
க. காலம்..... சீபகங்கள் அரசாண்டகாலம்;
க0, காரணம்..... யதவரும் உணரும்படி;
கக. அவைக்களம்..... சீபகங்கள் அவைக்களம்.]

INTRODUCTION: GENERAL PREFACES.

ந ன் னு ல்.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

1. NAMES OF A PREFACE.

[பாயிரத்தின் பெயர்கள்.]

க. முகவுரை, பத்கம், அணிந்துரை, நூனமுகம்,
புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை, பாயிரம்.

[பாயிரத்திற்கு வருங் காரணக் குறிகளை உணர்த்திற்று.]

2. KINDS OF PREFACES.

[பாயிரம் இத்தனைவகை என்பது.]

உ. பாயிரம் பொது சிறப் பென் இரு பார்ப்பே.

[மேல், பாயிரம் என்றது பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமும் என
ரு வகையினை உடைத்து.]

3. A GENERAL PREFACE.

[பொதுப்பாயிரம் இன்னதென்பது.]

ஈ. நூலே, நுவல்வோ னுவலுந் திறனே,

கொள்வோன், கோடற், கூற்றும் ஐந்தும்

எல்லா நூற்கும்; இவை பொதுப் பாயிரம்.

[நூலினது வரலாறும், ஆசிரியனது வரலாறும், அவ்வாசிரியன் நூலை
மாணக்கனுக்குச் சொல்லுதலின் வரலாறும், மாணக்கனது வரலாறும்,

அவன் கேட்டவின் வரலாறும், என்னும் ஐந்தும் எல்லா நூற்கும் ஆம்; ஆதலின் இவ்வைந்து வரலாற்றையும் விளங்க உணர்த்துவது பொதப்பா யிரம் ஆம்.]

4. A CLASSICAL WORK.

[நூலின் வரலாறு.]

சு. நூலின் இயல்பே நுவலின், ஓர் இரு
பாயிரந் தோற்றி, மும்மையின் ஒன்றாய்,
நாற் பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி,
ஐ இரு குற்றமும் அகற்றி, அம் மாட்சியோ
டெண்ணான் குத்தியின் ஒத்துப் படலம்,
என்னும் உறுப்பினிற் சூத்திரங், காண்டிகை,
விருத்தி, ஆகும் விகற்பநடை பெறுமே.

[மேற் கூறிய ஐந்தனுள் நூலினது வரலாற்றைச் சொல்லின், இருவ கைப் பாயிரத்தையும் முன்னுடைத்தாதல், முதலாக இங்ஙனம் விகற் பித்த பதின்மூன்று விகற்ப நடைகளைப் பெற்று வரும்.]

5. THREE KINDS OF CLASSICAL WORKS.

[நூல் இத்தனைவகை என்பது.]

ரு. முதல், வழி, சார்பென நூன் மூன் றாகும்.

[முதலால், வழிநூல், சார்புநூல் என மூன்று கூற்றதாம் நூல்.]

6. ORIGINAL CLASSICS.

[முதலால் இன்னதென்பது.]

கூ. வினையி னீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலால் ஆகும்.

[வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடைய முதல்வன், ஆதிக்கண் ணே செய்தது யாதா அது முதலால் ஆம்.]

7. SUPPLEMENTAL CLASSICS.

[வழிநூல் இத்தன்மைத்து என்பது.]

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருள் கொத்தப்

* பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி,
அழியா மரபினது வழிநூல் ஆகும்.

[தொல்லாசிரியர் நூல்களின் பொருண்முடிவு முழுவதும் ஒத்த, வழிநூல் செய்வோன் முதனூலுளதாகவுந், தான் வழிநூற் செய்தற்குக் காரணமார்க் வேண்டிய விகற்பங்களையும் உடன்கூறி, அவ்விகற்பங்கள் உணர்வுடையோர் பலர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின், அழியாது உலகத்து நின்று நிலவு மரபினையுடையது (சூ. 429.) வழிநூல் ஆம்.]

8. DERIVATIVE WORKS.

[சார்புநூல் இத்தன்மைத்தென்பது.]

அ. இருவர் நூற்கும் ஒரு சிறை தொடங்கித்
திரிபு வேறுடையது புடைநூல் ஆகும்.

[முதனூல், வழிநூல் என்னும் இரு திறத்து நூல்கட்கும் பொருண்முடிபு ஒருபுடை ஒத்த, ஒழிந்தன எல்லாம் ஒவ்வாமையை உடையது சார்புநூல் ஆம்.]

9. A SPECIAL RULE REGARDING THE TWO LAST: QUOTE THE VERY WORDS OF ANCIENT AUTHORS.

[வழிநூலுக்குச் சார்புநூலுக்கும் பொதுவிதி.]

கூ. முன்னோர் மொழி பொருளே அன்றி அவர் மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவம் என்பதற்கு—முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்தும்எனு' மேற்கோளில் என்பதற்கும்
கூறு பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள். [வெண்பா.]

[முன்னோர் மொழிந்த பொருளே அன்றி, அவர் மொழியினையும் பொன்போலப் போற்றிக்கொள்வோம் என்பதற்கு இலைச்சினையாகவும்; முன்னோர் நூலையே கூறுது அந்நூலினின்றும் வழிநூல் சார்பு நூல்செய்தோம் ஆயினும், ஆசிரியவசனங்களை ஒரோவழி எடுத்து உடன் கூறுதல்

ம சராபுதாற்கும இலக்கணம்; ஆதலின், இந்நூலகத்து வசனம் இல்லை எனக்கூறுவர்; ஆதலின், அக்குற்றம் ஒழிவதற்காகவும் பழஞ் சூத்திரத்தின் கோணக்கூறு.]

10. THE BENEFITS TO BE DERIVED FROM ANY CLASSICAL WORK.

[நூலினது பொருட்பயன்.]

க0. அறம், பொருள், இன்பம், வீட்டைத் தூற்பயனே.

[வி. 215.]

[“அறமும், பொருளும், இன்பமும், வீட்டைதலும்” ஆகிய இந்நான்கும் நூல் தழுவப்படும் பயன் ஆம்.]

11. THE SEVEN OBJECTS CONTEMPLATED BY AN AUTHOR.

[நூல் செய்பவனது மனத்தின் கொள்கைகள்.]

கக. எழு வகை மதமே: ¹உடன்படன், ²மறுத்தல்,
³பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே,
⁴தாது னாட்டித் தனது நிறுப்பே,
⁵இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிவே,
⁶பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல், ஏனைப்,
⁷பிறிதொடு படாஅன் றன் மதங் கொளலே.

[மேல் எழு வகை மதம் என்று சொல்லப்பட்டன: இங்ஙனம் “பிறர் மதத்தை உடன்படல்” முதலியவாக விதந்தன ஆம்.]

12. THE TEN FAULTS.

[நூலுக்கு உண்டாகும் பத்துவகைக் குற்றங்கள்.]

கஉ. ¹குன்றக் கூறன், ²மிகை படக் கூறல்,
³கூறியது கூறன், ⁴மாறுகொள்க் கூறல்,
⁵வழுஉச் சொற் புணர்த்தன், ⁶மயங்க வைத்தல்,
⁷வெற்றெனத் தொடுத்தன், ⁸மற்றொன்று விரித்தல்,
⁹சென்று தேய்ந் திறுத ¹⁰னின்று பய னின்மை,
என்றிவை ஈனாங் குற்ற் நூற்கே.

[நூற்குப் பத்துக் குற்றங்கள் ஆவன: “குன்றக்கூறன்” முதலியவைகளாம்.]

13. THE TEN BEAUTIES OF STYLE.

[தூற்கு உண்டாகும் பத்துவகையான அழகு.]

தூ. ¹சுருங்கச் சொல்லல், ²விளங்க வைத்தல்,
³நவீனரோர்க் கினிமை, ⁴நன் மொழி புணர்த்தல்,
⁵ஒசை உடைமை, ⁶ஆழம் உடைத் தாதல்,
⁷முறையின் வைப்பே, ⁸உலக'மலை யாமை,
⁹விழுமியது பயத்தல், ¹⁰விளங்குதா ரணத்த
தாருத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

[தூலிற்கு அழகு என்று சொல்லப்படும் பத்தாவன: “சுருங்கச்சொல்
 லல்,” முதலியவாம். இலக். அகராதி காண்க.].

14. THE THIRTY-TWO METHODS.

[முப்பத்திரண்டு தந்திர உத்திகள்.]

கசு. ¹நுதலிப் புகுதல், ²ஒத்துமுறை வைப்பே,
³தொகுத்துச் சுட்டல், ⁴வகுத்துக் காட்டல்,
⁵முடித்துக் காட்டல், ⁶முடிவிடங் கூறல்,
⁷தான் எடுத்து மொழிதல், ⁸பிறன்கோட் கூறல்,
⁹சொற் பொருள் விரித்த ¹⁰ரெட்டர்சொற் புணர்த்தல்,
¹¹இரட்டுற மொழிதல், ¹²ஏதுவின் முடித்தல்,
¹³ஒப்பின் முடித்தல், ¹⁴மாட்டெறிந் தொழுகல்,
¹⁵இறந்தது விலக்கல், ¹⁶எதிரது போற்றல்,
¹⁷முன் மொழிந்து கோடல், ¹⁸பின்னது நிறுத்தல்,
¹⁹விகற்பத்தின் முடித்தல், ²⁰முடிந்தது முடித்தல்,
²¹உரைத்தும் என்றல், ²²உரைத்தாம் என்றல்,
²³ஒருதலை துணிதல், ²⁴எடுத்துக் காட்டல்,
²⁵எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்,
²⁶இன்ன தல்ல துணை மொழிதல்,
²⁷எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்,

²⁷பிறர்நூல் முடிந்தது தான் உடன் படுதல்,
²⁸தன்குறி வழக்க' மிக எடுத்த துரைத்தல்,
²⁹சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல்,
³⁰ஒன்றின்' முடித்தல், ³¹தன்னின்' முடித்தல்,
³²உய்த்துணர வைப்பென உத்தி எண் ணன்கே.

[மூப்பத்திரண்டு உத்தி ஆவன: “துதலிப்புருதல்,” முதலியவாம். இலக் அகராதி காண்க.]

15. CRITICAL ACUMEN.

[நூல்குரிய மேற்சொல்லிய உத்தி இன்னதென்பது.]

நூற்பொருள் வழக்கோடு வாய்ப்பக் காட்டி,
 ஏற்புழி அறிந்திதற் கிவ்வகை ஆம் எனத்
 தரும்வகை செலுத்துதல் தந்திர உ!

[ஓர் இலக்கணநூலால் உணர்த்தப்படும் பொருளை நூல்வழக்கோடும் உலக வழக்கோடும் பொருந்த உணர்த்தி, அப்பொருளை மற்றோர் இலக் கிய நூற்கண்ணும் ஏற்கும் இடம் அறிந்து, அவ்விடத்திற்கு இஃதாம் எனக் கருதித், தக்கவையாகச் செலுத்துவது தந்திர உத்தி ஆம்.]

16. CHAPTER: ஒத்து.

[ஒத்து என்கிற நூலின் உறுப்பு இன்னதென்பது.]

கக. நேரின' மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
 'கோர்'இனப் பொருளை ஒருவழி வைப்ப
 தோத்தென மொழிப, உயர்மொழிப் புலவர்.

[ஒரு சாதியாய் உள்ள மணிகளை முறையே பதித்தாற்போல, ஒருசாதி யாய் உள்ளபொருள்களை ஒருவழிப்படக் கூறுவது ஒத்தறுப்பாம் எனச் சொல்லுவர், உயர்க்கு உறுதியுக்கும் மெய்மொழிகளை உடையபுல வர்.]

17. SECTION: படலம்.

[படலம் என்னும் துறுப்பின் இலக்கணம்.]

கௌ. ஒரு நெறி இன்றி, விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரின் அது படலம் ஆகும்.

[ஒரு வழிப் படாது, விராய் பொருளோடு பொருந்திப், பலபொருளை உணர்த்தும் பொதுச்சொற்கள் ஒரோவழி அன்றித் தொடர்ந்துவரின் அது படல உறுப்பாம்.]

18. VERSE: சூத்திரம்.

[சூத்திரத்துக்கு இலக்கணம்.]

கறு. சில்வகை எழுத்தில், பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வன் ஆடியின் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப் துட்பம் சிறந்தன சூத்திரம்.

[ய கண்ணாடியில் பெரிய சரீரமுதலியவற்றின் சாயை செவ்வாகச் செறிந்து, இனிதாக விளங்கினாற்போலச், சில்வகை எழுத்துகளான் இயன்ற யாப்பின்கண், பல்வகைப்பட்ட பொருள்களைச் செவ்வாகச் செறித்து, இனிதாக விளக்கி, அப்பலபொருள் திண்மையும் துண்மையுஞ் சிறந்து வருவன சூத்திரங்கள் ஆம்.]

19. THE ORDER AND CONNEXION OF VERSES.

[சூத்திரம் ஆம் ஆறு உவமையால் உணர்த்துகின்றது.]

கக. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந், தவனோப்
பாய்த்துப், பருந்தின் வீழ் வன்ன சூத்திரநிலை.

[மேற்கூறிய சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலைகள் ஆற்றொழுக்கு, சிங்கத்தின் பார்வை, தவனையின்பாய்ச்சல், பருந்தின் வீழ்ச்சி, என்னும், நான்கினையும் போலும்.]

20. DIFFERENT KINDS OF VERSES.

[சூத்திரங்களுக்குக் காரண வகையால் வரும் பெயர் வேறுபாடு.]

உ௦. பிண்டம், தொகை, வகை, குறியே, செய்கை,
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

[பிண்டம் எனவுந், தொகை எனவும், வகை எனவுந், குறி எனவுந், செய்கை எனவும், இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின்புறத்து அடையாய் வகுப் புறனடை எனவுந், கூறுந் கூற்றினை உடையவாம் மேற்கூறிய சூத்திரங்கள்.]

(உ-ம்.) பிண்டம்.	56-சூத்திரம்.
தொகை....	57-சூத்.
வகை....	58-மூதலியசூத்.
குறி....	63-சூத்.
செய்கை.	293-சூத்.
புறனடை....	கடைசெச்சூத்திரம்.

21. THE FOURTEEN REQUISITES OF A COMMENTARY. ¹

[உரையினது பொது இலக்கணம்.]

உக. ¹பாடந், ²கருத்தே, ³சொல்வகை, ⁴சொற் பொருள்,
⁵தொகுத்துரை, ⁶உதாரணம், ⁷வினா, ⁸விடை, ⁹விசேடம்,
¹⁰விரிவுவதி காரகம், ¹¹துணிவு, ¹²பயனோ
¹³டாசிரிய வசனம், என் றீர்வுழ் உரையே.

[இப்பதினான்கு வகையான் உரைக்கப்படும் நூற்குரை.]

22. BRIEF COMMENTARY: காண்டிகை.

[காண்டிகை உரையினது இலக்கணம்.]

உஉ. கருத்துப், பதப்பொருள், காட்டு, மூன்றினும்;
அவற்றொடு வினாவிடை ஆக்க லானும்;
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை.

[மேற் கூறிய பதினான்கினுள் கருத்துரையும், பதப்பொருளும், உதாரணமும் ஆகிய மூன்றினையும் உரைத்தலானும், அம்மூன்றனோடு வினாவிடை என்னும் இரண்டினையும் கூட்டி உரைத்தலானுந், சூத்திரத்துட்பொருளை விளக்குவன காண்டிகை உரைகள் ஆம்.]

23. DIFFUSE COMMENTARY: விருத்தி.

[விருத்திஉரை இலக்கணம்.]

உரு. சூத்திரத் துட்பொருள் அன்றியும் ஆண்டைக்
கின்றி அமையாதி யாவையும் விளங்கத்
தன் உரை யானும், பிறர்நா லானும்,
ஐயம் அகலஐங் காண்டுகை உறுப்பொடு
மெய்யினை எஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

[காண்டுகை உரைபோற் சூத்திரத்துட்பொருள் விளக்குதன் மாத்திரை யில் நில்லாது, அவ்விடங்கட்கு இன்றியமையாத பொருள்கள் யாவையும் விளங்கத், தான் உரைக்கும் உரையானும், ஆசிரியவசனங்களானும், மேற் கூறிய காண்டுகை உறுப்பு ஐந்தனும், ஐயந்தீர்ச் சுருங்காது, மெய்ம்மைப்பொருளை விரித்துரைப்பது விருத்தி உரை ஆம்.]

24. EXPLANATION OF THE FIGURATIVE EXPRESSION நூல்=thread.

[நூல் என்னும் பெயர் வந்த ஆறு.]

உசு. பஞ்சிதன் சொல்லாப், பனுவல் இழை ஆகச்,
செஞ் சொற் புலவனே சேயிழையா,
எஞ்சாத
கையே வாய் ஆகக், கதிரே மதி ஆக,
மை இலா நூல்முடியும் ஆறு. [வெண்பா.]

[இந்த நூல்முடியும் ஆறு இதுவாதவின் நூல் என்றது உலமை ஆகுபெயர் ஆம்.] .

25. A னால்¹ USED TO MEASURE TIMBER.

[நூல் என்னும் பெயர்.]

உரு. உரத்தின் வளம் பெருக்கி, உள்ளிய தீமைப்

புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா

மரத்தின்

கணக்கோட்டந் தீர்க்கு'நூல் அஃதே போல் மாந்தர்

மனக்கோட்டந் தீர்க்கு'நூல் மாண்பு. [வெண்பா.]

அந்தூல்போற் செப்பஞ் செய்தலானும், நூல் என்றது உவமை ஆகு
பெயர் ஆம்.]

26. THE QUALITIES OF A TEACHER.

[ஆசிரியனது வரலாட்.]

உகூ. ¹குலன்; ²அருள்; ³தெய்வங் கொள்கை; ⁴மேன்மை;⁵கலை பயில் தெளிவு; ⁶கட்டுரை வன்மை;⁷நில'மலை, நிறைகோல், மலர், நிகர் மாட்சியும், (27-30. காண்க.)⁸உலகியல் அறிவோ ⁹நீயர் குணம்; இனையவும்;

அமைபவ னூல் உரை ஆசிரி யன்னே.

[இவ்வியல்பினை உடையார் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஆவார்.]

27. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE THE EARTH. GREATNESS, POWER, PATIENCE, PRODUCTIVENESS.

[மேற்கூறிய உவமையை விரித்துக் காட்டியது.]

உஎ. ¹தெரிவரும் பெருமையும், ²திண்மையும், ³பொறையும்,

'பருவு' முயற்சி அளவில் பயத்தலும்,

மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.

[நிலத்தினது மாட்சிமை இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று.

தெரிவருங் கல்வியின் பெருமையும், தெரியவரிய கல்வியின் உள்வலி
யும், தெரிவரிய கல்வியின் கனமும், மாணுக்கர் செய்கின்ற கல்வி முயற்
சிக்குத்தக்கபடி அவர்க்கு னற்பயன் அளித்தலும் ஆசிரியனது மாட்சி.]

28. HOW THE TEACHER MUST RESEMBLE A MOUNTAIN. GREATNESS, RESOURCES, FIRMNESS, REPUTATION, DISINTERESTEDNESS.

[இதவும் அது.]

உஅ. ¹அளக்கல் ஆகா அளவும், ²பொருளும்;

³துளக்கல் ஆகா நிலையுந் ⁴தோற்றமும்;

⁵வறப்பினும் வளந்தருஉம் வண்மையு' மலைக்கே.

[மலையினது மாட்சிமைஇது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. மதிக்கக்கூடாத கல்வி அளவும், மதிக்கக் கூடாத பல தூற்பொருளுடையமையும், பிறரால் தள்ளி உரைக்கக் கூடாத கல்வியின் உறுதிநிலையும், நெடுந்தூரத்திலும் விளங்குகின்ற கல்வியின் உயர்புகழும், பொருள் வருவாய் சுருங்கினும் மனங்கோணமலே மாணக்கர்க்கு தூற்பொருள் அளித்தலும் ஆசிரியனுக்குப் பொருந்தின மாட்சி.]

29. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A BALANCE. RESOLVES DOUBTS, IMPARTIALITY.

[இதவும் அது.]

உக. ஐயந் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும்,

மெய்ந்நடு நிலையு' மிகு' நிறை கோற்கே.

[பயனி: மிகும்.]

[நிறைகோலினது மாட்சிமை இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. மாணக்கர்க்குத் தான் கற்ற கல்விப்பொருளைச் சந்தேகம் நீங்கும்படி அறிவித்தலும், அவ்வாறு அறிவிக்கும்போது மனக்கோட்டம்இன்றி மெய்மையோடுகூடி, நடுவுநிலையின் பாற்படுத்தலும், ஆசிரியனுக்கு மிகமாட்சி.]

30. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A FLOWER. AUSPICIOUS, NECESSARY, HONoured BUT GENTLE, CHEERFUL.

[இதவும் அது.]

ஙஊ. மங்கலம் ஆகி, இன்றி அமையா

தியாவரு' மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்,

பொழுதில் முக'மலர் வுடையது பூவே.

[மலரினது மாட்சிமை இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. கல்வியின் நற்கருமத்திற்கு இன்னான் என்று யாவராலும் எடுக்கப்பட்டவனாகி, அக்கருமம் அவனின்றி முடியாததாகி, அவனைக் கண்டமாத்நிர

மே யாவருந் தலைமேற்கொண்டு வணங்க, அதனாற் செருக்கிக் கணங்காட்
டாதவன் ஆகித் தான்கற்ற நூற்பொருளை மாணுக்கர்க்காயினும் பிறர்க்கா
யினும் உணர்த்த வருங்காலத்தில் முகமலர்ச்சி உடையவன் ஆதல் ஆசிரி
யன் மீட்சி.]

31. WHO ARE DISQUALIFIED FOR THE OFFICE OF TEACHER.

[இவர் ஆசிரியர் ஆகார் என்பது.]

நக. ¹மொழி குணம் இன்மையும்; ²இழி குண இயல்பும்;
³அழுக்கா ற்வா,வஞ்சம், அச்சம் ஆடலும்;
⁴கழற் குட' மடற்பனை, ப்ருத்திக் குண்டிகை,
முடத் தெங் கொப்பன முரண் கொள் சிந்தையும்
உடையோர் இவர் ஆ சிரியர் ஆ குதலே.

[எழு: உடையோர் பயனி: இலர்.]

[இக்குற்றங்களை உடையோர் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஆகார்.]

32. THE IMMETHODICAL TEACHER. A JAR OF MARBLES. NO SETTLED PLAN.

[மேற்கூறிய உவமையை விரித்தது.]

நஉ. பெய்த முறை அன்றிப் பிறழ உடன்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

[எழு: செய்தி. பயனி: சீர்.]

[கழற்பெய்த குடத்தின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று.
தாங் கற்கும்போது கற்றதூல் வரிசைப்படி தம்மாணுக்கரைக் கற்பிக்கப்
புகாமல், பின்முன்கைவும் முன்பின்கைவும் விரைந்து கற்பிக்கப் புகுதல்
ஆசிரியர் ஆகாதவருடைய மாறுபாடு கொண்ட கருத்து.]

33. THE INACCESSIBLE TEACHER. THE TREE WHOSE FRUIT CANNOT BE OBTAINED TILL IT DROPS OF ITSELF.

[இதவும் அது.]

நந. தானே தரக்கொளின் அன்றித் தன் பால்
மேனிக் கொளக்கொடா இடத்தது மடற்பனை.

[மடற்பனையின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று.
தாமாகவே சொல்லக் கொள்வதல்லது மாணுக்கர் விரும்பிப்போய்க்

கேட்கச் சொல்லாமைக்கு ஏதுவாகிய இடத்தில் இருப்பது ஆசிரியர் ஆகாதவருடைய மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

**34. THE HALF-INSTRUCTED TEACHER. THE TINDER BOX WITH SMALL MOUTH:
HARD TO PUT IN AND HARD TO GET OUT.**

[இதவும் அது.]

௩௪. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொருள் தான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

[பருத்தி பெய்த குண்டிகையின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. தம்முணர்வு சிறிதாதலால் சிறிது சிறிதாகத் தாங் கற்ற வாதே, மாணாக்கன் உணர்வு பெரிதாயினும் ஈயப்புகுதல் ஆசிரியர் ஆகாதவரது மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

**35. THE TEACHER WHO NEGLECTS HIS OWN PUPILS TO ATTEND TO OTHERS.
THE COCOANUT TREE THAT LEANS OVER AND DROPS ITS
FRUIT INTO A STRANGER'S GROUNDS.**

[இதவும் அது.]

௩௫. பல்வகை உதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் களிக்கும் அதுமுடத் தேங்கே.

[முடத்தெங்கினது குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. பல்வகை உதவி வழிபாடு செய்யும் மாணாக்கர்க்கின்றிப் பிறர்க்கு துற் பொருள் அளிப்பது ஆசிரியர் ஆகாதவரது மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

36. THE METHOD OF TEACHING.

[ஆசிரியன் கற்பிக்கும் ஆறு.]

௩௬. ஈதல்இயல்பே இயம்புங் காலைக்:
காலமும், இடனும் வாஸிதி னோக்கிச்;
சிறந்துழி இருந்துதன் தெய்வம் வாழ்த்தி;
உரைக்கப் படும்பொருள் உள்ளத் தமைத்து;
வினாயான், வெகுளான், விரும்பி, முகமலர்ந்து;

கொள்வோன் கொள் வகை அறிந்தவன் உளங் கொளக்,
கோட்டமில் மனத்தி னூல் கொடுத்தல் என்ப.

[எழு: இயல்பு, புலவர். பயனி: செத்தல், என்ப.]

[கற்பிக்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

37. WHO ARE TO BE TAUGHT: SIX CLASSES OF PERSONS.

[மாணுக்கனது வரலாறு.]

நாள். தன் மகன், ஆசான் மகனே, மன்மகன்,
பொருண்ணி ஷாடுப்போன், வழிபடு வோனே.
உரைகோ ளானம் குறைப்பது நூலே.

[இவ்வாறுவர்க்குள் சொல்லப்படுவது நூல்.]

38. GOOD, MIDDLING AND BAD SCHOLARS EIGHT COMPARISONS.

[மாணுக்கர் குணத்தை உவமையாகக் காட்டியது.]

நாடி. அன்னம், ஆவே; மண்ணெடு, கினியே;
இல்லிக் குடம், ஆ டெருமை, நெய்யரி,
அன்னர் , இடை, கடை மா ட்கர்.
[கு. 455 காண்க.]

[மேற்கூறிய அறுவருள் அன்னமும் பசுவும் போல்வார் தலைமாணுக்கர்; மண்ணுந் கினியும் போல்வார் இடைமாணுக்கர்; இல்லிக் குடமும் ஆகும் ஏருமையும் நெய்யரியும் போல்வார் கடைமாணுக்கர்.]

39. WHO MUST NOT BE TAUGHT: FIFTEEN FAULTS.

[கற்பிக்கப்படா இவர்.]

நாஊ. களி, மடி, மாணி, காமி, கவ்வன்,
பிணியன், ஏழை, பிணக்கன், சினத்தன்,
தாயில்வோன், மந்தன், தொன்னூற் கஞ்சிக்
தடுமா றுளத்தன், தறுகணன், பரவி,
படிமன், இன்னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

[இக்குற்றங்களை உடையார்க்கு நூலைச் சொல்வார் ஆகியவர்.]

40. THE WAY TO LEARN.

[மாணக்கன் தூகைக் கற்றுக்கொள்ளும் வரலாறு.]

ச0. கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்:

பொழுதொடு சென்று, வழிபடல் முனியான்,
குணத்தொடு பழகி, அவன் குறிப் பிற் சார்ந்
திரு என இருந்து, சொல் எனச் சொல்லிப்,
பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகிச்,
சித்திரப் பாவையின் அத்தக வடங்கிச்
செவிவாய் ஆக நெஞ்சு களன் ஆகக்,
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்,
போ எனப் போதல், என்மனார் புலவர்.

[கற்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

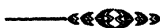

41. METHODS OF STUDY.

[மாணக்கன் தூகைக் கற்கும் ஆறு.]

சக. நூல்பயில் இயல்பே நுவலின்: வழக்கறிதல்,
பாடம் போற்றல், கேட்டவை நினைத்தல்,
ஆசார் சார்ந்தவை அமைவரக் கேட்டல்,
அம்மாண் ப்டையோர் தம்மொடு பயிற்றல்,
வினாத்தல், வினாபவை விடுத்தல், என்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி இகக்கும்.

[இவ்வாறு தூலைப் பயின்றவரது அறியாமை மிகுதியும்போம்.]

42. LEARN A SECOND TIME.

[இரண்டுவிசை பிழை அறக் கேட்கவேண்டும்.]

சஉ. ஒருகுறி கேட்போன் இருகாற் கேட்பின்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

[ஒருகால் கேட்ட துணையானே அமையாது, இருகால் கேட்பானாகில்
அந்துலின்கண் பிழைபாடு மிகுதியும் இலன்]

43. MASTER IT BY A THIRD HEARING.

[மூன்றாவது கேட்டால் மற்றவர்க்குச் சொல்லத் தெரியும்.]

சாந். முக்காற் கேட்பின் முறை அறிந் துரைக்கும்.

[முக்காற் கேட்டானாகில் ஆசிரியன் கற்பித்த முறை அறிந்து உரைப் பன்.]

44. THUS TO LEARN THE OPINIONS OF OTHERS IS ONE FOURTH PART OF SCHOLARSHIP.சசு. ஆசான் உரைத்த த்மைவரக் கொளினும்,
காற்கு றல்லது பற்றலன் ஆகும்.

யன் கற்பித்தனவற்றைத் தன் அறிவன்கண் அமையக்கற்றான் ஆகிலும் புலமைத்திறத்தில் காற்குறல்லது பற்றான்.]

45. ONE FOURTH MORE IS GAINED BY ASSOCIATION WITH THE LEARNED. THE OTHER HALF BY teaching WHAT HAS BEEN LEARNT.சரு. அவ்வினை யாளரோடு பயில்வகை ஒருகால்,
செவ்விதின் உரைப்ப அவ்விரு காலும்,
மை அறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

[தன்போலியரோடு பயிலும் வகையாற் காற்குறும்; அக்கல்வியைத் தன் மாணுக்கர்க்கும் அவைக்களத்தோர்க்கும் உணரவிரித்துரைத்தலான் அரைக்கூறும்; ஆக்குற்றம் அற்றபுலமை நிரம்பும்.]

46. THE RESPECT DUE TO A MASTER.

[ஆசிரியனை மாணுக்கன் வழிபடும் வழிபாடு.]

சக. அழவி னீங்கான் அணுகான் அஞ்சி,
நிழவி னீங்கான், நிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசான் உவக்கும் அத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சிவழி பாடே.

[இவ்வாறு ஒழுகுதல் வழிபாடாம்.]

பொதுப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

ந. சிறப்புப்பாயிரத்து

இலக்கணம்.

47. WHAT A SPECIAL PREFACE SHOULD CONTAIN.

[சிறப்புப் பாயிரத்தின் பொது இலக்கணம்.]

சுள. ஆக்கியோன் பெயரே, வழியே, எல்லை,
நூற்பெயர், யாப்பே, நூதவிப பொருளே,
கேட்போர், பயனோ டாய், எண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

[தெய்வ அணக்கமூல் செய்பொருட் பெயையும்
செய்யுத தாரூல் சிறப்புப் பாயிரம். (தொன்னூல்.)]

[இவ்வெட்டுப் பொருளையும் விளங்க உணர்த்துவது சிறப்புப்பாயிரத்
திலக்கணம் ஆம்.]

48. THREE ADDITIONAL MATTERS

[இதவும் அத.]

சும. காலங், களனே, காரணம், என்றிம்
மூவகை ஏற்றி, மொழிநரும் உளரே.

[அவ்வெட்டினோடு இம்மூன்றினையும் கூட்டிப் பதினொன்றாகக் கூறு
வாரும் உளர்.]

49. HOW A BOOK IS TO BE NAMED.

[நூற்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

சக. முதனூல், கருத்தன், அளவு,
பொருள், செய் வித்தோன், தன்மைமுத
இடுகுறி யானுநூற் கெய்தும் பெயரே.

[“முதனூல்” முதல் “தன்மை” ஈறாகக் கூறிய ஏழும் பிறவும் ஆகிய காரணங்களானும் இடுகுறியானும் நூற்குப் பெயர்வரும்.]

(உ-ம்.) பாதம், அகத்தியம். சாஷிசாஸூத, கணியல், அகப்பொருள், சாதகசனம், சித்தாமணி, கிசண்டு. [பிறவும் அன்ன.]

50. FOUR WAYS IN WHICH A BOOK MAY BE COMPOSED.

[நூல் யாப்பினுக்குச் சிறப்புவிதி.]

நூ. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகை விரி, மொழி பெயர்ப்
பென்னத்தகு நூல்யாப் பீர் இரண் டென்ப.

[நூல்யாப்பு இந்நான்கு கூற்றதாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

51. WHO MUST WRITE THE PREFACE.

[சிறப்புப்பாயிரங் கூறுதற்கு உரியார் இவர்.]

நூ. தன் ஆ சிரியன், தன்னொடு கற்றோன்,
தன்மா ணுக்கன், தரும்உரை காரன், என்
றினோர் பாயிரம் இயம்புதற் கடனே.

[ஒருவன் கூறிய நூற்கு இந்நான்வருள் ஒருவர் சிறப்புப்பாயிரம் கூறு தல் முறைமை ஆம்.]

52. AN AUTHOR MUST NOT PRAISE HIMSELF.

[சிறப்புப்பாயிரம் பிறர் கூறவேண்டிய முகாந்திரம்.]

௫௨. தோன்றா தோற்றித், துறைபல முடிப்பினுந்
தான் தற் புகழ்தல் தகுதி அன்றே.

[தோன்றாத துட்பங்களை எல்லாந் தோற்றிப் பவதுறைப்பட்டு விரிந்த நூலைச் செய்து முடித்தான் ஆயினுந் தன்னைய்தான் புகழ்தல் தகுதி அன்றும். ஆதலின் நூல் செய்தானது புகழாகிய சிறப்புப்பாயிரத்தைப் பிறர் கூறவேண்டும்.]

53. WHEN A MAN MAY PRAISE HIMSELF.

[தற்புகழ்ச்சியும் ஒரோ வழி குற்றம் அன்று.]

௫௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுந்,
தன்னுடை ஆற்றல் உணரார் இடையினும்,
மன்னிய அவை இடை வெல்லுறு பொழுதினுந்,
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையுந்,
தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்புல வோர்க்கே.

[இவ்விடங்கள் ஆயின் தன்னைப்புகழ்தலுந் தகுதியும் புலவோர்க்கு.]

54. NO CLASSIC WITHOUT A PREFACE.

[இருவகைப்பாயிரங்களும் தற்கு இன்றி அமையாதன.]

௫௪. ஆயிர' முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே.

[ஆயிரம் உறுப்புக்களான் விரிந்தநூலாயினும் பாயிரம் இல்லாதது நூல் அன்று.]

55. A PREFACE IS AN ORNAMENT.

[பாயிரம்இல்லது பனுவல் அன்று என்பதற்கு உதாரணம்.]

1. மாடக்குச் சித்திரமு' மாநகர்க்குக் கோபுரமும்,
ஆட்மைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போ

னாடி, முன்

ஐதுனாயா நின்ற அணிந்துனையை எந்நூற்கும்
பெய்துனாயா வைத்தார் பெரிது. [வெண்பா.]

[அறிவுடையோர் மாடமுதலிய மூன்றற்குஞ் சித்திரமுதலிய மூன்றும்
போலக்கருதி, அழகிதாகியபொருளை உணர்த்தாநின்ற இருவகைப்பாயிரங்
களையும் உரைத்து, எவ்வகைப்பட்ட பெரியநூல்கட்கும் முன்னர்ப் பெய்
து வைத்தார் பெரும்பாலும்; ஆதலில், பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றும்.]

சிறப்புப் பாயிரத்திலக்கணம் முற்றும்.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(1.) எழுத்தியல்.

[அகத்திலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

*****

56. AN INVOCATION.

[செ. பூ மலி அசோகின் புனை நிழல் அமர்ந்த
நான் முகற் றெழுது நன் கியம்புவன் எழுத்தே.]

57. DIVISIONS OF ORTHOGRAPHY: 12.

[எழுத்திலக்கணம் இத்துணைத்தென்பது.]

ரு௭. எண், பெயர், முறை, பிறப் புருவ' மாத்திரை,
முதல், ஈ றிடைநிலை, போலி, என்றா;
பதம், புணர் பென்ப்பன் னிருபாற் றதுவே.

[இப்பன்னிரு பகுதியினையும் உடைத்து அவ்வெழுத்திலக்கணம்.]
[இச்சூத்திரம் தொகுத்துச்சட்டல். கு. 14 காண்க.]

௧. எழுத்துகளின் எண்.

58. A LETTER DEFINED: OF TWO KINDS, PRIMARY AND DEPENDANT.

[எழுத்து இன்னதென்பது.]

ரு௮. மொழிமுதற் காரணம் ஆம் அணுத் திரள் ஒலி
எழுத்தது முதல்சார் பென இரு வகைத்தே.
[வி. 11.]

[மொழிக்கு முதற்காரணமாய் அணுத்திரளின் காரியமாகி வரும் ஒலி யாவது எழுத்து; அது முதல்எழுத்து என்றும், சார்பெழுத்து என்றும், இரு வகையினை உடைத்து.]

[வருண எவ்வம் வருத்துக் காட்டல்.]

(I.) நன்னூல்

[PT. II.

59. 30 PRIMARY LETTERS: VOWELS (SOUL) AND CONSONANTS (BODY.)

[முதலெழுத்தின் விரி.]

கூ. உயிரும் உடம்பும் ஆ' முப்பது' முதலே.

[வி. 11.]

[உயிரும் உடம்பும் ஆகும் முப்பதெழுத்தும் முதல்எழுத்துகள் ஆம்.]

60. 10 KINDS OF SECONDARY OR DEPENDANT LETTERS.

[சார்பெழுத்தின் விரி.]

கூ0. உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிர்அள பெற்றீள
பெகிய இ, உ, ஐ, ஒள, மஃகான்,
தனிநிலை, பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

[இப்பத்தும் சார்பெழுத்துகள் ஆம்.]

61. 369 SECONDARY, DEPENDANT LETTERS. THEIR CLASSES AND NUMBERS.

கூக. உயிர்மெய் இரட்டுநூற் றெட்டுயர் ஆய்தம்
எட்டுயிர் அளபெழு மூன்றெற் றளபெடை
ஆறேழ்; அஃகும் இம்முப் பான்எழ்; -
உகரம் ஆறா றைகான் முன்றே;
ஒளகான் ஒன்றே; மஃகான் மூன்றே;
ஆய்தம் இரண்டொடு: சார்பெழுத் துறுவிரி
ஒன்றெழுதி முந்நூற் றெழுபான் என்ப.

[உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு [12 X 16], குறுகாத ஆய்தம் எட்டு [சூ. 90.], உயிர்அளபெடை இருபத்தொன்று [சூ. 91.], ஒற்றளபெடை நூற் பத்திரண்டு [சூ. 92.], குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழு [சூ. 93.], குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறு [சூ. 94.], ஐகாரக்குறுக்கம் மூன்று [சூ. 95.], ஒளகாரக் குறுக்கம் ஒன்று [சூ. 95.], மகரக்குறுக்கம் மூன்று [சூ. 96.], ஆய்தக்குறுக் கம் இரண்டொன்றே [சூ. 97.]: சார்பெழுத்தினது மிகுந்த விரி முந்நூற்றாறு பத்தொன்பதாம் [370—1.] என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

§ 2. எழுத்துகளின்பெயர்.

62. NAMES OR NOUNS: ARBITRARY AND APPELLATIVE: COMMON AND PROPER.

[பெயர்க்கெல்லாம் பொது இலக்கணம்.]

கூஉ. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

[வி. 48.]

[இடுகுறிப் பெயரும், காரணப் பெயரும் ஆகிய இரண்டும் பலபொருட்குப் பொதுப்பெயர்ஆயும், ஒருபொருட்குச் சிறப்புப்பெயர்ஆயும், வருவனஆம்.]

(உ-ம்)	மரம்	...	...	...	இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்.	[ARBITRARY GENERIC NOUNS.]
	பனை	...	...	...	இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.	[ARBITRARY SPECIFIC NOUNS.]
	அணி	...	...	...	காரணப் பொதுப்பெயர்.	[APPELLATIVE GENERIC NOUNS.]
	முடி	...	...	...	காரணச் சிறப்புப்பெயர்.	[APPELLATIVE SPECIFIC NOUNS.]
	மறவன், பங்கயம், முள்ளி,	}	...	...	காரண இடுகுறிப்பெயர்.	[BOTH APPEL. and ARBITRARY.]

63. VOWELS—12. CONSONANTS—18.

[ஒருசார் எழுத்தினது பெயர்.]

கூங். அம் முதல் ஈர் ஆ றுவி; கம் முதல்
மெய்ம் மூ வாறென விளம்பினர் புல்வர்.

[வி. 11.]

[அகரமுதல் ஒளகாரம் ஈராகக் கிடந்த பன்னிரண்டனையும் ஆவி என்றும்; ககரமுதல் னகரம் ஈராகக் கிடந்த பதினெட்டனையும் மெய் என்றும் நூல்களாற் சொன்னார் அறிவுடையோர்.]

64. SHORT VOWELS—5.

[குறுகிய ஒசையையுடைய உயிர் எழுத்துகள்.]

கூசு. அவற்றுள்,—

அ, இ, உ, எ, ஒக்குறில் ஐந்தே.

[வி. 3.]

[ஆவி, மெய், என்றவற்றுள் இவ்வைந்தும் தற்றெழுத்துகள் ஆம்.]

(I.) நன்னூல்

[PT. II.]

65. LONG VOWELS—7.

[நீடித்த ஒசையையுடைய உயிர் எழுத்துகள்.]

கூரு. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ, நெடில்.

[வி. 4.]

[இவ்வேழும் நெட்டெழுத்துகள் ஆம்.]

66. DEMONSTRATIVE LETTERS—3.

[சுட்டிக்காட்டும் உயிர் எழுத்துகள்.]

கூகூ. அ, உம் முதல் தனிவரிற், சுட்டே.

[வி. 5.]

[இம்மூன்றெழுத்தும் (மொழிக்குப் புறத்தும், அகத்தும்,) முதற்கண் தனித்து (ச் சுட்டுப்பொருள் உணர்த்த)வரிற் சுட்டெழுத்து ஆம்.]

(உ-ம்.) அக்கொற்றன், } DEM. LETTERS. { அவன், } DEM. WORDS.
இக்கொற்றன், } புறத்தும்; { இவன், } அகத்தும் வந்தன.
உக்கொற்றன், } உவன், }

இவ்வுவன் என்பதற்கண் அகம், அறம் என்பதற்கண் அகம்போலப், பின் எழுத்தகனோடு தொடக்க தலின்ற ஒரு பொருள் உணர்த்தாது, வேறலின்ற, சுட்டுப்பொருள் உணர்த்தலின் அகத்து வரும்; இதனையுள் “தனிவரின்” என்றார்.

67. INTERROGATIVE LETTERS—5.

[வினா எழுத்துகள்.]

கூகூ. எய், யா முதலும்; ஆ, ஓ, ஈற்றும்;

ஏ, இரு வழியும் வினா ஆ கும்மே.

[வி. 6.]

[(புறத்தும், அகத்தும், மொழி)முதற்கண் எகரமும், யாவும்; ஈற்றின் கண் ஆகாரமும், ஓகாரமும்; இவ்விரண்டிடத்தினும் ஏகாரமுந் வினாப்பொருள் உணர்த்த வரின்] வினா எழுத்து ஆம்.]

(உ-ம்.) எக்கொற்றன்? } ... ... முதற்கண் வந்தன. INITIAL. } இவையும் அகத்தும், புறத்
யாவன்? } ... ... ஈற்றின் வந்தன. FINAL. } தம் வருவது காண்க.
கொற்றன்? கொற்றனோ? ... ... எகரமும் வந்தன. BOTH.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

68. STRONG OR HARD CONSONANTS—6. [TENUES OR SURDS.]

[வல்லின மெய்எழுத்துகள்.]

கூறு. வல் லினம் க, ச, ட, த, ப, ற, என.

[வி. 8.]

ம் வல்லினம் ஆம்.]

69. WEAK CONSONANTS—6. [NASALS.]

[மெல்லின மெய்எழுத்துகள்.]

கூறு. மெல் லினம் ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, என ஆறே.

[வி. 9.]

[இவ்வாறும் மெல்லினம் ஆம்.]

70. MIDDLE CONSONANTS. [LIQUIDS.]

[இடையின மெய்எழுத்துகள்.]

எடு. இடையினம் ய, ர, ல, வ, ழ, ள, என.

[வி. 10.]

[இவ்வாறும் இடையினம் ஆம்.]

71. RELATIONSHIPS OF LETTERS. PRIMARY LETTERS TAKEN IN PAIRS.

[எழுத்துகளின் இனப்பேதங்கள்.]

எக. ஐ, ஒள, இ, உச் செறிய, முதல் எழுத்

திவ்விண்ண டோர் இனம் ஆய் வரல் முறையே.

[வி. 11. F.]

[(இனம்இல்லாத) ஐகார ஒளகாரங்கள் (ஈகார ஊகாரங்கட்கினம் ஆகிய) இகர உகரங்களைத் தமக்கும் இனம்ஆகப்பொருந்த, முதல் எழுத்துகள் இரண்டிரண்டு ஒரினமாய்வருதல் முறை; ஆதலால், அவை இனஎழுத் தென்றும் பெயர வாம்.]

(உ-ம்.) அ,ஆ; இ,ஈ; உ,ஊ; எ,ஏ; ஐ, இ; ஒ,ஓ; ஒ,ஔ;
க,க; ச,சு; ட,ண; த,த; ப,ம; ய,ர; ல,வ; ழ,ள; ந,ன;
என, இரண்டிரண்டு ஒர் இனமாய் வந்தது காண்க.

72. THE GROUND OF THIS ARRANGEMENT IN PAIRS—5.

[இனம் என்றதற்குக் காரணம்.]

எஉ. தான் முயற்சி, அளவு, பொருள், வடிவான ஒன் ருதி ஓர் புடை ஒப் பினமே.

[தானம் முதலிய இவற்றுள் ஒன்று முதலாக ஒருபுடை ஒத்தலால் இனம் ஆம்.]

(உ-ம்.) அ, ஆ என்பன இரண்டிற்குத் தானம் கண்டம் [கு.75.]

முயற்சி, அங்காத்தல் [கு.76.]

குறிவினது விகாரமே நெடில் ஆதலால் பொருள் ஒன்று;

வடிவு அ, ஆ.

இவை மாத்திரையில் மாத்திரம் ஒத்திரா.

§ ஈ. எழுத்தின் முறை.

73. WHY THE ALPHABET IS ARRANGED AS IT IS.

[எழுத்தினது முறை.]

எஈ. சிறப்பினும், இனத்தினுஞ், செறிந்தீண் டம்முதல் நடத்தல் தானே முறை ஆ கும்மே.

[சிறப்பினும், இனத்தினும் பொருந்தி, இவ்வுலகத்து அகரமுதலாக வழங்குதல் தானே (எழுத்தினது) முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) குறிவினது விகாரம் நெடில், ஆதலால் குறில்முன் நிற்பது சிறப்பினால்.

வலியோர் மெலியோர்க்கு முன்கிறற்போல வல்லெழுத்த முன் நிற்பது சிறப்பினால்.

நெடிலும் மெல்லெழுத்தும் இனமாய்ப் பின்நிற்பது இனத்தினால்.

§ ச. எழுத்தின் பிறப்பு.

74. THE PRODUCTION OF LETTER-SOUNDS.

[எழுத்துகளின் பிறப்பைப்பற்றிய பொதுவிதி.]

எச. நிறை உயிர் முயற்சியின் உள்வளி தூரப்ப, எழும் அணுத் திரள் உரம், கண்டம், உச்சி, முக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின், வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வால் பிறப்பே.

[வி. 18. J.]

[(ஒலிஎழுத்தாகிய காரியத்திற்கு வேண்டுங்காரணங்களின், ஒரு ஆற்றானங் குறைவின்றி) நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால் உண்ணின்ற வளி

II. பங்கு.] I. எழுத்த்திகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

எழுப்ப, எழுஞ்செவிப்புலன் ஆம் அணுத்திரள் ஆனது உரம் முதலிய நான்
கிடத்தையும் பொருந்தி, இதழ் முதலிய நான்கின்தொழில்களால் வெவ்
வேறு எழுத்தாகிய ஒலிகளாய்த் தோன்றுதல் அவற்றின் பிறப்பாம்.]

**75. VOWELS AND LIQUIDS FROM THE THROAT;
NASALS, THE NOSE; TENUES, THE CHEST.**

[முதலெழுத்துகளுக்கு பிறப்பிடம்.]

எரு. அவ்வழி,—

ஆவி இடைமை இட'மிட ரூகும்;

மேவு' மென்மைமூக் குரம்பெறும் வன்மை:

[மேற்கூறிய நெறியாற் பிறக்குங்கால்: ஆவி, இடையினம், என்னும்
இருவகை எழுத்தினது இடம் மிடரூம்; மெல்லினம்மூக்கை இடம்ஆகப்
பொருந்தும்; வல்லினம் நெஞ்சை இடம்ஆகப் பெறும்.]

76. அ, ஆ BY THE MERE OPENING OF THE MOUTH.

[சில எழுத்திற்கு முயற்சிவகையால் பிறப்பு.]

எசு. அவற்றுள்,—

முயற்சியுள் அ,ஆ அங்காப் புடைய.

[மேல் இடம் வகுக்கப்பட்ட முதல் எழுத்துகளுள், அகர ஆகாரங்கள்
நால்வகை முயற்சியுள் அண்ணத்தின் தொழிலாகிய அங்காத்தலை உடைய
வாய்ப் பிறக்கும்.]

77. இ, ஐ, எ, ஏ, ஐ HOW PRONOUNCED.

[சில உயிர் எழுத்துகளை உச்சரிக்கும் முயற்சி.]

எஎ. இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ,அங் காப்போ

டண்பல்-முதன விளிம்புற வருமே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் அங்காப்புடனே முன்னம்பல்லை அடிநாவிளிம்பு
பொருந்தப் பிறக்கும்.]

78. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ BY THE LIPS.

[சில உயிர்எழுத்து உதடுகளின் முயற்சியால் பிறத்தல்.]

எஅ. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, இதழ் குவிவே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் பிறத்தற்கேதுவாகிய முயற்சி இதழ்குவிவாம்.]

79. க, ங; ச, ஞ; ட, ண HOW PRONOUNCED.

[சில மெய்எழுத்துகள் உச்சரிக்கும் முயற்சி.]

எக. க, ங, வும், ச, ஞ, வும், ட, ண, வு' முதல் இடை

| நா அண்ணம் உற முறை வருமே.

[455 சூத்திரங்காண்க.]

[கவ்வும், ஙவ்வும், முதல்நா முதல்அண்ணத்தையும்; சவ்வும், ஞவ்வும், இடைநா இடைஅண்ணத்தையும்; டவ்வும், ணவ்வும், நுனிநா நுனிஅண்ணத்தையும்; பொருந்த இம்முறையே பிறக்கும்.]

80. த, ந DENTALS.

[முன்னம்பல் அடியாகிய இடத்தில் பிறக்கும் எழுத்துகள்.]

அ0. அண்பல் அடி, நா முடி உறத் த, ந, வரும்.

[அண்பல் அடியை நாநுனிபொருந்தத் தவ்வும் நவ்வும் பிறக்கும்.]

81. ப, ம LABIALS.

[ப, ம பிறக்கும் முயற்சி.]

அக. மீகீழ் இதழ் உறப் பம்மப் பிறக்கும்.

[மேல்இதழுங் கீழ்இதழும் பொருந்தப் பவ்வும், மவ்வும் பிறக்கும்.]

82. ய HOW FORMED.

[ய பிறக்கும் முயற்சி.]

அஉ. அடி நா அடி அணம் உற யத் தோன்றும்.

[அடிநா அடிஅண்ணத்தைப் பொருந்த யகரம் பிறக்கும்.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

83. ர, ழ LINGUALS.

[ர், ழ பிறக்கும் முயற்சி.]

அரு. அண்ண நுனி நா வருட ர, ழ, வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநாத்தடவ ரவ்வும், ழவ்வும், பிறக்கும்.]

84. ல, ள HOW PRONOUNCED.

[ல், ள் பிறக்கும் முயற்சி.]

அசு. அண்பல் முதலும் அண்ணமு' முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி, ஒற்றவும், வருடவும்,
லகார ளகாரமாய் இரண்டும் பிறக்கும்.

வும் நீரன்னைப்பொருள். கு. 455 காண்க.]

[அண்பல்முதலை நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்ற லகாரம் ஆகியும், அண்ணத்
தை நாவிளிம்புவீங்கி வருட ளகாரம்ஆகியும், இவ்விரண்டெழுத்தும் பிறக்
கும்.]

85. வ HOW PRONOUNCED.

[வ் பிறக்கும் முயற்சி.]

அரு. மேற்பல் இதழ் உற மேவீடும் வவ்வே.

[மேல்வாய்ப்பல்லைக் கீழ்வாய்உதடு பொருந்த வகரம் பிறக்கும்.]

86. ற, ள HOW PRONOUNCED. ROUGH PALATALS.

[ற், ள் பிறக்கும் முயற்சி.]

அசு. அண்ண நுனி நா நனி உறில் ற, ள, வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநா மிகப்பொருந்தில் றவ்வும், ளவ்வும், பிறக்கும்.]

87. THE PRONUNCIATION OF ஃ AND OF SECONDARY LETTERS.

[சார்பு எழுத்திற்கு இடம் முயற்சி.]

அள. ஆய்தக் கிடந்தலை; அங்கா முயற்சி.

சார்பெழுத் தேனவுந் தம் முதல் அனைய.

[ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடந்தலை, முயற்சி அங்காத்தலாம்; ஒழிந்த சார்பெழுத்துகளும் இடமுயற்சிகள் தம்முதலெழுத்துகளோடு ஒப்பனவாய்ப் பிறக்கும்.]

88. THOUGH GENERAL RULES ARE GIVEN EACH LETTER HAS ITS OWN PRONUNCIATION.

[எழுத்துகளின் பிறப்பிலக்கணத்திற்குப் புறனடை.]

அஅ. எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், உழப்பின்

திரிபுந் தத்தமில் சிறிதுள ஆகும்.

[வி. 18.J.]

[(பலஎழுத்திற்குப் பிறப்பொன்றாகச் சொல்லப்பட்டனவேனும்,) எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் (என்னும் எழுத்திற்குரிய ஒலி) முயற்சியான் ஒன்றற்கொன்று பிறப்புவேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றின்கண் சிறிது சிறிது உளவாம்.]

89. VOWEL CONSONANTS.

[உயிர்மெய் சார்ந்துவரும் ஆறு.]

அக. புள்ளிவிட் ட்வ்வொடு முன் உரு வாகியும்,

ஏனை உயிரோடு ருபு திரிந்தும்,

உயிர் அள வாய், அதன் வடிவொழித் திருவயிற்

பெயரொடும் ஒற்றுமுன் னாய்வரும் உயிர்மெய்.

[வி. 13.]

[மெய் புள்ளியை விட்டு அகரத்தோடு கூடியவழி விட்ட உருவே உருவாகியும், ஒழிந்த உயிர்களோடு கூடியவழி உருவுவேறுபட்டுந், தன்மாத் திரை தோன்றாது உயிர்மாத்திரையே மாத்திரையாய்த், தன்வரிவடிவினது

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

விகாரவடிவே வடிவாய், உயிர்வடிவை ஒழித்து, மெய் உயிர் என்னும் பெயர் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய் என்னும் பெயருடனே, ஒற்றொலிமுன்னும், உயிர் ஒலிபின்னும், ஆகிவரும் உயிர்மெய்எழுத்து.]

90. AYTHAM BETWEEN A SHORT VOWEL AND A HARD VOWEL CONSONANT.

[முற்றாய்தம் வரும் ஆறு.]

கூ0. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரோடு புணர்ந்த வல் ஆறன் மிசைத்தே.
[வி. 12.]

[புள்ளிவடிவினதாய் ஆய்தங் குற்றெழுத்தின் முன்னதாய் உயிரோடு கூடிய வல்எழுத்து ஆறன் மேலதாய் வரும்.]

(உ-ம்.) எஃகு, கஃசு, கஃடு, இருபஃறு, அஃபு, கஃற	} முற்றாய்தம் எட்டு. [சூ. 61.]
[வல்லினவகையால் ஒருமொழிக் கணவந்தது.]	
அஃகடிய, அஃகிணை. [புணர்ச்சி விகாரத்தால் வந்தது.]	
“விலகிக் கி வீங்கிருள் ஒட்டுமே, மாதர் இலகிக் குத்தின் இளம்.”	
[செய்யுள் விகாரத்தால்வந்தது.]	

91. POETICAL PROLONGATION OF THE SOUND OF VOWELS.

[செய்யுளில் உயிர் அளபெடை வரும்ஆறு.]

கூக. இசைகெடில் மொழி முதல், இடை, கடை நிலை நெடில்
அளபெழுமும்; அவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.
[வி. 14.]

[(செய்யுட்கண்) இசைகுன்றில் மொழிமுதலினும், இடையினும், கடையினும்; நின்ற நெட்டெழுத்து ஏழும் அவ்விசை நிறைக்கத் தத்த மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற் றின்பின் அவற்றிற்கினம் ஆகிய குற்றெழுத்துகள் வரிவடிவின்கண் அறி குறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. வராகை, எஇகை, ஊஉகம், பேளகன், தைஇயல், தோஒரை, நெளஉவல்.

[இவை முதனிலை அளபெடை.]

2. படராகை, பரீஇகம், கழுஉமணி, பரோளம், வரோஇயம்,
பரோஒளம், மனௌஉகம்.

[இவை இடைநிலை அளபெடை.]

3. கடாஅ, குரீஇ, குமுஉ, மிலேள, கடைஇ, அரோஒ, அரொளஒ.

[இவை கடைநிலை அளபெடை; ஆக, இடவகையால் உயிரளபெடை இருபத்தொன்று.] [சூ. 61.]

4. குரீஇ, ஆடே, மகடே.

[இவை இயற்கை அளபெடை; மற்றவை செய்கை அளபெடை.]

92. THE POETICAL PROLONGATION OF THE SOUND OF CERTAIN CONSONANTS.

[செய்யுளில் ஒற்றளபெடை வரும் ஆறு.]

கூஉ. ந, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, ஆய்தம்,
அளபாங் குறில் இணை, குறிற்கீழ், இடைகடை;
மிகலே அவற்றின் குறி ஆம், வேறே.
[வி. 11.]

[(செய்யுட்கண் இசைகுன்றின்,) குறில் இணைக்கீழும், குறிற்கீழுமாய், மொழிஇடையினும் ஈற்றினும் நின்ற இப்பத்தொற்றும், ஆய்தமும், (அவ் வோசை நிறைக்கத்,) தம் மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவின் கண் வேறு அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. அரங்கம், ஸுரஞ்சுக, ஸுரன்னை, பருந்த, அரும்பு,
முன்னு, குரல்கள், திரைகள், வாகை.

[இவை குறிலிணைக்கீழ், மொழி இடையில் அளபெடுத்தன.]

2. மங்கலம், மஞ்சுக, மண்ணு, பந்த, எலகிசு.

[இவை குறிற்கீழ், மொழி இடையில் அளபெடுத்தன.]

3. பாணன், மாமம், நலன்ன, குரல், திரள்.

[இவை குறிலிணைக்கீழ், மொழியீற்றில் அளபெடுத்தன.]

4. மன்ன, அம், பொன்ன, கல், கொள்.

[இவை குறிற்கீழ், மொழியீற்றில் அளபெடுத்தன.]

ஆய்தம் மொழியின் இதழில் குறிலிணைக்கீழும் குறிற்கீழும்வரா; அவ்விரண்டையும் விலக்கி
(4 × 11 = 44 - 2 = 42) ஒற்றளபெடை நர்பத்திரண்டாம். [சூ. 61.]

93. SHORTENED இ.

[குற்றியல் இகரம் வரும் ஆறு.]

கௌ. யகரம் வரக்குறள் உத்திரி இகரமும்,
அசைச்சொல் மியாவின் இகரமுங் குறிய.

[வி. 24.]

[யகரம் வருமொழிக்கு முதல் ஆகி வர, நிலைமொழிக்கு ஈறுகின்ற குற்றியல் உகரம் திரிந்த இகரமும், மியா என்னும் அசைச்சொல்லின் கண் இகரமுங் குற்றியல் இகரங்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நாகு + யகரம் வரவியாறு. [முதலியவும் அவ்வாறு. கு. 94 காண்க.]
கேனமியா, செயமியா.

தே [குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறாவும், அசைச்சொல் மியாவிலும் குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழாம். கு. 61 காண்க.]

94. SHORTENED உ. [SEE 164.]

[குற்றியல் உகரம் வரும் ஆறு.]

கூசு. நெழிலோ டாய்தம் உயிர், வலி, மெலி, இடை,
தொடர்மொழி இறுதி வன்மைஊர் உகரம்
அஃகும்; பிறமேல் தொடரவும் பெறுமே.

[வி. 15.]

[தனிநெடில் ஏழுடனே, ஆய்தம் ஒன்றும், (மொழிஇடை ஈறுகளின் வரப்பெறாத ஓளகாரம் ஒழித்து ஒழிந்த) உயிர்பதினொன்றும், வல்லெழுத் தாறும், மெல்லெழுத்தாறும், (வல்லெழுத்துகளோடு தொடராத வகரம் ஒழித்து ஒழிந்த) இடை எழுத்தைத்தும், ஆகிய முப்பத்தாறு எழுத்தினுள் யாதானும் ஒன்று ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாய்த்தொடரப்பட்டு, மொழிஇறு திக்கண் வல்எழுத்துகளுள் யாதானும் ஒன்று பற்றுக்கோடாக அதனை ஊர்ந்து வரின், அவ்வுகரம் தன்மாத்தினாயிற் குறுகும்; அது தன்மாத்தினா யில் குறுகுதற்கும் மொழி நிரம்புதற்கும் காரணம்; இவ்வோரெழுத்துத் தொடர் தன்மாத்தினாயின் அமையாது பிற எழுத்துகளுள் ஒன்றும் பலவு மேலே தொடரவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) நாகு, காசு, கூடு, காது, காபு, காறு..... நெழிறெடர்..... (சு.)
எலிகு, கலிசு, கலிடு, இருபலி, அலிபு, கலிறு..... ஆய்தத்தொடர்..... (சு.)
வாகு, பலாசு, முருடு, எருது, டாசு, கயிறு..... உயிர்ந்தொடர்..... (சு.)
கக்கு, கச்சு, கட்டு, கத்த, கப்பு, கற்ற..... வன்றெடர்..... (சு.)
கக்கு, பஞ்சு, வண்டு, பன்ற, அம்பு, கன்ற..... மென்றெடர்..... (சு.)
ஆய்கு, ஆய்சு, ஆய்து, ஆய்பு..... இடைத்தொடர்..... (சு.)

ஆசு, குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறான்காரும். முப்பத்தாறு என்பது பொதுப்படக்கூறினர்.
[கு. 61 காண்க.]

95. SHORTENED ஐ AND

[ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கங்கள் வரும் ஆறு.]

தற் சுட் ட்ளபொழி ஐம் மூ வழியும்

நையும்; ஒளவு' முதல் அந் றுக்கும்.

[வி. 15. I.]

[ஐகாரம் தன்னைக் கருதித் தன்பெயர் கூறும் அளவில் குறுகாது; ஒழிந்த மொழிமுதல், இடை, கடை என்னும் மூன்றிடத்துமன்னும் பின்னும் இரு மருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்தினாயிற் குறுகும். ஒளகார முந்தன்பெயர்கூறும் அளவிற் குறுகாது; ஒழிந்தமொழிமுதற்கண் பின் வரும் எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்தினாயிற் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. ஐப்பசி, மைப்புறம். ... .. மொழிமுதலில்.
2. இறைவன், பொறையன். ... .. மொழியிடையில்.
3. குறை, தினை. ... .. மொழியீற்றில். }

4. மௌவல்

96. SHORTENED ம்.

[மகரக்குறுக்கம் வரும் ஆறு.]

கூசு. ண,ன,முன்னும் வல்கான் மிசையு' மக் குறுகும்.

[வி. 15. I.]

[ணகார னகாரங்களின் ஒன்று நின்று தொடர்ந்திட, அதன்முன் வரி னும்; வகாரம் வந்து தொடர்ந்திட, அதன்மேல் நிற்பினும் மகரம் (தன் அனாமாத்தினாயிற்) குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. மருவினும் எல்லாம் மருண்ம், } 120, 341 குத்திரங்கள் காண்க.
2. திசைஅறி மீகாமனும் போன்ம். }
3. தரும் வளவன்.

97. SHORTENED கி.

[ஆய்தக்குறுக்கம் வரும் ஆறு.]

கூஎ. ல,ள,ஈற் றியைபின் ஆம் ஆய்தம் அஃகும்.

[வி. 15. I.]

[லகார ளகார ஈற்றுப்புணர்ச்சியினால் வரும் “குறில் வழி ல,ள,த்தல் வணையின் ஆய்தம் ஆகவும் பெறுஉம்,” என்ற ஆய்தம் இருமருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்அனாமாத்தினாயில் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) கல் + தித = கலீரீத.
மூல் + தித = முகீகத.
[228 குத்திரங்கள் காண்க.]

§ ௫. எழுத்துகளின் உருவம்.

98. எ AND ஒ, AS WELL AS MUTE CONSONANTS, SOMETIMES HAVE A DOT.

[புள்ளி வழங்கும் ஆறு.]

கூடி. தொல்லை வடிவின் எல்லா எழுத்தும்; ஆண்
டெய்தும் எகாரம் ஒ காரமெய் புள்ளி.

[எல்லா எழுத்தும் பல்வேறுவகைப்பட வரைந்து வழங்கும் பழைய வடிவினை உடையவாம். அவ்வடிவின்வாய் வழங்கும் இடத்துத் தனித் தும் உடம்பூர்ந்தும் வரும் எகாரமும், ஒகாரமும், தனிமெய்களும், இயல் பாய புள்ளியைப் பிற்காலத்தொழித்து வரைந்து, ஏகார ஒகாரங்களோடும் உயிர்மெய்களோடும் ஐயப்படவழங்கும் வழக்கினை உடைய அன்றித், துணியப்படும் தொல்லைவடிவினது உறுப்பாய புள்ளியைப் பெறும்]

(உ-ம்.) எ, ஏ; ஒ, ஓ; கெ, கே; கொ, கோ; கெ, க்; க, க்.

§ கூ. எழுத்துகளின் மாத்திரை.

99. QUANTITY.

[அந்தந்த எழுத்துகளுக்கு மாத்திரை இவ்வளவென்பது.]

கூகூ. மூன்றுயிர் அளபிரண் டா' நெடில்; ஒன்றே

குறிலோ டைஒளக் குறுக்கம், ஒற்றள

பனாஒற் றி, உக் குறுக்கம், ஆய்தம்;

கால் குறள் மஃகான் ஆய்த் மாத்திரை. [எழு: மாத்திரை.]

[வி. 16.]

[உயிர்அளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்றும்; நெடிலுக்கு மாத்திரை இரண்டாம்; குறிலுக்கும், ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒளகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபெடைக்கும், தனித்தனி மாத்திரை ஒன்றும்; ஒற்றிற்கும், குற்றியல் இகரத்திற்கும், குற்றியல் உகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும், தனித் தனி மாத்திரை அனாஆம்; மகரக்குறுக்கத்திற்கும், ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை கால்ஆம்.]

100. A MEASURE.

[மேற்சொல்லிய மாத்திரைக்கு அளவு.]

க00. இயல்பெழு மாந்தர் இமைநொடி மாத்திரை.

[மாந்தருடைய இயல்பாகவே எழும் இமைப்பொழுதும், நொடிப்பொழுதும், ஒருமாத்திரை என்னும் வரையறைப்பொழுதாம்.]

101. LETTERS LENGTHENED INDEFINITELY.

[மாத்திரை வரைஅறுத்துச் சொன்ன எழுத்துகளுக்குப் புறனடை.]

க0க. ஆவியும் ஒற்றும் அளபிறந் திசைத்தலும்
மேவும், இசை விளி பண்டமாற் றுதியின்.

[(முதல், சார்பனைத்தும் ஆய) ஆவியும், ஒற்றும், (மேற்கூறிய) அளவி றந்து மிக்கொலித்தலையும் பொருந்தும், இசை விளி பண்டமாற்று முதலி யவற்றின்கண்.]

(உ-ம்.) காவல் உழவர் கடுக்கன்துப் போர்வுறி
நாவலோ ஒலுவென் நிசைக்கு நாட்டுரை—
மாவலவன்
கொல்யானை மேலிருந்த கடந்திரைத்தாற் போலுமே
நல்லாணைக் கோகடுவெ லி நாடு.

§ எ. மொழிக்கு முதலாகும் எழுத்துகள்.

102. INITIAL LETTERS: GENERAL RULE.

[மொழிக்கு முதலாகநிற்கும் எழுத்தைப்பற்றிய பொதுவிதி.]

க0உ. பன்னீர் உயிருங், க,ச,த,ந, ப,ம,வ,ய,
ஞ,ங,ஈர், ஐந்துயிர் மெய்யு' மொழி முதல்.
[வி. 18. J.]

[பன்னிரண்டு உயிரும், உயிர்ஊர்ந்த இப்பத்துமெய்யும், மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

103. WHEN ல் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[மேற்கூறிய பொதுவிதிக்குச் சிறப்புவிதி.]

க0௩. உ, ஊ, ஒ, ஓ, அலவொடு வம் முதல்.

[இந்நான்கும் அல்லாத எட்டுயிரோடும் வகரம் மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) லளி, லாவி, லீவி, வீவி, வெவி, வேலி, வைக்கோல், வெளவால்.

104. WHEN ய் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதவும் அது.]

க0௪. அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓள, யம் முதல்.

[இவ்வாறுயிரோடும் யகரம் மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) யவனா, யாலை, யுகம், யுகி, யோகம், யெவனம்.

105. WHEN ஞ் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதவும் அது.]

க0௫. அ, ஆ, எ, ஒவ்வோ டாகு' றும் முதல்.

[இந்நான்கு உயிரோடும் ஞகரம் மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) ஞமலி, ஞாலம், ஞெயிழி, ஞோக்கல்.

106. WHEN ங் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதவும் அது.]

க0௬. சுட்டியா, எகர வினாவழி அவ்வை
ஒட்டி ஙவ்வு' முதல் ஆ கும்மே.

[மூன்றுசுட்டும், யாவினாவும் எகரவினாவும், ஆய இடைச்சொற்களின்
பின் அகரத்தை ஒட்டி ஙவ்வு மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) அங்மனம், இங்மனம், உங்மனம், எங்மனம், யங்மனம்.

நீ அ. மொழிக்கீறும் எழுத்துகள்.

107. FINAL LETTERS: [24.] GENERAL RULE.

[எழுத்துகள் மொழிக்கு இறும் இலக்கணத்தைப் பற்றிய பொதுவிதி.]

க௦௭. ; ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, மெய்;
சாயும் உகரநால் ஆறும் ஈறே.

[வி. 18. J.]

[(தனித்தும் ஒற்றோடும் வரும்) ஆவிமுதல்ஆக இங்ஙனம் கூறிய இரு பத்துநான்கெழுத்தும் மொழிக்கு ஈறும்.]

- (உ-ம்.) 1 ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ கடமெய் அ, இ, உ; வீனும் ஏ; உஊ உருபடியாவ
ஒ; வீன, பலா, கரி, கடு, சே, தை, சோ, கௌ
2. உரிசு, மண, பொருள், மாம, பொன, வேய, வோ, வேல், தெய், வீழ், வார், அகிலு.

108. WHEN SHORT LETTERS AND ஓ ARE FINAL: SPECIAL RULE.

[மேற்கூறியதிற்குச் சிறப்புவிதி.]

க௦௮. குற்றுயிர் அளபின் ஈறும்; எகர'மெய்
யோடே லாதொந் நவ்வோ டாம்; ஓள
ககர வகரமோ டாகும் என்ப.

[குற்றுயிர்ஆனது அளபெடையின்கண், வரிவடிவின் அறிகுறியாய்த், தனித்து ஈறும்; எகரம் மெய்யோடு ஈறுகாது; ஒகரம் நகரம் ஒன்றுடன் ஈறும்; ஓளகாரம் ககரவகரங்கள் இரண்டிடனும் ஈறும் என்று சொல்லுவார் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆஅ, ஆஊ; ஓசா; ஓன, ஓவ.

109. IN VOWEL CONSONANTS, THE CONSONANT IS FIRST ACCORDING TO THE PRONUNCIATION

[எழுத்தினது முதலும் இறும் ஆம் ஆறு.]

க௦௯. நின்றநெறியே உயிர் மெய்யம் முதல் ஈறே.

[உயிர்மெய்யினது முதல்யாது, அதன் ஈறுயாது எனின், ஒற்றமுன்னும் உயிர்பின்னுமாய் ஒலித்து நின்றநெறியே, மெய்யதன்முதல்கும், உயிர் அதன் ஈறும்.]

§ கூ. மொழிக்கு இடையாகும் எழுத்துகள்.

110. LETTERS COMING TOGETHER IN WORDS. க, ச, த, ப DO NOT COALESCE WITH OTHER CONSONANTS, BUT OCCUR DOUBLED. OF THE OTHER 14, ர, ழ ARE NEVER DOUBLED. THE OTHER CONSONANTS OCCUR DOUBLED AND IN COMBINATION WITH OTHERS. FOR VOWEL-CONSONANTS THERE IS NO RULE.

கக0. க,ச,த,ப, ஒழித்தார் ஏழன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ர,ழ,ஒழித் தீரோட்
டாகும்; இவ்விருபான் மயக்கு' மொழி இடை
மேவும்; உயிர்மெய் மயக்கள வின்றே.

[வி. 18. J.]

[(மெய்பதினெட்டனுள்) க,ச,த,ப, என்னும் நான்கையும் ஒழித்த பதினான்குமெய்யும், பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம் (வேற்றுநிலை) மெய்ம்மயக்கம்ஆம். ரகார ழகாரம் என்னும் இரண்டினையும் ஒழித்து ஒழிந்த பதினாறுமெய்யுந் தம்மோடு கூடுங்கூட்டம் உடனிலை (மெய்ம்மயக்கம்) ஆம். இவ்விருன்பகுதிமயக்கமும் மொழிக்கு இடையேவரும். இவ்வாறு மெய்யுடன் மெய்ம்மயங்குதல் அன்றி உயிருடன்மெய்யும், மெய்யுடன்உயிரும் மாறி, உயிருமெய்யுமயங்கும் மயக்கத்திற்கு வரையறை இன்று, வேண்டிய ஆறே மயங்கும்.]

(உ-ம்.) 1. கக்கு, கச்சு, பத்து, செப்பு. [தம்மோடுதாமே மயங்கின.]

2. சேத்தல், லாத்தல். [தம்மோடு பிறவே மயங்கின.]

3. அங்ஙனம், அங்கு; மஞ்ஞை, மஞ்சு; அட்டம், வட்டல்;

வண்ணம், வண்டு; வெகரீர், வேகது; அம்மை, அம்பு;

வெய்யர், வெயது; வெல்லம், வெல்க; தெவ்வர், தெவ்யாது;

கொஞ்சல், கொஞ்சு; கற்றல், கற்பு; அண்ணை, அண்பு.

[தம்மோடுதா
மும் பிறவும்
மயங்கின.]

111. ங் MAY PRECEDE க், AND வ் MAY PRECEDE ய்.

[வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்தைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

ககக. ஙம்முன் கவ்வாம்; வம்முன் யவ்வே.

[ஈகரம் முன்னர்க் ககரமும்; வகரம் முன்னர் யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கக்கன்; தெவ்யாது.

112. AFTER ரு AND ந் MAY COME ச், த் RESPECTIVELY; AND ய் AFTER BOTH.

[இதுவும் அது.]

ககஉ. ரு, ந, முன் தம் இனம், யகரோமா டாகும்.

யம் முன்னருந் தமக்கினமாகிய சகர்தகரங்களும், யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கஞ்சன், ஊஞ்சாத; கந்தன், பொருந்தாத.

113. க், ச், ப் MAY COME AFTER ட் AND த்.

[இதுவும் அது.]

ககந. ட, த, முன் க, ச, ப, மெய்யுடன் மயங்கும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னருந் க, ச, ப என்னும் மூன்றுமெய்யும் இணங்கி மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கட்கம், கட்சி, தட்டம்; கற்க, கற்கிறார், கற்ப.

114. AFTER ண் AND ன் MAY COME ட், த், க், ச், ஞ், ப், ம், ய் AND வ்.

[இதுவும் அது.]

ககசு. ண, ன, முன் இனங், க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வவ்வுரும்.

ய்முன்னருந் தமக்கு இனமாகிய ட, தக்களுந், க, ச, ந, ப, ம, ய, வ, என்னும் ஏழுமெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) 1. லீண்டு, வெண்கலம், வெண்சேற, வெண்குமலி, வெண்பல், வெண்மலர், மண்பாத, மணவலித.

2. புன்றல், புன்கண், புன்செய், புன்குமலி, புன்பலிர், புன்மலர், பொன்பாத, பொனவலித.

115. AFTER ம் MAY COME ப், ய், வ்.

[இதுவும் அது.]

மம்முன் ப, ய, வ, மயங்கும் என்ப.

[மகரமெய் முன்னர்ப் பகர யகர வகரங்கள் மயங்கும் என்றசொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) கலம் பொதி. கலம் பாத. கலம் கலித.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I) எழுத்தியல்.

116. AFTER ய், ர் AND ழ் THE 10 INITIAL CONSONANTS MAY COME. [சூ. 102.]

[இதுவும் அது.]

ககக். ய, ர, ழ, முன்னர் மொழிமுதல் மெய்வரும்.

[இம்முன்று மெய்முன்னரும் மொழிக்குமுதற்கு விதந்து கொண்ட பத்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேய் } கடித, சிறித, தீத, பெரித, நீண்டத, மாண்டத, ஞானத, யாத, வலித.
வேர் }
வீழ் }

செய்குமுல், ஆர்க்கோடி, பாழ்வண்ணை. [சூ. 224.]

117. AFTER ல் AND ன் ARE FOUND க், ச், ப், வ், ய்.

[இதுவும் அது.]

ககௌ. ல, ள, முன் க, ச, ப, வ, ய ஒன் றும்மே.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னருங் க, ச, ப, வ, ய என்னும் ஐந்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேல் } கடித, சிறித, பெரித, வலித, யாத.
வாள் }

118. ALL EXCEPT ர் AND ழ் MAY BE FOUND DOUBLED. [COMP. சூ. 110.]

[உடனிலை மெய்ம்மயக்கத்திற்குச் செப்புவிதி.]

ககடி. ர, ழ அல்லன தம்முன் தாம்உட னிலையும்.

[ரகார முகாரம் அல்லன (ஆகிய வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்துள் கூறிய பன்னிரண்டுமெய்யும், உடனிலைக்கே உரிய க, ச, த, ப, நான்கும்,) தம் முன் தாம் உடனின்ற மயங்கும்.]

(உ-ம்.) அக்கம், அக்னம், அச்சம், அஞ்ஞானம், அட்டை, அண்ணா, அத்தை, அச்சிலம், அப்பம், அம்மை, அப்பன், அல்வி, அன்னை, அன்னல், அற்றம், அன்னை.

119. WHAT DOUBLE LETTERS MAY FOLLOW ய், ர், ழ்.

[தனிமெய்யுடன் தனிமெய்யாய் மயங்குவன இவை. மொழிக்கு உறுப்பாக
மயங்காதன இவை.]

ககக. ய, ர, ழ ஒற்றின்முன் க, ச, த, ப, ங, ஞ, ந, ம,
சர்ஒற் றும்; ர, ழத் தனிக்குறில் அணையா.

[ய, ர, ழ என்னுமூன்றெற்றும் இவற்றின்முன் மயங்கும் என விதித்த
பத்தொற்றுள் இங்ஙனம் கூறிய எட்டொற்றுள் தனிமெய்யும் உயிர் ஊர்ந்த
மெய்யுமாய், மயங்குவன அன்றி, ஈரொற்றாயும் மயங்குவனஆம். ரகார
முகார ஒற்றுந் தனிக்குறிலும் மயங்குந் தன்மையஆயினும் மொழிக்குறுப்
பாக வருவதும் நிற்பதுமாய் மயங்கா.]

(உ-ம்.) சேய் }
சேர் } கருறை, சிறை, தலை, ப்புறம். [க, ச, த, ப ஈ ஒற்றுயின்றன.]
வீழ் }

செய்க்குழல், ஆக்கோடு, பாழ்வெறு. [கு. 224.]
தேய்க்குதது, உச்சுநிறை, பாழ்க்குணை. [உ, ஞ, த, ம ஈரொ
காய்த்தனம், சேர்த்தனம், வாழ்த்தனம். [வி. 79.] } றுறுயின்றன.]
செய்ப்புரம், ஈம்புணை, பாழ்ப்பதி.

120. ல், ள் WHEN CHANGED IN POETRY INTO ன் AND ண் MAY BE
FOLLOWED BY ம்.

[செய்யுளில் இர் ஒற்றாய் நிற்பன இவை.]

கூஉ௦. ல, ள மெய் திரிந்த ன, ண முன் மகார'
நைந்தீர் ஒற்றும், செய்யுள் உள்ளே.

[லகார ளகார ஒற்றுத் திரிந்த னகார ணகாரங்களின் முன்வரும் மகர
ஒற்று, முன்னர்க்கூறிய ஆறே, குறுகி, அவற்றுடன் ஈரொற்றுடனிலை ஆம்,
செய்யுள் அகத்து.]

(உ-ம்.) திசை யறி யீகாணும் போன்றம். [போலும்.]
மயிலிவன் மாத் மருணம். [மருளும்.]

[கு. 96 காண்க.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

**121. WHEN LETTERS EXPRESS THEIR OWN NAMES THEY ARE NOT
BOUND BY THESE RULES.**

[மொழியின் முதல் இடை இறு ஆகிய மூன்று நிலைகளுக்கும் ஆவதோர் புறனடை.]

கஉக. தம்பெயர் மொழியில், முதலு' மயக்கமும்,
இம்முறை மாறியும் இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தம்பெயர்களை மொழிந்து, நிலைமொழி வருமொழி ஆகப் புணர்க்கும் இடத்தெல்லாம் மொழிமுதற்கும் இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் முதல் ஆம்; மயக்கத்திற்கு இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) “அவற்றை, லக்கைன் முன்னர் பவ்வந்தோன்றும்,”
[என்றில், லகாம், மொழிக்கு முதலாகியும், அவற்றை என்ற உன்
இதழியிலே சிற்ற வகா ஒற்றேடு மயங்கியும் சிற்றது.]

§ ௧௦. எழுத்துகளின் போலி.

122. FINAL ம் SOMETIMES BECOMES ன்.

[மொழியின் கடையில் உண்டாகும் போலி.]

கஉஉ. மகர இறுதி அஃறிணைப் பெயரின்
னகாமோ ற்றழா நடப்பன உளவே.

[வி. 17.]

[பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்களினிடத்து இறுதி மகரம் நகரத்தோடு
ஒத்து நடப்பன உள ஆம்.]

(உ-ம்.) அகம்—அகன். (இது நொழிஇறுதியிப்போலி.)

123. அ AND ஐ INTERCHANGED IN THE BEGINNING AND MIDDLE OF WORDS.

[மொழிமுதல் போலியும், மொழி இடைப்போலியும்.]

கஉஈ. அ,ஐ முதல் இடை ஒக்குஞ் ச, ஞ,ய முன்.

[வி. 17.]

[மொழி முதலினும், இடையினும், அகர ஐகரங்கள் வேற்றுமை
ன்றி ஒத்து நடப்பன ஆம், சகர ஞகர யகரங்கட்கு முன்னர் வரும்
ஆயின்.]

(உ-ம்.) பசல்... .. பைசல். அமச்ச... .. அமைச்ச.
மஞ்ச... .. மைஞ்ச.
மயல்... .. மையல். அரயர்... .. அரையர்.
(மொழிமுதற்போலி.) (மொழிஇடைப்போலி)

124. ற் CHANGED INTO ஞ்.

[மொழிஇடைப் போலி.]

கஉச. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி
ஞஃகான் உறழும், என்மரும் உளரே.

[வி. 17.]

[(மொழியிடைக்கண்) சிலவிடத்து ஐகாரத்தின் பின்னும், யகர ஒற்றின்
பின்னும் (இயல்பாய் வரும்) நகரத்தோடு ஞகரம் உறழும், என்றுசொல்லு
வாரும் உளர்.]

(உ-ம்.) ஐஃதற... .. ஐஃதற.
செய்க்கிற... .. செய்க்கிற.

[இப்போலி அருவி வரும்.]

சென்ருண்டு, சாவிற-லாவிற, ஆற-யற, என மொழி முதலிலும் போலி வரும்.

125. அ+இ=ஐ; அ+ய்=ஐ; அ+உ=ஒள; அ+வ்=ஒள.

[எழுத்துப் போலி.]

கஉரு. அம் முன் இகரம் யகரம் என்றிவை
எய்தின் ஐ, ஒத் திசைக்கும்; அவ்வோ
டுவ் வும், வவ் வும் ஒள ஓர் அன்ன.
[வி. 17.]

[அகரத்தின் முன்னர் இகரமும் யகரமும் (தம்முள்ஒத்து) எய்தின் ஐ
என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்; அகரத்தோடு உகரமும் வகரமுந் (தம்
முள் ஒத்து ஒருதன்மையஆக எய்தின்) ஒள என்னும் நெட்டெழுத்தொலிக்
கும்.]

(உ-ம்.) அஇ=ஐ.

“தம் வேல் களிற்றெடு போக்தி வருபவன
மெய வேல பறியா நகும்.” [கை.]

“அவ்விய நெஞ்சத்தான ஆக்கமுஞ் [ஒளவியம்.]
செவ்வியான கேடு’ கிளைக்கப்படும்.”

§ கக. எழுத்துகளின் சாரியைகள்.

126. THE PARTICLES ASSUMED BY LETTERS IN NAMING THEM.

கஉகூ. மெய்கள் அகரமு’ நெட்டுயிர் காரமும்,
ஐ, ஒளக் கானும், இருமைக் குறில் இவ்
விரண்டொடு கரமும் ஆஞ் சாரியை பெறும் பிற.

[மெய்கள் அகரச்சாரியையும், நெட்டுயிர்கள் காரச்சாரியையும், அவற்
றன் ஐகார ஒளகாரங்கள் காரச்சாரியையுடனே கான்சாரியையும், உயிர்க்
குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலுங் காரம், கான், என்னும் இவ்விரண்டினே
கரச்சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ககரம், ஆகாரம், ஐகான், ஒளகான்.
அகாரம், அகிகான், அகரம்.

127. LETTERS WHEN TAKEN TOGETHER IN WORDS ARE STILL SUBJECT
TO THE ABOVE RULES.

[இந்த இயனுக்குப் புறனடை.]

கஉஎ. மொழி ஆய்த் தொடரினு' முன் அனைத் தெழுத்தே.

[இவ்வெழுத்துகள் பதமாயினும், அப்பதந் தம்மோடும் உருபோடும் புணரினும் அவற்றாற்பிறழாது, முன்னர்க்கூறிய அப்பத்திலக்கணத்தையும்கூறிய ஆம்.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

ந ன் னூ ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(II.) பதவியல்.

[புறத்திலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

[க.] தமிழ் மொழி ஆக்கம்.

§ க. பதம்.

128. WORDS.

[எழுத்தினால் பதம் ஆவதும் அதன் வகையும்.]

கஉஅ. எழுத்தே தனித்துந், தொடர்ந்தும் பொருடரில்
பதம் ஆம்; அது பகாப் பதம், பகு பதம் என
இருபால் ஆகி, இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தாமே ஒவ்வொன்று தனித்தும், இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தும், பிறபொருளைத் தரும் ஆயின், அது பதம் ஆம்; அப்பதம் பகாப் பதம் எனவும், பகுபதம் எனவும் இரண்டு பகுதியாகி நடக்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

129. WORDS OF ONE LETTER: (42.)

[ஒர் எழுத்தொரு மொழி இந்த நூற்பத்திரண்டும்.]

கஉக. உயிர், மவில் ஆறும்; த, பநவில் ஐந்தும்;

க, வ, ச, னி னாலும்; யவ்வில் ஒன்றும்;

ஆகு' நெடி னெ, து, வாங்குறில் இரண்டோ
டோர் எழுத் தியல் பதம் ஆறேழ் சிறப்பின.

[உயிர்வருக்கத்தும் (6), மவ்வருக்கத்தும் (6), அவ்வாறும்; தவ்வருக்கத் தும் (5), பவ்வருக்கத்தும் (5), நவ்வருக்கத்தும் (5), ஐவ்வைந்தும்; கவ்வ ருக்கத்தும் (4), வவ்வருக்கத்தும் (4), சவ்வருக்கத்தும் (4), நந்நான்கும்; யவ்வருக்கத்தொன்றும் (1); ஆகும் நெட்டெழுத்தான் ஆகியமொழி நாற்ப தும், நொவ்வும், துவ்வும் (2), ஆகுங் குற்றெழுத்தான் ஆகிய மொழி இரண்டு டனே ஓர்எழுத்தான் ஆகிய மொழி இந்நாற்பத்திரண்டும் சிறப்பினஆம்.]

(உ-ம்.)	(1.)	ஆ.	ஈ.	ஊ.	ஏ.	ஐ.	ஒ.	=6
	(2.)	மா.	மீ.	மூ.	மே.	மை.	மோ.	=6
	(3.)	தா.	தீ.	தூ.	தே.	தை.	தோ.	=5
	(4.)	பா.	பீ.	பூ.	பே.	பை.	போ.	=5
	(5.)	நா.	நீ.	நூ.	நே.	நை.	நோ.	=5
	(6.)	கா.	கீ.	கூ.	கே.	கை.	கோ.	=4
	(7.)	வா.	வீ.	வூ.	வே.	வை.	வோ.	=4
	(8.)	சா.	சீ.	சூ.	சே.	சை.	சோ.	=4
	(9.)	யா.	யீ.	யூ.	யே.	யை.	யோ.	=1
	(10.)	கொ.	கூ.	கூ.	கூ.	கூ.	கூ.	=2
								42

130. UNCOMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 7 LETTERS;

COMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 9 LETTERS.

[தொடர் எழுத்தொரு மொழி.]

கரு. பகாப்பதம் ஏழும், பகுபதம் ஒன்பதும்,

எழுத்தீ ருகத் தொடரும் என்ப.

[வி. 122.]

[பகாப்பதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஏழுஎழுத்தீரகவும்; பகுபதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீரகவுந், தொடரும் என்று சொல் லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி. [பகாப்பதம்.]

உனி, உணர், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன்,

அங்கத்தான், உத்திரட்டாதி, உத்திரட்டாதிபான்..... [பகுபதம்.]

11. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (11.) பதவியல்.

§ 2. பகாப்பதம்.

131. UNCOMPOUNDED WORDS.

[பகாப்பதம் இன்ன என்பதம், இவ்வளவின என்பதம்.]

கருக. பகுப்பால் பயன் அந் நிமிசுநி ஆக,
முன்னே ஒன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர், வினை, இடை, உரி, நான்கும் பகாப்பதம்.

[பகுபதம் போல் இதனைப் பகுத்துப்பார்க்கின், அப்பகுப்பால் பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்பின் பயன் வினைவதின்னிக், காரணத்தால் வரும் அப்பதம்போலாது, இடுகுறியாய்ப், பகுதிவிசுதிமுதலிய ஆறுறுப்பானும் பின்பு முடிக்கப்படும் அப்பதம் போலாது; படைப்புக்காலந் தொட்டு ஒன்றாய் முடிந்து நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச் சொல், உரிச்சொல், என்னும் நான்கும் பகாப்பதம் ஆம்.]

(உ-ம்.) பனை, சீர்..... பெயர்ப்பகாப்பதம்.
கட, கா..... வினைப்பகாப்பதம்.
மன், மறி..... இடைப்பகாப்பதம்.
உறு, கறிநனி..... உரிப்பகாப்பதம்.

§ 11. பகுபதம்.

132. COMPOUNDED WORDS.

[பகுபதம் இன்ன என்பதம், இவ்வளவின என்பதம்.]

கருஉ. பொருள், இடங், காலஞ், சினை, குணந், தொழிலின்,
வருபெயர், பொழுது கொள் வினைபகு பதமே.

[இவ்வளங் கூறிய பொருள் ஆதி ஆறுங் காரணம் ஆக வரும் பெயர்ச் சொற்களுந், தெரிநிலையாயுங் குறிப்பாயுங் காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச் சொற்களும் ஆகிய இரண்டும் பகுபதம் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) பெண்ண..... (பென் + அன்) ... பொருள்.
அகத்தன்..... (அகம் + அன்) இடம்.
ஆதிரையான..... (ஆதினா + ஆன) காலம்.
கண்ணன்..... (கண் + அன்) சினை.
கரியன்..... (கரு + அன்) குணம்.
ஊண்..... (ஊண் + அன்) தொழில்.

(2.) கடத்தன். } இவை முக்கால வினைமுற்றப்பகுபதம்.
கடக்கினருன். }
கடப்பான்.

[முதலியவும் அன்ன.]

133. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS.

[பகுபத உறுப்புகள் இவ்வளவின என்பது.]

ககந். பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை,
சந்தி, 'விகாரம், ஆறினும் ஏற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும் எப். பதங்களும்.

[மரட்டுதெரிந்தொழுகல் எனவும் உத்தி. கு. 14.]

[வி. 123.]

[இங்ஙனங் கூறிய “பகுதி” முதலிய ஆறு உறுப்பினுள்ளும், இப்பதப் பொருள் அமைதிக் கேற்பனவற்றைக் கருதி, அறிவுடையோரார் கூட்டி முடிப்ப, எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும் முடியும்.]

§ ச. பகுதி.

134. THE ROOT: GENERAL RULE.

[பகுதிகள் இவை.]

ககந். தத்தம் பகாப்பதங் களே பகுதி ஆகும்.

[வி. 76.]

[பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும், வினைப்பகுபதங்களுள்ளும், தத்தம் முதலான ஆறு பகாப்பதங்களே அவற்றின் பகுதி ஆம்.]

135. ABSTRACT NOUNS (USED AS ROOTS) DENOTING QUALITY: SPECIAL RULE.

[பண்புப்பகுதிகளுக்குச் சிறப்புவிதி.]

ககந். செம்மை, சிறுமை, சேய்மை, தீமை,
வெம்மை, புதுமை, மென்மை, மேன்மை,
திண்மை, உண்மை, நுண்மை, இவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

[வி. 94.]

[இங்ஙனங் கூறிய பதினொன்றும்; இவற்றிற்கெதிரான வெண்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமைகளும்; (பெருமை, அணிமை, நன்மை, தண்மை, பழமை, வன்மை, கீழ்மை, நொய்மை, இன்மை, பருமையும்)]

இவை போல்வன பிறவுஞ்; (சொல் நிலையால் பகுபதங்கள் ஆயினும், பகுதிஆய) பண்புப் பொருளினின்றும் வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத நிலைப்பதம் ஆம்.]

136. VARIOUS CHANGES OF THESE WORDS WHEN USED AS ADJECTIVES.

[இப்பண்புப். பகுதிகளுக்கு உண்டாகும் விகாரங்கள்.]

கருக. ஈறு போ தல் இடை உகரம் இய் யாதல்,

ஆதிநீ டல், அடி அகரம் ஐ ஆதல்,

தன் ஒற் றிரட்டல், முன் நின்ற மெய் திரிதல்,

இன' மிகல், இனையவும், பண்பிற் கியல்பே.

[வி. 121.]

[மேற் செம்மை, சிறுமை, முதலாகத் தெரித்த வாய்பாடுகளின் இறுதி விசுதி போதலும்; இடையில் நின்ற உகரம் இகரம் ஆதலும்; முதல் நின்ற குறில் நெடில் ஆதலும்; முதல் நின்ற அகரம் ஐகாரம் ஆதலும்; இடையே தன் ஒற்று மிகுதலும்; முன்பு நின்ற மெய்திரிதலும்; வரும் எழுத்திற்கு இன எழுத்து மிகுதலும்; இவைபோல்வன பிறவும்; அப்பண்பினுக்கு இயல்பாம்.]

(உ-ம்.)	(1.)	சன்மை	சல்லன்.	[ஈறு கெட்டது.]
	(2.)	சிறுமை	சிறியன்.	[ஈறுகெட்டு, உகரம் இகரமாகத் திரித்தது.]
	(3.)	பசுமை	பாசி.	[ஈறுகெட்டு, ஆதி நீண்டது.]
	(4.)	பசுமை	பைக்கன்.	[இடைநின்ற உயர்மெய்யும் மைவிசுதியும் கெட்டு, அகரம் ஐகாரமாகி, வரும் எழுத்திற்கு இனம் மிகுத்தது.]
	(5.)	செறுமை ...	வெற்றிலை.	[மைவிசுதிபோய், இடையிலே ஒற்ற இரட்டித்தது.]
	(6.)	செம்மை ...	சேதாம்பல்.	[ஈறுகெட்டு, முதல் நீண்டு, மகார ஒற்ற தகராப்த் திரித்தது.]
	(7.)	செடுமை ...	செடுக்காலம்.	[மைகெட்டு இனம் மிகுத்தது.]

137. SIMPLE ROOTS AND IMPERATIVES. SPECIAL RULE.

[தெரிநிலைவினைப்பகுதிகள் சிறப்புவிதி.]

கருக. நட, வா மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை,

நொப், போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந் திரும், தின்,

தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென்

றெய்திய இருபான் மூன்றும் ஈற்றவும்,

செய் என் ஏவல் வினைப்பகாப் பதமே.

[நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென் என்று

முதனிலையாய் எய்திக் கிடந்த இவ்விருபத்து மூன்றாகும் உயிரும் ஒற்றுங் குற்றுகரமும் ஆகிய ஈற்றினை உடைய இத்தொடக்கத்து வாய்பாடுகள் எல்லாஞ், செய் என்னும் ஏவலினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும், ஏனை வினையினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும் ஆம்.]

138. CAUSAL IMPERATIVES: SPECIAL RULE.

[ஏவல்வினை, பிறவினை, சிறப்புவிதி.]

கருஅ. செய் என் வினை வழி விப், பி, தனிவாரில்

செய்வி என் ஏவல் இணையின் ஈர் ஏவல்.

[வி. 103.]

[மேற்கூறிய செய் என்னும் வாய்பாட்டு முதனிலைத் தனிவினையின் பின் வி, பி என்னும் இவ்விரண்டு விருதியினுள் ஒன்று வரும் ஆயின் செய் என்னும் ஏவல்மேல் ஓர் ஏவலாய்ச், செய்வி என்னும் வாய்பாட்டு ஏவற் பகுதி ஆம்; அவற்றின் பின் இவ்விருதிகள் தன்னோடும் பிறிதோடும் இணைந்து வருமாயிற் செய்விப்பி என்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதி ஆம்.]

(உ-ம்.) ஈடப்பி, ஊவி.
ஈடப்பிப்பி, ஊவிப்பி.

போக்கு, பாச்சு, ஊட்டு, கடத்து, } பிறவிருதிகளும் வந்தன.
எழுப்பு, பயிற்று.

139. ROOTS MAY UNDERGO ALTERATIONS: SPECIAL RULE.

[வினைப்பகுதிக்கு ஆவதோர் புறணடை.]

கருகூ. விளம்பிய பகுதிவே ருதலும் விதியே.

[ஏவற்பகுதி வேறுதல் போல, அதன் பின்னே விளம்பிய வினைப் பகுதி வேறுதலும் விதி ஆம், விலக்கு அன்று.]

(உ-ம்.) ஈடத்தினுள், ஈடப்பித்தான், ஈடப்பிப்பித்தான், ஈடத்துவிப்பித்தான்.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

§ ௫. விகுதி.

140. THE PERSONAL TERMINATIONS OF VERBS, AND OF A FEW VERBAL DERIVATIVES.

[விகுதிகள் இனைய என்பது.]

கசு0. அன்,ஆன்; அள்,ஆள்; அர்,ஆர், பம்,மார்;
அ,ஆ; கு,டு,து,று, என்,ஏன், அல்,அன்;
அம்,ஆம்; எம்,ஏம், ஒமோ டும்ஊர்
க,ட,த,ற; ஐ,ஆய், இ;மின், இர்,ஈர்;
ஈயர், க,ய;உம்; என்பவும், பிறவும்,
வினையின் விகுதி; பெயரினுஞ் சிலவே.

[வி. 77.]

[இங்ஙனம் அன், ஆன், முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்படுவனவும், இவைபோல்வன பிறவுந், தெரிநிலை வினையின் விகுதிகள் ஆம்; பெயர் இடத்தும் இவற்றுள் சில விகுதி ஆம்.]

§ கூ. இடைநிலை.

141. THE MEDIAL FORMATIVE PARTICLES OF NOUNS NOT PARTICIPIAL.

[பெயர்க்கு இடைநிலை.]

கசுக. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கணம் இயம்பலில்
பகுதிவிகுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெயர் அல்பெயர்க் கிடைநிலை எனலே.

[வி. 95.]

[(அறிவுடையோரான் நியமிக்கப்படும்) இலக்கியங் கண்டு, அத னுக்கு (அவ்விலக்கியத்தின் அமைதியே) இலக்கணமாகக் கூறவின், மேற் கூறிய பகுதியையும் விகுதியையும் பகுத்து, இடையே நின்றது யாதா, அதனை, வினையால் அணையும் பெயர் அல்லாத பெயர்கட்கு, இடைநிலை என்று சொல்லுக.]

(உ-ம்.) அறிவுன்..... ன் இடைநிலை.
புலச்சி..... ன் இடைநிலை.
பாடுவான்..... ன் இடைநிலை.

142. THE MEDIAL PARTICLES OR SIGNS OF THE PAST TENSE.

[இறந்தகால வினைக்கு இடைநிலைகள்.]

கசஉ. த,ட,ற,ஒற் றின்னே ஐம்பால் மூவிடத்
 திறந்த காலந், தருந் தொழில் இடைநிலை.
 [வி. 79.]

[தகர டகர றகர மெய்களும், இன், என்னுங் குற்றொற்றும், ஐம்பால்
 மூவிடத்தும் இறந்த காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்.]
 (உ-ம்.) கடத்தான், கண்டான், சென்றான், அனுப்பினான்.

143. THE MEDIAL PARTICLES OR SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

[நிகழ்கால வினைக்கு இடைநிலைகள்.]

கசாஊ. ஆகின்ற, கின்ற, கிறு,மூ விடத்தின்
 ஐம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை இடைநிலை
 [வி. 80.]

[ஆகின்ற என்பதூஉங், கின்ற என்பதூஉங், கிறு என்பதூஉம், ஐம்பால்
 மூவிடத்தினும் நிகழ்காலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்.]
 (உ-ம்.) நடவாநின்றான், நடக்கின்றான், நடக்கிறான்.

144. MIDDLE PARTICLES OR SIGNS OF THE FUTURE TENSE

[வருங்கால வினைக்கு உரிய இடைநிலைகள்.]

கசசு. பவ்வ மூவிடத் தைம்பால் எதிர்பொழு
 திசைவினை இடைநிலை ஆம், இவை சில இல.
 [வி. 81.]

[பகர ஒற்றும், வகர ஒற்றும், ஐம்பால் மூவிடத்தும் எதிர்காலத்தைத்
 தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்; (இம்முக்காலமும் முறையே
 காட்டுந் தகர ஒற்றுமுதல் வகர ஒற்றீராய இடைநிலைகள்) சில முற்றுவினை
 எச்ச வினைகட்கு இல ஆம்.]

(உ-ம்.) நடப்பான், வருவான்.

145. DIFFERENT VERBAL FORMS IN WHICH TIME IS INDICATED WITHOUT THE ABOVE MIDDLE PARTICLES.

[மேலே “சில, இல” என்றவை இவை என்பது.]

கசுரு. றவ்வோ டீகர உம்மைநிகழ் பல்லவும்,
தவ்வோ டிறப்பும், எதிர்வும், டவ்வொடு
கழிவுங், கவ்வோ டெதிர்வும்; மின் ஏவல்,
வியங்கோள், இம், மார், எதிர்வும்; பார்த்தஞ்
செலவொடு, வரவும்; செய்யு' நிகழ் பெதிர்வும்;
எதிர்மறை மும்மையும்; ஏற்கும் ஈங்கே.

[வி. 83.]

[தகரத்தோடு கூடிய உகர ஈறும், உம்ஈறும், இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; தகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் அவ்விருகாலமும்; டகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் இறந்தகாலமும்; தகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் எதிர்காலமும்; மின்ஈறும், ஏனை ஏவலின்வரும் அனைத்தீறும், வியங்கோள் ஈறும், இகரஈறும், மார்ஈறும், எதிர்காலமும்; பகரஈறு இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு முற்றீறு நிகழ்காலமும், எதிர்காலமும்; முற்றுவிகுதி எச்சவிகுதிகளோடு புணர் தற்குரிய எதிர்மறை ஆகாரஈறு மூன்றுகாலமும்; ஏற்கும் மேலைச்சூத்திரத்து “இவை சிலஇல” என்றவற்றுள்.]

(உ-ம்.) சென்று, சென்றும்.....	போனகாலம்.	சேற, சேறும்.....	எதிர்காலம்.
வந்து, வந்தும்.....	போனகாலம்.	வருது, வருதும்.....	எதிர்காலம்.
உண்டு, உண்டும்.....	போனகாலம்.	உண்டு, உண்டும்.....	எதிர்காலம்.
உண்மின், உண், உண்ணுப்....	எதிர்காலம்.	உண்ட, வாழிய, வாழியர்.....	எதிர்காலம்.
சேறி, உண்மார்.....	எதிர்காலம்.	உண்ணும்.....	நிகழ்காலமும்
உண்ப.....	எதிர்காலமும்		எதிர்காலமும்.
	இறந்தகாலமும்.		
உண்ணுன்.....	நூக்காலம்.		

கவனிப்பு:—வருதி, பெயர்தி. [நிகழ்காலம்]; வருகிற [நிகழ்]; வந்த [போன]; வரும் [எதிர்]. இவை போல்வன வருவனவாம்.

[உ.] வடமொழி ஆக்கம்.

146. LETTERS COMMON TO TAMIL AND SANSKRIT, AND THOSE PECULIAR TO THE LATTER.

[ஆரிய மொழி திரிந்து, தமிழ்மொழியாந்தன்மை. பொதுவிதி.]

கசுசு. இடையி னுன்கும், ஈற்றில் இரண்டும்,

அல்லா அச்சை வருக்க முதல் ஈ

றியவ்வாதி நான்மை, எவ்வாகும், ஐயைம்
பொது எழுத் தொழிந்த நால் எழுந் திரியும்.

[வி. 18.]

யமொழியுள் அச்சென்று வழங்கும் உயிர் பதினாறுள்ளும், இடையில் நின்ற ஏழாம் உயிர்முதல் நான்கும், சுற்றில் நின்ற இரண்டும், ஆன ஆறும் ஒழிந்துநின்ற அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ, என்னும் பத்தும், அல் என வழங்கு முப்பத்தேழு மெய்யுள்ளும், க, ச, ட, த, ப என்னும் ஐந்து வருக்கத்தின் இடையில் உரப்பியும், எடுத்தும், களைத் தும், சொல்லப்பட்டு நிற்கு மூன்றும் ஒழிந்த க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம என்னும் பத்தும், ய, ர, ல, வ என்னும் நான்கும், எ வ்வும், ஆகும் இருபத்தைந்தும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொது எழுத்தாம். இவை அன்றி மேல் உயிருள் ஒழிந்த ஆறும், ஐந்து வருக்கங்களினும் இடைகளின் ஒழிந்த பதினைந்தும், முப்பதாம் மெய் முதலான எட்டனுள் ளகரம் ஒழிந்த ஏழும் ஆன இருபத்தெட்டும், ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்தாய்த் தமக்கேற்ற பொது எழுத்தாகத்திரிந்து வடமொழி ஆம்.]

147. LETTERS PECULIAR TO SANSKRIT HOW EXPRESSED IN TAMIL.

[மேற்கூறியதற்குச் சிறப்புவிதி.]

கசௌ. அவற்றுள்,

ஏழாம் உயிர் இய்யும், இருவும்; ஐவருக்கத்
திடையில் மூன்றும் அவ்வம் முதலும்;
எட்டே யவ்வு முப்பது சயவும்;
மேல் ஒன்று சடவும்; இரண்டு சதவும்;
மூன்றே அகவும்; ஐந்திரு கவ்வம்,
ஆ, ஈ றையும்; ஈயீ றிகாரமும்.

[வி. 18.]

[மேல் “திரியும்” என்றவற்றுள், சிறப்பெழுத்தாகிய ஏழாம் உயிர் இகாரமும், இருவும் ஆம்; ஐந்து வருக்கங்களினும் இடையினின்ற மூன்றும் அவ்வவ்வருக்கங்களின் முதல் எழுத்தாம்; எட்டாமெய் ஆன சவ்வருக்கத்துள் எடுத்துச் சொல்லுமெய் ஒரோஇடத்து யகாரமும் ஆம்; முப்பத் தொன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் சகாரமும் இடைக்கண்டகாரமும் ஆம்;

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

முப்பத்திரண்டாமெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண் தகரமும் ஆம்; முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் அகரமும், இடைக்கண் ககரமும் ஆம்; முப்பத்தைந்தாமெய் இரண்டு ககரம் ஆம்; பொது எழுத்துள் மொழிஇறுதி ஆகாரம் ஐகாரம் ஆம்; மொழிஇறுதி ஈகாரம் இகரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1) இடபம், மிருகம்;	(10) சித்தி, சூத்திரம், சேனை;
(2) ககம், நாகம், திமகம்;	ஆதனம், வாதனை;
(3) சலவாதி, விசயம், சர்க்கரை;	(11) அரன், அரி, சிங்கம், மோகம்;
(4) பீடம், பீடை, திடம்;	(12) பக்கம், தக்கணம்;
(5) தலம், தினம், தரை;	(13) மலை = மாலா.
(6) பலம், பத்தம், பாரம்;	புரி = புரி.
(7) பக்கயம்;	சபை = சபா.
(8) சூலை, சூலை, மயானம்;	சயம்பு = சயம்பு.
(9) சட்டி, இடபம்;	

148. WORDS WHICH IN SANSKRIT BEGIN WITH ர், ல் OR ய் TAKE அ, இ, உ.

[இதுவும் அது.]

கசுஅ. ரவ்விற் கம்முதல் ஆமுக் குறிலும்,
லவ்விற் கம்முதல் இரண்டும், யவ்விற்
கிய்யு' மொழி முதல் ஆகிமுன் வருமே.

[ரகர லகர யகரங்களை முதல் ஆக உடைய ஆரிய மொழிகள் வட மொழி ஆங்கால் அகர இகர உகரம் என்னும் இம்மூன்று குற்றயிரும் இங்ஙனஞ் சொன்ன ஆறே அவ்வடமொழிகட்கு முதலாய் அம்மூன் றெழுத்திற்கு முன்னர் வரும்.]

- (உ-ம்.) அரங்கம், [Ranga.] இராமன், [Rāma.] உரோமம், [Rōma.]
இலாபம், [Lāb'ha.] உலோபம், [Lōb'ha.]
இயக்கன், [Yaksha.] இலக்கை, [Lankā.]

»»————

149. SANSKRIT WORDS IN WHICH ய், ர், ல், ம், வ், ன் FOLLOW A MUTE CONSONANT.

[இதுவும் அது.]

கசுகூ. இணைந்தியல் காலை ய, ர, லக் கிகரமும்;
மவ்வக் குகரமு' நகரக் ககரமும்,
மிசை வரும்; ரவ்வழி உவ்வும் ஆம்பிற.

[ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து ஒரெழுத்து நீர்மையாய் நடக்குங்கால், பின்னிற்கும் ய, ர, ல க்கள்மீதே இகரமும்; மகர வகரங்

கள் மீதே உகரமும்; நகரமீதே அகரமும் வந்து வடமொழி ஆம். இணைந்
துமுன்னிற்கும் ரகரத்திற்குப் பின்னர் உகரமும் வரும்.]

(உ-ம்.) வாக்கியம், [Vākya.] வக்வம், [Vakva.] சுக்வம், [Sukla.]
பதம், [Padma.] பக்வம், [Pakva.]
அதம், [Rutna.]

150. LETTERS PECULIAR TO TAMIL, AND THOSE COMMON TO SANSKRIT AND TAMIL.

[தமிழிற்குச் சிறப்பெழுத்துகள் இவை என்றும், தமிழிற்கும், ஆரியத்திற்கும்
பொது எழுத்துகள் இவை என்றும்.]

கரு0. ற, ன, ழ, ள ஒவ்வும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அள
பல்லாச் சார்புந் தமிழ்; பிற பொதுவே.

ஞ் சார்பும் ஆன நாற்பதெழுத்துள்ளும் றகர, னகர, ழகர, ளகர,
ஒகரம் ஆனமுதல் எழுத்தைந்தும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அளபெடையும்
அல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழிற்கே சிறப்பெழுத்தாம்; ஒழிந்த இரு
பத்தேழும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுஎழுத்தாம்.]

ப த விய ல் முற் றிற் று.

ந ன் ன் னா ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சியின் ஆறு உணர்த்துவது.]

§ க. புணர்ப்பு.

151. COMBINATION OF LETTERS.

[புணர்ச்சி இன்னது என்பது.]

கருக. மெய் உயிர் முதல்ஈ றும்இரு பதங்களுந்
தன்னொடும் பிறிதொடும் அல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு' மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

[வி. 19—40.]

[மெய்யையும் உயிரையும், முதலும் ஈறுமாக உடைய பசுப்பதம் பரு
பதம் என்னும் இரண்டு பதங்களுந், தன்னொடுதானும், பிறிதொடு பிறிது
மாய், அல்வழிப்பொருளினான் ஆதல், வேற்றுமைப் பொருளினான் ஆதல்,
பொருந்தும் இடத்து, நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்போடும், விகா
ரத்தோடும், பொருந்துவது மேற்கூறிய புணர்ச்சி ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) மொழிக் காரணம். ... ... வேற்றுமைப்பொருளில் விகாரம். [சு. 165]
(2.) பாவொடு தேன். ... ... வேற்றுமைப்பொருளில் இயல்பு. [சு. 179.]
(3.) அறந்தபோய்நறு. ... ... அல்வழிப்பொருளில் இயல்பு. [சு. 184.]
(4.) சுட்டிக்கொண்டான். ... ... அல்வழிப்பொருளில் விகாரம். [சு. 165.]

152. INFLECTED AND UNINFLECTED COMBINATIONS OF WORDS

[அல்வழி வேற்றுமை என்பன இவை என்பது.]

கருஉ. வேற்றுமை ஐமுதல் ஆறாம்; அல்வழி

தொழில், பண் புவமை, உம்மை, அன்மொழி

எழுவாய், விளி, ஈர் எச்சமுற் றிடை, உரி,

தழுவு தெரீடர் அடுக் கென ஈர் ஏழே.

[வி. 21, 22.]

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சி: பெயரே, ஐ, ஆல், என்னுஞ் சூத்திரத்து (சூ. 292.) ஐமுதலிய ஆறு உருபுந் தொக்கும், விரிந்தும் வரப் பதங்கள் பொருந்தும் தொடர்ச்சி ஆம். அல்வழிப் புணர்ச்சி: வினைத்தொகை முதலிய ஐந்துதொகை நிலையும் (சூ. 402.), எழுவாய்முதல் ஒன்பது தொகா நிலையும் (சூ. 415), எனப் பதங்கள் பொருந்தும் தொடர்ச்சி பதினான் காம்.]

[I. வேற்றுமை.]

(உ-ம்) (1) பொன்னுடையார் [இரண்டாம்.]	} வேற்றுமைத் தொகை நிலை	(2) பொன்னுடையான்.	} வேற்றுமைத் தொகை நிலை.
கல்வெறித்தான் [முனரூபம்]		கல்லால் எறித்தான்	
சாதனை மகன் [தாலாம்]		சாத்தனுக்கு மகன்.	
மலைவீழ் அருவி [ஐந்தாம்]		மலைபின்வீழ் அருவி	
மலை யுச்சி [ஆறாம்]		மலைபினது உச்சி.	
மலை முழை [ஏழாம்.]		மலைபினகண்முழை	

[வி. 152.]

[II. அல்வழி.]

தொகைநிலை. வி. 126, 151.	(3) கொல்யானை. [வினைத்தொகை]	} கொன்ற யானை கொல்வனற யானை கொல்லும் யானை.	[வி. 153.]
	(4) கருந் குவளை.		கருமையாகிய குவளை. [பண்புத்தொகை. வி. 154]
	ஆயன் சாத்தன்.		ஆயனாகிய சாத்தன். [இருபெயர் ஒடபெ பண்புத்தொகை]
	(5) மதிமுகம்.	} மதியைப்போன்றமுகம் [உமைத்தொகை, வி. 155.]	
	(6) இராப்பகல்.		இராலும் பகலும் [உமைத்தொகை, வி. 156]
	(7) பெற்றொழு.		பெற்றொழுவைய அணிந்தவர். [அன்மொழித்தொகை வி. 157]
	(8) கொற்றன் வாதான்.	} எழுவாய்த்தொடர்.	
	(9) கொற்ற கொள்.		விளித்தொடர்.
	(10) உண்டசாத்தன்.		தெரிநிலைப்பெயர் எச்சத்தொடர்.
	பெரியசாத்தன்.	} தெரிநிலைபெயர் எச்சத்தொடர்.	
	(11) உண்டவந்தான்.		தெரிநிலைவினை எச்சத்தொடர்.
	விருத்தினறி உண்ணான்.		குறிப்புவினை எச்சத்தொடர்.
	(12) உண்டான் சாத்தன்.	} தெரிநிலை முற்றத்தொடர்	
	குழையன் கொற்றன்.		குறிப்புமுற்றத்தொடர்.
	(13) அணங்குகொல்.		இடைத்தொடர்.
	(14) கனிபேதை.	} உரித்தொடர்.	
	(15) பாம்பு பாம்பு.		அடுக்குத்தொடர்.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

153. NATURAL COMBINATION OF WORDS WITHOUT EUPHONIC CHANGES.

[இயல்புப்புணர்ச்சி.]

கருந. விகாரம் அனைத்து மேவல் தியல்பே.

[வி. 19.]

[மேல்வரும் விகாரவகை அனைத்தும் மேவாதது இயல்புப் புணர்ச்சி ஆம்.]

(உ-ம) பொன் + மலை = பொன்மலை.

§ உ. விகாரம்.

154. THE THREE KINDS OF EUPHONIC CHANGES.

[விகாரப்புணர்ச்சி.]

கருசு. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரம்

மூன்று' மொழிமூ விடத்தும் ஆகும்.

[வி. 20.]

[மெய் எனும், உயிர் எனும், உயிர்மெய் எனும், சாரியை எனும், ஒன்றும் பலவுந் தோன்றுதலுந், திரிதலுந், கெடுதலும், மேற்சொன்ன விகாரம் ஆகும். இம்மூவகை விகாரமும் நிலைமொழி வருமொழிகளின் முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் ஏற்றபெற்றி வரும்.]

(உ-ம) பூ + கொடி = { பூக்கொடி. } [தோன்றல்.]
 பூக்கொடி.
 பல + தலை = பகிறலை [திரிதல்]
 நிலம் + வலயம் = நிலவலயம். [கெடுதல்.]

155. POETICAL AND ANOMALOUS CHANGES.

[செய்யுள் விகாரம்.]

கருந. வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல்,

விரித்தல், தொகுத்தலும், வருஞ் செய்யுள் வேண்

[வி. 42.]

[அல்வழி வேற்றுமையான் வரும் மேற்கூறிய மூன்று விகாரமுமே அன்றி, ஆறாக இங்ஙனங் கூறிய விகாரங்களும் வருவனவாஞ் செய்யுளாகத்து, அடி தொடை (வி. 180. 181.) முதலிய நோக்கி அமைக்க வேண்டும் இடத்து.]

**156. BY POETICAL LICENSE WORDS MAY SUFFER THE LOSS OF THEIR
INITIAL, MEDIAL OR FINAL LETTERS.**

[செய்யுள் விகாரம்.]

கருக. ஒரு மொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே.

[வி. 42.]

[அடி, தொடை, முதலிய நோக்கித் தொகுக்கும் வழிதொகுத்தல் அன்றி, வழக்கின்கண் மரூஉப்போலச் செய்யுட்கண் மரூஉவாய் அடிப்பாடாக ஒருமொழி முதல், இடை, கடை, என்னும் மூன்றிடத்துங் குறைந்து வருதலுஞ் செய்யுள் விகாரம் ஆம்.]

(உ-ம்) மராயிதம் புனையும் அஞ்செஞ் சேடி . . . . தாமரை இதம் [முந்ருறை.]
வேதின வெரிநீனேறிமுதுபோதது . . . . . ஓநதி. [இடைக்குறை]
சீலுண்டெவ்வகை கடுபெ . . . . . நீலம். [கடைக்குறை.]

**157. IN THE SAME COMBINATION THERE MAY BE MORE
THAN ONE KIND OF CHANGE**

[ஓர் சந்தேகம் அகற்றுகின்றது.]

கருள. ஒரு புணர்க் கிரண்டு மூன்றும் உறப்பெறும்.

[ஒரு புணர்ச்சிக்கண் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், என்ற விகாரம் எத்துணை வரும் என்று ஐயுறற்க, ஒன்றே அன்றி இரண்டு மூன்றும் வரப்பெறும்.]

(உ-ம்) மீலம் + பனை = மீலப்பனை [கெடுதலாக தோன்றலும்]
பனை + கரய = பனவகரய. [மூன்று விகாரங்களும்.]

ஓ ஈ. பொதுப்புணர்ச்சி.

158. ஞ, ந, ம், ய், வ் AFTER OTHER LETTERS.

கருவு. எண்மு வெழுத்திற் றெவ்வகை மொழிக்கு'
முன் வரு ஞ, ந, ம, ய வக்கள் இயல்பும்;
குறில் வழி யத்தனி ஐ, நொ, து முன் மெலி
மிகலும் ஆம்; ண, ள, ன, ல வழி நத் திரியும்.

[வி. 31. 39. 40.]

[(இயல்பாகவும், விதியாகவும்,) இருபத்துநான்கெழுத்தையும் ஈறாக உடைய பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், திசைச்சொல், வடசொல், என்பன நிலைமொழி ஆகநிற்க, இவற்றிற்கு முன்னர்வரும் ஞகார நகார மகார யகார வகாரங்கள் அவ்வழி வேற்றுமை

ஆய இருவழியும் இயல்பாதலும், குற்றெழுத்தின் பின்வரும் யகரஒற்றே ஒரெழுத்தொருமொழி ஆன உயிர், உயிர்மெய், என்னும் ஐகாரமே, நொது, என்பவற்றிற்கு முன்னர் வரும் ஞகார நகார மகாரங்கள் பிறசொற்கள் முன் இயல்பாதல் அன்றி மிக்குமுடிதலும் ஆம்; ணகார ளகார னகார லகாரங்கட்கு முன்வரும் நகாரம் பிறவீற்றின்முன் இயல்பாதல் அன்றித் திரியும்]

(உ-ம்.) (1.) விள + } கீண்டது { = விளஞாந்தது, விளகீண்டது. &c. [இயல்பு]
பலா + } ஞாந்தது { = பலா ஞாந்தது, பலா கீண்டது &c.
புளி + } மாண்டது { = புளி ஞாந்தது, புளி கீண்டது. &c.
யாது }
வலிது }

(2.) விள }
பலா } + ஞாந்தி, கீட்டி. &c. { விள ஞாந்தி } வேற்றுமை.
&c. { விள கீட்டி } &c.

[பிறவும் அணை.]

(3.) மெய, கை, + { ஞாந்தது, கீண்டது, மாண்டது,
ஞாந்தி, கீட்டி &c. =

{ மெய்க்ஞாந்தது.
மெய்க்ஞாந்தி.
கைஞாந்தது.
கைஞாந்தி.
மெய்ககீண்டது.
மெய்ககீட்டி.
கைகீண்டது.
மெய்மமாண்டது.
கைமமாண்டது.
&c.

[மெய் மஞாந்தது]

[இருவழியும்.]

(4.) சொ, து, + ஞெள்ளா, நாசா, மாடா =
[அவ வழி.]

{ சொஞ்ஞெள்ளா.
துஞ்ஞெள்ளா.
சொநாசா.
துநாசா.
சொமாடா.
துமாடா.

[மெய்மஞாந்தது]

(5.) மண் + கனறு, கனமை = மண்ணனறு. மண்ணனமை.
முள + கனறு, கனமை = முளண்ணறு. முளண்ணமை.
பொன + கனறு, கனமை = பொன்னனறு. பொன்னனமை.
கல் + கனறு, கனமை = கன்னனறு. கன்னனமை.

{ ண, ஂ, ன, ல
முன்
ககாந் திரித்தது.

[இருவழியும்.]

159. EPICENE NOUNS, AND THOSE OF THE HIGHER CLASS UNITE WITH WORDS BEGINNING WITH A HARD CONSONANT WITHOUT CHANGE.

கருக. பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயர்கள் சுற்றுமெய் வலிவரின் இயல்பாம்; ஆவி ய,ச,முன் வன்மை மிகா; சில விகாரம் ஆம் உயர்திணை.

[வி. 27.]

[இருதிணைப் பொதுவானபெயர்க்கும், உயர்திணைப் பெயர்க்கும் ஈரூன மெய்கள் வல்லினமுதல்மொழி வந்தால் இயல்பாம். உயிரே யகரமே ரக ரமே என்னும் இவ்வீற்ற இருபெயர்கள் முன்னரும் வரும் க, ச, த, ப

க்கள் மிகாஆம். மெய் உயிர்ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்க ளோடும் புணரும் இடத்து நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுவன வும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) சாத்திரம் + $\left\{ \begin{array}{l} \text{குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது, கை, செவி, தலை, புறம்.} \\ \text{குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்.} \\ \text{குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது. கை, செவி, தலை, புறம்.} \\ \text{குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்.} \end{array} \right.$

[அல்வழி வெற்றுமை இரண்டிடத்தும் வலிவர இயல்பாதல் காண்க.]

குமரன் + கோட்டம் = குமார்க்கோட்டம், குமரகோட்டம்.

சோன் + சோழன் + பாண்டியன் = சோசோழ பாண்டியன்.

*

160. THE STRONG CONSONANTS NOT DOUBLED AFTER INTERROGATIVES, OR VOCATIVES.

கக0. ஈற்றியா வினா, விளிப் பெயர் முன் வலி இயல்பே.

[வி. 27.]

[மூன்றீற்று வினா முன்னும், யா என்னும் வினாப்பெயர் முன்னும், உயிர் ஈறு ஒற்றீறு ஆய விளிப்பெயர்கள் முன்னும், வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) கம்பியா கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்.
கம்பி யோ கொண்டான்.
யா குறிய.
கம்பி கொள், செல், தா, போ.

161. THE SECOND PERSON OF VERBS OR IMPERATIVES ENDING IN A VOWEL, OR IN ய், ர், ழ்.

ககக. ஆவி ய, ர, ழ இறுதி முன் னிலைவினை,

ஏவல், முன் வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பே.

[வி. 27.]

[உயிரையும், ய, ர, ழ என்னும் மூன்றொற்றையும் இறுதியாகவுடை விசுதி உருபினவாய முன்னிலை வினைமுன்னும், ஏவல் வினைமுன்னும், வரும் வல்லினம் இயல்புடனே விகற்பமாம்.]

(உ-ம்.) உண்டனை }
உண்டாய் } கொற்ற, சாத்தா, தேவா, பூதா.
உண்டார் }
தாழ் }

கடகொற்ற, கடக்கொற்ற.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

§ ச. உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ் சிறப்புப் புணர்ச்சி.

162. VOWEL AND VOWEL; ய் OR வ் INSERTED.

[உடம்படு மெய்கள்.]

ககஉ. இ, ஈ, ஐவழி யவ்வும்; ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும்; ஏமுன் இவ்
உயிர்வரின், உடம்படு மெய் னன்றாகும்.

[வி. 23.]

[இகர ஈகார ஐகாரங்களின் வழியே, யகரமும்; அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் இவ்வேழ் உயிர்களின் வழியே வகரமும்; ஏகாரத்தின் வழியே யகரமும் வகரமும், உயிர்முதன்மொழி வந்தால், உடம்படுமெய் என்று வரும்.]

163. INITIAL INTERROGATIVE AND DEMONSTRATIVE LETTERS :

EXCEPTION TO (162. 158.)

[162. 158. எய்திய விதிலிலக்கிப் பிறிதுவிதி வருத்தல்.]

ககஈ. எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்;
பிறவரின் அவையும்; தூக்கிற் சுட்டு
நீளின் யகரமும்; தோன்றுத னெறியே.

[வி. 25.]

[எ என்னும் வினா இடைச்சொல் முன்னும், அ இ உ என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொல் முன்னும், உயிரும் யகரமும் வந்தால் வகரமும்; ஒழிந்த மெய்கள் வந்தால் அம்மெய்களுஞ்; செய்யுட்கண் சுட்டு நீண்டிசைத்த வழி யகரமும் மிகுதல் முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) 1. எவ்வணி? எய்யாண?

2. அவ்வணி, அவ்யாண. இவ்வணி, இய்யாண. உவ்வணி, உய்யாண.

3. எக்குதினா? அக்குதினா. இக்குதினா. எவ்வணம்? இவ்வணம்.

ஆ, + இடை, = ஆயிடை = அய்வீடம்.

164. FINAL உ. BOTH ABBREVIATED AND NATURAL. [EXCEPTION TO 162.]

[SEE கு. 94.]

[162-ல் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல்.]

ககசு. உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும்;
யவ்வரின் இய்யா' முற்றும் அற்றொரோவழி.
[வி. 24.]

[குற்றியலுகரம் உயிர்முதல் மொழி வந்தால் தனக்கு ஆதாரம் ஆன மெய் நிற்கத் தான்கெடும்; யகரமுதன்மொழி வந்தால் இகரம் ஆகத்திரியும்; முற்றியல் உகரமும் அவ்விரு விதியும் பெறும் ஒரோவிடங்களின்.]

(உ-ம்.) காகு
எககு
வாகு
கொக்கு
கூக்கு
தெனகு } + அரித, { காகரித, எகிகரித, வாகரித, கொக்கரித, கூக்கரித, தென்கரித.
அருமை, எகிகருமை, வாகருமை, கொக்கருமை, கூக்கருமை, தென்கருமை.
ஃ. ருமை.

கதவு { + அரித = கதவரித.
+ அருமை = கதவருமை } முற்றாகக் கெட்டதா நிரிந்ததாக்காண்க
+ யாபபு = கதவியாபபு }

“தன முகமாகத் தான அழைப்பதவே,”
எ-தில் குற்றியல் உகரம் கெட்டால் வகர உடம்படுமெ பெற்றதாகாண்க.

§ ரு. உயிரீற்று முன்வல்லினம்.

165. க, ச, த, ப AFTER A VOWEL ARE DOUBLED. [GENERAL RULE.]

[உயிரீற்றின்முன் வல்லினம் புணரும் ஆறு.]

ககசுரு. இயல்பினும் விதியினு' நின்ற உயிர்முன்
க, ச, த, ப மிகும், வித வாதன மன்னே.
[வி. 27.]

[இயல்பினும், விதியினும், இறுதியாக நின்ற 'உயிர்களின் முன் னர்வரும் க, ச, த, ப க்கள் பெரும்பாலும் மிகும், விதந்து சொல்லாதன.]

(உ-ம்.) 1. ஆட + { கொண்டன
செய்தான்
தக்கவன்
போனான் } = { ஆடகொண்டான்
ஆட்செய்தான்.
ஆடத்தக்கவன்.
ஆடப்போனான். } அல்வழி.
2. விள + கோடு ஃ. = விளக்கோடு [அல்வழி.]
3. தாழ + கோல் = தாழங்கோல். [விதியிலாக.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

166. NAMES OF TREES. [EXCEPTION.—(165.)]

[மரப்பெயர்முன் வரும் வல்லெழுத்து.]

கககூ. மரப்பெயர் முன்னர் இனமெல் எழுத்து

வரப்பெறு நவும் உள, வேற்றுமை வழியே.

[வி. 161.]

[உயிர்சுற்று மரப்பெயர்கள்முன் மேலைப் பொதுவிதியான் வல்லெழுத்து மிகாது, வரும்வல்லெழுத்திற்கு இனம் ஆன மெல்லெழுத்து மிகப் பெறுவனவுஞ் சில உள வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) விளக்காய்

§ கூ. அகரஈற்றுச் சில சொற்கள்.

167. EXCEPTIONS TO (165.) [WORDS IN அ.]

[அகரஈற்றுச் சொல்லுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கல்.]

கககூ. “செய்யிய” என்னும் வினைஎச்சம், பல்வகைப்

பெயரின் எச்சமுற் றுறன் உருபே,

அஃறிணைப் பன்மை, அம்ம, முன் இயல்பே.

[வி. 27.]

[இங்ஙனம் விதந்த அகரஈற்றுச் சொற்கள் ஆறன் முன்னும் வரும் வல்வினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) உண்ணிய கொண்டான..... வினைஎச்சம்.
உண்ட குதினை... பெயர்எச்சம்.
உண்ட குதினைகள்..... வினைமுற்ற.
தன கைகள்..... ஆறன் உருபு.
பல குதினைகள்..... அஃறிணைபன்மை.
அம்ம சொற்கு..... அம்ம.

168. EXCEPTION TO (165.): வாழிய.

[வியங்கோள் முற்றுச்சொற்கு எய்தாததெய்தவித்தல்.]

கககூ. வாழிய என்பதன் ஈற்றின் உயிர்மெய்

எகலும் உரித்தஃ தேகிலும் இயல்பே.

[வி. 85.]

[“வாழிய” என்னும் வியங்கோள் முற்றினது ஈற்றயிர் மெய் குறைதலும் உரித்து; குறைந்து, இகர ஈராய் நின்றாலும், வல்லினம் பொது விதியான் மிகாது, சிறப்பு விதியுட் கூறியஇயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) வாழி சொற்கு.

169. EXCEPTION TO (165.): சாவ.

[சாவ என்னும் நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தல்.]

கககக. சாவ என் மொழி ஈற் றுயிர்மெய் சாதலும்வித்

[வி. 86.]

[“சாவ” என்னும் செய என் எச்சவினைச் சொல்லினது ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டுப்புணர்தலும் விதிஆம்.]

(உ-ம்.) சாக் குத்தினன. [சாவக் குத்தினன்]

170. EXCEPTION TO (165.): பல AND சில DOUBLED.

[வருமொழிக்கு எய்தியது பிறழாமற்காத்தலும், நிறப்புவித்யும், நிலைமொழிக்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும்.]

கஎ௦. பல,சில, எனும்இவை தம்முன் தாம்வரின்

இயல்பு' மிகலும், அகரம் ஏக

லகரம் நகரம் ஆகலும், பிறவரின்

அகரம் விகற்பம் ஆகலும், உளபிற.

[பல,சில என்னும் இவ்விரு சொல்லுந் தம்முன்னர்த் தாம் வருமாயின் இயல்பாதலும், மிகுதலும், அகரங்கெட லகரம் நகரம் ஆகலும், இவற்றின் முன் பிறமொழிகளுள் யாதானும் ஒன்று வரின் அகரம் நின்றலும் நீங்கலும் உள ஆம்.]

(உ-ம்.) 1. பல பல } என இயல்பாயின, 2. பலப்பல. } எனமிக்கன.

3. பற்பல. } அகரம் ஏக,லகரம் நக } நெபான்மையாய வரும்.
நெசில. } ராயிற்று. [வி.35.] சிலப்பல. }4. பல + சாலை = பல்சாலை, பலசாலை,
சில + பாலை = சிலபாலை, சிலபாலை.
பல + நாழிசை = பலநாழிசை, பகிருழிசை. } எனப் பிறவா அகரம் வீசுபம்
பல + ஞானம் = பன்ஞானம். } ஆயிற்ற.
பல + நாள் = பன்நாள் [வி. 39.]
பல + அணி = பல்லணி,பலவணி.[வி.29.] }

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

§ எ. ஆகாரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

171. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN ஆ.

[ஆகார இற்றுச்சொற்களின் சிலவற்றிற்கு எய்தியது ஒருபக்கம் விலக்கல்.]

களக. அல்வழி ஆ, மா, மியா, முற்று, முன் மிகா.

[வி. 27.]

[அல்வழி (க்கண்,) ஆ (வும்,) மா (வும் ஆகிய இருபெயரும்,) மியா (என்னு முன்னிலையசை இடைச்சொல்லும், ஆகார ஈற்றஹிணைப்பன்மை எதிர்மறை) முற்று (வினையும் நிற்க, இவற்றின்) முன் (வரும் வல்லினம்) மிகா.]

(உ-ம்.) ஆ + குறித = ஆகுறித. [சிறித, தீத, பெரித]
 மா + குறித = மாகுறித.
 கேண்மியா + கொற்ற = கேண்மியாகொற்ற. [சாததா, தேவா, பூதா]
 உண்ணு + குறித = உண்ணுகுறித. [சென்னுகன, தகைன், பன்றிகன்.]

உண்ணு கிடந்தன எ-து { உண்ணுதன ஆகிய குறிதகன கிடந்தன [வினையால் அணையும்பெயர். கு. 286]
 { உண்ணுதனவாக்கிடந்தன. [வினமுற்ற வினைஎச்சம் ஆயிற்று. கு. 351.]

உண்ணுகுறிதகன. [எதிர்மறைப பெயர்எச்சம். கு. 340.]
 உண்ணுக்கிடந்தன. [உண்கிடந்தன. கு. 343.]

172. EXCEPTION TO (165.): FINAL ஆ SHORTENED IN POETRY.

[நிலைமொழிக்கு எய்தாதது எய்துவித்தல்.]

களெ. குறியதன் கீழ் ஆக் குறுகலும், அதனோ

டுகரம் ஏற்றலும், இயல்பும் ஆந் தூக்கின்.

[வி. 41.]

[குற்றெழுத்தின் கீழ் (நின்ற) ஆகாரம் குறுகலும், அக்குறுகலுடனே உகரம் பெறுதலும், (அவ்விரண்டும் இன்றித்தன்) இயல்பின் நின்றலும், ஆகிய மூன்று விதியும் பெறுஞ் செய்யுட்கண்.]

(உ-ம்.) “நில விரி கானல் வாய்.” ..... நில விரி: (குறசல்.)
 கனவு, ... கனவு. (குறசலோடு உ. பெற்றது.)
 “நில வணங்கு வெண்மணன் மேனின்ற.” (இயல்பு.)

§ அ. இகரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

173. EXCEPTION TO (165): SPECIAL RULE REGARDING அன்றி, இன்றி.

[இகர இற்று வினை எச்சக்குறிப்பிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல். முன்வரும் வல்வினத்திற்கு எய்தியது விலக்கல்.]

களந். அன்றி, இன்றி என் வினை எஞ் சிகரந்

தொடர்பினுள் உகரம் ஆய்வரின் இயல்பே.

[“அன்றி,” “இன்றி” என்னும் வினையெச்ச (க்குறிப்புச்சொல்லினது-ஈற்று) இகரஞ் செய்யுட்கண் உகரமாய் வரும்ஆயில் (க, ச, த, பக்கள் பொது விதியான் மிகாது) இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) “எனையென”..... காக், அன்றி.

“விண்ணிறப்பையின்”..... விண், இன்றி.

174. EXCEPTION TO (165) SPECIAL RULE REGARDING நாழி AND உரி.

[எய்தியது விலக்கப் பிறிதுவிதி கூறுகின்றது.]

களசு. உரிவரி னாழியின் ஈற்றுயிர் மெய்கெட,

மருவும் டகரம்; உரியின் வழியே

யகர உயிர் மெய் ஆம், ஏற்பன வரினே.

[உரி (என்னும் அளவுப்பெயர்) வரின், நாழி (என்னும் அளவுப்பெயரி) னது ஈற்றுயிர்மெய் கெட அவ்வழி டகர ஒன்று வரும்; உரி (என்னும் அளவுப்பெயரின்) பின் யகர உயிர்மெய் வரும்; (அவ்வயிர்மெய் வருதற்கு) ஏற்ற (வருமொழிகள்) வரும்ஆயின்.]

சு. (உ-ம்.) 1. நாழி + உரி = நாழி [நாழி என இக்காலத்த வழங்கும்.]

2. உரி + உப்பு = உரிய உப்பு.

175. EXCEPTION TO (165.) SPECIAL RULE REGARDING புளி, soyness.

[எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி.]

களந். சுவைப்புளி முன்னுன் மென்மையுந் தோன்றும்.

[வி. 161.]

[புளி (என்னும் மரமும் பழமும் அன்றி, அறு) சுவையுள் ஒன்றை (உணர்த்தும் பெயர்) முன் (வரும் வல்வினம் மிகுதலே அன்றி அவற்றிற்கு) இனம் ஆய மெல்லினமும் (ஒரோவழி) மிகும்.]

(உ-ம்.) புளி { + ஈ = புளிக்கறி.

+ சேற = புளிகுசேற.

176. EXCEPTION TO (165.): இ, ஐ, AT THE END OF IMPERSONAL NOUNS, BEFORE STRONG LETTERS.

[எய்தியது ஒருபக்கம் விலக்கல்.]

களே. அல்வழி இ, ஐ, முன்னர் ஆயின்
இயல்பு' மிகலும், விகற்பமும் ஆகும்.

...கர ஐகார ஈற்று (அஃறிணைப் பெயர்) முன் (வல்லினம் அல்வழிக்
ண்வரும்) ஆயின் இயல்பாயும், (பொதுவிதியான்) மிகுந்தும், (ஒன்றற்
கே ஒருகால்) மிகாதும் (ஒருகால்) மிகுந்தும் புணரும்.]

- (உ-ம்.) 1. பருத்தி + குறித = பருத்தி குறித. } [இயல்பாயின.]
யானை + குறித = யானை குறித.
2. ஆடி + திங்கை = ஆடித்திங்கை. } [மிக்கன.]
சித்திரை + திங்கை = சித்திரைத்திங்கை.
3. வெளி + குறித = வெளிக்குறித. } [விகற்பித்தன.]
தினை + குறித = தினைக்குறித, தினைக்குறித.

§. கூ. ஈகாரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

177. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING ஆ + பீ.

[இ குறாகும் என்று எய்தாதது எய்துவித்தல். வல்லினத்திற்கு எய்தியது பிறழா
மற் காத்தல்.]

களே. ஆமுன் பகரஈ அனைத்தும் வரக் குறாகு
மேலன அல்வழி இயல்பா கும்மே.

[ஆ (என்னும் பெயர்) முன் (நின்ற) பகர ஈகாரம் இருவழியும் நாற்க
ணங்களும் வரில் குறாகும்; குறாகி, விதி இகர ஈருகநின்ற அதன்மேல்
வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் (மேலைச் சூத்திரத்துட் கூறிய விதி மூன்
றனுள்) இயல்பைப்பெறும்.]

- (உ-ம்.) ஆ + பீ = ஆப்பி. } ஆல்வழி.
ஆப்பி + அரித = ஆப்பியரித. }
ஆப்பி + குறித = ஆப்பிக்குறித வேறறணை.

[பகரஈ என்பது இடக்காடக்கல், கு. 267 காண்க.]

178. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING பீ, கீ, மீ.

கௌ. பவ்ஈ, நீ, மீ, முன்னர் அல்வழி

இயல்பாம்; வல்லெழி மிகலும் ஆ' மீக்கே.

[பகர ஒற்றை ஊர்ந்து நின்ற ஈகார ஈற்றிடக்கார்ப்பெயரும், கீ (என்னு முன்னிலை ஒருமைப் பொதுப்பெயரும்,) மீ (என்னும் மேலாய பண்பையும், அப்பண்பாகுபெயராய் மேல் ஆய இடமுதலியவற்றையும் உணர்த்தி நிற்கும் பலபொருள் ஒருசொல்லும் நிற்க, இவற்றின் முன் (வரும் வல்லினம்) அல்வழிக்கண் இயல்பாம்; (இங்ஙனம் புணரும்) மீ (என்னும் சொற்குமுன் அல்வழிக்கண்) வல்லெழுத்து மிகலும் ஆம், மெல்லெழுத்து மிகலும் ஆம்.]

- (உ-ம்.) 1. பீ + குறித = பீகுறித. } [இயல்பாயின]
                   கீ + குறியை = கீகுறியை.
                   மீ + கண் = மீகண்.
                   2. பீ + கூற்ற = பீகூற்ற. } [மீக்கண்]
                   மீ + தோல் = மீதோல்.

ரீ கௌ. உகரஈற்றிச் சிலசொற்கள்.

179. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN உ.

[முற்றுக்கர வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு.]

களக் முன்றூ றுருபெண், வினைத்தொகை சுட்டி'

றாகும் உகர முன்னர் இயல்பாம்.

[வி. 27.]

[(முற்றுக்கரவீற்று) மூன்றாம் உருபே, ஆறாம் உருபே, (இயல்பாயும், கருமாயும் வரும்) என்னே, வினைத்தொகையே, சுட்டுப்பெயரே, என்னும் இவற்றின்முன் (வரும் வல்லினம்) இயல்பாம்.]

- (உ-ம்.) 1. சாத்தனெடு சொண்டன். } மூன்றாம் வேற்றமை.
                   2. சாத்தனத கூட. } ஆறாம் வேற்றமை.
                   3. அது புவி. } இயல்பாய வந்த எண்.
                   4. இந் செவி. } வினைத்தொகை வந்த எண்.
                   5. தரு பிசை. } வினைத்தொகை
                   6. அது குறித. } சுட்டுப்பெயர் அல்வழி
                   7. அது சொண்டன். } சுட்டுப்பெயர் வேற்றமை.]

180. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING

அது BEFORE அன்று IN POETRY.

கடி0. அது முன் வரும் அன் றுனரூந் தூக்கின்.

[அது என்னும் சுட்டுப்பெயர்முன்வரும் அன்று என்னும் வினைக்குறிப் புச்சொல் முதல் நீளஞ் செய்யுளாகத்து.]

(உ-ம்.) அது + அன்று = அநான்று.

181. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ IN UNINFLECTED COMBINATION.

[சூற்றியனுகரவீற்றுள் சீலவற்றிற்கு.]

கடி1. வன் றொடர் அல்லன முன் மிகா, அல்வழி.

[வி. 27.]

[வன் றொடர் ஒழிந்த ஐந்தன் (பகுதிக் சூற்றுக்கர ஈற்றின்) முன்னும் (வரும் வல்லினம்) மிகா, அல்வழிக்கண்.]

(உ-ம்.)	ஈரு	+	கடிது	=	ஈரு கடிது.	[கொடித்தொடர்.]
	எகரு	+	சிற்து	=	எகரு சிற்து.	[ஆய்த்தொடர்.]
	வாரு	+	தீது	=	வாரு தீது.	[உய்த்தொடர்.]
	குரங்கு	+	பெரிது	=	குரங்கு பெரிது.	[மென்றொடர்.]
	தெங்கு	+	சிற்து	=	தெங்கு சிற்து.	[இடைத்தொடர்.]

[கு. 94 காண்க.]

182. SHORTENED உ IN INFLECTED COMBINATION.

[இதுவும் அது.]

கடி2. இடைத்தொடர், ஆய்த்தத் தொடர், ஒற் றிடையின்

மிகா நெடில், உயிர்த்தொடர் முன் மிகா வேற்றுமை.

[வி. 27.]

[இடைத்தொடர் (முன்னும்), ஆய்த்தத்தொடர் (முன்னும்), ஒற்றிடையே மிகாத நெடிற்றொடர் (முன்னும்), உயிர்த்தொடர் முன் (னும்), (வரும் வல்லினம்) மிகா வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.)	தெங்கு	+	உடுமை	=	தெங்கு உடுமை.	[இடைத்தொடர்.]
	எகரு	+	உடுமை	=	எகரு உடுமை.	[ஆய்த்தொடர்.]
	ஈரு	+	உடுமை	=	ஈரு உடுமை.	[ஒற்றிடையில் மிகாதொடர்.]
	வாரு	+	பெருமை	=	வாரு பெருமை.	[உய்த்தொடர்.]

[கு. 91 காண்க.]

183. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ IN THE TERMINATIONS டி, து. THE FORMER WORD QUALIFIES THE LATTER, AND THE SONANT IS DOUBLED AND SO CHANGED INTO A BURD.

[புறனடையும் சிறப்புவிதியும்.]

கடிந். நெழிலோ டியிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுள்
ட,ற ஒற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

[வி. 26. 68.]

[நெழிறொடர்க் குற்றுகரசற்று மொழிகளுள்ளும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரசற்று மொழிகளுள்ளும், அலுவகரப் பற்றுக்கோடாகிய வல்லெழுத்து ஆறனுள்) டகார நகாரமான இரண்டொற்றும், பெரும்பாலும், வேற்றுமைக்கண் இரட்டும்.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால். } வேற்றுமை.
பாறு + செவி = பாறுச்செவி.

காடு + ஆண் = காட்டான். [அல்வறியிறும்.]
காடு + ஆகம் = காடகம். [இயல்பு]

184. EXCEPTIONS TO (165.): A FEW WORDS ENDING IN SHORTENED உ.

AFTER A SOFT CONSONANT.

[மென்றொடர்க் குற்றுகரவீற்று மொழிகள்.]

கடிசு. மென்றொடர் மொழியுள் சிலவேற் றுமையில்
தம் இன வன்றொடர்; ஆகா மன்னே.

[வி. 26.]

[மென்றொடர் (க்குற்றுகர) மொழிகளுள் சில வேற்றுமைக்கண் தமக்கு இனம் ஆன வன்றொடர் ஆதலே ஒழிந்தன பெரும்பால்.]

- (உ-ம்.) 1. குள்கு + தால் = குள்குத்தால்.
2. கழஞ்சு + கோல் = கழஞ்சுக்கோல்.
3. எண்கு + குட்டி = எட்டுக்குட்டி.
4. மருத்து + பை = மருத்தப்பை.
5. கருப்பு + வில் = கருப்புவில்.
6. கன்ற + ஆ = கன்ற.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

185. EXCEPTION TO (165.): FINAL SHORTENED உ CHANGED INTO ஐ.

கடிரு. ஐ யீற் றுடைக்குற் றுகரமும் உளவே.

[வி. 26.]

[ஐ (காரச் சாரியையை) இறுதியிலே பெற்று வரும் (மென்றொடர்க், குற்றுகர மொழிகளும் சில உள்.)]

(உ-ம்.) பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்.
இனற + தினம் = இனறத்தினம்.
அனற + உவ் = அநறைக்கவ்.

186. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN SHORTENED உ INDICATING POINTS OF THE COMPASS.

[குற்றுகரவீற்றுற் றிசைப்பெயர்க்கு.]

கடிரு. திசையொடு திசையும், பிறவுஞ் சேரின்,
நிலை ஈற் றுயிர்மெய் கல்வொற்று நீங்கலும்,
றகரம் ன,ல,வாய்த் திரிதலும் ஆம்பிற.

[வி. 160.]

[திசைச்சொல்லோடு திசைச்சொல்லும், பிறசொல்லும் புணரும் இடத்து, நிலைமொழி ஈற்றின்நின்ற உயிர்மெய்யும், (அதன்மேல் நின்ற) ககர ஒற்றுங் கெடுதலும், (அங்ஙனம் நின்ற) றகர ஒற்று னகர ஒற்றாயும், லகர ஒற்றாயுந் திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) வடக்கு } + மெக்கு = { வடமெக்கு.
மேற்கு } தென்கெக்கு.

வடக்கு + திசை = வடதிசை.
மேற்கு + திசை = மேற்கிசை, மேல்திசை.

மேல்திசை, மேற்கிசை, மேற்கிசை } எனவும் வரும்.
வடக்கல், வடக்குமல், மேற்குமல் }

187. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING தெங்கு FOLLOWED BY காய்.

[தெங்கு என்னும் பெயர்க்கு.]

கடிஎ. தெங்கு நீண் டிற்றுயிர் மெய்கெடுங், காய் வரின்.

[வி. 161.]

[காய் என்னும்சொல் வரும்ஆயின், தெங்கு என்னும் நிலைமொழி முதல் நீண்டு ஈற்றுயிர் மெய்கெடும்.]

(உ-ம்.) தெங்கு + காய் = தேங்காய்.

188. NOUNS OF NUMBER WHEN FORMED INTO COMPOUNDS.

[ஒன்றுமுதல் எட்டிற்கு எண்ணுப்பெயர்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

கடிவு. எண்ணிறை, அளவும், பிறவும் எய்தின்
ஒன்று முதல், எட் டீரும் எண்ணுள்
முதல் ஈர் எண்முத னீளு மூன் றுமேழ்
குறுகும் ஆமேழ் அல்ல வற்றின்
ஈற்றுயிர் மெய்யும் ஏழன் உயிரும்
ஏகும் ஏற்புழி, என்மனார் புலவர்.

[வி. 159.]

[எண்ணுப்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும் வரின் (நிலைமொழி ஆகநின்ற) ஒன்றுமுதல் எட்டிற்கும் எண்களுள்⁽¹⁾ முதற்கண்ணவாய் ஒன்று இரண்டு என்னும் இரண்டெண்ணும், முதல் நீளும்; ⁽²⁾ மூன்றும், ஆறும், ஏழும் முதல்குறையும்; ⁽³⁾ ஆறும், ஏழும், அல்லாத ஆறெண்களின் ஈற்றுயிர்மெய்யும், ⁽⁴⁾ ஏழு என்னும் எண்ணீற்றுயிருங் கெடும்; ஏற்கும் இடங்களின் என்று சொல்லுவார் புலவர்.]

(உ-ம்.) 1. ஒன்று: ஒர்ஆயிரம், ஒர்சுழற்சு, ஒர்சலம், ஒர்மரம்.
இரண்டு: ஈர்ஆயிரம், ஈர்சுழற்சு, ஈர்சலம், ஈர்மரம்.

2. மூன்று: மூப்பற, மூச்சுழற்சு, மூச்சலம், மூம்மரம்.
ஆறு: அறுபற, அறுசுழற்சு, அறுசலம், அறுமரம்.
ஏழு: ஏழுபற, ஏழுசுழற்சு, ஏழுசலம், ஏழுமரம்.

3. கு. 189.—193 காண்க.

4. ஏழு: ஏழ்கடல்.

இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம், ஈர்க்குபொருள், எண்கள் வரும்.

11. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

189. EXCEPTION TO (165) AND SUPPLEMENTAL TO (188.):

REGARDING ஒன்று AND இரண்டு.

[இதுவும் அது.]

கடிகை. ஒன்றன் புள்ளி ரகரம் ஆக,—

இரண்டன் ஒற்றியிர் ஏக,—உவ் வருமே.

[வி. 159.]

[(மேற்கூறிய நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து ஈற்றயிர்மெய் ஏகம் என்றமையான், இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற ஒன்றென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒற்று, ரகர ஒற்றாக; இரண்டென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒற்று (ம் ரகரத்தை ஊர்ந்துநின்ற அகர உயிருங்) கெட, (அவ்விரண்டு ரகரத்தின் மேலும்) உகரம்வரும்.]

(உ-ம்) ஓனா ... .. ஓன, ஓன, ஒ, ஒ, ஓர.
இரண்டி. .... இர, ஈர, இரு.

190. EXCEPTION TO (165) AND SUPPLEMENTAL TO (188).

REGARDING மூன்று.

ககை. மூன்றன் உறுப்பழிவும் வந்ததும் ஆகும்.

[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற மூன்றென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒற்றுக் கெடுதலும், வரும் ஒற்றாகத்திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்) மூனா .... ஓ, ஓ
மூவிடம். முச்சாதி..... முப்பத மும்மொழி.

191. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188).

REGARDING நான்கு.

கககை. நான்கன் மெய்யே ல,ற,ஆ கும்மே.

[வி. 159]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய் கெட (சூ. 188.) நின்ற நான்கென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒற்று லகர ஒற்றாயும், நகர ஒற்றாயுத்திரியும்.)

(உ-ம்.) நாள்..... நாள், நாற்.

192. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188.):
REGARDING ஐந்த.

ககஉ. ஐந்தன் ஒற் றடைவதும், இனமுங், கேடும்.

[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.)
நின்ற) ஐந்தென்னும் எண்ணினது (நகர) ஒற்று வரும் ஒற்றாகியும், அதற்
கினம் ஆகியுங், கெட்டும் முடிவதாம்.]

(உ-ம்.) ஐம்மொத்த. ஐவ்வணம்.
ஐங்கலம். ஐங்கழஞ்சு.
ஐயம்பு. ஐயொத்த.

193. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188.):
எட்டு MAKES எண்.

ககக. எட்டன் உடம்புணவ் வாகும் என்ப.

[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.)
நின்ற) எட்டென்னும் எண்ணினது (டகர) ஒற்று னகர ஒற்றாகும், என்று
சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.) எண்பத, எண்குணம், எண்கலம்.

-உ-

194. EXCEPTION TO (165.): ஒன்பது BEFORE பத்த AND'தத.

[ஒன்பது என்னும் என்னுப்பெயர்க்கு எய்தாதது எய்தவித்தல்.]

ககச. ஒன்பா னொடுபத்து, நூறும் ஒன்றின்

முன்னதின் ஏனைய முரணி ஒவ்வொடு

தகர நிறீஇப், பஃ தகற்றி, னவ்வை

நிரலே, ண, ள வாத் திரிப்பது நெறியே.

[வி. 159.]

[ஒன்பதுடனே பத்தென்பதும், நூறென்பதும், வந்து புணரும் ஆயின்
(அந்நிலைமொழி வருமொழிகளுள்) முன்னதாகிய (நிலைமொழியினின்
றும்) ஏனையருமொழியாகிய பத்தையும், நூற்றையும், (நிரணிறை வகை
யானே நூறெனவும் ஆயிரம் எனவுந்) திரித்து, (நிலைமொழிக்கு முதற்கண்)

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (NL) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

ஒகர உயிரோடு தகர மெய்யை (அதற்காதாரம் ஆக) நிறுத்தி, அந்நிலை மொழி இறுதிக்கண் பஃதைக்கெடுத்து, (அம்மொழி முதற்கயல் நின்ற) னகர ஒற்றை முறையே ணகர ஒற்றாயும், னகர ஒற்றாயுந் திரிப்பது முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) ஒன்பது { + பத்து = (1.) ஒன்பது தர, (2.) தொன்பது தர.
 { + சூற = (1.) ஒன்பது ஆயிரம், (2.) தொன்பது ஆயிரம்.
 (3.) தொன் தர, (4.) தொன் தர, (5.) தொன்னுற.
 (3.) தொன் ஆயிரம், (4.) தொன் ஆயிரம், (5.) தொன் ஆயிரம்.

195. EXCEPTION TO (165.): பத்து AFTER NUMERALS.

ககூரு. முதல் இரு நான்காஃக ண முனர்ப் பத்தின்
 இடை ஒற் றேகல், ஆய்தம் ஆகல்,
 என இரு விதியும் ஏற்கும் என்ப.

[வி. 159.]

[ஒன்று முதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும் (வரும்) பத்தென்னும் எண்ணிடை நின்ற (தகர) ஒற்று (ஒருகாற்) கெடுதலும், (ஒருகால் இடையே தகரநின்ற நிலைக்களத்து அதுகெட்) ஆய்தம் வருதலும், என்னும் இவ்விரண்டு விதியையும் ஏற்கும் என்று சொல்லுவார் (புலவர்).]

(உ-ம்.) ஒருபது, ஒரு பகித. &c.

196. EXCEPTION TO (165.): 10, 20, &c., WITH UNITS FOLLOWING THEM.

ககூகூ. ஒருபஃ தாதிமுன் ஒன்று முதல் ஒன்பான்
 எண்ணும், அவை ஊர் பிறவும், எய்தின்
 ஆய்தம் அழிய ஆண் டாகுந் தவ்வே.

[வி. 159.]

[ஒருபஃதாதி (ஆய எட்டெண்களின்) முன்னும் ஒன்றாதி ஒன்பதென்னும், அவை ஊர்ந்த பிறவும், வந்துபுணரும் ஆயின் ஆய்தங்கெட அந்நிலைக்களத்து (இயல்பாய்) தகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒருபத்தொன்ற,
 இருபத்தொன்று, இருபத்தொன்றோல்,
 முப்பத்தொன்று, எண்பத்தொன்றோல்.

197. EXCEPTION TO (165.): TEN FOLLOWED BY DIGITS, &c., TAKES

இன் OR இற்று.

கக௭. ஒன்றுமுதல் ஈர்ஐந் தாயிரங், கோடி
எண்ணிறை, அளவும், பிற,வரில் பத்தின்
ஈற்றுயிர் மெய் கெடுத் தின்னும், இற்றும்,
ஏற்ப தேற்கும்; ஒன்பதும் இனைத்தே.

[வி. 159.]

[ஒன்றுமுதல் ஆகிய பத்தும், ஆயிரமுங், கோடியும் என்னும் எண்ணுப் பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வந்து புணருமாயின் (நிலைமொழிஆகிய) பத்தென்னும் எண்ணினது ஈற்றுயிர்மெய்யைக் கெடுத்து, (அந்நிலைக்களத்து) தீன்சாரியை ஏனும், இற்றுச்சாரியை ஏனும் ஆண்டைக்கேற்பதேற்று நிற்கும்; ஒன்பதென்னும் நிலைமொழியும் இங்ஙனம் விதந்த எண்ணுதிப்பெயர்வந்து புணரும் ஆயின் இன் எனும், இற்றேனும், ஆண்டைக் கேற்பதேற்று நிற்குபதும்.]

(உ-ம்.) பதினென்ற, பதினென்ற, பதின்கூற்றும்.
ஒன்பதிலும், ஒன்பதிற்கென்ற.

198. EXCEPTION TO (165.): TEN AND TWO=பன்னிரண்டு.

கக௮. இரண்டு முன்வரில் பத்தின் ஈற்றுயிர்மெய்
கரந்திட ஒற்றுனவ் வாகும் என்ப.

[வி. 159.]

[இரண்டென்பது வரில் பத்தென்னும் நிலைமொழியினது ஈற்றுயிர்மெய்கெடத்தகர ஒற்றுனகர ஒற்றாகத் திரியும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.) பத்த + இரண்டு = பன்னிரண்டு.

199. EXCEPTION TO (165.): NUMERALS REPEATED, DISTRIBUTIVES.

கக௯. ஒன்ப தொழித்த எண் ஒன்பதும் இரட்டில்
முன்னதின் முன் அல ஓட உயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

[வி. 159.]

[ஒன்பது (என்னும் எண் ஒன்றனையும்) ஒழித்து நின்ற (ஒன்றாகி பத்திரான) எண் ஒன்பதனையும் இரட்டித்துக்கூறின, (நிலைமொழி) முதலெ

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

முத்தொன்று நிற்க அல்லன எல்லாங்கெட, உயிர் (முதலான எண்) வரின்
வகர ஒற்று, மெய் (முதலான எண்) வரின் அவ்வந்த ஒற்று மிகுதல், மு
றைமை (ஆம்.)]

(உ-ம) ஒவ்வொன்று, இவ்வீரணடு, ஐவ்வகரது, அவ்வாறு.
முமமுனறு, நனனனகு.
எவ்வேழு, எவ்வெட்டு.
பபபதது

§ கக. ஊகாரஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

200. EXCEPTION TO (165.): NAMES OF FLOWERS.

உ00. பூப்பெயர் முன் இன மென்மையுந் தோன்றும்.

[வி. 119.]

[பூ என்னும் (பலபொருட) பெயர்ச்சொல் முன் (வல்லினம் வரின்
பொதுவிதியான் க,சத,ப மிகுதலே அன்றி,) அவற்றிற்கினம்ஆகிய மெல்
லொற்றுகளும் மிகும்.]

(உ-ம) பூ + கொடி = பூகொடி. } இன மென்மை தோன்றபது.
பூ + சேலை = பூசேலை.
பூ + தடம் = பூத்தடம்.
பூ + பனை = பூப்பனை.

பூ + கொடி = பூகொடி.
பூ + சேலை = பூசேலை.

§ கஉ. ஏ,ஒ ஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

201. EXCEPTION TO (165.). ஏ AND ஒ FINALS.

உ0க. இடைச்சொல் ஏ,ஒ முன் வளி இயல்பே.

[வி. 27.]

[இடைச்சொல் ஆய,(ஆறு) வகாரத்தின் முன்னும், (எட்டு) ஓகாரத்தின்
முன்னும், வல்லினம் (வருமாயின் பொதுவிதியான் மிகாது) இயல்பாம்.]

(உ-ம.) அவனே கொண்டான்.
அவனே கொண்டன்.

§ கரு. ஐகார சுற்றுச்சிலசோற்கள்.

202. EXCEPTION TO (165.): AND SPECIAL RULE REGARDING FINAL ஐ.

உ௦௨. வேற்றுமை ஆயின் ஐகான் இறுமொழி
சுற்றழி வோடும் அம் ஏற்பவும் உளவே.
ஐ. 161.]

[ஐகார சுற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண் வரும் ஆயின், இறுதி ஐகாரங்
கொடாது, அம்முச் சாரியை பெற்றுமுடிவனவும்; ஐகாரங்கெட்டு, அம்
முச்சாரியை பெற்று முடிவனவும் சிலஉள ஆம்.]

(உ-ம்.) 1. புன்னை + காண் = புன்னைபக்காண்,
2. தாழை + காய் = தாழங்காய்.

203. EXCEPTION TO (165.): THE WORD பனை IN COMBINATION.

உ௦௩. பனை முன்
கொடி வரின் மிகலும், வலி வரின் ஐபோய்
அம்முந், திரள்வரின் உறழ்வும், அட்²ன்
கட்டநீ ளலும் வேற்றுமை.

[பனை (என்னும் பெயர்) முன் கொடி (என்னும் பெயர்) வரும் ஆயின்,
வந்தது மிகுதலும்; க, ச, த, பக்கள் வரின் (நிலைமொழி சுற்று) ஐகாரங்
கெட்டு, அம்பெறுதலும்; திரள் (என்னும் பெயர்) வரும் ஆயின் வந்தது
மிகுந்தும், தம்முள் உறழ்தலும்; அட்டு (என்னும் பெயர்) வரும் ஆயின்
ஐகாரங் கொட, வருமொழி அகரம் ஆகாரம் ஆதலும், ஆம்வேற்றுமைக்
கண்.]

(உ-ம்.) 1. பனை + கொடி = பனைக்கொடி.
2. பனை + காய் = பனைக்காய், பனஞ்செழும்பு, பனைதான், பனம்பழம்.
பனை + திரள் = பனைத்திரள்.
பனை + அட்டு = பனாட்டு.

உயிர்த்துப்புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

§ க. மெய்யீற்றின் முன்உயிர்.

204. NATURAL COMBINATION: GENERAL RULE.

[மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வந்து புணரும் ஆறு.]

உ0௪. உடல்மேல் உயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

[வி. 19]

[(நிலமொழி ஈற்றில் நின்ற) மெய்யின்மேல் (வருமொழிமுதல்) உயிர் வந்து ஒன்றுபட்டு இணங்கி நிற்பது இயல்புப் புணர்ச்சியே ஆம்.]

(உ-ம்.) தோறல் + ஆகன் = தோன்றலாகன். [ஆல்வழி]
கேள் + எந்தான் = கேட்கெந்தான். [கேற்றமை.]

205. EXCEPTION TO (204.): CONSONANTS AFTER A SHORT MONOSYLLABIC WORD.

[எய்தியதன்பேற் சிறப்பு வீதி.]

உ0௫. தனிக் குறில் முன் ஒற்று யிர்வரின் இரட்டும்.

[வி. 29.]

[தனிக் குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்து நிற்கும்.]

(உ-ம்.) மன் + ஆரீது = மண்ணாரீது. [ஆல்வழி]
பொன் + ஒளி = பொன்னொளி. [கேற்றமை.]

§ உ. மெய்யீற்றின் முன்மெய்.

206. ய் AFTER A CONSONANT; A DOUBTFUL RULE.

[ய ஒழிந்த பத்துமெய்முன் வரும் யகரத்திற்கு.]

உ0௬. தன்ஒழி மெய்முன் யவ்வரின் இகரந்
துன்னும் என்று, துணிநரும் உளரே.

[யகரத்தன்னை ஒழிந்த (ஞ, ண, ந, ம, ன, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் பத்து) மெய்முன்னும் வந்தால், தன்முன் இகரச்சாரியை பொருந்தும் என்று அரி திற்கொள்வாருஞ் சிலர் உள்ர்.]

(உ-ம்.) மண் + யது = மண்ணியது.

207. CERTAIN VERBAL NOUNS AND IMPERATIVES TAKE உ.

[முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கும் ஏவலுக்கும்.]

உ0௭. ஞ, ண, ந, ம, ல, வ, ள, ன ஒற்றித் தொழிற்பெயர்,
ஏவல் வினை, நனி யவ்வன் மெய்வரின்
உவ்வுறும்; ஏவல் உறாசில சில்வழி.

[(ய, ர முக்களை ஒழிந்த) எட்டொற்றும் இறுதி ஆகும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரும், ஏவல்வினையும், (மேல்விதத்த) யகரம் ஒழிந்த மெய்வரும் ஆயின் பெரும்பாலும் உகரச்சாரியை இறுதிக்கண் பொருந்தும்; சில ஏவல்வினை அவ்வுகரச் சாரியையைப் பொருந்தா, சில இடங்களின்.]

(உ-ம்.) 1. தி.அ { + கடித = தி.அதுக்கடித. [அவ்வதி.]
+ கடுமை = தி.அதுக்கடுமை. [வேற்றுமை.]

2. உன் + சாததா = உன்னுசாததா.

பல், பல்லு; கர், கர்; வாழ், வாழ;
என்பனவும் இவைபோலவனவும் வரும்.

208. CERTAIN RADICAL VERBALS IN ந்.

[நகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்குச் சிறப்பு விதி.]

உ0௮. நவ்விற்று தொழிற்பெயர்க் கவ்வுறும் ஆம் வேற்றுமை.

[நகரம் இறுதிஆகும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கு (உகரச்சாரியையே அன்றி) அகரச்சாரியையும் ஆம், வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) பொருந் + கடுமை = பொருநகடுமை, பொருநகடுமை.

§ கூ. ண,ன ஈற்றுச்சோற்கள்.

209. ண் AND ன் CHANGED INTO ட் AND ற்: SPECIAL RULE.

[ணகர னகரங்கள் புணரும் விதம்.]

உ0கூ. ண, ன வல் லினம்வரட் ட,ற வும்; பிற வரின்

இயல்பும் ஆகும், வேற்றுமைக் கல்வழிக்

‘கனைத்து மெய் வரினும் இயல்பா சும்மே.

[ഖി. 34. 35. 37. 38.]

[ணகார னகாரங்கள் வேற்றுமைக்கண் வல்லினம் வந்தால் முறையே டகாரமும், நகாரமும் ஆம், மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் இயல்பாம். அல்வழிக்கண் மூவினம்வந்தாலும் இயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) சிறகண் + களி = சிறகட்களி.
 பேர்ஆங்கண் + பேதை = பேர் ஆங்கட்பேதை. [சேற்றுமைவழி].
 பொன் + தட்டு = பொற்றட்டு.

பேர் ஆமிர்க்கண் + பேதை = பேர் ஆமிர்க்கட்பேதை. [சேற்றமைவழி.]

பெண் + தட்டு = பெற்றட்டு.

(2.) மண் } + சீட்டு, வன்மை. ~~பெயர்~~பெயர், வேற்றுமைவழி.]
பொன் }

பென்.

(3.) மண் } + கடிது, நீண்டது, வலிது. [இயல்பு. அஃகுதி:]
பொன்.

பெரன்.

210. EXCEPTION TO (209.): **अ** AND **अं** DROPPED BEFORE **ह**.

[அவ்விரண்டிற்றுள் ஒரு சார்பினவற்றிற்கு எப்படியது விலக்கி,
பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.]

உக0. குறில் ஆணை வில்லா ண,னக்கள் வந்த

நகரத் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

[ਐ. 40.]

[(சுனிக்) குறில் (ஒன்றையும்) ஒழிந்து (ஒருமொழி தொடர்மொழிக ளோச்) சார்ந்த ணகார ணகாரங்கள் (வருமொழிக்கு முதலாக) வந்த நகரம் (மயக்கவிதி இன்மையில்) திரிந்த இடத்து (இயல்பாகாது,) கெடுதலைப் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) (1.) தூண் + $\begin{cases} \text{நன்ற} & = \text{தூணன்ற} \\ \text{நன்றம்} & = \text{தூணன்றம்.} \end{cases}$

நான்-நான் = நான்-நான்

(2.) பயன் + $\begin{cases} \text{நன்று} = \text{பயனன்று.} \\ \text{நன்மை} = \text{பயனன்மை.} \end{cases}$

பள்ளம் = பள்ளம்.

211. EXCEPTION TO (209.): CERTAIN NOUNS IN ன்.

[ணகர இற்றுள்ளே சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கலும் பிறிதுவிதி வகுத்தலும்.]

உகக. சாதி, குழுஉப், பரண், கவண், பெயர் இறுதி
இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண், சாண், பிற
டவா கலும்ஆம் அல்வழி யும்மே.

[சாதி (பற்றியுந்), திரள் (பற்றியும், வரும் பெயர்களும்,) பரண், கவண் என்னும் பெயர்களும் ஆனவற்றின் இறுதி (ணகரம்) வேற்றுமைக்கண்ணும் (வல்லினம்வந்தால்) இயல்பாம்; (எண்ணல் அளவை அன்றி) உணவிற்குரிய (எள்ளின் திரிசொல் ஆய) எண் (என்னும் பெயருஞ், சாண் (என்னும் நீட்டல் அளவைப் பெயரும், வல்லெழுத்துகள்வரில் திரிந்து) டகரம் ஆகலும் பொருந்தும் அல்வழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம்.) உமண் + குடி = உமண்குடி.
பரண் + கால் = பரண்கால்.
கவண் + கால் = கவண்கால்.

எண் + கடித = எட்கடித [எண்கடித ரு, 208.]
புண் + கோல் = எரட்கோல். [சரண்கோல்]

212. EXCEPTION TO (208.): CERTAIN NOUNS IN ன்.

[ன இற்றுச்சாதிப்பெயர்க்கு எய்தியது விலக்கி, பிறிதுவிதி வகுத்தல்.]

உகஉ. னன்கான் கிளைப்பெயர் இயல்பும், அன்கான்
அடைவும் ஆகும், வேற்றுமைப் பொருட்கே.

[ணகர (சற்றுச்) சாதிப்பெயர் (வல்லினம் வர சுறு திரியாது) இயல்பா தலும், அகர (ச்சாரியை) பெறுதலும் ஆம், வேற்றுமைப்பொருட் (புணர்ச்சிக்) கண்.]

(உ-ம்.) எயின் + குடி = எயின்குடி, எயின்குடி.

213. EXCEPTION TO (208.): THE WORD மீன்.

[மீன் என்னும் மொழியைப் பற்றிய சிறப்புவிதி.]

உகக. மீன்றவ் வொடுபொருடும், வேற்றுமை வழியே.

[மீன் (என்னும் மொழிஇறுதி னகரம்) வேற்றுமைக்கண் (வல்லெழுத்து வரின்) நகரத்தோடு உழந்து வரும்.]

(உ-ம்.) மீன் + கண் = மீன்கண், மீன்கண்.

214. EXCEPTION TO (208.): THE WORD தேன்.

[தேன் என்னும் மொழியைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

உகசு. தேன் மொழி மெய் வரின் இயல்பு' மென்மை
மேவின் இறுதி அழிவும், வலிவரின்
ஈறு போய் வலி மெலி மிகலும் ஆம், இரு வழி.

[தேன் (என்னும்) சொல் (மூவின) மெய்யும் வரின் (இறுதி னகரம்) இயல்பாதலும், மெல்லினம் வரின் அவ்விறுதி (இயல்பாதலே அன்றிக்) கெடுதலும், வல்லினம் வரின் இறுதி (இயல்பாதலே அன்றிக்) கெட வந்த வல்லினமாதல், அதற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம், இருவழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம்.) தேன் { + கடி. ஔ. = தேன்கடி. தேன்சிறு. தேன்நிறு. தேன்பெரி. ஔ.
+ கமெ = தேன்கமெ. தேன்மலி.

தேன் + மொழி = தேமொழி.

தேன் + குழம்பு = தேக்குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேன்குழம்பு.

215. EXCEPTION TO (208.): THE WORD எகின்.

உகரு. மரம் அல் எகின் மொழி இயல்பும், அகர'
மருவ வலி மெலி மிகலும் ஆகும்.

[மரம் அன்றிப் (பறவை ஆய அன்னத்தை உணர்த்தும்) எகின் என்னும் சொல் (வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லினம்வர இறுதி) இயல்பாதலும், (இரு வழியும்) அகரச் சாரியையைப்பொருந்தவரும், வல்லெழுத்தாதல், அவற்றிற்கினமாதல், மிகுதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எகின் + கால் = எகின்கால். [வேற்றுமை.]

எகின் + புள் = எகின்புள், எகினம்புள். [அல்வழி.]

எகின் + கால் = எகின்கால், எகின்கால்.

216. EXCEPTION TO (208.): THE WORDS குயின், ஊன்.

[இவ்விரண்டு மொழிகளைப்பற்றிய சிறப்பு விதி.]

உகசு. குயின், ஊன் வேற்றுமைக் கண்ணும் இயல்பே.

[குயின் (என்னும்பெயரும்), ஊன் (என்னும்பெயரும், வல்லினம்வரின் அல்வழிக்கண் இயல்பாதலே அன்றி) வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) குயின்கமெ. ஊன்கமெ.

217. EXCEPTION TO (208.): THE WORDS மின், பின், பன், கன். [COMP. 207.]

[இந்த நான்கு மொழிகளைப்பற்றிய சிறப்பு விதி.]

உக௭. மின், பின், பன், கன் றொழிற் பெயர் அணைய;

கன், அவ் வேற்று மென்மையோ டீறமும்.

[இந்நான்கு சொல்லுந் தொழிற்பெயர்போல (யவ்வல்) மெய்வரின் உகரச் சாரியையைப் பொருந்தும்; இவற்றுள், “கன்” என்னுஞ்சொல் உகரச் சாரியையே அன்றி, அகரச் சாரியையும் பெற்று, வல்லினம்வந் தால் வரும் எழுத்தாதல், அதற்கினம்ஆதல், மிகப்பெறும்.]

(உ-ம்.) மின் + கடித = மின்னுகடித.
பின் + கடித = பின்னுகடித.
பன் + கடித = பன்னுகடித.
கன் + கடித = கன்னுகடித.

கன் + தட்டு = கன்னத்தட்டு.
கன் + தூக்கு = கன்னத்தூக்கு, கன்னத்தூக்கு.

218. EXCEPTION TO (208.): THE WORDS தன், என், நின்.

உக௮. தன், என், என்பவற் றீற்றுநவ் வன்மையோ

டுறழு' நின் ஈ நியல்பாம் உறவே.

[“தான்” என்பது “தன்” என்றும், (“யான்” என்பது “என்” என்றும், (வரும் விகார) மொழிகளின் ஈற்று நகரம் வல்லினம் வரின் (பொது விதியானே நகரமாய்த் திரிதலும், அவ்விதி ஏலாது) இயல்பாதலும் ஆம். (“நீ” என்பது “நின்” (என) நின்ற விகார) மொழி ஈற்று நகரம் வல்லினம் வரில் (திரியாது) இயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) தன் + பகை = தன்பகை, தற்பகை.
என் + பகை = என்பகை, எற்பகை.
நின் + பகை = நின்பகை.

§ ச. ம் ஈறு.

219. FINAL m: GENERAL RULE.

[மகரஇறு புணருஞ் செய்கை.]

உக௯. மவ்வீ றொற்றீழிந் துயிர் ஈ றொப்பவும்

வன்மைக ன்னமாத திர்பவும் ஆகும்.

[வி. 32. 33.]

[மகர (ஈற்றுச்சொற்கள்) இறுதி மகரம் கெட (விதிஉயிர் ஈறாய் நின்று) இயல்புயிர் ஈறுபோல (உயிர்வரின் உடம்படுமெய் தோன்றவும்,) வல்லி

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

னம் வரின் அவை மிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இயல் பாகவும், புணர்வனவும், வல்லினம்வரில் கெடாது அவற்றிற்கு இனமாய்த் திரிவனவும் ஆம்.]

(உ-ம்.)	+ ஆழி = வட்டவாழி.	சாம் + கடியம் = சாங்கடியம்.
வட்டம்.	+ கடல் = வட்டக்கடல்.	சம் + கை = சங்கை.
	+ சேமி = வட்டசேமி.	தும் + செவி = தஞ்செவி.
	+ வாரி = வட்டவாரி.	தும் + தலை = தந்தலை.

220. EXCEPTION TO (219.): SOME WORDS IN ம்.

உஉ௦. வேற்றுமை மப்போய் வலி மெலி உறழ்வும்;
அல்வழி உயிர் இடை வரின் இயல் பும் உள.

[வேற்றுமைக்கண், மகர இறுதி கெட, (அவற்றின்முன் வரும்) வல்லின மாதல் அவற்றிற்கு இனமாதல் மிகுதலும்; அல்வழிக்கண், உயிரும் இடையினமும் வரில் கெடாது இயல்பாதலும் உளஆம்.]

(உ-ம்.)	தனம் + கரை = குளக்கரை, குளக்கரை.
	தும் + சாறு = பழச்சாறு, பழஞ்சாறு.

221. EXCEPTIONS TO (219.): ஆம், தம், எம், நம்.

உஉ௧. நுந், தம், எம், நம், ஈற்று மவ்வரு குந், நவே.

[இந்நான்கு (விகார மொழிகள்) ஈற்று மகரம், மேல் வரும் கு, நக்கள் ஆகத் திரியும்.]

(உ-ம்.)	தம் + ஞான் = தஞ்ஞான்.
	தம் + தல் = தத்தல்.
	எம் + சார் = எஞ்சார்.
	நம் + ஞானம் = நஞ்ஞானம்.

222. EXCEPTION TO (219.): THE WORD அகம்.

உஉஉ. அக'முனர்ச் செவி, கை, வரின் இடை யனகெடும்.

[அகம் (என்னும் இடைப்பெயர்) முன்னர்ச் செவி, கை (என்னும் கிளைப்பெயர்) வரின் (நிலைமொழி இறுதிமகரம் வன்மைக் கிளைமாத் திரி தலே அன்றி, அதன்) இடைநின்ற ககர (ஒற்று)ம் (அதனை ஊர்ந்த அகர உயிருங்) கெடும்.]

(உ-ம்.)	அகம் + கை = அக்கை.
	அகம் + செவி = அஞ்செவி.

223. EXCEPTION TO (219.): THE WORDS இம், கம் AND உரும். [COMP. 207.]

உஉந. ஈமும், கம்மும், உருமும், தொழிற் பெயர் மானும்,
முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

[இம்மூன்று சொல்லும் (இருவழியும் முதனிலைத்) தொழிற் பெயர் போல (யவ்வன்மெய் வரின் உகரச் சாரியை பெற்று) முடியும்; (இவற்றுள்,) முதற் கணின்ற ஈமும், கம்மும் வேற்றுமைக்கண் (உகரச் சாரியை அன்றி) அகரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஈம் + கடிது = ஈமக்கடிது.

ஈம் + குடம் = ஈமக்குடம்.

கம் + குடம் = கம்மக்குடம்.

§ ரு. ய், ர், ழ் ஈறு.

224. FINAL ய், ர், ழ்.

[ய, ர, ழக்கள் க, ச, த பக்களோடு புணரும் ஆறு.]

உஉச. ய, ர, ழ முன்னர்க் க, ச, த, ப அல்வழி
இயல்பு மிகலும் ஆகும்; வேற்றுமை
மிகலும், இனத்தோ டிறழ்தலும், விதிமேல்.
[வி. 30.]

[இம்மூன்று ஈற்றின் முன்னுங் க, ச, த, பக்கள் வரின், அல்வழிக்கண், இயல்பாதலும், மிகுதலும்; வேற்றுமைக்கண், மிகுதலும், வல்லினமாதல் மெல்லினமாதல் மிகுதலும் விதி ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) வேய் + கடிது = வேய்கடிது.   மெய் + கீத்தி = மெய்க்கீத்தி.
வேர் + கிறிது = வேர்கிறிது.   கரீர் + பருவம் = கரீர்ப்பருவம். } [அல்வழி.]
வீழ் + பெரிது = வீழ்பெரிது.   கூழ் + தண்ணீர் = கூழ்த்தண்ணீர்.

(2.) ஈய் + ஈல் = ஈய்க்கால்.   வேய் + குழல் = வேய்க்குழல், வேய்க்குழல்,
தேர் + கால் = தேர்க்கால்.   ஆர் + கோடு = ஆர்க்கோடு, ஆர்க்கோடு. } [வேற்றுமை.]
பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.

225. THE WORDS தமிழ் AND தாழ்.

[இந்த இரண்டு சொற்களுக்கு எய்தாதது எய்துவிக்கிறது.]

உஉரு. தமிழ் அவ் வறவும் பெறும், வேற் றுமைக்கே
தாழ்ங் கோல்வந் துறுமேல் அற்றே.

["தமிழ்" என்னும் சொல் நாற்கணமும் வரின்
ரச் சாரியையைப் பொருந்தவும் பெறும்; "தாழ்" என்னுஞ் சொல்லங்

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

“கோல்” என்னுஞ் சொல்வந்து பொருந்துமாயின் அவ்வகரச் சாரியை யைப் பெறும்.]

(உ-ம்.)

தமிழ் +	அரசன்	= தமிழரசன்.
	பல்லவநாயர்	= தமிழப்பல்லவநாயர்.
	நாகன்	= தமிழநாகன்.
நாழ் +	வளவன்	= தமிழ வளவன்.
	கோல்	= நாழக்கோல்.

226. SPECIAL RULE REGARDING THE WORD கீழ்.

உஉசு. கீழின் முன் வன்மை விகற்பமும் ஆகும்.

[“கீழ்” (என்னும் சொல்) முன் (வரும்) வல்லினம் (ஒருகால் இயல்பா கியும், ஒருகால் மிக்குமவரும்,) விகற்பத்தையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கீழ் { + குலம் = கீழ்குலம், கீழ்க்குலம். ,
+ சாதி = கீழ்சாதி, கீழ்ச்சாதி.

§ கூ. ல், ள், ஈ, யு.

227. ல் AND ள் CHANGED INTO ற் AND ட், OR INTO ன் AND ண், OR UNALTERED.

[ல, ளக்களின் புணர்ச்சி.]

உஉஎ. ல, ள, வேற் றுமையில் ற, டவும்; அல்வழி

அவற்றோ டீறழவும் வலி வரின் ஆ' மெலி

மேலி ன், ண, வும், இடை வரின் இயல்பும்,

ஆகும் இருவழி யானும், என்ப.

[வி. 34. 35.]

[லகார ளகாரம் (ஆன இரண்டறும்) வல்லினம் வரின், வேற்றுமைக்கண் (முறையே) றகார டகாரங்கள் ஆம்; அல்வழிக்கண்ணே றகார டகாரங் களுடனே உறழ்வன ஆம்; இருவழிக்கண்ணும் மெல்லினம் வரின் னகார ணகாரங்கள் ஆம்; இடைஇனம் வரின் இயல்பாம், என்று சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.) (1.) கல் + குறை = கற்குறை. [கேற்றமை.]
முல் + குறை = முட்குறை. [வேற்றமை.]

(2.) கல் + குறித = கல்குறித, கற்குறித. [அல்வழி.]
முல் + சிந்த = முட்கிந்த. முட்கிந்த. [அல்வழி.]

(3.) கல் + மேல் = கன்மேல். } [வேற்றமை.]
முல் + மேல் = முண்மேல்.

கல் + மலை = கன்மலை. } [அல்வழி.]
முல் + மலை = முண்மலை.

(4.) கல் + யாது = கல்யாது. } [அல்வழி.]
 முள் + வலிது = முள்வலிது.

கல் + யாபபு = கல்யாபபு } [வேற்றமை.]
 முள் + வளமை = முள்வளமை.

228. ல் AND ன் INTO ஃ: SUPPLEMENTAL TO (227)

[இவ்விரு ஒற்றினுக்கும் எய்தியதன்மேல் கிறப்பு விதி.]

உஉவு. குறில் வழி ல, ளத்த அணையின் ஆய்தம்

ஆகவும் பெறாஉம் அல்வழி யானே.

[வி. 37. 38.]

[(தனிக்) குறிவின். பின் (னின்ற) லகர ளகரங்கள் அல்வழிக்கண்ணே தகரம் வரும் ஆயின் (நகர டகரங்கள் ஆகத்திரிதலே அன்றி) ஆய்தம் ஆகத் திரிதலையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கல் + தித = கல்¹தித.
 முள் + தித = முள்¹தித.

229. EXCEPTION TO (227): ல் AND ன் BEFORE ஃ AND ஃ

[எய்தியது. விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருக்கின்றது.]

உஉக. குறில் செறி யா ல, ள, அல்வழி வந்த

தகரந் திரிந்த பிற் கேடும், ஈர் இடத்தும்

வரு¹நத் திரிந்த பின் மாய்வும், வலிவரின்

இயல்புந், திரிபும், ஆவன உள பிற.

[வி. 37. 38. 39.]

[(தனிக்) குறில் (ஒன்றனையுஞ்) சாராது வரும் லகர ளகரங்கள், அல்வழிக்கண் வந்த தகரந் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும்; இருவழிக் கண்ணும், வந்த நகரந் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும்; வல்லினம் வரின், (அல்வழிக்கண், உறழாது) இயல்பாதலும், திரிதலும், (வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாதலும்,) பொருந்துவன உள.]

(உ-ம்.) (1.) கேல் + தித = கே¹தித } [அல்வழி.]
 வால் + தித = வா¹தித.

(2.) கேல் + கன்று = கே¹னன்று } [அல்வழி]
 வால் + கன்று = வா¹னன்று

கேல் + கன்மை = கே¹னன்மை } [வேற்றுமை]
 வால் + கன்மை = வா¹னன்மை

(௦.) கால் + கடித = கால்கடித.
தேர் + சிறித = தேர்ச்சிறித.

அழகல் + கால் = அழகற்கால்.
வரர் + படைக்கையன் = வரப்படைக்கையன்.

230. VERBAL NOUNS IN ல், ன். [COMP. 207.]

உரு. ல், ன், இறு தொழிற்பெயர் ஈர் இடத்தும் உவ்வுரு
வலி வரின்; அல்வழி இயல்பும் ஆவன உள்.

[லகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய (விருதி பெற்ற) தொழிற்பெயரும், ளகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய (முதனிலைதிரிந்த) தொழிற்பெயரும் (முதனிலைத்தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின் உகரம் பெறுமோ பெருவோ என்று ஐ உறற்க:) இருவழியும் உகரம் பெறுவாம்; (வல்வினம் வரின்) அல்வழிக்கண் (உறழாது) இயல்பாவனவும் சிலஉள்.]

(உ-ம்.) ஆடல் + கடித = ஆட்கடித, ஆட்கடித. } [அல்வழி.]
கோல் + கடித = கோட்கடித, கோட்கடித.

ஆடல் + கடுமை = ஆடற்கடுமை. } [வேற்றமை.]
கோல் + கடுமை = கோட்கடுமை.

ஆடல் + கனமை = ஆடன்கனமை.
கோல் + கனமை = கோட்கனமை.

231. EXCEPTION TO (227.): THE WORD வல். [COMP. 207.]

[எய்தியது விலக்கிப் பிதிதுவிதி வருக்கின்றது.]

உருக. வல்லே தொழிற்பெயர் அற்றிரு வழியும்;
பலகை, நாட் வரினும் வேற்றுமைக் கவவும் ஆம்.

[“வல்” (என்னும் சூதாடு கருவிப்பெயர் அவ்வல் மெய்வரின்) தொழிற்பெயரே போல (இருவழியும் உகரச் சாரியை) பெறும்; பலகை, நாட் (என்னும் இருபெயர்) வரினும், (பிறபெயர் வரினும்,) வேற்றுமைக்கண் அகரச் சாரியை (யும் உகரச் சாரியையும்) பெறும்.]

(உ-ம்.) (1.) வல் + கடித = வல்கடித. [அல்வழி.]
வல் + கடுமை = வல்கடுமை. [வேற்றமை.]

(2.) வல் + பலகை = வல்வப்பலகை, வல்வப்பலகை.

(3.) வல் + நாட் = வல்லநாட், வல்லநாட்.

232. EXCEPTION TO (227.): THE FOUR WORDS நெல், செல், கொல் AND சொல்.

உருஉ. நெல்லுஞ், செல்லுங், கொல்லுஞ், சொல்லும்,
அவ்வழி யானும் நகரம் ஆகும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் (வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் உறழாது, அவ்வழிச் கண்ணும் வேற்றுமைபோல) நகரமாய்த் திரிந்து முடியும்.]

(உ-ம்.) நெற் கடித | நெற்கடித
செற் கடித | செற்கடித.

233. EXCEPTION TO (227.): இல் FOLLOWED BY ஐ AND ஆ.

உருந. இல் என் இன்மைச் சொற்கை அடைய
வன்மை விகற்பமும், ஆகா ரத்தொடு
வன்மை ஆகலும், இயல்பும் ஆகும்.

[(இல்லிடத்தை உணர்த்தாது) இன்மைப் பண்பை உணர்த்தி நிற்கும் “இல்” என்னும் சொற்கு ஐகாரச் சாரியை பொருந்த (அவ்வழி வரும்) வல்லினம் விகற்பித்தலும், ஆகாரச் சாரியை பொருந்த (அவ்வழி வரும்) வல்லினம் மிகுதலும், (இவ்விரு விதியும் பெறுது) இயல்பாதலும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்) இல் + பொருள் = இல்லைபொருள், இல்லைப் பொருள்
இல் + பொருள் = இல்லாப்பொருள்.
இல் + பொருள் = இல்பொருள்.

234. EXCEPTION TO (227.): THE WORDS புன் AND வன். [COMP. 207.]

உருச. புள்ளும், வள்ளுந், தொழிற்பெயரு மானும்.

[இவ்விரு சொற்களும் (இருவழியும் யவ்வல் மெய்வரின் பொது விதியான் முடிதலே அன்றித்) தெரிழிற்பெயர் போல (உகரச் சாரியை பெற்றும்) புணரும்.]

(உ-ம்.) புன் + கடித, கடுமை = புள்ளுகடித, புள்ளுகடுமை.
வன் + கடித, கடுமை = வள்ளுகடித, வள்ளுகடுமை.

ஐ எ. வ், ஈறு.

235. DEMONSTRATIVES IN வ்: SPECIAL RULE.

[வகர இற்றுச் சுட்டுப்பெயர் மூவினத்தோடு புணருஞ் செய்கை.]

உருரு. சுட்டு வகர மூ வினம் உற முறையே
ஆய்தமு மென்மையும், இயல்பும் ஆகும்.

[("அவ்," "இவ்," "உவ்" என்னும் அறிவினைப் பன்மைச்) சுட்டு (ப்

பெயர் ஈற்று) வகரம் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் வரமு
றையானே ஆய்தமும், வரும் மெல்லினமும், இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) அங் + கடிது = அக்கடிய.
அங் + ஞானம் = அஞ்ஞானம்.
அங் + யானை = அங்யானை.

236. THE WORD தெவ்: SPECIAL RULE. [COMP. 207.]

[தெவ் என்னும் மொழி யவ்வல்லாத மெய்களோடு புணருஞ் செய்கை.]

உருக. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெயர் அற்றே;
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வும் ஆகும்.

[“தெவ்” என்னும் சொல் (யவ்வல் மெய்யோடு புணரும் இடத்துத்) தொழிற்பெயர்போல உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; (அவற்றுள்) மகரம் வருங்கால் (உகரச் சாரியை பெறுதலே அன்றி, ஒரோவழி ஈற்று) வகரம் மகரமாகத்திரியவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) (1.) தெவ் + கடிது = தெவ்வுக்கடிது.
(2.) தெவ் + மன்னர் = தெம்மன்னர்.

237. CHANGES IN THE INITIAL OF THE SECOND WORD IN A COMPOUND. த AND ற AFTER ன, ல AND ண, ன.

[வருமொழிக்கு முதலாகிய மெய்களுள் திரிதற்கு உரிபன இவை.]

உருள. ன, லமுன் ற, னவும்; ண, ளமுன் ட, ணவும்;
ஆகுந் த, னக்கள் ஆயுங் காலே.

[வி. 37. 38. 39.]

[னகர லகரங்குள் முன்னர் வருந் தகரம் நகரமாம்; அவற்றின் முன்னர் வரும் நகரம் னகரமும்; னகர னகரங்களின் முன்னர் வருந் தகரம் டகரம் ஆம்; அவற்றின் முன்னர்வரும் நகரம் னகரமும், ஆராயுங்காலத்து.]

(உ-ம்.)	{	பொன் + திது, திமை = பொன்றிது, பொந்திமை.	}	[இருவழியும்.]
(1.)		கல் + திது, திமை = கற்றிது, கற்றிமை.		
		மண் + திது, திமை = மண்டிது, மண்டிமை.		
		முள் + திது, திமை = முட்டிது, முட்டிமை.		
	{	பொன் + கன்று, கன்மை = பொன்னன்று, பொன்னன்மை.	}	
(2.)		கல் + கன்று, கன்மை = கன்னன்று, கன்னன்மை.		
		மண் + கன்று, கன்மை = மண்ணன்று, மண்ணன்மை.		
		முள் + கன்று, கன்மை = முண்ணன்று, முண்ணன்மை.		

§ அ. புறனடை.

238. GENERAL RULE IN REGARD TO MEMBERS OF WORDS. THE RULES LAID DOWN IN THE NEXT CHAPTER ARE ANALOGOUS TO THOSE IN THIS AND THE PRECEDING CHAPTERS.

உருஅ. உருபின் முடிபவை ஒக்கும் அப்பொருளினும்.

[மேல் உருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியும் முடிபுகள் அப்பொருட் புணர்ச்சிக் கண்ணும் ஒக்கும்.]

(உ-ம்) எல்லாவற்றதம். கு 315 காண்க. [எல்லா + அற்ற + அஹ + உம்.]
எல்லாவற்றக்கோடும் எனப் பொருட்ச்செய்யும் அற்ற எ-ம், உம் எ-ம் வந்தன.

239. ANALOGY AND THE "USUS LOQUENDI" TO BE OUR GUIDES IN ANOMALIES AND CASES NOT SPECIFIED.

[இப்புணரியனுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உருகூ. இடை, உரி, வட சொலின், இயம்பிய கொளாதவும்
போவியு' மருஉம் பொருந்திய ஆற்றிற்
கீயையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு' நெறியே.

[இடைச் சொல்லினும், உரிச் சொல்லினும், வடசொல்லினும், (உயிர் ஈறும் ஒற்றீறும் ஆன புணரியலில், தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பென) ஒதிய புணர்ச்சி இலக்கணங்கள் பொருந்தாது வேறுபட்டு ஒருவனவும், இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மருஉமொழிகளும், (இருவகை வழக்கினும் நடக்கும் முறைமை அறிந்து, அதற்குப்) பொருந்தும் ஆறு புணர்க்கை அறிவுடையோர் அல்லார்க்கும் முறைமை.]

(உ-ம்) ஆனகன்ற [வேற்றவைப்புணர்ச்சியிலே இடைச்சொல் இயல்பாய்ந்த. கு. 216]
தடசொல் [உரிச்சொல் முன் மெலி மருத்தத.]
தனதம். [வடசொல் முன் வலி இயல்பாய்ந்த]
இங்முன் எ-ரு முறையி. [இலக்கணப்போலி.]
வகைகள் தக்கத எ-ரு வகைகளை. [மருஉமொழி.]

மெய்யீற்றப்புணரியன் முற்றிற்று.

நன் னூ ல்.

I. எழுத்ததி காரத்தில்

(v.) உருபு புணரியல்.

[இஃது வேற்றமை உருபுகள் நினைமொழியோடும் வருமொழியோடும்
புணரும் ஆறு கூறவது.]

8 க. உருபுகள்.

240. THE FORTY INFLECTIONAL PARTICLES. THE TERM OF THE NOM. IS COUNTED. $8 \times 5=40$.

[எட்டுருபுகள் சாரும் இடவகையால் இத்துணைத்தென்பது.]

உச0. ஒருவன், ஒருத்தி, பலர்,ஒன்று, பல,என
வருபெயர் ஐந்தொடு, பெயர்முதல் இருநான்
குறும் உறழ்தா நாற்பதாம் உருபே.
[வி. 55.]

[இப்பாற் பொருளின என்று கருத வநீம் ஐந்து பெயருடனே, (எழு வாய் வேற்றுமையான) பெயர்முதலாக (விளி ஈருக நின்ற) எட்டு உருபி னையும், உறழ் (வேற்றுமை) உருபுகள் நார்பதாம்.]

(உ-ம்.) கம்பி, கம்பியை, கம்பியாக, கம்பிக்கு, கம்பியின், கம்பியை, கம்பியை, கம்பி, என்
 ஒரு வன் என்னும் வார்ப்பாட்டு உபநினை, ஆண்பீஸ் பொருளெட்டி உருபுகளும்
 வந்தன. மற்றவைகளும் இப்படியே.

241. SIGNS OF CASE, WHERE PLACED AND FOR WHAT PURPOSE.

[வேற்றுமை உருபுகள் வருதற்குக் காரணமும் வரும் இடமும்.]

உசு. பெயர்வழித் தம்பொரு டாவரும் உருபே.

[(வேற்றுமை) உருபுகள் தம்பொருளைத் தரப், பெயர்க்குப்பின் வரும்.]

242. THESE TERMINATIONS COMBINE WITH NOUNS ACCORDING TO THE PRECEDING RULES: GENERAL RULE.

[ஐம் முதலிய ஆறுருபும் நிலைமொழி வருமொழியோடு புணரும் ஆறு.]

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதல்சுற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்குமன் அப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

[(தொகாநிலையு (சூ. 415.) வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண், இடையே நின்று நிலைமொழியோடும், வருமொழியோடும், புணரும்) ஒற்றுயிர்களை முதலும் ஈறும் ஆக உடைய (ஐம்முதலிய) வேற்றுமை உருபு ஆறும், (இடைச்சொல்லேனும் இயல்பொடு விகாரத்தியையும்) புணர்ச்சி வகையால் பெரும்பாலும் ஒக்கும், (போன இரண்டியல் உள்ளும்) வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண் (இயல்பொடு விகாரத்தியைந்த ஒற்றுயிர் முதல் ஈற்றுப் பெயர்களை.)]

(உ-ம்.) கம்பிகன் வாழ்வு. [சூ. 159. 209. இயல்பாயின.]
பழிக்கஞ். [சூ. 165. கசாம் இரட்டித்தது.]

§ உ. சாரியை.

243. THE USE OF EUPHONIC INCREMENTS: சாரியை.

[சிறப்புவிதி: சாரியை வரும் ஆறு.]

உசந. பத்முன் விசுதியும், பதமும், உருபும்,
புணர்வழி ஒன்றும் பலவுஞ் சாரியை,
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும்.

[வி. 108.]

[பதத்தின்முன் விசுதியேனும், பதமேனும், உருபேனும், புணரும் இடத்துச் சாரியை ஒன்றேனும், பலவேனும், வருதலும் வராதொழிதலும், இவ்விரண்மொகிய விகற்பமும் ஆம்.]

244. A LIST OF SEVENTEEN GENERAL INCREMENTS.

[சாரியை இவை என்னென்றது.]

உசசு. அன், ஆன், இன், அல் அற்றிற் ற்த்தம்
தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன்,
இன்ன பிறவும், பொதுச்சா ரியையே.

[வி. 108.]

[அன்னும், ஆனும், இன்னும், அல்லம், அற்றம், இற்றம், அத்தம், அம்மும், தம்மும், நம்மும், நும்மும், ஏயும், அவ்வும், உவ்வும், ஐயும்,

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (v.)

சுவ்வம், னவ்வம், இவைபோல்வன பிறவும், (விருதி, பதம், உருபு என்னும் மூன்று புணர்ச்சிக்கண்ணுந், தனிமொழிக்கண்ணும் வருதலிற்) பொதுச்சாரியை என்னும் பெயரவாம்.]

(உ-ம.) ஒன்றன்கூட்டம். [அன்.]	ஒருபாற்கு. [ஆன்.]
வண்டின்கால். [இன்]	தொடையல். [அல்]
பலவற்றை. [அந்நு.]	பதிறப்பத்த. [இந்நு.]
மாத்திலை. [அதது.]	புளியகையம். [அம்.]
எல்லாந் தம்மையும். [தம்.]	எல்லாந் கம்மையும். [கம்.]
எல்லாந் துமமையும். [தும்.]	கலனே துணி. [ஏ]
கடத்தது. [அ.]	சாத்தனுக்கு. [உ.]
பண்டைககால். [ஐ.]	உய்ருவாய். [ரு.]
ஆனகன்று. [அன்.]	அவன நனனையும். [தன்.]
அவனருன். [தான்.]	அவந்தாம். [தாம்.]
புறருளுறே. [ஆம்.]	

§ ஈ. சிறப்புவிதிகள்.

245. THE DECLENSION OF எல்லாம்.

[நிலைமொழியோடு உருபு புணர்த்தற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

உசுரு. எல்லாம் என்ப திழிதினை ஆயின்

அற்றே ிருபின் மேலும் உறுமே;

அன்றே னம்மிடை அடைந்தற் றுக்கும்.

[வி. 67.]

[“எல்லாம்”(என்னும் பொதுப்பெயர்) அஃறிணைக்கண் ஆனகாலே அதனோடு (ஆறு) உருபும் புணரின், இடையே அற்றுச் சாரியையும், உருபின் மேல் முற்றும்மையும் பெறும்; உயர்திணைக்கண் ஆனகாலே இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்.]

(உ-ம.) எல்லாம், எல்லாவற்றையும் முதல்.
எல்லா கம்மையும் முதல்.

246. THE DECLENSION OF எல்லாரும், எல்லீரும்.

உசுக. எல்லாரும், எல்லீரும், என்பவற் றுமமை

தள்ளி நிரலே தம், தும், சாநப்

புல்லும் உருபின் பின்னர் உம்மே.

[வி. 67.]

[“எல்லாரும்”(என்னும் உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெயரோடும்), “எல்லீரும்”(என்னும்முன்னிலைப் பொதுப் பெயரோடும் ஆறு உருபும் புண

ரும் இடத்து) அவ்விருபெயரின் இறுதிகளினின்ற (முற்) றும்மைகளைத் தள்ளி, (அந்நிலைக் களங்களில்) படர்க்கைப் பெயர்க்குத் தம்முச் சாரியையும், முன்னிலைப்பெயர்க்கு நும்முச் சாரியையும் பொருந்த, அவற்றால் தள்ளுண்ட (முற்) றும்மைகள் உருபின்பின்னே வந்துபொருந்தும்.]

(உ-ம.) எல்வாச் தம்மையும். எல்வாரையும். } எனையவற்றோடும். இவ்வாற ஒடகெ.
எல்லீத் தம்மையும் எல்லீரையும்.

247. THE DECLENSION OF THE PERSONAL AND REFLEXIVE PRONOUNS.

உசு௭. தான், தாம், நாம், முதல் குறுகும்; யான், யாம்,

நீ நீர், என், எம், நின், நும், ஆம் பிற

குவ்வின் அவ்வரு' நான்கா றிரட்டல்.

[வி. 72-74.]

[(இங்ஙனம் கூறிய இருதிணைப்பொது ஆய மூவிடப்பெயர் ஏழோடும் ஆறு உருபும் புணரும் இடத்து), “தான்,” “தாம்,” “நாம்” என்னும் மூன்று பெயரும் (நெடில்) முதல் குறுகி, (ஈற்றையே “தன்னை,” “தம்மை,” “நம்மை” என) வரும்; “யான்,” “யாம், ந, நா (என்னும் நான்குபெயரும் முறையே) “என்னை,” “எம்மை,” “நின்னை,” “நும்மை” என வரும்; இவ்வேழு பெயரோடும் குவ்வருபு புணரும் இடத்து இடையே (“தனக்கு” என) அகரச் சாரியை வரும்; குவ்வருபின் அகரச் சாரியை வரினும் ஆறும் உருபுயிர்கள் வரினும் (இவ்வேழு விகாரமொழிகளின் இறுதிய ஆயதனிக் குறில்முன்) ஒற்றுக்கள் இரட்டாவாம்.]

248. THE DECLENSION OF ஆ, மா, கோ: EUPHONIC INSERTION OF ன்.

[இப்பெயர்களைப்பற்றிய நெட்புவிதி.]

உசு௮. ஆ, மா, கோ, ன அணையவும் பெறுமே.

[வி. 65.]

[“ஆ” (என்னும் பெயரும்), “மா” (என்னும் விலங்கின் பொதுப்பெயரும்), “கோ” (என்னும் இறைவனை உணர்த்திநிற்கும் பெயரும், உருபுகள் புணரும் இடத்து), ன (அரச்சாரியை) பொருந்தவும் பெறும்.]

(உ-ம.) ஆ, ஆன். [ஆவின்.] ஆகக்கு. [ஆவிக் கு. ஆகக் கு.]
கோ, கோன். [கோவன்.]
மா, [மாவன்.]

249. THE DECLENSION OF CERTAIN NOUNS OF NUMBER IN POETRY.

[செய்யுளிலே, சில எண்ணுப்பெயர்களைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

உசக. ஒன்று முதல் எட்டிரும் எண்ணு

பத்தின்முன் ஆன்வரிற் பவ்வொற் றொழிய,மேல்

எல்லாம் ஒடும்; ஒன்பதும் இற்றே.

[வி. 159.]

[ஒன்றுமுதல் எட்டிரும் எண்களோடு புணர்ந்த பத்தென்னும் எண் முன்னர் (உருபுகள் புணரும் இடத்து இடையே) ஆன்சாரியை வரின், (அப்பத்தென்னும் எண்ணினது) பகா ஒற்றொன்றுமே நிற்க, மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்; ஒன்பதென்னும் எண்முன்னரும் உருபுகள் புணருமிடத்து ஆன்சாரியை வரின், அதன்பகர ஒற்று நிற்க, மேல் நின்ற எல்லா எழுத்துங் கெடும்.]

(உ-ம்.) ஒன்பத, ஒன்பனை. [ஒருபதை. ஒருபகைத.]

இருபத, இருபனாரு. [இருபதை. இருபகைத.]

ஒன்பத, ஒன்பனை. [ஒன்பதை. ஒன்பகைத.]

250. THE DECLENSION OF CERTAIN DEMONSTRATIVE PRONOUNS.

உரு0. வவ்விது சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

[வி. 71. 69.]

[(அஃறிணைப் பன்மையவாய) வகர ஈற்று (மூன்று) சுட்டுப்பெயர்க்கும் (உருபுகள் புணரும் இடத்து) அற்றுச் சாரியை பொருந்தல் முறைமை ஆம்.]

(உ-ம்.) அவை, அவற்றை, [அவற்றினை.]

இவை, இவற்றை, [இவற்றினை.]

உவை, உவற்றை, [உவற்றினை.]

251. THE DECLENSION OF அகிது, இகிது AND உகிது.

உருக. சுட்டின்முன் ஆய்தம் அன்வரிற் கெடுமே.

[வி. 71.]

[(அஃது, இஃது, உஃது எனவரும்) மூன்று சுட்டுப்பெயர்களோடு (உருபுகள் புணரும் இடத்து) இடையே அன்சாரியைவரின், (மொழிமுதற் சுட்டெழுத்துகள் மூன்றின் முன்னின்ற) ஆய்தங் கெடும்.]

(உ-ம்.) அகிது, அதனை, [அகிதை, அதை.]

இகிது, இதனை, [இகிதை, இதை.]

உகிது, உதனை, [உகிதை, உதை.]

} விசேஷத்த வரும்.

252. அத்த LOSES ITS INITIAL அ. [EXCEPTION TO (162).]

[பிறித விதி.]

உருஉ. அத்தின் அகரம்

[வி. 66.]

[அத்துச் சாரியையின் அகர உயிர், (இய, கர (உயிர் ஈற்றின்) முன்வரின், (வகர உடம்படு மெய் பெறுது,) கெடும்) (உ-ம்.) மாதத்துறை [மா + அத்த + குறை அகரம்பெட்டது.]

253. THE INCREMENT TO BE DISCOVERED BY ANALYSIS.

[சாரியைக்காவதோர் புறனடை.]

உருந. இதற்கிது சாரியை எனின் அள வின்மையின், விசுதியும் பதமும் உருபும் பகுத்திடை நின்ற எழுத்தும் பதமும் இயற்கையும் ஒன்ற உணர்த்தல் உரவோர் நெறியே.

[(விசுதிமுதலிய புணர்ச்சிக்கண்) இதற்கு இது சாரியை என்று வரையறுத்து விதித்தனவற்றுள்ளும், ஒழிந்தனவற்றுள்ளும், தனித்தனி சொல்லப் புகின், வரையறைப்படாமையின், விசுதிப்புணர்ச்சியினையும், பதப்புணர்ச்சியினையும், உருப்புணர்ச்சியினையும், கண்டுழிப் பகுத்து, இடையே நின்ற (ஏகாரம் அகரம் முதலிய) எழுத்துச் சாரியையினையும், (அன், ஆன்முதலிய) பதச் சாரியையினையும், (இவ்விரண்டு சாரியையும் தோன்ற) இயல்பினையும் தெரிய அறிவித்தல் பெரியோரது நெறி ஆம்.]

(உ-ம்.) எற்றிஞேர் = எற்று + னெ + ஓர் கு. 356. 373. 394.

ஆதலால் இகரம் ஆனத சாரியை எனக்காண்க, தனக்க, எனச் சாரியை இவ்வி இயல்பாய் வந்தத.

254. THESE RULES TO BE APPLIED WITH DISCRIMINATION.

[நான்கின் புணர்ச்சிக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உருச. விசுதி பதஞ்சா ரியை உரு ப்னைத்தினும்

உணர்த்த விதியுள் ஓர்ந் தொப்பன கொளலே.

[விசுதியே, பதமே, சாரியையே, உருபே என்னு நான்கின் புணர்ச்சிக்கண்ணும் (விதிகள் பொதுப்படக் கூறப்பட்டவேனும், அவ்) விதிக

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

என் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தும், இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தாது, என உய்த்துணர்ந்து, எவ்விதி எதற்குப் பொருந்தமோ, அவ்விதி அதற்குக் கொள்க.]

(உ-ம்.) சென்று, சென்றும் என்பன இறந்தகாலமும்,
சேறு, சேறும் என்பன எதிர்காலமும் பொருந்தும்;

ஆதலால் “ந வ் வொடு காவு” மை நிகழ்பல்லவும்” (கு. 145.) என விதித்தார் ஆயினும் இவ்விருதி வந்த இடத்தெல்லாம் இந்த இரண்டு காலமும் பொருந்தாது எனக்கொள்க.

255. PECULIARITIES IN COMBINATIONS OF THE SECOND CASE: EXCEPTION TO (242.)

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்குப் புறனடை.]

உருரு. இயல்பின் விகாரமும், விகாரத் தியல்பும்;

உயர்திணை இடத்து விரிந்துந் தொக்கும்;

விரவுப் பெயரின் விரிந்து' நின்றும்;

அன்ன பிறவும்; ஆகும்ஐ உருபே.

[(வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கு விதித்த பொது விதியோடு தானும் ஒருங் குமுடிதலே அன்றி, அங்கனம் விதித்த) இயல்பின்கண் விகாரமாயும், விகாரத்தின்கண் இயல்பாயும், உயர்திணைக்கண் விரிந்துந் தொக்கும், விரவுப்பெயர்க்கண் விரிந்துந், விரிதல் ஒழிந்துந், இவைபோல்வன பிற வேறுபாடாயும் வரும், இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.]

(உ-ம்.) (1.) வழிபடு தெய்வநீற்புறங்காப்ப. (கீள் 219.)
மன் கொண்டதான. (மட 209.)

(2.) உய்யவைக் கொண்டதான். } உயர்திணைக்கண் விரிந்துந் தொக்கும்
காணமுதற்கொழுது. } வாதன.

(3.) கொற்றனைக் கொண்டதான் } விரவுப்பெயர்க்கண் விரிந்துந் தொக்கும்
ஆன்பெற்றன. } வாதன.

(4.) தற்கொண்டான், என உறழப்படுவது
திரித்தே வரும். [கு. 281.]

256. PECULIAR COMBINATIONS OF THE THIRD CASE.

உருகூ. புள்ளியும் உயிரும் ஆய்இறு சொன்முன்
தம்மின் ஆகிய தொழின் மொழி வரினே,
வல்லினம் விகற்பமும் இயல்பும் ஆகும்.

[(மூன்றாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள்,) ஒற்றும் உயிரும் இறுதி ஆய் நின்ற சொல்முன்னர் (க் “கருவி கருத்தா உடனிகழ்வு அதன்பொருள்”

(சூ. 297.) என்பவற்றுள், கருத்தா ஆகிய நிலைமொழிப் பொருள் தம்மால் ஆகிய தொழிற்சொல் வரின் (அங்ஙனம் வரும்) வல்லினம் (வேற்றுமைப் பொதுமுடிபேலாது) விகற்பமும் இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) புலி கடிக்கப்பட்டான். [இயல்பு.]
பேய் கோட்பட்டான். } [விகற்பம்]
பேய்க் கோட்பட்டான்.

*257. IN CASES NOT PARTICULARIZED JUDGE BY ANALOGY.

உரு௭. இதற்கிது முடிபென் நெஞ்சா தியாவும்
விதிப்ப்ள வின்மையின், விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

இதில் விதிப்ப என்பது அகங்குறைந்த நின்றது.

[இதற்கிது முடிபென்று (இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத் தகுவனவற்றை) எல்லாம் தனித்தா வரையறுத்து விதிக்கப் புகின் அதற்கோர் வரையறை இன்மையின், வகுத்து விதித்தனவற்றின் இலக்கணங்களை ஏதுவாகக் கொண்டு, வகுத்து விதி உரையாதனவற்றையுங் (கருதல்அளவையான்) வகுத்து விதிஉரைத்துக் கொள்க.]

SUMMARY OF ORTHOGRAPHY.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அடைஎண், பெயர், முறை, தோற்றம், வடிவ்ள வர்தி, அந்தம்,
இடைநிலை, போலி, என் றீநார் தெழுத்தும், இருபதமும்,
படிபுணர் மூன்றின் இயல்பும், விகாரமுஞ், சாரியையும்,
உடன்உணர் வாரை எழுத்தறிவார் என்பர் உத்தமரே.

உருபு புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரம்.

ETYMOLOGY.

[சொல்லதிகாரம் எ-து சொல்வனது இலக்கணத்தை உணர்த்திய அதிகாரம். இது பெயரியல், வினையல், இடையல், உரையல், பொருளியல் என்னும் ஐந்தனுக்குரியனாகக் கூறப்பட்டது.]

(I.) பெயரியல். NOUNS.

[பெயரிலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

258. AN INVOCATION.

[கடவுள் வணக்கம்.]

உரு. முச்சக' நிழற்று' முழு மதி முக்குடை

அச்சதன் அடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

[மூன்றுலகத்திற்கு நிழலைச்செய்யும் நிறைந்த மதிபோலும் மூன்று குடையையுடைய அழியாதவன் அடிகளை வணங்கிச் சொல்லுவன், (மேலை அதிகாரத்தில் கூறிய எழுத்தினான் ஆய) சொல்லிலக்கணத்தை.]

§ 1. சொல்.

259. DEFINITION OF "சொல்." THE SUBJECTS OF THE SUCCEEDING VERSES.

[சொல் எனப்பட்டது இது என உணர்த்துகனாக.]

உரு. ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி, என்று இருதிணை, ஐம்பாற், பொருளையுந், தன்னையு மூவகை இடத்தும், வழக்கொடு, செய்யுளின், வெளிப்படை, குறிப்பின், விரிப்பது சொல்லே.

[ஒருமொழியும் (சூ. 260.), தொடர்மொழியும், பொதுமொழியும் என மூன்று கூற்றினதாய், இருதிணையாகிய (சூ. 261.) ஐம்பால் (சூ. 262.)

263.) பொருளினையும், அப்பொருளை அன்றித் தன்னையும், மூன்றிடத்தினும் (சூ. 266.) வழக்கின்கண்ணுஞ் (சூ. 267.) செய்யுட்கண்ணும் (சூ. 268.) வெளிப்படையானுங் (சூ. 269.) குறிப்பினனும் விளக்குவது சொல்லாம்.]

260. SINGLE, COMPOUND AND AMBIGUOUS WORDS.

[மூவகை மொழிகள் ஆம்ஆறு.]

உகூ0. ஒருமொழி ஒருபொருள் என ஆந்; தொடர் மொழி பலபொருள் எனப் பொது இருமையும் ஏற்பன.
[வி. 43.]

[ஒரு மொழிகளாவன: (பகாப்பதமேனும், பகுபதமேனும், ஒன்று நின்று தத்தம்) ஒருபொருளைத் தருவன ஆம். தொடர்மொழிகளாவன: (அவ்விருவகைப் பதங்களுந் தன்னோடும், பிறிதோடும், அவ்விழி வேற்றுமைப்பொருள்நோக்கத்தால் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்து நின்று இரண்டு முதலிய) பலபெருளைத் தருவன ஆம். பொதுமொழிகளாவன: (ஒன்றாய் நின்று, ஒருபொருள் தந்தும், அதுவே தொடர்ந்து நின்று பலபொருள் தந்தும்,) இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பன ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) நிலம், நிலத்தன், எட, எடத்தான், தில், எனி. [ஒருமொழிகள்.]

(2.) நிலம்வலித, அதுகொல், சாலப்பகை, நிலங்கடாதான. [தொடர்மொழிகள்.]

(3.) எட்டு, தாமரை, வேங்கை. [பொது மொழிகள்.]

(எட்டு = ஒரேன், எங்குத் து. தாமரை = ஒப்பு, தாவுகின்றமரை. வேங்கை = புலி, வேகின்றகை. சூ. 391 காண்க.)

261. THE TWO CLASSES OF PERSONAL [HIGH CLASS] AND IMPERSONAL [NOT (HIGH) CLASS] NOUNS.

[இருபிணை ஆம்ஆறு.]

உகூக. மக்கள், தேவர், நரகர், உயர்திணை;
மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை.
[வி. 52.]

[மக்களுந் தேவரும் நரகரும் உயர்திணை (ஆம்); (அவரை) ஒழிந்த ("விலங்கு" முதலிய) உயிர் உள்ளனவும், ("நிலம், நீர்" முதலிய உயிர்) இல்லனவும், அஃறிணை (ஆம்).]

262. DIVISIONS OF WORDS OF THE HIGHER CLASS: SINGULAR MASCULINE, SINGULAR FEMININE, AND PLURAL OF BOTH.

[ஐம்பாணன் சில பானம், அவற்றிற்கு உரியதீனையும்.]

உகூஉ. ஆண், பெண், பலர் என முப்பாற் றயர்தினை.

[வி. 53.]

[ஆண், பெண், பலர் என்னும் இம்முன்று பாலினையும் உடைத்து உயர்தினை.]

ஆடவ் எ-ற ஆண்பனமை,
பெண்டி எ-ற பெண்பனமை,
மக்கள் எ-ற இருள்பனமை.

263. DIVISIONS OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS: SINGULAR AND PLURAL.

உகூஈ. ஒன்றே, பல என றிருபாற் றஃறினை.

[வி. 53.]

[ஒன்றும், பலவும் என்னும் இரண்டு பாலினை உடைத்து அஃறினை.]

அகிறனைக்கண்ணும் சேயல் எ-ற ஆண்பாதும, பெடை எ-ற பெண்பாதும உண்டு.

264. EPICENES.

[நினைபாக்களுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உகூசு. பெண்மை விட் டான் அவா வுவுபே டான் பால்;

ஆண்மை விட் டல்ல தவாவுவு பெண்பால்;

இருமையும் அஃறினை அன்னவும் ஆகும்.

[பெண்டன்மையினை விட்டு, ஆண்டன்மையினை அவாவுவன வாகிய பேடுகள் (உயர்தினை) ஆண்பால் ஆம்; ஆண்டன்மையினை விட்டுப் பெண்டன்மையினை அவாவுவன வாகிய பேடுகள் (உயர்தினைப்) பெண்பால் ஆம்; இவ்விருவகைப் பேடுகளும் (உயர்தினை ஆம் அன்றி,) அஃறினையை ஒப்பனவும் ஆம்.]

(உ-ம்.) “பெண்ணவப் ஆண்டுக்த பேடி அணிபனோ,
நாதக்க கலம்?”

265. THE THREE PERSONS WITH THEIR VARYING திணை AND பால்.

[மூன்றிடத்துஞ் சொல் தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்தும் ஆறு.]

உகூரு. படர்க்கை வினைமுற்று நாமம் குறிப்பின,
பெறப்படுந் திணை பால் அனைத்தும்; ஏனை
இடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே.

[வி. 54.]

(வெளி ப்படைச் சொல்லாயுங், குறிப்புச் சொல்லாயும், வழக்கின் கண்ணுஞ், செய்யுட்கண்ணும் நிற்கும்) படர்க்கைவினைமுற்றுச் சொல்லையும், படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லையும் முன் குறித்தால், (பின் அவ்விருவகைச்சொல்லுங் கருவியாக) இருதிணையும் ஐம்பாலும் பெறப்படும். ஒழிந்த தன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுச் சொல்லையுந், தன்மை முன்னிலைப் பெயர்ச்சொல்லையும் (முன் குறித்தாற் பின்பு அந்நால்வகைச் சொல்லுங் கருவியாக இருதிணை ஐம்பாலுள்) ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் பெறப்படும்.]

(உ-ம்)	<table border="0"> <tr> <td>கடந்தான்.</td> <td rowspan="3">}</td> <td rowspan="3">கடந்தார்</td> </tr> <tr> <td>கடந்தாள்.</td> </tr> <tr> <td>கடந்தது.</td> <td>கடந்தன</td> </tr> </table>	கடந்தான்.	}	கடந்தார்	கடந்தாள்.	கடந்தது.	கடந்தன	} இவை மூன்று தம்மை உணர்த்திப், பின்பு இருதிணை ஐம்பாலாகப் பொருள்களை உணர்த்தின.
கடந்தான்.	}	கடந்தார்						
கடந்தாள்.								
கடந்தது.			கடந்தன					
அவன்	}	அவர்						
அவள்.								
அது.			அவை					
கடந்தேன், கடந்தேம்.	}	இவை மூன்று தம்மையும், பின்பு ஒருமைப்பாலையும், பன்மைப்பாலையும், உணர்த்தின.						
கடந்தாய், கடந்தீர்								
ஃ. ஃ.								

266. THE THREE PERSONS.

[மூவிடம் ஆம்ஆறு உணர்த்துகின்றது.]

உகூது. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை மூ விடனே.

[வி. 54.]

[மூவிடம் ஆவன: தன்மையும், முன்னிலையும், படர்க்கையும் ஆம்.]

267. PROSE.

[வழக்கம் இன்னதென்பது.]

உகௌ. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி,
மருஉ, என் றுஞ்' மூவகை இயல்பும்;
இடக்கர் அடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி,
எனு'முத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

[இலக்கணமுடையது என்றும், இலக்கணப்போலி என்றும், மருஉ என்றும், வழங்கும் மூவகை இயல்பு வழக்கும்; இடக்கர் அடக்கல் என்றும், மங்கலம் என்றும், குழுஉக்குறி என்றும், வழங்கும் மூன்று தகுதி வழக்குடனே கூட அறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம்.]

(-ம்)	(1) தீலம், சீர்.	[இலக்கணம்.]	}	இயல்பு வழக்கு.	
	(2) முனநிலம், (இல்முன)	}			[இலக்கணப்போலி]
	புறநகர். (நகரப்புறம்)				
	(3) அருமகதபிண்டம்.)	}	[மருஉ]	}	
	(அருமருததனபிண்டம்.)				
	சோனாடு. (சேழநாடு.)				
	(4) கால் கழிஇவருதம்.	[இடக்காடகல்.]	}	தகுதி வழக்கு.	
	(5.) தருசினா. (செந்நா)	}			[மங்கலம்.]
	நனகாடு. (சுகாடு.)				
	(6.) சொல்லிளம்பி, (கனா)	}	[குழுஉக்குறி.]		
	காணா. (பாணப்பாசா ஆடை)				

268. POETRY.

[செய்யுள் ஆம்ஆறு உணர்ந்துகின்றது.]

உகௌ. பல்வகைத் தாதுவின், உயிர்க்குடல் போற்பல [வி. 137.*]
சொல்லாற் பொருட்கிடன் ஆக, உணர்வினின்
வல்லோர், அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

[வி. 167.]

[(தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீர், என்னும்) எழுவகைத் தாதுக்களினால் உயிர்க்கிடத்தை இயற்றப்பட்ட உடம்பு போல, (இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் (கு. 271-274.) என்னும்) நால்வகைச் சொற்களாற், பொருட்கிடன் (வி. 214.) ஆகக், கல்வி அறிவினாற் செய்யுள் இயற்றவல்லோர் அலங்காரம்பெற (வி. 194.) இயற்றுவன செய்யுள் ஆம்.]

269. AMBIGUOUS AND UNAMBIGUOUS EXPRESSIONS.

[வெளிப்படையுங் குறிப்பும் ஆம்ஆறு.]

உகக. ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரந், தகுதி, [ஃ. 153. 156.]
 ஆகு பெயர், அன் மொழி, வினைக் குறிப்பே,
 முதறொகை குறிப்போடினன பிறவுங்,
 குறிப்பிற் றரு மொழி; அல்லன வெளிப்படை. [ஃ. 137.*]

[(இருதிணை ஆண் பெண்ணுள்) ஒன்றனை ஒழிக்கும் பொதுச்சொல்லும் (சூ. 393), (வலித்தல் முதலிய ஒன்பது) விகாரச் சொல்லும் (சூ. 155. 156.), (மூவகைத்) தகுதி வழக்குச்சொல்லும் (சூ. 267.), ஆகுபெயர்ச் சொல்லும் (சூ. 290), அன்மொழித் தொகைச் சொல்லும் (சூ. 410), வினைக்குறிப்புச் சொல்லும் (சூ. 321.), முதற் (குறிப்புச் சொல்லும்), தொகை (க்குறிப்புச் சொல்லும்), (ஐம்) முதறொகை அல்லாத பலவாற்றாணும் வருங் குறிப்புச் சொல்லும் (சூ. 449.), இவைபோல்வன பிறவும், குறிப்பினன் (இருதிணை ஐம்பாற்பொருளாக்) தரும் சொற்களும்; இவை அல்லன எல்லாம் வெளிப்படையான் (அப்பொருள்களைத் தரும் சொற்கள் ஆம்.)]

- (உ-ம்.) (1.) ஆயிரம் மகன் பொருதார். [உயிர் திணை ஆண்பால்.]
 (2.) இப்பெற்ற உகைக்கும்
 இப்பெற்ற உ. வெளித்தன.
 (3.) மனாபுதாசுதே. [தாமசை.]
 (4.) நனகா. [கொல்.]
 (5.) புதித்தனா. [ஆகுபெயர், புரியும்பழம்.]
 (6.) சொல்லவல்லன. [வினைக்குறிப்பு.]
 (7.) அந்தந்தவென வெளிக்கம்பு. [முதற்குறிப்பு.]
 (8.) ஐவர். [தொகைக்குறிப்பு, பாண்டவர்.]

270. DIFFERENT CLASSIFICATIONS OF WORDS.

[சொல் இவ்வளவினைபுடைது எனபது.]

உஎ௦. அதுவே,

இயற்சொல், திரிசொல், இயல்பிற் பெயர், வினை
 என இரண் டாகும்; இடை, உரி அடுத்து
 நான்கும் ஆந்; திசைவட சொல் அணு காவழி.

[ஃ. 43.]

[மேற்காட்டிய சொல் இயற்சொல், திரிசொல் என்னும் இயல்பினையுடைய பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், என இரண்டாம்; (இவற்றுடன்) இடைச்சொல்லும், உரிச்சொல்லும் அடுத்து நான்கும் ஆம்; (இவையுள்) திசைச்சொல்லும், வடச்சொல்லும் அணுகாத இடத்து.]

271. UNEQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

[இயற்சொல்லிலக்கணம்.]

உளக. செந்தமிழ் ஆகித், திரியாதி யார்க்குந்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய இயற்சொல்
[வி. 43.]

[செந்தமிழ் (நிலத்து மொழி) ஆகி, (அந்நிலத்து மொழியுள் மேற்கூறப் பபெம்) திரிசொற்போலாது, கற்றார்க்குந் கல்லாதார்க்கும் ஒப்பத் தம்பொருளை விளக்குந் தன்மையினையுடைய உலக வழக்கு இயற் சொல்லும்.]

(உ-ம்.) மண், பொன். [பெயரியற்சொல்.]
படந்தான். [வினையற்சொல்.]
அவனை. [வேற்றமையுருபு இடைஇயற்சொல்.]

272. EQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

[திரிசொல் ஆம்ஆறு.]

உளஉ. ஒருபொருள் குறித்த பல சொல் ஆகியும்,
பலபொருள் குறித்த ஒரு சொல் ஆகியும்,
அரிதுணர் பொருளான திரிசொல் ஆகும்.
[வி. 43.]

[ஒரு பொருளைக் கருதிய பலசொல் ஆகியும், பலபொருளைக் கருதிய ஒருசொல் ஆகியும், கற்றார் உணரும் பொருளவாய் வருவன திரிசொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) கிள்ள, ககம், தந்தை.
[கிவி என்னும் ஒருபொருள் குறித்த பல பெயர்திரிசொல்.]

(2.) வானம்:
[வானம், சங்கு, கோழி முதலியவற்றைக் குறித்தவால் பலபொருள் குறித்த ஒருபெயர் திரிசொல்.]

(3.) படந்தான், சென்றான், என்னான்.
[இவை பேரவியுள் என்னும் ஒருபொருளைக் குறித்தவால் ஒரு பொருள் குறித்த பலவினைத் திரிசொல்.]

(4.) ஆத்தான். [கு. 391 காண்க.]
[குலத்தான், சுட்டினான், என்னும் பொருளைக் குறித்தவால் பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல்.]

(5.) சேறம், வரதம். [கு. 145 காண்க.]
[தம், தம் என்னும் விருதிகள் தன்மைப்பன்மை என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பலஇடைத் திரிசொல்.]

(6.) சொல். [கு. 367 காண்க.]
[ஐயத்தை யும், அகைசலையாவதையும் குறித்து கீழ்பதால் பூக பொருள் குறித்த ஒரிடைத் திரிசொல்.]

(7.) சரவ, தவ, உறு, நனி [கு. 388 காண்க]

[மிகல் எனவும் ஒருபொருள் குறித்த பலவுரித்திரிசொல்]

(8.) கடி. [கு. 389 காண்க.]

[காப்பு, உர்மை, விரை, விளக்கம் முதலிய பலபொருள் குறித்த ஓர் உரித்திரிசொல்.]

273. WORDS OF LOCAL USAGE. PROVINCIALISMS AND FOREIGN WORDS.

[திசைச்சொல் வரும் ஆறு.]

உளந். செந்தமிழ் நிலஞ் சேர் பன்னிருநிலத்தினும்,

ஒன்பதிற்கு ரண்டினிற் றமிழ் ஒழி நிலத்தினுந்,
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப.

[வி. 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு (கொடுத்தமிழ்) நிலத்தின் கண்ணும் (பதினெண் மொழியுள், தமிழும் மேற்கூறும் வடசொற்குக் காரணம் ஆகிய ஆரியமும் ஒழிந்த) பதினாறு மொழியும் வழங்கும் பதினாறு நிலத்தின் கண்ணும், (உள்ளோர்) தங்குறிப்பினவாய் (ச் செந்தமிழோர் குறிப்பின் அன்றி, அத்திசைகளின் நின்றஞ் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன) திசைச்சொல் என்று கூறுவர் (புலவர்.)]

வேண்பா.

THE TWELVE DISTRICTS WHERE INFERIOR TAMIL IS SPOKEN.

தென்பாண்டி, குட்டங், குடங், கற்கா, வேண்டி, பன்றி, அருவா, அதன்வடக்கு, — நன்றாய

சேதமலாடு, புனாடு: செந்தமிழ்சேர்

ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண்.

[இவை பன்னிரண்டுங் கொடுத்தமிழ் நாடு.]

கலித்துறை.

THE SEVENTEEN DISTRICTS LYING AROUND THE TAMIL COUNTRY.

சிக்களஞ், சோனகஞ், சாவகஞ், சீனந், துழுக், குடகங்,
கொங்கணங், கன்னடங், கொல்லந், தெலுங்கங், கலிங்கம், வங்கம்,
கங்கமகதங், கடாரங், கவுடங், கடுங்குசலந்
தங்கும் புகழ்த்தமிழ் குழ்ப்பதி நேழ்புவி தாம் இவையே.

[முற் குறித்தவைகளைச் சூழ்ந்த தமிழ் ஒழிந்த பதினேழு தேசங்கள்.]

(உ-ம்) பகைவப் பெற்றம். [தென்பாண்டி] அக்தோ. [சிக்கணம்]
சோழநாத சொலி. [குட்டம்.] பாண்டி. [தெலுக்கு]
தாயைத் தன்ன. [குடம்.] மாரத்தைக் கொக்கு. [தருவம்.]

274. SANSKRIT WORDS.

[வடசொல் ஆம்ஆறு.]

உஎசு. பொது எழுத் தானுஞ், சிறப்பெழுத் தானும்,
ஈர் எழுத் தானும், இயைவன வட சொல்.

[வி. 43.]

[(ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும்) பொதுஎழுத்தானும், (ஆரியத்திற்கே உரிய) சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்தானும், இவ்விரண்டினனுஞ் (செந்தமிழ்ச்சொல்லை ஒப்பன ஆகி, வடதிசைக்கணினுஞ் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து) வழங்குவன வடசொல் ஆம்.]

(உ-ம) அமலம் [பொது எழுத்தால்.] AMALAM.
சித்தி. [சிறப்பெழுத்தால்.] SIDD'HI.
சலம். [செந்தமிழ்தால்.] JALAM.
[சூ. 146, 147 காண்க.]

§ 2. பெயர்ச்சொல்.

275. NOUN.

[பெயரின் பொது இலக்கணம்.]

உஎரு. இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந்
தொடர்ந்து, தொழில் அல காலந் தோற்று,
வேற்றுமைக் கிடன் ஆய்த், திணை பால் இடத்தொன்
தேற்பவும் பொதுவும் ஆவன பெயரே.
[வி. 44. 48. 49.]

[இடுகுறியுங், காரணக்குறியும், மரபினையும், ஆக்கப்பாட்டினையும் தொடர்ந்து, வினையால் அணையும் காரணக்குறி ஆகிய தொழிற்பெயர் ஒன்றுங் காலந் தோற்ற அல்லன காலந் தோற்றாவாய், எட்டு வேற்றுமையுஞ் சார்த்தகிடமாய், இருதிணை ஐம்பால் மூவிடத்துள் ஒன்றனை ஏற்பவும், பலவற்றினை ஏற்பவுமாய் வருவன பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) மர்த், கருகு. [இடுகுறி மரபு தொடர்த்தகர்தன். ARBITRARY-PRIMITIVES.]
(2.) பறவை. [காரணக்குறி மரபு தொடர்த்தகர்தன். DESCRIPTIVE-PRIMITIVES.]
(3.) பாட்டினுஞ் குரளை பெயர் டுட்டை. [இடுகுறி மரக்க தொடர்த்தகர்தன். ARBITRARY-DERIVATIVES.]
(4.) பெருக்கன். [காரணக்குறி மரக்க தொடர்த்தகர்தன். DESCRIPTIVE-DERIVATIVES.]

(5.) மரம் [இடுகுறிப்பொதுப்பெயர். காரணமின்றிப்பலவகை மரங்களைக்குறிக்கும்.]
[ARBITRARY-GENERIC.]

(6.) பனை. [இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர். காரணமின்றி ஒச்சநிமர்களைக்குறிக்கும்.]
[ARBITRARY-SPECIFIC.]

(7.) அணி. [காரணப்பொதுப்பெயர் பலவகை அலங்காரங்களுக்குப்பொது. அணியதால் அணி.]
[DERIVATIVE-GENERIC.]

(8.) முடி. [காரணச் சிறப்புப்பெயர் வேந்தர் அணியும் முடிக்குச் சிறப்பு. முடிவதால் முடி.]
[DERIVATIVE-SPECIFIC.]

276. PERSONAL MASCULINE NOUNS, SINGULAR.

[உயர்நிலை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள்.]

உஎசு. அவற்றுள்,

கி¹ண², எ³ண், கு⁴ழ⁵உ, டு⁶ க⁷ல், ப⁸ல⁹ ப¹⁰ொ¹¹ரு¹²ள்; தி¹³ண¹⁴, தே¹⁵ம்,
உ¹⁶ள¹⁷, வ¹⁸ான், அ¹⁹க²⁰ம், பு²¹ற²², மு²³த²⁴ல²⁵ நி²⁶ல²⁷ன்; ய²⁸ா²⁹ண்
டி³⁰ரு³¹து, ம³²தி, ந³³ா³⁴ள், ஆ³⁵தி³⁶க் க³⁷ா³⁸ல³⁹ம்;
தோ⁴⁰ள், கு⁴¹ழ⁴²ல், மா⁴³ர⁴⁴்பு, ண⁴⁵, கா⁴⁶து, மு⁴⁷த⁴⁸ல் உ⁴⁹று⁵⁰ப்
ப⁵¹ள⁵²வ⁵³றி வொ⁵⁴ப்⁵⁵பு, வ⁵⁶டி⁵⁷வு, நி⁵⁸ற⁵⁹ங், க⁶⁰தி,
சா⁶¹தி, கு⁶²டி, சி⁶³ற⁶⁴ப், பா⁶⁵தி⁶⁶ப், ப⁶⁷ல்⁶⁸ கு⁶⁹ண⁷⁰ம்;
ஒ⁷¹த⁷²ல், ஈ⁷³த⁷⁴ல், ஆ⁷⁵தி⁷⁶ப் ப⁷⁷ல்⁷⁸ வி⁷⁹ண⁸⁰;
இ⁸¹வை அ⁸²டை சு⁸³ட்டு வி⁸⁴னா⁸⁵ப்⁸⁶ பி⁸⁷ற⁸⁸ ம⁸⁹ற்⁹⁰றே
ம⁹¹ற்⁹²ற⁹³ன⁹⁴வ் வீ⁹⁵று; ந⁹⁶ம்பி, ஆ⁹⁷டு⁹⁸உ,
வி⁹⁹ட¹⁰⁰லை, கோ, வே¹⁰¹ள் கு¹⁰²ரி¹⁰³சி றே¹⁰⁴ன்¹⁰⁵ற¹⁰⁶ல்;
இ¹⁰⁷ன்ன¹⁰⁸ன; ஆ¹⁰⁹ண் பெ¹¹⁰யர் ஆ¹¹¹கு¹¹²ம் எ¹¹³ன்ப.

[வி. 52. 8.]

[(மேல் பெயரே என்றவற்றுள் இங்ஙனம் பகுத்துக் கூறிய) பொருள் ஆதி ஆறனோடும், இவற்றை அடையுஞ் சுட்டினோடும், வினாவினோடும், பிற என்பதனோடும், மற்றென்பதனோடும் பொருந்திய னகர சுற்றுப்பெயர்களும்; "நம்பி" முதலாக எடுத்து ஒதிய (எழு) பெயர்களும்; இவை போல்வன பிறவும்; (உயர்நிலை) ஆண்பாற் பெயர்கள் ஆம் என்று சொல்லுவது. (புலவர்.)]

உற்றவாய் வரும் பெயர்களும்; “தோழி” முதலாக எடுத்தோதிய (ஐந்து) பெயர்களும்; இவற்றுடனே இவை போல்வன பிறவும்; (உயர்திணைப்) பெண்பாற்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தமர்.
ஒருத்தி.

இருள், மரது, அரிவை, அங்கீன, மடத்தை.

278. PLURAL OF NOUNS OF THE HIGHER, OR PERSONAL CLASS.

[பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள்.]

உளவு. கிளந்த கிளை முதல் உற்றரவ் வீற்றவும்;

கள் என் சுற்றின் ஏற்பவும்; பிறவும்;

பல்லோர் பெயரின் பகுதி ஆகும்.

[வி. 69. 52. s.]

[மேற்கூறப்பட்ட கிளைமுதலிய் அறுவகைப் பொருளையும் பொருந்திய ரகர ஒற்றிற்றுப் பெயர்களும்; கள் (என்னும் விருதியை) ஈராகவுடைய பெயர்களுள் சுண்டைக்குப் பொருந்தி வருவனவும்; இவை போல்வன பிறவும்; பலர்பாலின் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தமர், இருவர்.
கோகல், மனக்கள்.
தமர்கள், அரசர்கள்.
மாநதர், மக்கள்.

279. SINGULAR OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS, TAKING THE TERMINATION து.

[அஃறிணை ஒருமைக்குரிய பெயர்கள்.]

உள்கு. வினாச் சுட் டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள்

ஆதி உறு துச்; சுட்டினை ஆய்தம்;

ஒன்றென் எண் இன்னன ஒன்றன் பெயரே.

[வி. 69.]

[வினாவின் கண்ணுஞ் சுட்டின்கண்ணுங் கரந்து அவற்றுடனாயும், (வினாவஞ் சுட்டவும்படாது) வேறாயும், வரும்பொருளாதி ஆறனையும் பொருந்திய தவ்விருதி ஈற்றுப்பெயருஞ்; சுட்டோடு கூடிய ஆய்தத்தைப் பொருந்திய தவ்விருதி ஈற்றுப்பெயரும்; ஒன்று என்னும் எண்ணாகு பெயரும்; இவை போல்வன பிறவும்; அஃறிணை ஒருமைப் பெயர் ஆம்.]

- (உ-ம்) (1.) எத, யாத. [வினாவிலே மறைத்தது.]
 (2.) இத, அத, உத. [சட்டிலே மறைத்தது.]
 (3.) குழைபத, மிலத்தத, மூலத்தத, கோட்டத, கரியத, ஆலத. [வினாவைச் சட்டவும் படாமல், பொருள் முதலான ஆறையும் பொருத்தியத.]
 (4.) அகித, இகித, உகித. [சட்டோடு கூடிய ஆயதம்.]
 (5.) ஒன்ற.

(6.) பரித, அணயத, ஏற்றபத. [அவைபோல்வன.]

280. PLURAL OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS, ENDING
 IN வை, அ, வ், கள் AND NUMERALS.

[அகிறிணைப் பன்மைக்குரிய பெயர்கள்.]

உயி. முன்னர் அவ்வொடு வருவை; அவ்வும்;
 சுட்டிது வவ்வும்; கள்ளிது மொழியும்;
 ஒன்றல் எண்ணும்; உள்ள, இல்ல,
 பல்ல, சில்ல, உள, இல பல, சில;
 இன்னவும்; பலவின் பெயர் ஆகும்மே.

[வி. 69.]

[முன்னர்க் கூறிய “வினாக்கட்டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள் ஆகி” ஆறனோடும், (ஏற்ற பெற்றி) வரும் வகா ஐகார ஈற்றுப் பெயர்களும்; அகர ஈற்றுப் பெயர்களும்; வகர (ஒற்று) ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும்; கள் (என்னும் பகுதிப் பொருள் விருதி) இறுதி ஆகிய பெயர்களும்; ஒன்றல்லாத (இரண்டு முதலிய) எண்ணுரு பெயர்களும்; “உள்ள” என்பது முதலிய (குறிப்புவினையால் அணைந்த வட்டுப்) பெயர்களும்; இவை போல்வன பிறவும்; அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்) (1.) எவை.
 (2.) இவை.
 (3.) செடியவை
 (4.) பொருள், பொருள.
 (5.) அம், இம்.
 (6.) பாணைகள்.
 (7.) இரண்டு, மூன்ற, கோடி.

281. OTHER NOUNS OF THE LOWER CLASS ARE EITHER SINGULAR OR PLURAL. THEY HAVE NO DISTINCTION OF NUMBER.

[அகிறிணை இருபாதுக்கும் உரிய பெயர்கள்.]

உஅகீ. பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள் பாற் பொதுமைய.

[அஃறிணைப் பெயர்களுள், (இங்ஙனம்) பால் பகுத்தலை ஒழிந்து நின்ற பெயர்கள் அனைத்தும், (அத்திணை இரு) பாற்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்) யானை வந்தது.
யானை வந்தன.

இதென்ப. “தெரிநிலை உடைய அகிறிணை இயற்பெயர்
ஒருமையும் பன்மையும் கிண்பொடு வரினே”

282. DIVISIONS OF NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES.

[இருகிணைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள்.]

உஅஉ. ¹முதற் பெயர் நான்குஞ், ²கிணைப்பெயர் நான்கும்,
³கிணைமுதற் பெயர்ஒரு நான்கு ⁴முறை இரண்டும்,
⁵தன்மை நான்கு ⁶முன்னிலை ஐந்தும்,
⁷எல்லாந், ⁸தாந், ⁹தான், இன்னன, பொதுப்பெயர்.

[“முதற்பெயர்” முதலான ஒன்பது கூற்றுப் பெயர்களும்; இவைபோல் வன பிறவும், (இருகிணைக்கும் உரிய) பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்) குரியன உதித்தன, குரியன உதித்தது
ஊண் வந்தன, ஊண்வந்தது.

[283 காண்க.]

இதன்மை எவர்கும் முன்னிலை ஐந்தம் கு. 285 காண்க.]

283. SUBDIVISIONS OF NOUNS (282.) ACCORDING TO GENDER AND NUMBER.

[முதற் பெயர் முதல், முறைப்பெயர் இருக்க டிடந்தவற்றைக் காரணவகையால் வகுத்தல்.]

உஅரு. ஆண்மை, பெண்மை, ஒருமை, பன்மையின்

ஆம் அந் நான்மைகள்; ஆண்பெண் முறைப் பெயர்.

[“ஆண்மை” முதலிய இந்நான்கு பாலங் காரணமாக, முற்கூறிய முதற்பெயர், கிணைப்பெயர், கிணைமுதற்பெயர் என்னும் மூன்றும் ஒவ்

II. பங்கு.] II. சொல்லுகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

வொன்றும் நந்நான்காம்; ஆண்மை, பெண்மை (என்னும் இருபாலும் தாணமாக) முறைப்பெயர் இரண்டாம்.]

ஆண்மை.	பெண்மை.	ஆண்மை.	பெண்மை.	
1. சாததன்,	சாத்தி	கோதை,	கோதைகள்.	ஆக: 4.
	[இவை முறைப்பெயர்.]			
2 முடவன்,	முடத்தி.	செவியி,	செவியில்கள்.	ஆக: 4.
	[இவை சினைப்பெயர்]			
3 முடக்கொற்றன்,	முடக்கொற்றி	கொடும்புறமருதி.	கொடும்புறமருதிகள்.	ஆக: 4.
	[இவை சினைமுறைப்பெயர்]			
4. தந்தை,	தாய்.			ஆக: 2.
[இவை முறைப்பெயர்]				

இவை எல்லாம் வீருதி அநிநினைப் பணைக்குச்சொல்லு; ஆயினும், உயர்நினைப் பணைமேலும் வீரவி வரும்.

284. NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES (281.) TAKE THE DISTINCTIONS OF பால்.
[திணைப் பொதுவாய் நின்ற பெயர்கள்.]

உ.அ.ச. அவற்றுள்,

ஒன்றே இருதிணைத் தன் பால் ஏற்கும்.

[("முறைப்பெயர்" முதலவாகக் கூறப்படும் இருபத்தாறும் (சூ. 282.), பிறவும், ஆகிய பொதுப்பெயர்களுள்) ஒவ்வொன்று இருதிணைக் கண்ணுந் தன்மன் பால்களை ஏற்கும்.]

- (உ-ம்) { சாததன் இவன்; சாத்தி இவள்.
(1.) { சாததன் இவனெருது; சாத்தி இப்பக.
கோதை இவன்; கோதை இவள்.
கோதைகள் இவர; கோதைகள் இவள்.
(2.) { தந்தைஇவன்; தந்தை இவ்வெருது.
தாய் இவள்; தாய் இப்பக.
(3.) { யான் கம்பி; யான் கடைகை; யான் பூதம்.
யான் மக்கள்; யான் பூதங்கள்.

285. THE PERSONS OF PRONOUNS.

[தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைப் பெயர்கள்.]

உ.அ.ரு. தன்மை: யான், நான், யாம், நாம்; முன்னிலை:

எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ.

அல்லன படர்க்கை; எல்லாம் எனல் பொது.

[வி. 72. 73.]

["தன்மைப்பெயர்" நான்காவன: யான், நான், யாம், நாம் (என்பன ஆம்.)
"முன்னிலைப்பெயர்" ஐந்தாவன: எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ (என்பன ஆம்.)

(வினை பாலுள் ஒன்றற் கேற்பவும் பொதுவும் ஆகிய பெயர்களுள் இவ்
விரண்டிடத்து ஒன்பது பெயரும்) அல்லாத பெயர்கள் அனைத்தும் “படர்
க்கை” (இடத்திற்குரிய ஆம்). (அவற்றான்,) எல்லாம் என்னும் பெயர்
(ஒன்று) மூவிடத்திற்கும் உரித்தாம்.]

286. THE PERSONS OF VERBAL NOUNS.

[வினைப்பெயர்களுக்கும் வினையால் அணையும் பெயர்க்கும் இடம் வகுத்தல்.]

உறுக. வினையின் பெயரே : டர்க்கை; வினையால்
அணையும் பெயரே யாண்டும் ஆகும்.

[வி. 94. 95.]

[“யான் உண்,” “நீ உணல்,” “அவன் உணல்,” எனமூவிடத்து
ஆயினும் “அவ்வுணல், தினல்,” என்றற்றொடக்கத்து) வினையின்பெயர்
படர்க்கைக்கே உரிய ஆம். அவ்வினையால் அணையும்பெயர் (அவ்வினை
யின் பெயர்போல் படர்க்கைக்கே உரிய ஆகாது, “உண்டேனை,” “உண்
டாலை,” “உண்டானை,” எனத் தனித்தனி) மூவிடத்திற்கும் உரிய ஆம்.]

[கு. 338 காண்க.]

287. THE NUMBERS OF PRONOUNS.

[பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களைப்பற்றிச் சொல்லியது.]

உறுஎ. தான், யான், நான், நீ, ஒருமை; பன்மை தாம்,
யாம், நாம், எலாம், எலீர், நீயிர், நீர், நீவீர்.

[வி. 72. 74.]

[தான், யான், நான், நீ, (என்னும் நான்கும் இருதினை முக்கூற்று, ஒரு
மை (ப்பெயர் ஆம்). தாம், யாம், நாம், எல்லாம், எல்லீர், நீயிர், நீர்,
நீவீர் (என்னும் எட்டும் இருதினை இருக்கூற்றுப்) பன்மை (ப்பெயர் ஆம்).]

இ [இருதினை முக்கூற்று = ஆன், பென், ஒன்ற.
இருதினை இருக்கூற்று = பன், யன், [கு. 262. 263.]

288. NOUNS TAKEN FROM NUMBERS.

[எண்ணல் வரும் உயர்திணைப் பெயர்க்கு ஆவணார் புறன்னை.]
உஅஅ. ஒருவன், ஒருத்தி பெயர்மேல் எண்ணில.
[வி. 159.]

[(எண்ணன் உயர்திணை ஆண்பாற்பெயரும், பெண்பாற்பெயரும், வருங்காலத்து ஒன்றென்னும் எண்ணுனை) “ஒருவன்,” “ஒருத்தி,” என வருவன அன்றி, இவற்றின்மேல் “இரண்டு” முதலிய எண்களான் இப் பெயர்கள் வருவன இவ ஆம்.]
[இருவர் என கருது அன்ற இருவர், இருத்தி என வர]

289. THE NOUN ஒருவர்.

உஅக. ஒருவர் என்ப துயர் இரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.
[வி. 159.]

[“ஒருவர்” என வழங்குஞ் சொல் உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டற்கும் பொதுவாய், (அத்திணைப்) பன்மை (வாய்பாட்டு) வினை யைக்கொண்டு முடியும் பாங்கினை உடைத்து என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

- (உ-ம்.) (1.) ஆடவருள் ஒருவர் அறத்திவழி கீற்பார்.
(2.) பெண்டிருள் ஒருவர் கொழான்வழி கீற்பார்.
(3.) யாஅர் ஒருவர் உலகத்தோர் சொல்லில்வர்.

290. SYNECDOCHE.

[காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெயர் ஆம்ஆற.]

உக0. பொருண்முதல் ஆறோ டளவை, சொற், ருனி,
கருவி, காரியம், கருத்தன், ஆதியுள்
ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை உரைப்பன ஆகு பெயரே.
[வி. 162.]

[பொருளே, இடமே, காலமே, சிணையே, குணமே, தொழிலே, என் னும் ஆறுடனே, (இவற்றின் பகுதிய ஆகிய கால்வகை) அனைவையே, சொல்லே, தானியே, கருவியே, காரியமே, கருத்தாவே (என்னும் ஆறும்) ஆதியாக வரும் பொருள்களுள் ஒருபொருளின் இயற்பெயரானே அப்

பொருளினுக்கு இயைந்த பிறிதொரு பொருளைத் தொன்று தொட்டு வரு முறையே, கூறிவருகின்ற ஆகுபெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) தாமரை அனைய தார். ஆம்பல் அனைய தேம்பெரி செவ்வாய்.
[முதற்பெருவின் பெயர் அதின் இனையடிபு மலருக்கும் ஆயிற்ற.]

(2.) அகன் அமர்த்து.
[இடப்பெயர் மனத்தகையிற்ற.]

(3.) கார்த்திகை பூத்தது.
[காலப்பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் வேந்தோன்றிக்கும் ஆயிற்ற.]

(4.) னர் அறத்தது.
[இத மும்மடி ஆகுபெயர்: எப்படிபெனில், கார் என்பது நிறம், அது மேகத் திற்கும் ஆகும், மேகத்தின் பெயர் பருவத்தக்கும் ஆகும், அப்பருவத்தின் பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் பயிருக்கும் ஆகும்.]

(5.) புளி முகத்தது.
[இனையபெயர் முதலுக்காயிற்ற. இத இருமடி ஆகுபெயர். எப்படிபெனில், புளி என்பது சுவையபெயர், அது பழத்தக்கும் ஆயிற்ற. அப்பழத்தின் பெயர் மரத்திற் கும் ஆயிற்ற.]

(6.) புனித்தின் குண.
[சுவையாயி ருணப்பெயர் பழத்திற்கும் ஆயிற்ற]

(7.) எழுத்தறியத்திரும் இழிதகைம.
[தொழிற்பெயர் அக்காத்திற்கும் ஆயிற்ற]

(8.) கரல்.

(9.) அரை
[எண்ணல் அளவைப் பெயர்கள் அவயவங்களுக்கும் ஆயின]

(10.) கொஞ்ச கொர்த்தது.
[மனையெ தானி அதின் தானமைய மர்புகும் ஆயிற்ற]

(11.) திருவரசகம்.
[முதற்குணியபெயர் காரியமைய தலுக்கும் ஆயிற்ற.]

(12.) இந்நூல் அலக்காரம்.
[காரியத்தின் பெயர் காரணத்தக்கும் ஆயிற்ற]

(13.) இந்நூல் திருவகரூர்.
[கருத்தாவின் பெயர் தலுக்கும் ஆயிற்ற.]

(14.) காரை வந்தான்.
[உலமை ஆகுபெயர்.]

§ 3. வேற்றுமை.

291. CASE.

[மேலே வேற்றுமைக் கிடனாய் என்றார் (275); அவ்வேற்றுமை இனைய் எனவும் இத்துணைய எனவும் சொல்லியது.]

உகக. ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈ றுய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை.

[வி. 55.]

[தன்மை ஏற்றுக் கோடற்குரிய எவ்வகைப்பட்ட பெயர்க்கட்கும் இது தியாய், அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப் படுத்துவன ஆன வேற்றுமை கள் எட்டே ஆம்.]

II. பங்கு.] I. சொல்லதிகாரத்தில். (I.) பெயரியல்.

292. THE SIGNS AND ORDER OF THE EIGHT CASES.

[வேற்றுமைகளின் பெயரும் முறையும்]

உகஉ. பெயரே, ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்

விளி என் றுகும், அவற்றின் பெயர், முறை.

[வி. 55. &c.]

[(மேல் எட்டே வேற்றுமை என்றவற்றின் பெயர் என்னை? கிடக்கை முறை என்னை? எனில்) “பெயர்” முதலாக “விளி” ஈறாக இங்ஙனம் கூறிய பெயரும் முறையும் ஆம்]

293. THESE SIX TERMINATIONS ADDED TO THE NOMINATIVE

[எழுவாய் உருபே ஏனை உருபுகளையும் ஏற்கும்.]

உக௩. ஆறன் உருபும் ஏற்கும் அவ்வுருபே

[(எழுவாய் வேற்றுமையாவது பெயர்மாத்திரையாய்த் தோன்றி நிற்கும் நிலை என்ப; ஆகலின்,) அவ்வெழுவாயாய் நின்ற உருபே (ஐம்முதலிய) ஆறு வேற்றுமைகளின் உருபும் ஏற்கும்]

294. THE NOUNS நீயிர், நீவிர், நான் HAVE NO OTHER CASE [EXCEPTION TO 293.]

[இரண்டாவது முதலிய எழுருபும் ஏலாதன இவை.]

உக௪. நீயிர், நீவிர், நான், எழுவாய் அலபெறு.

[வி. 72. 73.]

[இம்முன்று பெயரும் எழுவாய் வேற்றுமையினை அன்றி, ஏனைஎழு வேற்றுமையினையும் ஏலா.]

295. THE NOMINATIVE IS THE NOUN ITSELF. ITS RELATION TO THE PREDICATE

[எழுவாயாகிய பெயர் வேற்றுமையதிலக்கனம்.]

உக௫. அவற்றுள்,

எழுவாய் உருபு திரிவில் பெயரே,

வினை, பெயர், வினாக் கொளல் அதன் பயனிலையே.

[(மேற்கூறிப் போந்த எட்டு வேற்றுமையுள்) முதல்வேற்றுமையின் உரு

பாவது திரியில்லாத பெயரே (ஆம்). அதன் பொருளாவது: வினையையும், பெயரையும், வினாவையும் கொளப் பொருணிலையாய் வருதல் ஆம்.]

(உ-ம்.) எத்தன் எந்தான். [வினா. வி. 129.]
எத்தன் இவன். [பெயர். வி. 131.]
ஆயத? [வினா.]

296. THE SECOND OR ACCUSATIVE CASE: ITS SIGN AND SIGNIFICATIONS.

[ஐயுருபு: இரண்டாம் வேற்றுமையினிலக்கணம்.]

உகூசு. இரண்டா வதன் உரு பை'யே; அதன் பொருள்:

ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல்,

ஒத்தல், உடைமை, ஆகி, ஆகும்.

[வி. 58. 129.*]

[இரண்டாம் வேற்றுமையினது உருபு (மேற்கூறிய) ஐயுருபு ஒன்றுமே. அதன் பொருள்களாவன: (தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை) ஆக்கப்படு பொருளாகவும், அழிக்கப்படுபொருளாகவும், அடையப்படுபொருளாக வுந், துறக்கப்படுபொருளாகவும், ஒக்கப்படுபொருளாகவும், உடைமைப்ப டுபொருளாகவும், இவைபோல்வன பிறவாகவும், (வேற்றுமை செய்தல்) ஆம்.]

(உ-ம்.)	{	எந்தான்.	[ஆக்கல்.]	[செயப்படுபொருள்.]
		உடைதான்.	[அழித்தல்]	
		செய்தான்.	[அடைதல்.]	
		இழந்தான்.	[நீத்தல்.]	
		ஒத்தான்.	[ஒத்தல்.]	

297. THE THIRD CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[மூன்றாம் வேற்றுமையினிலக்கணம்.]

உகூஎ. மூன்றா வதன் உரு பால், ஆன், ஓடோடு;

கருவி, கருத்தா, உடனிகழ் வதன் பொருள்.

[வி. 59.]

[மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபு (மேற்கூறிய) ஆலே அன்றி, ஆனும், ஒடுவும், ஒடுவும் ஆம். அவற்றின் பொருள்களாவன: (தம்மை ஏற்றபெயர்ப் பொருளைக்) கருவியாகவும், (எதப்பொருட்டாகிய) கருத்தா ஆகவும், உடனிகழ்வதாகவும், (வேற்றுமை செய்தல்) ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) அறிவால் ஆகிய காட்சி. [சூட்சு.]
மண்ணால் ஆகிய குடம்.
மண்ணால் இயன்ற குடம்.
தேவனால் ஆகிய உலகம்.
- (2.) தச்சரால் செய்யப்பட்ட தேர். [சூட்சு.]
- (3.) கொடியொடு எட்டுண்டான். [உடனிகழ்ச்சி.]
ஊசியொடு குயின்ற துசுமபட்டிம்.
- மதியோடெக்கும் முகம்.
பெண்டகையாற் பேர்அமர்க் கட்டி. [ஆல் உருபால் வந்த உடனிகழ்ச்சி.]
“மனத்தொடு வாயமை மொழிவீற் றவத்தொடு தானஞ்செய் வாரீற்றலை.”
[வேறவின உடனிகழ்ச்சியும், ஒருவின உடனிகழ்ச்சியும்.]

மதியோடெக்கும் முகம். [செயப்படு பொருளிலே ஒடு வந்தது.]

298. THE FOURTH OR DATIVE CASE: ITS SIGN AND SIGNIFICATIONS.

[நான்காம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

உகூடி. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே.

கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவது ஆதல்,

பொருட்டி, முறை, ஆதியின் இதற்கிதெனல் பொருளே.

[வி. 60.]

[நான்காம் வேற்றுமைக்கு உருபு (மேற்கூறிய) கு ஒன்றுமே ஆம். அதன் பொருளாவது: கொடையும், பகையும், நேர்ச்சியும், தகவும், அது ஆதலும், பொருட்டி, முறையும், முதலான பொருள் (தோன்றப் புணரும் புணர்ச்சிக்கண்,) இதற்கிதென (அங்ஙனம் வருதற்குரிய எப்பொருளினையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருளாகத்,) தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) இரப்போர்க் கீதான். [கொடை.]
(2.) பிணக்கு மருத்த. [பகை.]
(3.) வினக்கு எண்ணெய். [நேர்ச்சி.]
(4.) அரகுகே உரித்த. [தகவி.]
(5.) அவனுக்கு கொல். [அது அது ஆதல்.]
(6.) கழிந்துக் குறையல் செய்தான். [பொருட்டி.]
(7.) சாத்தனுக்கு மகன். [முறை.]

அவனுக்கும் அனலுக்கும் பொருத்தம் இல்லை. [யாப்பு.]
இன்றைக்கு வரும். [எல்லா.]
அவ்வுக்கும் இவ்வுக்கும் ஈதல். [எல்லா.]
அவனுக்குச் சிறந்தவன் இவன். [சிறப்பு.]
மனைக்கு விளக்கு மனைப்பட்டி. [உவமை.]

“ஆதி” என்பதிலே வரும்.

299. THE FIFTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[ஐந்தாம் வேற்றுமையினது இலக்கணம்.]

உகக. ஐந்தா வதன் உரு பில்லும், இன்னும்;
நீங்கல், ஒப்பெல்லை, ஏதுப், பொருளே.
[வி. 61.]

[ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபாவன: இல்லும், (மேற் கூறிய) இன்னும் (ஆம்). அவற்றின் பொருளாவன: நீங்கற்பொருளாகவும், உவமைப் பொருளாகவும், எல்லைப்பொருளாகவும், ஏதுப்பொருளாகவும், (தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை வேற்றுமை செய்தல்) ஆம்.]

I. நீக்கப்பொருள். ௬

(உ-ம்.) தலைநீர் இழிந்த மயிர் அணையர் மரத்தர்.
[உருபேற்றசொல் தலை; உருபுசேர்க்கிய சொல் மயிர்.]
அரசரில் பெரியர் கற்றேர். [உயர்வு.]
ஆலின் இழிந்த மேதி. [தாழ்வு.]

II. ஒப்பு.

பலின் வெளித கொக்கு. [வண்ணம்.]
அதனிற பெரித இது. [அளவு.]

III. எல்லை.

கருவரின் கிழக்கு, மருவரின் மேற்குச்சோனாடு.

IV. ஏது.

கண்ணின் அஞ்செஞ்.
வாணித்தின் ஆயினஞ்.

300. THE SIXTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[ஆறாம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

கூற. ஆறன் ஒருமைச் ச்துவும், ஆதுவும்,
பன்மைச் ச்வுவும், உருபாம்; பண்புறப்
பொன்றன் கூட்டம், பலவின் ஈட்டந்,
திரியின் ஆக்கம், ஆந்தற் கீழமையும்;
பிறிதின் கீழமையும்; பேணுதல் பொருளே.
[வி. 62.]

[ஆறாம் வேற்றுமையினது ஒருமை (ப் பொருண்மை) க்கு (மேற்கூறிய) அது என்பதே அன்றி, ஆறு என்பதும்; பன்மை (ப் பொருண்மை) க்கு

II. பக்ரு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

அகரமும் உருபாம். அவற்றின் பொருளாவன: (குணமும் தெய்வமும்) பண்பும், சினையும், ஒருபொருட்கூட்டமும், பலபொருட்கூட்டமும், ஒன்று திரிந்தொன்றானதும், ஆகிய (ஐந்து) தற்கிழமைப் பொருளினையும்; பிறிதின் கிழமைப்பொருளினையும்; (உடையதாகத் தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை) வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

(உ-ம்.)

I. தற்கிழமை.

(I.)

நிலத்தது அகலம். } [பண்புத்தற்கிழமை.]
சாத்தனது இயல்பு. }

(II.)

சாத்தனது உள். [உறுப்புத்தற்கிழமை.]

(III.)

மக்களது தொகுதி. } [ஒன்ற பல கூடிய ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை.]
செவ்வனது குபபை. }

(IV.)

வீலவனது கூட்டம். [வேற பல கூடிய பலவின் கூட்டத்தற்கிழமை.]

(V.)

செவ்வனது பொரி. [திரிபிழைத்தற்கிழமை.]

II. பிறிதின் கிழமை.

சாத்தனது வீல். [பொருட்பிறிதின் கிழமை.]

சாத்தனது தோட்டம். [இடப்பிறிதின் கிழமை.]

பிறவும் அன்ன.

எழுதகை, தழுதகை. [ஒருமை.]

எனகைகள், தனகைகள். [பன்மை.]

301. THE SEVENTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[ஏழாம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

௩௦௧. ஏழன் உருபுகண் ஆகி ஆகும்;

பொருள் முதல் ஆறும் ஓர் இரு கிழமையின்

இடன் ஆய் நின்றல், இதன் பொருள் என்ப.

[வி. 63.]

[ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு (மேற்கூறிய) கண்ணே அன்றி, (வருஞ் சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட) பிறவும் ஆம். இவற்றின் பொருளாவன: (தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளாகிய) பொருள்முதலிய ஆறும் (சூ. 132) (மேற்போந்த) இருகிழமைப்பொருட்கும் (சூ. 300.) இடமாகிநிற்க, அவற்றினை வேற்றுமை செய்தலாம், என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

302. VARIOUS NOUNS USED AS SIGNS OF THE SEVENTH CASE.

[மேல் (301) “ஆதி” என்றார்: அவை இவை என்பது.]

நூஉ. கண், கால் கடை, இடை, தலை, வாய், திசை, வயின்,
முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல்,
பின், பா ட்ளை, தேம், உழை, வழி, உழி, உளி,
உள், அகம், புறம், இல் இடப்பொருள் உருபே.

[வி. 63.]

[இங்ஙனம் “கண்” முதலாக, “இல்” ஈறாக, எண்ணப்பட்ட இருபத்
தெட்டும் இடப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்யும் உருபுகள் ஆம்.]

303. THE EIGHTH CASE: METHODS OF FORMATION AND SIGNIFICATIONS.

[எட்டாம் வேற்றுமையினிலக்கணம்.]

நூந. எட்டன் உருபே எய்து பெயர் ஈற்றின்
திரிபு, குன்றல், மிகுதல், இயல்பயற்
றிரிபும் ஆம்; பொருள், படர்க்கை யோசைத்
தன் முகம் ஆகத் தான் அழைப் பதுவே.

[வி. 64.]

[எட்டாம் வேற்றுமை ஆகிய விளிக்கு வேறுஉருபின்று, (அவ்விளி
அடைந்த) பெயர்ஈற்றின் திரிபுங், கேடும், மிகுதலும், இயல்பும், ஈற்றயல்
நின்றதன் திரிபுமே உருபாம்; இவற்றின் பொருளாவன: இவற்றினை ஏற்ற
படர்க்கைப் பெயர்ப்பொருளை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்
கப்படுவதாக வேற்றுமைசெய்தல் ஆம்.]

304. NOUNS WHICH ADMIT OF THE VOCATIVE.

[பெயருக்குள்ளே விளிக்கப்படுவன இவை.]

நூச. இ, உ, , வேரடை, ஓ, ன, ள, ர, ல,
ய, ஈற் றுயா, , ஓ, ர, அல்
ணஃகான், ஆ, ஈ ருக்கும் பொதுப்பெயர்;
ஞ, ந, ஒழி அனைத்திற் றஃறிழை விளிப்பன.

[இ, உ, ஊ, ஐ, ஒ, ன, ள, ர, ல, ய என்னும் பத்திற்றுயர்தினைப் பெய
ரும்; இவற்றுள் ஓகாரமும், ரகாரமுமான இரண்டும் ஒழித்துநின்ற எட்டு

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

னே ணகாரமும், ஆகாரமுமான இரண்டும் கூடிய பத்தீற்றுப் பொதுப் பெயரும்; நாலாறுமீறே (சூ. 107.) என்றவற்றுள் ஞகாரமும், நகாரமும், ஈராகாதென மேலே அதிகாரத்து விலக்கிய எகரமும்) ஒழிந்த (சூ. 108.) இருபத்தோர் சுற்றஃறிணைப்பெயரும் விளிக்கப்படுவன ஆம்.]

௨௨௪

305. GENERAL RULE REGARDING THE TERMINATIONS OF THE EIGHTH CASE.

[மூவகைப் பெயர்க்கும் பொதுவாகிய விளியுருபு.]

௩௦௫. இம்முப் பெயர்க்கண் இயல்பும், ஏயும்,

இகர நீட்சியும், உருபா' மன்னே.

[வி. 64.]

[மேல் (விளிக்கப்படும் என்ற) மூவகைப் பெயர்க்கண்ணும், இயல்பாதலும், எகாரமிகுதலும், இகர ஈறு ஈகாரஈருய்த் திரிதலும், விளி உருபாம் பெரும்பாலும்.]

(உ-ம்.) முனி. னேந்த [இயல்பு]
முனியே. [எகாரம் மிகுதல்]
கம்பி. [இகரம் நீளுதல்.]

306. THE SAME NOUNS IN ஐ.

[ஐகார வீற்றிற்கு எப்பிததன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௦௬. ஐஇறு பொதுப்பெயர்க் காயும், ஆவும்,

உருபாம்; அல்லவற் றாயும் ஆகும்.

[ஐகார சுற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு (இயல்பும், எகாரமிகுதலும் அன்றி,) ஐகாரம் ஆயும் ஆவுமாய்த்திரிதலும், உயர்திணை அஃறிணைப்பெயர்க்கு அவ்வுருபுகள் அன்றி ஐகாரம் ஆய்எனத் திரிதலும் உருபாம்.]

(உ-ம்.) அன்ன, அன்னா.

307. THE VOCATIVE CASE: PERSONAL NOUNS IN ன்.

[ஈகரவீற்றையர் திணைப்பெயர்க்கெப்பிததன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௦௭. ஒருசார் னவீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்

அளபீ ற்ழிவ்யல் நீட்சி; அதனோ

டீறு போதல்; அவற்றோ டோஉறல்;

ஈழிந் தோ உறல்; இறுதிய ஆதல்;
அதனோ டயல்திரிந் தே உறல்; ஈழிந்
தயல் ஏ ஆதலும்; விளி உரு பாகும்.

[(பொதுவிதி அன்றி,) எனகரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் ¹சில அள பெழுதலுஞ்; ²சில ஈறுகெடுத்தலுஞ்; ³சில ஈற்றயனீடலுஞ்; ⁴சில ஈற்றயனீண்டு, ஈறுகெட்டு, ஓகார மிகுதலுஞ்; ⁵சில ஈறுகெட்டு, ஓகாரமீகுதலும்; ⁶சில இறுதி எனகர ஒற்று யகரஒற்றாய்த்திரிதலுஞ்; ⁷சில இறுதி எனகர ஒற்று யகர ஒற்றாய்த்திரிந்து, அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய், ஏகார மிகுதலுஞ்; ⁸சில ஈறுகெட்டு, அயலில் அகரம் ஏகாரம் ஆதலும், விளி யுருபாம்.]

(உ-ம்.) அம்பர்மூர்தன். [அளபெடை.]

தேரடி. [ஈழித்தத.]

பெருமன. [அயல் நீண்டத.]

இறைவா. [அயல் நீட்சியெடு ஈழித்தத.]

ஐயாவோ. [அயல் கண்டு, ஈறு கெட்டு, ஓ மிகுதத.]

வாயிலாய. [அயல் வாயிற்று]

வாயிலோயே. [இறுதி யல்வாயி, ஈற்பல் ஓ ஆயி, ஏ மிகுதத.]

ஐயே. [ஈறுகெட்டு அகரம் ஏகாரம் ஆயிற்று]

308. THE SAME PERSONAL NOUNS IN என்.

[எனகர இற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் கிறப்புவிதி.]

நாடி. எஃகான் உயர்பெயர்க் களபீறழிவயல்

நீட்சி; இறுதி ய ஒற் றுதல்;

அயலில் அகரம் ஏ ஆதலும் விளித்தன.

[எனகரஈற்றுயர்திணைப் பெயர்க்குப் (பொதுவிதியன்றி) அளபெழலும், ஈறுகெடலும், அயலீடலும், இறுதி எனகரஒற்று யகரஒற்றாதலும், ஈற்ற யல் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளி உருபாம்.]

(உ-ம்.) வீறன் மிகுவோன். [அளபெடை.]

தனி சொல்லல் எல்லா ! [ஈறு கெட்டத.]

எய்காள்! [ஈற்பல் நீண்டத.]

குறையாய்! [எனம் பகரம் ஆயிற்று.]

தாயிற் சொல்வோம் அடிசேர். [அயல் நீண்ட அ, ஏ ஆயிற்று.]

309. THE VOCATIVE CASE: PERSONAL NOUNS IN ர்.

[ரகர இற்று உயர்திணைப்பெயர்க் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௦௯. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழல்; ஈற்றயல்
 அகரம் இ, ஈ, ஆதல்; ஆண்டை ஆ
 ஈ ஆதல்; அதனோ டே உறல்; ஈற்றே
 மிக்கயல் யாக்கெட் ட்தன் அயல் நீடல்;
 ஈற்றின் ஈர் உறல்; இவையும் ஈண்டுருபே.

[(பொதுவிதியன்றி,) ரகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு அளபெழ
 லும்; ஈற்றயல் அகரம் இகரமாதலும், ஈகாரமாதலும்; அவ்விடத்து ஆகாரம்
 ஈகாரமாதலும்; அதனோடு ஏகாரம் ஏற்றலும்; ஈற்றில் ஏகாரம் மிக்கு, அய
 லில் யாக்கெட்டு, அதன் அயல்இகரம், ஈகாரமாதலும், ஈற்றின் ஈராதலும்,
 விளியுருபாம்.]

(உ-ம்) சிறார். [அளபெடை.]
 கல்லன்மீன் தெவீர். [தெவ்வீர் என்பதில் அர் என்பதனுள் ஆய்நிற.]
 வணிகர். [அ, ஈ ஆய்நிற.]
 சான்றீர். [ஆ, ஈ ஆய்நிற.]
 சான்றீரே. [ஆ, ஈ ஆதி, ஏ மிக்கது.]
 ஈம்பீரே. [ஈம்பீயர் என்பதில் ஏ மிக்கு, யர் கெட்டு, இ, ஈ ஆய்நிற.]
 எமரீர். [ஈற்றில் ஈர் வாதது.]

310. THE SAME PERSONAL NOUNS IN ல் AND ம்.

[லகார யகார இற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௧௦. லகாரஈற் றுயர்பெயர்க் களபயல் நீட்சியும்;
 யகார ஈற்றீற் களபும் ஆம் உருபே.

[(பொதுவிதி அன்றி,) லகாரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழ
 லும், ஈற்றயனிடலும்; யகாரஈற்று (உயர்திணை) ப்பெயர்க்கு அளபெழ
 லும், உருபாம்.]

(உ-ம்.) 'மரஆல். [அளபெடை.]
 தோன்று ஆல். [ஈற்றயல்நீட்சி.]
 சேய். [யகாரஈற்று அளபெடை.]

311. THE SAME NOUNS IN ன்.

[எவ்வீற்று அகிறிணைப்பெயர்க்கும், விரவு பெயர்க்குஞ் சிறப்புவிதி.]

நகக. னசுற் றுயர்திணை அல் இரு பெயர்க்கண்
இறுதி அழிவத னோடயல் நீட்சி.

[பொதுவிதியன்றி, னகரஈற்று அஃறிணைப் பெயர்க்கண்ணும், விரவுப் பெயர்க்கண்ணும், இறுதிகெடுத்தும், அதனோடு ஈற்றயல் நீடலும், விளி உருபாம்.]

(உ-ம்.) அலவ. (அகிறிணைப்பெயர்.)
சாதக. } (பொதுப்பெயர்.)
சாதக. }

312. THE VOCATIVE CASE: IMPERSONAL NOUNS IN ல், ன்.

[ல, ன, வீற்றுப் பெயர்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

நககஉ. ல; ன, ஈற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண்
ஈற்றயல் நீட்சியும் உருபா கும்மே.

[(பொதுவிதி அன்றி,) லகார ளகார ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்க்கண் னும், விரவுப்பெயர்க்கண்ணும், ஈற்றயல்நீடலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) முயால். } (அகிறிணை.)
விரகாள். }
மக்களா. (பொதுப்பெயர்.)

313. DIFFERENT FORMS OF VOCATIVE ADAPTED TO DIFFERENT KINDS OF CALLING.

[விளி உருபுகளுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

நககந. அண்மையின் இயல்பும், ஈ ற்ழிவுஞ்; சேய்மையின்
அளவும்; புலம்பின் ஒவும் ஆகும்.

[(மேற்போந்த விளியுருபுகளுள்) இயல்புகளும், ஈறழிவுகளும் அண்மை விளிக்கண்ணும்; அளபுகள் சேய்மை விளிக்கண்ணும்; ஓகாரங்கள் புலம்பல் விளிக்கண்ணும் வரும்.]

314. EXCEPTION TO (304.): VOCATIVE WANTING IN CERTAIN PRONOUNS AND OTHER NOUNS.

[ஓர் புறனடை.]

நகசு. நுவ்வொடு வினாச்சுட் றீற்ற ன, ள, ர,
வை, துத், தாந், தான், இன்னன

[(மேல்விளிக்கப்படும். என்றவற்றுள்,) நுவ்வுடனே (மூன்றுமுதல்) வினாவையும், (மூன்று) சுட்டையும், (வரன்முறையேபொருந்திய) ன, ள, ர என்னு மூன்றீற்றுயர்தினைப்பெயர்களும், வை, து என்னும் இரண்டிற் றீற்றினைப்பெயர்களுந், தாம், தான் என்னும் பொதுப்பெயரும் விளிக் கப்படா.]

315. SPECIAL RULE ABOUT THE TERMINATIONS ஐ, கண், அது.

[முதல் சினைத்தொடர் பின்கண் இரண்டாம் உருபு இரண்டன் பாலும்
வாராது எனப் புறனடை.]

நகரு. முதலை ஐ உறிற் சினைபைக் கண் உறும்;
அது முதற் காயிற் சினைக்கை ஆகும்.

[முதலினை “ஐ” உருபு பொருந்தில் சினையினைக் “கண்” னுருபு பொ ருந்தும்; “அது” உருபு முதலுக்கு வரிற் சினைக்கு “ஐ” உருபு வரும்.]

(உ-ம்.) பாணியைக் காலிகெண்டெட்டிஞன்
பாணியைக் காலிகெண்டெட்டிஞன்.
பாணியைக் காலிகெண்டெட்டிஞன்.

பாணியைக் காலிகெண்டெட்டிஞன் எ-து ஒரு

ஐ [முதல், சினை, இரண்டிடத்தும் ஐ உருபு வாராது]

316. FURTHER ILLUSTRATION OF (315.): THE BODY AND ITS MEMBERS. THE AGGREGATE AND ITS COMPONENT PARTS.

[மேலே கூறியதற்குக் காரணம். பிண்டப்பொருள்.]

நகக். முதல் இவை, சினை இவை, என்வே றுள இல,
உரைப்போர் குறிப்பின; அற்றே பிண்டமும்.

[சூ. 428. 282.]

[(கடங்களிவை, படங்களிவை, என்றற்போல) முதற்பொருள்
கள் இவை, சினைப்பொருள்கள் இவை, என வேறுள்ளன இலவாம், ஒரு
பொருளையே இரண்டாகப் பிடித்துக்கூறுவாரது குறிப்பின் மாத்திரைய
வே ஆம்; பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைத்தாம்.]

(உ-ம்.) யாவது வேடு. } ஒன்றற்குச் சினை மற்றொன்றற்கு முதல்.
கோட்டதருனி. }

செல்லைப் பொலியின்சண் வாரிஞ்சு. } (பிண்டப்பொருள்.)
செல்வினது பொலியை வாரிஞ்சு. }

செல்லைப் பொலியை வாரிஞ்சு, எனபது வழு.

செல்வினது குப்பை, குப்பையினது செல். [இவையே முதல், இவையே
சினை என வேறப்பக்கடாற.]

317. ANOMALOUS INTERCHANGE OF CASES. THE CONTEXT IS THE GUIDE

[உருபு மயக்கம்: புறனடை.]

நகக். யாதன் உருபிற் கூறிற் றுயினும்
பொருள் செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

[கி. 137.*]

[ஒரு வேற்றுமைப்பொருள் மற்றொரு வேற்றுமை உருபால் கூறப்பட்ட
தாயினும், (அவ்வுருபு மயங்கி வந்தமையின், அவ்வுருபு சென்ற வழியே
பொருள் சாராது,) பொருள்சென்றவழியே அவ்வுருபு சாரும்.]

(உ-ம்) (1.) எருவேயொடுக்கரு வீங்கு தோள்
[ஒருவையுருபாகத் திரித்துக் கொங்க]

(2) மணற்கேழ முளை
[ருக்கைவக் கன்னுருபாக்குக]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்திற் (L) பெயரியல்.

(3.) செய்யவெனவையைக்காட்டிவிடும்.

[ஐயுரைப் குவவுருபாக்குக.]

அவாற் செய்யத்தரும் அக்காரியம்.

அவர்க்குச் செய்யத்தரும் அக்காரியம்.

மகளைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்.

மதனையை கீழ்க்கொன்.

கூழைக்கு வருவான்.

318. POETICAL INSERTION OF அ IN THE 2D, 3D AND 4TH CASES.

[சில வேற்றுமை உருபு செய்யுட்கண் திரிந்துவரும்: புறனடை.]

நகடி. ஐ. ஆன், குச்செய்யுட் கவ்வும் ஆகும்;

ஆகா அஃறிணைக் கான் அல் லாதன.

["ஐ," "ஆன்," "கு" (என்னு மூன்றுருபுஞ்) செய்யுளகத்து (ஒரோ வழி) அகரமாகத் திரிந்து வரவும்பெறும்; அஃறிணைக்கண்ணெனின் "ஆன்" ஒன்றுமே திரியும், ஐயுந் குவ்வந் திரியா.]

(உ-ம்) (1.) காவலோனக் கவிறஞ்சம். [காவலோன்.]

புலவான. [புலவான்.]

கடிநிலைஇன்றே ஆசிரியற்க. [ஆசிரியற்கு.]

(2.) புள்ளின. [புள்ளினன்.]

319. THE GOVERNING, OR SUPPLEMENTARY WORD FOLLOWING SUCH OF THE CASES.

[எட்டு வேற்றுமைகளுக்கும் முடிக்குஞ் சொல்.]

நககி. எல்லை இன்னும், அதுவும், பெயர்கொளும்;

அல்ல வினைகொளு' நான்கேழ் இருமையும்

புல்லும்பெரும் பாலும், என்மனார் புலவர்.

[வி. 129. 131.]

[("நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏதுப்பொருளே" என்னும் நான்குபொருள் களுள்) எல்லைப்பொருட்டாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையும், ஆறாம்வேற்று மையும், பெயரைக்கொண்டு முடியும். ஒழிந்த (எழுவாய் முதலிய வேற்று

மைகளெல்லாம்) வினையைக்கொண்டுமுடியும். (அவற்றுள்) நான்காம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும் வினையினையேஅன்றி வினையொடு பொருந்தும் பெயரையுங்கொண்டு முடியும் பெரும்பாலும், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) (1.) கருவரின்முகத்து. சாத்தனதுகை. [பெயர்கொண்டன.]

(2.) சாத்தன் வந்தான்.

குடத்தை வளைத்தான்.

வானால் வெட்டினான்.

சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான்.

கோயின் பீங்கொன்.

அனைபிண்கண் இருத்தான்.

கொற்கு கொள்.

பிணிகு மருத்த.

மணியின்கண் ஒளி.

} [இவை வினைகொண்டன.]

} [இவை பெயரும் கொண்டன.]

சாத்தன் வருதல். குடத்தை வளைதல்.

சாத்தன் வந்தவன். குடத்தை வளைத்தவன்.

சாத்தன் யாவன்? } [தொழிற்பெயரும் வினையால்அணையும் பெயரும் கொண்டன. வி. 145.]

சாத்தன் யார்? } [வினாப்பெயரும் வினாவினைக்குறிப்புஞ் சுட்டிப் பெயரும் கொண்டன.]

சாத்தன் ஆவன்.

பெயரியல் முற்றிற்று.

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

நன் னூ ல்.

II. சொல்லதிகாரத் தில்

(II.) வினையியல்.

[இஃது வினை இலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

320. DEFINITION OF 2 VERB.

[தெரிநிலை வினைச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்.]

நூஉ. செய்பவன், கருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய்பொருள், ஆறுந், தருவது வினையே.

[வி. 45.]

[கருத்தாவங், கருவியும், இடமுஞ், செயலும், காலமுஞ், செயப்படு
பொருளும் (ஆகிய) அறுவகைப்பொருளையுந் தருவது (தெரிநிலை) வினைச்
சொல்லாம்.]

(உ-ம்) வண்க்தான், [என்பதில் செய்பவன், குயலன்; கருவி, தண்டச்சுருதலியவை; நிலம், வணையும்
நிலம்; காலம், இறந்தகாலம்; செய்பொருள், குடம் முதலியவை]

321. CONJUGATED APPELLATIVES.

[குறிப்புவினைச் சொல்லினது பொது இலக்கணம்.]

நூஉக. பொருள் முதல் ஆறினுந் தோற்றி, முன் ஆறனுள்
நல் மாத்திரை விளக்கல்

[வி. 93.]

[பொருளாதி ஆறும் அடியாக அவற்றின்கண் தோன்றி, மேல் (கருத்தா
முதலாகச் சொன்ன) ஆறனுள் கருத்தா ஒன்றையுமே விளக்குதல் வினைக்
குறிப்புச் சொல் (வினது இலக்கணம்) ஆம்.]

(உ-ம்.) குழையன்.	[பொருட்.]
அகத்தன்.	[இடம்.]
ஆநிலையன்.	[காலம்.]
குறந்தானன்.	[நிலை.]
கரியன்.	[குணம்]
ஊண்.	[தொழில்.]

[கு. 276 காண்க.]

[இவை இவை “குழையை யுடையன் ஆயினான்,” “அகத்தின் கண்ணிருந்தான்,” என அகத்தம் கொடுப்பதால் வினைக்குறிப்பு முற்ற என்ற சொல்லுமார்க்கு. ஆதலும் இவை எல்லாம் பெயர்ச் சொற்கள் என்றும்; ஆயினான், ஆயிருந்தான் எனவிற வினைமுற்ற அகத்தினபின் தொக்கு நிறிநிறதென்றது கூறுவது தரும்.]

322. FINITE VERB AND INCOMPLETE FORMS.

[வினைச்சொற்களை வகுத்து உணர்த்துகின்றது.]

௩௨௨. அவைதாம்,—

முற்றும், பெயர்வினை எச்சமும், ஆகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவும் ஆகும்.

[வி. 77.]

[(மேல் இரண்டு குத்திரத்தானும் கூறிய தெரிநிலையாயுந் குறிப்பாயும் வரும்) வினைச்சொற்கள் தாம் முற்று வினைச்சொற்களும், பெயரெச்ச வினைச்சொற்களும், வினையெச்ச வினைச்சொற்களும் ஆகித், (திணை பால் இடங்களின்) ஒன்றற்குரியனவும், பொதுமையில் நிற்பனவும் ஆகும்.]

[கு. 142-145 காண்க.]

323. THE FINITE VERB

ஆம் ஆறு.]

௩௨௩. பொதுஇயல் பாரையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதல் அறு பெயர் அல தேற்பில முற்றே.

[வி. 77.]

[(தெரிநிலைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும், பெயரெச்சக் குறிப்பும், வினையெச்சமும், வினையெச்சக்குறிப்பும் ஆகிய) அறுவகை வினை வினைக்குறிப்புக்கும் (பொது இலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய) ஆறனையும் தோற்றுவித்துப், பொருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப்பெயரையும் பயனிலையாக ஏற்பனவாகி, அல்லது ஒன்றனையும் ஏலாதன முற்றுவினை, வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

(உ. ம்) செய்தான் அவன்.
எல்லன் அவன்.

324. THE TWENTY SEVEN VARIATIONS OF THE FINITE VERB, IN ITS THREE TENSES, THREE PERSONS AND FIVE பால்.

[தெரிநிலை வினைமுற்று காலவிகற்பங்கள் பற்றி இவ்வளவாம் என்பது.]

௩௨௪. ஒருவன் முதல் ஐந்தையும் படர்க்கை இடத்தும்;
ஒருமை*ப் பன்மையைத் தன்மை முன்னிலையினும்;
முக்காலத்தினு' முரண, முறையே
மூவைந் திருமூன் றுறாய் முற்று
வினைப் பதம் ஒன்றே, மூவொன் பான் ஆம்.

[வி. 77.]

[ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல என்னும் ஐம்பாலவாகிய வினை முற்றுக்களைப் படர்க்கைக்கண்ணும்; ஒருமை பன்மை (என்னும் இருபாலவாகிய வினைமுற்றுக்களைத்) தன்மைக்கண்ணும், முன்னிலைக்கண்ணும், (வைத்து) முக்காலங்களானும் மாற, முறையே (படர்க்கைவினைமுற்றுப்) பதினைந்தும், (தன்மைவினைமுற்று) ஆறும், (முன்னிலைவினைமுற்று) ஆறும் (ஆகிய) முற்றுவினைச்சொல் ஒன்றுமே இருபத்தேழாம்.]

(உ-ம்) (1.) கடந்தான், எ, ர், து, ன். [போனகாலம்.] }
கடக்கிருன், எ, ர், து, ன். [கிழ்க்காலம்.] } படர்க்கைவினைமுற்று
கடப்பான், எ, ர், து, ன். [எதிர்க்காலம்.] } கடு.

(2.) கடந்தேன், ம். [போனகாலம்.] } ஆக,
கடக்கிறேன், ம். [கிழ்க்காலம்.] } தன்மை வினைமுற்று
கடப்பேன், ம். [எதிர்க்காலம்.] }

(3.) கடந்தாய், கடந்தீர். [போனகாலம்.] } ஆக,
கடக்கிருய், கடக்கிறீர். [கிழ்க்காலம்.] } முன்னிலை வினைமுற்று
கடப்பாய், கடப்பீர். [எதிர்க்காலம்.] }

ஆக, வகை மூன்றக்கும்
முற்றவினை ௨௭.

*[ப் சகத இன்பப்பொருட்டு விரித்தல் விரைமாய் வந்தது.]

325. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, MASCULINE, (OF THE HIGHER CLASS.)

[இருவகை முற்றுகள் திணை, பால், இடங்களில் ஒன்றற்குரியவாய் ஆறு.]

௩௨௫. அன், ஆன், இறு மொழி ஆண்பாற் படர்க்கை.

[அன், ஆன் (என்னும் இருவிருதியும்) இறுதியாகிய மொழிகள் (உயர்திணை) ஆண்பால். படர்க்கை (வினைமுற்றும், வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்) *கடத்தான்; கடத்தான். [போனகாலம்.]
*கடக்கின்றான்; கடக்கிருன். [கிழ்க்காலம்.]
*கடப்பான்; கடப்பான். [எதிர்க்காலம்.]
*குழையினன்; குழையான். [குறிப்புவினைமுற்று]

*[அன் சாரிபையும் வந்தது காண்க.]

**326. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, FEMININE,
(OF THE HIGHER CLASS.)**

௩௨௬. அள், ஆள், இறு மொழி பெண்பாற் படர்க்கை.
[வி. 77.]

[அள், ஆள், (என்னும் இருவிருதியும்) இறுதி ஆகிய மொழிகள் (உயர் திணைப்) பெண்பாற் படர்க்கை (வினைமுற்றுக் குறிப்புமுற்றும்) ஆம்.]

(உ-ம்.)	*சுடத்தன்;	சுடத்தர்.	[பொன்காலம்]
	*சுடக்கினைன்;	சுடக்கின்றுர்.	[கிழங்கலம்.]
	*சுடப்பன்;	சுடப்பர்.	[வருங்காலம்.]
	*குழைபின்;	குழையர்.	[குறிப்புமுற்ற.]
	*[அன் சாரியை வந்தது காண்க.]		

**327. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON PLURAL, EPICENE,
(OF THE HIGHER CLASS.)**

௩௨௭. அர், ஆர், பவ்வூர் அகர மார் ஈற்ற
பல்லோர் படர்க்கை; மா வினையொடு முடிமே.
[வி. 77]

[அர், ஆர், ப, மார் (என்னும் நான்கு விருதியினையும்) இறுதியாகவுடைய மொழிகள் உயர்திணைப்பன்மைப் படர்க்கை (வினைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும் ஆம்). (இவற்றுள்) மாரீற்று வினைமுற்றுப் (பொதுவிதியால் பெயருடன் முடிவதன்றி) வினையுடனும் முடியும்.]

(உ-ம்)	*சுடத்தன், சுடத்தர்.	} [தெரிநிலை.]
	*சுடக்கினைன், சுடக்கின்றுர்.	
	சுடப்பர், சுடப்பர், சுடமர்.	
	சுடப்ப, சுழைப.	
	குழைபின், குழையர்.	[குறிப்பு வினை]

“ஆத்தர், செண்தர், வத்தர்.” [வினையுடன் முடித்தத.]

[அன் சாரியையும் வந்தது காண்க]

**328. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, NEUTER,
(OR OF THE LOWER CLASS.)**

௩௨௮. து,று,டுக் குற்றியல் உகர ஈற்ற
ஒன்றன் ஈட்டர்க்கை; டுக் குறிப்பின் ஆகும்.
[வி. 77.]

[இம்முன்று குற்றியலுகர ஈற்று விருதிகளையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணை ஒருமைப்படர்க்கை (வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும்)

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

ஆம்). (இவற்றுள்,) வெவ்விருதி குறிப்பின்கண் அன்றித் தெரிநிலைக்கே வாராது.]

(உ-ம்.) நடத்த, நடக்கின்ற, நடப்பது. } [தெரிநிலை.]
 *நடத்த, நடக்கின்ற, நடப்பது. }
 அணித்த, அன்ற, பொருட்டு, [குறிப்பு.]
 *[அன் என்பது சரியை.]

329. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON PLURAL, NEUTER, (OF THE LOWER CLASS.)

நெக. அ, ஆ, ஈற்ற பலவின் படர்க்கை;

'வ எதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

[வி. 77.]

[இவ்விருவியுணையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை (வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்). (இவற்றுள்,) ஆகாரம் எதிர்மறை வினைக்கண்ணதாம் அன்றி, உடன்பாட்டுவினைக் கண் வாராது.]

(உ-ம்.) (1.) *நடத்த, நடத்த. } [தெரிநிலை உடன்பாடு.]
 *நடவா கின்ற, *நடக்கின்ற. }
 *நடப்பன, நடப்ப. }
 (2.) *கரியன, கரிய. [குறிப்பு உடன்பாடு.]
 (3.) நடத்தில, நடக்கின்றில, *இல்லன, இல்ல. }
 (4.) நடவா. }
 *[அன் சரியையும் மற்ற கண்க.]

330. VERBAL FORMS ADMITTING NO DISTINCTION OF GENDER (OR CLASS.)

[இருதினைக்கும் பொதுவினை, இவை.]

நெக. தன்மை, முன்னிலை, வியங்கோள், வேறிலை

உண்டிச் *எச்சம், இருதினைப் பொதுவினை.

[தன்மை (வினை வினைக்குறிப்பு முற்றும்), முன்னிலை (வினை வினைக் குறிப்புமுற்றும்), வியங்கோள் (வினைமுற்றும்), வேறு, இல்லை, உண்டு (என்னு மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும்), பெயரெச்ச (வினை வினைக் குறிப்பு)ம், வினையெச்ச (வினை வினைக்குறிப்பு)ம், இருதினைக்கும் பொதுவினை (ஆம்).]

331. THE FINITE VERB: THE FIRST PERSON SINGULAR.

[தன்மை ஒருமை வினைமுற்று.]

நாநக. கு,டு,து,று என்னுங் குன்றியல் உகரமோ
 டல்,அன், என்,ஏன், ஆகும் ஈற்ற
 முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.
 [வி. 77.]

யாகவுடைய மொழிகள்
 கண்ணவாகிய (ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்றிழை மூன்று) பால்களுக்கும்
 ஒருமைத்தன்மை (வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) உன்கு.	(= உன்பென்.)	சென்ற. (= சென்றேன்.)
உன்டு.	(= உண்டென்.)	சேற. (= செல்லுவேன்.)
அநத.	(= வந்தேன்.)	திரமு. (= திரமுவேன்.)
அருத.	(= வருவேன்.)	
உன்பல்,	} (= உன்பென்.)	*உண்டென்.
உன்பென்.		*உண்டென்.

* [அன் சார்பை வந்தது காண்க.]

332. THE FINITE VERB: THE FIRST PERSON PLURAL.

[தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.]

நாநஉ. அம்,ஆம் என்பன முன்னிலை யாராயும்,
 எம்,ஏம், ஒம்இவை படர்க்கை யாராயும்,
 உம்,ஊர் க,ட,த,ற, இருபா லாராயும்,
 தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

[வி. 77.]

[(தன்னிலையில் நிற்பதன்றி) அம், ஆம் என்னும்
 யும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலையாராயும்; எம், ஏம், ஒம்
 என்னும் இம்மூன்று விருதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் படர்க்
 கையாராயும்; கும், டும், தும், றும் என்னும் இந்நான்கு விருதியினையும்
 இறுதியாகவுடைய மொழிகள் (முன்னிலை படர்க்கை என்னும்) ஈரிடத்
 தாராயுந், தன்னுடன் கூட்டும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை (வினை
 முற்றுங் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டனக், *உண்ணுகின்றனம், உன்பம்,	} [தெரிநிலை.] (எழும் சீரும்.)
உண்டம், உண்ணுகின்றம், உன்பம்.	
தாரினம், தாரினம். [வினக்குறிப்பு.]	

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(2.) *உண்டனெம், உண்டேம், உண்டோம். [தெரிநிலை.] (ஈழம் அஹரும்.)
தாரினெம், தாரினேம், தாரினோம். [வினைக்குறிப்பு.]

(3.) உண்கும், உண்டெம், ஊத்தம், சேறும். (ஈழம், நீரும், அவரும்.)
*[அன் சாரியை வந்தது காண்க.]

333. SPECIAL RULE: FORMS LIKE செய்கு AND செய்கும் MAY ALSO BE USED AFTER THE MANNER OF GERUNDS.

நாநா. செய்கென் ஒருமையும், செய்கும் என் பன்மையும்,
வினையொடு முடியினும், விளம்பிய முற்றே.

[செய்து என்னும் (தன்மை) ஒருமைமுற்றும், செய்தும் என்னும் (தன்மைப்) பன்மைமுற்றும், (பெயருடனே அன்றி) வினையுடனேயு முடியும்; அங்ஙனம் முடியினும் மேற்கூறிய முற்றே ஆம்.]

(உ-ம்.) உண்கு வந்தேன். } என விடீ எச்சமாக வரும்.
உண்கும் வந்தேன் }

334. "THE SECOND PERSON IS MORE WORTHY THAN THE THIRD."

நாநா. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு' முன்னிலை.

[(தன்மையொடு கூடிய முன்னிலை படர்க்கைகள் தன்மையானாற் போல (சூ. 330.)) முன்னிலை (யொடு) கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலை ஆம்.]

(உ-ம்) உண்டி நீயும் அவனும்.

"ஒன் லே நாநாப், நின் சேவலு' நீயுமாய்
வந்தேம் பூந் தானல் கைகலுஞ் சென்றீராய்"

335. THE FINITE VERB: THE SECOND PERSONS SINGULAR INDICATIVE AND IMPERATIVE.

[முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று.]

நாநா. ஐ. ஆய், இகர ஈற்ற மூன்றும்;
ஏவலின் வருஉம் எல்லா ஈற்றவும்;
முப்பால் ஒருமை முன்னிலை மொழியே.

[வி 77.]

[ஐ, ஆய், இ (என்னும் மூன்று ஈற்று) மொழிகளும், (விசுவநாதன், குன்றியும், நிற்பனவாகிய) ஏவற்கண்வரும் இருபத்து மூன்றற்று மொழி

களும்; (ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று என்கிற) மூன்றுபால் (களுக்கும் பொதுவாகிய) முன்னிலை (ஒருமை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டனை, *உன்னாநின்றனை, உன்பை.
உண்டாய், உன்னாநின்றாய், உன்பாய். } [தெரிநிலை முற்றவினைகள்.]
உண்டி, உன்னாநின்றி, செறி.

(2.) *விடவினை, விடலாய், விடலை. [குறிப்பு.]

(3.) படவாய், பட, உன், ஆதி. [ஏவல்.]

*[அன் சாரியையும், இன் சாரியையும் வந்தன.]

336. இ AND ஏ ADDED TO CERTAIN IMPERATIVES, IN POETRY.

[ஏவல் முற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

நான்கு. முன்னிலை முன்னர் ஈயும், ஏயும்,

அந்திலை மரபின்மெய் ஊர்ந்து வருமே.

[முன்னிலை (ஏவல் முற்றென மேற்கூறியவற்றிற்கு) முன்னே ஈகாரமும், ஏகாரமும், ஆண்டு வந்து நின்றற்குரிய மரபினையுடையமெய் (யாதானும் ஒன்றை) ஊர்ந்து வரும.]

(உ-ம்.) சென்றி.
கீன்மே.

337. SECOND PERSONS PLURAL, INDICATIVE AND IMPERATIVE.

[முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று.]

நான்கு. இர், ஈர், ஈற்ற இரண்டும் இருகிணைப்

பன்மை முன்னிலை; மின், அவற் றேவல்.

[வி. 77.]

[இர், இர் (என்னும் இரு விருதியினையும்) இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருகிணைப் பன்மைமுன்னிலை (வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்). மின் என்னும் விருதியை இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருகிணைப் பன்மை முன்னிலை ஏவல்முற்றும்.]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டனிர், *உன்னாநின்றனிர், உன்னாயிர்.
உண்டிர், உன்னாநின்றிர், உன்பிர். } [தெரிநிலை.]

(2.) குழையினிர், குழையிர். [குறிப்பு வினை.]

(3.) உண்டிர். [ஏவல்.]

நீ [உன்னும், தின்னும், உன்னும்கர், தின்னும்கர். இவை ஸ்வரீப புதிபை]

*[அன் சாரியை வந்தது உண்ட.]

338. THE OPTATIVE: ONE FORM COMMON TO ALL PERSONS, NUMBERS AND GENDERS.

நாநாடி. க, ய வொடி ரஹ் தீற்ற விபங்கோள்;
இயலும் இடம்பால் எங்கும் என்ப.
[வி. 85.]

[க, ய என்னும் இரண்டியிர்மெய்யினையும், ரகர ஒற்றினையும் இறுதியாக உடையன வியங்கோள்முற்றும். (அவை) மூவிடத்தினும் ஐம்பாவினுஞ் செல்லும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) வாழ்ச, வாழிய, வாழியர்.

“கெல்க, வாழி, கிள் கென்றி வர் கழல்,
செங்குதையன, சிறக்க கிள் புசும்.”

“மகன் எனல்; மக்கட்பதடி. எனல்.” [அல்.]
“மரிஇய தொரால்.” [ஆல்.]

{ இவை புதியன.

339. THE DEFECTIVE VERBAL FORMS வேறு, இல்லை, உண்டு.

[இவ்வினைக்குறிப்பு முற்ற மூன்றும் பாவிடங்களுக்குப் பொது.]

நாநாடு. வேறில்லை உண்டைம் பால்மு விடத்தன.
[வி. 125.]

[வேறு, இல்லை, உண்டு (என்னும் மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும்) ஐம்பாற்கும் மூவிடத்திற்கும் உரியனவாம்.]

(உ-ம்.) அனல்... }
அவல்... } வேறு.
அனல்... }
அதல்... } இல்லை.
அனல்... } உண்டு.
பாள்... }
பாள்... }
கி, கி... }

340. RELATIVE, (OR ADJECTIVAL) PARTICIPLES: COMMON FORMS.

[பெயர் எச்சம் ஆம்ஆறு.]

நசு0. செய்த, செய்கின்ற, செய்யும், என் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயர் எச் சம்மே.

[வி. 87.]

[செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் மூவகைப்பட்ட சொல்லின் கண் (முறையே இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று) காலமுஞ், செயலுந் தோன்றி, (வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும்) பால் ஒன்றும் தோன்றாது, (அப்பாலுடனே) செய்பவன், சுருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருட்பெயரும் ஒழிய நிற்பன பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) இறப்பு. நிகழ்வு. எதிர்வு. { உண்ட, உண்டுகின்ற, உண்டுகின்ற, ... } { எத்தன். கலம். இடம். ஊண். என். சேற. } [அறுவகைப் பொருட்பெயரும் எஞ்ச நின்றன.]

(2.) வேலான் முகத்த கன்ற. } [உடன்பாட்டுக்குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]
மு விலைபு கேல்.
உள்ள பொருள்.

(3.) ஓடாத எத்தன். [எதிர் மறைப் பெயர் எச்சம்.]

341. POETICAL CHANGES OF THE FORM செய்யும்.

[செய்யும் என் எச்சத்திற்கு, எய்நியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

நசுக. செய்யும் என் எச்ச ஈற் றுயிர்மெய் சேறலும்,
செய்யுளுள் உம் உந் தாதலும், முற்றேல்
உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏகலும் உளவே.

[“செய்யும்” என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தின் இறுதி உயிர் மெய்கெடுதலுஞ், செய்யுளகத்து (அதன் இறுதி) உம்மை உக்து எனத்திரித

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

லும், அது முற்றாயின் அதன் இறுதி உயிரேனும், உயிர்மெய்யேனும், கெ
தெலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) ஆகும் பொருள்..... ஆம்பொருள்.
போகும்பொருள்..... போம் பொருள். } [உயிர்மெய் கெட்டது.]
வாகும் புரவி..... வாம் புரவி.

(2.) பாபும்..... பாபுந்து. [உம் எ-து உந்து எனத்திரிந்தது.]

(3.) இவை போகும்..... இவை போம். } [முற்றவினையில் உயிர்மெய்யும்,
கூறும் ..... கூறும். } உயிருக் கெட்டன.]

342. THE VERBAL (ADVERBIAL) PARTICIPLE, OR GERUND.

[வினை எச்சம் ஆம்ஆறு.]

௩௪௨. தொழிலும், காலமுந், தோன்றிப் பால் வினை
ஒழிய நிற்பது வினை எச் சம்மே.

[வி. 86.]

[(பின்னர், “செய்து” “செய்பு” முதலியவாய் விதந்துகூறும் வாய்பாடு
களின் கண்) தொழிலும், (இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்) காலங்
களும், (முறையே) தோன்றி (வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும்) பால் ஒன்றும்
தோன்றது (அப்பாலுடனே) வினை ஒழிய நிற்பன வினையெச்சவினை
வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

343. DIFFERENT FORMS OF THE VERBAL (ADVERBIAL) PARTICIPLE
OR GERUND.

[வினை எச்ச வாய்பாடுகள்.]

௩௪௩. செய்து, செய்பு, செய்யாச், செய்யூச்,
செய்தெனச், செயச், செயின், செய்யிய, செய்யியர்,
வான், பான், பாக்கின வினை எச் சம்; பிற
ஐந்தொன் றுறு' முக் காலமு' முறைதரும்.

[வி. 86.]

[(“செய்து” என்பது முதலிய ஒன்பது வாய்பாட்டான் வருவனவும்;
வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்று விருதியவாய் வருவனவும்; இவை
போல்வன பிறவும்; வினையெச்ச வினைகளாம்; (இவற்றுள்,) முன்னைய
ஐந்தும் இறந்தகாலமும், (“செய” என்பது) ஒன்று நிகழ்காலமும்,
(ஒழிந்த) ஆறும் எதிர்காலமும் காட்டுவன வாம்.]

(உ-ம்.)	இறந்தகாலம்.	விசந்தகாலம், ஆல்வது முக் காலத்துக்கும் பொது.	எதிர்காலம்.	எதிர்மறை.
(1.)	சடத்த,	சடக்க,	(7.) சடக்கின்,	செய்யாது.
	உண்டு,	உண்ண,	சடத்தால்,	சடவாது.
	சென்ற,	(6.) செய்ய,	சடத்தக்கால்,	செய்யாமல்.
	சற்ற,	—	சடத்திற்கு,	சடவாமல்.
	—	செய்யுப,	(8.) ஆடிய,	செய்யா.
	சூழ,	சடப்ப,	(9.) ஆடியர்,	சடவா.
	ஆய்,	—	(10.) விவொன்,	—
(2.)	உண்ணுபு,	—	(11.) சடப்பான்,	அன்றி.
(3.)	உண்ண,	—	(12.) விவொக்கு,	இன்றி.
(4.)	உண்ணு,	—	செய்யிக்,	—
(5.)	உண்டென,	—	சாண்டலம்,	—
	—	—	—	—
	சமீதி,	—	—	—
	புகு,	—	—	—
	விட்டு,	—	—	—
	பெற்ற,	—	—	—

[இவ்வெச்சுக்களுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

344. THE WORDS BY WHICH THESE ARE FOLLOWED AND SUPPLEMENTED.

நக்சு. அவற்றை,

முதலி னான்கும் ஈற்றின் முன்றும்

வினை முதல் கொள்ளும்; பிறவும் ஏற்கும்பிற.

[மேலைச் சூத்திரத்து முதற்கட் (கூறிய செய்து,செய்பு, செய்யா, செய்யு என்னும்) நான்கும், இறுதிக்கண் (கூறிய வான், பான், பாக்கு என்னும்) முன்றும் தன் கர்த்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடியும்; இடை நின்ற (செய்தென, செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர் என்னும்) ஐந்தும், (இன்னவென்றதனால் வருவனவும், வினையெச்சக்குறிப்புகளும் வினை முதலையும் அஃதெல்லாத) பிற கர்த்தாவின் வினையையுங் கொண்டு முடியும்.]

(உ-ம்.) (1.) அவன் உண்டென்றான்.

அவன் உண்பு வந்தான்.

அவன் உண்ணக் களிப்பான்.

அவன் உண்ணு மறிவான்.

அவன் கொல்வான் எழுந்தான்.

அவன் அரிப்பான் சென்றான்.

அவன் உண்பாக்குச் சென்றான்.

வினைமுதலைக் கொண்டன.

(2.) அவன் உண்டென மறிந்தான்.

அவன் உண்டென மறிந்தான் இவன்.

அவன் உண்ண வந்தான்.

அவன் உண்ண வந்தான் இவன்.

வினைமுதலையும் பிறவினை மு

அவன் உண்ணிக் மறிவான் இவன்.

அவன் உண்ணிப் பறிவான்.

அவன் உண்ணிய மறிவான் இவன்.

[அவன் உண்டாக உண்பான்.

உண்பான் இவன்.]

345. THE SAME: A SPECIAL RULE REGARDING A VERB WHOSE SUBJECT IS A MEMBER.

௩௪௫. சினை வினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

[(முதலினான்கும், ஈற்றின் மூன்றும் என்ற வினையெச்சங்கள்) சினை வினையாயின், (அவை தன் கார்த்தாவின் வினையைக் கொள்ளும் என்ற விதியானே) சினையொடுமுடிதலே அன்றி, முதலுடனும் முடியும்: (அங்ஙனம் முடியும் ஆயினுஞ் சினையொடு முடிதற்கு ஒற்றுமை உண்மையின் வினைமுதல் கொண்டதே ஆம்).]

(உ-ம்.) கால் ஓடித்த இற்ற வீழ்த்தது. [சினையொடு முடித்தது.]
கால் ஓடித்த வீழ்த்தான். [வினைமுதலொடு முடித்தது.]

346. AN ANOMALY: FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE INTERCHANGED.

௩௪௬. சொற்றிரி யினும்பொருள் திரியா வினைக்குறை.

[வி. 137.]

[("முதலி னான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொள்ளும்" என்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகப்) பிறவினையெச்ச வாய்பாடுகள் திரியினும், அவற்றின் பொருள் திரியா.]

(உ-ம்.) குழிற பட்டு ளத்தான். [பட.]
யான் கொள்ளான் பொருள் கொடுத்தான். [கொள்ள.]

347. WHEN A CONJUGATED APPELLATIVE [321] IMPLIES ACQUISITION IT MUST NOT BE CONSTRUED WITHOUT A VERB IMPLYING THIS.

[வினைக்குறிப்புக்காவதோர் புறனடை.]

௩௪௭. ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கம் இன் றியலா.

[ஆக்கத்தால் வரும் வினைக்குறிப்புச் சொற்கள் ஆக்கச் சொல்லின்றி வாரா.]

(உ-ம்.) சாத்தன் கல்லன் ஆயினான். }
சாத்தன் கல்லன். } [ஆக்கச் சொல் விரித்தல் தொக்கும் சிற்றது.]
கல்வியாற் பெரியன் ஆயினான்.
கல்வியாற் பெரியன்.

இ சாத்தன் கல் லன் என்பது இயற்கை வினைக்குறிப்பாயில் ஆக்கச் சொல் இன்றிவரும்.

348. THE FINITE VERBAL FORM செய்யும் CANNOT BE USED WITH THE PLURAL OF THE MASCULINE OR FEMININE.

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மையிற்,
செல்லா தாகுஞ், செய்யும் என் முற்றே.

[உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கையினும், முன்னிலையினும், தன்மை

யினுஞ், செல்லாது செய்யும் என்னும் எச்சத்தானாகுஞ் செய்யும் என்னும் முற்று.]

(உ-ம்.) அவன்
அவள்
அது
அவை } உண்ணும்.

"சாம், சீர், அவர் உண்ணும்," எ-ன வழ:

349. THE INTERROGATIVE யார் RESTRICTED TO THE HIGHER நிலை.

[நிலைப்பொது அன்றிப், பாற்பொதுவினை.]

௩௪௯. யார் என் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

[வி. 6.]

[வினாப் பொருண்மையைத் தரும் "யார்" என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அவன்
அவள்
அவர் } யார்.

350. THE INTERROGATIVE எவன் RESTRICTED TO THE LOWER நிலை.

[இதுவும் அது.]

௩௫௦. எவன் என் வினாவினைக் குறிப்பிழி ; பால்.

[வி. 6.]

[வினாப்பொருண்மையைத் தரும் "எவன்" என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று அஃம்
நம் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அகிலேவன்?
அவைஎவன்?

351. FINITE VERBS USED AS VERBAL PARTICIPLES, OR GERUNDS.

APPELLATIVES USED AS VERBAL AND RELATIVE PARTICIPLES.

௩௫௧. வினைமுற் றே வினை எச்சம் ஆகலுங்,

குறிப்புமுற் றீர் எச்சம் ஆகலும் உளவே.

[வி. 95.]

[வினைமுற்றே வினையெச்சம் ஆகி வருதலும், வினைக்குறிப்பு முற்றே வினையெச்சமாகியும், பெயரெச்சமாகி வருதலும், உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) டெற்றான் வந்தான். = டெற்ற வந்தான்.

(2.) நான் அன்ற போயி = அன்றி.

"வெந்திரவின்னர் கீழலவழிவோடு" = நிறவினாகுபெ.

இரண்டாவது வினையியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(III.) இடையியல்.

[இஃதே இடைச்சொல்லிலக்கணம் உணர்த்துவது.]

352. PARTICLES IN GENERAL. DIFFERENT KINDS. DEFINITION.

[இடைச்சொல் இவ்வளவினையுடையன; இவ்வியல்பினையுடையன என அவற்றின் பொது இலக்கணம்.]

௩௫௨. வேற்றுமை, வினை, சாரியை, ஒப்புருபு
 டத்தம் பொருள், இசைநிறை, அசைநிலை,
 குறிப்பென் எண் பகுதியிற், றனித்தியல் இன்றிப்,
 பெயரினும் வினையினும், பின்முன் னேரிடத்
 தொன்றும் பலவும் வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

[வி. 107. 46.]

[(எழுவாயுருபு முதலிய எட்டு வேற்றுமையுருபுகளுள், பெயரும் பெயரது விகாரமும் ஆகிய எழுவாயும் விளியும் ஒழித்து, ஒழிந்த) ஐம்முதலிய ஆறு உருபுகளும்; (பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, என்னும் தெரிநிலையும் குறிப்பும் ஆகிய வினையுருபுகளுள், முதனிலை தனிவினைப்பெயரும் பொருளாகி அறுவகைப்பெயருமாகிய பகுதி ஒழித்து, ஒழிந்த விசுதிமுதலிய) வினையுருபுகளும்; (அன், ஆன், முதலிய) சாரியை உருபுகளும்; (போலப், புனாய், முதலிய) உவம உருபுகளும்; (பிறவாறு) தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்தி வருவனவும்; (வேறுபொருள் இன்றிச் செய்யுள்) இசைநிறைத்தலே பொருளாக வருவனவும்; அசைத்தலே பொருளாக நிற்பனவும்; (வெளிப்படையின்வரும் இவைபோலாது) குறிப்பின் வருவனவும்; என்னும் எட்டுவகையினை யுடையவாய்த், தனித்து நடத்தல் இன்

றிப், பெயரின் அகத்தும் வினையினகத்தும், (அவற்றின்புறமாகிய) பின்னும் முன்னும், (இவ்விடங்கள் ஆறனுள்) ஓரிடத்து, ஒன்றேனும் பலவேனும் வந்து, (அப்பெயர் வினைகட்கு அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும்) ஒன்றுபட்டு நடக்குந் தன்மையது இடைச்சொல் ஆம்.]

353. FOURTEEN SIGNIFICATIONS OF PARTICLES.

[“தத்தம் பொருள்” என்றார்; அப்பொருளாவன இவை.]

ஈடுநு. தெரிநிலை, தேற்றம், ஐயமுற் றெண், சிறப்
பெதிர்மறை, எச்சம், வினா, விழைவொழிஇசை,
பிரிப்புக், கழிவாக்கம், இன்னன இடைப்பொருள்.
[வி. 110.]

[“தெரிநிலை” முதலாக விதந்த பதினான்கும், இவை போல்வன பிறவும், (மேல் “தத்தம் பொருள்” என்ற) இடைச்சொற் பொருள்கள் ஆம்.]

354. SIX USES OF THE PARTICLE ஏ.

[ஏகார இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

ஈடுசு. பிரிநிலை, வினா, எண், ஈற்றசை, தேற்றம்,
இசைநிறை, என ஆறேகாரம்மே.
[வி. 111.]

[“(தெரிநிலை” முதலிய பதினான்கும், அவைபோல்வன பிறவும் ஆகிய பொருள்களுள்ளும், இசைநிறைத்தல், அசைத்தல், குறிப்பு என்னும் மூன்று பொருள்களுள்ளும்,) பிரிநிலை முதலிய ஆறு பொருளையுந் தரும் ஏகார இடைச்சொல்.]

355. EIGHT USES OF ஒ.

[ஒகார இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

ஈடுஓ. ஒழியிசை, வினாச், சிறப் பெதிர்மறை, தெரிநிலை,
கழிவசை நிலை, பிரிப் பென் எட் டோவே.
[வி. 112.]

[ஒழியிசை முதலிய எட்டுப்பொருளையுந் தரும் ஒகார இடைச்சொல்.]

356. USES OF என AND என்று.

[என, என்று, என்னுமில்லிண்டு இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௫௬. வினை,பெயர், குறிப்பிசை, வண்,பண் ப்ாறினும்
என எனு' மொழி வரும்; என்றும் அற்றே.

[வினைப்பொருள் முதலிய ஆறு பொருளினும் “என” என்னும் (இடைச்) சொல் வரும்; “என்று” என்னும் (இடைச்) சொல்லும் அவ்வாறு வரும்.]

357. EIGHT USES OF உம்.

[உம்மை இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௫௭. எதிர்மறை, சிறப்பையும், எச்ச'முற் றளவை,
தெரிநிலை, ஆக்கமோ டும்மை எட்டே.
[வி. 113.]

[எதிர்மறை முதலிய எட்டுப் பொருளையும் தரும் உம்மை இடைச் சொல்.]

358. SPECIAL RULE REGARDING உம் WHICH INDICATES A TOTAL.

[முற்றும்மைக்குச் சிறப்புவிதி.]

௩௫௮. முற்றும்மை ஒரோவழி எச்சமும் ஆகும்.
[வி. 113.]

[முற்றும்மை ஒரோ விடங்களில் எச்ச உம்மையும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எல்லாரும் இதசெய்யார்.
ஆறு தருவது வினையே.

359. உம் INDICATING AN ELLIPSIS.

[எச்ச உம்மைக்கு ஆவதோர் விதி.]

௩௫௯. செவ்வெண் ஈற்றதாம் எச்ச உம்மை.
[வி. 113.]

[எச்சஉம்மை செவ்வெண்ணின்கண் வரும்ஆயின் ஈற்றின்கண் வரும்.]

(உ-ம்.) செய்பனன், கருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய் பொருளுத் தருத்திறத்த வினையே.

360. WHEN PARTICLES OF ENUMERATION ARE USED THE NOUN OF NUMBER SOMETIMES INSERTED, AND SOMETIMES OMITTED.

[சில எண்ணிடைச் சொற்களுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

௩௬௦. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே, என்ற, என, என்
ணுன்குந் தொகைபெறும்; உம்மை, என்றெனவோ
டிந்நான் கெண்ணும் அஃ தின்றியும் இயலும்.

[(பெயர்களினிடையே எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு நிற்பவருஞ் செவ்வெண்ணும், (பெயரோடு தொகாதுவரும்) “எ” (எண்ணும்), “என்ற” (எண்ணும்), “என” எண்ணும், ஆகிய நான்குந் தொகைபெற்று நடக்கும்; “உம்மை” (எண்ணும்), “என்று” (எண்ணும்), “என” (எண்ணும்), “ஒடு” (எண்ணும் ஆகிய) இந்நான்கெண்ணும், (தொகைபெற்றும்,) பெறாதும் நடக்கும்.]

(உ-ம்.) (1) சரத்தன், செற்றன், தேவன், பூதன், காவலரும் வந்தார்

[தொகை பெற்றே வந்தது]

(2) சரத்தனும் செற்றனும் தேவனும் பூதனும் வந்தார்.

சரத்தனும் செற்றனும் தேவனும் பூதனும் காவலரும் வந்தார்

[தொகை பெற்றும் பெறாதும் வந்தது]

(பிறவும் அங்ஙனம்)

361. என்ற, என, ஒடு TO BE UNDERSTOOD, THOUGH NOT ALWAYS REPEATED AFTER EACH NOUN IN THE ENUMERATION

[சிறப்புவிதி.]

௩௬௧. என்றும், எனவும், ஒடுவும், ஒரோவழி
நின்றும், பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

[வி. 114.]

[இம்மூன்றெண்ணும் (எண்ணும்பொருளோடு நின்றலே அன்றி,) ஒரிடத்து நின்றும், பிரிந்தெண்ணும் பொருள்தோறும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) வீண்பகை வந்திரவடிவ் வச்சம்.—

பகை பாவம் அச்சம் பழி என வந்தும்.—

பொருள், வருகி, வலம், வீண இடஞ்சூழ்தம்.

362. THESE ENUMERATING PARTICLES USED WITH VERBS FOLLOW THE SAME RULES AS WHEN USED WITH NOUNS.

[பெயரோடு வரும் எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையோடும் வரும்ஆறு.]

நகூஉ. வினையோடு வரினும் எண் இனைய ஏற்பன.

[எண் (ணிடைச்சொற்கள்) வினையோடு வரினும் (மேற்பெயரோடு வந்தாற்) போலவும் ஏற்பன.]

(உ-ம்.) (1.) மண்டில' மழுங்க, மலிநிறம் கிரை,

கண்டின்' மலர் பர்த்துத், மிசையே

கண்டலம் கானல் குருகினம் ஒலிப்ப.

[உம்மை இடைச்சொல் தொக்கு நின்றது. செவ்வன். கு. 360.]

(2.) கற்றல் கேட்டுக் கற்பனை கடத்தான். [உம்மை என். கு. 357.]

(3.) உண்ண வென்ற உடுக்கவென்ற பூசுவென்ற முடிக்கவென்ற வந்தான். [என்றென். கு. 356.]

(4.) ஆடல் பாடலொடு வந்தான். [கு. 361.]

363. THE THREE USES OF தில் (IN POETRY.)

II நகூ. விழைவே, காலம், ஒழி இசை தில்லே.

[இம்மூன்று பொருளையுந்தரும் “தில்” (என்னும் இடைச்சொல்).]

(உ-ம்.) (1.) அரிவையைப் பெறுகதில் லம்ம யானே. [விழைவு. பெறுதல் கேட்கை.]

(2.) பெற்றுகதில் லம்ம இவ்வுரே. [காலம். பெற்ற காலத்த.]

(3.) வருகதில் லம்ம வெஞ் சேரிசே. [ஒழிவிசை. வந்தால் ஒன்று செய்கை.]

364. THE SIX USES OF மன் (IN POETRY.)

நகூசு. மன்னே அசைநிலை, ஒழியிசை, ஆக்கம்,

கழிவு, மிகுதி, நிலைபே ருக்கும்.

[இவ்வாறு பொருளையுந் தரும் “மன்” (என்னும் இடைச்சொல்).]

(உ-ம்.) (1.) அதமற் றென்கென் றேரே. [அசைநிலை.]

கழிபதோர் வான் மன். [ஒழிவிசை.]

கொடியன் மன். [ஆக்கம்.]

சிறியகட் பெறினே எமக்கியுமன். [கழிவு.]

எந்தை எமக்கருஞ் சன்! [மிகுதி.]

மன்னு உலகத்து மன்னிய புரிமே. [நிலைபேறு.]

365. THE THREE USES OF மற்று.

[மற்றென்னும் இடைச்சொல்லிலக்கணம்.]

நகநு. வினைமாற்ற சைநிலை, பிறிதெனு மற்றே.

[இம்மூன்று பொருளையுந் தரும் “மற்று” (என்னும் இடைச்சொல்).]

(உ-ம்.) இனிமற் றென்றனா. [வினைமாற்ற]

அது மற்றம்ம. [அசைநிலை.]

மற்றென்ற குழுவும். [பிறித.]

366. மற்றை INDICATES SOMETHING ALLIED TO SOME OTHER THING BEFORE CONTEMPLATED.

[மற்றை என்னும் ஐகாரவீற்று இடைச்சொல் பொருள் படும்ஆறு.]

நகநு. மற்றைய தென்பது சுட்டி அதற்கினம்.

[பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும் “மற்றை” என்னும் ஐகார வீற்று இடைச்சொல்லானது முன் சுட்டப்பட்ட பொருள் ஒழிய அதற்கினமாகிய பொருளைக்குறித்து நிற்கும்.]

(உ-ம்.) மற்றையதல் காண வேண்டும். [முன்னடைதொழிப அதற்கினனபிப ஒன்றையும் காணவேண்டும்.]

367. TWO USES OF கொல் IN POETRY.

[கொல் என்னும் இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

உகௌ. கொல்லே ஐயம், அசைநிலைக், கூற்றே.

[“கொல்” என்பது இவ்விரண்டு பொருளையுந் தருஞ்சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) (1.) இவ்வுருக்குறி சொல்லேமகன்சொல்லோ. [ஐயம்.]

(2.) சொற் றந்தவல் வருவல் சொல். [அசைநிலை.]

368. ஒடு-AND தெய்ய USED TO FILL UP THE METRE.

[ஒடுஎனவுந் தெய்ய எனவும் வரும் இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

நகநு. ஒடுவுந் தெய்யவும் இசைநிறை மொழியே.

[இவ்விரண்டும் இசைநிறைத்தற் பொருளைத் தருஞ்சொற்களாம்.]

(உ-ம்.) (1.) கிதைக்குற வட்டில் போதொடு பொறன.

(2.) சொல்சேன் தெய்யகிளவெனெய்யத்தே.

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

369. அந்தில் AND ஆங்கு SOMETIMES REDUNDANT, SOMETIMES CONVEYING THE MEANING OF "PLACE."

[அந்தில், ஆங்கு என்ற இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௬௯. அந்தில், ஆங் கசைநிலை, இடப்பொருள் அவ்வே.

[இவ்விரண்டு இடைச்சொல்லும் அசைநிலைப்பொருளவாயும், இடப்பொருளவாயும் வரும்.]

(உ-ம்) (1.) அநதிற் கழலினன கச்சினன. [அசைநிலை]
வருமே சேயிழை அநதிற் கொழுந் காணிப, [இடம்.]

(2.) ஆகத திறனல்ல யாகதழற. [அசைநிலை]
ஆவகாவகாயினாக. [இடம்.]

370. USES OF அம்ம REDUNDANT AND WITH THE MEANING OF "HEAR!"

[அம்ம என்னும் இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௭௦. அம்ம உரையசை, "கேள்மின்," என்றாகும்.

["அம்ம" என்பது உரையசைப் பொருளதாயும், "ஒன்றுசொல்வன், கேண்மின்" என்னும் ஏவற்பொருளதாயும் வரும்.]

(உ-ம்) அது மற்றம். [உரையசை]
அமம வாழி தோழி [கேண்மின்]

371. USE OF மா WITH THE OPTATIVE MOOD.

[மா என்னும் இடைச்சொல்லிலக்கணம்.]

௩௭௧. மா என் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல்.

["மா" என்னுஞ் சொல் வியங்கோளின்கண் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

(உ-ம்) மாயக் கடவுளுயாக மா வலனே.

372. POETICAL USE OF SUNDRY VOCATIVE PARTICLES

[மியா முதலிய இடைச்சொற்களின் இலக்கணம்.]

௩௭௨. மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை,
வாழிய, மாள், ஈ, யாழ், முன் நிலையசை.

[இங்ஙனங் கூறிய பத்து இடைச்சொற்களும் முன்னிலைக்கண் வரும் அசைநிலைகள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) சிலையன் செழுத்தையன் சென்மியா. [மியா.]
 தன்னெய்யா கானிக. [இச.]
 காமஞ் செப்பாத கண்டது நெழிமோ. [மோ.]
 சென்மதி பெரும. [மதி.]
 சொலியாததை நின்னெருளி. [அத்தை.]
 சீ ஒன்றுபடித்தை. [இத்தை.]
 கானியகா வாழியமலைச்சாவு. [வாழிய.]
 சிறித தவர்க்கிக, மரன, நிற்பரிசிலர் உய்ம்மா. [மரன.]
 சென்றி, பெரும சிறுக்கைக்குள் யாரே. [சு.]
 செபவியை மருகிற் செலவயக்கி, யாழ. [யாழ.]

373. REDUNDANT PARTICLES.

[யா முதலிய இடைச்சொற்களின் இலக்கணம்.]

௩௭௭௩. யா, கா, பிற, பிறக் கரோ, போ, மாதிரும்,
 சின், குறா, ஓரும், போலும், இருந்திட்
 டன்றும், தாம், தான், கின்று, நின் ற்சைமொழி.

)டைச்சொல்லும் முன்னைய பொலாது, எல்லா இடத்தி
 னும் எல்லாச் சொல்லினும் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

- (உ-ம்.) யா, பன்னிருவர் மனக்கி அசையனுக்கு [யா.]
 புறநீழ் பட்டாளே இவள் இவட்காண்டி, கா. [கா.]
 ஆயின் அல்லபிற. [பிற.]
 பிறக்கிதனுட் செல்லான பெருந்தகம் பட்டான். [பிறக்கு.]
 இருமருய்வனும், அரோ. [அரோ.]
 பிரியன் வாழாதென, போ. [போ.]
 விபித்தன்று, மாதோ, தெரித்தகைக் கண்ணே. [மாதோ.]
 காண்டிருமல்லமோ காண்க. [இரும.]
 நாய்காடிய கால்வந்தின. [நின்.]
 அதுபெறல் அருக்குறாதே. [குறா.]
 அஞ்சுகதோரும் அறனே. [ஓரும.]
 வடுவென்ற கண்ணை வகுத்தின, போலும். [போலும்.]
 எழுத்திருக்கேன. [இருக்கு.]
 தெஞ்சம் பிளந்திட. [இட்ட.]
 தெவாதி தேவன் அனனசேவடி சேத்தம் அன்றே. [அன்று.]
 பணியும் ஆம் என்றம் பெருமை, சிறமை.
 அணியும் ஆக் தன்னை விபக்த. [ஆம்.]
 நீதாம், சீதான். [தாம், தான்.]
 யான்பிறன் அனியன் வாய்காள் ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன். [கின்ற.]
 அறல் அடைந்த மன்றத்தாத்தையாப் பின்று சிறல் அடைந்தே
 மின்னை என்றேந்த. [கின்ற.]

இடையியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரியியல்.

[உரிச்சொல் இலக்கணம் உணர்த்துவது.]

374. QUALIFYING WORDS IN GENERAL

[உரிச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்.]

௩௭௪. பல்வகைப் பண்பும் பகர் பெயர் ஆகி,
ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப், பெயர் வினை
ஒருவா, செய்யுட் குரியன உரிச்சொல்.
[வி. 47.]

[(பண்புகள் குணப்பண்பும் தொழிற்பண்பும் ஆகிய இரண்டனுள் அடங்குமாயினும், இசை குறிப்புப் பண்பெனப் பலவேறு வகைப்படுதலின்,) பல (வேறு) வகைப் (பட்ட) பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயர் ஆகி, (அங்ஙனம் உணர்த்துழி ஒருசொல்) ஒருகுணத்தை உணர்த்துவனவும், பலகுணத்தை உணர்த்துவனவுமாய், ஏனைப்பெயர் வினைகளை விட்டு நீங்காவாய்ச், செய்யுட்கு உரியனவாய்ப், பொருட்கு உரிமை பூண்டு வருவன உரிச்சொல் ஆம்.]

375. DEFINITION OF "QUALITY": பண்பு.

[பண்பு இது என உணர்த்தியது.]

௩௭௫. உயிர், உயிர் அல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

[உயிராகியபொருளும், உயிர் அல்லாத (பொருளும் என இருவகையுள் அடங்கும் உலகத்துப்) பொருள்களின் குணங்கள் பண்பு ஆம்.]

376. FIVE-FOLD DIVISION OF LIVING CREATURES.

[உயிராகிய பொருள் இவை என்பது.] :

௩௭௬. மெய், நா, மூக்கு, நாட்டம், செவிகளின்
ஒன்று முத லாக்கீழ்க் கொண்டு மேல் உணர்தலின்
ஓர் அறி வாகியா உயிர் ஐந் தாகும்.

[(இங்ஙனம்) மெய் முதலாகக்கூறிய ஐம் பொறிகளானும், (பரிசம், இரதம், கந்தம், உருவம், சத்தம் என்னும் ஐம்புலனையும் உணருங்கால் மெய்யாற் பரிசத்தை உணரும் உணர்ச்சி) ஒன்று முதலாகக் கீழ்ப்போன உணர்ச்சியுங் கொண்டு மேல்வரும் புலன்களை ஒன்றோடொன்றாக உணர்தலின் ஓரறிவுயிர் முதலாக ஐந்தாம் அவ்வுயிர்.]

377. CREATURES OF ONE SENSE: GRASS, TREES, &c.

[ஓர் அறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௭௭. புல் மர முதல உற் றியும் ஓர் அறிவுயிர்.

[புல்லு, மரம், முதலியன (மெய்யாற்) பரிசித்து (ப் பரிசத்தை) அறியும் ஓரறிவுயிர் (கன் ஆம்).]

378. CREATURES OF TWO SENSES: SHELL-FISH, &c

[ஐர் அறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௭௮. முரண்ந் தாநி நா வறிவோடர் அறிவுயிர்.

[இப்பி, சங்கு முதலியன (கீழ்ப்போன மெய்யறிவே அன்றி) நா (வால் இரதத்தை அறியும்) அறிவோடு ஈரறிவுயிர் (கன் ஆம்).]

379. CREATURES OF THREE SENSES: INSECTS, &c.

[மூவறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௭௯. சிதல் ஏறும் பாகிமூக் கறிவின் மூ வறிவுயிர்.

[கறையான், ஏறம்பு முதலியன (கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே அன்றி மூக்கால் கந்தத்தை அறியும்) அறிவினோடு மூவறிவுயிர் (கன் ஆம்).]

380. CREATURES OF FOUR SENSES: WINGED INSECTS, &c.

[நாலறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௮௦. தும்பி, வண் டாதி கண் அறிவினால் அறிவுயிர்.

[தும்பி, வண்டு முதலியன, (கீழ்ப்போன மூன்றறிவே அன்றிக்) னால் உருவத்தை அறியும்) அறிவினோடு நாலறிவுயிர் (கள் ஆம்).]

381. CREATURES OF FIVE SENSES, ALL OTHER ORGANIC BEINGS.

[ஐயறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௮௧. வானவர், மக்க ணரகர், விலங்கு, புள்,

செவி அறிவோ டை அறி வுயிரே.

[வானவர், மக்கள், நரகர், விலங்கு, புள் முதலியன, (கீழ்ப்போன நாலறிவே அன்றிச்) செவி (யாற் சத்தத்தை அறியும்) அறிவினோடு ஐயறிவுயிர் (கள் ஆம்).]

382. THINGS WITHOUT LIFE

[உயிரல் பொருள் இவை என்பது.]

௩௮௨. உணர்வியல் ஆம் உயிர் ஒன்றும் ஒழித்த

உடல் முதல் அனைத்தும் உயிர் அல் பொருளே.

[அறிவு மயமாம் உயிர் ஒன்றுமே அன்றி, அவ்வுடம்பு முதலிய (உலகத் துப் பொருள்கள்) எல்லாம் உயிர் அல்லாத பொருள்கள் ஆம்.]

383. BODY AND SOUL, ONE AND YET DIVERSE.

[புறனடை.]

௩௮௩. ஒற்றுமை நயத்தின் ஒன்றெனத் தோன்றினும்,

வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடல், உயிர்.

[(எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய் நிற்கும்) ஒற்றுமை நயங்கருதியவழி ஒன்றுபோற்றோன்றாமாயினும், (உயிர் சித்தா

யும், உடம்பு சடமாயும் நிற்கும்) வேற்றுமை நயமாகிய உண்மை கருதிய வழி அவ்விரண்டுந் தம்முள் வேறும்; (ஆதலின் உயிரோடு கூடி நின்ற காலத்தும் அவ்வுடம்பினை உயிரல்பொருளுள்ளும்).]

384. QUALITIES OF THE EMBODIED LIVING PRINCIPLE.

[உயிரிண்குணம் இவை என்பது.]

நாடிசு. அறிவருள், ஆசை, அச்ச மானம்,
நிறை, பொறை, ஒர்ப்புக், கடைப்பிடி, மையல்,
நினைவு, வெறுப்புவப் பிரக்க'நாண், வெகுளி,
துணிவழுக் காறன் பெளிமை, எய்த்தல்,
துன்பம், இன்பம், இளமை, மூப்பிகல்,
வென்றி, பொச்சாப் பூக்க' மத்'மறம்,
மறவி, இனைய உடல்கொள் உயிர்க்குணம்.

[“அறிவு” முதலிய முப்பத்திரண்டும், இவை போல்வன பிறவும், உடலோடு கூடிய உயிர்க்குணங்கள் ஆம்.]

385. FACULTIES OF THE EMBODIED LIVING PRINCIPLE.

[உயிரின் தொழில்.]

நாடிநு. துய்த்தல், துஞ்சல், தொழுதல், அணிதல்,
உய்த்தல், ஆதி உடல் உயிர்த் தொழிற்குணம்.

[ஐம்புலனையும் துகர்தல் முதலிய இவ்வைந்தும், இவைபோல்வன பிறவும், உடலோடு கூடிய உயிரின் தொழிற் குணங்கள் ஆம்.]

386. QUALITIES OF LIFELESS MATTER.

[உயிர் அல்லாத பொருள்களின் குணம்.]

௩௮௬. பல்வகை வடிவிரு நாற்றம், ஐவண்ணம்,
அறுசுவை, ஊறெட் டீயிரல் பொருட்குணம்.

[(வட்டம், இருகோணம், முக்கோணம், சதுரம், முதலிய) பல்வகை வடிவும், (நற்கந்தம், தூர்க்கந்தம் என்னும்) இருநாற்றமும்; (வெண்மை, செம்மை, சுருமை, பொன்மை, பசுமை என்னும்) ஐந்துவண்ணமும்; (கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்னும்) ஆறு இரத்தமும்; (வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்மை, சீர்மை, இழுமெனல், சுருச்சுரை என்னும்) எட்டுறும், உயிரல்லாத பொருள்களின் குணங்கள் ஆம்.]

387. FACULTIES AND QUALITIES COMMON TO BOTH.

[இருபொருட்கும் பொதுவான தொழிற்குணம்.]

௩௮௭. தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல்,
நீங்கல், அடைத னடுங்கல், இசைத்தல்,
ஈதல், இன்னன, இருபொருட் டொழிற்குணம்.

["தோன்றல்," முதலிய ஒன்பதும், இவை போல்வன பிறவும், உயிர்ப் பொருள் உயிரல்பொருள் என்னும் இரண்டற்கும் பொதுவான தொகுணங்கள் ஆம்.]

388. SIX WORDS IMPLYING "EXCESS."

[ஒருகுணத் தழுவிய உரிச்சொற்கள் இவை என்பது.]

௩௮௮. சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, மிகல்.

[வி. 120.]

[சால என்பது முதல் கழி என்பதீராகக் கூறிய ஆறு உரிச்சொல்லும் மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) பருவத்த சாலப் பலகொலென்றென்னி. [சால.]

உறு வளிதரக்கும் உயர் சினமாவின். [உறு.]

தவச் சேய் நாட்டார் ஆயினும். [தவ.]

நனி பேறையே. [நனி.]

பொறை கில்லா சேய் கூப்பில்லென்றினே. [கூர்.]

காமத் தழிவன் னோட்டம். [கழி.]

389. THIRTEEN MEANINGS OF கடி.

[பலகுணர் தழுவிய உரிச்சொல்லுள் ஒன்றனை உணர்த்துவது.]

நாடிசு. கடி என் கிளவி: காப்பே, கூர்மை,
வினாயே, விளக்கம், அச்சம், சிறப்பே,
வினாவே, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல்,
வனாவே, மன்றல், கரிப்பின் ஆகும்.

[கடி என்னும் உரிச்சொல் காப்பு முதலிய பதின்மூன்று குணத்தையும் உணர்த்தும்.]

(உ-ம்.) ஒன் கடர் கல்லிருக் கடி நீலி. [காப்பு.]
கடி நனைப் பகழி. [கூர்மை: கடுமைபொருந்திய நுனியையுடைய கனை.]
கடி மாலேகுடி. [நாற்றம்: வாசனைபொருந்திய மாலையை அணிந்து.]
கண்ணாடியின் கடிமார்பன். [விளக்கம்: கண்ணாடிபோன்ற பிரகாசத்தை உடைய மார்பன்.]
கடி அரகவிர். [அச்சம்: அச்சத்தன்மையுடையவப்பெண்கள்.]
கடி மாமிசைப் புத்தக் கம்புனோன்னம் ஆர்க்கும். [சிறப்பு: சிறப்புபொருந்திய மாமர் மிகப்பூத்து.]
எம்மம்பு கடி விடுதே'றம்மரண் சேர்மின். [வினாவு: அம்பைச் சீக்கிரம் விடுவோம்.]
கடி ஊன் கடவுட்டிட்ட செழுக் குரல். [மிகுதி: மிகுதியாகிய உணவு.]
கடி மணம். [புதுமை: புதிதாகிய கலியாணம்.]
கடி மூசு. [ஆர்த்தல்: ஒலிக்கின்ற மூசு.]
கடித்தக் கரும்பினக் கண்டகர நூறி. [வனாவு: இங்கே நீக்கு என்று வினை ஆயிற்று.]
கடி வினைமுடிவினி. [மன்றல்: கலியாணத் தொழில்.]
கடி மிளகுதின்ற கல்லாமத்தி. [கரிப்பு: காரமாகிய மிளகு.]

390. SIXTEEN SYNONYMES OF சொல்.

[ஒருகுணர் தழுவிய உரிச்சொல் உணர்த்தியது.]

நாகு. மாற்ற' நுவற்சி, செப்புரை, க்கா, நொடி,
இசை, கூற்றுப், புகறல், மொழி, கிளவி,
பாட்டுப், பகர்ச்சி, இயம்பல், சொல்லே.

[மாற்றம் முதல், இயம்பல் ஈறாகக் கூறிய பதினாறும் சொல் என்னும் ஓரகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) கோவலர் வாய் மாற்றம். பொழுதறிந்து நுவல், செப்பநூற்றேன். உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம், அறங்கரை நாவின். ஆயிழையாடனொடியும். [வி. 37.] வாயிலினை யெனப் புகு. உற்றது நான்கு கூற.	புகன்றவன்றியும் பூமி கவருமே. கண்டது மொழிமே, கொக்கும் பாண, கேளினி. வினப்பினர் புலவர். அறைநுதல் எண்ணே. அறம்பாடின்றே. வார்த்தை பகர் நூற்றேன். இடிபோல இயம்பினான்.

391. TWENTY-TWO SYNONYMS OF ஒசை.

நககக. முழக்கிரட் டொலி, கலி, இசை, துவை, பிளிறிசை,
இரக்கமுக் கியம்பல், இமிழ், குளிற் திர், குரை,
கனை, சிலை, சும்மை, கவ்வை, கம்பலை,
அரவம், ஆர்ப்போ டின்னன, ஒசை.

[முழக்கு முதலிய இருபத்திரண்டும், இவை போல்வன பிறவும்,
என்னும் ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) முழக்கு முக்கிரட்.

குடிசை இடம்பெயர் செவ்வெ
ஒல்லென ஒலிக்கும் ஒலி புனல்.
கலி செழு மூதர்.
பறையிசை அருவி.

தேறையைத்தல். [கீ:-38.]
பிளிறுவார் முரசம்.
இனக்கும் அஞ்சிறைப் பறவைகள்.
இரக்கும் முரசினம்.
அமுத்தின மூதர்.
கலை முரசமதியம்ப.

கடல்.

குளிற் முரசம்.

கலிபு கலித்த நிரும் கார்.
குரை புனற் கன்னி.
கனைகடற் சேர்ப்ப.
சிலைத்தார் முரசம் கறங்க.
நன்னாத சும்மை மிருதக்கண நாடு.
கவ்வை கீர் வேலி.
வினைக் கம்பலை மனைச் சிலம்பவும்.
அறை கடலரவத் தனை.
ஆர்த்த பல்லியக் குழாம்.

392. DICTIONARIES TO BE CONSULTED FOR PARTICULAR WORDS.

[இவ்வியலுக்காவதோர் புறனடை.]

நககக. இன்ன தின்னுழி இன்னணம் இயலும்
என்றிசை நூலுள் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலில், பிங்கல் முதலா
நல்லோர் உரிச்சொலி நயந்தனர் கொளலே.

[('பெயர் வினை இடை உரி' என்னும் நால் வகைச்சொல்லுள்,) இன்ன
சொல் (தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் முன்றிடத்துள்ளும், வழக்
குச் செய்யுள் என்னும் இரண்டிடத்துள்ளும்,) இவ்விடத் திவ்விலக்க

ணத்ததாய் நடக்கும், என்று சொல்லக் கடவதாகிய இந்நூலுள், (அவ்வி
லக்கணங் காட்டுதற்கு வேண்டிய மாத்திரையே கூறுவதன்றி, உரிச்சொல்
லாகிய) குணப்பெயரையும், ஏனைக் குணிப் பெயரையும் நிகண்டினுட்
கூறினாற்போல விரித்துக் கூறக்கடவம் அல்லம்; விரிக்கின், “மற்றொன்
று விரித்தல்” என்னுங் குற்றம் வரும்; ஆதலின், அவற்றினைக் கண்டறிய
வேண்டினார் இவ்விலக்கணம் அறிதற்கு முன்னரே ஏனைப் புலவரார் கூ
றப்பட்ட பிங்கலத்தை, திவாகரம், சூடாமணி, முதலிய நூல்களுள் வகுக்
கும் உரிச்சொற் றொகுதியுள் விரும்பிக் கொள்க.]

~~~~~  
உரியியல் முற்றிற்று.
~~~~~

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(v.) பொதுவியல்.

393. FORMS COMMON TO BOTH GENDERS.

[பெயர்க்கும் வினைக்கும் உரியதோர் இலக்கணம்.]

நககந. இருதினை ஆண் பெணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே.

[உயர்தினை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும்; அஃறினை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், அவ்விருபாலுள் ஒருபால் ஒழிக்கும் குறிப்பினான்.]

394. THE CHANGE OF ஆ INTO ஒ IN CERTAIN POETICAL FORMS.

[பெயர்க்கும் வினைக்குஞ் செய்யுட்கண் ஆவதோர் இலக்கணம்.]

நககசு. பெயர் வினை இடத்து ன, ள, ர, ய சுற்றியல்
ஆ, ஒ, ஆகலுஞ் செய்யுளுள் உரித்தே.
[வி. 95.]

[பெயர்க்கண்ணும், வினைக்கண்ணும், னகர ளகர ரகர யகர சுற்றியல் (நின்ற விசுதிமுதல்) ஆகாரம் ஓகாரம் ஆதலுஞ் செய்யுளிடத்து உரித்தாம்.]

- (உ-ம்) (1.) வில்லான் என்பதற்கு வில்லோன் எனவும்.
(2.) தொடியான் எ-தற்கு தொடியோன் எனவும்.
(3.) நல்லாச் எ-தற்கு நல்லோர் எனவும்.
(4.) நெடியாய் எ-தற்கு நெடியோய் எனவும் அரும்.

வண்ணன் முதலியவை வண்ணன் என அர.
கிறவோன் என அரமும் ஓகாரம் ஆயிற்ற.

395. TERMINATIONS COMMON TO AFFIRMATIVE AND NEGATIVE FORMS.

நகடு. உருபும், வினையும், எதிர்மறுத் துரைப்

யிற் தத்தம் ஈற் றுருபின் என்ப.

[வி. 89.]

[(எட்டுவேற்றுமை) உருபுகளும், (மூவகை) வினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்துச் சொல்லுமிடத்தும், தத்தம் ஈற்றினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின்றும் வேறுபடா என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) செய்வான், செய்வான் என்பவற்றில் ஆன் என்னும் விருதியைக் காண்க.
நடவாத, நடக்கிற என்பவற்றில் அ என்னும் விருதியைக் காண்க.
இன்மை, உண்மை என்பவற்றில் மை என்னும் விருதியைக் காண்க.

396. HOWEVER COMPLEX THE SENTENCE THERE CAN BE BUT ONE SUPPLEMENTARY OR FINITE WORD.

நகடு. உருபு பல அடுக்கினும், வினை வே ற் டுக்கினும்,
ஒருதம் எச்சம் ஈற்று முடியும்.

[வி. 133. 135.]

[(வேற்றுமை) உருபுகள் (விரிந்துந் தொக்குந், தம்முள் விரவிப்பல) அடுக்கி (வரினும், வெவ்வேறு பல அடுக்கி) வரினும், (மூவகை) வினைச் சொற்களுந் (தம்முள் விரவி அடுக்கும் தன்மையவன்றி வெவ்வேறு பல) அடுக்கிவரினும், தத்தம் எச்சம் இறுதியில் ஒன்று வர அதனோடனேத்தும் முடிவனவாம்.]

- (உ-ம்.) (1.) சாத்தன் யானையது கோட்டை நுனிக்கட் பொருட்கு வாளந் குறைத்தான்.
[உருபுகள் யாவும், பல அடுக்கி, ஒருவினை கொண்டன.]
- (2.) சாத்தனையும் கொற்றனையும் தேவனையும் பூதனையும் வாழ்த்தினான்.
[இரண்டாம் உருபு வேறுபல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.]
- (3.) சாத்தனுக்கும் கொற்றனுக்கும் தேவனுக்கும் பூதனுக்கும் தந்தை.
[சாத்தனும் வேற்றுமை வேறுபல அடுக்கி ஒருபெயரைக் கொண்டன.]
- (4.) வான் கைக்கொண்டான். [உருபு தொக்கு வந்தது.]
- (5.) உண்டான், தின்றான், குடினான், பாடினான் சாத்தன்.

397. WORDS MAY BE INTERPOSED BETWEEN THE GOVERNING (SUPPLEMENTING) AND GOVERNED (SUPPLEMENTED) FORMS. CO. 319. 340. 344.

நிகு௭. உருபு முற்றீர் எச்சங் கொள்ளும்
பெயர் வினை இடைப்பிற வாலும் ஆம் ஏற்பன.
[வி. 132.]

[(வேற்றுமை) உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயரச்சங்களும், வினையெச்சங்களும் கொண்டு முடியும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடையே பிற (சொற்கள்) வருதலுமாம், ஆண்டைக்குப் பொருந்துவன.]

(உ-ம்.) சாத்தன் (வயிரா) உண்டான்.
அறத்தை (அமருபெற) செய்தான்.
விருத்திநீறி (ஒருபேர்தம்) உண்ணான்.
பகைவரை (மாய) வெட்டினான்.
சாத்தா (வினாத்தோடி) வா!
கொல்லுங் (காட்டு) யானே.

398. DEPENDANT WORDS MAY ALSO FOLLOW THEIR PRINCIPALS.

நிகு௮. எச்சப் பெயர் வினை எய்தும் ஈழ
[வி. 86. 87.]

[(உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயர் எச்சங்களும், வினையெச்சங்களும் கொண்டு முடியும்) எச்சமாகிய பெயரும் வினையும் (அவற்றிற்கு) ஈற்றினும் வரும். கு. 319. 340. 344 காண்க.]

(உ-ம்.) (1.) சாத்தன் வந்தான். [முதலில்.]
வந்து போனான். மாததைக் குறைத்தான்.
(2.) வந்தான் சாத்தன், போயினான் வந்து. [ஈற்றில்]
குறைத்தான் மாததை.

399. WORDS WHICH INCLUDE OTHERS BY IMPLICATION.

[நால்வகைச் சொற்களுக்கும் ஆவதேனீ இலக்கணம்.]

நிகு௯. ஒரு மொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே.

[(பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களுள்) ஒவ்வொன்று, எஞ்சி நின்ற தன்றன் இனங்களைக் கொள்ளுதற்கு உரித்தாம்.]

(உ-ம்.) சேற்றை நனி உண்டான். (தறியை நனி நின்றான்.)
எஞ்சு உண்டான் சாவான். (உண்டான் சாவான், உண்பது சாம்.)

400. THE GENDER &C. OF COMMON NOUNS AND VERBAL FORMS DETERMINED BY THE SUPPLEMENTING WORD.

சூ00. பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு' மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

[(திணை பால் இடங் காலங்கட்கும்) பொதுவாகிய பெயர் வினைகளினுடைய பொதுத்தன்மையினை நீக்கி, ஒன்றற்கு உரிமைசெய்யும் மேல்வருஞ் சிறப்புப்பெயர் வினைகள் தாமே. கு. 282. 284. 330. 338. 339 காண்க.]

(உ-ம்.) சாத்தன் இவன், சாத்தன் இது. [சிறப்புப்பெயர்.]
ஒருவர் என் னாய், ஒருவர் என் தாய். [சிறப்புப்பெயர்.]
மரம் வளர்த்தது, மரம் வளர்த்தன. [சிறப்புவினை.]

யாம் எல்லாம் வருவம். } [எல்லாம் என்பது மூவிடத்திற்கும் பொதுமையைச்
நீர் எல்லாம் போயின். } சிறப்புப் பெயராலும் வினையாலும் நீக்கின.]
அவர் எல்லாம் வருவர். }

உண்டு வந்தான், (வந்தான், வந்ததது, வந்தீர், வந்தன.)

401. IMPERFECT AND ELLIPTICAL FORMS ARE FOLLOWED BY THEIR APPROPRIATE SUPPLEMENTARY WORDS.

சூ0க. பெயர், வினை, உம்மை, சொற், பிரிப்பென, ஒழி இசை எதிர்மறை, இசை, எனுஞ் சொல் ஒழி பொன்பதும், குறிப்புந், தத்தம் எச்சம் கொள்ளும்.

[பெயரெச்சமும் (340.), வினையெச்சமும் (344.), உம்மையெச்சமும் (357. 359.), சொல்லெச்சமும், பிரிநிலையெச்சமும் (353.), எனவெச்சமும் (361.), ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறையெச்சமும், இசையெச்சமும் ஆகிய சொல்லெச்சம் ஒன்பதும், குறிப்பெச்சம் ஒன்றும், தத்தம் எச்சங்களைக் கொண்டு முடியும்.]

- (உ-ம்.) (1.) செய்த சாத்தன். [பெயர் எச்சம். செய்வனது பெயர்.]
(2.) செய்து வந்தான். [வினை எச்சம். வினை.]
(3.) சாத்தனும் வந்தான். [முன்னர்த் கொற்றன் வந்தான் என உம்மை எச்சம்.]
(4.) இல்லென்றல் யார்க்கும் வசைஅன்று. [இல்லென்று சொல்லாதல் சொல்லெச்சம்.]
(5.) சாத்தனே கொண்டான். [பிறர் கொண்டிலர் எனப் பிரிநிலை எச்சம்.]
(6.) கடல் ஒல்லென ஒலித்தது. [என எச்சம்.]
(7.) உன்னுதற்கே வந்தான். [எதிர்மறை.]
(8.) யானே செய்தேன். [எதிர்மறை.]
(9.) இப்பட்செனேன். [இசை எச்சம். சினத்துள்ளது.]

ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை முதலியன குறிப்பெச்சமாம். [கு. 269.]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

402. COMPOUNDS WHERE THERE IS ELLIPSIS. [ANALOGOUS TO THE SANSKRIT SAMĀSA.]

[தொகை நிலைத்தொடர் ஆம்ஆறு.]

சு02. பெயரொடு பெயரும், வினையும், வேற்றுமை முதலிய பொருளின் அவற்றின் உருபிடை ஒழிய இரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொல்.
[வி. 151.]

[பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும், பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச் சொல்லும், வேற்றுமை வினை பண்பெனப் பின்னர் வகுத்துக்கூறும் அறு வகைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் அவற்றினுருபுகள் இடையே தொக்கு நிற்ப, இரண்டுமுதலிய பலசொற்கள் தொடர்ந்து ஒருமொழிபோல் நடப்பன யாவை அவை தொகை நிலைத் தொடர் சொற்கள் ஆம்.
(சூ. 152 காண்க).]

403. THE SIX KINDS OF ELLIPTICAL EXPRESSIONS OR COMPOUNDS.

சு0௩. வேற்றுமை, வினை, பண் புவமை, உம்மை, அன்மொழி, என அத் தொகை ஆ றுகும்.
[வி. 151.]

[வேற்றுமை (த்தொகையும்), வினை (த்தொகையும்), பண்பு (த்தொகையும்), உவமை (த்தொகையும்), உம்மை (த்தொகையும்), அன்மொழி (த்தொகையும்) என மேற்கூறிய தொகை (நிலைத்தொடர்ச்சொல்) அறுவகைப்படும்.]

404. ELLIPSIS OF THE CASAL SIGN. [SANS. tat-purusha.]

[வேற்றுமைத்தொகை.]

சு04. இரண்டு முதலா' இடையா றுருபும் வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமைத் தொகையே.
[வி. 152.]

[(எழுவாய்க்கும் விளிக்கும்) இடையே நின்ற இரண்டாவது முதலிய ஆறுவேற்றுமை உருபுந் தொக்க தொடர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைத் தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நிலங்கடத்தான். [இருமொழித் தொகைநிலைத்தொடர்.]
பாணக்கோட்டு குளக்குறைத்தான். [பன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர்.]

[பொற்குடம், உருபும் பொருளும் உடங்குக்கத்.]

405. ELLIPSIS IN VERBS OF THE SIGNS OF TENSE, PERSON, &c.

[வினைத்தொகை.]

சு௦௫. காலங் கரந்த பெயர் எச்சம் வினைத்தொகை.

[வி. 153.]

[காலம் பற்றிப் புடைபெயர்ச்சிவினைஉருபாகிய தம்மிறுதிக்கண் தொக் குறிப்ப (ச்செய்வதாதி அறுபொருட் பெயராகிய) (சூ. 320.) தம் எச்சங் கொண்ட பெயர்எச்சங்கள் வினைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ஆடுவேல், ஆட்டம். திர்தொழில், உன்சோறு, புண்பொழுது, செய்கன்றி.	<table> <tr> <td data-bbox="445 569 600 643">(1.) கொருநல் இன்று காண்</td><td data-bbox="600 569 808 643">} அடுகவிறு. [செய்பவன்.]</td></tr> <tr> <td data-bbox="445 643 600 679">(2.) அடுவேல்.</td><td data-bbox="600 643 808 679">[கருவி.]</td></tr> <tr> <td data-bbox="445 679 600 714">(3.) அடுகனம்.</td><td data-bbox="600 679 808 714">[இடம்.]</td></tr> <tr> <td data-bbox="445 714 600 749">(4.) அடுதொழில்.</td><td data-bbox="600 714 808 749">[செயல்.]</td></tr> <tr> <td data-bbox="445 749 600 784">(5.) அடுபொழுது.</td><td data-bbox="600 749 808 784">[காலம்.]</td></tr> <tr> <td data-bbox="445 784 600 820">(6.) அடுகந்து.</td><td data-bbox="600 784 808 820">[செய்பொருள்.]</td></tr> </table>	(1.) கொருநல் இன்று காண்	} அடுகவிறு. [செய்பவன்.]	(2.) அடுவேல்.	[கருவி.]	(3.) அடுகனம்.	[இடம்.]	(4.) அடுதொழில்.	[செயல்.]	(5.) அடுபொழுது.	[காலம்.]	(6.) அடுகந்து.	[செய்பொருள்.]
(1.) கொருநல் இன்று காண்	} அடுகவிறு. [செய்பவன்.]												
(2.) அடுவேல்.	[கருவி.]												
(3.) அடுகனம்.	[இடம்.]												
(4.) அடுதொழில்.	[செயல்.]												
(5.) அடுபொழுது.	[காலம்.]												
(6.) அடுகந்து.	[செய்பொருள்.]												

406. ELLIPSIS OF THE ADJECTIVE SIGN: APPPOSITION. [SANS. bahubrihi

OR KARMAD'HARAYA.]

[பண்புத்தொகை ஆம்ஆறு.]

சு௦௬. பண்பை விளக்கு' மொழி தொக் கனவும்,

ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவும், குணத்தொகை.

[வி. 154.]

[(குணப்பெயரோடு குணிப்பெயர் புணருங்கால் அக்) குணியோடு குணத்துக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமைநயத்தை விளக்குதற்கு ஆண்டு வரும் (ஆகிய என்னும்) மொழி (யாகிய பண்புருபு) தொக்குறிப்பனவும், (அப் பண்புருபு தொக்குறிப்பப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் ஆய்) ஒருபொருட்கு இருபெயர்வந்தனவும் ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்) (1.) செத்தாமரை. [செம்மையாகிய தாமரை.] } [இவை இருமொழித்தொடர்.]
கருங்குவளை. [கருமையாகிய குவளை.]

(2.) ஆபன் சாத்தன். [இருபெயர் ஒட்பெண்புத்தொகை.]

(3.) செந்நிற்குவளை. [இத பன்மொழித்தொடர்.]

407. ELLIPSIS OF PARTICLE OF COMPARISON. [A SPECIES OF THE SANS. BAHUBRIHI.]

[உவமைத்தொகை ஆம் ஆற.]

சு0௭. உவம உருபில் துவமத் தொகையே.

[வி. 155.]

[(வினை, பயன், மெய், உருவு, என்பன பற்றிவரும்) உவம உருபுகள் தொக்க தொடர்சொற்கள் உவமத்தொகைகள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) குருவி கூப்பிட்டான். [குருவிபோகூப்பிட்டான். வினையுவமைத்தொகை.]
 (2.) மழைக்கை. [மழைபோலுக்கை. பயனுவமைத்தொகை.]
 (3.) மதிமுகம். [மதிபோலும் முகம். மெய்யுவமைத்தொகை.]
 (4.) பவளவாய். [பவளம் போலும் வாய். உருவு உவமைத்தொகை.]

408. PARTICLES OF COMPARISON.

[திரிசொலால் வந்த உவமை உருபுகள்.]

சு0௮. போலப், புரைய, ஒப்ப, உறழ்,
 மானக், கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப,
 நேர, நிகர; அன்ன, இன்ன,
 என்பவும்; பிறவும்; உவமத் துருபே.

[வி. 109.]

[போல என்பது முதலிய (செய் ஏன் எச்சம்) பத்தும்; அன்ன, இன்ன, (என்னும் பெயர்எச்சக் குறிப்பு) இரண்டும்; இவை போல்வன பிறவும்; உவம உருபுகள் ஆம்.]

409. ELLIPSIS OF உம், THE CONJUNCTIVE PARTICLE. [SANS. Dwandwa.]

[உம்மைத்தொகை ஆம் ஆறு.]

சு0௯. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்த நீட்டல்,
 எனுநான் களவையுள் உம்இல தத்தொகை.

[வி. 156.]

[எண்ணல் (அளவை), எடுத்தல் (அளவை), முகத்தல் (அளவை), நீட்டல் (அளவை) என்னும் (நால்வகை அளவைகளாற் பொருள்களை அளக்குங்கால் தொடரும்) அவ்வளவைப்பெயர்களுள் உம்மையாகிய உருபு தொக்கு நிற்பன உம்மைத்தொகைகள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) கபில பாணி. [எண்ணல்.] (கபிலனும் பாணனும்.)
 கழஞ்சே கால். [எடுத்தல்.] (கழஞ்சை காலும்.)
 கலனே துணி. [முகத்தல்.] (கலனாக துணியும்.)
 சாணை. [நீட்டல்.] (சாணும் அணையும்.)

410. THE ELLIPSIS OF OTHER WORDS: METONYMY.

சுக0. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிற்தொகல் அன்மொழி.

[வி. 157.]

[வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐவகைத் தொகைநிலத்தொடர் மொழி களுக்கும் புறத்து, அவை அல்லாத பிறமொழிகள் ஆகிய உருபுகள் தொகு தல் அன்மொழித்தொகை ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) { பூக்குழல் = பூவையுடைய குழலினை உடையாள். } [வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்து
பொற் ருலி = பொன்னினாகிய தாலியினை உடையாள். } வந்தது.]
(2.) தாழ்குழல் = தாழ்ந்தகுழலினை உடையாள். [வினைத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(3.) கருக்குழல் = கருமையாகிய குழலினை உடையாள். [குணத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(4.) தடியிடை = தடியுடைய இடையினை உடையாள். [உவமத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(5.) தகர ரூழல் = தகரமும் ரூழலும் வீராய்ச் சமைந்த சாந்து. [உம்மைத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]

411. THE WORD WHICH RENDERS THE ELLIPTICAL EXPRESSION INTELLIGIBLE.

சுகக. முன் மொழி, பின் மொழி, பன் மொழி, புறமொழி,
எனு'நான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப் பொருள்.

[(தொகைநிலத்தொடர் மொழிகளின்) முன்மொழிக்கண் எனும், பின் மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்கண் எனும், (அனைத்து மொழிக் குப்) புறத்துமொழிக்கண் எனும், சிறந்துநிற்குந் தொகைநிலத்தொடர் பொருள்.]

- (உ-ம்.) குடம் வனைத்தான். [முன் மொழிக்கண். சட்டி. முதலானவைகளைபு.]
நிலம் உழுதான். [பின் மொழிக்கண். ஐவேற்றுமைத்தொகை.]
புலி வீழ்கெண்டை. [அனைத்து மொழிகள். உம்மைத்தொகை.]
தாழ் குழல். [புறமொழிக்கண். அன்மொழித்தொகை.]

412. TWO ELLIPTICAL FORMS DISTINGUISHED.

[ஐயம் அகற்றுதற்கு ஓர்குறி.]

சுகஉ. வல்லொற்று வரினே இடத்தொகை ஆகும்;

மெல் ஒற்று வரினே பெயர்த் தொகை ஆகும்.

[வல்லொற்றிடையே வந்துழி இடத்தின்கண் தொக்க தொகை ஆம்;
மெல்லொற்றிடையே வந்துழிப் பெயரின் கண் தொக்க தொகையாம்.]

- (உ-ம்.) வகெக்கண்ணன். [வகெ நாட்டிற் பிறந்த கண்ணன்.]
வகெக்கண்ணன். [வகெனாகிய கண்ணன்.]

413. THE PLURAL TERMINATION AFTER THE LAST NOUN.

[உம்மைத்தொகைக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

சுகந். உயர்திணை உம்மைத் தொகைபலர் ஈறே.

[வி. 156.]

[உயர்திணை (ஒருமைப்பாலின்கண் வரும்) உம்மைத்தொகைகள் (ரவ் வீறுங், கள்ளீறும் ஆகிய) பலரீற்றனவே ஆம்.]

(உ-ம்.) கயில பாணர். தேவன் தேவிகள்.

நிலரீர்தீ கற்றுக்காய்க்கர். } அகற்றினவிலே பன்மைநற்றும், இயல்பான ஒரு
நிலரீர்தீ கற்றுக்காய். } மை நற்றும் வந்தன.

414. AMBIGUOUS ELLIPSIS: FROM TWO TO SEVEN DIFFERENT METHODS OF SUPPLYING THE ELLIPSIS.

சுகசு. தொக்குழி மயங்குந இரண்டு முதல் ஏழ்
எல்லைப் பொருளின் மயங்கும் என்ப.

[(வேற்றுமைஉருபு முதலிய உருபுகள்) தொக்கு நின்ற வழிப், (பொருள்களான் மயங்கும் இயல்பினவாகிய தொடர்சொற்கள்) இரண்டுமுதல் 'ய' பொருள்களால் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) தெய்வ வணக்கம். [இரண்டுபொருள்: தெய்வத்தை வணங்கும் வணக்கம் எனவும்; தெய்வத்துக்கு வணக்கம் எனவும் விரியும்.]
தற்சேர்த்தார். [மூன்றுபொருள்: தன்னைச் சேர்த்தார்; தன்னோடு சேர்த்தார்; தன்கண் சேர்ந்தார் எனவிரியும்.]
சொல்லிலக்கணம். [நான்குபொருள்.]
பொன்மணி. [ஐந்துபொருள்.]
மாவேலி. [ஆறுபொருள்.]
சொற்பொருள். [ஏழுபொருள்.]

415. UNELLIPTICAL EXPRESSIONS.

[தொகாநிலைத்தொடர் ஆம்ஆறு.]

சுகந். முற்றீ ரெச்சம், எழுவாய், விளிப் பொருள்,
ஆறுரு பிடை, உரி, அடுக்கிவை தொகாநிலை.

[முற்றும், பெயர்எச்சமும், வினைஎச்சமும், எழுவாயும், விளியும் (ஆகிய ஐவகைப்) பொருளின்கண் பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்; வேற்றுமைப்பொருளின்கண், அவற்றின் உருபாகிய இரண்டாவது முதலிய

ஆறும் 'ய விரிந்துநிற்ப பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்,
ஏனைச் சொற் புணர்ச்சியும், உரிச்சொற் புணர்ச்சியும், ஒரு சொல்
அடிக் 'ம் புணர்ச்சியும் ஆகிய ஒன்பதும் தோகாநிலத்தொடர் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) உண்டான் சாத்தன். [தெரிலிலே வினைமுற்ற.]

குழையன் கொற்றன். [குறிப்புவினை முற்ற.]

(2.) உண்ட சாத்தன். [பெயர் எச்சம்.]

கரிய குதிரை. [குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]

(3.) உண்டு வந்தான். [வினைஎச்சம்.]

இன்றி வந்தான். [குறிப்பு வினைஎச்சம்.]

(4.) சாத்தன் வந்தான். [எழுவாய்.]

(5.) சாத்தவர. [விளி.]

(6.) குடத்தை வனைந்தான். [வேற்றுமை உருபு.]

(7.) அதுகொரேழி. [இடைச்சொல்.]

(8.) நனிபேதையே. [உரிச்சொல்.]

(9.) பாம்பு பாம்பு. [அடக்குச்சொல்.] [கு. 152 காண்க.]

416. GRAMMATICAL ERRORS.

[வழு இவை ஏ

சுகக. திணையே, பால், இடம், பொழுது, வினா, இறை,
மரபாம் ஏழு' மயங்கின் ஆம் வழுவே.

[வி. 134.]

[“திணை” முதலாக “மரபு” ஈறாக வரும் ஏழுந் தத்தம்நேறி மயங்கின்
வழுவாம்.]

(உ-ம்) (1.) அவன் வந்தது. [திணைவழு.]

(2.) அவன் வந்தார். [பால்வழு.]

(3.) யான் வந்தான். [இடவழு.]

(4.) நேற்று வருவான். [காலவழு.]

(5.) கறகின்ற எருமை பரலோ, தினையோ. [வினாவழு.]

(6.) கடம்புர்க்கு வழியாது? என்றல், இடம்புணி என்னுவின் கன்ற. [விடைவழு.]

(7.) ஆடு மேய்ப்பாணப் பாகன் என்பது. [மரபுவழு.]

417. IN QUESTIONS, WORDS OF COMMON GENDER, &c. TO BE USED.

[திணை பால்களோடு வினாவிடை வரின் வருவாது காத்தல்.]

சுகள. ஐயந், திணை, பால் அவ்வப் பொதுவினும்

மெய்தெரி பொருள்மேல் அன்மையும் விளம்புபு.

[திணைஐயத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், பாலையத்தினை
அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், துணிந்து அப்பொருண்மேல் ஏலாத
தன்மையினை வைத்துங் கூறுவர்புலவர்.]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (V.) பொதுவியல்.

- [குறியே, மகனே அம்மனக் தோன்றிறத?
தோன்றிறவன்? என்பது வழு.
குறியே, மகனே அம்மனக் தோன்றிற உரு?
என்பொதுச் சொல்லாத் கூறுக. [திணையம்.]
- (உ-ம்.) (1.) ஆன்மகனே, பெண்மகனே, அம்மனக் தோன்றிறவர் ஆர்? [பால்பயம்]
[ஒன்றே, பலவோ, இச்செய்ப்புக்க பெற்றம்? [அகற்றிண்பால் பயம்]
- (2.) ஆன்மகன் எனிற், பெண்மகன் அல்லன.
குறியெனின், மகன் அனறு.
பல எனின், ஒன்றல்ல.

418. A NEUTER FOLLOWED BY MASCULINE OR FEMININE: ANOMALY I.

[திணைவழுவமைதி.]

சுகடி. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள் முதல் ஆறும்
அதனொடு சார்த்தின் அத்திணை முடிபின.

[வி. 137.]

[உயர்திணையைத் தொடர்ந்த அஃறிணைப்பொருள் ஆகிய ஆறும் உயர்
திணையோடு சார்த்தி முடிப்பின் அவ்வெழுவாய்க்குரிய உயர்திணை முடி
வினவாம்.]

(உ-ம்.) நம்பி { பொன்
நாடு } பெரியன்.
வாணர் } கூரியன்.
முக்கு } நல்லன்.
குடிமை } கடியன்.
நடை }

[நம்பிக்குப் பொன் பெரிது என்பது சிறப்பு.]

419. HIGH AND LOW CLASS NOUNS SOMETIMES TAKE A COMMON
VERB: ANOMALY II.

[திணை, பால், மரபு வழுவமைப்பு.]

சுககூ. திணைபால் பொருள் பல விரவின சிறப்பினும்,
மிகவினும், இழிபினும், ஒருமுடி பினவே.

[வி. 139.]

[திணையும் பாலும் வேறுவினைப் பலபொருள்களும் விரவின் வழி
யவை பலவுஞ் சிறப்பினும், மிகுதியினும், இழியினும் ஒருமுடி
பினவாம்.]

(உ-ம்.) “நிங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்.” “ஆமையும் பெரியரும் ஐத்தடக்கி கீற்பார்.” [சிறப்பு.]
பாப்பார், தவரே, அமந்தர், பிணிப்பட்டார், ஸந்தோர், குழவி எனும் இவர்கட்கு. [மிகுதி.]
முர்க்கனும் முத்தையுங் கொண்டது கிடார். [இழிப்பு.]

**420. GENDER AND NUMBER CONFOUNDED, FROM JOY AND
OTHER CAUSES: ANOMALY III.**

[நினை, பால், வருவமைதி.]

சுஉ௦. உவப்பினும், உயர்வினுஞ், சிறப்பினும், செறவினும்,
இழிப்பினும், பால்தினை இழுக்கினும் இயல்பே.

[வி. 137. 138.]

[“உவப்பு” முதலிய ஐந்தினும் பாலுந் திணையும் வருவி வரினும் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) தன் புதல்வனை, “என் அம்மை வந்தான்” என்பது உவப்பின் ஆண்பால் பெண்பால் ஆயிற்று.

ஆவின் “என் அம்மை வந்தான்” என்பதில், மகிழ்ச்சியினால் அகிறினை உயர்தினை ஆயிற்று.

ஒருவனை, “அவர் வந்தார்.” [உயர்வு.]

“தாதாய்! ஸவேமூலகுக்குத் தாயே.” [சிறப்பு.]

“எனைத்துணையர் ஆயினும் என்னும்?

தினைத்துணையுந் தோன், பிறன்தில் புகல்.” [கேர்பம்.]

பெண்வழிச் செல்வனை நோக்கி, “இவன்பெண்.” [இழிவு.]

421. NUMBERS AND PERSONS INTERCHANGED: ANOMALY IV.

[பால், இடம், வருவமைதி.]

சுஉ௧. ஒருமையிற் பன்மையும், பன்மையின் ஒருமையும்,
ஒர் இடம் பிற இடந் தழுவலும், உளவே.

[வி. 137.]

[ஒருமைப்பாலின் கண் பன்மை (ச்சொல்லைத் தழுவி) க்குறுதலும், பன்மைப்பாலின் கண் ஒருமை (ச்சொல்லைத் தழுவி) க்குறுதலும், ஒரிடத்தின் கண் பிறவிடச்சொல்லை (த் தழுவி) க்குறுதலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) இக்குறைத் தீர் எல்லாம் கொண்டியத்தான் இவன். [ஒருமையிற் பன்மை.]

(2.) இரண்டு கண்ணுஞ் சிவந்தது. [பன்மையில் ஒருமை.]

(3.) அகிலைத் தந்தை அடம்போரிற் செறிபர். [ஒருமையில் பன்மை.]

(4.) சாதந்தாய் இவை செய்வேனோ? [படர்க்கையில் தன்மை.]

(5.) தீயோ, அவனோ, யார் இதுசெய்தார்? [விரிவி ஒரிடத்திற்குரிய முடிபு ஏற்றது.]

422. CERTAIN UNVARYING USES OF THE PERSONS.

[இடம் வருவற்க எனக்காத்தல்.]

சஉஉ. தரல், வரல், கொடை, செலல் சாரும் படர்க்கை;
எழுவாய் இரண்டும் எஞ்சிய ஏற்கும்.

[இந்நால்வகைச் சொற்களையும் படர்க்கை சாரும்; இவற்றுள், முதற்கண் நின்ற “தரல்,” “வரல்,” என்னும் இருவகைச் சொற்களையுந் தன்மை முன்னிலைகள் ஏற்கும்.]

(உ-ம்.) அவனுக்குத் தந்தான். அவனுக்குக் கொடுத்தான்.
அவன்பால் வந்தான். அவன்பால் சென்றான்.

எனக்குத் தந்தான். [எனக்குக் கொடுத்தான்.] } [ஐயு.]
என்பால் வந்தான். என்பால் சென்றான்.]

நினைக்குத் தந்தான். [நினைக்குக் கொடுத்தான்.] } [ஐயு.]
நின்பால் வந்தான். நின்பால் சென்றான்.]

423. THE THREE TENSES.

[காலத்தின பெயரும் முறையும்.]

சஉ௩. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால் மூன்றே.

[வி. 78.]

[முன்னர்க் கூறிய காலம் இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும், நிகழ்காலமும் என மூன்றாம்.]

424. THE PRESENT EXPRESSES ANYTHING SUBSISTING IN THE THREE TIMES: ANOMALY V.

[கால வருவமைப்பு.]

சஉச. முக்கா லத்தினும் ஒத்தியல்
செப்புவர் நிகழுங் காலத்தானே.

[வி. 146.]

[(தந்தொழில் இடை அருது,) முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் இய லும் பொருள்களை நிகழ்காலத்தாற் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) அவனியைத் தாண்டி அரசு இருக்கின்றது.
அது நிற்பதே. தெய்வம் இருக்கின்றதே.

425. INTERCHANGE OF TENSES: ANOMALY VI.

[கால வழுவமைப்பு.]

சஉரு. விரைவினு' மிகவினுந், தெளிவினும், இயல்பினும்,
பிறழவும் பெறுஉமுக் காலமும் ஏற்புழி.

[வி. 146—149.]

[விரைவு, மிகுதி, தெளிவு என்னும் மூன்றுகாரணங்களினாலும், காரணமின்றியும், முக்காலங்களையும் ஒன்றை ஒன்றாகக் கூறப்படும் ஏற்கும்
'.]

(உ-ம்.) (1.) “உண்டேன், உண்டேன்.” [என்பான் விரைவினில்.]

(2.) களவு செயற்கை அறப்புண்டான் [மிகுதி.]

(3.) ஏழம்பு முட்டை கொண்டு திட்டை ஏறின் மறை பெய்தது. [தெளிவு.]

(4.) நாம் பண்டு விரையாவதிக் காய். [இயல்பு.]

426. SEVEN DIFFERENT KINDS OF QUESTIONS.

[வினாவின் பெயரும் முறையுந் தொகையும்.]

சஉசு. அறிவறி யாமை, ஐயுறல், கொளல், கொடை,
ஏவல், தரும் வினா ஆறும் இழுக்கார்.

[“அறிவு” முதலியன தருதலான் வரும் வி) ஆறனையுந் களையாது
கொள்வர் பூலவர்.]

(உ-ம்) “இசைத்திரத்தககுப் பொருள் யாது?”

(1.) ஆசிரியன் மாணக்களேகேட்கிக் கேட்பது, அறிவினா.

(2.) மாணக்கள் ஆசிரியனேகேட்கி அவ்வாறு கூறுவது, அறியாவினா.

(3.) குற்றியோ, மகனோ? [ஐயவினா.]

(4.) பொன்னானதோ, மணியுளதோ? [கொளல்வினா.]

(5.) சாத்தனுக்கு ஆடையில்லையே? [கொடைவினா.]

(6.) சாத்தா உண்டாயோ? [ஏவல்வினா.]

427. DIFFERENT MODES OF ANSWERING.

[விடையின் பெயரும், முறையுந் தொகையும் வழுவமைதியும்.]

சஉஎ. சுட்டு, மறை, நேர்; ஏவல், வினாத்தல்,

உற்ற துரைத்தல், உறுவது கூறல்,

இன்மொழி, எனும்எண் இறையுள், இறுதி

நிலவிய ஐந்தும் பொருண்மையி னேர்ப்.

[இவ்விறை எட்டனுள் (முன்னைய மூன்றும் செவ்வனிறைஆம்,) பின்

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

னைய ஐந்தும் இறைப்பொருள் பயத்தவின் இறையாகத் தழீஇக் கொள்வர் (புலவர்).]

- (உ-ம்.) (1.) “சுருஷுக்கு வழியாத”? இது. [சட்டெ.]
 (2.) செய்வாயோ? செய்பேன். [மறைவிடை.] } செய்வனிறை.
 செய்வேன். [சேரக உடன்படல்.]

செய்ய. [ஏவல்.]
 செய்வேனே. [வினாவு விடை.]
 உடம்புகொந்தது. [உற்றததைத்தல்.]
 உடம்புகோம். [உறுவது கூறல்.]
 மூற்றையதைச் செய்வேன். [இனமொழி]

428. THE PERSON AND THE MEMBERS NOT TO BE CONFOUNDED.

சஉடி. வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினை முதல்.

[சூ. 315. 316. 282 காண்க.]

[வினாவுதற் கண்ணுஞ், செப்புதற் கண்ணுஞ் சினைமுதல்கள் ஒற்றுமை கருதி மயங்கக் கூறப்படா.]

- (உ-ம்.) (1.) சாத்தி கண் பெரியவோ, கொற்றி கண் பெரியவோ?
 சாத்தன் கல்லனோ, கொற்றன் கல்லனோ?
 சாத்திகண் பெரிய, கொற்றிகண் பெரிய.
 சாத்தன் கல்லன், கொற்றன் கல்லன்.
 [வினாவுதலும் விடைகொடுத்தலும் வழாநிலை.]

- (2.) கண்ணல்லவோ, அவன் கல்லனோ?
 கண்கல்ல, அவன் கல்லன். [வழு.]

429. CLASSICAL USAGE.

[மரபு ஆம் ஆறு.]

சஉகூ. எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வா றுயர்ந்தோர்

செப்பினர் அப்படிச் செப்புதன் மரபே.

[வி. 163.]

[(தொன்று தொட்டு, உலகவழக்கிலுஞ் செய்யுள்வழக்கிலும்) யாதொரு பொருளே, யாதொரு சொல்லால், யாதொரு நெறியால் அறிவுடையோர் சொன்னார்களோ, அப்பொருளே, அச்சொல்லால், அந்நெறியார் சொல்லு தல் மரபு ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) யானேமேய்ப்பன் பாகன். [வழாநிலை.]
 (2.) குறிவைக்கற்ற. [வழு.]

430. A NOUN OF MANY SHADES OF MEANING SHOULD HAVE A VERB THAT MAY AGREE WITH ALL.

சுந்.0. வேறு வினைப் பல பொருள் தழுவிய பொதுச் சொல்லும்,
வேறவற் றெண்ணும், ஒர் பொது வினை வேண்டும்.

[வெவ்வேறு வினைகட்குரிய பலபொருள்களையும் (ஒழுங்கு) தழுவிய நிற்கும் ஒர் பொதுச்சொல்லும், அவற்றின் சிறப்புச் சொற்களாய் எண்ணி நிற்கும் பலசொல்லும், (ஒன்றற்குரிய சிறப்புவினைவேண்டாது, எல்லா வற்றிற்கும்) உரியதோர் பொதுவினை வேண்டவன ஆம்.]

(உ-ம்.) அடிசில் [எ-து.] உண்பன, தின்பன, நக்குவன, குடிப்பனவு, ப் பொது, ஆதலால். அடிசில் அயின்றார், மிசைந்தார், என்க.
அணி அணிந்தார், படை வழங்கினார்.

431. AN EQUIVOCAL WORD DETERMINED BY A WORD IN THE CONTEXT.

சுந்.க. வினைசார் பினம்இட' மேவி விளங்காப்
பல பொருள் ஒருசொல் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

[(குறித்த பொருளை விளக்கும்) வினையினையுஞ், சார்பும், இனமும், இடமும், முதலியபெயரினையும், பலபொருள் ஒரு சொற்பொருந்தி விளங்கிக் கிடந்ததேல், (அதனை வாளாகூறி அவ்வினை பெயர்களைப் பொருந்தாமையால்,) விளங்காது கிடந்ததனைச் சிறப்பொடு கூட்டிக் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) மா. [பலபொருள் ஒருசொல்.]
மாப் பூத்தது. [மாம். வினையால் விளங்கிறது.]
மாவீழ் மலர். [வண்டு. சார்பால்.]
காலாள், கரி, மா, இரதம், நாலங்கம். [குதிரை. இனத்தால்.]
மாமறித்தமலர் மாப்பன். [திருமகள். இடத்தால்.]

432. COMPOUND WORDS CAPABLE SOMETIMES OF A TWO-FOLD DIVISION AND INTERPRETATION.

சுந்.உ. எழுத்தியல் திரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி
இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்தும் என்ப.

[வி. 150.]

[எழுத்தினதியல்பு வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டுச் சொல்லும் பொருளும் ஐயுற நிற்குந் தொடர்மொழிகள் (அங்ஙனங் குறித்துக் கூறுஞ்

II. பங்கு.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

சொற்களின் இறுதியும் முதலுந் தோன்ற) இசை அறுத்துக் கூறும் வேறு பாட்டால் துணியப்படும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) செம்பொன் பதின்ரெடி.

செம்பொன் பதின் ரெடி = செம்பொன் பத்தப்பலம்.

செம்பொன்பதின் ரெடி = செம்பு ஒன்பது பலம்.

433. WORDS IN APPPOSITION MAY HAVE A COMMON VERB, OR EACH ITS OWN.

[மரபு வருவற்க எனக் காத்தலும், அதன் வருவமைப்பும்.]

சுருந். ஒருபொருள் மேற்பல பெயர்வரின், இறுதி ஒருவினை கொடுப்ப; தனியும் ஒரோவழி.

[வி. 135.]

[ஒரு பொருள் மேல் பலபெயர் வரும் ஆயின், (பொருள் ஒன்றே என் பது தோன்ற) இறுதிக்கண் ஒருவினைகொடுத்துக் கூறுவர், (ஒருபொருள் ஆதல்தவருத வழிப்) பெயர்தோறுங் கொடுத்துங் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) ஆசிரியன், பேருழிமான், இளங்கண்ணன், சாத்தன் வந்தான்.

ஆசிரியன்வருக, பேருழிமான்வருக, இளங்கண்ணன்வருக, சாத்தன் வருக.

434. EPITHETS SHOULD PRECEDE THE NAME.

சுருந். திணை, நிலம், சாதி, குடியே, உடைமை, குணம், தொழில், கல்வி, சிறப்பாம் பெயரோ டியற்பெயர் ஏற்றிடி பின்வரல் சிறப்பே.

[“திணை” முதலாகக் “கல்வி” ஈறாக விதந்தன முதலிய பற்றிவருஞ் சிறப்புப்பெயருடனே இயற்பெயரை ஒருபொருள் ஒருங்கு ஏற்கும் ஆயின் அவ்வியற்பெயர் பின்வருதல் சிறந்த மரபாம்.]

(உ-ம்.) (1.) குன்றவன் கொற்றவன். [திணை.]

(2.) அறிவானன் அழகன். [நிலம்.]

(3.) பார்ப்பான் பரையணன். [சாதி.]

(4.) ஊர்மொன் ஊண். [குடி.]

(5.) பொன்னன் பொறையன். [உடைமை.]

(6.) கரியன் கம்பன். [குணம்.]

(7.) காடகி கம்பி. [தொழில்.]

(8.) தெய்வப்புவன் திருவருவன். [கல்வி.]

435. A DEMONSTRATIVE PRONOUN AFTER THE NOUN; THE VERB BEFORE OR AFTER. THIS ONLY TO IN PROSE. POETRY IS UNFETTERED.

சாநு. படர்க்கை முப்பெயரோ ட்ணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்; வினை எனிற் பெயர்க் கெங்கும்
மருவும், வழக்கிடை; செய்யுட் கேற்புழி.

[படர்க்கை (இடத்தவாகிய உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப் பெயர், விரவுப்பெயர், என்னும்) மூவகைப் பெயரோடு (சுட்டுப்பெயர்) சாரின் (அச்) சுட்டுப்பெயர் (அம்மூவகைப்பெயர்க்கும்) பின்வரும். (அவ்விடத்தே) வினை (யாகிய முடிக்குஞ் சொல்வரும் ஆயின், அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லை ஆயின்) அப்பெயர்க்குப் பின்னும் முன்னும்வரும்; இம்மரபு வழக்கின்கண்ணவாஞ்; செய்யுட்கண்ணே (எனின் நியதி இன்றி) வேண்மியஆறே வரப்பெறும்.]

(உ-ம்.) நம்பி வந்தான், அவனுக்குச் சோறு இடுக. [உயர்திணை.]
எருது வந்தது அதற்குப் புல்லிடுக. [அஃறிணை.]
சாத்தன் வந்தான் அவனுக்கு பவியிடுக. [விரவுப்பெயர்.]
வந்தான் நம்பி சோறு இடுக.

நம்பி அவன், அவன் நம்பி.

“அவன் அணங்கு சோய் செய்தான், ஆயிழாய், வேலன்.” [செம்புள்.]

436. WORDS REPEATED.

[அடுக்குத்தொடர் ஆம்ஆறு.]

சாநு. அசைநிலை, பொருணிலை, இசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு, மூன்று, நான் கெல்லைமுறை அடுக்கும்.

[அசைநிலைக்கும், (வினாவு வெகுளி உவகை அச்சம் அவலம் முதலிய) பொருள் நிலைக்கும், இசை நிறைக்கும், ஒருசொல் இரண்டு மூன்று நான் களவும் முறையே அடுக்கும்.]

(உ-ம்.) (1.) அன்றே, அன்றே. [அசைநிலை.]
(2.) வந்தேன், வந்தேன். [வினாவு பொருணிலை.]
(3.) நல்குமே, நல்குமே, நல்குமே நாமகன்! [இசைநிறை.]
(4.) உய்யேன், உய்யேன். [அவலம்.]
(5.) தீத்தீத்தீ. [அச்சம் மும்முறை.]

437. REDUPLICATED WORDS MUST NOT BE DIVIDED.

[மரபு வழுவற்க எனக்காத்தல்.]

சுங்ள. இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா.

[இரட்டைச் சொற்கள் அவ்விரட்டிப்பிற் பிரிந்து தனித்து ஒலியா.]

(உ-ம்.) ஒரு ஒருத்தது. [இது இரட்டித்தப் பிரியாது கின்றது.]

438. ESSENTIAL ADJUNCTS NOT TO BE SEPARATED FROM A NOUN.

சுங்அ. ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில வரையார்.

[ஒருபொருள் (மேல்) பலபெயர் கூறுங்கால் அப்பொருளினின்றும்) பிரிதல் இல்லாதன (வற்றை நீக்காது) கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) ஆசிரியன் பேருர்மொன் இளங்கொணன் சாத்தன் வந்தான்.
[பேரணக்கருக்கு நற்பொருள் உணர்த்தலால் ஆசிரியத்தன்மைபும்,
ஊருரிமைபும், கண்ணின்வெறுபாடும் உடையவன் சாத்தன் ஆதலால் பிரிவில்லன்.]

**439. REDUNDANT WORDS AND PLEONASMS SANCTIONED BY CUSTOM:
ANOMALY VII.**

[வழுவமைப்பு.]

சுங்ஈ. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா.

[ஒருபொருளையே குறித்துவரும் பலசொற்கள் (அவ்வாறு வருதற்கு ஒர்காரணம் இன்றேனும் சொல்லின்பந் தோன்றச்) சிறந்து நின்றலின் அவை வழுவென்று நீக்கப்படாவாம்.]

(உ-ம்.) மீமிசை. [மீஎன்பதும், மிசை என்பதும், மேல்.]
உயர்ந்தோற்கும் மலை. [உயர்ந்த, ஒங்கும், இரண்டும் ஒன்று.]
நாவென்கழுகு. [நாகு, இளமை, இரண்டும் ஒன்று.]

440. உம் TO BE USED IN CERTAIN CASES.

[மரபு வழுவற்க எனக்காத்தல்.]

சுசு0. இனைத்தென் றறிபொருள், உலகின் இலாப்பொருள்,
வினைப்படுத துணைப்பின் உம்மை வேண்டும்.

[வி. 113.]

[இத்தனைஎன்று வரையறை உணரப்படும் பொருளும், எக்காலத்தும்]

எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளும், அவற்றை வினைப்படுத்துக் கூறுங் கால் முற்றும்மை (சூ. 359.) வேண்டி நிற்கும்.],

- (உ-ம்.) (1.) தமிழ்காட்டுமேவேந்தரும் வந்தார். [இனைத்தென்றபொருள்.]
 (2.) பவளக்கோட்டு நீலயானையென்றும் இல்லை. [உலகின் இலாப்பொருள்.]
 ஒளிமுன்னிருள் எங்கும் இல்லை.

441. THE OBJECT SOMETIMES MADE THE SUBJECT: ANOMALY VIII.

[மரபு வழுவமைப்பு.]

சசக. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
 தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினுள் உரித்தே.
 [வி. 129.*]

[செயப்படுபொருளையுங் (கருவியையும் இடத்தையும் செயலையுங் காலத்தையுங்) கருத்தாவைப் போல வைத்து, அதன்மேல் வினைமுதல் வினைஏற்றிக் கூறுதலும் வழக்கின்கண் உரித்தாம்.]

- (உ-ம்.) இம்மாடு நான் கொண்டது. } [செயப்படு பொருள்.]
 இச்சோறு நான் கொடுத்தது. }
 இவ்வெழுத்து நான் எழுதினது. }
 இவ்வெழுத்தாணி நான் எழுதியது. [கருவி.]
 இவ்விப்பொன இருந்தது. [இடம்.]
 இத்தொழில் நான்செய்தது. [செயல்.]
 இந்நான் நான் பிறத்தது. [காலம்.]

442. THE FIRST MEMBER OF A COMPOUND NOUN MAY BE EITHER COMMON, OR PECULIAR TO THOSE WORDS.

சசஉ. பொருள் முதல் ஆறும் அடைசேர் மொழி இனம்.
 உள்ளவும், இல்லவும், ஆம் இரு வழக்கினும்.
 [வி. 150.]

[பொருள் ஆதி ஆளுகிய அடைகள் அடுத்து வருமொழிகள் இனம் உள்ளனவே ஆம் அன்றி, இனம் இல்லனவும் ஆம்; உலகவழக்கினுள்ளுஞ், செய்யுள் வழக்கினுள்ளும்.]

- (உ-ம்.) (1.) செத்தாமரை. } [இனம் உள்ளது.]
 செய்க்குடம். }
 (2.) உப்பனம். } [இனம் இல்லது, உப்பில்லா அளம் இல்லாததினாலே.]
 சிறைவண்டு. }

443. SUCH EPITHETS AND PHRASES MAY ALSO SUGGEST THE OPPOSITE.

சசந. அடைமொழி இனம்ல் லதுந்தரும் ஆண்டுறின்.

[(மேற்கூறிய) அடைசேர்மொழி இனத்தைத் தருதலே அன்றி, அத னுடி இனம் அல்லதனையுந் தரும், அவ்விடத்திற்குப் பொருந்தும் ஆயின்.]

(உ-ம்.) “அறஞ்செய்தான் மோட்சம் புருவான்” எனின்
“மறஞ் செய்தான் நரகம் புருவான்” என வரும்.

444. SUCH MEMBERS OF COMPOUND WORDS MAY BE ACCUMULATED.

சசசு. அடைசினை முதல்முறை அடைதலும், ஈர் அடை
முதலோ டாதலும், வழக்கியல்; ஈர் அடை
சினையொடு செறிதலு' மடங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

[சூ. 282. 283 காண்க.]

[(மேற்கூறிய) அடையானது முதல் சினைகளை அடுத்து வருங்கால், ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன்றை ஒன்று விசேடித்து வருத லும்; இரண்டடை முதலே விசேடித்து வருதலும், வழக்கு நடையாம்; இரண்டடை சினையை விசேடித்து வருதலும் இவ்வரம்பிறந்து வருத லுஞ் செய்யுள் நடையாம்.]

(உ-ம்.) செங்காணை. } [ஒர் அடை, ஒருசினை, ஒருமுதல்.]
பழக்குலே வரழை. }
முழங்குதிடை கடல். }
மனைச்சிறி கிணறு. [இரண்டி அடை]
சிறகருங்காக்கை. [இரண்டடை முதல்.]

சிறபைந்தாவி. [ரண்டை, சினை.]

பெருந்தோட் சிறமருங்குற் பேரமர்க்கட்பேதை. [மயங்கிவந்தது.]

445. LET NATURAL QUALITIES BE SO EXPRESSED.

சசநு. இயற்கைப் பொருளை இற்றெ'னக் கிளத்தல்.

[(இயற்கைப்பொருள், செயற்கைப்பொருள், என பொருள்களுள்) இயற்கைப்பொருளை இத்தன்மைத்து என்று கூறுக.]

(உ-ம்.) கிலம் வலித.

446. WHEN ARTIFICIAL QUALITIES ARE SPOKEN OF THE CAUSE MAY BE EXPRESSED OR UNDERSTOOD; SO MAY THE WORD IMPLYING THE ACQUISITION OF THE QUALITY.

சச்சு. காரண' முதலா ஆக்கம் பெற்றுங்,
காரணம் இன்றி ஆக்கம் பெற்றும்,
ஆக்கம் இன்றிக் காரணம் அடுத்தும்,
இருமையும் இன்றியும் இயலுஞ் செய்யும் பொருள்.

[(முதல் துணை நிமித்தங்களாற் செய்யும் பொருளாகிய செயற்கைப் பொருளைக் கூறுங்கால்) காரணச்சொல் முன்வர ஆக்கச்சொல் பின்வரப் பெற்றுங், காரணச்சொல் தொக்குநிற்ப ஆக்கச்சொல் வரப்பெற்றும், ஆக்கச்சொல் தொக்கு நிற்பக் காரணச்சொல்வரப் பெற்றும், இவ்விருவகைச் சொல்லுந் தொக்கு நிற்கவும் நடக்கும்.]

(உ-ம்.) கடுவுக் கைபிழி என்னெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின.
[காரணமுதலா ஆக்கம் பெற்றது.]

மயிர் நல்லவாயின. [காரணச்சொல் தொக்கு ஆக்கம் பெற்றது.]

கடுவுக் கைபிழி என்னெயும் பெற்றமையான் மயிர்நல்ல. [ஆக்கச்சொல் தொக்கு வந்தது.]

மயிர்நல்ல. [இரண்டிம் தொக்கு வந்தது.]

—

447. DIRECT AND INDIRECT METHODS OF NEGATION AND AFFIRMATION.

சச்சு. தம்பால் இல்ல தில்லெனின், இன்னாய்
உள்ளது கூறியு' மாற்றியும், உள்ளது
சுட்டியும், உரைப்பர் சொற்சுருங் குதற்கே.

[(ஒருவன் வினவியது) தம்பக்கல் இல்லையாயின் (அதனை) “இல்லை” என்னல் உறின், (அவன் வினவியதற்கு இனமாய்த், தம்பக்கல்) உள்ளது எனக்கூறி அக்கூற்றானே அதனை இல்லை என்றும், உள்ளதாயின் இத்துனை உண்டென்றும் கூறுவர் (புலவர், வினவுதலுஞ் செப்புதலும் ஆகிய) சொற்கள் சுருங்குதற் பொருட்டு.]

(உ-ம்.) பயறுதே, வண்டிரே?

உழுத்துண்டு.

உண்டு.

இவ்வளவுண்டு. }

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

448. THE THREE SYNONYMS இத்தா AND கொடு.

சசஅ. ஈ, தா, கொடு எனு' மூன்று' முறையே
இழிந்தோன், ஒப்போன், மிக்கோன் இரப்பினர்.

[“ஈ” என்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “தா” என்பது ஒப்போன் ஒப்போன்மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “கொடு” என்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) தத்தை ஈ!
தோழா தா!
மைத்தா கொடு!

449. WORDS THAT SUGGEST AN IDEA.

சசக. முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும் உளவே.

[(வெளிப்படையான் அன்றிக்) குறிப்பால் பொருள் உணரப்படுஞ் சொற்களுஞ் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) செஞ்செவியர் = செவியல்லாஞ் செம்பொன் அணிந்த செவ்வந்தினர்.

450. PERSONIFICATION: WHEN FACULTIES AND ATTRIBUTES ARE POETICALLY ASCRIBED, USE THE FINITE WORDS PROPER TO THE LOWER CLASS (NEUTER).

சரு0. கேட்குந் போலவும், கிளக்குந் போலவும்,
இயங்குந் போலவும், இயற்றுந் போலவும்,
அஃறிணை மருங்கினும் அறையப் படுமே.

[(கேளாதனவற்றைக்) கேட்குவன போலவுஞ், (சொல்லாதனவற்றைச்) சொல்லுவன போலவும், (நடவாதனவற்றை) நடப்பன போலவும், (இத் தொழில்கள் அல்லன பிறசெய்யாதனவற்றைச்) செய்வன போலவும், அஃறிணை இடத்தும் சொல்லப்படும்.]

(உ-ம்.) இரவெல்லாம் கிண்குப் ஆல் நிற்கத்திந்தினர்!
பகைமையுந் கேண்மையுந் கண்ணுரைக்கும்.
இவ்வழி அங்குக்குப் போம்.
தேன் தேனாக்கேயும் மலை.

451. IN POETICAL AND RHETORICAL FIGURES GENDERS AND CLASSES ARE CONFOUNDED. [PERSONIFICATION.]

சுருக. உருவக உவமையில், திணை, சிணை முதல்கள்,
பிறழ்தலும், பிறவும் பேணினர் கொளலே.
[வி. 205.]

ின் கண்ணும், உவமைக் கண்ணும், (இரு) திணை (தம்முள் மயங்குதலுஞ்,) சிணைமுதல் (தம்முள்) மயங்குதலும், (இவ்வியலுள்) சொல்லாது ஒழிந்தனவும் போற்றிக்கொள்க.]

(உ-ம்.) “மன்னர் மடங்கன், மறையவர் சொனமால்,

அன்ன நடையினர்க் காமுதல், தன்னும்
பரிசிலர்க்கு வானம், பனிமலர்ப்பூம் பைந்தார்
எரிசின வேறானை எவகோ?”

ஐ பொருள் கோள்.

452. THE EIGHT METHODS OF ARRANGEMENT AND CONSTRUCTION OF WORDS IN SENTENCES.

[பொருள் கோளின் பெயருந் தொகையும் உணர்த்திற்று.]

சுருஉ. யாற்றுநீர், மொழிமாற்று, நிரனிறை, விற்ப்புண்,
தாப்பிசை, அனாமறி பாப்புக், கொண்டுக்
அடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோள் எட்டே.

[யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளும், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும், நிரனிறைப் பொருள்கோளும், விற்ப்புட்டுப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், அனாமறி பாப்புப் பொருள்கோளும், கொண்டுக் பொருள்கோளும், அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும் எனப் பொருள்கோள் எட்டாம்.]

453. (I.) NATURAL CONSTRUCTION: WHEN THE CONSTRUCTION FLOWS LIKE A RIVER UNINTERRUPTEDLY ONWARD.

சுருக. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுதும் அஃ தியாற்றுப் புனலே.

[(மொழிமாற்று) முதலிய போல் பிறழ்ந்து செல்வேண்டாது, யாற்றுப்

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

புனல் ஒழுக்குப்போல் வெறிபட்டு, அடிதோறும் வான்பொருள் அற்றம்
றொழுகும் அப்பொருள்கோள் யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாம்.]

(உ-ம்.) “சொல்லரும் குற பசம் பாம்பின் தோற்றம் போல்,

மெல்லவே கரு இருக் தீன்று, மெல் அவர்
செல்லமே போல், தலை நிறுவித், தேர்த்த அந்
கல்விசை மரத்தின் இறைஞ்சிக் காய்த்தவே.”

[சொல்லானது... எனது .. நிறுவி .. இறைஞ்சிக்காய்த்த. இதன்பொருள் ஒழுங்கு ஆற்றீர் ஒழுக்குக்கு
உவமை. சொல்=செல்செய்ததி.]

454. (II.) TRANSPOSED CONSTRUCTION: WHEN A DISTINCT CLAUSE IS
INTERPOSED BETWEEN TWO WORDS CLOSELY CONNECTED IN SENSE.

சுருசு. ஏற்ற பொருளுக் கியையு' மொழிகளை
மாற்றி, ஓர் அடியுள் வழங்கல் மொழிமாற்றே.

[(இரண்டு மொழியும் அவை கொள்ளும் இரண்டு பயனிலையுமாய் வரக்
கூறுவார் அந்நான்கனுள்) ஏற்ற பயனிலைகட்கு இயையும் மொழிகளைத்
தனித்தனிக் கூட்டிக் கூறாதேலாத பயனிலைகட்கு இயையாத மொழிகளைத்
தனித்தனிக் கூட்டி ஓரடியுள்ளே கூறும் பொருள்கோள் மொழிமாற்றுப்
பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “கரைஆடக் (கெண்டை சுயத்தாட) மஞ்ஞை, கரை (ஆமாம்மி)
மிதப்ப, வரை அனைய யானைக்கு (சீத்தமுயற்கு) நிலை, என்ப
கரணக நாடன் சிறை.”

[கரையில் மஞ்ஞை ஆடும்; சுயத்தில் கெண்டை ஆடும்; கரை மிதக்கும்; அம்மி ஆழும்; யானைக்கு
நிலை; முயலுக்கு சீத்த.]

455. (III.) ARTIFICIALLY ARRANGED CORRESPONDING CONSTRUCTION:
WHEN SEVERAL SUBJECTS ARE STRUNG TOGETHER, AND THEN THEIR SEVERAL
PREDICATES FOLLOW IN CORRESPONDING ORDER.

சுருரு. பெயரும் வினையும் ஆம் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரனிநீஇ, முறையினும் எதிரினும்
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை மொழியே.

[பெயரும் வினையும் ஆகியசொற்களையும் (அவைகொள்ளும் பெயரும்
வினையும் ஆகிய) பயன் நிலைகளையும் வேறு வேறு நிரையாக நிறுத்தி,
முறையாய் எனும் எதிராய் எனும் இத்தகிது பயன்நிலை என்பது படக்
கூறும்பொருள்கோள் நெறிப்பட்ட நிரனிறை ப்பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “கொடி, குவளை, கொட்டை; துசப்புண் கண், மேனி;
மதி, பவளம், முத்தம்; முகம், வாய், முறவல்;
பிடி, பிணை, மஞ்சை; நடை, சோக்குச், சாயல்;
வடிவின்னே வஞ்சி மகள்.”

(எக-ம். குத்திரமும் இதற்கு உதாரணம்.)

கொடி.....	துசப்பு	மதி.....	முகம்	பிடி.....	நடை
குவளை.....	கண்	பவளம்.....	வாய்	பிணை.....	சோக்கு
கொட்டை.....	மேனி	முத்தம்.....	முறவல்	மஞ்சை.....	சாயல்

456. (IV.) THE STRUNG-BOW CONSTRUCTION: WHEN THE FIRST AND LAST WORDS CORRESPOND.

சருக. எழுவாய் இறுதி நிலைமொழி தம்முள்

பொருளைக் குடையது பூட்டுவில் ஆகும்.

[(செய்யுட்கண்) முதலினும் சுற்றினும் நிற்கும் மொழிகள் தம்முள் பொருள் நோக்கமுடைய பொருள்கோள் பூட்டுவீற் (பொருள்கோள்) ஆம்.]

(உ-ம்.) “திறத்திமின், தியவை பிற்காண் மாதர்
இறந்த படிற் பெரிதாம் ஏதம், உறந்தையர்கோள்
தண்ணூ மார்பிற் நமிழ் பெருமனைக்
கண்ணூரக் காணக் கதவு.”
[கதவைத் திறந்துவிடுங்கள்!]

457. (V.) THE DOUBLE-FACED CONSTRUCTION: WHEN THE SUBJECT IS IN THE MIDDLE.

சருக. இடைநிலை மொழியே ஏனை ஈர் இடத்து,
நடந்து, பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.

[இடை நிற்கும் மொழி ஒழிந்த முதலினும் சுற்றினுஞ் சென்று, பொருளைக் கூடும் பொருள்கோள் தாப்பிசைப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “உண்ணுமை உள்வதுபிர் நிலை, ஊன், உண்ண
அண்ணுதல் செய்பா தவறு.”
[ஊன் எ-து இடையிலே நின்றது.]

458. (VI.) THE INVOLVED CONSTRUCTION.

சருக. செய்யுள் இறுதி மொழிஇடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோள் அனாமறி பாப்பே.

[செய்யுட்கண் சுற்றின் நின்ற சொல் இடையினும் முதலினுஞ் சென்ற பொருள்கோள் அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “தாழ்த்த உணர்வினாய்த் தாள்உடைந்து தன்னேறித் தளர்வார் தாமுஞ்
குழித்த வினைபாக்கை கடவிலிந்த நாத்நியிற் சழல்வார் தாமும்
முழித்த பிணிவலிய முன்செய்த வினைஎன்றே முனிவார் தாமும்
வாழ்த்த பொழுதினே வான்எய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே.”

459. (VII.) THE ENTIRELY DISARRANGED CONSTRUCTION.

சுருக. யாபபடி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி இசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

[செய்யுள் அடிபலவினும் இயல்பாகிய யாற்றுநீர்ப்பொருளுக் கேலாது, கோத்துக் கிடந்த மொழிகளை எடுத்து, அப்பொருளுக்கேற்ற இடத்துக் கூட்டும் பொருள்கோள் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

5. (உ-ம்.) (தெங்கக்காப் போலத் திரண்டிருண்ட) 3. (பைக்கத்தல்)
6. (வெண்கோழி முட்டை உடைத்தன்ன) 4. (மாமேனி)
2. (அஞ்சனத் தன்ன) 7. (பசுவை தணிவாமே)
1. (வங்கத்துச் சென்று வரின்)

460. (VIII.) THE CONSTRUCTION IN WHICH THE ORDER OF THE LINES
MAY BE CHANGED WITHOUT INJURY TO THE SENSE OR THE METRE.

சுருக. ஏற்புழி எடுத்துடன் கூட்டுறும் அடியவும்,
யாப்பீ நிடைமுதல் ஆக்கினும் பொருள் இசை
மாட்சியு மாறா அடியவும், அடிமறி.

[(பொருளுக்கு) ஏற்கும் இடத்தெடுத்து நீங்காது கூட்டும் அடியினை உடையவும், யாதானும் ஓரடியை எடுத்து அச்செய்யுட்கண் முதல் இடை ஈறுகளின் யாதானும் ஓரிடத்துக் கூட்டினும் பொருளோடு ஒசை மாட்சியும், ஒசை ஒழியப் பொருள் மாட்சியும், வேறுபடாத அடியினை உடையவும், ஆகிய பொருள்கோள் அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) “செக்குற்றத் தற்சேக்கநர் துன்பத் தடையர்,
கொடுத்துத்தான் றயப்பினும் ஈண்டுக்கால் ஈண்டும்,
இடுக்குற்றப் பற்றினும் கில்லாத செல்வம்,
விடுக்கும் வினை உலகத்த கால்.”

461. ALL THINGS OMITTED ARE TO BE INFERRED FROM WHAT HAS BEEN LAID DOWN.

சுகக. சொற்றொறும் இற்றிதன் பெற்றி என் ற்னைத்தும்
முற்ற மொழிசூறில் முடிவில; ஆதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந்,
தெற்றென உணர்தல் தெளிவோர் திறனே.

[சொற்றொறும் இத்தன்மைத்து இதன் இலக்கணம், என்று முற்ற மொழியப் புகின் வரம்பில ஆம்; ஆதலின் எடுத்துக் கூறிய சொற்களின் இலக்கணத்தைக்கொண்டு, சொல்லாதனவற்றின் இலக்கணங்களையும் ஒப்புமை கருதி, இதுவும் அதுஎன முற்ற விளங்க உணர்தல் நூல் ஒதித் தெளிதற் குரிய மாணுக்கர்திறன் ஆம்.]

462. OBSOLETE FORMS TO BE REJECTED AND NEW ONES RECEIVED.

சுகஉ. பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும்,
வழுவல; கால வகையி னானே.

[முற்காலத்துள்ள இலக்கணங்களுள் சில பிற்காலத்திறத்தலும், முற்காலத்தில்லன சில பிற்காலத்திலக்கணமாய் வருதலும், குற்றம் அல்லவாம், காலவேற்றுமையது ஆகலான்.]

SUMMARY OF சொல்லதிகாரம்.

இருதிணை, மூவிட்' நான்மொழி, ஐம்பால், அறுதொகை, ஏழ் அருவழு வெட்டுரு பென்பான் தொகாநிலை, ஆய்ந்தஎச்சம் ஒருபது, கோள் எட்டு, முப்பொழு தீர்இடம், ஓர் இயல்பாய் வருமொழி மூன்றும், உணராச்சொல் வன்மை வருந்திருவே.

சொல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

~~~~~
நன்னூல், முடிந்தது முற்றும்.

இலக்கண நூல்,

II. பங்கு.

ஆசிரியவசனங்கள்.

II. NATIVE AUTHORITIES.

[II.] THE ELEMENTS OF PROSODY.

(II.) யாப்பருங்கலம்.

NOTE [This work is the most practically useful of all those that have been written on Tamil Prosody. The kârigei quoted here is an able work; but adds nothing really important. Much of Tamil prosody has fallen into deserved desuetude. The more important rules have an asterisk affixed.]

(1.) THE COMPONENT PARTS OF VERSE.

(1.) உறுப்பியல்.

*1. VERSE: ITS ESSENTIALS.

[இயாப்பு இன்னது என்பது.]

க. எழுத்தசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, தூக்கோ

டிழுக்கா நடைய தியாப்பென்ப படுமே.

[வி. 167.]

§ க. எழுத்து. [காரிகை. I. 4.]

*2. FIFTEEN DIVISIONS OF LETTERS CONSIDERED AS THE ELEMENTS OF METRICAL SYLLABLES.

உ. உயிரே, மெய்யே, உயிர்மெய் என்று; [வி. 2. 7. 13.]

குறிலே, நெடிலே, அளபெடை என்று; [வி. 3. 4. 14.]

வன்மை, மென்மை, இடைமை என்று; [வி. 8-10.]

சார்பிற் றேன்றுந் தன்மைய என்று; [வி. 12. 15. 24.]

ஐ, ஓ, மகரக் குறுக்கம் என்றும் [வி. 15. (1.)]

கைம்மு எழுத்தும் ஆம் அசைக் குறுப்பே.

3. [^]AYTHAM AND CONSONANTS HAVE NO DEFINITE QUANTITY.

ந. தனிநிலை ஒற்றிவை, தாம் அலகிலவே,
அளபெடை அல்லாக் காலையான. [வி. 16.]

4. THE QUANTITY OF SHORTENED இ AND உ, AND OF PROLONGED VOWELS.

ச. தனீசர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறுகிய இகரமுங், குற்றிய லுகரமுங்,
அளபெடை ஆவியும், அலகியல் பிலவே.
[வி. 16. காரிகை. III. 1.]

ஐ உ. அசை. [காரிகை. I. 5.]

*5. METRICAL SYLLABLES OF TWO KINDS.

நு. நேரசை என்று, நிராயசை என்று,
ஆய் இரண்ட் ரகி அடங்குமன் அசையே.
[வி. 168.]

*6. நேரசை: SINGLE LONG METRICAL SYLLABLES: WHEN THE VOWEL IS LONG BY NATURE OR POSITION; OR WHEN THE SYLLABLE STANDS ALONE AT THE END OF A FOOT.

க. நெடிக்குறிந் னியே நின்றும்ஒற் றடுத்தும்,
நடைபெறு நேரசை நால்வகை யானே.
[வி. 169.]

7. A SHORT MONOSYLLABLE DOES NOT FORM A SYLLABLE EXCEPT IN THREE CASES.

எ. குறிப்பே ஏவ நறசுட டலவழி
தனிக்குறின் மொழி முத ற்னியசை இலவே.
[காரிகை. III. 2.]

*9. நிராயசை: TWO SHORT, OR A SHORT AND LONG SYLLABLE.

டி. குறில் இணை குறியெடி ற்னித்தும், ஒற்றித்தும்,
நெறிமையி னுன்காய் வரு'நிரா அசையே.

[வி. 170.]

9. ஐ OCCURRING IN THE MIDDLE AND END SYLLABLES.

க. ஈறும் இடையும் இணைந்தும் இணையசை

ஆகும் ஐ எனப அறிந்திசு னோரே.

[காரிகை III. 1.]

§ ஈ. சீர். [காரிகை I. 6.]

*10. METRICAL FEET.

[சீர்களது பெயர் வேறுபாடு.]

கஓ. இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என்றும்

மயக்கற் வகுத்த சீர்மூன் றாகும்.

[வி. 172.]

ஐ The system of technical names for these feet such as Témā, &c., is of an origin later than this work. Co. [காரிகை I. 7. 8.]

*11. FOUR KIND OF FEET OF TWO METRICAL SYLLABLES.

[—, பப—, பபபப, —பப.]

கக. ஈரசை கூடிய சீர்இயற் சீர், அசைவ

ஈரிரண் டென்ப இயல்புணர்ந் தோரே.

[வி. 174.]

*12. EIGHT KINDS OF FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES.

[—, OR பப ADDED TO EACH OF THE FORMER.]

கஉ. மூவசைச் சீர்உரிச் சீர்இரு நான்கனுள்

நேரிறு நான்கும் வெள்ளை, அல்லன.

பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட் டனவே.

[வி. 175.]

13. SIXTEEN FEET OF FOUR METRICAL SYLLABLES. [—○○, —, ○○— OR
○○○○ ADDED TO EACH OF THE FEET IN 11.]

கந. நாலசைச் சீர்பொதுச் சீர்பதி னுறே.

[வி. 176.]

***14. FEET OF ONE METRICAL SYLLABLE.**

கசு. ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே.

[வி. 173. காரிகை II. 5.]

15. ANOMALOUS USAGE.

கரு. விரவியும் அருகியும் வேறும் ஒரோவழி
மருவியும் பெருது வழங்கு'மன் அவையே.

16. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES IN WHICH THE SECOND IS A நேர்.

கக. நிராநடு வியலா வஞ்சி உரிச்சீர்

கவியினோ ட்கவலிற் கடிவரை யிலவே.

இ ["மாஞ்சீர் கலியுட் புகா; கலிப்பாவின் "வினக்கனி" வந்த
தாஞ்சீர் 'அடையா, அகவல் அகத்தும்; அல்லாத எல்லாம்
தாஞ்சீர் மயங்கும்....."]

§ ச. தனே. [காரிகை I. 10.]

***17. THE SEVEN MODES OF COMBINING METRICAL FEET.**

கஎ. சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தனே; அவை

ஏழென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே.

[வி. 177.]

18. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR TO வெண்பா.

[1. காய் + நேர்; 2. மா + நிரா, விளம் + நேர்.]

கஅ. வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் விகற்பமும்,

என்றிரண் டென்ப வெண்டனைக் கியல்பே.

[வி. 179.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

19. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR TO அகவல்.

[1. நேர்+நேர்; 2. நிரை+நிரை.]

கக. ஈரசைச் சீர்நின் றினிவருஞ் சீடொடு
நேரசை ஒன்ற னிரையசை ஒன்றல் என்
றாயிரு வகைத்தே ஆசிரி யத்தனை.
[வி. 178.]

20. COMBINATION PECULIAR TO கவிப்பா.

உ௦. நிரை ஈ றில்லா உரிச்சீர் முன்னர்
நிரைவரு காலைக் கலித்தனை ஆகும்.

21. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR TO வஞ்சி: THE OPPOSITES OF 18.

உக. தன்சீர் இறுதி நிரையொடு நேர்வரின்
வஞ்சித் தனையின் வகை இரண் டாகும்.

22. THE LAWS OF COMBINATION STRICTLY OBSERVED ONLY IN வெண்பா.

உஉ. வெள்ளையுட் பிறதனை விரவா; அல்லன
எல்லாத் தனையு' மயங்கியும் வழங்கும்.

§ ரு. அடி. [காரிகை I. 12. 13.]

23. FIVE KINDS OF METRICAL LINE.

உஈ. குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடி.லடி,
கழிநெடி லடி எனக் கட்டுரைத் தனரே.
[வி. 180.]

24. THE NUMBER OF METRICAL FEET IN EACH, FROM TWO TO FIVE.

உச. குறளடி, சிந்தடி,—இருசீர், முச்சீர்;
அளவடி, நெடி.லடி,—நாற்சீர், ஐஞ்சீர்;
நிரனிறை வகையா னிறுத்தனர் கொளலே.
[வி. 180.]

25. LINES OF FROM SIX TO TEN FEET.

உரு. கழிநெடி லடியே கசட்றக் கிளப்பின்,
 அறுசீர் முதலா ஐயிரண் டீற
 வருவன பிறவும் வகுத்தனர் கொளலே.
 [வி. 180.]

26. LINES USED IN வஞ்சிப்பா.

உக. சிந்தடி, குறளடி, என்றிரண் டடியான்
 வஞ்சி நடக்கும் என்மனார் புலவர்.
 [காரிகை II. 1. “வஞ்சி என்னும் ஒண்பா அடி குறள் சிந்தென்றுரைப்ப.”]

27. FEET USED IN கலிப்பா, வெண்பா AND அகவல்.

உஎ. கலியொடு வெண்பா அகவல் கூறின்
 அளவடி தன்னால் நடக்கும் என்ப.
 [காரிகை II. 1. “வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி.”]

28. ALL LINES USED IN THE (INFERIOR) SPECIES OF METRE.

உஅ. பாவினம் எல்லா அடியினும் நடக்கும்.

29. IN அகவல் LINES ARE FOUND BELONGING TO OTHER METRES.

உக. இயற்சீர் வெள்ளடி, வஞ்சி யடி; அவை
 அகப்பட வருஉம் அகவலும் உளவே.

30. IN கலிப்பா AND வஞ்சிப்பா ALSO OTHER LINES ARE FOUND.

நூ. வெள்ளடி கலியினுள் விரவவும் பெறுமே.
 வஞ்சியுள் அகவன் மயங்கினும் வரையார்.

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

31. THE MINIMUM NUMBER OF LINES IN EACH KIND OF VERSE.

நக. ஈர்அடி வெண்பாச் சிறுமை; மூவடி
ஆசிரி யத்தொடு வஞ்சி; எஞ்சிய
தீரிரண் டடியே இழிபென் மொழிப.

ஓ க. தொடை. [காரிகை I. 16-20.]

32. DIFFERENT KINDS OF CONNECTION BETWEEN LINES.

[IN காரிகை STATED TO BE 35.]

நஉ. தொடையே அடிஇரண் டியையத் தோன்றும்;
மோனை, எதுகை, ஸ்ரீ, இயை ப்ளபெடை,
பாத மிணையே, பொழிப்போ டொருஉத் தொடை,
சீரியன் முற்றொடு, சிவனும் ஆர் அவையே.
[வி. 181.]

*33. RECURRENCE OF THE FIRST LETTER IN EACH LINE.

[அடிமோனைத் தொடை ஆம்ஆறு.]

நந. ஆதி எழுத்தே அடிதொறும் வரின்அடி
மோனைத் தொடைஎன மொழிமனார் புலவர்.

(உ-ம்.) “மாவும் புள்ளும் வதவையிற் படா,
மாரீர் விரிந்த பூவும் கூம்ப,
மாவை நொந்தே நொதையுள் கமழ,
மாவை வந்த வாதை
மாயோன் இன்னுயிற் புறத்திழைத் தநே.”

[அடி நேறும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வந்த நொதெதது.]

[வி. 183. காரிகை I. 16.]

*34. INITIAL RHYME.

[அடி எதுகைத் தொடை ஆம்ஆறு.]

நசு. இரண்டாம் எழுத்தொன் றியைவதே எதுகை.

(உ-ம்.) “வடிவென வலிவக வான்பொருட்டெ னென்றி,
கடிஆர் கனக்குழாய், காண்கொல் காட்டின்

இடியின் முழக்கஞ்சி ஈர்வடிவ வேறும்

பிடியின் புறத்தொத்த னை.”

[அடி நேறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்த நொதெதது.]

[வி. 182. காரிகை I. 16.]

35. DIFFERENT KINDS OF CONSONANTS ADMISSIBLE IN INITIAL RHYME

௩௫. வருக்க' நெடில் இனம் வளாயார் ஆண்டே.

[வருக்க எழுத்தும், நெடில் எழுத்தும், இன எழுத்தும் எதுகை (யும் மோனையும்) ராய் வந்தால் அவற்றை வருக்க எதுகை, (வருக்க மோனை,) நெடில் எதுகை, (நெடில் மோனை,) இன எதுகை, (இன மோனை) என்று பெயரிட்டு வழங்கப்படும்.]

(உ-ம) “நாடாது நடவீந் கேடிலை, நடபின
வீடிலை நடபாள் பனாக்கு” [வருக்கம்]

“ஆயநதாயகது கொளளதான் கேணமை கடைமுறை
தான் சாநதயந தரும” [நெடில்]

—டபுண உளளறும், ஆறதே
விந் கடவடு” [இனம் இடையினம்]

36. ANTITHESIS IN THE INITIAL WORDS.

[அடி முரண்டொடை ஆம்ஆறு.]

௩௬. மொழியினும் பொருளினும் முரணாதன் முரணே.

(உ-ம) “இருளபரந தன்ன மாநீர் மருங்கில்,

நிலவு குவித்தன்ன வெண்மணல ஒரு சிறை,
இருமபின் அன்ன கருவகோடபெ புனனே,

பொன்னின் அன்ன துண்டா திறைக்குஞ்
சிறகுடிப் பாதவா மடமகன்

பெருமதா மறைக்கணும் உடையவால் அணங்கே”

[அடி தோறும் முதற்கண்ணே மறதலைபடத் தொடுத்தது]

[காரிகை I 16]

37. DIFFERENT KINDS OF ANTITHETICAL COMBINATION.

௩௭. கடை, இணை, பின்முரண், இடைப்புணர் முரண் என இவையுங் கூறுப ஒருசா ரோரே.

***38. CONSONANCE IN THE LAST FOOT FINAL RHYME.**

[அடி இயைபுத்தொடை ஆம்ஆறு]

௩௮. இறுவாய் ஒப்பின் அஃ தியைபென்ப படுமே.

(உ-ம) “இனன்கைத் துவவாய்க் கிவவியும் அணங்கே,
நனமா மேனிச் சணங்கும ஆர அணங்கே,
ஆடமைத தோனி கடலும் அணங்கே,
அரிமதா மறைக்கணும் அணங்கே,
திருநதற் பொறித்த திலதரும அணங்கே”

[அடி தோறும் இறுதிச்சி ஒன்றி வாததொடுத்தது]

[காரிகை I 16]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

39. CORRESPONDENCE OF PROLONGED LETTERS.

[அடி அளபெடைத்தொடைய.]

நக. அளபெடை ஒன்றுவ தளபெடைத் தொடையே.

(உ-ம்.) “ஆ அ! அளிப அலவன்றன் பார்ப்பிளே’
இஐர் இளபுல் கொண் டிஅப்பன்பிபுட்
மேக் திளாஅலெப்பத் தஞ்சை திறைவன்றேள்
மேள வலெப்பட்ட நம்போ ன்றதநால்!
ஒஓ உழைஞந்நுயர்.”

[அடி நோறம் முதன்மொழிக்கண் உயிர் அளபெடுத்தொன்றிவரத் தொத்தது.]

[காரிகை I. 16.]

40. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE IN THE FIRST AND SECOND FEET.

[இணைமோனை ஆம்ஆறு.]

சு0. இருசீர் மிசை வரத் தொடுப்ப திணையே.

[முதல் இருசீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத் தொடுப்பது இணைமோனை.]

(உ-ம்.) “கேண்டெல் வேண்டாமை இலான்றடி சேந்தார்க்
கொண்டெம் இடம்பைஇல.”

[காரிகை I. 19.]

41. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE OF THE FIRST AND THIRD FEET.

[பொழிப்பு மோனை ஆம்ஆறு.]

சுக. முதலொடு மூன்றாஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே.

[முதற்சீர்க்கண்ணும் மூன்றாஞ் சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது பொழிப்புமோனை.]

(உ-ம்.) “காவின துலகம் வழங்கி வருதலால்
நாள் அயிற்றம் என்ருணாந் பற்றி.”

[காரிகை I. 19.]

42. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE IN FIRST AND FOURTH FEET.

[ஒருஉத்தொடை ஆம் ஆறு.]

சஉ. சீரிரண் டுடைவிடத் தொடுப்ப தொருஉத் தொடை.

[நடு சீர்க்கண்ணும் இன்றி முதற் றாக்கண்
ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது (ஒருவும்) ஒருஉத்
தொடை.]

(உ-ம்.) “அகா முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

[சாரிகை I. 19.]

43. LITERAL COINCIDENCE OR COINCIDENCE IN THE THREE FIRST FEET.

[கூழை ஆம் ஆறு.]

சந. மூவொரு சீரு முதல்வரத் தொடுப்பது
கூழை என்மனார் குறிப்புணர்ந் தோரே.

[இறுதிச்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முத
லாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது கூழை.]

(உ-ம்.) “தானக் தவம் இரண்டுத் தங்கா, வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.”

[சாரிகை I. 19.]

44. WHEN ALL BUT THE SECOND HAVE THE COINCIDENCE [= THE UPPER GAP.]

[மேற்கதுவாய் மோனை ஆம் ஆறு.]

சச. முதலாயற் சீர் ஒழித் தலலன மூன்றின்
மிசைவரத் தொடுப்பது மேற்கது வாயே.

[முதல் அயற்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை
முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாய்.]

(உ-ம்.) “விண்ணிற பொப்பின் விரிசீர் வியனுலகத்
துண்ணின் குடற்றம் படு.”

[சாரிகை I. 19.]

45. WHEN ALL BUT THE PENULTIMATE FOOT HAVE THE COINCIDENCE. [= THE LOWER GAP]

[கீழ்க்கதுவாய் மோனை ஆம் ஆறு.]

சுரு. ஈற்றயற் சீர்ஒழித் தெல்லாந் தொடுப்பது

கீழ்க்கது வாயின் கிழமைய தாகும்.

[ஈற்றயற்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாகிய ஐந்தும் வரத்தொடுப்பது கீழ்க்கதுவாய்.]

(உ-ம்) “சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லுக சொல்லிற் பயனிலாத் சொல்.”

[காரிகை I. 13.]

46. WHEN EVERY FOOT HAS THE CONSONANCE

[முற்றமோனை ஆம் ஆறு.]

சுசு. சீர்தொறுந் தொடுப்பது முற்றெனைப் படுமே.

[வருசீர் முழுவதும் ஒன்றின் முற்றாகும்.]

(உ-ம்) “தப்பார்க்குத் தப்பாய் தப்பார்க்கித் தப்பார்க்குத் தப்பா யது உ மறை.”

[காரிகை I. 19.]

47. THREE OTHER KINDS OF COMBINATION.

சுஎ. செந்தொடை இரட்டையோ ட்ந்தாதி எனவும்

வந்த வகையான் வழங்கு'மன் பெயரே.

[48. 49. 50 காண்க.]

48. [BLANK VERSE:] SIMPLE COMBINATION WITHOUT EITHER மோனை OR எதுகை.

[செந்தொடை ஆம்ஆறு.]

சுஅ. செந்தொடை ஒவ்வாத் திறத்தன ஆகும்.

[மோனை முதலான தொடையுந் தொடை விகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடை.]

(உ-ம.) “பூதத வேங்கை வியன்கினை ஏறி
மயிலினம் அகவு நாடன,
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத்தோனே”

[காரிகை I. 17. 18.]

49. DOUBLE COMBINATION.

[இரட்டைத் தொடையாம் ஆறு.]

சுஊ. இரட்டை அடிமுழு தொருசீர் இயற்றே.

[ஓர் அடி முழுதும் ஒருசொல்லே வரத் தொடுப்பது இரட்டைத்தொடை.]

(உ-ம) “ஒக்குமே, ஒக்குமே, ஒக்குமே, ஒக்கும்
விளக்கினிற் சிறெரி ஒக்குமே ஒக்குமே
குணக் கொட்டிப் பூவின்றம்.”

[காரிகை I. 17. 18.]

50. THE END OF ONE LINE BECOMES THE BEGINNING OF ANOTHER.

[அந்தாதித்தொடை ஆம்ஆறு.]

ஊ0. ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந் தாதி என்

றேதினார் மாதோ உணர்ந் திசிகுறேரே.

[அடிதோறும் இறுதிக்கண் நின்ற எழுத்தாகிலும், அசையாகிலும், சீர் ஆகிலும், அடிஆகிலும் மற்றை அடிக்கு ஆகியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித் தொடை எனப்படும்.]

(உ-ம்) “உலகுடன் விளக்கும் ஒளிதிகம் அவிரமதி,
மதிநலன் அழிக்கும் விளக்கெழு முக்குடை,
முக்குடை கீழற் பொற்புடை ஆசனம்,
ஆசனத் திருநத திருநதொளி அறிவனை
அறிவுசேர் உன்னமோ டருந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாநதர் ஈதெனப்
பன்னருஞ் சிறப்பின விண்மீசை உலகே.”

[காரிகை I. 17. 18.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

51. IN MINGLED COMBINATIONS THE NAME OF THE FIRST IS GIVEN.

ருக. தொடைபல தொடுப்பினுந், தலைபல விரவினு',
முதல்வந் ததனான் மோழிந்த்சிற் பெயரே.

(2.) KINDS OF METRE.

(2.) செய்யுளியல்.

52. KINDS OF VERSE.

ருஉ. செய்யுட் டாமே மெய்பெற விரிப்பிற்
பாவே, பாவினம், என இரண் டாகும்.

53. METRES. [காரிகை I. 15.]

ருரு. வெண்பா, ஆசிரியங், கவியே,வஞ்சி,
பண்பாய்ந்துரைத்த பா நான்கும்மே.
[வி. 184.]

[வெண்பா செப்பலோசையான் வரும், ஆசிரியப்பா அகவலோசை யால் வரும், கலிப்பாதுள்ளலோசையான்வரும், வஞ்சிப்பா தூங்கலோ சையான் வரும்.]

[காரிகை II. 1.]

54. SUBORDINATE METRICAL COMPOSITIONS.

1. தாழிசை, துறையே, விருத்தம், என்றிவை
பாவினம்; பாவொடு பாற்பட் டியலும்.

These names seem to be given to indicate respectively, (1.) a kind of metre resembling the principal metre, but inferior to it in melody, (2.) a composition following the same general methods, and (3.) one freer and more flowery.]

§ க. வெண்பா இலக்கணம். [காரிகை II. 3.]

55. THE METRE CALLED வெண்பா. [= THE CLEAR (SOUNDING) VERSE.]

செப்பல் இசையன வெண்பா; மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி ஆகலும், அவ்வடி
அந்தம் அசைச்சீர் ஆகவும் பெறுமே.

[வி. 185.]

[செப்பலோசை ஆனது எந்திசைச்செப்பல், தூங்கிசைச்செப்பல், கிசைச்செப்பல் என மூன்றுவகையும்; இவற்றுள்:]

[I.] வெண்சீர் வெண்டீய யாவளும் யாப்பை
எந்திசைச் செப்பல் என்றோர் புலவர்.

(உ-ம்.) “யாதானு நாடாம்ஆல், ஊர்ஆம் ஆல், என்னொருவன்
சாந்துண்புல் கல்லாத ஆறு.”

[II.] இயற்சீர் வெண்டீய யாவளும் யாப்பை
தூங்கிசைச் செப்பல் என்றோர் புலவர்.

(உ-ம்.) “இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் துலகு.”

[III.] வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் விகற்பமும்,
ஒன்றிய பாட்டே ஒருகிசைச் செப்பல்.

(உ-ம்.) “கடன் என்ப நல்லவை எல்லால் கடன்
சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு.”

இ வெண்பா, வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்ணெறை, வெளிவிருத்தம் என நான்கும், ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம் என நான்கும், கவிப்பா, கவித்தாழிசை, கவித்துறை, கவிவிருத்தம், என நான்கும், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம் என நான்கும், மருட்பா என ஒன்றும், ஆக பதினேழுவகையானசெய்யுள் உண்டென்பார்.

56. FIVE KINDS OF வெண்பா.

ருகா. குறள், சிந் தின்னிசை, நேரிசை, பஃறொடை,
என ஐந் தாகும் வெண்பாத் தானே.

[வி. 186.]

57. THE குறள் AND சிந்து. [= THE SHORT VERSE, AND THE DEFECTIVE.]

ருள. ஈர்அடி குறள்; சிந் திரு தொடை இயற்றே.

[வி. 137. காரிகை II. 3. 5.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

58. THE நேரிசை. [=POSSESSED OF CORRECT HARMONY.]

4. நாலூர் அடியாய்த் தனிச்சொற் பெற்றுட
ஈரெரு வாய்முற் றிருவிகற் பொன்றினு'
நேரிசை வேண்பா எனப்பெயர் ஆகும்.

[வி. 189. காரிகை II. 3.]

59. THE இன்னிசை. [=THE EUPHONIC.]

விகற்பொன் றுகியு' மிக்குந், தனிச்சொல்
இயற்றப் படாதன இன்னிசை வேண்பா.

[வி. 190. காரிகை II. 4.]

60. THE பஃரெடை. [=MANIFOLD COMBINATION.]

சூ0. பாதம் பலவரிற் பஃரெடை வெண்பா.

[காரிகை II. 4.]

**61. வெண்செந்துறை. [METRE NEARLY OF THE வெண்பா KIND
AND PARTAKING OF ITS EXCELLENCE.]**

சூக. ஒழுகிய ஓசையின் ஒத்தடி இரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே.

[(க.) இற வெண்பாவிற் றினம் ஆம்.

(உ.) தனித் தட்டும். ஒழுகிய ஓசை.

(ங.) வெண்சைச் சொற்றறை எனவும், வெண்செந்துறை எனவும் படும்.

(ச.) எனத்துச் சொல்லும் ஒத்தடியாய் வரப்பெறும்.

(உ-ம்.) “ஆக்கவி உலகத்து மக்கட் கெல்லாம் [வி. 157.]

ஒதவிற் றெந்தெருக்கம் உடைமை.”

அடிஇரண்டாய், அளவெத்து விழுமிய பொருளினரையும், ஒழுகிய ஓசையினரையும் வருவது எல்லாச் சொத்துறைச் சிதைவுத்தாழிசைக் குறைய் எனப்படும்.]

[காரிகை II. 6.]

62. THE தாழிசைக்குறள். [=VERSES LIKE THE குறள் BUT WANTING ITS RHYTHM.]

கூஉ. அந்தடி குறைநவுஞ், செந்துறைச் சிதைவுஞ்,
சந்தழி குறளுந் தாழிசைக் குறளே:
உரைத்த இரண்டுங் குறட்பா வினமே.

குற [(க.) இதகாற் சீரின் மிக்க பலசொல் வரும்.
(உ.) இரண்டடியில் ஈற்றடி குறைந்துவரும்.
(ச.) குறட்டாழிசை எனினும் தாழிசைக்குறள் எனினும் ஒக்கும்.

(உ-ம்.) “கண்ணுவார் வினையை நாடொறு நந் நவர்க்கரசாம் ஞானநந்
கண்ணினான் அடியே அடைவர்க்கக் கற்றவசே.”]

[காரிகை II. 6.]

63. THE வெள்ளைத்தாழிசை. [=WANTING IN THE SMOOTHNESS OF THE வெண்பா.]

கூங். அடி ஒரு முன்று வந் தந்தடி சிந்தாய்
விடின்த், அது வெள்ளொத் தாழிசை ஆகும்.

குற வெள்ளைத்தாழிசை, வெண்டாழிசை, வெள்ளொத்தாழிசை எனினும் ஒக்கும்.

(உ-ம்.) “நண்பி தென்று தீய சொல்லார்,
முன்பு நின்ற முனிவு செய்யார்,
அன்பு வேண்டெவர்.”

[காரிகை II. 7.]

64. THE வெண்டுறை [=AN IMITATION OF THE METHOD OF வெண்பா.]

கூசு. முன்றடி முதலா ஏழடி காறும் வந்
தீற்றடி சிலசில சீர்தப நிற்பினும்
வேற்றொலி விரவினும் வெண்டுறை ஆகும்.

(உ-ம்.) “நாளான் அல்லாதார் தாம்பலர் ஆய்க்கால் என்னும்? என்னும்?
யானியைக் கண்டுகொ யானைன் கோடிஅண்டம்
பிலிபேந சாய்த்தவீழும் பிலிநி ஆங்கே.”

[காரிகை II. 7.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்புருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

65. THE வெளிவிருத்தம். [=EXPANDED METRE ANALOGOUS TO வெண்பா.]

1. நான்கடி யானு' நடைபெற் றடிதொறுந்
தான்றனிச் சொற்கொளின் வெளிவிருத் தம்மே.

(உ-ம்.) “ஆவா என்றே அஞ்சினர் ஆம்ந்தார் ஒருசாரர்;
கூக என்றே கூவியசெண்டார் ஒருசாரர்;
மாமா என்றே மாய்க்தனர் கீத்தார் ஒருசாரர்;
வேர் காரீர், என் செய்தும் என்றார் ஒருசாரர்.”

[வி. 193. காரிகை II. 7.]

§ 2. ஆசிரியப்பா இலக்கணம்.

[=The master's metre (?)]

66. VERSE CALLED அகவல். [=THE PEACOCK'S DANCE.]

கூகூ. அகவல் இசையன அகவன், மற்றவை
வ, ஓ, ஈ, ஆ என ஐ என்றிறுமே.
[வி. 191.]

[அகவல் ஓசை ஆனது ஏந்திசை அகவல், தூங்கிசை அகவல், ஒழுக்கிசை அகவல் என மூன்றாம். இவையாவன:

கேரகேர் இயற்றிய யான்வரும் அகவலும்;
கிராகிரை இயற்றிய யான்வரும் அகவலும்;
ஆய்இரு தீயும் ஒத்தாடிய அகவலும்;
எந்த றும்கல் ஒழுகல் என்றவை
ஆய்ந்த கிரவிறை ஆகும் என்ப.]

67. FOUR KINDS OF அகவல்.

கூள. நேரிசை, இணைக்குறண், மண்டில் நிலைப்பெயர்
ஆகு' மண் டிலம்என் றகவ னுன்கே.

[காரிகை II. 8.]

68. THE VERSE CALLED நேரிசை ஆசிரியம்.

கூஅ. அந்த அடியின் அயல் அடி சிந்தடி
வந்தன நேரிசை ஆசிரியம்மே.

(உ-ம்.) “நிலதினும் பெரிதே, ஊனினும் உயர்ந்தன்று,
நீரினும் ஆர் அளவினதே, சாரத்
கரும்கோற குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருத்தேன இழைக்கு நாடனெடு நடப்பே.”

[காரிகை II. 8.]

69. THE VERSE CALLED இணைக்குறள்.

கூக. இணைக்குறள் இடைபல குறைந்திறில் இயல்பே.

(உ-ம்.) “நீரின தன்மையுந் தீயின வெம்மையும்
சாரத் சார்நறு
தீரத் தீரும்;
சார ஞுடன கேண்மை
சாரத் சாரத் சார்நறு
தீரத் தீரத் தீரப் பொல்லாதே!”

[காரிகை II. 8.]

70. THE VERSE CALLED மண்டிலம். [=THE COIL.]

எ0. மனப்படும் அடிமுதல் ஆய் இறின் மண்டிலம்;
நிலைக்குரி மரபின் நிற்கவும் பெறுமே.

இஃ மண்டிலம் எனினும் நிலைமண்டிலம் எனினும் காரிகையில் ஒக்கும்.

[காரிகை II. 8.]

*71. THE VERSE CALLED நிலை மண்டிலம்.

இஃ காரிகையில் இது அடிமுற்றம் மண்டிலம் எனப்படும்.

எக. ஒத்த அடியின் தாகியும், ஒற்றி
நிற்பவும் என்னும் நிலைமண் டிலமே.

[எல்லா அடியும் ஒத்து, முதல் நடு இறுதியாக உச்சரிப்பினும் ஒசையும்தான் பொருளும் பிழையாத வருவது அடிமுற்றம் மண்டிலம்.]

[இஃதுவின் குத்திங்கை இதற்குநானும் எனக்கொங்க.]

[காரிகை II. 8.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

72. THE VERSE CALLED அகவற்றாழிசை.

எ2. மூன்றடி ஒத்த முடிபின் வாய்விடின்
ஆன்றடி அகவற் றாழிசை ஆகும்.

[மூன்றடியாய்த் தம்முள் அளவு ஒத்துவருவன ஆசிரியத்தாழிசை.]

[காரிகை II. 9.]

73. THE VERSE CALLED அகவற்றறை.

எ௩. கடையதன் அயல் அடி கடைதபு நடையவு;
நடு அடி மடக்காய் நான்கடி ஆகி
இடைஇடை குறைநவும் அகவற் றுறையே.

[நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து வருனவும்; நான்கடியாய் ஈற்ற
யலடி குறைந்து இடை மடக்காய் வருனவும் எல்லாம் ஆசிரியத்துறை.]

[காரிகை II. 9.]

*74. THE VERSE CALLED ஆசிரியவிருத்தம்.

எ௪. கழிநெடில் அடி நான் கொத்திறின் விருத்தம்; அஃ
தழியா மரபின் தகவல தாகும்.

[கழிநெடில் அடி நான்காய்த், தம்முள் அளவு ஒத்து வருவன ஆசிரிய
விருத்தம்.]

[வி. 193. காரிகை II. 9.]

§ ௩. கலிப்பா இலக்கணம்.

75. THE METRE CALLED கலிப்பா. [= THE RESOUNDING VERSE.]

எடு. துள்ளல் இசையன கலியே; மற்றவை

பும் அகவலும் ஆய்வினை நிறுமே.

[ஏந்திசைத்துள்ளல் கலித்தனை இயையின்; வெண்டனை தன்றனை என் றிரண்டியையின் ஒன்றி அகவற்றுள்ளல் என்றோதுக; தன்றனை பிறதனை என்றிவை அனைத்தும் பொருந்தி வரினை பிரிந்திசைத்துள்ளல்.]

76. THREE KINDS OF கலிப்பா.

எக. ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலிப் பாவே,

கொச்சகக் கலியொடு கலிமூன் றாகும்.

[காரிகை II. 10.]

77. THREE KINDS OF ஒத்தாழிசைக்கலி. [SEE 79-81.]

எள. நேரிசை, அம்போ தரங்கம், வண்ணகம் என

ரோதிய மூன்றே ஒத்தாழிசைக்கலி.

[காரிகை II. 10.]

78. SUBDIVISIONS OF வெண்கலி AND கொச்சகம். [SEE 82-86.]

எழ. வெண்கலி ஒன்றே, கொச்சகம் ஐந்தெனப்

பண்பறி புலவர் பாற்படுத் தனரே.

[காரிகை II. 11.]

79. THE VERSE CALLED நேரிசை ஒத்தாழிசை.

எக. தாவொன்று, தாழிசை மூன்றுஞ் சமனாய்த்,

தாவிற் சுருங்கித் தனிநிலைத் தாகிச்,

சுரிதகஞ் சொன்ன இரண்டினுள் ஒன்றாய்,

நிகழ்வது நேரிசை ஒத்தாழிசையே.

[மூன் ஒருதரவு வந்ததன்பின் மூன்று தாழிசை வந்ததன்பின் ஒரு

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

தனிச்சொல் வந்ததன்பின் ஆசிரியத்தானும் வெண்பாவானுஞ் சரிதக உறு
ப்பு வந்து சொன்ன பெற்றியிற் றிரியாது வருவது கேரிகை ஒத்தாழிசைக்
கலிப்பா.]

[காரிகை II. 10.]

80. THE VERSE CALLED அம்போதரங்க ஒத்தாழிசை.

அ0. முந்திய தாழிசைக் கீறாய் முறைமுறை
ஒன்றனுக் கொன்று சுருங்கு முறுப்பின
தம்போ தரங்க ஒத்தாழிசைக்கலியே.
[காரிகை II. 10.]

81. THE VERSE CALLED வண்ணக ஒத்தாழிசை.

அக. அவற்றொடு முடுகியல் அடிஉடை அராகம்
அடுப்பது வண்ணக ஒத்தாழிசையே.
[அடுகியல், போகியல் எனப்படும்.]
[II. 11.]

82. THE VERSE CALLED கலி வெண்பா.

அஉ. தன்றனை ஓசை தழீஇய நின் றீற்றடி
வெண்பா இயலது கலிவெண் டாவே.

[கலித்தனை தட்டு கலிஓசை தழுவியும், வெண்டனை தட்டு வென்னோ
சை தழுவியும் வந்து, ஈற்றடி முச்சீரான் இறும் எனின் கலிவெண்பா
வாம்.]

[வெண்கலிப்பா எனப்படும்]

[காரிகை II. 11.]

83. THE VERSE CALLED கொச்சகம்.

அரு. தரவே, தரவினை, தாழிசை தாமுஞ்
சிலவும் பலவுஞ் சிறந்து மயங்கியு
மற்று விகற்பம் பலவாய் வருவவுந்
கொச்சகம் என்னுந் குறியின ஆகும்.

[கட்டிக்கலித்தறைக்கு (85 ஈண்டு) கொச்சககலிப்பா என்ற பெயரினோ உண்டே.]
[காரிகை II. 12.]

84. THE VERSE CALLED கலித்தாழிசை.

அசு. அடி எனைத் தாகியும் ஒத்துவந் தளவினிற்
கடை அடி மிகுவது கலித்தாழிசையே.

[இரண்டடியாலும், பல அடியாலும் வந்து, ஈற்றடி மிக்கு, அல்லாத
அடி தம்முள் ஒத்துவருவன எல்லாங் கலித்தாழிசை.]

[காரிகை II. 13.]

***85. THE VERSE CALLED கலித்துறை.**

அரு. நெடில் அடி நான்காய் நிகழ்வது க

[ஒரு சீர் அடி நான்காய் வருவது கலித்துறை.]

கட்டளைக் கலித்துறைக்கு இலக்கணம்:

முதற் சீர் எங்கும் வெண்டிறையையா,
கடைச் சீர் ஒன்றும் வினங்காய் ஆடு,
சேர்பதொழே ஈரைபதி நேழென்
குறினக் கலித்துறை ஓடிக்கொழுந்தே.

[வி. 192. காரிகை II. 13.]

***86. THE VERSE CALLED கலிலிருத்தம்.**

அசு. அளவடி நான்கின கலிலிருத் தம்மே.

[நாற்சீர் அடி நான்காய் வருவது கலிலிருத்தம்.]

(உ-ம்.) “என்பு நோய் உடை வார்க்கும் இ வார்க்குத் தம்
கைப் பைப்புவன் மசை மாப்படுதன்
முன்பு பின் பின்றி மூவுல கத்திலும்
அன்பின் அல்லதோர் ஆகலம் உன் டாகுவோ?”

[வி. 193. காரிகை II. 13.]

§ ச. வஞ்சிப்பா இலக்கணம்.

☞ This is now entirely disused.

87. THE METRE CALLED வஞ்சி.

அள. தூங்கல் இசையன வஞ்சி; மற்றவை
ஆய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலின் இறுமே.

[ஒன்றிய வஞ்சித் தகையே வரினும்;
ஒன்ற வஞ்சித் தகையே வரினும்;
என்றவை இரண்டும் பிறவு' மயக்கினும்;
எந்தல், அகவல், பிரிந்திசைத் தூங்கல் என்
றாய்ந்த விரலிறை ஆகும் என்ப.]

[காரிகை II. 14.]

88. THE VERSE CALLED வஞ்சி

அடி. சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சி
எஞ்சா விருத்தம், என்மனார் புலவர்.

[முச்சீரடி நான்காய் வருவது வஞ்சி எஞ்சா விருத்தம்.]

[வி. 193. காரிகை II. 14.]

(3.) SUPPLEMENT.

(3.) ஒழிபியல்.

89. ANALOGY TO BE THE GUIDE IN CASES NOT SPECIFIED.

அக. மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை
ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவுங் கொளலே.

90. THE தனிச்சொல்.

கூ. அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்; அஃ
திடையினும் வஞ்சியுள் இயலும் என்ப.

☞ தனிச்சொல் எனினும் கூ. என்னும் ஒக்கும்.

[காரிகை III. 8.]

91. THINGS TO BE OBSERVED BY A POET.

கூக. நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்;
 அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்; [வி. 41.]
 எழுத்தின் இசையை அசைபெறுத் தியற்றலும்;
 வழுக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்;
 ஷம்மை முதலிய ஆயிரு நான்மையும்;
 வண்ணமும் பிறவு' மரபுளி வழமைத்
 திண்ணிதி னடத்த றெளிந்தோர் கடனே.

இ அம்மை = அழகு. [காரிகை III. 9.] வண்ணம் = சந்தம். [காரிகை III. 9]

[கன்னடம் 401. &c. 155. 441. 388.]

92. POETICAL ABILITY IS THE TEST.

வென்பா.

கூஉ. செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து, செந்தமிழ்க்கண்
 வந்த 'வட்மொழியு' மாற்றாதே,
 சந்தம்
 வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினூர்க் குண்டோ
 தழுவாமை. தீர்குந் தமிழ்?

யாப்பருங்கலம் முடிந்தது முற்றும்.

VOCABULARY AND CONCORDANCE

OF GRAMMATICAL TERMS.

ல க் க ண் அ க ரா தி.

Sufficient is given here to enable the student to write out an explanation in prose, (which he should always do) of the poetical portions of the Grammar and the exercises. References in brackets refer to the analysis of the word.

வி refers to the foregoing Catechism; கு to the Nannūl; and யபு to the Yāpparungalam. A line thus | is intended to shew the root, or the parts of the compound word.

அ

அ. வினா 2. 3. 5. கு. 68. 64. 66. 73.
125. ஆறன் உருபு. கு. 62. கு. 300.
பலவின்படர்க்கை வினா. கு. 329.
சாரியை. கு. 108. 140. 244. 247. 318.
வி. 108.
எதிர்த்தம். வி. 166.
விகாரத்தால் இடையிற்றேற்றுவது.
கு. 225.
அகிகான் = அகரமுத்து, (தான், எழுத்துச் சாரியை.) கு. 126. 212.
அகிகான் அகடீவு = அகரச் சாரியைபெறுதல். கு. 212. [94. 97.
அகிகு | தல் = குறுகுதல். வி. 26. கு. 60.
அகத்து = அகம். கு. 251.
அகிறிணை = [அன்மையாயதினை. வி. 38. கு. 228.] மிருகமுதலிய உயிருள், என்னவும் உயிரில்லனவும் ஆகிய தாழ்ந்த சாதி. கு. 261. வி. 52.
அகிறிணை இருபாற்று = தாழ்ந்த சாதி ஒன்றன்பாறும், பலவின்பாறும், என இரண்டு பிரிவுடையது. கு. 263.
அகிறிணை | ப்பண்மை = அகர இற்று அகிறிணைப்பலபெயர். கு. 280. வி. 28.
அகிறிணை | ப்பெயர் = தாழ்ந்த குலப்பெயர். கு. 281. வி. 52.
அகச் | சுட்டு. வி. 5. [33. 96.] கு. 66.
அகடு = நடு. வி. 79.
அகத்தியம். வி. 1. 5. 6. 27. 56. 62. 96. 124.

அக | த்திலக்கணம் = எழுத்தால் வேறுபொருளை உணர்த்தாது, எழுத்தின்தன்மையை உணர்த்துவது. [அகத்து. வி. 119.]
அகத்து = உள்னே. வி. 63.
அகப் | படுதல் = இடைத்தல். யாப். 29. [வி. 124.]
அகப் | பொருள். வி. 229.
அகம் = இடம். கு. 222. ஏழன் உருபு. வி. 63.
அகத்தால் வருபெயர். கு. 276. வி. 162. மனம். வி. 85. 137.
அகரம் = மெய்யெழுத்தின் சாரியை. கு. 126. [252.]
அகரமுனை = அகரஉயிரற்றின்முன். கு. அகலல் = அகலம் ஆதல். வி. 93. 143. நீக்கல். வி. 61. 81.
அகவல். வி. 178. 191. யாப். 19. 29. 66. 100. மயிலின் நடை. வி. 81.
அகவற் | சீர். வி. 174.
அகவற் | ருழிசை. யாப். 72.
அகவற் | றாறு. யாப். 73.
அகழ் | தல் = தோண்டுதல். வி. 143.
அகற் | றதல் = நீக்கல். விரிவாக்கல். வி. 82. [அகலல். வி. 103.]
அகன் = அகம். கு. 290. [வி. 17. கு. 122.]
அகில் = நல்ல வாசனையுள்ள மரம். வி. 63.
அக்கரம் = எழுத்து. (அக்கரம்.) கு. 290. [வி. 18.]

அங்கம்=உறுப்பு. வி. 86.
 அங்கனை=பெண். கு. 277. [S. Anganā.]
 அங்கா=வாயைத்திறத்தல். கு. 87.
 அங்கா|த்தல்=வாயைத்திறத்தல்.
 அங்கா|ப்பு=வாயைத்திறத்தல். கு. 76.
 77. [வி. 94.]
 அங்|நனம்=அப்படி. அங்கே. [அ+ந
 னம். வி. 25. கு. 106.]
 அசை. வி. 168. [வி. 96.]
 அசை|ச்சீர். வி. 173.
 அசை|த்தல்=அசையச்செய்தல். யாப்.
 34.
 அசை|நிலை=அசையாக அசைத்தலே
 பொருளாகநிறப்பவை. வி. 116. கு. 355.
 364. 367. 436.
 அசை|மொழி=அசைச்சொல். கு. 93.
 378.
 அசோகு=ஒர்மரம். கு. 56.
 அச்சம்=பயம், அஞ்சிக்கை, அவைக்கு
 அஞ்சுதல். கு. 31. 384.
 அச்சம|டல்=கேட்போர்க்கு அச்சமு
 ண்டாகப் பேசுதல். கு. 31.
 அச்ச|ணி=கடையாணி, தேரின் அச்
 சக்குரிய ஆணி. வி. 91. [அச்ச+ஆணி.
 வி. 119.]
 அ|ச்சதன்=அழிவில்லாதகடவுள். கு.
 258. [வி. 166.]
 அஞ்சனம்=கண்ணுக்கிழை. கு. 459.
 அஞ்ச|தல்=பயப்படல். வி. 89. 92.
 213.
 அஞ்|செஞ்|சேடி=அழகிய சிவந்த சி
 ரிய அடி. கு. 156. [வி. 121.]
 அடக்கம்=வினையம். வி. 85.
 அட|ங்கு|தல்=வணங்கல். வி. 95.
 மனம் வாய் மெய்களை அடக்குதல்.
 கு. 40.
 அடி=கீழ், பாதம். கு. 80. முதல். கு.
 82. முதல்நின்ற. கு. 136. யாப். 23.
 &c. வி. 180. பகுதி. வி. 76.
 அடிகள்=குருவே! வி. 84. 85.
 அடி|சில்=உணவு, சாதம். கு. 430.
 அடி|நா=முதல்நாக்கு. கு. 82.
 அடி|ப்பாடு=பகுதி. வி. 76. [அடியாக
 படுவது. வி. 96.]
 அடி|மறி|மாற்றிப்|பொருள்|கோன்.
 460.
 அடி|மறி|மண்டலம். யாப். 71.
 அடி|யணம்=மேல்வாய் அடி. கு. 82.

அடி|யனந்தான்=விட்டுணு. வி. 95. [வி.
 152.]
 அடி|யேன்=அடியனேன்=அடியான்.
 அடிமையாகியநான். [வி. 93.]
 அடிக்கு=ஒருசொல் பலதரம் அடுக்கி
 வருதல். கு. 436. வி. 200.
 அடி|க்கு|ப்புணர்ச்சி. கு. 415. வி. 126.
 அடி|தல்=சமைத்தல், காய்ச்சுதல். வி.
 188. கொல்லல். கு. 421.
 அடி|த்தல்=சேருதல். வி. 34. 94. கு.
 270.
 அடை=விசேடணம். [வி. 96.]
 அடை|சேர்|மொழி=அடை மொழி
 கள் சேர்ந்து வருஞ்சொல். கு. 442.
 443.
 அடை|தல்=சேருதல். கு. 387. 444.
 அடையப்படுபொருள். கு. 296.
 அடை|மொழி=ஒருமொழியை விசே
 டித்துவருவது. வி. 132. கு. 443. 444.
 அடை|வு=அடைதல், பெறுதல். கு. 212.
 அட்டு=பழ இரசம் முதலியவை அட்
 டபாகு. கு. 203.
 அணங்கு=பெண். யாப். 38. கொலை.
 கு. 435.
 அணம்=மேல்வாய்க்கட்டை. கு. 82.
 அணி=அலங்காரம். கு. 268. வி. 194.
 கு. 430.
 அணி அலங்காரம். வி. 194—213.
 அணி|கலம்=ஆபரணம். வி. 70. [வி.
 153.]
 அணி|தல்=அணியாக உடுத்துக்கொள்
 ளுதல். வி. 29. 59. கு. 385. 430.
 அணித்து=சமீபம். [வி. 93. அணிமை.]
 அணிந்துரை=அலங்கரித்துச் சொல்
 வது; புனைந்துரை என்றதுபோல், அ
 ணிந்துரைப்பது. கு. 1. 55.
 அணி|வருத்தல்=அணி அணியாக வருத்
 தல். வி. 27.
 அணு=ஒலிநுட்பம். கு. 58.
 அணுகா|வழி=சேராதஇடம். கு. 270.
 [வி. 91.]
 அணுகு|தல்=கிட்டல், சேருதல். கு.
 270.
 அணுத்|நிரன்=செவிக்கு விடயமாகிய
 நாதம். கு. 58. 74. [வி. 152.]
 அணு|தல்=சேருதல். வி. 24. 26. 29. 63.
 கு. 279. 435.
 அண்ட|கடம்=உலகம். வி. 17.

அண்ணம் = மேல்வாய்ப்பு. கு. 74. 83.
அண்ணல் = அரசன். வி. 157.

அண்ணாத்தல் = மேனோக்கல். அங்காத்
தல். கு. 457.

அண்பல் = முன்னம்பல், மேல்வாய்ப்
பல். கு. 77. 80.

அண்மை = சமீபம். கு. 313. வி. 5. (ந.)

அதர் = ஆட்டின் கழுதிலிருக்கும் அதர்.
வி. 68. = வழி. வி. 86.

அதி. வி. 123. (உ.)

அதிகார (உரை) = அதிகாரத்தால் வரு
விக்கப்பட்டுத் தன் அதிகாரத்தோடு
பொருத்தக்காட்டி எழுதுவது. கு. 21.

அதி | காரம் = அதிகரித்தல், முறைமை.
கு. 21.

அதிரல் = ஒசைஇடல். கு. 391.

அது = சுட்டுப்பெயர். வி. 71. கு. 180. 298.

ஆரும் வேற்றுமை உருபு. வி. 62. கு. 292.
விருதி. வி. 77. 93.

அது | வாதல் = முதற்காரணப் பொருள்.
கு. 298.

அத்தி = ஓர் மரம். வி. 161.

அத்து = சாரியை இடைச்சொல். கு. 244.
252. வி. 66. 108.

அத்தை = முன்னிது அசை. கு. 372.

அநவரதம் = என் றென்றைக்கும். வி.
117. [வி. 166.]

அநாதி எழுத்து = ஒலி எழுத்து.

அற. வி. 123. (உ.)

அந். வி. 166.

அந்தடி = கடை அடி. யாப். 55.

அந்தணன் = பெரியோன். வி. 84. 95. 137.

[அம் + தண் + அன். வி. 93.]

அந்தம் = இறு, முடிவு. யாப். 68.

அந்தாதி. வி. 199. யாப். 50. [அந்தம் +
ஆதி. வி. 42.]

அந்தில் = இடைச்சொல். கு. 369.

அந்தோ. வி. 79. 117.

அப. வி. 123. (உ.)

அபி. வி. 123. (உ.)

அமரர் = சுரர், வாணோர். (சாவில்லாத
வர்.) வி. 152. [166.]

அமர் = யுத்தம். எற. பா. 17.

அமர்தல் = அமைத்தல், இருத்தல், இளை
ப்பாற்றல். கு. 56.

அமிழ்தம் = அமிழ்தம் = சாவா
மருந்து. வி. 113. [166.]

அமுதம் = அமிழ்தம். கு. 451.

அமைபவன் = பொருந்தி இருப்பவன்.
கு. 26. [வி. 95.]

அமைதல். வி. 95.

அமைத்தல் = நிறைத்தல், சரிப்பட்சித்
தித்தல். கு. 36. 40.

அமை | த்தோள் = மூங்கில் போன்ற
தோள். கு. 55. [வி. 155.]

அமைவரல் = தன் அறிவினிடத்து நிறை
தல். கு. 41. 44. [வி. 124. (உ.)]

அம் = சாரியை இடைச் சொல். கு.
202. 244.

வினைப்பெயர் விருதி. வி. 96. தன்மைப்
பன்மை விருதி. வி. 77. அழகு. வி. 61.
81. 93.

அம்பா | தரங்கம். (கடலை.) யாப். 80.
(அம்பன் + தரங்கம்.)

அம்ம = இடைச்சொல். வி. 117. உரை
யசை எவல். கு. 370.

அம்மா = அசியக்குறிப்பு. வி. 85. 117.

அம்முதல் = அகரமுதல். கு. 63. 73.

அம்மை = அழகு. யாப். 91. தாய். கு. 420.

அயல் = அருகிடம். வி. 41. 64. ஏழன்
உருபு. வி. 63.

அயற் | றிரிபு = இற்றயல் எழுத்துத் திரி
தல். கு. 303. 307.

அயிலல் = உண்ணல். கு. 430.

அரக்கி = இராட்சி. வி. 84.

அரசு = அரசன். வி. 108. [17.]

அரமகனார் = தேவமகனார். கு. 389.

அரம். வி. 76.

அர | வம் = ஓசை. கு. 391. பாம்பு (சர்ப்
பம்.)

அர | ற்று | தல் = ஒலித்தல். வி. 81.

அரி = கண்வரி. யாப். 38. (செவ்வரி
கருவரி.)

அரிது, அரிய = அருமையானது, அரு
மையானவை. வி. 82.

அரிநின் = அரிதாக. கு. 34.

அரிதணர் = பொருள் = அரிதாகக் கற்றோர்
அறிவின்றபொருள். கு. 272. [வி. 93.
153.]

அரிப்பரித்தல் = கொழித்தல். வி. 86.

அரி | மா | நோக்கம் = முன்னும் பின்னும்
பார்க்கின்ற செகத்தின்பார்வை. கு. 19.

அரி | வை = பெண். கு. 277.

அரு = அரிய. வி. 93. [அருமை. கு. 6.
135. வி. 121.]

அருகு = சமீபம். வி. 41. 93.

அருகுதல் = அருகிவருதல். யாப். 15.
 அருங்கலை = அருமையான சாத்திரம்.
 நெ. பா. 17. [வி. 121.]
 அருந்தாபத்தி = அருத்தத்தின் வரிசை.
 அருமந்தப்பிள்ளை = அருமருந்தன்ன பிள்ளை. சூ. 267.
 அரும் = அருமையான. [வி. 121.] சூ. 453.
 அரும்பு = அரும்பர், முகை, மொட்டு. வி. 17.
 அரும்புதல் = மலர்தல். வி. 84.
 அருவா, அருவாவடத்தநாடு. (அதன் வடக்கு) = கொடுநதமிழ்நாடுகள். சூ. 273.
 அருவி = மலையின் நீர். நுவி. வி. 61. 64.
 அருள் = கிருபை. வ. 70. 82. 93. சூ. 26. 384. (அரிய உன்னம்). [ருள்.
 அருபப்பொருள் = வடிவில்லாப்பொருள் உயிர். வி. 23.
 அரோ = அசைநிலை. வி. 79. 116. சூ. 373.
 அர = பல்லோர் படர்க்கை விருதி. சூ. 140. 327. வி. 77. [யாப். 3. 4.
 அலகு = செய்யுள் அலகு, எண் அளவு.
 அலங்கல் = மாகை. வி. 94.
 அலங்காரம். வி. 162.
 அலர் = மலர். நெ. பா. 5.
 அலர்தல் = மலர்தல், பூத்தல். வி. 34.
 அலவன் = நண்டு. யாப். 39.
 அலறுதல் = புலம்பல். வி. 79.
 அவி எழுத்த = சூய்தம் சூகிய எழுத்த.
 அவித்தல் = அலைச் செய்தல். யாப். 39.
 அல் = மெய்யெழுத்த. வி. 7. இரவு. வி. 70.
 வினைப்பகுதி. வி. 125. தொழிற்பெயர்
 விருதி. வி. 94. சாரியை. 108. சூ. 244
 ஒருமைத் தன்மை விருதி. சூ. 331. வி
 யங்கோள் விருதி. சூ. 338.
 அல்ல, அல்லவை = தீயவை, (அறன
 ஸ்லாதவை.) வி. 79. 81. 95.
 அல்லல் = தன்பம். வி. 31. 79.
 அல்லால் = அல்லாமல். வி. 41. 125.
 அல்லவழி = [அல்லாதவழி] வேற்றமை
 அல்லாதவழி. [வி. 125. 153.] [76.
 அல்லவழிச் சந்தி. வி. 22. சூ. 152. 171.
 அல்லவழிப் புணர்ச்சி. சூ. 152.
 அவ. வி. 123. (உ.)
 அவயவம் = அங்கம், உறுப்பு. சூ. 276.
 அவ் | ற்றன் = முன்னொல்லிய பவவற்
 தில். [வி. 63. 71.]

அவனி = பூமி. வி. 86. சூ. 424.
 அவா = ஆசை. பொருளின் மேல் அதிக
 மாக வைக்கும் ஆசை. சூ. 31. வி. 27.
 அவாநிலை = செல் சொற்களை வேண்டிந்
 துநிலை. (அவாசியநிலை. வி. 153.)
 அவாவுதல் = ஆசைத்தல். வி. 87. 93.
 அவிதல் = அழிதல். வி. 137.
 அவிழ்தல் = கட்டவிழ்தல். வி. 26. மல
 ர்தல். வி. 93.
 அவு = சபை. வி. 26. 213. சூ. 53.
 அவுணைப்பன்மை. சூ. 250. வி. 71. 213.
 அவையம் = அவை. வி. 86. சூ. 276.
 [வி. 108.]
 அவ்வது = அவ்வகை. வி. 25.
 அவ்வியயம் = வடமொழி இடைச்
 சொல். வி. 123. (உ.)
 அழல் = தீ. குளிர் காய்வோன் விட்டு
 நீங்காமலும் நெருங்காமலும் இருக்கி
 ன்ற நெருப்பைப்போல. சூ. 46.
 அழித்தல் = அழிக்கப்படு பொருள். சூ.
 296.
 அழி = அழித்தல். வி. 79.
 அழுகல் = அழுகியது. சூ. 229.
 அழக்காறு = பொருமை. சூ. 31. 384.
 [வி. 89. (ஈ.)] பிறருக்கு வருங் கல்வி
 யைக் குறித்துக் கொள்ளும் பொ
 ருமை.
 அழக்கு = ஓசை. சூ. 391.
 அழங்கல் = ஒலித்தல். சூ. 391.
 அழைத்தல் = விளித்தல். சூ. 303.
 அளத்தல், அளக்கல் = அளவுசெய்தல்.
 வி. 73. சூ. 28. [307. 308. 310.
 அளவு = மாத்திரை, அளபெடுத்தல். சூ.
 அள | பெழில் = ஓசை நிரம்பத் தத்தம்
 மாத்திரையின் மேற்பட்டொலித்தல்.
 சூ. 91.
 அளவடி. வி. 180. (அளவு + அடி.)
 அளவில் = அளவுக்குத்தக்கபடி. சூ. 27.
 அளவு = (அளவு.) மாத்திரை. வி. 25.
 சூ. 72. 89. 101.
 பெருமைநிறைமுகதிய பிரமாணங்
 களால் வருபெயர். சூ. 276.
 அளவை = எண்ணல், எடுத்தல், முகத்
 தல், நீட்டல், சூகிய அளத்தல். சூ. 230.
 அளபெடை. வி. 14. சூ. 91. 92. வி. 79.
 [அளவு + எடை. வி. 94. 96.]

அனறு=நாகம், நிரயம். கு. 457.
 அனாவுதல்=கலத்தல். வி. 113.
 அனி = எளிமை. வி. 72. தயவு. வி. 84.
 அனித்தல்=கொடுத்தல். வி. 37. 84. கு. 35.
 அனியு=எனிய. யாப். 39. [வி. 93. 121.]
 அனை=ஏழன் உருபு. வி. 63. வனையாப். 39.
 அனை|மறி|பரிப்பு. கு. 458. [வனையில்
 மறியும் பாம்பினுடைய. வி. 26.]
 அன்=பெண்பாற்படர்க்கை விருதி. கு.
 140. 326. வி. 77.
 அன்|எல்=குழை சேறு. வி. 81.
 அற=இல்லாமல், நீங்க. வி. 82. [வி. 140.]
 யாப். 25.
 அறத்திற்|நிரியா|ப்படர்|ச்சி = தருமத்தி
 னின்றும் வேறுபடாத நடை. கு. 46.
 அறம், அறன் = தருமம். வி. 39. 59. 60.
 216. கு. 443.
 |ருன். வி. 95.
 யாமை. கு. 426. [வி. 94.]
 அறி|பொருள்=அளவறியப்படுகிறபொ
 ருள். கு. 440.
 |வு. வி. 25. கு. 384. 426. [வி. 94.]
 அறி|வாளன்=(அறிவு + ஆள் + அன்.)
 அறிவையுடையோன். கு. 434.
 அறு=நீங்கின. வி. 25. = ஆறு. வி. 159.
 அறு|சுவை. கு. 386. வி. 27.
 அறு|தல்=நீங்கல், ஒழிதல். வி. 26. 79. 82.
 அறு|த்தல்=நீக்கல். வி. 72.
 அறை|தல்=சொல்லுதல். வி. 81. 85. கு.
 450.
 அற்|கு|தல் = நினைபெறுதல். வி. 93.
 அற்பு. வி. 26.
 அற்புதம்=அரிசயம். குற. பா. 5.
 அற்று = அதுபோல. வி. 41. 70. 108.
 109. 137. கு. 95.
 அத்தன்மைத்தகு. 164. 231. 236. [82.
 ஓர் சாரியை. கு. 244. 245. 250. நீங்கி. வி.
 அற்றற்ற்|ருகுதல் = அறுபட்டு அறுப
 ட்டு நடக்குதல். கு. 453. [அறு. வி. 86.]
 அற்றார் = இல்லாதவர். வி. 82. [அறு.]
 அன்=அன்ன. வி. 109.
 அனான். வி. 93.
 அனை=அளவு. வி. 93. 96.
 அனை|தது=அத்தன்மைத்தது, அவ்வளவு.
 வி. 93. கு. 156.
 எல்லாம். கு. 209.
 அனைய=போல. வி. 59. 70. 93. 109.

அன்=சாரியை இடைச்சொல். கு. 251.
 வி. 65. 108.
 ஆன்|பாற்|படர்க்கை விருதி. கு. 140.
 325. வி. 77.
 ஒருமைத் தன்மை விருதி. கு. 381.
 அன்பு=ஆர்வம். கு. 384. வி. 60. 212.
 யாப். 63. [கு. 417.
 அன்|மை = அல்லாத தன்மை. வி. 95.
 [அல் + மை. வி. 94.]
 அன்|மொழி = அல்லாதவார்த்தை தொ
 க்கு நிற்பது. கு. 152. 410. வி. 157.
 அன்|றி = அல்லாமல், வினை எச்சக்குறி
 பு. கு. 173. வி. 93. 125.
 அன்றில்=ஓர் பட்டி. வி. 63.
 அன்று-அல்ல என்னும் வினைக்குறிப்பு.
 வி. 125. கு. 180. அன்றைக்கு. வி. 81.
 அன்றே=அல்லவோ. வி. 93. [வி. 93.
 112. 125.] [408.]
 அன்ன = ஒப்பன். வி. 63. 109. கு. 19.
 அன்னம் = அன்னப்பட்டு. வி. 23. கு. 38.
 451.
 [அற பாலும் நீரையும் வேற பிரித்துப் பாலையறி
 யம் உண்ணும் என்ற பாலித்துச் சொல்வாங்க.]
 அன்னான். வி. 93.

ஆ. பசு. வி. 61. 65. கு. 171. 248.
 [பசுவாற மெய்தும் மெய்துமேடுமெய்யான
 தொழிலாகக் கொண்டதற்குப் பால்
 பாடல் போட்டது செறித்துமே முடியு
 தொழிலாகக் கொடுதலால் தலையான வானு
 கருக்கு உய்யும்.]
 வினை எச்சு விருதி. வி. 86. (செய்யார்.)
 எளிர்மறை வினைமுற்றுவிருதி. வி. 89.
 வடமொழிச் சந்தியில் அ + அ = ஆ.
 வி. 42. ஆகாரம் அகரம் ஆகும். வி. 41.
 வினி வேற்றுமையின் இறுதி. வி. 64.
 வடமொழி அவ்வியயம். வி. 123.
 (உ.) வினைப்பகுதி. வி. 82, (ஆகு.)
 அகரச் சட்டின் நீட்டல். கு. 163.
 ஆக. வி. 60. 120. 140.
 ஆகார இறுகன். கு. 171. 172.
 ஆகாரவீற்ற வினைமுற்றுமுதலிய. கு. 171.
 ஆடியை=ஆன. பண்புருபு. கு. 406. வி.
 87. 119. (ஆ. ஆகு.)
 ஆடுதல். வி. 142.
 ஆகுபெயர் = ஆகுபெயர்ச்சொல். கு.
 269. 290. வி. 162.
 ஆகுலம்=ஆரவாரம்; ஒலி. வி. 93. 213.

ஆக்கம் = ஆக்கப்பாடு. கு. 275. 300. 347. 357. 364. 446. பொருள். வி. 79. 86. 96. 112.

தமிழ்மொழி ஆக்கம். கு. 128.

வடமொழி ஆக்கம். கு. 146.

ஆக்கப்பாடு = விருதிகள் சேர மொழி உண்டாகப்படுதல் தன்மை. கு. 275.

ஆக்கம் பெறுதல் = ஆக்கச் சொல்லைப் பெறுதல். கு. 446.

ஆக்கல் = ஆக்கப்படு பாருள். கு. 296. எடுத்துக் கூட்டல். கு. 460.

ஆக்கியோன் = கர்த்தா, ஸர்வசய்தவன். கு. 47.

ஆங்கு = அகைநிலை, இடப்பொருள் ஆகிய இடைச்சொல். கு. 369.

போல. வி. 109.

அவ்விடம். வி. 93.

[44]

ஆசான் = ஆசிரியன். குரு. கு. 37. 41.

ஆசிரியத்தன். வி. 178. யாப். 19.

ஆசிரியப்பா. வி. 191. யாப். 66—74.

யவசனம் = ஆசிரியவசனங்களை எடுத்தெழுதுவது. கு. 21.

யன் = குரு. கு. 276. [384.]

யசை. (8. ஆசா) = ஆவல், இச்சை. கு.

ஆடமை = ஆடும் மூங்கில். கு. 55. யாப்.

38. [வி. 153.]

ஆடாங்கு = ஆடும் படியான அரங்கம். வி. 120. [153.]

ஆடல் = கூத்தாடல். வி. 79. 120. வாவுதல். வி. 86. தமக்கு உரிமையாக ஆளுதல். கு. 31.

ஆடி = கண்ணாடி. கு. 18.

ஆடு. கு. 38.

[9௫ செடியிலே தானே தன் வயிறு நிரப்பும் படி தலைகள் இருப்பினும், அதைச் சிறிது கடித்த மாத்திரமே விட்டுக், காட்டுவது சென்ற சென்ற மேய்தலால், கடைமாணக்குக்கு உவமை.]

ஆடுஉ = ஆண்மகன்பெயர். கு. 276. [ஆடுவோன். வி. 96.] [33.]

ஆட்சி. [ஆன் + சி. வி. 96.] உரிமை. வி.

ஆண்டு = அவ்விடம். கு. 196. 443.

வருடம். கு. 276.

ஆண்டை = அவ்விடம். கு. 23.

ஆண் பால். வி. 53. கு. 276.

ஆண்டையர் = உயர்ந்த ஆண்பாற் பெயர். கு. 276.

ஆண்மை = ஆண்டன்மை. கு. 264. 283.

ததிரியம். வி. 92. [வி. 94.]

ஆசி = முதல். கு. 79. 136. முதலான். வி. 158. கு. 72. கடவுள். வி. 27. 70.

[162.] = ஆகு. வி. 84.

ஆசியெழுத்து = வடிவெழுத்து.

ஆது = ஆறாம் உருபு. வி. 62. எதிர்மறை

வினை எச்சவிகுதி. வி. 90.

ஆத்திரையன் = பேராசிரியன், தொல் காப்பியன்.

ஆநின்ற = நிகழ்கால இடைநிலை. வி. 80. கு. 143.

ஆபரணம் = நகை. வி. 59.

ஆமை = கூர்மம். வி. 23. கு. 419.

எதிர்மறை விகுதி. வி. 90. 91.

ஆம்பல் = அல்வி, செவ்வாம்பல். கு. 290.

ஆம். வி. 87. 124. [30.]

ஆய்விடை. கு. 163.

ஆயிழாய். வி. 64. [ஆய் + இழை. வி.

153. 157.]

ஆயிழையான் = தெரிந்தெடுத்த ஆபரணங்களை யுடையவன். (ஆய்ந்த + இழை + ஆள். வி. 153. 157.)

ஆயினும். வி. 142.

ஆய்தம் = தனிரிவை எழுத்து. கு. 235.

வி. 12. கு. 87. [90. 251.]

முப்புள்ளி ஆகிய ஆய்தவெழுத்து. கு.

(அநின் வடிவு குலாபுத்தின் வடிவு எனக்காண்க)

உயராய்தம் = குறுகாத ஆய்தம். கு.

60. 61. 97.

ஆய்தக் குறுக்கம் = தன்மாத்திரையிற் குறைந்தது. வி. 12. (6.) கு. 97.

ஆய்தல் = ஆராய்தல். தெரிந்தெடுத்தல்.

யாப். 35. 87. வி. 121. கு. 237.

ஆரியம் = வடமொழி.

ஆர் = அருமையான. வி. 121. வினைப்ப

குதி (ஆர்தல்.) பலர்பால் விகுதி. வி.

41. 77. கு. 327.

ஆர் | கலி = கடல். யாப். 61. [நிறைந்த

ஒசை (உடையது.) வி. 153. 156.]

ஆர் | க்கோடு = ஆர்க்கோடு = ஆத்திரைத்

தின்கொம்பு. (ஆர் + க் + கோடு.) கு.

116. 224.

ஆர் | தல் = நிறைதல். வி. 152.

ஆர் | த்தல் = சத்தித்தல், ஒலித்தல். வி.

27. 79. கு. 391. தட்டல். கு. 272.

ஆர்வ | த்தன் = விரும்பமுடையவன். கு.

40. [ஆர்வம். வி. 93.]

ஆர்வம் = ஆசை. அன்பு. வி. 95. 212.

ஆலயம் = தேவர் ஆலயம். வி. 33.
 ஆல் = மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. கு.
 292. 297. வி. 59. 86. (உ.)
 ஓர்மாம். வி. 161. அசைநிலை. வி. 116.
 124. கு. 450.
 ஆவது. வி. 142. [95.]
 ஆவி = உயிரொழுத்து. வி. 2. கு. 63. 75.
 101. 159. உயிர். வி. 124.
 ஆழமுடைத்தாதல் = ஆழமானகருத்தை
 உடையதாதல். கு. 13.
 ஆழி = சமுத்திரம். வி. 155. 205. [வி.
 96. (o.)]
 ஆழ்தல் = அமிழ்தல். வி. 25. ஆழமா
 தல். வி. 79.
 ஆளுதல் = ஆண்டு கொள்ளல், அப்பியா
 சித்தல். வி. 70.
 ஆள் = ஆண்மகன். [வி. 77.
 பெண்பாற்பட. கைவிஞ்சி. கு. 326.
 ஆளன் = உடையவன். வி. 63. கு. 45.
 ஆறனுருபு = ஆறவேற்றுமை உருபுகள்.
 கு. 293.
 ஆறுவது வேற்றுமயின் உருபு. கு. 300.
 வி. 65. 159.
 ஆறும் வேற்றுமை. வி. 62. 65. கு. 300.
 ஆறு = வழி. 124. விதம். நதி. வி. 26. 70.
 84. 87. ஓர் எண். வி. 159. [415.
 ஆறுருபு = ஐமுதலிய ஆறுருபு. கு. 404.
 ஆற்ற = மிகவும். வி. 113.
 ஆற்றங்ககா. வி. 108.
 ஆற்றல் = வலிமை. கு. 53. செய்தல்.
 வி. 31. 86. 90. 143.
 ஆற்று | ப்புணல் = ஆற்றலுள். கு. 453.
 ஆற்றொழுக்கு = நடுவில் விடாது, செல்
 வனின்ற ஆற்றினதா ரீரோட்டம். கு. 19.
 ஆறாறு. வி. 142.
 ஆன் = பசு. வி. 30. கு. 248.
 மூன்றன் உருபு. கு. 297. வி. 59.
 ஆண்பாற் பட்டர்க்கை விஞ்சி. கு. 325.
 வி. 77.
 ஓர்சாரியை. வி. 108. கு. 244.
 எண் பெயர்களோடு வருஞ் சாரியை.
 கு. 249.
 ஆற்ற = மாட்சிமையான. வி. 79. [அ
 தன்ற.]
 டிக = முன்னிலை அசை இடைச்சொல்.
 கு. 372.

இகத்தல் = போகத்தல். கு. 41. கடத்தல்
 வி. 89. நெ. பா. 4.
 இகாக்கு = இகர எழுத்தாக்கு. கு. 277.
 [வி. 66.] [வி. 24.
 இகாக்குதல்கம் = குற்றியல் இகரம். கு. 93.
 இகாரீட்சி = இகரம் இகாரமாதல். கு. 305.
 இகல். வி. 109.
 இகல் = பகை. கு. 384.
 இகழ் | தல் = நிர்த்தல். வி. 189.
 இகுண = தோழி. கு. 277.
 இசின் = இறந்தகாலத்தா இடைநிலை.
 யாப். 9. 51.
 [இ சார்பையுஞ் சின் இடைச்சொல்லும் எண்கா
 ண்க. கு. 373.]
 இசை | நிறை = ஒசையை நிறைத்து நிற்
 பவை. வி. 115. கு. 352. 354. 368.
 இசை = பாட்டின் ஒசை. கு. 91. இரா
 கம். கு. 101. சேர்வு. கு. 432.
 சொல். கு. 401.
 இசை எச்சம் = பெயர் வினை இடை உரி
 என்னும் நால்வகைச் சொல்லுள் ஒன்
 றும் பலவுந் தனித்துந் தொடர்ந்தும்
 வரவேண்டுவது. வி. 62. கு. 401.
 இசை | த்தல் = ஒலித்தல். கு. 125. கூறு
 தல். வி. 89. கு. 387. சேர்த்தல். கு. 459.
 இடக்கர் அடக்கல் = சொல்லத்தகாத
 தை மறைத்துச் சொல்வது. கு. 267.
 இடத்தில். வி. 63.
 இடத்து, இடத்தே = இடத்தில். வி. 63.
 இட | த்தொகை. கு. 412.
 இடப்பொருளுருபு = தம்மை ஏற்றப் பெ
 யர்ப்பொருளை இடப்பொருளுக்காகச்
 செய்கின்ற ஏழாம் வேற்றுமையின் உ
 ருபு. கு. 302. வி. 63.
 இட | ப்பொருள் = வினைமுதலின் தொ
 ழிற்காயினுஞ் செய்யப்படு பொருட்கா
 யினும் இடமாகிய பொருளாம்.
 இடம் = சொல் நிற்கின்ற மூன்று தானம்.
 கு. 266. 416. வி. 54. இடத்தால்வரு
 பெயர். கு. 132. ஏழன் உருபு. வி. 63.
 இருதலைக்கும் ஒத்திருக்கும்படியான இ
 டம். கு. 36.
 எழுத்து பிறக்கும் இடம். 75—87.
 இட | வரு கு. 416.
 இட | வாரு | பெயர். வி. 162. கு. 290.
 இடி = அசனி. யாப். 34.
 இடு | குறி = இடப்பட்ட அடையாளம்.
 கு. 275. வி. 49. (குடி.)

இடுகுறிப்பெயர். கு. 62

இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் = பலபொருளுக்குப் பொதுவாய் வரும்பெயர். கு. 62.

இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர் = ஒருபொருளுக்குச் சிறப்பாய்வரும்பெயர். கு. 62.

இடுக்கண் = தன்பம். வி. 34.

இடுக்கு = நெருக்கம், தன்பம். கு. 460.

இடுதல் = இதை, விடுதல். வி. 82. 124.

இடும்கை = பொல்லாங்கு. வி. 89. யாப். 40. [கு. 57. 91. 253.]

இடை = இடைச்சொல். கு. 239. நடு.

இடம் வி. 23. 61. 63. கு. 53. 302.

இடை (நிலை) = எழுத்துகள் சொல்லின் நடுவில் நிற்கும் இலக்கணம் கு. 57. 110—121.

இடை | எழுத்து. வி. 10. கு. 94.

இடை | கள் = நடுத்தரமானவர். வி. 86.

இடை | க்கணம் = இடை எழுத்துகள். வி. 10.

இடை | க்குறை. வி. 41.

இடை | சொல் = பெயர் வினைகளுக்கு அகத்தாற்ப்பாயும் புறத்தாற்ப்பாயும் ஒன்றுபட்டுத் தன்மையது. வி. 107. கு. 352—373. 239.

[முன்னும் பின்னும் வரும் ஆயினும் பெரும்பாலும் இடையிலே வருதலால் இடைச்சொல்.]

இடை | த்தொடர் = இடைச் சொற்கள் கூடிநிற்பது. கு. 152. 182. 415.

இடை | நிலை = முதலிலிப் பகுதிக்கும் இறுதியிலி விகுதிக்கும் இடை நிற்பதால் இடைநிலை.

பெயர் இடைநிலை = பகுபதப் பெயர்ச் சொற்களின் இடையில் நிற்பது. கு.

141. வி. 95. [வி. 123.]

வினை இடைநிலை. கு. 133. 142—144.

இடை | மை = இடை எழுத்துகள். கு. 75. வி. 10.

இடை | யருது = இடைவிடாமல். கு. 424. வி. 164.

இடை | யினம் = வல்லெழுத்திற்கும் மெல்லெழுத்திற்கும் பொதுவாய் உச்சரிக்கப்படுகிற எழுத்துகள். கு. 70. வி. 10.

இடை | யுறு = உறுத்தல். வி. 72. தடை. (இடையில் உறுவது.) வி. 96.

இடைப்பிறவரல் = நடுவிலேபெயர் வினைகளுக்குரிய பிறசொற்கள் வருதல். கு. 397. வி. 132.

இடைப்பொருள் எட்டு. கு. 353.

இடைமாணக்கர் = நடுமாணக்கர். கு. 38.

இடையன் = இடைச்சாதிபான், கவகைநிலத்தில் நடுவாகிய முல்லை நிலத்தில் இருப்பவன். கு. 276. (நிலைகாண்க.)

இட்டி = தந்தை. வி. 86. விட்டு. 72.

இணை = இரண்டு. யாப். 40.

இணை | க்ருமன். யாப். 69.

இணைநியலல் = இரண்டெழுத் தொடரழுத்தாய்க்கூடி நடத்தல் கு. 149.

இதழ் = உதழ் கு. 74. 78.

இதற்குமுடிபு = இவ்விலக்கியத்திற்கு இவ்விலக்கணந்தான் முடிபு. கு. 257.

இதன்பெற்றி = இதன் இலக்கணம். கு. 461.

இத்தை = முன்னிலை அசை இடைச் சொல். கு. 372.

இப்பி = சிப்பி. வி. 23.

இயிழ் | தல் = ஒலித்தல். கு. 391.

இமை = நிமைக்கொட்டுதல். கு. 100. வி. 16.

இயங்கியற்பொருள் = நிரிகிறதாகிய சரப் பொருள்.

இயங்கு | தல் = நடத்தல். கு. 450.

இயம்பு | தல் = சொல்லுதல். கு. 36. 51. 56. வி. 95.

இயலுதல் = வருதல். கு. 121. 128. 131. நடக்கல். கு. 360. 392. 446. யாப். 90.

இயல் = ஒரு சாதிப்பொருள் கொண்டது, அங்கம், ஒத்து, உறுப்பு, தன்மை. வி. 84.

இயல்பின்விகாரம் = விதித்தஇயல்பிலே விகாரமாதல் கு. 255.

இயல் | பு = சபாவம். வி. 32. கு. 31. 100. 136. 151.

இயல்புப்புணர்ச்சி கு. 153. 204.

வரலாறு கு. 4. 36. 160. 165. 172. 173. 176. 178. 179. 201.

இயல்பு | ச்சுந் = விகாரயின்றிப் புணரும் புணர்ச்சி. கு. 153. 204. வி. 19.

இயற்கைத் தன்மை, சபாவம். வி. 59. 93. கு. 253. [வி. 98.]

இயற் | கை = அளபெடை = விகாரத்தால் வராத அளபெடை. கு. 91.

இயற்|கைப்|பொருள் = தொன்றொ
ட்டு இயல்பாய் வழங்குவருகின்றபொ
ருள். கு. 445.

இயற்|சீர். வி. 174.

இயற்|சொல் = யாவருக்கும் வழக்க
மாய்த் தெரியுஞ்சொல். கு. 270. வி. 43.

இயற்|பெயர் = செறப்பில்லாத இயல்பா
னபெயர்.

இயற்|றமிழ் = சத்தமிழ்.

இயற்ற|தல் = செய்தல். கு. 450. வி.
164. யாப். 92.

இயற்றுத்|கருத்தா, குலாலன்குடத்
தை வணந்தான் எ-ல் குலாலன்
எ-து இயற்றுதற்கருத்தா.

இயற்றும்|வினை முதல் = செய்யுங்குந்
தா, கருவியைத் தொழிற்படுத்தவது.

இயை|தல் = பொருந்தல். கு. 274.
(இசை.)

இயை|பு = புணர்ச்சி. கு. 37. (இசைவு.)
யாப். 38.

இயைய. வி. 109.

இயைய|ப்புணர்த்தல் = பொருந்தும்ப
டி புணர்க்கை. கு. 239.

இயையவன் = வழங்குவன. கு. 274.

இர|க்கம் = உருக்கம். கு. 384.

இர|க்கு = ஒசை. கு. 391.

இர|ங்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.

இர|ட்டுமொழிதல் = ஒருவாக்கியத்தில்
இரண்டுபொருள் படச்சொல்லுதல்.
கு. 14.

இர|ட்டைக்கிளவி = இரட்டைச் சொல்.
கு. 437. ஒலிக்குறிப்பில்வரும் இரட்
டைமொழி.

(உ-ம்.) மொமொடுத்த, மைமத்த.

இர|ட்டல் = ஒலித்தல். கு. 391. இரட்
டையாதல், இரட்டித்துநிற்பல். கு. 136.

இர|ட்டு = இருமடங்கு. இரட்டுதல் = இ
ருதல். கு. 61. [கு. 448.

இர|த்தல் = யாசகஞ்செய்தல். வி. 124.

இர|ப்புணா = இரத்தற்கு வருகிற சொற்
கள். கு. 448.

இர|வு = இராத்திரி. கு. 450.

இரி|தல் = ஒடுதல். செற. பி. 6.

இரி|து. வி. 70. [இருத்தல். 86.]

இரு = பெரிய. வி. 157. = இரண்டு. வி.
159. கு. 189.

ஓர்வினைப்பகுதி. வி. 24. (உ, உ.) 89.92.

இருகால் = இரண்டொரு. கு. 42. [வி. 159.]

இருக்கு. வி. 84.

இருநினை = உயர்நினை, அஃறினை. கு. 330.
337.

இருந்த. வி. 61.

இருது = பருவம். கு. 276. [S. Ritu.]

பருவத்தால் வருபெயர். கு. 276.

இருத்தல் = இருப்புச்செய்தல். வி. 70.
[வி. 103.]

உட்காருதல். கு. 40.

இரு|பால் = இரண்டு வகை. கு. 128.

இரு|பாற்று = இருபாறையுடையது. கு.
289. [வி. 93.] [கு. 57. காண்க.]

இரு|பான் = இருபது. கு. 137. 249. இர
ண்டு பகுதி. கு. 110.

இரு|பெயராட்டுப் பண்புத் தொ
கை = இரண்டுபெயர்கள் கடும் இடத்
து ஆகிய என்னும் பண்புருபு தொக்
கு நிற்பவை. கு. 406.

இரு|பெயர் = பொதுப்பெயர், செறப்புப்
பெயர். கு. 406. [55.

இரு|மை = இம்மை மறுமைகள். யாப்.
இருதன்மை. [வி. 94. 159.]

இரு|மைக்குறில் = உயிர்க்குறில், உயிர்
மெய்க்குறில். கு. 126. [வி. 154.]

இருவர்|நூல் = கடவுள், பின்னவன் என்
னும் இருவரார் செய்யப்பட்ட முத
னூல் வழிநூல். கு. 8. [வி. 152.]

இருவர்|மாறுகோள் ஒருதலைதணிவு =
இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டினுள்
ஒன்றைக்கி ஒன்றைத் தணிந்து எடுத்
துக்கொள்ளுதல். கு. 11.

இரு|வழக்கு = உலகவழக்கு செய்யுள்
வழக்கம். கு. 442.

இரு|வழி = வேற்றுமைவழி, அல்வழி. கு.
214. 227. [கு. 152.]

இருள் = அந்தகாரமாதல். வி. 82. [இ
ருள் வி. 76.]

இருள் = அந்தகாரம், இருட்டு. வி. 39.
93. (இரவில் உள்ளது.)

இரை = சூகாரம். யாப். 39. ஒசை. கு.
391.

இரை|த்தல் = சத்தித்தல்; ஒலித்தல். கு.
391.

இர் = பன்மை விருதி. வி. 69.

முன்னினை விருதி. வி. 77. கு. 140. 337.

இல|தல் = விளங்கல். செற. பா. 2.

இலக்கணம் = இலக்கியத்தின் அமைதி.

கு. 141. 267. வி. 1. (அ) முகவுரை. (ச.)
தேவலட்சணம். (காப்பு.)

இலக்கணப் போலி = இலக்கண முடைய
யகபோல்வருவது. கு. 267.

இயம் ஈ, அறிவுடையோராலே நிய
கப்பட்ட புராணகாவியங்கள். கு.

141. முகவுரை. (ச.)

இலக்குதல் = பிரகாசஞ்செய்தல். முக.
வி. 37. 59.

இலம், இலன். வி. 93. 125.

இலிகான் = இல்லாதவரே. வி. 86. [வி.
64. 96. 125.] [401.]

இல் = ஓர் வினைப்பகுதி. வி. 125. கு. 233.
வெற்றுமையுருபு. வி. 61. 63. கு. 299.

வினை எச்சவிருதி. வி. 86. கு. 343.
வி. 420.

இல் பொருள் உவமை. வி. 204.

இல்லம் = வீடு. (இல்.) வி. 26. [வி. 96.]

இல் லறம் = வீட்டிற்குரிய கடமைகள்.
வி. 216.

இல்லிக்குடம் = ஒட்டைப்பாணை. கு. 36.

நீர் வார்க்குந் தோறுங் கீழ் இழிந்து
நிரம்பாந்தது. [இல்லி = சில்லி.]

இவறுதல் = உலோபமுடைமையாதல்.
வி. 35.

இவண் = இவ்விடம். வி. 89.

இவ்விருண்டு = இரண்டாண்டு. கு. 71.

இழித்தல் = வீணாகப்போக்கடித்தல்.
வி. 79.

இழி இருபால் = அஃறிணையில்வரும்
இரண்டுபால். கு. 350. [வி. 153.]

இழி குணம் = தாழ்ந்த குணம். கு. 31.

இழி தல் = விழுதல். வி. 61. தாழ்தல்.

இழி நினை = அகற்றினை. கு. 245.

இழி ந்தோன் = தாழ்ந்தோன். கு. 448.
[வி. 95.]

இழி பு = தாழ்வு. யாப். 31. [வி. 94.]

இழிப்பு = பழிப்பு. கு. 420. [வி. 94.]

இழுக்கம் = இழிவு. வி. 86.

இழுக்கல் = வருஷதல். கு. 420. யாப். 1.
வழுக்குநிலம். வி. 41. [கு. 426.]

இழுக்கார் = வருவாது கூறுவார்கள்.

இழுக்கு = வரு, தப்பு. வி. 143.

இழை = பஞ்சின்தல். கு. 24.

ஆபரணம். வி. 121.

இழைத்தல் = நியமித்தல். வி. 39. ஒரு
கல். யாப். 68.

இன = இனய = இனம் = இனமையான.
வி. 121

இனம் | கண் | ணன் = இனயகண்ணையு
டையவன். கு. 433. [வி. 93. 121.]

இன | மை = இனமை = இனமைப்பரு
வம். வி. 23. 191. கு. 384.

இனத்தல் = ஆபாசப்படுத்தல். வி. 79.

இற | த்தல் = கடத்தல். வி. 17. கு. 101.
மரித்தல்.

இறந்தகாலம் = போனகாலம். கு. 142.

இறந்தது விலக்கல் = முன்புள்ளதாய்ப்
பின்பு வழங்காதாயின் அதனைவிலக்கு
தல். கு. 14. [வி. 94.]

இறப்பு = போனகாலம். கு. 145. 423.

இறல் = சாவு. வி. 164.

இற்றுப்போதல் = அழிதல். வி. 191.

இறுதல் = முடிதல். யாப். 87. கு. 256.

இறுதி = கடைசி. வி. 17. கு. 94. 122.

கடைநிலை. கு. 256.

இறுதி அழிவு = இறுகெடுத்தல். கு. 311.

இறுதி நினை = இறுதிலே நிற்பது. [வி. 96.]

(செய்யும் எனபதில் இறுதிநிலை காலம் காட்டும்)

இறுதிப்போலி = கடைப்போலி. கு. 122.

இறுத்தல் = செலுத்தல், ஒடித்தல், சே
ரல். யாப். 33.

இறை = கடவுள். வி. 95.

விடை. கு. 427. [கு. 453.]

இறைஞ்சுதல் = தொழுதல். (காப்பு.)

இறைத்தல் = சிதறல். யாப். 36.

இறைவழு. கு. 416. விடைவழு.

இறைவன் = கடவுள். வி. 63. அரசன்.
புருடன். யாப். 39. [இறை + அன்.

வி. 93.]

இற்ற = ஓர்சாரியை. கு. 244. இத்தன்

மைத்தது. கு. 445. 461.

இற்றை. வி. 26.

இன = இவைபோல்வன பிற. [இன்ன.

வி. 41.] கு. 343.

இன | க்ருமில் = கெட்டுடையுத்திற்கினமா

சிய குற்றமுத்தது. கு. 91.

இனமணி = [தரு] சாதிமணி. கு. 16.

இனமிகல் = வருமெழுத்திற்கு இனமா

ன எழுத்தது மிகுதல். கு. 136.

இனமொழி. கு. 427. (ஓர் இறை: இ

தைச்செய்யேன், எ-கு. இவருள்

றைச் செய்வேன்.)

இனம்=சேர்க்கை, கூட்டம். கு. 71. 72.

வி. 11. (ஈ.)

பந்துக்கள். வி. 76. 96.

இனிய = இன்பமான. வி. 84. 94. 113. [93.]

இனை|த்து=இப்படி. கு. 197. [வி. 93.]

இனை|ய=இவைபோல்வன பிற. கு. 26. 136. 384. [வி. 93.] [292.]

இன்=ஐந்தாம்வேற்றுமைஉருபு. வி. 61 கு.

இனிமையான. வி. 30. 86. யாப். 38.

இறந்தகாலத்து இடைநிலை. வி. 79.

வினைஎச்சவிருதி. வி. 86. கு. 343.

சாரியை. வி. 65. 93. 108. கு. 244.

இன்பம்=தூற்பயன் ஒன்று. வி. 35. 218. கு. 10. 384. முன்.]

இன்முன் = முன்றில். வி. 41. [இல் +

இன்மை=இல்லாமை. வி. 32. [இல் + மை. வி. 96.] கு. 31.

இன்|றி=இல்லாமல். வி. 93. 125.

இன்|றி அமை|யாத=இல்லாமல் தீரா த. கு. 23. யாதொருநற்குமமும் அது வில்லாமற் கூடாதாதி. கு. 30.

இன்|று=இன்றைக்கு. வி. 25. 93.

இல்லாதது. வி. 125. [வி. 5.]

இன்|ன=இவைபோல்வன. கு. 135. 280.

இன்|னணம்=இவ்வகையாய். கு. 392.

இன்|னத்தல்லித்து|வென|மொழிதல்= சந்தேகப்பட வந்தவிடத்து "இது அன்று, இதுதான்" எனத் துணிந்து சொல்லுதல். கு. 14.

இன்|னல் = தன்பம். வி. 124. 164. (இன் + அல்.)

இன்|னலம்=இனியநன்மை. வி. 218.

இன்|னன=இவைபோல்வன. கு. 276. 277. 279. 282. 314. 353.

இன்|னா=நீமை. வி. 38. 93. 95. 113.

இன்|னாது=நீமையுள்ளது. வி. 34.

இன்|னாய்=இல்லாததாக. கு. 447.

இன்|னாச் சி. வி. 5.

இன்|னியை. வி. 190. யாப். 59.

இன்|னியை|வெண்பா. யாப். 59.

இன்|னினி|யே=உடனே. வி. 39.

இன்|னோர்=இவ்வகையோர். கு. 39.

ஈ

ஈ = முன்னிலை அசையாபிடி இடைச் சொல். கு. 372.

வினைப்பகுதி. கு. 443.

ஒட்டுமுத்து. கு. 65. வி. 4.

ஈ|இர்=இர்=இரமான. யாப். 39. [வி. 121.]

ஈ|கை=தானம். வி. 203. [94.]

ஈ|க்கு=இவ்விடம். வி. 72.

ஈசன்=சூரிகடவுள். வி. 112.

ஈ|டம்=கூட்டம். திரள். தேட்டம். கு. 300. [இட்டல். வி. 96.]

ஈ|டல்=சேர்தல். கு. 460.

ஈ|டம் = இண்டை=இவ்வுலகம். இங் கு. வி. 109. கு. 73. யாப். 55. இதற் கு. கு. 309.

ஈ|தல்=கொடுத்தல். கு. 34. 387.

கற்றுக்கொடுத்தல். கற்பித்தல். கு. 86.

ஈ|த்து=இந்து. வி. 213. [வி. 42.]

ஈம்=சுகொடு. கு. 223.

ஈரடை=இரண்டு அடைமொழிகள். கு. 444. [378.]

ஈரறிவுயிர் = இப்பி, சங்குமுதலிய. கு.

ஈரெச்சம் = டீபயரெச்சம், வினைஎச்சம். கு. 351. 397. 415.

ஈரேவல் = இருவரை எவதல். கு. 138.

ஈராக்ஞற்றம் = பத்தாக்ஞற்றம். கு. 12.

ஈர்=இரமான. [வி. 121.] யாப். 39.

இரண்டு. வி. 159. கு. 189. 457.

ஈர்ங்=இரம். கு. 224. யாப். 34. கு. 450.

ஈர்த்தல்=இழுத்தல். வி. 27.

ஈரழிதல்=கடைசியில்கெடுத்தல். கு. 807. 308. 313. [137.]

ஈறு=இறுதி, கடை. கு. 67. 89. 97. 107.

ஈறு (நிலை) = எழுத்துகள் சொல்லின் கடைசியில் நிற்கும் இலக்கணம். கு. 57. 107—109.

ஈறு|போதல் = சொல்லின் கடைசியில் கெடுத்தல். கு. 307.

இறுதிவிருதி நீங்கல். கு. 136.

ஈற்றைசை=சொல்லின்கடைசியில்நிற்கும் அசை இடைச்சொல். கு. 354. (முதற்கணவராது.)

ஈனல்=தருதல். வி. 112. 212. கு. 453. பிறப்பித்தல். வி. 82. கு. 317.

உ

உகரக்குறுக்கம் = குற்றியல் உகரம். கு. 60. 94. வி. 13.

உருதல்=உதிர்ந்தல். வி. 710.

உக்குறன் = குற்றிழல் உகேரம். கு. 164.
வி. 15, கு. 94, 99.

உச்சி = தலை. கு. 74. சிகரம். கு. 152.

உருற்றல் = முயற்சி செய்தல். வி. 79.

உடம்புமெய் = கிணமொழி இற்றிலும்
வருமொழிமுதலிலும் இருக்கிற உயிர்
கள் உடம்புமெய் பொருட்டு இடை
பே வரும் மெய். வி. 23, கு. 162.

உடம்பு (உடல்) = தேகம். கு. 268,
மெய்யெழுத்து. கு. 59, 193.

உடலுதல் = வருத்தப்படுத்தல். யாப். 44.

உடலுயிர் = உடல்கொள். உயிர் = உட
லோடு கூடிய உயிர். கு. 384, 385.
[வி. 157.]

உடல் = மெய்யெழுத்து. கு. 204.

உடனிகழ்ச்சி = வினையொன்று முடிவிற
பொருளினது தாழிசில் போன்ற தொ
ழிதல் தன்னிடத்திலும் உடனிகழ்நிற
தாக உடையது. கு. 297. வி. 59.
[உடன் + நிகழ் + ச்சி. வி. 96.]

உடனிலை மெய்யமயக்கம் = எழுத்துகள்
தன்னொருதான் கூடுங் கூட்டம். கு.
110, 118.

உடன், மூன்றன் உருபு. வி. 59.

உடன்படல் = பிறர்மதத்திற்குத் தான் உ
டன்படல். கு. 11.

உடன் = விளிவினையு. கு. 32.

உடைதல் = ஒடிதல். வி. 65, கு. 458.

உடைத்தல் = ஒடித்தல். கு. 459.

உடைமை = உடைமைப்பொருள். கு.

295. = உடைத்தாதல். வி. 32.

உசல்வம். வி. 85, கு. 484.

உடைய, உடை, உட. வி. 62, 93.

உடைபார் = இல்லாதவர். வி. 79.

உணங்கல் = உலர்ந்தல். வி. 89.

உணர் | ல் = உணர்தல் = அறிதல். வி. 79.
86, 93, கு. 272, 449.

உணர் | த்தாதல் = அறிவித்தல். கு. 29.

உணர் | வியல் = அறிவுமயம். கு. 382.

உணர் | வின்றேற்றல் = அறிவில்லாமற்
சென்றல்.

உணர் | வு = உணர்ச்சி, கல்வி, அறிவு.
வி. 5, 32, கு. 268, 458.

உண் = வினையெழுத்து. வி. 105.

உண் என்பதின் விகாரம். வி. 36, 39.

உண் | மு = உணவு. வி. 37.

உண் | னல் = பொருத்தல். வி. 73, கு. 467.

உதவி = உபகாரம். கு. 35.

உதாரணம் = திருட்டார்த்தம், மேற்கோளு
கா, காட்டுகா, எடுத்துக் காட்டுகா.
கு. 21.

உத்தி = யுத்தி, புத்திபுட்பம். கு. 4, 14.

உப. வி. 123. (உ.)

உபசர்க்கம். கு. 123. (உ.)

உமண் = ஓர்சாதி.

உயி. வி. 60.

உம் உந்தாகல் = உம்விருதியானது உந்து
எனத்திரிதல். கு. 341.

உ | மமை = மறுமை. வி. 189. [வி. 5.]

உம்மை எச்சம். கு. 358, 359.

உம் | மை எட்டு = உம் என்னும் இடைச்
சொல் எட்டுவகைப்பொருளைத்தரும்.

கு. 152, 357, 360, 409, 440, வி. 113.

உம் | மைத் | தொகை. கு. 409, 413.
வி. 156.

உயராய்தம் = தன் அமைமாத்தொயிற்
குறுகாதது. கு. 61, 97. [உயர்ந்த.
வி. 153.]

உயர் | தல் = மேலாதல். வி. 72, 86.

உயர் | தினை = ஸ்ராவனர், மனிதர், நாகர்,
ஆகிய மூன்றுநிறத்தாரும் உயர்ந்த சா
தி. கு. 261, 419, 418.

உயர் | தினை | பெயர் = உயர்ந்தகுலப்
பெயர். கு. 259.

உயர் | முப் | பால் = உயர்தினையில் வருமு
ன்றுபால்கள். கு. 349.

உயர் | வு = உயர்ச்சி, மேம்பாடு. வி. 93.
[வி. 94.] கு. 420.

உயல் = மிகுந்திருத்தல். வி. 35.

உயிரல்பொருட்குணம் = வட்டம் சதா
முதலியவாம். கு. 386.

உயிரல்பொருள் = அறிவுமயமாம் உயிர்
ஒன்றுமேயன்றி உடம்புமுதலிய உல
கத்துப்பொருள்களெல்லாம் ஆம். கு.
382, 386.

உயிரன்பு = உயிரன்புடை, உயிர் எழுத்
துகள் அன்புமுறியது. கு. 80, 91.
வி. 14. [எடை, எடுத்தல். வி. 96.]

உயிர் இற்றுப்புணரியல் = உயிர் எழுத்து
கள் சொல்லின்கலையில் சேர்ந்து
நிற்குந் தன்மையைச் சொல்லுது. கு.
162—203, வி. 23—23.

உயிர் = உயிரெழுத்து. கு. 59, 204, 305.
[உயன். கு. 268, மனிதன், வி. 86.]

உயிர் எழுத்து = அச்சு. கு. வி. 2, கு. 63.

உயிர்|க்குணம்=அறிவுமுதலிய முப்பத்
திரண்டும். கு. 384.

உயிர்|த்தல்=மணஞ்செய்தல். வி. 86
பிறப்பித்தல். வி. 81.

உயிர்|த்தொடர்=உயிரொழுத்தைத் தொ
டர்ந்தவருவது. கு. 182.

உயிர்|நிலை=சீவன். கு. 457. உடல். உ
யிர்நிற்கும் நிலை.

உயிர்|மெய் = உயிரொழுத்தம் மெய்
யொழுத்தங்கூடி திருக்கிற எழுத்த.
கு. 60. 89. 169. வி. 13.

உய்|தல் = சுகந்தோடிருத்தல். தப்பு
தல். வி. 112. 124.

உய்|த்தல் = செலவழித்தல். வி. 86.
கு. 421.

செலுத்தல். வி. 9 385.

உய்|த்தணரவைப் பிதிக
னைக்கொண்டு உஉ சால்
வதல். கு. 13.

உரம்=மாடி. கு. 74. 75. வலி. கு. 25.

உரவோர்=பெரியோர். கு. 253. வல்ல
மையுள்ளவர். வி. 86.

உரன். வி. 63. வல்லமையுள்ளவன்.

உரி = உரிச்சொற் புணர்ச்சி. கு. 415.
பண்புத்தொடர். கு. 152. 239. உரி
என்னும் அளவுப்பெயர். கு. 174.

உரியுயல்=உரிச்சொல்லானது பொரு
ளினது குணப்பண்பு தொழிற்பண்பு
களை விளக்கிற்றல்லால், உரியுயல். வி.
118—121. கு. 374—392.

உரிச்சீர். வி. 175.

உரிச்சொல் = பொருட்குரிமை பூண்
டு வருஞ்சொல். கு. 374. வி. 47.

உரிச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131.

உரித்த=உரியது. வி. 93. கு. 168.

உரிமை. வி. 82.

உருபு, வேற்றுமை உருபு. கு. 241.

உருப்புணர்ச்சி. 253. 254.

வேற்றுமையின் அவயவம். கு. 293.
395. 396.

உருப்புணரியல் = வேற்றுமை உருபு
கள் நிலை மொழிபொழி வருமொழிபு
ணருஞ் செய்கையைக் தாட்டுவது.
கு. 240—257.

உருபுமயக்கம். வி. 197. கு. 317.

“ஓர் உருபின் பொருளைத் தென் பொருள் விதே
தத் தலைபயக்குதல்.”

(உம்) மனதுகாற்ற உருகவற்றே.

உரும்=இடி. கு. 223.

உருவகஉவமை = உருவகமும், உவமை
யும் என இரண்டும். கு. 451.

உருவகவணி. வி. 205.

உருவம்=[எழுத்தின்] வடிவு. கு. 57. 98.

[உரு, உருவு.]

உருவு=உருவம். வி. 91. கு. 407

உருவு உவமைத் தொகை. கு. 407.

உருகுதல்=உருண்டையாதல். கு. 459.

உருள்=சக்கிரம். வி. 91. 191. [370.

உரை அசை=உரையசைப்பொருள். கு.
[செய்யுட்கண் வரிவகு செய்யுளின் பொருட்டு
அன்றித்தான் அடைந்தொழுவின் பொருட்டுவரு
வது.]

உரைகாரன் = தன்னுறுக்கு உரைசெய்த
வன். கு. 51.

உரைகோளான் = சொல்லும் உரைமு
ழமையும் மனத்துட்கொள்ளவல்ல அ
றிவாளன். கு. 37.

உரைத்தல்=சொல்லல். வி. 91. கு. 45.

உரைத்தாமென்றல் = இது முன்சொங்
குமென்றல். கு. 14.

உரைத்து மென்றல் = இவ்விதி பின்பு
சொல்வோமென்றல், கு. 14.

உரையாளியிற் = தனக்கு உரை எழுது
வோன்.

உரையிற்கோடல் = தூலிற் சொல்லாதி
ருத்தம் உரியபொருளை உரையிற் கொ
ளருதல்.

உலகமறையாமை=உயர்ந்தோர் வழக்கத்
தோடு மாறுகொள்ளாமை; அல்லது,
உலகமறையில்லாழற் சொல்லல். கு.

வி. 25. 72. 93. [கு. 148.]

உலகியல் அறிவு = உலகநாடையை அறி
யும் அறிவு. கு. 26.

உலகு=உலகம். [வி. 17.] வி. 60. 72. 93.

உல|த்தல்=கெடுதல். வி. 157. கு. 466.

உலாம். வி. 87.

உலாவுதல்=நடக்குதல், சிந்தாதல். வி. 81.

உவ|த்தல்=மெழுகுதல். வி. 93. 114. கு. 46.

உவப்பு = சந்தோஷம். கு. 384. 429.

[வி. 94.]

உவமஉருபு=வினை, பயன், மெய், உருவு
என்பவற்றைப்பற்றி வருகிற உவம

உருபுகள். கு. 407.

உவமைத்துருபுகளேனமுதலிய உவமை
உருபுகள். கு. 408.

உவமத்தொகை = உவமையுருபுகள் ம
கறந்து நிற்பவை. கு. 407.

உவமப்பொருவு = ஒன்றிலொன்று சம
மாக உணர்த்துவது.

உவமன், வி. 112.

உவமை அணி, வி. 204.

உவமை = ஒப்பினை. வி. 38.

உவமை|ஆகு|பெயர் = உவமையினால்
வருகிற ஆகுபெயர். கு. 290. வி. 162.

உவரி = கடல். [உவர். வி. 96.]

உவர் = கடல். வி. 81.

உவ்வுரு = உகரம்பெருவாம். கு. 230.

உவ்வுறம் = உகரச் சாரியைபொருந்தும்.
கு. 207.

உழத்தல் = துன்பப்படுத்தல். துன்பப்ப
டல். வி. 79. யாப். 39. [103.]

உழப்பித்தல் = துன்பப்படுத்தல். வி. 31.

உழப்பு = (எழுத்திற்குரியமூவகை ஒலி)
முயற்சி. கு. 88.

உழுதல் = உழுதுகொள்ளல். வி. 82.

உழுநர். வி. 95. (உழு.)

உழை, உழி = ஏழன் உருபு. வி. 63. 86.
இடம். வி. 93. கு. 38.

உளர் = இருக்கிறார்கள். வி. 60.

உளி = ஏழன் உருபு. வி. 63. கு. 302.

உள் = ஏழன் உருபு. வி. 63.

வினைப்பகுதி. வி. 25. 125.

உள்வனி = உள்ளேரின்ற உதானன் என்
னுங் காற்று. கு. 74. (உள் + வனி.)

உள்ளம் = மனம், அந்தக்கரணம். வி. 81. 93.
கருத்து. கு. 36.

[உள்ளே இருப்பது. வி. 96.]

உள்ளுதல் = நினைத்தல். கு. 25. வி. 21.

உறக்கல் = நித்திரைசெய்தல். வி.

உறைந்தை = ஓர்ஊர். கு. 456.

உறழ் = வி. 109. கு. 408.

உறழ்ச்சி = விசுர்பம்.

உறழ்தரல் = பெருக்கல். கு. 240.

உறழ்தல் = பொருந்தல். கு. 217.

ஒத்தல். கு. 122. 124. 408.

விகற்பித்தல். 224.

ஒன்றிலொன்று மிகுதல் சமமாகாமல்
மாறுபடல்.

உறழ்பொருவு = உயர்வு தாழ்வுகளை உ
ணர்த்துவது.

உறழ்வு = விசுர்பம். கு. 203.

உறு = மிகுதி. கு. 272. 388. மிகுந்த. கு.

61. உண்டாகும். [வி. 153.] வி. 121.

உறுதல் = பொருந்தல். கு. 70. 74. 77. 81.
சேருதல். வி. 87. வி. 145. 121. கு.
443.

உறுப்பு = அங்கம், அவயவம். கு. 4. 300.
கிளைப்பெயர். கு. 276.

உறைதல் = இழுத்தல். வி. 32. நடத்தல்.
வி. 25.

உறைபதி = தங்குமிடம். வி. 41.

உற். வி. 123. (உ.)

உற்றதுகாத்தல் = ஓர் இறை. கு. 427.

(உண்டானதைச் சொல்லுதல்.) [377.]

உற்றறிதல் = பரிசுத்தை உணர்தல். கு.
வி. 73.

= உன்னை வி. 124.

உள

உள = தகை, மாமிசம். வி. 65.

உளக்கம் = மனஉறுதி, முயற்சி. வி. 79.
86. கு. 384.

உளக்குதல் = ஏறுதல். வி. 17.

உளங்கு = மிகுதி. வி. 112.

உளங்குதல் = மிகுதல். வி. 76.

உளண் = உணவு. வி. 82. [வி. 96.]

உளருணி = ஊரார்க்குப் பொதுவான ஊற்
று. வி. 87. [உள் + உண் + இ. வி. 96.]

உளர் = ஊரால் வருபெயர். கு. 276.

ஊர்ந்த. கு. 140.

உளர்கிழான் = [ஊர்கிழவன்.] மருதநிலத்
தலைவன். கு. 434.

உளர்தல் = ஏறுதல். கு. 94. 140. 196. 336.

உளர்வினை = விதி, தெய்வம். வி. 125.

உளறு = திமை, இடையூறு. வி. 153.

பரிசம். கு. 386.

உளற்றுக்கோல் = ஊன்றுகோல். வி. 41.

உளன் = மாமிசம். கு. 216. 457.

உளனறல் = ஊன்றிநிற்பல். வி. 27. 34.
கு. 458.

எ

எ. வி. 2. 3. 6. கு. 64. 67. 77. 106. 108.

எககு = எகு, கூர்மை. கு. 90. 94.

எகர|வினா = எ-என்னும் வினாச்சொல்.
கு. 168.

எகின். கு. 215. [451.]

எக்கு = எக்கே = எவ்விடம். வி. 6. கு.

எச்சம் = குறைவு. கு. 322. 351. 340-348.

353. 357. 397. 398.

சொல்லொழிபு. கு. 401.

சொல்லெச்சம், குறிப்பெச்சம் என இருவகை. கு. 401.

எஞ்சு|ல்=சருங்கல். கு. 23—24. 257.

ஒழிதல். வி. 85. கு. 340. 422.

குறைதல். யாப். 88.

தொக்குகிறதல். வி. 27. (1.)

எஞ்சு|ரமை=சுறையாமை. வி. 203. [94.]

எஞ்சிய = மற்றவைகள். கு. 422. [95.]

எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக்கூறல்=சொ

ல்லாதனவற்றிற்குச் சொல்லியவற்

ரால் இலக்கணம் பொருந்தச்சொல்

றுதல். [அருத்தாபத்தி.] கு. 14.

எஞ்சு=எச்சம். கு. 173.

எடுத்த மொழியின் எய்தவைத்தல்=எ

டுத்துச் சொன்ன சொற்களிலேதானே

தான் சொல்லும் இலக்கணம் பொருந்

தவைத்தல். கு. 14.

எடு|த்தல்=எடுத்தல் அளவை. கு. 409.

உயர்த்திக்கூறுதல். கு. 88. [409.]

எடுத்தல் அளவை = தூக்கிறுக்குதல்.

எடுத்துக்காட்டல் = தான் சொல்லப்பட

டும் இலக்கணம் அமைந்த சொற்களை

எடுத்துக்காட்டுதல். கு. 14.

எடுத்துக்காட்டுகோ=உதாரணம். கு. 211.

எடுத்துக்காட்டுவமை. வி. 204.

எட்டனுருபு = எட்டாம் வேற்றுமையி

னுடைய உருபுகள். கு. 303. [வி. 65.]

எட்டாம்வேற்றுமை. வி. 64. கு. 303-314.

எட்டுக்கோள்=ஆற்றரீர், மொழிமாற்று,

கிர னிறை, விற்பூட்டு, தாப்பிசை, அ

னைறிபாப்பு, கொண்டுக்கட்டு, அடிம

றிமாற்று என்பனவாம். கு. 452.

எட்டுருபு = பெயர், ஈ, ஆல், கு, இன்,

அது, கண், வினி என்பனவாம். கு. 292.

எண் = எட்டென்றும் எண். கு. 158.

193. வி. 82. 159. [எண்டிசா=எட்டுத்

திசை.] [57.]

எழுத்துகளின் கணக்கிலக்கணம். கு.

எண்ணிடச்சொல். கு. 359. 360. 362.

என்னின் திரிசொல். கு. 211.

எண்மையான=எனிய வி. 34. [121.]

எண்ணிறந்தபலசொற்கள். கு. 430.

எண்ணுல்வருபெயர்= கு. 276.

எண்ணிறை=எட்டுவிடைபட்ட. கு. 427.

எண்ணுப்பெயர்கள். வி. 159. கு. 188

—199.

என்பொருள் = எண்ணப்பட்ட பொ

ருள். கு. 841.

எண்ணுவெழுத்து = இருபத்தாங்கு எ
ழுத்துகள். [எண் + மூ + எழுத்து.] கு.
158.

எதிர். வி. 109.

எதிரதுபோற்றல் = முன்பில்லாததாய்ப்

பின்பு வழங்குவருமாயின், அதனைத்

தழுவிக்கொள்ளுதல். கு. 14.

எதிர்=பகை. கு. 135. எதிரிடை. கு. 455.

உத்தரம். வி. 84.

எதிர்மறுத்தல்=எதிர்த்துத்தல். கு. 395.

எதிர்மறை = எதிர்மறைவினை, எதிர்த்

டுத்தல். கு. 329. 353. 355. வி. 82-92.

எதிர்மறை எச்சம். கு. 401.

எதிர்மறைவிகுதி=எதிரேறின்று அவ்வினை

யை மறுப்பவைகளின் கடைநிலை.

எதிர்வு=எதிர்காலம். வருங்காலம். கு. 423.

எது. வி. 6. 71.

எதுகை. வி. 182.

எந்தை=தந்தை. வி. 74.

எம். வி. 72.

எம்பி=தம்பி. வி. 74.

எயிறு=பல். வி. 79.

எயினர்=வேடர். [எய்.]

எயின்=வேடர்சாதி. கு. 212.

எய்தல்=பெறுதல். வி. 79. 95. கு. 98.

பொருந்தல். கு. 125.

அடைதல். கு. 458.

வருதல். கு. 49.

எய்துபெயர்=ஏற்கும்பெயர்கள். கு. 303.

எய்த்தல்=இளைத்தல். வி. 86.

எரி=தீ. வி. 82. 192. [வி. 96.]

எரிதல்=வேதல். கு. 451. [வி. 153.]

எகத்து. வி. 26.

எருமை. கு. 38.

[எருமை நேற்றேயல் நின்ற நிற விழுந்த எ
லகம், அருத்தவால் டைமாராகக்கி கு உலமை.]

எல்லாம் = மூன்றிடத்திற்கும் பொதுப்

பெயர். கு. 245. 285. வி. 67.

எல்லாரும், எல்லீரும். கு. 246.

எல்லை=அளவு. கு. 436.

எல்லைப்பொருள். வி. 61. கு. 289. 319.

வரையிறம். கு. 414.

பொருளடக்கம். கு. 47.

எவன்=என்ன. வி. 6. 86. கு. 350.

எவ்வது=எவ்வகை. வி. 25.

எழில்=அழகு. வி. 156.

எழுதல்=எழுப்புதல். கு. 74. 100.

எழுத்ததிகாரம் = எழுத்தில் அகத்திலக்கணம் புறத்திலக்கணமாகிய இரண்டையும் உணர்த்திய அதிகாரம்.

எழுத்தியல் = எழுத்தின் அகத்திலக்கணத்தை யுணர்த்திய இயல். கு. 56.

எழுத்து = எழுதப்படுவது, இடேவரி, பொறி, இலேகை, அக்கரம் தன்னையுணர்த்தினால் எழுத்து; பிற பொருளையுணர்த்தினால் சொல். கு. 128. எழுத்ததிகாரம். கு. 56.

எழுத்துமுறைமை. கு. 56.

எழுப்பான் = எழுபது. கு. 61. 249.

எழுமதம் = எழுவகைமதம். கு. 4. 11.

எழுவாய். கு. 295. 415. வி. 128.

முதல் சூதி. கு. 422. 456. [295.]

முதல்வேற்றுமையினது வடிவம். கு.

“பெயர்முழுவது உம் உருபாய எழுவாம்.”

எழுவாயுருபு = திரிபில்லாத பெயர்ச் சொல். கு. 291. 294.

எழுவாய்ச்சந்தி. வி. 27. [L.]

எளிதில்லது = எளிதாகக் கொடாதது. கு. 34. [எளிது + இவு + இல்ல.]

எளிமை = வறுமை. கு. 384. [வி. 94.]

என்ருதல் = இகழ்தல். வி. 91.

எற்றே = எவ்வளவு. வி. 85. [எற்று + ஏ.]

என. கு. 356. வி. 86. (ஈ.) 72.

என = இடைச்சொல். கு. 360.

எனினும். வி. 142.

எனைத்துனை = எவ்வளவு. கு. 420. [218.]

என் = யானென்பதுதிரிந்தென். வி. 72. கு.

வினைப்பகுதி = சொல்லு.

ஒர் விசுதி. வி. 77.

வினச்சொல் = என்ன.

என்ப = என்று சொல்லுவார். கு. 36. 193.

195. 198. 414. 432. வி. 81. [81.]

என்மர் = என்று சொல்லுவார். கு. 124. வி.

என்மனார் = என்று சொல்லுவார் (புலவர்)

வி. 81. கு. 319. [356. 361.]

என்று, என்ற. வி. 114. 86. (ஈ.) கு. 343.

எண்ணிலட்ச்சொல். கு. 360.

என்னை = என்ன. கு. 292.

ஏ

ஏ = ஓர் எழுத்து. வி. 2. 6. 23. கு. 65.

67. 77. 98.

ஏர்சாரியை. கு. 244. இடைச்சொல்.

வி. 111. 65. (ஈ.) கு. 201. 354.

எட்டன் உருபு. கு. 305. 307. 308.

309. வி. 64.

ஏகல் = கெடுதல். கு. 168. 341. பொருதல், செல்லல். வி. 63. 72. 91.

ஏகதேச உருவகவணி. வி. 205.

ஏகாங்க உருவகவணி. வி. 205. [ஏக + அங்கம். வி. 42.]

ஏக்தல் = மனமடிதல். வி. 79.

ஏதம் = குற்றம். வி. 86. கு. 456.

ஏதிலார் = அயலோர். வி. 86. [கு. 219.]

ஏது = காரியப்படுபொருள். வி. 59—61.

ஏதுப்பொருள் = காரணப்பொருள். வி. 61. கு. 299.

ஏன்முடித்தல் = முடிவுபெறாததைக் காரணத்தால் முடியவைத்தல். கு. 14.

ஏதுவருவகவணி. வி. 205.

ஏந்தல் = ஏந்திசை. யாப். 55. 87.

ஏமம் = களிப்பு. வி. 96.

ஏமாத்தல் = களித்தல். வி. 82.

ஏமாந்தல் = காப்புச்செய்தல். வி. 70.

ஏயது = ஏற்றது. வி. 95. = இயைவது.

ஏயும் = ஏகாரமிகுதல். கு. 305.

ஏயுறல் = ஏகாரம் ஏற்றல். கு. 309.

ஏய்ப்ப. வி. 109.

ஏய்த்தல் = இளைத்தல். கு. 384.

ஏர் = அழகு. யாப். 34.

ஏல் = பொருந்தல். கு. 108. (இயல்) ஏற்றுக்கொள்ளல். வி. 89.

ஏல் = ஏற்றுக்கொள். வி. 89. சூனல்.

இருந்தால். வி. 60. 86. (உ.)

ஏவல் = ஏவுதல் = எழுப்பல், தூண்டல்.

ஏவல்வினா. கு. 426.

ஏவல்வினை = கட்டளைப்பொருளுள்ள தொழில். கு. 161. 207.

ஏவற்கருத்தா. அரசன் ஆலயந் செய்தான் எல் அரசன் எதுவெய்கர்த்தா.

ஏவும்வினைமுதல் = இயற்றும் வினைமு

து தொழிலையுண்டாக்குந் தொ

ழிலையுடையது. ஏவுக்கர்த்தா. வி. 103.

கு. 138.

ஏறுநுருபு = ஏழாம் வேற்றுமையினது உருபு. கு. 301. [வி. 159. 65.]

ஏழாம்வேற்றுமை. வி. 63. கு. 301. 2.

ஏழு. வி. 85. 159.

ஏழை = அறிவில்லாதவன். கு. 39.

ஏழ்வுருபு. கு. 416.

ஏறி=ஏறினவன். வி. 23. [வி. 96.]
 ஏற்|குதல் = தாங்குதல். கு. 293.
 ஏற்|கும் = பொருந்தும். கு. 195.
 ஏற்|ப=ஏற்க. வி. 86. (ஈ.) 109.
 ஏற்|பன=ஏற்றமொழிகள். கு. 174.=ஏ
 ற்கும். கு. 362.
 பொருநதுவீன. கு. 397.
 ஏற்|பில=ஏலாதன. கு. 323. [460.]
 ஏற்புழி=ஏற்குமிடம். கு. 188. 425. 435.
 ஏற்|புக்|கோடல்=ஏற்குமிடத்து வருவி
 த்துகொள்ளல்.
 ஏற்|தல்=ஏற்றுக்கொள்ளுதல். பெறுத
 ல். கு. 172. [வல். வி. 82. (ஈ.)]
 ஏற்றுதல்=கூட்டல். கு. 48.
 ஏனும். வி. 76. 142. [194.]
 ஏனை = மற்ற. வி. 59. கு. 11. 89. 162.
 ஏனை|யவும், எனவும், மற்றையவும். கு.
 87. [வி. 93.]

ஐ

ஐ=இரண்டாம் வேற்றுமையினுருபு. கு.
 255. 292. வி. 58. [203.]
 ஐகாரம். வி. 2. 4. 11. (ஈ.) கு. 202.
 முன்னிலை ஒருமை விகுதி. வி. 77.
 வினைப்பெயர்விகுதி. வி. 96.
 ஐ|காரக|குறுக்கம் = தன்மாத்நியாயிற்
 குறைந்த ஐகாரம். கு. 60. 95.
 ஐ|கான்=ஐகாரக (குறுக்கம்.) கு. 61.
 ஐகாரம். கு. 124. 126.
 ஐங்|காண்டிகை|புறுப்பு - காண்டிகை
 புளையின் அலயவமாகிப ஐந்து. கு. 23.
 ஐங்=அழகியபொருள். கு. 55. [வி. 93.]
 ஐந்தடக்கல் = ஐம்பொறிகளையடக்கல்.
 ஐந்து உறுப்புகளை அடக்கல். கு. 419.
 [வி. 152.]
 ஐந்|தினை = ஐந்துவகையான நிலம். [தி
 னைகாண்க. வி. 159.] கு. 276.
 ஐந்து. வி. 159. கு. 192.
 ஐந்|தொகை|மொழி=வேற்றுமைத் தொ
 கை முதலிய ஐவகைத்தொகை நிலைத்
 தொடர்சொல். கு. 410.
 ஐப்பசி=ஓர்மாதம். கு. 95.
 ஐம்|பால்=ஒருவன், ஒருத்தி பால், ஒன்
 று, பல. கு. 142. வி. 53.
 ஐயந்|திரப்|பொருளை|புணர்த்தல்=பிற
 ருக்குச் சந்தேகமரீங்கப் பொருளைத்
 தெரிவித்தல். கு. 29.

ஐயம்=சந்தேகம். வி. 39. கு. 417.
 353. 357.

ஐயந்|யிர் = மக்கள், வானவர், நரகர்,
 விலங்கு, புன்முதலியவை. கு. 381.
 ஐ|யிரு|குற்றம் - பத்துக்குற்றம். கு.
 4. 12.
 ஐ|யுறல் ஐயுருபுபொருந்தல். கு. 315.
 சந்தேகப்படல். கு. 426. 432.
 ஐ|வண்ணம். கு. 386.
 ஐ|வாய்=ஐந்து இடம். வி. 156.

ஒ

ஒ. வி. 125. கு. 78. 103. [கு. 297.]
 ஒடு - மூன்றும்வேற்றுமை உருபு. வி. 59.
 இசைநிறைக்கிற சொல். கு. 368.
 எண் பொருள். கு. 381.
 ஒட்டாம்-ஒட்டை. வி. 17. 89.
 ஒட்டணி. வி. 208.
 ஒட்டல் சேரல். வி. 81. வி. 96.]
 ஒட்டம் - அழகு. வி. 87. [ஒன் + பு + அம்.
 ஒண் = ஒளியுள்ள. [ஒண்மை. வி. 121.]
 வி. 31. யாப். 26.
 ஒதுங்கல் அடங்குதல். வி. 35.
 ஒத்தல் - ஒக்கப்படுபொருள். கு. 296.
 இசைவாக நடத்தல். வி. 25. 59. 125.
 யாப். 74. 84.
 ஒத்தாழிசை. யாப். 77. 79. 81.
 [தமிழை ஒத்த ஆழத்தின் ஒத்தமிழை.]
 ஒத்தியல்பொருள் தமது தொழிலில் இ
 டையுறது ஒத்து நிகழுகின்றபொருள்
 கள். கு. 424.
 ஒப்ப=ஒக்க. வி. 59. [36.]
 ஒப்பல் ஒக்குதல். கு. 254. 419.
 ஒப்பின்முடித்தல் = ஒன்றற்குச் சொல்
 லப்பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்
 கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அது
 வே இலக்கணமாக முடிவுசெய்தல்.
 கு. 14.
 ஒப்பு=ஒத்தல். கு. 72.
 ஒப்புப்பொருள். வி. 61. கு. 299. அதா
 வது: புகழ்பொருளினர் தன்னினும்
 இருக்கிற பொதுத்தன்மையால் உப
 மாணமாகிறபொருள். உவமிக்கப்படு
 பொருளால் வருபெயர். கு. 276.
 ஒப்புமை = ஒத்திருக்குந்ன்மை. வி.
 213. யாப். 89. [வி. 96.]
 ஒப்புமைக்கூட்ட அணி. வி. 213.

ஒப்புருபுகள் = போலமுதலிய உவமை உருபுகள். கு. 352. [448.]

ஒப்போன் = சமானமுடையோன். கு.

ஒரா அல் = ஒருவுதல். வி. 81.

ஒரீஇ = ஒருவி, விட்டுநீங்கி. வி. 81. 79. [86.]

ஒரு|குறி = ஒருதாம். கு. 42.

ஒரு|ங்கு = முழுவதாம். கு. 7.

ஒரு|சார் = ஒருபுடை. சில. கு. 307.

ஒரு|தலை|துணி தல் = இருவராலே மாறு பட்ட இரண்டினுள் ஒன்றைத் துணிந் தெடுத்ததுக்கொள்ளல். கு. 14.

ஒரு|தலை = ஒருபட்சம். கு. 11.

ஒரு|பகிசு = ஒருபத்தி. கு. 196. 249.

ஒரு|பான். கு. 249.

ஒரு|புணர் = ஒருபுணர்ச்சி. கு. 157.

ஒரு|மை = ஆண்பால், பெண்பால், ஒன் றன்பால். வி. 53.

ஒருமையிற் | பன்மை = ஒருமைப்பாலிற் பன்மைப்பாற் சொல். கு. 421.

ஒரு|மொழி = ஒருபொருளைத் தருகின்ற ஒருசொல். வி. 43. கு. 259. 399.

பகாப்பதமாயினும் பகுபதமாயினும் ஒன்று நின்ற தத்தம் ஒருபொருளைத் த ருவன. கு. 260.

ஒரு|வந்தம் = சம்பந்தம். வி. 79. (ஒரு + பந்தம்.)

ஒரு|வர் = உயர்நிலை ஆண் பெண் இவ்வி ருபாற்கும் பொதுப்பெயர். கு. 289.

ஒரு|வன், ஒருந்தி, ஒருவர். கு. 288. 289.

ஒரு|வன் = ஆண்பாற்பெயர். கு. 240.

ஒன்றென்னும் எண்ணுல்வரும் உயர் நிலை ஆண்மைப்பெயர். கு. 288. 324.

ஒருவுதல் = விட்டுநீங்கல். கு. 374. வி. 87. 145.

ஒருஉத்|தொடை. யாப். 42. (ஒருவுந் தொடை.)

ஒருஉம். வி. 87.

ஒரோ|வழி = ஒரோர் இடங்கள. கு. 358. 361. வி. 112.

ஒலி = அணுத்திரவின் காரிய ஒலி. கு. 58. 391. சப்தம். வி. 23.

ஒலி|த்தல் = சத்தித்தல். கு. 391.

ஒலி|வடிவெழுத்து = செவிப்புலனால் அ ரியப்படுகிற நாதமாத்திரையாற் பிறக் கும் எழுத்து. வி. 1. (ந.)

ஒல்கு|தல் = தளர்தல். வி. 86.

ஒல்லு|தல் = கூடுதல். வி. 34. [ஒல்வது. வி. 95.]

ஒழி|தல் = தொக்குநிற்தல். மறைதல். கு. 342. 399. 402. நீக்குதல். வி. 91.

ஒழி|த்தல் = நீக்கல். வி. 89. கு. 110. 393.

ஒழி|ந்த = ஒழிந்திருப்பன. [வி. 95.] யாப். 89.

ஒழி|பு = எச்சம். குறைவு. கு. 401.

ஒழி|ய. வி. 140.

ஒழி|யிசை = ஒழிந்த இசை. ஒழிந்த சொல். கு. 355. 353. 363. வி. 112.

ஒழு|கல் = நடத்தல். வி. 59. 86.

ஒழு|கிசை. யாப். 55.

ஒழு|கிய ஒசை = தளைதட்டுவதால்வரும் ஒசை. யாப். 61.

ஒழு|க்கம் = நடை. நல்லொழுக்கம். வி. 41. 86. 216. [ஒழுகு. வி. 96.]

ஒழு|ங்கு = வரிசை. வி. 95.

ஒள் (ஒண், ஒட்) = பிரகாசம், அழகு. வி. 31.

ஒற்றளபு = ஒற்றளபெடை = மெய்யெழு த்து அன்பெடுப்பது. கு. 60. 92.

ஒற்று = மெய்யெழுத்து. கு. 89. 101. 198. வி. 7.

ஒற்றுதல் = நெருங்கல். தொடுதல். கு. 84. யாப். 71.

ஒற்றுமைநயம் = ஒருமைப்பாடு, ஒன்று பட்டுநிற்குத்தன்மை. கு. 383. 406.

ஒன்பதிற்றிரண்டு = பதினெட்டு. கு. 273. 249.

[ஒன்பத விசை இரண்டு. ஒன்பத + இன் + த. வி. 93.]

ஒன்|பான் = ஒன்பது. கு. 194. 196. 249.

ஒன்ற|உணர்த்தல் = தெரிய அறிவித்தல். கு. 253.

ஒன்றன்|கூட்டம் = ஒரு பொருட்கூட் டம். கு. 300. [வி. 65. 159.]

ஒன்றினமுடித்தல் = ஒன்றைச்சொல்லு மிடத்த அத்த்கினமான மற்றொன்றை யும் அதனோடு முடித்தல். கு. 14.

ஒன்று = ஒன்றன்பாற்பெயர். கு. 240. 279.

ஒன்று|தல் = கூடுதல். கு. 117. 204. தெ ரிதல். கு. 253.

ஒன்றெழி = ஒன்று ஒழிந்த, ஒன்றுகுறை ய. கு. 61. [வி. 153.]

ஒ

ஒ. வி. 112. கு. 65. 201. 355.

கைபாடைமை = சுந்தரன் படைக்

தாயருத்தல். கு. 13.

கூடல் = கெடல். கு. 249.

கூடு, மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபு. வி. 59.

கூணம் = ஓர் கட்சத்திர இராசி. கு. 276.

கூதல் = வாசித்தல். புகழ்தல். பயிற்சிசெய்தல். வி. 70. 93.

கூதி = ஒந்தி. கு. 156.

கூத்தம் = இயல், உறுப்பு. அங்கம். கு. 4.

16. தூல். வி. 124. [ஒது. வி. 96.]

கூத்தமுறை வைப்பு = இயல்களைக் காரணகாரிய முறைப்படிவைத்தல். கு. 14.

கூம்புதல் = பாதுகாத்தல். வி. 86.

கூர்நிவாயி = புல் மரமுதலியவை. கு. 377.

கூர்ன் = ஒருதன்மையன. கு. 125.

கூராஅல் = ஒருவுதல். வி. 81.

கூருகிழமை = தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை. கு. 301. வி. 62.

ம், அசைநிலை. வி. 93.

கூரெழுத்தியல்பதம் = ஒரு எழுத்தாப்

பொருளைக்காட்டுகிற சொல். கு. 129.

கூர் = எண். வி. 159. விருதி. கு. 391.

கூர்|தல் = உய்த்துணர்தல். கு. 251.

கூர்ப்பு = ஆராய்தல். கு. 381.

கூலை பணையன்கூலை. வி. 23.

கூலைத்துக்கு - சீட்டுக்கவி. கு. 53.

கூவல் = ஒழிதல். நீங்கல்.

ஔ

ஔ|காரக்|குறுக்கம் = தன்மாத்தியாயிற்

குறைந்த ஔகாரம். கு. 60. 95.

ஔ|கான் = ஔ, ஔகார [க்குறுக்க] ம்.

கு. 61. 126. [17.]

ஔவியம் = அவ்வியம். பொருமை. வி.

க

க = வியங்கோள் விருதி. வி. 85. [86. ௬.]

கு. 338.

கக்க = காற்பலம். கு. 90. 94.

கங்கம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கசுடு = குற்றம். ஐயம். வி. 82. யாப். 25.

கஜம். வி. 18.

ககூறுதல் = ஒளிர்தல். வி. 162.

கட. வி. 125.

கடம்பூர் = ஓர் ஊர். [கடம்பு (ஓர் மரம்.) ஊர்.]

கடல் = சமுத்திரம். வி. 25.

கடன் = கடமை. யாப். 55. 91. [கட.

வி. 96. 121.] முறை. கு. 41. 51.

கடாரம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கடி = வாசனை. வி. 81. கடித = விளாவு.

வி. 72. கடியென்னும் உரிச்சொல்.

கு. 272. 389. பிரகாசம். யாப். 34.

கடிதல் = கண்டித்தல். வி. 90. [63.

கடு = கடுக்காப். கு. 446. கடுமையான. வி.

கடு|த்தல் = கோபங்கொள்ளல். வி. 63.

கடு|ப்ப - போல. வி. 109. கு. 156.

கடை - கடைசி. கு. 91. இடம். வி. 35.

61. 63.

கடைகள் - இழிவானவர்கள். வி. 89.

கடை|க்குறை. வி. 41.

கடைசியர் - பன்னத்தியர். வி. 133.

கடை|நிலை - கடையில் நிற்பது. வி. 18.

(1.) விருதி. வி. 77.

கடை|ப்படி|த்தல் = தனராமுயற்சிசெய்தல். வி. 120.

கடை|ப்போலி இறுதிப்போலி. கு. 122.

கடை|முறை - சாடை. யாப். 35.

கட் - கண். வி. 70.

கட்டளைக்கலித்தமை = ஒருவிதப் பா.

யாப். 85. வி. 192.

கட்டு கடடே. வி. 93.

கட்டுகாததல் தீர்மானித்துச் சொல்

லல். கு. 26. யாப். 23.

கண்மொழி பன்மையைக்காட்டுவது.

கணம் கண்ணம். நிமிஷம். வி. 113. [18.]

வர்க்கம். விதம். வி. 8. 9. 10.

கண்ணம் அம்பு. வி. 19.

கண் இடம். வி. 63. ஏழாம் வேற்றுமை

உருபு. கு. 292. வி. 63. 93.

இரக்கம். வி. 140.

நேத்திரம். அக்கி. வி. 16. 70.

கணு. வி. 89.

கண்|டது செய்தது. கு. 6.

கண்டம் பிட்டு. எழுத்து. கு. 74.

கண்ணி - கண்ணுடையவன். வி. 93.

மாகை.

கண்|னோடல் தயவாதல். வி. 90.

கண்|னோட்டம் - தயவு. வி. 70.

கண்|படுத்தல் - நித்திராசெய்தல். வி. 81.

கண்பாடு நித்திரா. வி. 89.

கதி - பதவி. மக்கள், தேவர், நரகர், மிரு

கம் என்னும் நால்வகைக்கதிகள். கு.

276. திரை. கு. 458.

கதிர் = இருப்புக்கதிர். நூற்குக்கதிர். கு.

24. கிரணம். கு. 450.

கந்தம் = வாசனை. வி. 32.

கபிலன் = ஒர்புலவன். கு. 413.

கமலம் = தாமரை. வி. 81. 124. 154.

கமழ்தல் = வாசனையாதல். யாப். 33.

கம் = கம்மிபரது தொழில். கு. 223.

கம்பலை = ஓசை. கு. 391. [389.

கம்புள் = வானம்பாடி. சம்பங்கோழி. கு.

கயம் = குளம். வி. 33. 70.

கரத்தல் = தொக்குநிற்தல். கு. 198. 405.

மறைதல். வி. 32.

கரம் = எழுத்துச்சாரியை. கு. 126. கை.

கரவு = வஞ்சம். வி. 149.

கரிய = கருமையானவை. [வி. 93.]

கரியன் = கருமையுடையவன். கு. 434.

[வி. 93.]

கரு = கரும். வி. 61. 86. 121. சி. பா. 15.

கு. 152.

கருங்கோட்டு = கருமையான கொம்

பையுடைய. யாப். 36.

கரு | தல் = நினைத்தல். வி. 112.

கருதல் அளவை = அறுமானப்பிரமாணம்.

கு. 257.

கருத்தன் = செய்தவன். கு. 49.

கருத்தா = வினைமுதற்பொருள். வி. 128.

செய்பவன். கு. 320.

இயற்றுத்தருத்தா, ஏவற்கருத்தாளன
இரண்டாம்.

கருத்தா | வாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கருத்து = தாற்பரியம். வி. 81. 85. பெரு

மை. கு. 21. கருத்துரை. [கருது. வி. 96.]

கருத்து | பெருநான் = நினைக்கப்படும்
பொருள்.

கருப்பம். கு. 453.

கருப்பு. வி. 26. [220.

கருப்பொருள் = உரிமைப் பொருள். வி.

கருமம், கர்மம் = காரியம். வி. 90. 112.

கருவி = காரணம். 320.

கருனை = பெரிக்கறி. வி. 26.

கரை = சொல். 390.

கலக்குதல் = கலங்கச்செய்தல். வி. 74.

கலகலத்தல் = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 23.

கல | த்தல் = கூடல். வி. 82.

கல | ப்புறு | மொழி = இருநிலையிலுங் க
லந்துவருவது.

கலம் = ஆபரணம். வி. 27.

கலன், பாத்திரம். வி. 30. 70. [17.]

கலி = ஓசை. கு. 391.

கலிங்கம் = ஓர்தேசம். கு. 273.

கலி | த்தனை. யாப். 20.

கலி | த்தாழிசை. யாப். 84.

கலி | த்துறை = ஓர்பாவினம். யாப். 85.
வி. 192.

கலி | ப்பா. யாப். 75. 76.

கலி | ப்பு = மிகுதி. வி. 85.

கலி | விருத்தம். யாப். 86.

கலி | வெண்பா. யாப். 82.

கலை | பயில் | தெளிவு = தூல்களிலே பழ
கிய தெளிவு. கு. 26. [போதஞ்சுத்தி.]

கல் = மலை. கன்மலை. சிலை. வி. 70. 83. 84.

ஒர்வினைப்பகுதி. வி. 82.

கல் | வி = படிப்பு. வி. 59. 82. [96.]

கவண். கு. 211.

கவி = பாட்டு. யாப். 16.

கவிகை = குடை. வி. 30.

கவுடம் = ஓர்தேசம். கு. 273.

கவுன் = யானைக்கதுப்பு. யாப். 34.

கவ்வை = ஓசை. கு. 391.

கழங்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.

கழல் = பாதத்தின் அணி. சிற. பா. 15.

கழற்குடம் = கழற் (காய்) பெய் (த) கு
டம். கு. 32.

கழனி = நிலம். வி. 85.

கழி = மிகுந்த. வி. 120. 140.

கழி | தல் = நீங்கல். கு. 462.

கழித்தல் = நீக்கல். வி. 86.

கழி | நெடில் | அடி. யாப். 25.

கழி | வு = இறந்தகாலம். கு. 145. கழிதற்
பொருள். கு. 364.

கழி | வு = இரக்கம். வி. 112.

கழுத்து = கண்டம். மிடறு. வி. 18. (.)

களன் = சபை. கு. 48. கொவ்ளும் இ
டம். கு. 40.

களி = மயக்கம். வி. 27. கட்டுடியன்.

கள்ளுண்டுகளிப்பவன். கு. 39.

களி | த்தல் = களிப்படைதல். வி. 79. 81.

களி | று = ஆனை. வி. 93.

களை | தல் = பிடுங்குதல். வி. 34. [களைப
வோ = பிடுங்குவார்களா. வி. 81. 112.]

களை | வு = தள்ளிவிடல். கு. 11. வி. 94.

கள் = மது. வி. 81. பன்மைவிருதி. கு.
280. 283.

கன்வன் = திருடன். வி. 39.

கள் | ளம் = வஞ்சனை. வி. 81.

கள்ளல் (கட்கல்.), திருடல். வி. 81. 82.
 கறவை=பசு. வி. 61. 137. [96.]
 கறை=மாசு. வி. 80.
 கற்கா=தமிழ்நாடொன்று. கு. 273.
 கற்பு=சுத்தம். மகளிர்கற்பு. வி. 62. 81.
 கற்பில்=கற்புக்கொள்ளல். வி. 29. 82. 140.

கற்று. வி. 26.
 கனகம்=பொன். வி. 153.
 கனக்கோட்டம் = அதிககோணல். கு. 25. [கனம்=மிகுதி.]
 கனங் குழாய்-கனமுள்ள குழையுடையவளே! யாப். 34. [வி. 64. 154. 157. குழை.]
 கனவு=சொப்பனம். வி. 94.
 கனல்=அக்கினி. வி. 17. 153.
 கனி. வி. 124.
 கனைதல்-ஒலித்தல். கு. 391.
 கன=சிறுதராசுத்தட்டு. கு. 217.
 கன்று. வி. 26. 61. 137 கு. 429.
 கன்னடம்-ஒருதேசம். கு. 273.
 கன்னல்=சுரும்பு. வி. 26.
 கன்னி கன்னிகை. இலக்குமி. கு. 391.

கா

கா - தோட்டம். வி. 63. விளைப்பகுதி. வி. 91.
 காசு=ஓர்வாய்ப்பாடு. வி. 173.
 காட்டி=தோற்றம். காண்டல். வி. 39. 95. 125.
 காட்சிப்பொருள் = காணப்படுபொருள். காட்டினம். வி. 61. (w.)
 காட்டுகை=உதாரணம். கு. 22.
 காணிய. வி. 86. (உ.)
 காண்டம்=அதிகாரம்.
 காண்டிகை=சுருக்கமானஉலா. கு. 22.
 காத்தல் = மனைவி. வி. 63. [காத்தல்+இ. வி. 96.]
 காத்தல்=ஆசை. வி. 25.
 காத்தன்மை=அன்புடைமை. வி. 34. 94.
 காத்தல்=காப்பாற்றத்தல். வி. 6. 85. 91.
 காந்தன்=ஓர்மலர். வி. 79.
 காந்துதல்=பிரகாசித்தல். வி. 133.
 காமம்=ஆசை. வி. 35.
 காமர்=அழகு. வி. 81.
 காமி=காமமுடையவன். கு. 39.
 காய்=இளங்கனி. வி. 82. 124. [26.]
 காய்தல்=சினத்தல். வி. 93. எரிதல். வி.

காய்த்தல்=பழுத்தல். கு. 453.
 காரகவேது = உருவப்பொருளில் ஆறு வேற்றுமைகளைப் தந்து அவற்றவற்றின் முடிக்குஞ் சொல்லோடு முடித்தல்.
 காரணக்குறி=ஒருநிமித்தம் பற்றிவரும் இடஞ். கு. 275.
 காரணப்பெயர் = ஒரு முகாந்திரம் பற்றிவருவது. கு. 62. வி. 50. கு. 275.
 காரணப்பொருள்=ஏதுப்பொருள். வி. 59. 140.
 காரணம் ஏது. நிமித்தம். காரணச் சொல். கு. 446.
 முதற்காரணம்: துலாலன்மண்ணால் குடத்தை வவணந்தான், என்மண் எது முதற்காரணம்.
 துணைக்காரணம்: முன் உதாரணத்திற்குத் தண்டச்சுக்கரம் முதலியவை துணைக்காரணங்கள்.
 நாரணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
 நாரம் எழுத்துச்சாரியை. கு. 126.
 நாரிகை - அழகு. பெண். ஓர்நூல். வி. 119.
 நாரியவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
 நா. வி. 121. 162. மேகம். வி. 61.
 நார்த்திகை - ஓர்மாசம். பூ. கு. 290.
 காலர் பொழுது. வி. 78.
 காலத்தால்வருபெயர். கு. 276.
 இருநிலக்கும், ஒத்திருக்கும்படியான காலம். கு. 36.
 சாலங்காட்டும் வினை இறுதிகள். கு. 405. [வி. 162.]
 கால | இடை | நிலை - காலத்தைக் காட்டுகிற நடுநிலை. வி. 78-81. கு. 142. 144.
 கால | பெயர் | பகுதிபதம் = காலத்தால்வரும் பெயர்ப்பகுதிபதம்.
 காலமயாதகம். வி. 116 149. கு. 423. 425.
 காலமூன்று நிகழ்காலம், இறந்தகாலம், எதிர்காலம், எனமூன்று. வி. 78. கு. 423.
 காலவழு கு. 416.
 காலவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
 காலம்=காலம். கு. 36. 40.
 கால் - காற்று. வி. 81. 84. காலம். வி. 82. 86. 91. 113. [வி. 41.]
 பாதம். அடிமரம்.
 ஏழன்உருபு. வி. 63. விசை. கு. 42.
 காவலன்=புருடன். வி. 64.

காணை=வாவிபன். வி. 120. கு. 290.
காண்=காணம்=காணகம்=வனம். வி. 124.
காணல்=கு. 202.

வி. 81.

கிழமை. வி. 62.
கிழமைப்|பொருள்=உரிமைப்பொருள். சம்பந்தப்பொருள்: தற்கிழமைப் பொருள். தன்னின்வெறுயது. வி. 62. கு. 300.

த்தல்=சொல்லல். கு. 277. 450.
வி=சொல். கு. 449. யாப். 38.
கிளி=கிளிப்பிள்ளை. கு. 272. [கிள. வி. 96.]
[ஏறமுற் குறையமற் சொல்வீதப்படி சொல்வது
கிளி; ஆதலால் இடைமாணக்கருக்கு உவமை.]
=சுற்றம். இனம். கு. 276.

ப|பெயர்=சாதிப்பெயர். கு. 212.
கிள்ளை. கு. 272.

கிறு=நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143.
வி. 80.

கின்று=நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143.
வி. 80.

கீதம்=பாட்டு. வி. 80.

கீழிடுதல்=தாழ்த்துதல். வி. 74.

கீழிதழ்=கீழுதடி. கு. 81.

கீழ்=ஏழன் உருபு. வி. 63.

கீழ்க்கதுவாய். யாப். 45. (கது+வாய்=
பிளப்பு.)

கீளல்=கிழித்தல். வி. 79.

கு

கு=நான்காம் வேற்றுமையுருபு. கு. 292.
வி. 60.

ஒருமைத்தன்மை விசுதி. கு. 331.

ஒர்சாரியை. கு. 244.

குசலம், ஒர்நேசம். கு. 273.

குஞ்சரம்=ஆனை. வி. 61.

குஞ்சி=ஆணமயிர். கு. 276.

குடகம்=குடகநாடு. கு. 273. குடகம்
என்னும் மேல் நாடு. சிற. பா.

குடம். வி. 65.

குடல்=குடர். வி. 17.

குடி=குலத்தால் வருபெயர். கு. 276.

குலம். குடும்பம். வீடு. வி. 34.

குடல்=கீழ்க்கடல். பங்காளத்துக்

கடல். நன். சிற. பா. 8.

குணசந்தி=வடமொழிச்சந்தியில்ஒன்று.
வி. 42.

குணத்தொகை. கு. 406. வி. 154.

குணம்=கருமைமுதலிய குணம். கு.
434.

குணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

குணி=குணத்தையுடையது. கு. 406.

குணங்கர்=நாய். வி. 143.

குத்துதல்=கொத்துதல். வி. 34.

குமரி=இந்தியாவின் தென்முனை. நன்.
சிற. பா. 8.

குமிழி=நீர்மேற்குமிழி. புற்புதம். வி. 23.

கும்பி=சேறு. வி. 121.

குயின்=மேகம். கு. 216. [குயில். வி. 17.]

குரக்கு. வி. 26.

குரம்பு=செய்க்கார. வி. 137.

குரிசில்=அரசன். கு. 276.

குறா|தல்=ஒலித்தல். வி. 63. கு. 391.

குலன், குலம்=சாதி. நல்லசாதி. கு. 26.

குலை|தல்=நடுங்கல். வி. 86.

குவலயாநந்தம், ஓர்நூல். [455.

குவளை=நெய்தல். உற்பலம். வி. 81. கு.

குவி|தல்=குவியலாகச்சேரல். யாப். 36.

குவி|வு=குவிதல். உருண்டையாதல்.
கு. 78.

குழ|ல்=மாதர்த்தையின்மயிர். வி. 81.

கூந்தலால் வருபெயர். கு. 276. 410.

குழ|வி=சிறுபிராயம். வி. 63. [குழ+வி=
வி. 96.]

குழ|ரம்=கூட்டம். வி. 66. 86.

குழு|வுப்|பெயர்=திரள்பற்றிவரும் பெ
யர். கு. 211. 276.

குழுஉ=கூட்டம். கூட்டத்தால் வருபெ
யர். கு. 276.

குழுஉ|க்குறி=ஒரு கூட்டத்தினுள்ளோர்

யாதாயினும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு

பொருளினது சொற்குறியை யொழி

த்து வேறொரு சொற்குறியாற் கூறு

வது. கு. 267.

குழை=காதணி. கு. 152. 276.

குழாய்=காதணியுடையவனே! [வி.
64. 157.]

குளிறல்=ஒலித்தல் கு. 391.

குறடு=மரக்கட்டை. வி. 32. [113.

குறவர்=ஒர்சாதி. குறிஞ்சி நிலத்தார். வி.

குறன்=குறைந்தது. கு. 93. யாப். 57.

69. வி. 137.

=மகரக்குறுக்கம். கு.99.

குறி = குற்றமுத்த. கு. 172. பலவற்
றையுங் குறித்து அறியவருங் குறிச் சூத்
திரம். கு. 20. தரம். கு. 42. குறிப்பு.
கு. 91.

குறிஞ்சி = ஐங்கிணையில் ஒன்று. கு. 276.
மலையும், மலையார்ந்த இடமும்.
ஓர் மரம். யாப். 68.

குறிப்பின = குறிப்பின்படியே உண்டா
கிய. கு. 316. [வி. 93.]

குறிப்பின் = வரலாம் என்கின்ற கருத்து
அறிந்து. கு. 40.

குறிப்பு = மனத்தால் உணரப்படுவது.
குறிப்புவினைமுற்று. கு. 328. குறிப்பி
னால் வருபவை. கு. 352. குறிப்புச்
சொல். கு. 269. குறித்தல். கு. 265.
எண்ணம். கு. 272. தூல். யாப். 43.
(சிறிது பொழுது நிகழ்வதோர் மெய்ப்
பாடு.)

குறிப்புப்பொருள் = அரிதாயுணரும்
பொருள்.

குறிப்புமுற்று = வினைக்குறிப்பு முற்றுச்
சொல். கு. 351.

குறிப் பெச்சம் = ஒன்றொழிபொதுச்
சொல் முதலிய குறிப்புச்சொற்கள்.
கு. 269. 401.

குறிய = குறைந்தவைகளாம். கு. 93.
[வி. 93.]

குறியதன் = குற்றமுத்தின். கு. 90. (கு
றுமை. குறியது. [வி. 93.] + அன்.
[வி. 65.]

குறிவினை = இருகுறில் கூடினது. கு. 72.
குறில் = குற்றமுத்த. கு. 64. குறுமை.
வி. 3.

குறில்வழிலா = தனிக் குறிவின பின்னி
ன்ற லகர ளகரங்கள். கு. 228.

குறுகுதல் = சேருதல். வி. 41. தன் மாத்
திரையிற் குறைதல். கு. 96. 172. = சு
ருங்குதல். கு. 177.

குறுக்கல் = நெட்டெழுத்தைக் குற்ற
முத்தாக்கல். கு. 155. வி. 41.

குறை = இனம். [குறையப்படுவது. வி.
94.] கு. 119.

குறைபொருள். வி. 62.

குறைவினை. வி. 125.

குறைதல் = எஞ்சல். சிறுதல். யாப். 89.

குற்றம் = பிழை. தப்பு. வி. 86. [96.]

குற்றி = தறி. கு. 426.

குற்றுகரம் = தன்மாத் திரையிற் குறை
ந்த உகரம். கு. 183. வி. 15.

குற்றியிர் = உயிர்க் குறில். வி. 108.

குற்றியிர் = மெய். வி. 13.

குற்றியலிகரம் = தன்மாத் திரையிற் கு
றுகிய இகரம். வி. 15. 24. கு. 93.

குற்றியல் = உகரம் = குற்றுகரம். வி. 15.
[குறு + இயல். வி. 119.]

குற்றேவல். வி. 121.

குன்றக்கூறல் = பொருள்குறை படச்
சொல்லல்.

குன்றவன் = குன்றின்மேல் வசிப்பவன்.
கு. 431. [வி. 93.]

குன்றி = குன்றிமணி. வி. 61.

குன்று = குன்றம் = கிரி, மலை. வி. 35. 61.
113. [வி. 96.]

குன்றுதல் = குறைதல். வி. 27. (1.)
61. 86. இழிதல்.

கூ

கூடு. வி. 125.

கூட்டம் கூடுங்கூட்டம். கு. 110.

கூத்தல். பெண்டிர் தலைமயிர். வி. 114.
கு. 459.

கூம்புதல் = குவிதல். வி. 33. யாப். 33.

கூர் = நிறைந்த. வி. 89. கு. 388. [வி. 153.]

கூர்மையான. [வி. 121.]

கூர்ம். வி. 121.

கூர்மை. வி. 76.

கூழை. யாப். 43.

கூழ் = குழம்பு. வி. 113.

கூறியதுகூறல் = சொல்லியதை மறுபடி
யுஞ் சொல்லல். கு. 12.

கூறு = பங்கு. பகுதி. கு. 20. 287. வி. 125.

கூறுதல் = சொல்லுதல். வி. 84. கு. 40.

கூற்றம் = சாவு. யமன். வி. 38. 73. 82.

கூற்று இடைச்சொல். கு. 367 = வர
லாறு. கு. 3. வி. 96. (1.)

கூனி. வி. 123.

கூன் = தனிச்சொல். சூத்திரத்தின் முத
லிலிற்கும் அவற்றின், அவ்வழி மு
தலிய மொழிகள். கு. 121. யாப். 90.
பொருள் ஒட்டி முதனிற்பது கூன்.

கெடுதல் = இருக்கிற எழுத்து ஒழிதல்.
கு. 154. வி. 20. அழிதல். வி. 132.

கெண்டை = ஒர்மீன். கு. 454.

கே

கேடு. வி. 96. 124. கெடுதல் விகாரம்.
 கு. 210.
 கேட்டி. வி. 84.
 கேண் | மின் = கேளுங்கள். ஏவற்பொ
 ருள். கு. 370. வி. 84.
 கேண் | மை = சிநேகம். வி. 27. 32. (T.)
 யாப். 35.
 கேழ். வி. 109.
 கேள் | வி = கேள்விப்பட்டது. வினா. கல்
 வி. வி. 79. 93. [96.]

கை

கை = கரம். பொருள். வி. 34. 79. 93.
 140. தொழிற் பெயர்விகுதி. 94. யானை
 யின் துதிக்கை. யாப். 34.
 கை | த்தல் = கசத்தல். வி. 30.
 கை | த்து = கையிலுள்ளது. பொருள். ஆ
 ஷ்டி. வி. 35. 79. [வி. 93.]
 கை | ந்ரொடி = கையினால் நொடித்தல்.
 வி. 16.
 கை | ம்மாறு = பிரத்தியுபகாரம். வி. 31.
 கை | யல்லதன்கண் [கை + அல்லது +
 அன் + கண். வி. 63. 108. 125.] = உறு
 தியில்லாதவைகளிடத்தில்.
 கை | வாயாக = நூல்நூற்குங்கை புலவன்
 வாயாக. கு. 24.

கொ

கொக்கு. கு. 273.
 கொங்கணம் = ஓர் தேசம். கு. 273.
 கொங்கு = ஓர்மரம். வி. 86.
 கொச்சகம். யாப். 78. 83.
 கொடாஇடம் = இடிகாடு, சூழவும் முள்
 ளுள்ள இடம் முதலியது. கு. 33.
 கொடி = படர்கொடி. வி. 70. 109. 121.
 கு. 203. 455.
 கொடிய = கொடுமையானவை. வி. 93.
 கொடியை. வி. 93.
 கொடு. கு. 448.
 கொடுந்தமிழ் = வழக்கமானதமிழ். (மு
 கவுணா.)
 கொடு = கொடும். வி. 121.
 கொடை. வி. 96. கு. 426. 422.
 கொடைப்பொருள் = இகைப்பொருள்.
 கு. 298.
 கொட்டி = ஓர்பூ.

கொட்டை = பஞ்சக்கொட்டை. கு. 455.
 கொணர்தல் = கொண்டு வரல். வி. 109.
 கொண்டான் = புருடன். வி. 74. [95.]
 கொண்டியல் புறனடை = இவற்றை
 எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு இவற்றின்
 புறத்து அடையாக வருவது. கு. 20.
 கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள். கு.
 459.
 கொண்டு, மூன்றன் உருபு. வி. 59. 72.
 கொம்பு = மரக்கொம்பு. வி. 93. கொம்
 பர். வி. 17.
 கொல் = அசைநிலை. வி. 95. 116. கு.
 272. 367. கொல்லன். கு. 232.
 கொல்லம் = ஓர் தேசம். கு. 273.
 கொல்லல் = கொலைசெய்தல். வி. 82.
 கொல் . வி. 96.
 [சேர்ந்தானாக் கொல்லி = நெருப்பு.]
 கொழு = பெரிய. வி. 153.
 கொழுநன் = புருடன். வி. 109.
 கொள்கை = கருத்து. எண்ணம். கு. 26.
 [வி. 94.]
 கொள்வோன் = மாணக்கன். கு. 3. 36.
 [வி. 95.]
 கொள்ளல் = தன்னுள்ளே கொள்ளுதல்.
 கு. 34. பிடித்துக்கொளல். வாங்குதல்.
 வி. 124. கு. 419. 426. [31].
 கொளுவுதல் = கொள்ளச் செய்தல். வி.
 கொள்ளை = மிகுதி. வி. 137.
 கொள்வகை = கேட்கும் அறிவின் தன்
 மை. கு. 36.

கோ

கோ = அரசன், தேவன். வி. 65. கு. 276.
 கோடல் = கொள்ளல். வி. 94. கற்றுக்
 கொள்ளல். பாடங்கேட்கை. கு. 3. 40.
 கோடற்பொருள் = கொடுத்த தொழி
 வின் செயப்படு பொருளைத் தனக்கு
 உரியதாகிக்கொள்ளுதலையுடைத்து.
 கோடாய் = செவிவீத்தாய். வி. 63.
 [கோள் + தாய். வி. 37.]
 கோடி. வி. 84.
 கோடு = மரக்கொம்பு. [கோட்டுப்பூ.
 வி. 26.] வஞ்சனை. கோணல். வி. 38.
 விலங்கின்கொம்பு. வி. 121.
 கோட்டம் = மாறுபாடு. கு. 36.
 கோணல். கு. 25.
 கோதை = சேரன். பெண். பூமாலை. கு.
 4. 283. யாப். 33.

கோப்புடைமொழிகள் = கோக்கப்படு
தலையுடைய சொற்கள். கு. 459.
கோமான் = அரசன். வி. 81.
கோமகன் = அரசர் குமாரன். வி. 84.
[வி. 152.]
கோலுதல் = சூழ்ந்நிடல். சிற. பா. 13.
கோல் = தடி. தலாக்கோல். மரக்கொம்
பு. பாப். 68. வி. 153. [390.]
கோவலர் = கோபாலர். இடையர். கு.
கோள் = கொள்ளல். கோட்பாடு. வி.
140. உதாரணம். கு. 9. [வி. 96.]
கோளாளன் = மனத்துள் கொள்வவல்ல
அறிவாளன். கு. 37.
கோறல் = கொல்லல். வி. 94.
கோறி. வி. 84.

கொ

கொ = கவ்வல். பற்றல். வி. 23.

ங

ங. கு. 106.

ஙனம் = இடம். தன்மை. [கு. 106. தனித்
துவராது.]

ச

சங்கம் = சங்கு. வி. 23.

சடப்பொருள் = சரீரப்பொருள். உயிரல்
லாதபொருள். கு. 382.

சனபகம் = ஓர்மரம். வி. 11.

சதை = தகை. வி. 41.

சநகை = ஓர்ஊர். சிற. பா. 20.

சந்தனம் = ஓர்மரம். 32.

சந்தி = நிலைமொழி வருமொழி சந்தித்
லால் உண்டாகிய தோன்றல் திரிதல்
கெடுதல் சந்தி. கு. 133. வி. 21. 22.

சம். வி. 123. (உ.)

சம்பந்தப்பொருள். வி. 62.

சர்ச்சகை = எட்டுதேகனில் ஒன்று. கு. 386.

சலம் = நீர். தீடக்கை. வி. 70.

சமூககை = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 124.

சனகன் = ஓர் அரசன். வி. 123.

சன்மதி = ஓர்முனி. சிற. பா. 20.

சா

சா. வி. 82. கு. 169.

சாகாடு = வண்டில். வி. 208.

சாண். கு. 211.

சாதல் = இறத்தல். வி. 82. 143. கெடு
தல். கு. 169.

சாதி = அந்தணர் முதலிய நால்வகைச் சா
திகளால் வருபெயர். குலம். கு. 211.
276. 436. [283. 284.]

சாத்தன் = வைரவன். எருதின்பெயர். கு.
சாம். வி. 87.

சாம்பல், சாம்பர் = நீறு. வி. 17.

சாயும் உகரம் = சூற்றியிலுக்கரம். கு. 107.

சாரியை = பகுதி விசுவகனைச் சார்ந்து
இசைந்து நிற்பது சாரியை. கு. 133.
வி. 108. (விசுவமுதலிய புணர்ப்பைச்
சார்ந்து ஆண்டைக்கியைந்து நிற்பதற்
சாரியை.)

சாரியையுருபுகள் = அன் ஆன் முதலிய
சாரியையுருபுகள். கு. 243. 244. வி.
108.

சார் = ஏழுன் உருபு. வி. 63.

சார் தல் = சேர்தல். வி. 93. கு. 40. 246.

சார்பு = புடைநூல். கு. 58.

ஆகரவு. வி. 60.

சார்பெழுத்து உயிரையு மெய்யையுஞ்
சார்ந்துவருவது. கு. 58. 61. 150. வி. 11.
சால் பிக. வி. 33. [20.] கு. 272. 388.

சாறுதல் நிறைதல். வி. 74.

சால் பு = அறிவு. மெம்பாடு. வி. 113.

சாவ. கு. 169.

சாவகம் ஓர் தேசம். கு. 273.

சாணி சிலை. வி. 123. (சா.)

சான் து = சாட்சி. உதாரணம். (முகவு
சான் து) (அறிவால்) நிறைந்தோர்.
வி. 111. 142. [சால். வி. 95.]

சி

சிங்கனம் = ஓர் தேசம், இலங்கையின்
பெயர்ப்பகு. கு. 273.

சிதல் = கதையான். கு. 379.

சிதைதல் = கெடல். வி. 90.

சித்திரவணி. வி. 197.

சித்திரம் = எழுதிய சித்திரம். கு. 40. 55.

சித்திரித்தல். வி. 76. சித்திரஞ்செய்தல்.

சித்துப்பொருள் = ஆதலுமப்பொருள்.

உயிராகியபொருள். கு. 376.

சிந்தை = கருத்து. நினைப்பு. வி. 79.

[கு. 147.]

சில. கு. 170.

சிலம்பி = சிலந்திப்பூச்சி. வி. 34.

சிலம்பு = பாதத்தின் அணி. வி. 81.

சிலம்புதல் = சத்தித்தல். கு. 391.

சிலிர்த்தல் = புனகிதமாதல். மயிர்பொடித்தல். வி. 79.

சிலை = வில். வி. 26. 93. கல். வி. 123.

ஓசை. கு. 391. [கு. 147.]

சிலை | த்தல் = சத்தித்தல். வி. 391.

சில்வழி = சிலவிடம். கு. 207.

சிவணல் = பொருத்தல். வி. 28. 109.

சிற | த்தல் = விசேஷித்தல். கு. 36. கீர்த்திபெறுதல். கு. 18. 338.

சிறப்பு = உயர்வு. மேன்மை. வி. 59. 82.

கு. 73. 129. 276. 355. 357. 434.

இடைப்பொருள் ஒன்று. கு. 353.

சிறப்புப்பாயிரம் = ஆக்கியோன் முதலிய பதினொருவகையும் உடையது. கு. 2. 47. 48.

சிறப்புப்பெயர் = ஒருபொருளை விசேஷித்துக் காட்டுவது. வி. 48.

சிறப்பெழுத்து = ஆரியத்திற்கே உரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்து. கு. 274.

சிறப்பு | விதி = விசேஷிக்கும் விதி.

சிறு. வி. 121. 124.

சிறு | பான்மை = அருகல்விதி. ஒரோவிடத்து, அரிதாய். வி. 112. [சிறு + பால் (வி. 121.) + மை. வி. 94.]

சிறை = புடை. பக்கம். கு. 8. இறகு. கு. 391. காவல். வி. 81.

சிறு. கு. 170.

சிறு | நிற்பம். வி. 121. [39.]

சினத்தன் = கோபத்தை யுடையவன். கு.

சின | த்தல் = கோபித்தல். வி. 90. [76.]

சினம் = கோபம். வி. 35. 96.

சினை = உறுப்பு. அவயவம். கு. 282. 315. 316. 388.

சினை | பெயர் = சினையைப் பற்றிவரும் பெயர். கு. 132. 282. [277.]

சினைப்பொருள் = உறுப்புப்பொருள். கு.

சினைமுதற்பெயர் = சினையையும் முதலையும் பற்றிவரும் பெயர். கு. 282.

சினையாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

சினைவினை = அவயவத்தின் ரெழிலாகிய வினை. கு. 345.

சின்னீர = சிறியதன்மையுடையன. வி. 35. [சிறு + நீர் + அ. வி. 93. 121.]

சீ

சீதம் = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

சீர், குணம். சூற்றம். வி. 171. கு. 32.

சீர்மை = நல்லசீர். வி. 59. கனமாயிருப்பது. [எட்டுறில் ஒன்று. கு. 386.]

சீயகங்கன் = ஓர் அரசன். சிறு. பா. 16.

சீறடி. வி. 121.

சீறுதல் = கோபித்தல். வி. 82. 89.

சீற்றம் = கோபம். வி. 93.

சீனம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

சு

சு = நல். சுய. வி. 123. (உ.)

சுடர் = ஒளி. வி. 31. சூரியசந்திரர் = இரு சுடர். வி. 82.

சுடுதல். வி. 96.

சுட்டு = சுட்டெழுத்துகளால் வருபெயர்.

கு. 235. 250. 251. 276. 279. 314. 427.

புறச்சுட்டு = மொழிப்புறத்துச் சுட்டுதல். கு. 5.

அண்மைச்சுட்டு = சமீபச்சுட்டு.

சேய்மைச்சுட்டு = தூரச்சுட்டு.

பொதுச்சுட்டு = தூரஞ் சமீபம் இரண்டிற்கும் நடுவான சுட்டு.

சுட்டு | தல் = சூறித்தல். சூறித்துக்காட்டல். கு. 366.

சுட்டெழுத்து = சுட்டிக்காட்டுகிற எழுத்து. கு. 66. 179. வி. 5. [வி. 153.]

சும்மை. ஓசை. கு. 391.

சுரன் = சுரம், பாலைநிலம். வி. 63. [வி. 17.]

சுரிதகம் = மடக்கியல், வாரம், வைப்பு. யாப். 79.

[குனிதனை நீக்கிப் போல நின்ற சரித்திரதலால் சரிதகம்.]

சுரு | ங்க | சொல்லல் = சொற்கருங்கச் சொல்லுதல். கு. 13.

சுரு | ங்கல். கு. 387.

சுவேத | நீர் = சுக்கிலம். கு. 268.

சுவை = உருசி. அறுசுவை. கு. 175. 386. வி. 82. 137.*

(ஆறு: இனிப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்படி.)

சுழிலல் = சுற்றுதல். வி. 82.

சுற்று | தல் = சூழுவருதல். வி. 63.

சூ

சூடி = சூடினவன். கு. 389. [19. 20.]

சூத்திரம் = சூத்திரயாப்பு. கு. 4. 18.

சூது. வி. 31. 82.

சூத்திரநிலை = சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலைகள்.

சூ. 19.

சூலம் = சூலாயுதம். வி. 70.

செ

செ, (செம், செந், செஞ், செங்) = செவ்விய, செவந்த. வி. 70.

செ|ங்கோல் = அரசர் செலுத்துஞ் செம்மையானகோல். சிற. பா. 16. [வி. 121.

சூ. 135. 136.] சூ. 21. [121.

செ|ஞ்சொல் = செவ்வியசொல். [வி. செத்து. வி. 109.

செ|ந்தமிழ் = செந்தமிழ் நிலத்துமொழி. சூ. 271.

செ|ந்தமிழ்|நிலம் = பாண்டி நாடு.

“சத்தனப் பொதிபச் செந்தமிழ் முனியும்
சவுந்தர பாண்டியன் ஊழ்தமிழ் நாடும்
சங்கப் புலவருச் சமையதிலி நிஞ்சத்
தங்கலப் பாண்டி வள்ள டெங்கு.”

(கருவூரின் கிழக்கு மருவூரின் மேற்கே, வையையாற்றின் தெற்கு மருதயாற்றின் வடக்கே உள்ள நிலம்.) சூ. 271. [வி.

121.]

செப்|புதல் = சொல்லல். வி. 89.

செம், (செஞ், செந்,) = செம்மையான. வி. 121.

செய|ப்படு|பொருள் = வினைமுதற் றொழிற் பயனருவதாகிய இரண்டாம் வேற்றுமைப்பொருள். வி. 58. சூ. 320.

செய|ப்பாட்டு|வினை = மூன்றாம் வேற்றுமைக்கர்த்தாவைக்கொண்டு முடிவது. வி. 105. 121.

செயற்கை = செயல். விகாரம். விதி.

செயற்கைப்பொருள் = ஒரு பொருளை மற்றொருபொருளாகச் செய்யப்படு பொருள்.

செயற்கை|அளபெடை = பாட்டின் இசைநிறைப்பது. சூ. 94.

செய்|ர் = சூற்றம். வி. 80. 112.

செயும்|பொருள் = செயப்படு பொருள். சூ. 446.

செய்கை = தொழில். வி. 79.

புணர்தல், முடிதல் முதலிய செய்கைப்பட நிற்கும் செய்கைச் சூத்திரம். சூ. 20.

செய்|கை|அளபெடை = விகாரத்தால் வந்த அளபெடை. சூ. 91.

செய்|தன = வினையாலணையும் பெயர். சூ. 441.

செய்தி = செய்கை. சூ. 32.

செய்து = செய்து என்பது முதலியவைகள் வினைஞ்சவாய்பாடு. சூ. 343.

செய்|பவன் = கர்த்தா. சூ. 320.

இயற்றுகருத்தா.

ஏவற்கருத்தா.

செய்|பொருள் = செய்யப்படுபொருள். சூ. 320.

செய்|யவன் = செய்யான். இலக்குமி. சூ. 317.

செய்|யான் = இலக்குமி. வி. 23. [வி. 93.]

செய்யிய = அகரவீற்றுவினையெச்சவாய்பாடு. சூ. 167.

செய்யுமெனெச்சம் வருங்காலப் பெயரெச்ச வாய்பாடு. சூ. 341. [259.

செய்யுநிடம் = கவிகனின் வழக்கம். சூ. செய்யுன் = பாட்டு. சூ. 120. 155. 288.

374.

செய்யு|ர்|வழக்கம் = கவிகனின் வழக்கும் வழக்கம்.

செய்யு|ர்|விகாரம் = கவிகனின் உள்ள விகாரம். வி. 41. சூ. 155. 156.

செய்|வி|யொன்னேவல் = செய்யொன்றும்ஏவலின் மேலோரேவல். வி. 103.

சூ. 138.

செரு = போர். வி. 132.

செருக்கு = அகங்காரம். வி. 72. 89.

செருக்குதல் = கனித்தல். வி. 82.

செலு|து = போனகாலம். சூ. 145. [செல். வி. 91.] [34. 82.

செல்லுதல் = போகுதல். நடத்தல். வி.

செல் = மேகம். சூ. 232.

செல்வம் = ஐகவரியம். வி. 34. 112.

செல்வன் = செல்வத்தையுடையோன். மகன். வி. 93.

செவி = காது. வி. 89. சூ. 40.

செவியறிவு = செவியார் சத்தத்தை யறிதல். சூ. 381.

செவிவி = தாடி. சூ. 227. [சூ. 427.

செவ்வனிறை = நேரான பிரதியுத்தரம்.

செவ்வன் = செல்வவாயாக. சூ. 18.

செவ்வாய் = சிவந்தவாய். வி. 121. சூ. 290.

செ|வ்வி=செம்மை. தகுதி. வி. 89. 95.
சூ. 45. [124.]

செ|வ்வியான் = செம்மையானவன். வி.
[செவ்வி + ஆன். வி. 93.] [359.]

செ|வ்வெண் = செவ்விகைய எண். சூ.
செழு = செழுமையான. செழித்த. வி.
32. 81. [121.]

செறல்=கோபம். சூ. 420.

செறிதல்=பொருத்தல். சூ. 71. 73.

முடிதல். சூ. 345. [18.]

செறித்தல் = அடக்கல். சேர்த்தல். சூ.

செறுதல் = நெருக்குதல். வி. 82.

செறும்பு = ிராய். சூ. 203.

சென்றுதே ந்திறுதல் = செல்லச் செல்
லச் செ ஸ்வலி பொருள்வலி இரண்
டுந்தேய்ந்து முடியச்சொல்லுதல். சூ.
12.

சென்னி=சிரசு. 153.

சே

சே=இரிடபம். வி. 23.

சுவந்த. வி. 121.

சேண்=தூரம். வி. 17.

சேதாம்பல். வி. 121.

சேயிழை=தூல்தூற்கும் மடந்தை. சூ.
24. [வி. 157.]

சேய்=மகன். வி. 152.

தூரம். நீளம். சூ. 388.

சேய்மை=தூரம். சூ. 313.

சேர்|க்கை = சேர்வு. திரட்சி. வி. 17.
[வி. 94.] [வி. 63.]

சேர்|தல். வி. 96. சம்பந்தப்படுதல்.

சேர்|ப்பன் = கணாஆளும்நாதன். சூ. 391.

சேர்|ப்பு = கணா.

சே|வடி = சிவந்த அடி. வி. 112. [121.]

சேறல் = கெடுதல். சூ. 341. செல்லல்.
வி. 94.

சை

சைலம். வி. 123.

சொ

சொரி|தல் = பொழிதல். வி. 153.

சொல் = மொழி. வி. 43. (p.) சூ. 232.

சொல்லதிகாரம். = சொல்லினது இல
க்கணத்தை யுணர்த்துகிறபங்கு. சூ.
258. 259—274. [ஆகுபெயர். 162.]

“சொல் லெனப் படுவ பெயரே, வினைபென்
றய் இரன் டென்ப அறிந்தினி னேரே;
இடைச்சொற் கிளவியும் உரிச்சொற் கிளவியும்
அவற்று வழி மருங்கிற் றேன்றும் என்ப.”
(தொல்காப்.)

செந்நெற்கதிர். சூ. 453.

சொல்|லணி. வி. 196. 7.

சொல்|லாகு|பெயர். சூ. 290.

சொல்|விசையளபெடை = சொல்லி

சையை நிறைக்கவருவது. சூ. 91.

சொற்|பொருள் = சொல்லுக்குப் பொரு

ளெழுதும் உரை; விதனை, சொற்பொ

ருளுரை, பதப்பொருளுரை, பதவுரை

எனவும் வழங்குவர். சூ. 21.

சொற்|பொருள்|விரி|த்தல். சூ. 14.

சொற்றுக் = சொல்லுவாயாக. வி. 85.

சொல்வகை (உரை) = துன்றியக்கால்

எ-து துன்றிக்கால் என் விகாரப்பட்ட

டுநின்றது என்றும்போலச்சொற்களைக்

குறித்தெழுதும் உரை. சூ. 21.

சோ

சோ|னாடு = சோழநாடு. சூ. 239.

சோமன் = சந்திரன். வி. 123. [வி. 27.]

சோம்பு|தல் = சோம்பலாகத்திரிதல்.

சோர்|வு = மயக்கம். வி. 74. [94.]

சோலை = வனம், பூஞ்சோலை. வி. 110.

சோழியன் = சோழதேசத்தான். சூ. 276.

சோனகம் = ஓர் தேசம். சூ. 273.

சொ

சொளமன். வி. 123.

சூ

சூகரம். சூ. 105. 107.

சூகிரன் = சூகரம்.

சூண்டு = நண்டு. வி. 17.

சூமலி = நாய். மயில். சூ. 14. சூ. 158.

சூ

சூலம் = பூமி. வி. 35.

சூலுதல் = தொங்கல். சூ. 158.

சூற்சி = தொங்குதல். சூ. 158.

சூ

சூள்ளன் = ஓர் நாமம். சூ. 158.

டு

டு = ஒன்றன் படர்க்கை விசுதி. சூ. 328.

ஒருமைத்தன்மை விசுதி. சூ. 331.

மும்=தன்மைப்பன்மை விருதி. கு. 332.

த

தக=தகும்படியாய், தகுதிபாணபடி. வி. 82. [40.]

தகவு=தகுதிப்பொருள். 298. தகுதி. கு. தகு=வி. 79. 125.

தகுதி=மூலவகத்தகுதி வழக்குச்சொல். கு. 269.=பொறுமை. வி. 23.

தகை=தகுதி. வி. 74. [வி. 96.]

தகைமை=தன்மை. கு. 190.

தக்கணம்=தென்னாடு. கு. 391.

தங்கு|தல்=தரித்தல். வி. 34.

தங்கை=இளைய சகோதரி. வி. 74.

தகை. வி. 41.

தஞ்சம்=அடைக்கலம். வி. 84.

தடம்=பாதை. வி. 86.

தடி|த்தல்=வீங்கல், கனத்தல். வி. 79.

தடுமாறுதல்=ஆதிதூலின் பரப்பைக் கண்டு தடுக்கப்படுதல் ஒன்றினும் நிலைக்கொள்ளாத மனதை உடையவன். கு. 39.

தனி|தல்=ஆறுதல். வி. 91. 96. [121.]

தண் குளிர்த்துப்பொருந்திய. வி. 70. 93.

தண்டம் தண்டனை. வி. 216.

தண்டி=போஜனாசன் காலத்தில் இருந்த ஒப்புலவன், இவன் அலங்காரத்தைப் பற்றியதனால் செய்தவன்.

தன்மை குளிர்த்து. (எட்டுநிலை ஒன்று.) கு. 386.

ததை|தல்=நெருங்குதல். வி. 157.

தத்தம். வி. 74.

தத்தம்பொருள் தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்ந்திவருபவை. கு. 352. வி. 110.

தத்து|தல்=தாண்டிதல். வி. 137.

தத்தை=கிளி. கு. 172.

தத்தம். வி. 74.

தந்திர|வத்தி=தாறுத்தி. கு. 15.

தந்துரை நூலிற்சொல்லிய பொருளல்லாதவற்றை அதற்குத் தந்துரைத்தல் கு. 1.

தந்தை=தகப்பன். வி. 30. 74. 86.

தமர்=தம்முடையவர். சுற்றத்தார். வி. 14. [74. 93. 74.]

தமிழொழிநிலம்=தமிழ்நிலம் அல்லாத நிலம். கு. 273.

தமிழ். கு. 225.

தமிழ்ப்பாணை. முகவுரை. 1.

தமிழ்மொழி|ஆக்கம். கு. 128.

தம். வி. 74. கு. 244. 246. 247.

தம்மின். வி. 84.

தம்பால்=தம்மிடம். கு. 447. [வி. 74.]

தம்பி. வி. 74.

தரவு=எழுத்தம். [தந்தமுன் நின்றவில் தரவு.] யாப். 79. [448.]

தரு|தல்=காட்டல். கு. 343. இதல். கு.

தனை=பூமி. கு. 225.

தலம்=ஸ்தலம். இடம். வி. 37.

தலை=சிரசு. வி. 61. இடம். தலம். வி.

63. சிறு. பா. 1. தலைமை. வி. 81. 143.

தவ=மிக. கு. 273. 388.

தவம்=தவக. வி. 95.

தவழ்|தல்=பரவுதல். வி. 63.

தவளைப்பாய்த்து இடம் விட்டுக் குதிகின்ற தவளையின்பாய்ச்சல். கு. 19.

தவிர்|தல் வாராதொழிதல். கு. 243.

தவ்வணைதல் தகரம்வந்து புணர்தல். கு. 229.

தவ்வை தெளவை. மூதேவி. கு. 317.

தழ்|வுதல் அங்கீகரித்தல். வி. 87.

உணர்ந்துபல். கு. 374.

தழை தளிர். வி. 133. இலை. வி. 64.

தார்தல் தளர்த்துபோதல். வி. 90.

தளிர் தழை. வி. 30.

தளிர்|த்தல் தளிர்விடுதல். வி. 137.

தலை பாசம், பந்தம். வி. 26. 98. யாப். 17. 22. வி. 177.

தன்னை. கு. 273.

தறுகணன் அஞ்சாதக்கவையனை அஞ்சாதவன். கு. 39.

தற்|கிழமைப்|பொருள்=தன்னோடொற்றுமையுடையது. வி. 62.

தற்பவம்=ஆரியசிறப்பெழுத்தானும் பொதுவுக்கு சிறப்புமானிய இரண்டெழுத்தானும் தமிழ்நின்றது வருவது. வி. 43. (P.)

தற்பொருட்டுவினை. வி. 124.

தற்|சமம்=ஆரியத்திற்குத் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்தால் வருவது. வி. 43. (P.)

தற்|சுட்டளபு=தன்னைக் குறிக்கும் அளவு. கு. 95.

தற்புகழ்தல்=தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்ளுதல். கு. 52.

தனம் = ஆஸ்தி. வி. 32. 86.

தனிக்குறில் = தனித்துவருங் குற்றெழுத்து. வி. 29. கு. 205.

தனிக்குறில் அணைந்தொற்று = தனித்துவருங்குறிலைச் சேர்ந்த மெய் (உ-ம்.) மண் எ-ல் ண் என்னும் மெய் ம என்னுங் குறிலைச் சேர்ந்தது.

தனிச்சொல் = விட்டிசை. தனிநிலை. யாப். 59. 65.

தனித்து = தனியே. கு. 128.

தனிநிலை = ஆய்தஎழுத்து. (உயிரின்கணத்திலுஞ்சேராது, மெய்யின் கணத்திலுஞ்சேராது தனியே நிற்பதால்.) (அகிய) தனிநிலை. கு. 60. தனிச்சொல். யாப். 79.

தனை = அளவு. வகைக்கும். வி. 87.

தன் = தானென்பது திரிந்தது. வி. கு. 218.

தன் குறி வழக்க மிகவெடுத்துகாத்த -- தான்புதிதாகச்சொல்லி வழங்குவதை இடமிடந்தோறும் அதிகப்பட எடுத்துச் சொல்லுதல். கு. 14.

தன்முகம் = தனக்கெதிர்முகம். தன்னிடத்தில். கு. 303.

தன்மேம்பாட்டுகோ அணி. வி. 211.

தன்மை = யான்முதலிய தன்மைப்பெயர். வி. 54. 72. கு. 282. 285. 324. 330.

தத்துவம் = இயல்பு. வி. 25.

தன்மை அணி. வி. 203.

தன்மைச்சொல் = சொல்வோன் றன்னைக்குறிக்குஞ் சொல். வி. 54.

தன்மைப்பன்மை = தன்மைப்பெயரில் அநேகம். வி. 54.

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று = தன்மையேசேர்ந்த பலர்பால் முற்றுவினை. வி. 77.

தன்மைப் பொருள் = தன்மைஇடப்பொருள். வி. 54. [102.]

தன்வினை = தன்கர்த்தாவின் தொழில். வி. தன்னினை முடித்தல் = ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்து அதற்கினமானதையும் அதமையே முடித்தல். கு. 14.

தா

தாக்கு = பாய்தல். போர். வி. 121.

தாங்கல் = பொறுத்தல். வி. 17. 84.

தாது = பூந்தாது. வி. 110.

எழுவகைத்தாதுக்கள். கு. 268.

தாப்பிசை. கு. 457. (தாம்பு + இசை.) (ஊஞ்சல் போல் இடைநிலைச் சொல் இருமருங்கு செல்வது.)

தாப்பு = ஊஞ்சல்; தாம்பு என்பதின்விகாரம். கு. 457. (தாம்புக்கயிறு.)

தாமரை = கமலம். வி. 23. 162.

தாம். வி. 74. கு. 247.

தாய் = அன்னை. வி. 72. [தாவி?]

தாஅகுட்டி | த்தனாது | நிறுப்பு = தாஅகுடுபொருளையெடுத்துநாட்டி அதனைவருமிடந்தோறும் நிறுத்துதல். கு. 11.

தாரை = துளி. வி. 153.

தார் = மலை. வி. 23. 32. 93. 157.

தா | வுதல் = தாண்டல். வி. 95.

தான் = பாதம். அபு. சரணம். வி. 38. 41. 95.

தாழிலை = இடைநிலைப்பாட்டு. யாப். 54.

தாழ். கு. 225.

தானம் = ஸ்தானம். நால்வகைப்பிறப்பிடம். கு. 72. வி. 18. (.) இகை. வி. 113.

தானி = தானத்தையுடைய ஆகுபெயர். 290.

தானெடுத்து | மொழி | தல் = தான் பழையகுத்திரத்தை எடுத்துச் சொல்லுதல். கு. 14.

தானை = சேனை. வி. 93.

தான். வி. 74. கு. 247.

தி

திகை | த்தல் = நடுநடுங்கல். வி. 79.

திங்கல் = சந்திரன். வி. 37.

திசா = திசை. வி. 82. [கு. 147.]

திசை = திக்கு. திசைச்சொல். கு. 270.

ஏழன்உருபு. வி. 63.

திசை | சொல். கு. 273.

கொடுத்திழ் மொழியாகிய அநிய மொழியாகிய வரவது.

திசைப் | பெயர்கள். வி. 160.

திட் | பம் = சொல்வவி பொருள்வலி. கு. 18.

திணி = பலன். கு. 276.

திணை = குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், என ஐந்துநிலம். கு. 276. 434.

உயர்திணை அஃறிணையாகிய இரண்டு. கு. 416.

திண்ணியர் = வலிமையுடையர். வி. 137.

திண் | மை = கனமாயிருப்பது. எட்டேறில் ஒன்று. 368. பெரிய பாரஞ்செய்து, தன்மேலே நெருங்கினவைகளாற் கலங்காதவலிமை. கு. 27.

திரன் = கூட்டம். கு. 58. திரட்சியென்னம் பெயர். கு. 203.

திரி | சொல் = இயல்பில்லாமற் திரியுஞ் சொல். கு. 270. 272. வி. 43.

திரி | தல் = மாறுதல். வி. 20. கு. 89. 93. 154. 158. 271.

விகாரப்படுதல். கு. 136.

வேறுபடுதல். வி. 95. (அ.)

திரிபிடுக்கம் = ஒன்றுதிரிந் தொன்றாதல். கு. 300. (திரிபிடுலாகிய ஆக்கம்.)

திரி | பு = ஒவ்வாமை. கு. 8. வேறுபாடு. கு. 88.

திரிதல், மாறுதல். கு. 303.

திரி | யாது திரிசொறபோலாகாமை. கு. 2.

திரு = செல்வம். வி. 31. 87.

திரிசுதல் முறுக்குதல். வி. 93.

திரு | ந்து | தல் = செம்மையாகுதல். நிற. பா. 16. [வி. 87]

திரு | வள்ளுவன். வி. 162.

திரு | வாசகம். வி. 162.

திரு | அல். வி. 37. 79. 153. திரைச்சினை. வி. 37. வி. 69. (அ.) [363.]

தில் தில்லென்றும் இடைச் சொல். கு. 46.

திரு | ம்பு | தல் = மாறுபடல். வி. 91. 112.

திரு | தல் = வலி. நிற. பா. 11.

திரு | தன் = கடன். கு. 461. வரலாறு. கு. 3.

தி

தி - திங்கு. திமையான. வி. 38. தித்திப்பு

தி | ங்கு இனிமை. வி. 84. திமை.

தி | ச - தியது = திமையையுடையது. வி. 32. 93.

தி | மை | வளம் - ஆரியமையின் மிகுதி. கு. 25.

தி | ம்பு | ணல் = இனிமையான ஆறு. வி. 27. [திமையான. வி. 121. கு. 136.]

தி.ப. வி. 93.

திர்க்க | சந்தி = வடமொழிச்சந்தியில் ஒன்று. வி. 42.

திர் | த்கும் = நீங்கும். கு. 25.

தி | வளி = சுழற் | காற்று. 124. [திமையான. வி. 121.]

தி.ன் = உணவு. வி. 96.

திரு | தல் = நீங்குதல். வி. 93.

து

து = புது அனுபோகி. (ஏவல்.) கு. 158.

விசுதி. கு. 140. 279.

ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி. கு. 328.

ஒருமைத்தன்மை விசுதி. கு. 331.

துகன் - குற்றம். வி. 37.

துதி. வி. 70.

துகில் = வஸ்திரம். 34.

துகிலிகை. கு. 156.

துஞ்சு | தல் துஞ்சல். நித்திரைசெய்தல். உறங்கல். நாதல். கு. 167. 335. 385.

துணிதல் - தீர்மானித்தல். வி. 143.

துணிநர் அரிதிந்தொள்ளுவார். கு. 206.

[வி. 95.]

துணிபுவினா. வி. 125. (அ.)

துணிவு துணிதல். கு. 11. 21.

துமாணம், பதனியு. கு. 381.

துணிவுப்பொருள் நிச்சயப்பொருள்.

துணிபுவினா. வி. 121.

துணி (வுரை) எந்தோர்ப்பட நின்ற விடத்து இத்தற்கு இதுவே பொருளெனத் துணிந்தொழுகும் உரை. கு. 21.

துணை உதவி. வி. 23. 60. 70. அளவு. வி. 76.

போல். வி. 109.

துணைமொழி தொடர்ந்துவருவது.

துணைவினா. வி. 121.

துப்பு. வி. 87.

துப்புதல் உண்ணல். அனுபவித்தல். வி. 87.

தும் தன்மைப் பன்மைவிசுதி. கு. 332.

தும் | பி வண்டிப்பெயர். கு. 380.

துபா துன்பம். வி. 35. 80. 155.

துயில் - நித்திரை செய்தல். வி. 155.

துயில்வோன் - மிகத் தூங்குவோன். கு. 39.

துய | ததல், அழைத்தல். வி. 79.

உண்டல். கு. 385.

துர | த்தல் = எழுப்புதல். கு. 74. 388.

துர் (துற், துன்) கெட்ட. வி. 123. (அ.)

துவை | த்தல் - வாத்தியம் வாசித்தல். ஒலித்தல். கு. 391.

துவ் | வதல் = அறபவித்தல். வி. 86.
துழாய் = துளசி. வி. 93.
துளக்கலாகா = நிலை அசைக்கப்படாத நிலை. கு. 28.
துளங்கல் = அசைதல். வி. 79. 90.
துளி. வி. 61.
துறத்தல் = விட்டுநீங்குதல். வி. 83.
துற | வறம் = நீத்தோர் தர்மம். [துறத்தல் = விட்டு நீங்கல். வி. 94.]
துறை = வழி. நூல். கு. 52. = நீர்த்துறை, சூற. வி. 23. 43.
துன் | ஞர் = பகைவர். சிற. பா. 11. வி. 95.
துன் | னுதல் = சேர்தல். வி. 95. 206.

தூ

தூக்கு = செய். வி. 172.
தூக்குதல் = நி. 3.
போல. வி.
தூண்டில் = து
தூய்மை = பரி. வி. 96.]
தூர் = தூர்வை, யோ. வ. 20.
தூர் | த்தல் = நிறைத்தல். வி. 70. 79. 84.

தெ

தெங்கு = தென்னமரம். வி. 161.
தெங்கங்காய் = தேங்காய். கு. 187.
தெண், தெள் = தெளிவான. வி. 37.
தெய்ய = இடைச்சொல். கு. 368. இசை நிறை. வி. 115.
தெய்வம் = திவ்வியமுள்ளது. வி. 84. வழிபடுகடவுள். கு. 36.
தெய்வங்கொள்கை = கடவுள்வழிபாடு. கு. 26.
தெரிநிலை = இடைப்பொருளுள் ஒன்று. கு. 353. 355. 357. (தெரிந்த வழி நிறைவால் தெரிநிலை.)
தெரிநிலைவினை = காலந்தெரிய நின்ற வினை. வி. 98. கு. 320.
தெரிநிலை | வினைமுற்றலையும் | பெயர்ப் | பகுபதம் = காலங் காட்டுதலுடனே வேற்றுமை யேற்றுவருவது. வி. 95.
தெரியல் = மானை. வி. 93. 109.
தெரிவரும் = காண்கிறதற் கரிதாகிய. கு. 27. [வி. 153. 121.]
தெருளல் = தெளிதல். வி. 95.
தெலுங்கம் = தெலுங்கு தேசம். அந்நிரம். கு. 273.

தெவ் = பகை. கு. 236.
தெவ்வீர் = பகைவர். வி. 211. [77.]
தெளிதல் = மெய்யுணர்தல். வி. 40.
தெளிவெய்தல் = துணிவுண்டாதல். கு. 433.
தெளிவோர் = னுலோசித் தெளிதற்குரியமாணக்கர். கு. 461.
தெள் | னல் = தெளிவாதல். வி. 89.
தெள், தென் = தெளிவான. வி. 37.
தென் | பாண்டி = கொடுந்தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.
தென் = தென்றிசை. வி. 84. 160.

தே

தேசிகம் = திசைச்சொல்.
தேம் = தேசம். கு. 276.
ஏழன் உருபு. வி. 63.
இடம். கு. 303.
இனிமை, [தேன். கு. 214.] வி. 93. 152.
தேய்தல் = குறைதல். வி. 32.
தேரு | தல் = தெளிதல். ஆராய்தல். வி. 70. 95.

தேற்றப் | பொருள் = நிச்சயப்பொருள். வி. 111. [354.]
தேற் | தம் = தெளிவு. நிச்சயம். கு. 353.
தேற்றவினை. வி. 125.
தேர் = இரதம். வி. 72.
தேன் = மது. வி. 154. கு. 214.

தை

தையல் = பெண். கு. 277.

தொ

தொக | நிலை. கு. 415. வி. 151. [வி. 91.]
தொகுத்தல் = எழுத்தாயினுஞ் சாரியையாயினுங் குறைத்துச் சுருக்குதல். வி. 41. கு. 155.
விந் துகிடந்ததைத் தொகுத்து முடித்தல். வி. 79. கு. 50.
தொகுத்துச் சுட்டல் = பலவற்றையுந் தொகையாக்கிச் சொல்லுதல். கு. 14.
தொகுத் | துறை = வேற்றுமை சாரியை முதலிய உறுப்புகளைத் தொகுத்தெழுதும் உரை, இதைப் பொழிப்புடைய என்றும் வழங்குவர். கு. 21.
தொகை = உருபு மறைதல், தொகைக் குறிப்புச்சொல். கு. 269.

பலவற்றையுந் தொகுத்துக் கூறுந்தொகைச் சூத்திரம். கு. 20.
 மறைநகலுந்ற்பவை. கு. 403.
 தொகை|சூழிப்பு=தொகுத்துக் குறிக்குங் குறிப்பு. கு. 269.
 தொகை|ச்சூத்திரம் = காரியங்களைத் தொகுத்துக்கூறுவது.
 தொகை|சூறு. கு. 403. வி. 151.
 தொகை|நிலை. கு. 402. வி. 151.
 தொகை|ப்பொருள் = தொகைநிலைத் தொடர்பொருள். கு. 411.
 தொகை|விரி = தொகுத்துத் விரித்துப் முடித்தல். கு. 50.
 தொடர்|க்கம்=ஆதி. (தொடு.) என்றற் றொடக்கத்து = என்று சொல்வது போலவரும்.
 தொடர். வி. 126. [11. 94.
 தொடர்|கை = தொடர்பு, சிநேகம். வி.
 தொடர்|ச்சொற்புணர்தல் = ஒன்றற் கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்வினைச் சேர்த்துவைத்தல். கு. 11.
 தொடர்|தல் = தொடர்தல். வி. 121.
 தொடர்|தல் = இத்தொழுவிற்கு அயலெழுந்தாகத் தொடர்தல். வி. 109. கு. 91. இரண்டுமுதலியவாகத் தொடர்துவருதல். கு. 128.
 தொடர்|பு = செய்யுள். கு. 173. அக்கியம். வி. 94.
 தொடர்|மொழி. வி. 150. கு. 259. 260.
 தொடர் = வகை. வி. 96. [பைத்தொடி. வி. 121. 157.]
 தொடுத்தல் = கட்டல். அம்புகளைநாணின்மேல் தொடுத்தல். வி. 19.
 தொடை = மோனைமுதலிய தொடையாப். 32. வி. 181.
 தொய்தல் = தொடுத்தல். வி. 37.
 தொல்லை = பழமை. கு. 98.
 துன்பம். வி. 96.
 தொல்லோர் = முன்னோர். வி. 145. [93.]
 தொல் = பழமை. வி. 60.
 தொழில் = உவமை. வி. 204.
 தொழில் = வினை. செயல். வி. 312.
 தொழிற்|பெயர் = வினைப்பெயர். கு. 217. 286. வி. 155. [256.
 தொழிற்|மொழி = வினைச்சொல். கு.
 தொழு|தல் = பணிதல். கு. 385. ஊழியஞ்செய்தல். வி. 82.
 தொறும். வி. 110.

தொன்|முறை = தொல் + முறை = பழமையானமுறை. கு. 290.
 தொன்று|தொட்டு = பூர்வம் முதற்கொண்டு. கு. 290.
 தொன்|ஊல் = பழமையான ஊல். கு. 39.

தோ

தோகை = மயில். வி. 23. 162.
 தோட்ட = [பகுதி தோடு. வி. 82. (௭.) தோண்டின.]
 தோய்|தல் = கலத்தல். வி. 37.
 தோரை = சரமணிக்கோர்வை. கு. 91.
 தோழி = தோழமையுடையவன். கு. 277. [வி. 96.] வி. 96. (௭.)
 தோன் = புயம். வி. 60. புயத்தால்வருபெயர். கு. 276.
 தோறும். வி. 110. [95.
 தோற்றம் = உருவம், பார்வை. வி. 86.
 நெடுக்குறம் = தோன்றுகின்ற உயரம். கு. 28.
 தோற்றுதல் = வெளிப்படுத்த்தல். கு. 22. 52.
 தோற்றல் = விளக்கல். கு. 52. 342. 387. பிறத்தல். வி. 61. ஓர்விகாரம்: மெய்யாயினும் உயிராயினும் சாரியையாயினும் உயிர்மெய்யாயினும் உண்டாதல். கு. 154. வி. 20. இராசா. கு. 276.
 தோன்று|எழுவாய் முதலாம் வேற்றுமைத்தொகை. [வி. 91.]

தொ

தொளவை = தய்வை. மூதேவி. 317.

ந

நகு|தல் = சிரித்தல், நகைத்தல். வி. 76. 79.
 நகுந்|நகைத்தீர். வி. 76. [72.]
 நகை = சிரிப்பு. நகைத்தல். வி. 79. [வி. 96.]
 நகை|த்தல் = சிரித்தல்.
 நக்கு. [நகு. வி. 82. (௭.)] கு. 317.
 நங்கை = பெண்ணிற்குறந்தான். [வி. 47.] கு. 277.
 நஞ்சு = விஷம். வி. 32.
 நடி|த்தல் = கூத்தாடல். வி. 120.
 நடுங்கல். கு. 387.
 நடு|தல் = பயிர் ஆக்கல். வி. 82.

நடு | நிலை = தராசுமுள்ளு ஒருபுறத்துஞ்
சாயாமல் நடுவாக நிற்பது, அதுபோ
ல, மாணுக்கன் அறிவுசிறிதாகில் பெ
ரிதாகவும் பெரிதாகில் சிறிதாகவும் உ
ணர்த்தப்புகாமையும், ஒருவனிடத்தி
ல் விருப்பாகவும், ஒருவனிடத்தில்
வெறுப்பாகவும், உணர்த்தப்புகாமை
யுமாம். கு. 29.

நடு | வன்மை = நடுவு + அன்மை = நீதியல்
லாதது. வி. 95.

நடுவு = நீதி. வி. 81.

நட்டல் = சிநேகஞ்செய்தல். வி. 33. 188.

[நன். 76.]

நட்பு = சிநேகம் [நன் + பு. வி. 96.] வி.
26. 33.

நடை = வழக்கம்.

நணியது = சம்பமுள்ளது. வி. 40.

நண்டு = ஞண்டு. கற்கடகம். வி. 17.

நண்பு = நட்பு. வி. 212.

நண்ணல் = கிட்டல், உண்டாநல். வி. 89.

கு. 210.

நந்து = சங்கு. 378. [74.]

நம்பி = ஆணிற்கிறந்தவன். கு. 276. [வி.

நம். வி. 72.]

நயத்தல் = விரும்புதல். வி. 33.

நயம் = நியாயம். தருதி. கு. 383.

நரநர் = நரகவாசிகள். கு. 261. 381.

நலம். வி. 96.

நலி | தலோசை = கலந்தலோசை. கு. 88.

நலி | தல் = வருந்திக்கூறுதல். கு. 88.

நல் | கு | தல் = அளித்தல். வி. 73. 152.

நல்கூர்ந்தார் = தரித்திரர். வி. 213.

நல்லான் = பெண். [வி. 93.]

நல் | வினம் = நல்லோர் உறவு. வி. 76.

நலின் | ரோர்க்கினிமை = படித்தவருக்கு

இன்பந்தருதல். கு. 13.

நவை = சூற்றம். வி. 95. 213.

நளன் = ஓரசன் பெயர். வி. 93.

நறு, நறவம் = நறவு = நல்லவாசனை. வி. 63.

79. 93. 109.

நனி = மிக. வி. 35 கு. 37. 41. 86. 272.

388. பெரும்பால். கு. 207.

நனை = அரும்பு. வி. 114.

நன் = நன்றாக. கு. 26. 96.

நன்காடு. கு. 267. (நல்ல.)

நன்கு. வி. 96.

நன்மை. வி. 96.

நன்மொழிபுணர்த்தல் = நல்ல சொற்களை
ச் சேர்த்துவைத்தல். கு. 13.

நன்றி = உபகாரம். வி. 86. 95. 96.

நன்று = நன்மையானது. வி. 33. 93.

நா

நாகன் = ஓர்நாமம். கு. 158.

நா = நரக்கு. வி. 82. கு. 74. 376.

நாகம் = கிருஷ்ணசர்ப்பம். வி. 32. [317.]

நாகு = இளைமை, இள மரம். வி. 93. 94.

நாடு | தல் = தேடுதல். வி. 70. 72. 212.

நாட் | டம் = கண். கு. 376.

நாட் | டல் = தாய்த்தல். கு. 11.

நாணு | தல் = வெட்டுதல். வி. 95.

நாதன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாமம் = படர்க்கைப்பெயர்ச் சொல். கு.
125. 265. பயம். வி. 93. 157.

நாமுடி = நாக்குறுவி. 80.

நாயகம் = சிரோட்டம். வி. 152.

நாயகன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாய் = கு. 231.

நால். கு. 191.

[கு. 380.]

நாலறிவுயிர் = தம்பிவண்டு முதலியவை.

நாழி = ஓர் அளவு. வி. 89. கு. 174.

நான் = நட்சத்திர இராசி. கு. 276. வாழ்

நான். வி. 73. ஓர்வாய்பாடு. வி. 174.

அந்நாளில் மலர்ந்த. வி. 79. 84.

நாற்கணம் = வன்கணம் மென்கணம் இ
டைக்கணம் உயிர்க்கணம், என்னும்
நால்வகைக் கூட்டம்.

நாற்றம் = கந்தம். கு. 386. [291.]

நான் = தன்மையொருமைப்பெயர். கு.

நான்கு. வி. 159. கு. 191.

நான் | முகன் = நான்கு முகங்களை யுடைய
அருடன். கு. 56.

நான் | மை = நான்கு.

நான் | மொழி = பெயர் வினை இடை உரி
என்னும் நான்கு சொற்கள். வி. 43.

நி

நி. வி. 123. (2.)

நிகர் = நிகர்க்கின்ற, ஓந்த. கு. 26. வி.

109. சிற. பா. 15.

நிகர் (நிகர) = ஒப்பு. வி. 76. 95. 109.

நிகர் | த்தல். வி. 76.

நிகழ்காலம். வி. 80.

நிகழ் | பல்ல = நிகழ்காலமல்லாத இரண்
டுகாலம். கு. 245.

நிகழ்வு = நிகழ்ச்சரலம். கு. 423.

நிதி = திரவியம். வி. 79.

நித்தியப்பொருள் = அழிவில்லாப்பொருள்.

நிமித்தப்பொருள். வி. 60. 140. 164.

நிமித்து = நிமித்தம், காரணம். கு. 49.

நிமித்தல் = நெருங்குதல். வி. 64.

நியதி = நியமம், நிச்சயம்.

நியதிப்பெயர் = நிலமமுடைய பெயர்.

நிரல் = முறை, வரிசை. வி. 194. கு. 216.

நிரல்பட = வரிசைப்பட. கு. 16.

நிரணிமை. கு. 455.

நிரா = வரிசை. வி. 64. 153.

நிராத்தல் = வரிசைப்படுத்தல். வி. 153.

நிராபசை. வி. 170.

நிர். வி. 123. 166. (2.)

நிலம் = நாடு. வி. 73. கு. 273. பூமி. வி.

63. கு. 26. 27. [வி. 96.]

நிலமலைகூறகோல் மலர்நிகர் மாட்டி

நிலத்தையும், மலையையும், துலாக்கோ

லையும், பூவையும் ஒத்த மேன்மை. கு.

26.

நிலவுதல் = விளங்குதல். கு. 427. 17.]

நிலன் = இடப்பெயர். கு. 276. [நிலம். வி.]

நிலை = இருத்தல். கு. 456. நிலமை. வி.

61. 74. உறுதி. வி. 95. வாயல் நிலை.

வி. 120. [வி. 96.]

நிலைத்தல் = நிலபெறுதல்.

நிலைபாமை = நிலபெருதற்குக்குந்தன்

மை. வி. 39.

நிலையியற் பொருள் = நிற்பனவாகிய

அசரப்பொருள்.

நிலவூதல் = நிற்பல். வி. 86.

நிலவத்தல் = எழும்புதல். வி. 63.

நிழல் = சாயை. வி. 23.

நிழற்றல் = நிழலித்தருதல். கு. 258.

நிறம் = வெண்மை கருமை முதலிய

வண்ணங்களால் வரும்பெயர். கு. 276.

வருணம். வி. 60. 70.

நிறீடு = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தக்குறிப்பு = முற்றுச் சொல்லின்

அடையாளம். வி. 165.

நிறுப்பு = நிலைநிறுத்தல். கு. 11.

நிறுவுதல், நிறுத்தல் = ஸ்தாபித்தல். நிற.

பா. 14. வி. 74.

நிறை = சால்பு. வி. 120.

மன அடக்கம். கு. 384. [26. 29]

நிறைகோல் = துலாக்கோல். தராசு. கு.

நிற்பு = நிற்க. வி. 32. [86.]

நிறுத்தல் = எண்ணல். கருதல், யோசித்

தல். வி. 124.

நிறுவு = எண்ணம்.

நின் = நீ என்பது நிரிந்த நின். வி. 79.

கு. 218.

நின்றுபயனின்மை = சொல்லின்று, அத

ற்குப் பயனிலாதொழியச் சொல்லல்.

கு. 12.

நின்று. வி. 61. 86.

நீ

நீ. வி. 73.

நிங்கல் = விட்டுநீங்குதல், பிரிவையுண்

டாக்குந்தொழிவின்றிப் பிரிவையுண்டு

நித்தனலிடத்திலுடைய பொருள். கு.

299. 387.

நிங்கல், நிக்ருதல். வி. 61. 86.

நிடல் = கொடல், ஆதல். கு. 136.

நிதி = கொடுங்காலம், என்னைக்கும். 63.

[வி. 120.]

நிட்டம் = நீட்டம். வி. 93.

நிட்டல் = நீட்டலையை. கு. 409. குத்

தெழுத்தை, கொட்டெழுத்தாக்கல். கு.

155. வி. 41.

நிதி = நியாயம். வி. 95.

நித்தம் = வெள்ளம். வி. 82.

நித்தல் = துறக்கப்படுபொருள். கு. 296.

நித்து = நீங்கி. வி. 37. நீத்துவரும்நிலை.

கு. 454.

நித்தல். வி. 205.

விட்டு. (நீ) வி. 124.

நிப்பினம். வி. 86. [294.]

நியர் = முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.

நிர் = சலம். வி. 23. 60. 70. குணம். வி.

35. [நீர் - குணத்தையுடையன. வி. 93.]

முன்னிலைப்பன்மை. வி. 73.

நிலை = அரக்கி. கு. 389.

நிலை = சிலம். கு. 156. [வி. 41.] [294.]

நிலிர் = முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.

நின் = நிலை. பெரிய. வி. 39. 79.

நு

நுகர்தல் = உண்ணல். வி. 81.

நுகர்வு = அனுபவித்தல். இன்பம். வி. 111.

நுகப்பு = இடை. கு. 455.

நுட் = நுண். வி. 34.

நுட்பம் = பொருள்நுணுக்கம். கு. 18.

நுண் | ந்குதல் = நுட்பமாதல். வி. 87.

நுண் = நுட்பமான. வி. 32. 34. 37. [நுண்மை. வி. 121.]

நுதலிப் | புகுதல் = இதனைச் சொல்லுவேன் என்று சொல்லிப் புகுதல். [சபதஞ்செய்தல்.] கு. 14.

நுதல் = நெற்றி. வி. 154.

நுதலல் = சொல்லல். வி. 28. ம. கு. 47.

நும். வி. 73.

நுவல் = பாடஞ்சொல்லவின் வரலாறு. கு. 3. சொல்லல். கு. 41. 390.

நுவல் | வேன் = ஆசிரியனது வரலாறு. கு. 3.

நுவற்சி = சொல். கு. 390.

நுறை. வி. 60.

நுனி = முனை. வி. 17. 39.

நூ

நூலாசிரியன் = நூல் செய்த கர்த்தா.

நூலுறையாசிரியன் = நூலைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியன். கு. 26.

நூல் = நூல்வரலாறு. கு. 3.

சாஸ்திரம். கு. 24. எற்றுநூல். கு. 25.

நூல்யாப்பு = நூற்கட்டு. கு. 47. 50.

நூறுதல் = பொடியாக்குதல். சிறு. பா. 12.

நூன் முகம் = முகவுரை. நூலுக்கு முகம் போற் சிறந்திருத்தல். கு. 1.

நெ

நெஞ்சம் = நெஞ்சு. மார்பு. மனம். அந்தக் கரணச்சாட்சி. வி. 40. 81. 86. 124. கருத்து. கு. 46.

நெடிய = நெடுமையான். வி. 121.

நெடிலளபெடை = நெட்டெழுத்தளபெடுத்தல்.

நெழிநெடூர். கு. 94.

நெழில் = நெட்டெழுத்து. கு. 65. 129.

நெடுமை, தீர்க்கம். வி. 4.

நெடு, நெடும், நெட்டு. வி. 35. 84. 121.

நெட்டுயிர் = உயிர் நெடில். கு. 126. [வி. 121.]

நெய். வி. 63.

நெய்தல் = ஐந்தினையிலுள்ளது. கு. 276.

கடல்சார்ந்திடம். வி. 220.

நெய்யரி = பன்னாடை. கு. 38.

(செய்யை உருக்கி வடிகட்டிப்பொருட்டு இதுளமேல் விடும்போது சாரமான செய்யை ஒழுக்கவிட்டுக் கசட்டைப்பற்றிக்கொள்ளும். ஆதலால் கடைமாணுக்கர்க்கு உவமை.)

நெருநல் = நேற்று. வி. 25.

நெல், நெல்லு. வி. 60. 82. கு. 232.

நெறி = வழி. வி. 32. 39. 95. முறை. கு. 194. 199. கடன். கு. 253.

நே

நேரசை. வி. 169.

நேர் = நேர. வி. 109. உடன்படல். கு. 427. சமமான. கு. 16.

நேர்ச்சி = நடப்புப்பொருள். கு. 298.

நேர்தல் = பொருத்தல். கு. 361.

நேர்ப் = தழுவிக்கொள்வர் புலவர். கு. 427.

நை

நைதல் = பலவீனம். தளர்ச்சி. வி. 112. தன்மாத்தினாயிருமுறுகுதல். கு. 95. 120.

நொ

நொடி = ஒருமாத்தினாயினவு. கு. 100. வி. 16. சொல். கு. 390.

நொடிதல் = சொல்லல். கு. 390.

நொய்மை = கனமில்லாதது. இலேசு. [எட்டுநிலை ஒன்று. கு. 386.]

நொய்ய = நொய்மையானவை. வி. 124. [93.]

நோ

நோதல், நோகுதல் = வருத்தமடைதல். வி. 65. 82.

நோக்கு = கண். வி. 37.

நோக்குதல் = பார்க்குதல். வி. 37.

நோய் = பிணி. வி. 26. 91.

துன்பம். வி. 35.

நோவு = வருத்தம். வி. 89.

நோற்றல் = பொறுத்தல். வி. 27.

ப

ப = பல்லோர்படர்க்கை. விருதி. கு. 327.

பகருதல் = கற்பித்தல். கு. 39. சொல்லல். கு. 390.

பக. கு. 170.

படு|ரெடை. யாப். 60.

பகா|ச்சி=சொல். கு. 390.

பகழி=கணை. அம்பு. கு. 389.

பகா|பு|பதம்=விரிக்கப்படாத பதம்.

வி. 122. கு. 128. 130. 131.

பகுதி=முதலிலை. வி. 76. கு. 133. இயல்பு என்றத்தன்கொள்ளும் பிரகிருதி என்னும் ஆரியமொழிதமிழ்வு, அது தன்னியல்பினால் நிற்கையால் பகுதியாம். கு. 133. 134.

பகுத்தல்=விரித்தல். கு. 281.

பகுத்துணர்தல்=ஆராய்ந்தறிதல்.

பகு|பத|உறுப்பு=பகுக்கப்படும் பதத்தின் அவயவம். வி. 123.

பகு|பதம்=விரிக்கப்படும் பதம். வி. 123. கு. 128. 130. 132.

பகை-பகைதொடர்பொருள். கு. 298.

பக்கம் விதம். வகை. பட்டம். வி. 32.

பக-பகம். பகமைபாள். வி. 70. [121.

பச்சு, பாசு, பைம்.]

பசை ஆசை. வி. 11. 95.

பச்சரி. வி. 121.

பஞ்சி பஞ்சானது. வி. 61. கு. 24.

படா|க்கை படா|க்கையிடம். கு. 266.

324. பேசுவோனையும் அவன் முன்

னிம்போனையும் அல்லாத மற்றப்பொருளைக்குறிக்குஞ் சொல். கு. 285

படா|க்கை|முப்|பெயர் படா|க்கையிடத்தை யுடைய உயர்நிலைப்பெயர், அகநிலைப்பெயர், விரவுப்பெயர் என்ற மூவகைப்பெயர்கள். கு. 135.

படா|க்கையோர்-படா|க்கையிடத்தோரை. கு. 303.

படா|க்கை|வினைமுற்று. படா|க்கை|வினைமுற்றுச் சொல். கு. 295.

படா|ச்சி கடை. கு. 46.

படா|ச்சல்=ஏகுதல். 86. கு. 272.

பரவிப்போகுதல். வி. 88.

படலம்=அதிகாரம். கு. 4. பலபொருள் கொண்டது. கு. 17.

படாகை=விருது. கு. 91. [11.

படா|அன்=உடன்படான், கலவான். கு.

படி, படிக்கு, படியாக, படியால். வி. 164.

படிமன்=பொய்சொல்பவன். கு. 39.

படு. வி. 105. 124.

படு|தொகை. வி. 157. (w.)

படு|த்தல்=தாழ்த்திக்கூறுதல். கு. 88.

ஆக்குதல். வி. 124.

படு|த்து|சல்=வி. 124.

படை|க்கலம்=ஆயுதங்கள். வி. 84.

பணி=தொழில். வி. 96.

பணி|தல்=வணக்கம். வி. 94.

பணி|த்தல்=சொல்லுதல், உரைத்தல்.

கு. 431. வி. 95. 133.

பணி|லம்=சங்கு. வி. 81. 137.

பணை பெருமை. வி. 27.

வயல். வி. 81.

பணை|த்தல்=பெருத்தல். வி. 32.

பண்ண மிகவும். வி. 32.

பண்ட|மாற்று - வினாகூறுதல். கு. 101.

பண்டம் -பதார்த்தம். வி. 208.

பண்டு, பண்டை=பழமை. வி. 26. 87.

பண்டு|பகா|நிலை|பதம். கு. 135. 136.

(செம்மை முதலியவை சொல்லையாத பகுபதம்; ஆய்வும் பொருளிலையாத பகாபதம். இவை மிகுதி இயற்றி நடக்காத்தலை இவ்விருதியை யும் பகுதியாக வைக்கும்)

பண்ணு|ருணாதோடு குணிக்குண்டாகும் முறைமைபடம், வண்ணம், வடிவு, அளவு, கவை முதலியவைபற்றி வருவது. கு. 406. குணம். வி. 30. 76. 136. 113.

(ஐம்பொருளால் உணரப்படுதல்)

பண்டு|பு|த்தம்|நிழமை=குண சம்பந்தப்பொருள்.

பண்டு|பு|தொகை "ஆகிய" முதலிய பண்புருபு தொக்குநிப்பவை. கு. 152. 406. வி. 154.

பண்டு|பு|ருபு, "ஆகிய." கு. 406.

பண்டு|பு|வமை. வி. 201.

பத|பு-பதா. வி. 92. கு. 338.

பத|ப்புணர்|பி - சொல்லொடு சொல்லுதல்.

பதம். கு. 253. 254. எழுத்தாலாகிய

பதத்திலக்கணம். கு. 57.

எழுத்துகள் பிறபொருளைக் காட்டுஞ் சொல். கு. 128. பாபம். வி. 41. 79.

பத|வுரை சொற்பொருள். பதப்பொருள். கு. 21. 22.

பதி. இடம். வி. 41.

பதிகம்-தொகுத்துச் சொல்லுதல். கு. 1.

"பதிகத்தின் பல்வகை பெருகாத

தொகுதியாகச் சொல்லுதலானே."

பத்து. கு. 195-197.

பத்தினிற்றுயிர்மெய்=பத்தென்னும்தான்
 னின் நிலைமொழியினது இற்றிலுள்ள
 துகர உயிர்மெய்யெழுத்து. கு. 198.
 பந்தனம்=கட்டுதல். வி. 197, 201.

பந்தி=ஒழுங்கு. வி. 61.

பயத்தல்=வினைதல். வி. 35, 145.

உண்டாக்கல். வி. 95.

பயம், பயன் = பலன். கு. 10, 47. வி.
 27, 1, 91, 92, 113.

பயனிலை=பொருள்நிலை. கு. 295. வி. 129.

பய(னுரை)=இப்படிச் சொன்னதினாலே
 வந்தபயன் இதுவெனக்காட்டி எழுது
 முரை. கு. 21.

பயனுவமை. வி. 204.

பயிறல் = கற்றல். சொல்லுதல். பழகு
 தல். கு. 41, 45.

பரண்=பரணென்னும் பெயர். கு. 211.
 (காவற் பரண்.)

பரதன்=பரதராசன். வி. 89.

பரத்தல்=விரித்தல். வி. 81. கு. 372.

பரத்தை=வேசி. வி. 63.

பரம்=பாரம். வி. 17.[பரவுதல். வி. 96.]

பரவை = கடல். வி. 37.

பரா. வி. 123. (உ.)

பரிசம்=ஊறு. கு. 386.

(வெண்மை, தண்மை, மென்மை, உண்மை, கொய்
 மை, சென்மை, சருக்சன்மை, பருகுகை, ஆக; எட்டு.)

பரிதல்=விரும்பல். வி. 86.

பரிதி=சூரியன். சிற. பா. 3. [121.]

பரியது = பெரிது. [பரி. வி. 93.] வி.

பருகுதல்=உண்ணுதல். கு. 40.

பருத்திக் குண்டுகை = பருத்தியடைத்த
 கரகம். பஞ்சுபோட்டருகிக்கை. கு. 34.

பருந்தின் வீழ்வு = தலைகீழாக விழுகின்ற
 பருந்தின் வீழ்ச்சி. கு. 19.

பருபருக்கை = திண்மை. பருத்துக்
 கொள்ளல். [எட்டேறில் ஒன்று. கு. 586.]

பருவமுயற்சி=காலத்தோடு பொருந்தச்
 செய்யுமுயற்சி. கு. 27.

பருவரல்=வருந்தல். கு. 388.

பல=கு. 170. பலவிற்பாற் பெயர். கு.
 240.

பலகை. கு. 231.

பலபொருளெற்று சொல் = பலபொரு
 னைத்தருகிற ஒருசொல். கு. 431.

பலர்=பலர்பாற்பெயர். கு. 240.

பலர்பாற்சொல் = பலகைக்குறிக்குஞ்
 சொல்.

பலவகைத்தாது = தோல், இரத்தம், இ
 றைச்சி, மேதை, எனும்பு, மச்சை,
 சுவேதரீர் என்கிற ஏழுவகைத் தாதுக்
 கள். கு. 268.

பலவிறீட்டம் = பலபொருளின் கூட்
 டம். கு. 300.

பல்லவம். ஓர்தேசம்.

பல்லியம்=கீதவாத்தியம். கு. 391.

விரிந்துத் தொக்குந்தம்முள் விரவிப்ப
 லவடுக்கிவருதல்.

பல்லோர்பெயர் = பலர்பாலின் பெயர்.
 கு. 278.

பவணாந்தி=ஓர்முனி. நன்னுலைச் செய்
 தவன். சிற. பா. 21.

பவம்=பாவம். வி. 87. [41.]

பழகுதல்=பயிலல். கு. 40.

பழஞ்சூத்திரக்கோள்=மேற்கோள். ஆசி
 ரியவசனம். கு. 81.

பழி=நிந்தை. வி. 210. குற்றம். கொலை.
 வி. 82, 95. [210.]

பழித்தல் = நிந்தித்தல். தூஷித்தல். வி.

பளிங்கு, பளிக்கு. வி. 26.

பறவை. வி. 96. (o.)

பறை=சாற்றும் பறை. வி. 109.

பற். கு. 170.

பனாட்டி. கு. 203.

பனுவல் = செய்யுள். தூல். கு. 24, 54.
 பனை. கு. 203.

பன்=பன்னல். கு. 217.

பன்மைப்பொதுப்பெயர் = உயர்திணைப்
 பன்மை, அக்திணைப்பன்மைப் பொதுப்
 பெயர். [287.]

பன்மையிருதிணை = இருபாற்பன்மை. கு.

பன் மொழித்தொடர் = பலசொற்கள்
 தொடர்ந்து நிற்பவை. பன்மை. பன்
 மைப்பால். கு. 265, 300.

பன்றி=தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பன்னரும்=சொல்லுதற்கரிய. சிற. பா.
 21. [வி. 121, 153.]

பன்னுதல்=சொல்லுதல்.

பன்னிரண்டு. கு. 198.

பா

பா, பாலினம். வி. 184.

பாகதம் = எல்லாநாட்டிலும் வழங்கு
 வது. (பிராக்கிரதம்.)

பாக்கு = முக்காலங்களுக்கும் பொது
 வானவினைச்சலிகுதி. வி. 86. கு. 343.

பாங்கிற்று=பாவகிணையுடையது. கு. 289.

[பாவகு. வி. 93.]

பாசம்=கயிறு. வி. 137.

பாசிகழை. வி. 121.

பாடம்=உரைசெய்தற்பொருட்டு எடுத்
தெழுதிய மூலம். “மன்றுபறித்தண்ணைல்,” என்பதை “மண்பறித்தண்ணைல்,” எனப்பாடமோதுவாருளர்
என்றும்போல்வன பாடவுரை. கு. 21.

பாடல் = சொல்லல். ஒதல். வி. 80.
கு. 390.

பாடு = ஏழும்உருபு. வி. 63. மேன்பாடு.
வி. 79.

வாய்பாடு. கு. 340. வி. 96.

பாணன்=புகழ்ந்துபாடுவோன். கு. 390.

பாணி=கை. வி. 80.

பாண்=பாட்டு. வி. 81.

பாண்டிநாடு=பாண்டியநாடு. கு. 239.
273.

பாண்டில். கு. 273.

பாதம்=அடி. வி. 95.

பாந்தம் பகரவிருதி. கு. 145.

பாயிரம்- வரலாறு. கு. 1. 47.

பாசம். வி. 17.

பாசாட்டல்=காட்டுதல். வி. 92. பாசு
ஆட்டல்.]

பாசு-பூமி. வி. 61. 121.

பாலகன்=குழந்தை. வி. 120.

பாலையு [பால (பன்)] பாற்று, பாலையு
டையது, தன்மையுள்ளது. வி. 93. [35.]

பாலை=உந்திணையில் ஒன்று. கு. 276. கீ
ரும் நிழலுமல்லாத இடம். வி. 220.]

பால்= பகுப்பு. கு. 128. 181. ஆண்,
பெண், பலர், ஒன்று, பல, என்னும்
ஐம்பால்கள். வி. 53. கு. 342. 360
416. ஏழ்ந்தருபு. வி. 63.

பாவி=பாவஞ்செய்வோன். கு. 39.

பாவித்தல்=எண்ணல். வி. 124.

பாவை=பிரதிமை. வி. 40.

பாவைமார்=பெண்கள். வி. 120. [69.]

பாழ்=பாழ். வெறுமையான. வி. 121.

பாறு=பருந்து. கு. 183. [93.]

பாற்று=பான்மையுடையது. கு. 57. வி.

பான் = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவா
ன வினை எச்சவிருதி. கு. 343.

சிலவிடத்து பத்து என்றும் (உ-ம்.)

ஒன்பான் = ஒன்பது, முப்பான் =
முப்பது. கு. 61. 194.

பி

பி. வி. 96.

பிங்கலம்=பிங்கலத்தை என்னும் நூல்.
கு. 392.

பிணக்கம் = வேறுபாடு. வி. 89.

பிணக்கன்=மாறுபாடுடையவன். கு. 39.

பிணக்கல் = வெறுபடல். வி. 89.

பிணி = வியாதி. வி. 26.

பிணியன் = கோயாளி. கு. 39.

பிண்டம் = பலதொகைகளையும் உள்ள
டக்கிக்கொண்டு, பொதுப்பட நிற்கும்
பிண்டச் சூத்திரம். கு. 20. பிண்டப்
பொருள். கு. 316.

பிண்டி - அசோகுமரம். வி. 63.

பித்தி=பித்தத்தையுடையவன். வி. 152.
[64. 96]

பிர. வி. 123. (உ.)

பிரதி. வி. 123. (உ.)

பிரிபுலி இடைப்பொருள்கள் ஒன்று, பி
ரிக்கும்படி நிற்பது. கு. 354.

(உ-ம்) சாத்தனே வெண்டான் எ-ல்.
கொஞ்சுதல் வினைபாற் சாத்தனில் கின்றும் பிற
எல்லாருமே பிரிக்கப்பட்டார்.

பிரிப்பு பிரிநிலை. கு. 351. 353. 355.

பிரைப்பாடு தப்பு. கு. 42.

பிரிநிலை - ஒலித்தல். கு. 391.

பிற சொல்லாதொழிந்தவை. கு. 451.

பிறநூல் ஆசிரியவசனம். கு. 23.

பிறப்பு ஏழுபத்துகளின் பிறப்பிலக்கண
ம். கு. 57. 74. வி. 18. (1.) ஓர்வாய்
பாடு. 173.

பிறமுதல் = ஒன்றை மற்றொன்றாகச்
சொல்லப்படுதல். 425.

பிறா|தம்|மதம்|மேற்கொண்டு|களைவு=
பிறர்மதத்தை அங்கீகரித்துத் தன்னி
விடுதல். கு. 11.

பிறநூற்|குற்றங்|காட்டல் = பிறருடை
யநூலிற்றுள்ள குற்றங்களை எடுத்துக்
காட்டுதல். கு. 11.

பிறநூன்|முடிந்தது|தானுடன்படுதல்
=பிறநூலிலே சொல்லப்பட்ட விருதி
களுக்குத்தான் சம்மதப்படுதல். கு. 14.

பிறவி=பிறப்பு. வி. 95. 96.

பிறவிடை|நிலை = வேறுஇடைநிலை, அ
தாவது விகாரப்படல்.

பிறவினை=பிற கர்த்தாவின்ருழில். வி.
103.

பிறழ்தல்=மயங்குதல். கு. 32. 451.
பிறன்=மற்றொருவன். அடுத்தவன். கு. 34.
பிறன்கோட்குறல் = தன்னுளின் பிற
னது கோட்பாட்டைச் சொல்லுதல்.

கு. 14.

பிறிதல்=பிரிதல்.

பிறிதின்|கிழமை' = தன்னில்வேறாயது.

கு. 306. வி. 62.

பிறிது = மற்றையது. வி. 35. பிறர்மதம்.

கு. 11. [பிற. வி.]

பிறிது|விதி=எய்தியது விலக்கும்விதி.

பிறிதொடு|பட. அன்|தன்|மதங்கொ
ளல் = பிறர்மதத்தோடு கலவாதவனா
கித்தன் மதத்தைத்தான் ஆண்டுகொள்
வது. கு. 11.

பின் = ஏழன் உருபு. வி. 63. கு. 217.

பின்வருநிலை அணி. வி. 207.

பின்னது நிறுத்தல் = முறை பிறழாமல்
முன்வைக்கவேண்டியதைப் பின்வை
த்தல். கு. 14.

பின்னவன் = மகன். வி. 93.

பின்னோன்=வழிநூல்செய்வோன். கு. 7.

பீ

பீ. கு. 177.

பீலி = மயிற்றோகை. வி. 208.

பீழை = துன்பம். வி. 35.

புகறல் = புகலல். கு. 390. [புகல்+தல்.
வி. 38.]

புகுதல்=உட்பிரவேசித்தல். வி. 82.

புடை=சார்பு, எல்கை. சிறை. கு. 8. 72.

ஏழன் உருபு. வி. 63.

புடைநூல்=சார்புநூல். கு. 8.

புடைபெயர்ச்சி=அசைவு.

புணரி=கடல். வி. 27. 86. [வி. 96.]

புணரியல் = பதங்கள் ஒன்றோடொன்று
புணரும் ஆறு உணர்த்துவது. [வி.
153.]

புணர்ச்சி = புணர்ப்பு. சந்தி. கு. 151.

[வி. 96.] விகாரம் இயல்பு என இரு
வகை. 19. ஷிகுதி பதம் உருபு எனமு
ன்றுவகையும் ஆம்.

புணர்தல்=கூடுதல். கு. 90.

புணை=மரக்கலம். வி. 96.

புண்=இரணம். காயம். வி. 29.

புண்டரீகம்=தாமரை. வி. 79.

புதியன|புகுதல் = முற்காலத்தில் இல்
லான சில பிற்காலத்திலக்கணமாதல்.
கு. 462.

புதுமை = கு. 389.

புரத்தல்=பாதுகாத்தல். வி. 79.

புரத்தின்=உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற. கு.
25. (புரம்=சரீரம்.)

புரவி=குதிரை. வி. 61. 153.

புரிதல்=செய்தல். வி. 63. 81. 157.

புரை = புரைய. போல. வி. 109. துவா
ரம். வி. 37.

புரை|தல்=போலுதல். கு. 156. [210.]

புரப்படுத்தல்=உணர்ச்சுசெய்தல். வி.
புர கு. 45.

புலம்பல்=அழுதல். கு. 313.

புலவன் = அறிவுடையோன். கு. 276.
[வி. 93.]

புலவோர்=புலவர் கூட்டம். கு. 53.

புலன், புல = அறிவு. வி. 156. திசை.
இடம். உலர். ஐம்புலன். வி. 34. 103.
218. 376.

புலுதம்=அளபெடை. வி. 14.

புல், புல்லு=திரணம். கோரை. வி. 39.

புல்லல் = பொருந்தல். கொண்டு முடி
தல். கு. 246. 319.

புல்லிதழ்=புறவிதழ். வி. 60. [117.]

வியன்=புன்மையுடையோன். வி. 93.
= பூமி. வி. 70. [229.]

புழுங்கல்=புழுங்கற்கறி, சோறு, பயறு. கு.

புன்=பறவை. வி. 17. கு. 381.

புளி = கு. 175.

புள்ளி = மெய்யெழுத்திற்குரிய புள்ளி.

கு. 89. ஒற்றெழுத்து. கு. 189.

புறச்சுட்டு. வி. 5.

புறத்திலக்கணம் = எழுத்தாலாகியப
தம், பிறபொருளைத் தருகின்றமையால்
புறத்திலக்கணம். கு. 57.

புறப்பாட்டெல்லை = வேறுமொழியினி

புறப்பொருள்=கு. 220.

புற மொழி = புறத்துவருகிறசொல். கு.
411. புறப்பொருள். கு. 220.

புறம், புறன் = இடம். பக்கம். புறத்
தால் வருபெயர். கு. 276. ஏழன் உ
ருபு. வி. 63.

புறவுகா=தூல்சொல்லியபொருள் அல்
லாதவைகளைச் சொல்லுதல். கு. 1.

புறனடை, புறநடை = [புறன்+நடை.
கு. 210. அல்லது புறன்+அடை. கு. 204. அல்லது, புறம்+நடை. கு. 219.

வேறு விதமான நடக்கை, அல்லது
புறத்து அடையாய் வந்தது. கு. 20.

புறன்|அழிதல் = மற்றவரை நிந்தித்துப்
பேசுதல். வி. 79.

புற்கம் = சிறுமை. வி. 140.

புனல் = கடல். வி. 64.

புனளு = புனல் நாடு. தண்ணீருள்ளதே.
சம். தஞ்சாவூர்சீமை. தமிழ்நாடுகளில்
ஒன்று. கு. 273.

புனிதம் = பரிசுத்தம். வி. 87.

புனை = அலங்கரிக்கப்பட்ட. கு. 56.
[வி. 153]

புனை|ந்துதா = அலங்கரித்துச் சொல்
ல். கு. 1. வி. 96.]

புன்|மை=கீழ்மை. வி. 157. [புல்+மை.

புன்னை = ஓர்மரம். கு. 202.

பூ

பூ. வி. 60. கு. 30. 200.

பூகம் = கழுநகரம். வி. 110.

பூ|ங்குழல். வி. 157.

பூசல். வி. 96. (o.)

பூட்டு|வில். கு. 456. பூட்டுவிற்பொருள்
கோள்.

பூண்=ஆபரணம். வி. 125.

பூந்தல்=மலர்தல். வி. 82. 213.

பூனை=மொக்குள். (பூ=நனை.) வி. 114.

பூந்தம். வி. 86. கு. 200.

பூப்பெயர் = பூவென்னும் பலபொரு
ளொருசொல். கு. 200.

பூழி=தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பூழ் = காடை. வி. 30.

பெ

பெண். வி. 74.

பெண்|டர் = மனைவி. வி. 62.

பெ_௭ நெழுத்து=நெடி.

பெ_௭ |பாற்|பெயர்=உயர்நனை பெண்
பாற்பெயர். கு. 277. வி. 52. (s.)

பெண்|மை=பெண்தன்மை. கு. 264.

பெண்மை முதற்பெயர். பெண்மைச்
சிறப்பெயர். கு. 283.

பெண்|மை|ச்சிறைமுதற்பெயர். கு.
283.

பெண்|மை|முறைப்பெயர். கு. 283.

பெயரியல் = பெயர்ச் சொற்பொருளை
விளக்குதலால் பெயரியல். [கு. 258-
319.]

பெயரினெச்சம்=அகரவீற்றுப் பெயர்க்
குறைவு. கு. 167.

பெயரெச்சம்=பெயரெச்ச வினைச்சொ
ல். கு. 322.

பெயரைக்கொண்டு முடிபவை. கு.
340. வி. 87. 143.

பெயர்எஞ்சு கிளவி.

“காலமும் வினையும் தோன்றப் பாடுந்ருத
பெயர்கொள் ளும்மத பெயர் எச் சம்மே” (அகத்.)

பெயர்|ச்செவ்வெண் = பெயர்களிடத்
தேவரும் செவ்விய எண்ணிடைச்சொ
ல். கு. 360.

பெயர் - எழுத்துகளின் பெயரினிலக்க
ணம். கு. 57. முதல்வேற்றுமை. கு. 292.
பெயர்ப்பகாப்பதம். கு. 131.

பெயர்|தொகை = இரண்டு பெயர்கள்
சேர்ந்து நிற்பவை. கு. 152. பெயரின்
கண்ணே தொக்கதொகை.

பெயர்|பபகு|பதம் = எட்டுவேற்றுமை
களிலொன்றை யேற்றுவுருவது.

பெய்தல் = ஏற்றுதல். வி. 208. தன்னுள்
ளேபோடுதல். கு. 32. நிணித்தல். கு.
34. போடுதல். கு. 55. பொழிதல்.
வி. 70. 95.

பெருமை = மாட்சிமை. வி. 25.

பெரும்=பெரிய. பேர். வி. 79. 121.

பெற்றம் - பசு. கு. 273.

பெற்றி=குணம். தன்மை. கு. 280.

பே

பே|பகன் = தவளை. ஆண். கு. 91.

பேடு = அலி. கு. 264.

பேணுதல்=காப்பாற்றுதல். வி. 30. 74.

பேதை = பேதைமை யுடையவன்.
பெண். கு. 388.

பேதைப்படுக்கல் = பேதைமை ஆக்
கல். வி. 124. [96.]

பேதைமை=அறிவின்மை. வி. 34. 94.

பேர்--பெரிய, பெரும். வி. 121. 219.

பேர்தல் = போகல். வி. 82. பேர்ந்து=
போய்.

பேறு=பெறுதல். வி. 89. 96.

பை

பைம் = பசுமையான. வி. 93. 121.

பொ

பொங்கு=பொங்குதல். வி. 82.

பொச்சாப்பு = மறப்பு. கு. 384.

பொதிதல்=மூடுதல். கு. 290.

பொரு = பொருவில். கு. 239.

பொது=பலவற்றினையேற்பது. கு. 275.

பொதுச்சாரியை=விகுதி, பதம், உருபு என்கிறமூன்று புணர்ச்சிகளிலுந் தனி மொழிகளிலும் வருதல். கு. 244.

பொதுச்சீர். வி. 176.

பொதுப்படக் கூறல் = பொதுவாகச் சொல்லல்.

பொதுப்பெயர் = இருதிணைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர். கு. 159. 282. விரவு பெயர்.

ஒர் இனத்துக்கெல்லாம் உரியது. வி. 48.

பொதுமை=பொதுத்தன்மை. கு. 400.

பொதுமொழி = ஒருகால் ஒருபொருளையும் ஒருகால் பலபொருளையுந் தருகிற பொதுச்சொல். கு. 259.

பலபொருள்களை உணர்த்தும் பொதுச் சொல். கு. 17.

பொதுமபர் = சோலை. வி. 63. 81.

பொதுவியல் = பெயர், வினை, இடை, உரிஎன்னும் நால்வகைச் சொற்களின் ஒழிபையும் பொதுமையையும் உணர்த்தி நிற்பல். [கு. 393—460.]

பொதுவெழுத்து = ஆரியத்திற்குந் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்து. கு. 274.

பொதுனல் = நெருங்கல். தழைத்தல். கு. 368.

பொம்மென = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 114.

பொய்கை = குளம். வி. 110.

பொய்ததல் = பொய்சொல்லல். வி. 40. 79. ஏமாத்தல். வி. 86.

பொரிதல் = பொரிந்திடல். வி. 41.

பொருட்டு=நிமித்தம். வி. 60. கு. 298.

பொருட்டுப்பொருள். வி. 60. 140. 164.

பொருட் புணர்ச்சி = பதத்தோடுபதஞ் சேருஞ் சேர்க்கை.

பொருணிலை = வினாவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முதலாகிய பொருணிலைகள். கு. 436.

பொருண்மை = பொருள் கொள்ளுந் தன்மை. கு. 427. [வி. 94.] [93.]

பொருதல்=சண்டை செய்தல். வி. 27.

பொருநர் = கூத்தாடிகள். [வி. 95.]

பொருததல் = ஒத்தல். ஒருவர் மற்றொருவர் போல வேடங்கொள்ளும் பொருநர் தொழில். கு. 208.

பொருத்தல் = ஒன்றுதல். அமைதல்.

பொருவ. வி. 109.

பொருவு = உவமை. ஒப்பு. வி. 153.

பொருவதல் = உறழ்தல். கு. 213.

பொருள = பொருளான = பொருளையுடையன. வி. 34. 93. கு. 272.

பொருளணி = வி. 202.

பொருளாகுபெயர். வி. 162.

பொருளாகிரியர் = நூலுக்கு அர்த்தஞ் செய்பவன்.

பொருள் = காரியம். வி. 25. உண்மை.

வி. 65. பெயர்ப்பொருள். கு. 291.

ஆஸ்தி. வி. 79. 82. 85. கு. 37.

பொருட்பெயர். கு. 276. அர்த்தம்.

கு. 10. 72. 128. வி. 214. 217.

பொருள்கிந்து = எழுத்து, சொல், பொருள், அணி, யாப்பு, [சிற. பா. 10.]

பொருள்கோள்=அந்வயம், சொற்கள் பொருளைக்கொள்ளுங்குணம். கு. 452. 460. [வி. 96.]

பொருள் மயக்கம் = பிறிதொன்றன் பொருளொடு தன்பொருள் விடாது தலைமயங்குதல். கு. 317.

(உ. ம.) கோட்டினகண குறைத்தான் = கோட்டைக் குறைத்தான்.

பொலி=தூற்றுகெல்லின் குப்பை. கு. 316.

பொழிப்பு. யாப். 41.

பொழிப்புரை=தொகுத்துரை. கு. 21.

பொழில்=சோலை. வி. 23. 64.

பொழுதில் = தப்பாமலே அதன்காலத்தில். கு. 30.

பொழுது=காலம். கு. 416.

தகுங்காலம். கு. 40.

பொறி=ஐம்பொறிகள். வி. 120. கு. 376.

பொறை = பாரம். வி. 96. பொறுமை. கு. 27. 388.

பொற்பு=அழகு. வி. 93.

பொன்றல்=சாதல். வி. 82. 87.

பொன் = தங்கம். இரும்பு. லோஹம்.
வி. 82.

போ

போ. வி. 81.

போந்த=போன. வி. 84.

போக்கல்=போக|விதல். வி. 103.

போது = பூ. அலர். வி. 110. கு. 368.

பொழுது, விண்ப்பகுதி. வி. 125.

போம். வி. 37.

போர்=பெற்பார். வி. 23. 73. யுத்தம்.

[பொரு. வி. 96.]

போர்த்தல் = மூடுதல். வி. 79.

போலி. வி. 17. கு. 57. 122. 123. 239.
267.

முதற்போலி = முதலிலே ஒருமுத்
துக்கு மற்றொருமுத்து வந்துமாறி
ஒத்துநடப்பது. கு. 123.

இடைப்போலி = நடுவிலேமற்றொரு
முத்துவந்து ஒத்துநடப்பது. கு.
123. 124.

கடைப்போலி=கடையிலேமற்றொரு
முத்துவந்துஒத்துநடப்பது. கு. 122.

போலுதல்=ஒத்தல். வி. 76.

போல், போல. வி. 109.

போற்றுதல் = காத்துக்கொள்ளுதல்.
எண்ணுதல். வி. 35. கு. 9. பலகால்
செந்தித்தல். கு. 41.

போன|காலம். வி. 79.

ம

மக|கான்=மகர்க்குறுக்கம். கு. 60. 61.
99. வி. 15. (L.)

மகன் = பெண். வி. 109.

மக = குழந்தை. வி. 23.

மகன்=மனிதன். வி. 92.

மக|உ=பெண். கு. 277.

மகரக்குறுக்கம் = தன்மாத்தினாயிற்கு
றைந்த மகரம். கு. 96. வி. 15. (L.)

மகிதலம்=பூமி. வி. 64.

மகிழ் = ஓர்மரம். வி. 152.

மகிழ்தல்=சந்தோஷித்தல். வி. 85.

மக்கன்=மனிதர். பிள்ளைகள். வி. 59. 76.
92. [69.]

மங்கலம்=சுப செய்கைக்குரியது. கு.
30. சுபமாகிய சொற்களைச் சொல்லு
தல். கு. 267.

(நல்லாறையுயர்சி அளவிறப்பந்தருவது போல்
ஆசிரியன் கற்பிக்கும் முயற்சி அளவிறகுத்தகக் கல்
விப்பயன் விளைவதற்கு இடமாதலால் இடையான
மாணக்கர்க்கு உவமை)

மச்சை=மூளை. கு. 268.

மஞ்ஞை=மயில். கு. 454.

மட்டக்கு=மடக்கணி. வி. 197.

மட்டத்தை=பெண். கு. 277.

மடம்=அறிவீனம். வி. 22.

மடல்=இலை. வி. 152. பனைவழி. அதின்
மட்டை. கு. 33.

மடற்பனை=மடற்கொண்டபனை. கு. 33.

மடி = சோம்பல். வி. 95. சோம்பேறி.
கு. 39.

மணத்தல் = சேருதல். வாசனைஆதல்.
வி. 153.

மணி. வி. 63. 84.

மண்=மணல். வி. 70. பூமி. வி. 70. கு. 38.

மண்|ணங்|கட்டி. வி. 124. (s.)

மதம்=மணத்தின்கொள்கை. கு. 11.

மதி=புத்தி. வி. 125. மாதம். கு. 276.=
திங்கள். வி. 157.

இடைச்சொல். கு. 372. 444.

மதியம்=சந்திரன். வி. 63.

மது=தேன். வி. 79.

மந்தன்=புத்திறுட்பயில்லாதவன். கு. 39.

மந்தி-குரங்கு. வி. 389.

மய|க்கம், மயக்கு = இணக்கம். கூடிக்
கூட்டம். கு. 110. 113.

(உயிருடன் உயிர் மயங்கலும், மெய்யுடன் மெய்
மயங்கலும், இவ்விரண்டும் மாறி மயங்கலும், என
முறை. இவற்றின், முதலாவது னாத.)

மயங்கல் = இணங்குதல். கூடல். ஒன்று
தல். கு. 115.

வரம்பு கடந்து வருதல். கு. 444.

மயங்கவைத்தல் = இதுவோ அதுவோ
எனத் துணியப்படாமற் சொல்லல்.
கு. 12.

மயல்=மயக்கம் (மையல்). வி. 17.

மயில்=தோகை. வி. 81.

மரபு=தன்மை. கு. 7. பழமை. கு. 275.
(ஆக்கப்பாடின்றி பழமையாக இருப்
பது.) வழி. கு. 40. 416. 429. வி. 163.

மரபுபெயர்கள். வி. 161.

மரியாதைப்பன்மை. வி. 138. கு. 420.

மருக்கு=இடம். கு. 450.

மருதம் = ஐந்தினையில் ஒன்று. கு. 276.
வயலும் வயல்சார்ந்தஇடமும். வி. 220.

மருத்து. வி. 26.
 மருத்துவர்=வயித்தியர். வி. 26.
 மருவுதல்=வருதல். கு. 174. தழுவுதல். வி. 133.
 மருளல் = மயங்குதல். வி. 113. கு. 96.
 மருள்=மயக்கம். வி. 39. கு. 96.
 மருஉ=மருஉமொழி. இலக்கணமில்லா மற் சொல்லுக்குறைத்துப் பெரியோரால் வழங்குஞ்சொல். கு. 239. 267. (மருவுதல்.)
 “ஒருவர் செய்யவேண்டாத நானே நிரிதது சிறத்தம் கிற்பதொரு செய்கை.”
 மரை=தாமரை. வி. 42. கு. 156.
 மலங்கு=விலங்கு. வி. 152.
 மலர்=அலர். பூ. வி. 84. ஒருவாய்பாடி வி. 173.
 மலர்தல்=விரிதல். சிற. பா. 1.
 மலர்வு=மலர்ச்சி. கு. 30.
 மலாடு = மலைநாடு. [மலையமாநாடு. கு. 239.] மலையானம். தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. வி. 3.
 மலி=நிறைந்த. கு. 56. [வி. 153.]
 மழை. வி. 60.
 மலைய. வி. 109.
 மல்கு|தல்=நிறைதல். சிற. பா. 1. வி. 93.
 மல்லல்=செழிப்பு. வி. 119.
 மறம்=வறுமை. வி. 60. வீரம். கு. 384.
 மறவன்=பாலைநிலத்தான். படைவீரன். கு. 276.
 மறிவி=மறந்துசெய்யுங்குற்றம். கு. 384.
 மறித்தல்=தடுத்தல். வி. 79.
 மறிநிலை. வி. 198. [மறிதல். வி. 153.]
 மறுகுதல்=மயங்கல். வி. 133.
 மறுதலை=எதிரி. கு. 53.
 மறுத்தல்=நீக்கல். இல்லையெனல். வி. 81. 209.
 மறை=எதிர்ப்புத்தல். வி. 89. கு. 427.
 இரகசியம். வி. 109.
 மறைதல். கு. 387.
 மறைத்தல்=மூடுதல்.
 மற்று = இடைச்சொல். வேறு. வி. 32. 82. கு. 365.
 மற்றையது. கு. 366.
 மற்றொன்றுவிரித்தல் = சொல்லத் தொடங்கியது சிறு. மற்றொன்றை இடையிலே விரித்துச்சொல்லுதல். கு. 12.
 மனக்கோட்டம்=மனக்கோணல். கு. 25.
 மனை=வீடு. வி. 125.

மனையாட்டி=மனைவி. கு. 298. [மனை+ஆள+தி. வி. 93.
 மன்=பெரும்பான்மை. கு. 165. மிகுதி. கு. 184. 252. 304.
 (சிறுபான்மை ஒவ்வாத.)
 இடைச்சொல். கு. 364. [37.
 மன்மகன்=அரசனுடைய குமாரன். கு. மன்றம்=சபை. கு. 53.
 மன்மலர்=கலியாணம். கு. 389.
 மன்னன்=அரசன். வி. 79. [53.
 மன்முடை|மன்றம்=இராச்சபை. கு. மன்னுதல்=நிலைபெறுதல். வி. 86. கு. 53.
 மன்னு=அசைநிலை. வி. 94.

மா

மா = குதிரை. வி. 65. இடைச்சொல். - 71. பெரிய. வி. 70.
 மாக்கள். வி. 25. 69.
 மாசு=குற்றம். வி. 39. 93.
 மாடக்கு=மாடத்திற்கு. கு. 55.
 மாடம்=மாளிகை. வி. 63. கு. 55.
 மாடா=மாடனை. கு. 158.
 மாடு=மாட்டு. வி. 63.
 மாட்சி=அழகு. பெருமை. கு. 4. 13. 26. [வி. 96.]
 மாட்டு=இடத்து. வி. 63. 125.
 மாட்டெறிந்தொழுகல்=இது இதற்கும் ஆம் என மாட்டுதல். இதுவும் அது வென எடுத்தெறிந்து போதல். கு. 14.
 மாண=மிக. வி. 95.
 மாண்=மாட்சிமை. வி. 63. 91. 156.
 மாண்பு=மாட்சிமை. வி. 96. கு. 41. 45.
 மாதர்=பெண்டிர். வி. 114.
 மாதவி=வசந்தகாலமல்லிகை. வி. 110.
 மாதா=பெண். வி. 277.
 மாதோ=அசைநிலை. வி. 81. 116.
 மாத்திரை = அளவு. வி. 16. 70. மிதம். மட்டு. வரை. எழுத்தின் அளவிலக்கணம். கு. 57. 99. 100.
 மாந்தர்=மனிதர். வி. 5. 61. 93.
 மாயம்=மாய்கை. வி. 120.
 மாய்தல்=கெடுதல். கு. 229.
 மாய்தல்=கெடுதல்.
 மாரி=மழை, மேகம். வி. 70. 95.
 மார், உயர்நிலைப் பன்மைப் படர்க்கை விசுதி. வி. 69. கு. 327.
 மார்பு=நெஞ்சத்தால்வருபெயர். வி. 93. கு. 276.

மாலை=பலவற்றால் தொடுத்ததொடை.
வி. 79. 212.

மான=இடைச்சொல். கு. 375.

மாளுதல்=இறத்தல். வி. 81.

மாறு|கொள்க்கூறல்=முன்சொன்னதற்
குப் பின்சொல்லுவது விரோதப்படச்
சொல்லல். கு. 12.

மாறு|கோள் = விரோதமாகக் கொள்
னல். கு. 11.

மாறு|தல்=மயங்குதல். கு. 121.

மாறு|படு|புகழ்ணி. வி. 210.

மாற்றம்=சொல். கு. 390.

மாற்றான்=சத்தரு. வி. 23.

மான. வி. 109.

மானல்=ஒத்தல். கு. 223.

மானி=அபிமானமுடையவன். கு. 39.

மான = மிருகத்தின் பொதுப் பெயர்.
வி. 157.

மாற்றல், மாற்றுதல்=வேருக்குதல். பதி
லாகக்கொடுத்தல். நீக்குதல். வி. 60.

மி

மிகல் = அதிகரித்தல். வி. 79. கு. 136.
170. 178 388.

மிகுதி = மிகுதிப்பொருள். கு. 364.=வீ
ண்பெருமை. வி. 23. பெருமை. வி. 109.
கு. 389. [வி. 96.]

மிகை|பட|க்கூறல் = அதிகப்படச் சொ
ல்லல். கு. 12.

மிகை|பொற்றமைஉருவகவணி. வி. 205.

மிக் | கவை = சூற்றங்கள். வி. 23. [82.
சு. 95.]

மிக் | குமுடிதல். கு. 92. 158.

மிக்கோள் = உயர்ந்தவன். கு. 448.

மிசை = மேல். வி. 63. 72. 162. கு.
90. 96. 149. 111.]

[மிசைத்தே=மிசை + த்து + ஏ. வி. 93.

மிடறு = கண்டம். கு. 75.

மிதிலை = ஓர் தேசம். வி. 81. [171.

மியா = முன்னிலை இடைச்சொல். கு.
அசைச்சொல். கு. 93. 372.

மிறற்றல் = பாடுதல். வி. 81.

மிவிர்|தல் = கதிர்வீசுதல். வி. 31.

மின் = மின்னல். கு. 217.

பன்மை முன்னிலை ஏவல் வினைமுற்று
விகுதி. கு. 337.

மீ

மீ=மேல். கு. 81. 178.

மீகண்=கண்ணினது மேலிடம். கு. 178.

(இலக்கணப்போலி.)

மீகாமன் = மாலுமி. கு. 96. [178.

மீக்கூற்று = புகழ்மேலாகியசொல். கு.

மீத்தோல்=மேற்றோல். கு. 178. [வி. 154.]

மீளுதல் = திரும்பிப்போதல். வி. 82.

மீன் = மச்சம். நட்சத்திரம். வி. 82. கு.
213. [மின்னு. வி. 96.]

மு

மு. கு. 190.

முடித்தல் = முடித்தலனைவை. வி. 409.

மொண்டுகொள்ளல். வி. 89.

முடித்தால் = உறுப்புகளால். கு. 54.

முடிக்கம்=வதனம். பக்கம். வி. 82. கு. 30.

முடிவுகா=றுங்கு முடிப்போலச் சிறந்
திருப்பது. முன்னுணக்கப் படுவது.

கு. 1.

முடிசல் = மேகம். வி. 63.

முடிக்காலம்=இறந்தகாலம், எதிர்காலம்,
நிகழ்காலம் என மூன்றுநேரம். வி. 78.

கு. 423.

முடிக்குடை=பொன் மணி முத்து இவை
களாலாகிய குடை. கு. 258. 343.

முடிக்கூற்று = ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று
என்கிற மூன்று பால்கள். கு. 331.

முடிச்சம்=மூன்று உலகம். கு. 258.

முடிச்சுட்டு = அ, இ, உ என்னும் மூன்
றுசுட்டிடைச் சொல். கு. 163.

முடி | த்தெங்கு = முடிக்கியதெங்கு.
கு. 35.

வழிஅருகே, வேலிக்கப்புறம் வளைந்த
தென்னமரம்.

முடி|தல்=சாதல். வி. 103.

முடி|த்தல் = முடிவாக்கல். உண்டாக்
கல். வி. 82.

முடி|த்துக்காட்டல் = தான் சொல்லிய
இலக்கணவிதிகள் இருக்கும்படி இல

க்கியங்களை முடித்துக்காட்டல். கு. 14.

முடி|ந்ததுமுடித்தல் = சொல்லி முடிந்
ததைத் தொகுத்துமுடித்தல். கு. 14.

முடி|பு=சொல் பொருள் முடிவு. கு. 7.

முடி|விடங்கூறல்=தான் சொல்லும் இ
லக்கணத்திற்கு இலக்கியந் தோன்றும்

இடத்தைச் சொல்லுதல். கு. 14.

முடை = கந்தம். வாசனை. வி. 93.

முதலெழுத்து = சார்பெழுத்துக்குக்
காரணமான தலைமையானவெழுத்து.
சூ. 71.

முதல், முதற்று. வி. 93.

முதல் = ஆதி. சூ. 58. 91. 95. ஏழன்
உருபு. வி. 63.

அடைமொழிகளைக் கொள்ளும்பெயர்.
வி. 282. 283. 444. [345.

முதல்வினை = கர்த்தாவின்றொழில். சூ.

முதற்கருவி = செயப்படு பொருளோ
டொற்றுமையுடையது.

முதற்காரணம் = ஆதிகாரணம். சூ. 58.

முதற்குறிப்பு = ஒருபாட்டிலே முதல் நி
ற்குஞ் சொல்லுமாத்நிரல் குறித்ததும்,
ஒருசொல்லில் முதல்நிற்கும் எழுத்
தைமாத்நிரல் குறித்ததும். சூ. 269.

முதற்குறை = வி. 41.

முதற்பெயர் = முதலைப்பற்றிவரும் பெ
யர். சூ. 282.

முதற்பொருள் = ஆதிகாரணப்பொருள்.

முதலுவினிப்பு = அடிநாவின்ஓரம். சூ. 77.

முதலினை = எழுத்துகள் மொழிக்கு மு
ன்னிற்கும்இலக்கணம். சூ. 57. பகுதி.
வி. 71.

முதலுல் = ஆதினல். சூ. 56.

முதலோத்தம் = ஓர்மீன். சூ. 156.

முத்தகுதி = மூன்றுதகுதிவழக்கு. சூ. 267.

முத்து. வி. 81.

முந்நீர் = கடல். சூ. 391.

முப்பான்எழ் = முப்பத்தேழு. சூ. 61.

மு|ம்மை = மூன்று. சூ. 4.

முயற்சி = நால்வகைத் தொழில். சூ. 72.

முயால் = முசல். வி. 63.

முயிறு = மந்தி.

முரசம் = முரசு = பறை. சூ. 391.

முரண = மாற. சூ. 324.

முரணுதல் = திரிக்குதல். சூ. 194. மாறு
தல். சூ. 324.

முரண், முரணுதல் = விகாரப்படுதல்.
யாப். 36.

முரண்கொள் சிந்தை = மாறுதலுள்ள ம
னம். மாறுபாட்டு நினைப்பு. சூ. 31.

முரன் = இப்பி. சூ. 378.

முருக்குதல் = கெடுதல். சூ. 25. [109.

முருந்து = இறகின் அடியிற்குருத்து. வி.

முல்லை = ஓர் பூ. வி. 76. ஐந்தினையில் ஒ
ன்று. சூ. 27. காடுங் காடுசார்ந்த இட

முல். இது இடைநிலம். வி. 220.

முழக்கு = ஓசை. சூ. 391.

முழங்கல் = ஒலித்தல். சூ. 391.

முழு = எல்லா. பழுதற்ற. வி. 63.

முழுமதி = பூரணசந்திரன். சூ. 258.

முழை = குகை; மலையினுட்குகை. சூ. 152.

முனை = பயிரின் முனை. வி. 32.

முறுவல் = நகை. சிரிப்பு. முறுவலித்
தல். வி. 76.

முறை = முறைமையுடையதாய். சூ. 32.

வரிசை, ஒழுங்கு. சூ. 71. முறை நிர
லின். சூ. 79.

முறைப்பெயர் முறைமையைப் பற்றிவ
ரும்பெயர். வி. 74. சூ. 282.

முறைமைப் பொருள். சூ. 298. = எழுத்
துக்கள் முன்பின்னிற்கு முறையிலக்க
ணம். சூ. 57.

முறையடைதல் = ஒன்றையொன்று வி
சேடித்து வருதல். 444.

முறையின்வைப்பு = ஆதிகாரமுதலான
வைக்களைக் காரணகாரிய முறையாக
வைத்தல். சூ. 13.

முற்றல் = பழுத்தல். வி. 124. 2.

முடித்தல். வி. 81. 103.

முடிதல்.

முற்றிழாய் = பூரணமான ஆபரணங்களை
யுடையவளே. [முற்று. 153. இழை.
வி. 64. 157.]

முற்று = முடிவு. முற்றுகரம் சூ. 164.

முற்றுவினை. சூ. 167. 171. 397. 415.
இடைச்சொல்லின் பொருளில் ஒன்று.
சூ. 353.

(“தமிழ்நாட்டு முவேந்தரும் வந்தார்; எல்லாரும்
வந்தார்.” எ-து முற்றுப் பொருளில்வந்த உம்)

முற்றுத்தொடர் = தெரிநிலைதெரியாநிலை
யாகிய முற்றுத்தொடர். சூ. 152. 322.
323.

முற்றும் = முழுதும். வி. 79.

முற்றும்மை = முழுவும்மை. சூ. 358.

முற்றுவிருதி = முடிந்தசொல்லின் க
டைநிலை.

முற்றுவினை. வி. 77.

முற்றெல் = முற்று ஆகின். [முற்று+
எல்.] சூ. 341.

முனியான் = வெறுப்பில்லாதவன். (ஆகி).
சூ. 40.

முனிவு = வெறுப்பு. வி. 89. சிறு. பா. 37.

முனைவன் கடவுள். சூ. 6.

முன் = ஏழன்உருபு. வி. 63.
முன்மொழிந்து கோடல் = முன் ஓரிடத் தொன்றைச் சொல்லிப் பின்வேண்டு மிடத்து அதனை எடுத்துக்கொள்ளு தல். கு. 14.
முன்னதினுணர்தல் = குறிப்பினும் பொ ருளறிதல். கு. 449.
முன்னம் = எண்ணம். குறிப்பு. கு. 449. வி. 209. முன்பு. வி. 91.
முன்னிலை = முன்னிலையிடம். 266. 282. 285. 324. 330.
முன்னிலைச்சொல் = முன்னிற்பவனைக் குறிக்குஞ்சொல்.
முன்னிலைப்பொருள் = முன்னிலையிடப் பொருள்.
முன்னிலையசை = முன்னிலையிடத்துவ ருகிற அசைச்சொல். கு. 372.
முன்னிலையேவலொருமை = முன்னிற்கி ன்ற ஒருவனைப்பார்த்து ஏவுதல். வி. 84.
முன்னிலை யேவல்வினை = முன்னிற்பவ னுக்குக் கட்டளையிடுந்தொழில். வி. 84.
முன்னின்றமெய்திரிதல் = முன்னிருந் தமெய்மற்றொரு மெய்யாக விகாரப்ப டுதல். கு. 136.
முன்னுருவு = பழையவடிவம். கு. 89.

மூ

மூ. கு. 190.
மூக்கறிவு = கீழ்ப்போன இரண்டறிவுக் கையென்றி மூக்கார் கந்தத்தையறிதல். கு. 379.
மூக்கு = நாகி. கு. 74. 75. 376. 379.
மூக்கையான் = ஊமையன். வி. 145.
மூட்டுதல் = எழுப்புதல். வி. 81.
மூதுர் = பழமையானவர். கு. 391. [வி. 121.]
மூரல் = பல். வி. 109.
மூர்த்தி = உருவம். கடவுள். சிற. பா. 5.
மூவழி = மூதல் இடை கடை. கு. 95. 156.
மூவறிவுயிர் = கறையான் ஏறம்பு முத லியவை. கு. 379.
மூவறுமொழி = பதினெட்டுப் பாசைக் கள். சிற. பா. 7. கு. 273.
மூவிடத்தன = மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாகின, மூன்றிடங்களிலும் வ ரும். கு. 339.

மூவிடம் = தன்மை, முன்னிலை, படர்க கை. கு. 142. 266.
மூவினம் = வல்வினம், மெல்வினம், இ டையினம். கு. 239.
மூவொன்பான் = இருபத்தேழு. கு. 324.
மூழ்துதல் = முழுதுதல். வி. 41.
மூலுதல் = எழும்பல். வி. 12. 82.
மூன்றும் வேற்றுமைக் கர்த்தா, செயப் பாட்டு வினையயாளும் வினைமுதல். மூன்று. கு. 190.

மெ

மெய்ந்நடுநிலை = உண்மை பெறத்தான் இரண்டு தட்டுகளுக்கும் நடுவேநிறு கை. கு. 29.
மெய் = உண்மை, நிச்சயம். வி. 65. 95. ஒற்றெழுத்து. கு. 199. 214. மெய்யெ டுத்து. கு. 63. சரிசம். வி. 26. 79. கு. 5. 6.
மெய்ம் மயக்கு = பிறநிலை மெய்ம்மயக் கம். வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம். தம் மோடு பிறமெய்கள கூடுங்கூட்டம். கு. 110.
மெய்யீற்றுப்புணரியல் = மெய்யீற்றுப் பதம் புணருகிற இயல்பு. வி. 29. 40. கு. 201. 237. [158. 178.]
மெலி = மெல்லெழுத்து. வி. 9. கு. 94.
மெல்லிது = மெல்லியது. வி. 61.
மெலித்தல் = வல்லொற்றை மெல்லொ ற்றுக்கல். கு. 155. வி. 41.
மெல்வி = கனஞ்செய்யாநிறுத்து. கு. 30.
மெல்லிய = மென்மையான. வி. 121.
மெல்லியார், மெல்லியர் = சிறியோர். வி. 85. [93.]
மெல்லெழுத்து = மெலி. மென்மை. மென்கணம். மெல்வினம். வி. 9.
மெல்லினம் = மென்கணம். மெலிவா யுச்சரிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள். கு. 69. வி. 9.
மென்மை = மெல்வினம். கு. 124. மெல் லெழுத்து. கு. 75. வி. 9. மிருது. மெ துத்தன்மை, எட்டேறில் ஒன்று. கு. 386.
மென்றொடர் = மெல்லெழுத்தைத் தொடருந்தொடர்ச்சி. வி. 15. கு. 94.
மென் = மெல்லிய. வி. 79. [மெல். 121.]

மே

மேதினி = பூலோகம். வி. 79.

மேதை=நரம்பு. கு. 268.
மேதி=எருமை. வி. 23. 61. 137.
மேல்=மிசை, மீ. ஏழன் உருபு. வி. 63.
மேவலது = பொருந்தாதது. கு. 153.

[மேவு+அலது.]

மேவல்=பொருத்தல். கு. 75. பிறத்தல்.
கு. 85. 101. வருதல். கு. 110.
வீரும்புதல். வி. 210.

மேவிடல் = உண்டாதல். கு. 85. [வி.
124. (டு.)]

மேளம் = ஓர்வாத்தியம். வி. 120.

மேற்கோள் = ஆசிரியவசனம். கு. 9.
உதாரணம். கு. 21.

மை

மை = மசி. கறுப்பு. வி. 31. மாசு.
கு. 45.

ஒர்விருதி. வி. 91. 94.

மைந்தன்=மகன். வி. 84.

மையல்=காமமயக்கம். வி. 17. கு. 384.

மொ

மொய்த்தல்=கூடுதல். வி. 91. 114. 153.

மொழி = சொல். கு. 91. 94. 299.

மொழிதல்=சொல்லல். வி. 91. கு. 48.

மொழி|குணம் = மேற்சொல்லிய நற்கு
கு. 31. அல்லது, பாடஞ்

மொழிநர் = சொல்லுவார். கு. 48.

மொழி|பெயர்ப்பு = ஒருபாடைமொழி
யை மற்றொரு பாடைமொழியாகத்தி
ருப்பி முடித்தல். கு. 50.

மொழி|மாற்று = எட்டுப் பொருள்கோ
ளில் ஒன்று. கு. 454.

மொழி|முதற்போலி=மொழிக்கு முத
லில்வரும்போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழி|யிடைப்போலி=மொழிக்குநடு
வில்வரும்போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழி|யீற்று = மொழியின் கடையில்
கின்ற. [வி. 26. 152.]

மோ

மோ=இடைச்சொல். கு. 372.

மோனை=முதற்றொடை. வி. 188. (மு
கனை.) யாப்பரு. 32. 33.

மொள

மொளவல் = வனமல்லிகை. கு. 95.

மொளவி = முடி. வி. 140.

ய

யகரம். கு. 104.

யகரவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு
யகரம் உடம்படுவது. வி. 23.

யா

யா. வி. 6. (உ.)

யாக்கை = சரீரம். வி. 154. [யாத்தல்.
வி. 96.]

யாங்கனும்=எவ்விடமும். [யாங்கு+அ
ன்+உம். வி. 108. 113.]

யாண்டு=வருடம். கு. 276.

எந்தவிடம். கு. 286. [286.

யாண்டும்=எங்கும். மூவிடத்திலும். கு.

யாது = எது. வி. 71.

யாதானும் = யாது ஆனாலும். வி. 116.

யாப்படி = செய்யுண்டிகள். கு. 459.
யாப். 23.

யாப்பருங்கலம்=ஒன்று. [யாப்பு +
அருமை+கலம். வி. 121. 152. 162.]

யாப்பு = கட்டு. வி. 95. [யாத்தல்.
வி. 94.] (இன்னது முற்றியபின் இது

கேட்கத்தகுமென்னும்.) இயையு. கு.

47. 50. செய்யுள் யாப். 1. வி. 167.

யாம் = நாம். வி. 72. 81.

யார். வி. 6. 41. கு. 349.

யாழ = யாழுவென்னும் இடைச்சொல்.
கு. 372.

யாற்றுப்புனல் = யாற்று நீர்ப்பொருள்
கோள். கு. 453.

[ஆறு. வி. 119.]

யான. வி. 72.

வ

வ. கு. 103. 250. வி. 25.

வலகான்=வகரவெழுத்து. கு. 96. 236.

வகரவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு வக
ரஒற்றுச் சம்பந்தப்படுவது. வி. 23.

வகுத்தல்=தூற்செய்தல். சி. பா. 19.

வகுத்துக் காட்டல். பிரயோகித்தல்.
வி. 70.

வகுத்துக்காட்டல்=தொகுத்ததை ஒவ்
வொன்றாய்ப் பிரித்துச் சொல்லுதல்.
கு. 14.

வகை = வகைச்சூத்திரம்=தொகையினை
வேறுவேறுவகைப்படக்கூறும் வகைச்
சூத்திரம். கு. 20.

வஞ்சம் = வஞ்சனை. மெய்ப்பொருளை மறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்காட்டி வஞ்சித்தல். வி. 84. கு. 31.
 வஞ்சனம். வி. 93.
 வஞ்சிச்சீர். வி. 175.
 வட சொல் = வடமொழி. கு. 239. 290.
 வட தூல் = கிரந்தம்.
 வட மரபுப் பெயர்கள். வி. 123.
 வட மொழி ஆக்கம். கு. 146. 150.
 வட மொழி எதிர்மறை = எதிர்மறைப் பகுபதம். வி. 166.
 வட மொழிச் சந்தி. வி. 42. அதுதிர்க்க குண விருத்தி என மூவகை ஆம். வி. 27.
 வட வெழுத்து = கிரந்த வெழுத்து. வி. 18. கு. 146. 147.
 வடிவு = உருவம். கு. 72. 386. வட்டஞ் சதூர முதலிய உருவங்களால் வரு பெயர். கு. 276.
 வட்டில் = கூடை. கு. 368.
 வணிகம் = வியாபாரம். வி. 25.
 வண் = இகை. சிறு. பா. 15. [கு. 135. 136. வி. 121.]
 வண்டு. வி. 23. 79. 109. கு. 380.
 வண்ணம் = வகை. வி. 94. வர்ணம். கு. 386. [28.
 வண்ணம் = கொடை. வள்ளன்மை. கு. வம்மின். வி. 84.
 வயின். வி. 63. 81. கு. 89.
 வய்யம் = லையம். வி. 17.
 வரலாறு. வி. 145.
 வரவு = வருங்காலம். 145.
 வரிசிலை = வரிந்திலை. வி. 109.
 வரிவட வெழுத்து = வட்டஞ்சதூரமுதலியனவாகவெழுதிக்கொள்ளப்பட்டது. கட்டிலஞ்ஞலறியப்படுவது.
 வரிவடிவு = எழுதியவடிவு. வி. 1. (B).
 வருக்கம் = கூட்டம். உயிர்வருக்கம். மெய்வருக்கம். உயிர் மெய்வருக்கம். கு. 147.
 வருடல் = தடவல். கு. 83. 84.
 வருணம் = குலம். வி. 74.
 வருத்தல் = பிறத்தல். கு. 86.
 வருந்துதல் = பிரயாசப்படல். வி. 86.
 வருங்காலம். வி. 81.
 வரை = மலை. வி. 63. 64. 93. 153.
 வரையாதுகூறல் = சூறியாது சொல்லல்.
 வரைவு = நீக்கல். பிரிவு. கு. 389.
 வலம் = ஏழன் உருபு. வி. 63.

வலாய் = வலனை! வலிமையுடையவனை! வி. 64. 72. [வலன்.]
 வலி = வல்லெழுத்து. கு. 15. 94. 178. 203. 214. வி. 8. 27. 1. = வல்லமை. வி. 23.
 வலித்தல் = மெல்லொற்றை வல்லொற்ற ருக்கல். கு. 155. வி. 41.
 வலிமைவினை. வி. 125.
 வலியுறுத்தல் = வல்லமைப்படுத்தல்.
 வல் = சூதாடுகருவிப் பெயர். கு. 231.
 வல்லமை. வி. 23.
 வல்லாறு = வல்லெழுத்தாறு. கு. 90. வி. 8.
 வல்லினம் = வன்கணம், வல்லமையா யுச்சரிக்கப்படுகிற வெழுத்துகள். கு. 68. 209. வி. 8.
 வல்லுற்று = வலிமையானனற்று. வி. 81.
 வல்லெழுத்து வலி. வன்மை. வன்கணம். பரிசம். வல்லினம். வி. 8.
 வல்லோர் = செய்யுள் செய்யாவல்லவர். கு. 268.
 வழக்கியல் = வழக்குநடை. கு. 267. 444.
 வழக்கு = உலகவழக்கு செய்யுள்வழக்கு. கு. 15. 41. 259. 441. விவகாரம். வி. 216.
 வழங்கல் = இதல். வி. 79. வழக்கமாதல். சொல்லல். வி. 119.
 வழாநிலை = வருவாதநிலை. இலக்கண விதியின்படியே நிற்பது, இலக்கணம்.
 வழி - வழிநூல். கு. 5. 7. உண்டான வகை. கு. 47. இடம். கு. 156. பின். கு. 174. 241.
 வழிபடுதல் = வணங்குதல். வழிபாடு செய்தல். கு. 35. 37. 40.
 வழிபாடு. கு. 40.
 வழு = குற்றம். கு. 462. இலக்கணக்குற்றம்.
 வருஉச்சொற்புணர்ந்தல் - குற்றமுள்ள சொற்களைச் சொர்த்து வைத்தல். கு. 12.
 வருவமைதி. வி. 137. இலக்கணக்குற்றம் ஆயினும் இருக்கலாம் என ஒத்துக் கொண்டது.
 வருவு = வரு. குற்றம். கு. 416.
 வருவுதல் = நீக்கப் படுதல். 439.
 வழு = சுரப்புன்குமரம். வி. 64.
 வளம் = நன்மை. செல்வம். கு. 25. 28. செழிப்பு. வி. 81.

வளர்|தல் = பெருகுதல். மிகுதல். கு. 387. வி. 26. 70. 90.

வளவன் = இவோன. கு. 96.

வளி = காற்று. வி. 60. கு. 388.

வளை = சங்கு. வி. 81.

வளை|பாய். வி. 93. 157.

வள்ளல் = அரசன். வி. 93. கண்ணம். வி. 81.

“வள்ளவாய் மலர்” = தாமரை. [வி. 152. 155.]

வறததல் = காய்தல். வி. 86.

வற|ப்பினம் = மழைபெய்யாது உலர்ந்த விடினம். கு. 28. [வி. 86. 142.]

வறியார் = தரித்திரர். வி. 60. [வறுமை. வி. 93.]

வறுமை = தரித்திரம். வி. 32. 34. [வறுமை. வி. 94.] [137.]

வற்றல் = காய்தல். வி. 23. காய்ந்த. வி.

வனம் = காடு. வி. 110.

ல் = குடத்தை வ

வுணை. வி. 79. [8.]

கணம் - வல்லெழுத்துக்கள்

|பால் = பாலைநிலம். பாழ்நிலம். வி.

137. (வல்.)

வன்மை = வல்லெழுத்து. கு. 75. 94.

159. வி. 8. கணமாயிருப்பது, எட்டு

நில் ஒன்று. கு. 368. திறமை. வலிமை.

கு. 26.

வன்|ரெடர் = வல்லெழுத்தின்|ரெடர்ச்

சி. கு. 94. 181. 184.

வா

வாக்கியம். வி. 126.

வாசக|த்தமிழ் = கொடுத்தமிழ்.

வாது = வாக்குவாதம். வி. 135.

வாம் = வாவும். வி. 87.

வாய். வி. 63.

வாயில் = வாசல். வி. 72.

வாய்|பாடு = உதாரணம். வி. 173. [வாய் படுதல். கு. 340.]

வாய்|ப்ப = பொருந்த. கு. 47.

வாரணம் = ஆனை. சிற. பா. 13. சங்கு. கோழி. கு. 272.

வாரம் = அன்பு. வி. 93.

வாராய். வி. 84.

வாரி = வெள்ளம். வி. 25.

வார் = பறையின்வார். கு. 391. கச்ச.

நீளம். கு. 338.

வாலிதின் = தூய்தாக. கு. 36.

வால் = பரிசுத்தம். வி. 81.

வாவல் = வவ்வால்.

வா|வதல் = தாண்டல். வி. 157.

வாழி, வாழிய = இடைச்சொல். 372.

வியங்கோள். கு. 168. 388. வி. 85.

வாழி, வாழ்க. வி. 85. கு. 388.

வாழுகல = செழித்தல். வி. 34.

வாழை = வாகைப்பழம்.

வாழ்த்துதல் = புகழ்தல். வி. 79. 85.

வானகம் = பரலோகம். விண். வி. 60.

(வான்+அகம்.)

வானம் = ஆகாசம். மேகம். வி. 86.

வானவர், வாநோர் = வானவாசிகள். வி. 72.

கு. 381. [வி. 93.]

வான் = வானம். வி. 86. 153. வானத்

தால் வருபெயர். கு. 276.

முக்கால் வினை எச்சவிகுதி. கு. 343.

வான்|கோழி = ஓர்புன். வி. 124. [453.]

வான்|பொருள் = சிறந்தபொருள். கு.

வான்|முனை = சிறியமுனை. (வால்.) வி. 85.

வான்|யாறு = ஆகாயகங்கை. கு. 26.

வி

வி = ஓர்விகுதி. வி. 96. 103.

விகற்பத்தின்|முடித்தல் = தலைநடுமாற்ற

மாகச் சொல்லிமுடித்தல். கு. 14.

விகற்பநடை = வேறுபாட்டுநடை. கு. 4.

விகற்பப்பொருள். வி. 142.

விகற்பம் = ஒன்றற்கே ஓர்கால் மிகாமை

ஓர்கால் மிகுத்தல். கு. 170. 176. 226.

விகற்பு = வேறுபாடு. கு. 161.

விகாரம் = மூவகை விகாரம். கு. 154.

வலித்தல் முதலியசெய்யுள் விகாரங்

கள். கு. 154. 155. வி. 19. 41.

விகாரப்புணர்ச்சி = வி. 19. கு. 154.

விகுதி = கடைநிலை. வி. 77. கு. 183. 140.

(விகாரம் என்றத்தனகொள்ளும், வி கு ள் தி என

ஐம் ஆரியமொழித் திரிவு; பகுதிப் பொருளைத் தன்

னப்பபப் பின்விகுதி விகாரப்படுதலால் விகுதி

ஆம்)

விக்குள் = விக்கல். வி. 82.

விசுடி = மேகம். வி. 61. 153.

விசேடம் = (உணர்) சூத்திரத்துட்பொ

ருளன்றி அங்கே வேண்டியிருந்தால்

பெய்துரைப்பது விசேடவுரை. கு. 21.

விசேஷத்துநின்றல் = ஒரு பொருளுக் குரிமையாப் நிற்குதல்.

விசையன் = செய்கையுடையவன்; ஓர் பெயர். வி. 93.

விட்டை = ஆண்மகன். கு. 276.

விட்டாத ஆகுபெயர் = தத்தம் பொருளை விட்டு நீங்காத நின்று தம்பொருளின் வேறல்லாத பொருளை யுணர்த்தல்.

விடுதி. வி. 96.

விடுத்தல் = உத்தரஞ்சொல்லுதல். கு. 41.

விடை = உத்தரம். கு. 21. எதிர்மொழி.

விடை (உணர்) = எதிர்மொழி எழுதும் உணர். கு. 21.

விட்ட ஆகுபெயர் = பொருத்தமில்லாத மொழியாய் நின்று பிறிது பொருளு ணர்த்தல்.

விட்டிசைத்தல் = வெவ்வேறுகவொலித் தல்.

விண், விண்டு = ஆகாசம். வானம். வி. 37. 70. 82. 86.

விண்ணவர் = வானோர். வி. 82. 93.

விதத்தல் = சிறப்புவிதி கூறுதல். கு. 165.

விதப்பு - பின்பு கூறப்படுஞ்சிறப்புவிதி. கு. 165. [விதம். விதித்தல். விதப்பு. வி. 76. 91.]

விதவாதன = எடுத்துச் சொல்லாதன. கு. 165.

விதி = செயற்கை. கு. 165. முறை. கு. 139. 169. 221.

விதித்தல் = வகுத்தல். கு. 257.

விதித்தல் = நடுங்கல். வி. 213.

வித்துனர் = விதைத்தார்கள். வி. 85.

விநோதன் = பெர்முகுகழித்து விளையாடு பவன். சிற. பா. 17. [வி. 93.]

விபத்தி = வேற்றுமை. வி. 27. (1.) 55. (1.)

விமானம் = தேர். வி. 86. [91.]

விம்முதல் = விம்மி அழுதல். வி. 79. 81.

வியங்கோள் = மரியாதையேவல். கு. 338. 371. வி. 27. 85. கு. 168. வி. 140.

வியன் = விந்தாரமான. வி. 157.

விரவாசினுமுதல் = சினையுமுதலும் ஒற் றுமை கருதமயங்கச் சொல்லப்படா வாம். 428. [17.]

விரவியபொருள் = கலந்தபொருள். கு.

விரவுதல் = கலத்தல். கு. 419.

விரவுத்தினை = பொதுத்தினை.

விரி = விரிவு, தொகையின் விரிவு. கு.

91. [வி. 96.]

விரிதல் - பரம்புதல். வி. 70.

விரித்தல் - தொகுத்துக் கிடந்தவை வி ரித்து முடித்தல். கு. 50.

ஒசைக்குறைந்தால் எழுந்தாயினுஞ் சா ரியையாயினும் பெய்து விரிப்பது. வி.

11. கு. 155.

விரிவு (உணர்) வேறுமையுருபு முத லியாக தொக்குநிற்பின் அவற்றை வி ரித்தெழுதுவது விரியுணர். கு. 21.

விருத்தம். வி. 193.

விருகதன் கிழவன். வி. 120.

விருத்திசத்தி வடமொழிச் சந்தியில் ஓன்று. வி. 42.

விரித்தியுணர் விரிவான உணர். பதி டுன்கு உறுப்புக்களைக் கொண்டு வரு வது. கு. 23. [272.]

விரை வாய்மை. மணம். வி. 61. கு.

விரையான் துரிதப்படாதவன். கு. 36.

[வினாதல்]

விரிதல். வி. 11.

விரி கருணி. வி. 209.

விரி க்கல் - நீக்கல். வி. 70.

விரிவகலோசை நரமடங்கல், என்பா. நகரம் அவ்வோசையுள்ளது.

விரிவ்கு மிருகம். வி. 59. கு. 381.

விரி - தனாக. வி. 70.

விரிமங்கல் பட்டித்தல். வி. 82. [79.]

விரிமுதல் கீழேவீழ்தல். 124. சாகுதல் வி.

விரிமயிதய பயத்தல் - சிறந்தபயனைத் தருதல். கு. 13.

விரிமயியார் - நல்லோர். வி. 89. [விரி மை + ஆர். வி. 93. 121.]

விரிமை - ஆகை. வி. 111. விருப்பம். கு. 353. 363. [158.]

விரி - விளாமரம். வி. 41 70. (iv) கு.

விரிக்கு = தீபிகை. வி. 111.

விரிக்குதல் விளங்கச் செய்தல். கு. 271.

விரிங்குவைத்தல் யாவருக்கும் பொ ருள்விளங்கித்தோன்றவைத்தல். கு. 13.

விரிங்கல் = பிரகாசம். கு. 6.

விரிவருதாரணத்தாகுதல். = தெரியாத கருவுதாரணங்களை யுடையதாதல். கு. 13.

விளிம்புதல் = சொல்லுதல். வி. 92.
 விளி = விளித்தொடர், அது எட்டாம்
 வேற்றுமைத் தொடர். கு. 152. 292.
 விளித்தல் = அழைத்தல். கு. 304. 314.
 விளிப்பெயர் = எட்டாம் வேற்றுமைப்
 பெயர். கு. 160.
 விளிவேற்றுமை = அழைத்தலாகிய
 எட்டாம் வேற்றுமை. கு. 101. 292.
 விளிஞ்ஞதல் = வேறுபடல். கு. 82.
 விறல் = வெற்றி. வி. 159.
 விற் பூண். கு. 452. 456.
 விஞ்ஞ = கேள்வி. கு. 416 = கேள்வியைக்
 கொண்டு முடித்தல். கு. 295.
 வினவெழுத்துகளால் வருபெயர். கு.
 276. 279.
 வினாத்தல் = கேள்விகேட்டுத்தல். விசாரி
 த்தல். கு. 41. வி. 86.
 வினாய். வி. 86.
 வினாவெழுத்து = முதலிலும் கடைவிலும்
 நின்று கேள்விசெய்கிறவெழுத்து. கு.
 67. வி. 6. [21].
 வினா (வுரை) = வினாவினாவுதல் உரை. கு.
 வினா, (வினாச்சொல்) = மூலகைவினாச்
 சொற்கள். வி. 75. கு. 395. 396. = வி
 னாச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131. =
 தொழில். கிரியை. வி. 23. 63. 82. 86.
 வினாஇடைச்சொல். வி. 124. (T.)
 வினாக்குறிப்பு = வினாக்குறிப்புச் சொல்
 விலக்கணம். கு. 321.
 வினாக்குறிப்புமுற்று = குறிப்பாகக் கா
 லங்காட்டுஞ்சொல். கு. 321. வி. 93.
 வினாக்குறிப்புமுற்றாலணையும் பெயர்ப்
 பகுபதம் = முக்காலங்களுள் ஒன்றை
 க்குறிப்பாகக்காட்டி எட்டுவேற்றுமை
 யுள் ஒன்றையேற்று வருவது. வி. 93.
 வினாக்குறை = வினையெச்சம். கு. 346.
 வினாத்தொனக கு. 152. 179. 405. வி. 153.
 வினாப்பெயர் = தொழிப்பெயர். கு. 141.
 286 வி. 94.
 வினாமாற்று = தொழிலைமாற்றுவது. வினா
 மாற்றுப்பொருள். கு. 365.
 (வினா குறிப்பு தோன்ற மாற்றலும்,
 குறிப்பு தோன்ற மாற்றலும், என இரு
 வகைப்படும்.
 (உ-ம்.) “மற்றிவாம் கல்வினா” எ ல் வினா
 தறிவரம், எனவும் வினையைநாற்றி, வினா
 யாததவேரம் என்பது வினையைத்தரும்.)
 வினாமுதல் = காத்தா. 321. செய்யபவன்.
 344. வி. 128.

வினாமுதல் = தனது புடைபெ
 யர்சரியாகிய தொழிலில் சுதந்தரமு
 டையபொருள்.
 வினா முற்று = தெரிநிலைவினாமுற்றுச்
 சொற்கள். வி. 77. கு. 325. 351.
 வினையாலணையும் பெயர் = காலம் நின்றவி
 னையால் உண்டாகுபெயர். வி. 95. கு.
 286.
 வினையியல் = வினாச்சொல்லின் பங்கு.
 கு. 320-351. வி. 76-106.
 வினையின்விருதி = வினாப்பகுபதங்களின்
 கடைநிலை. கு. 140.
 வினையுருபு = விருதிமுதலிய வினையுருபு
 கள். 352.
 வினையெச்சம் = வினாக்குறை. கு. 322.
 வினையைக்கொண்டு முடிபவை. கு.
 342. 343. 351. வி. 86. 140.

வீ

வீக்குதல் = கட்டல். வி. 137. [84].
 வீங்குதல் = வீங்கிப்போகுதல். வி. 79.
 வீசு = வீச்சு. வி. 96.
 வீசுதல் = எறிதல். வி. 70.
 வீதி = தெரு. வி. 84.
 வீடு = மோட்சம். கு. 10. வி. 219. [வீடு.
 வி. 96.]
 வீரன் = ஞானன். வி. 70.
 வீழ்தல் = விழுதல். வி. 34. 61. 80. 90.
 வீழ்நிறுத்தல் = எழுந்தருளியிருத்தல்.
 வி. 108.

வெ

வெ (வெம், வெஞ், வெங், வெந், வே,) =
 வெம்மையான. வி. 70. 82.
 வெகூதல் = விரும்புதல். வி. 61. 95. 125.
 வெகுளான் = கோபஞ்செய்யாதவன். கு.
 36. [வெகுளுதல்.]
 வெகுளி = கோபம். வி. 152.
 வெண் = வெண்மை. வி. 121. சிற. பா.
 15. கு. 135. 136.
 வெண்சீர். வி. 175.
 வெண்பா. வி. 176. 185. 190.
 வெம் = வெம்மையான. வி. 17. [121.]
 வெய்து = விளைவாக. வி. 132.
 வெரிந் = முதகு. 156.
 வெருகு = பூனை. வி. 26.
 வெருக்கு. வி. 26.
 வெருவரல் = அஞ்சல். வி. 132.

வெல்லல் = செயிததல். வி. 23. 82. கு. 388.

வெல்லுதல் = வெல்லல். செயங்கொள்ளல். கு. 53.

வெவ் = வெம்மைபான். வி. 82. 121.

வெளிப் படவில்லது = மறைந்துநிற்பது. கு. 404.

வெளிப்படை = விரி. விரிவாகியசொல். கு. 259. [வி. 96.]

வெள் = வெண்மைபான். வி. 76.

வெள்குதல் = ஆஞ்சல். வி. 81.

வெள்ளம். வி. 93. [153.]

வெள்ளி = பஞ்சலோகங்களில் ஒன்று.

வெள்ளுதல். வி. 76.

வெற்பு = மலை. கு. 276.

வெற்றிலை. வி. 162.

வெற்றெனத்தொடுத்தல் = பொருளொன்றுங் கருதிக்கொள்ளாமல் வெளிறுபடச் சொற்களைச் சோத்துவைத்தல். கு. 12. [96.]

வென்றி = செயம். கு. 338. [வெல். வி.

வே

வேகுதல் = எரிதல். வி. 87.

வேங்கடம் = வடவேங்கடம், திருப்பதி. நன். சிற. பா. 8.

வேங்கை = ஓர்மரம். வி. 63. 79.

வேட்டல் = ஆசைப்படுதல். வி. 33. [95.]

வேட்டை = வேண் = அவா. வி. 96. (o.)

வேண்டுழி = வேண்டியிடம். கு. 155. [வி. 63. 153.]

வேண்டல் = விரும்பல். வி. 26. 82.

வேண்டு. வி. 126.

வேண் = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

வேதனை = உபதநிரவம். வி. 136.

வேதின = கத்தியைப்போன்ற. கு. 156.

வேத்தவை = வேந்தனுடைய சபை. வி. 26.

வேந்தன் = அரசன். வி. 29. 65. 159.

வேந்து = அரசன். வி. 26. 65. [வி. 17.]

வேந்தோன்றி = கார்த்திகைப்பூ. கு. 290.

வேம்பு. வேப்பு. வி. 26.

வேம். வி. 87.

வேய் = மூங்கில். கு. 116.

வேய்க்குழல் = வேய்க்குழல். [கு. 116. 224.] மூங்கிலாலான ஊதிக்குழல்.

வேர்ததல் = வியர்த்தல். வோவைஎடல்.

வி. 79.

வேல் = கைவேல், ஓர்ஆயுதம். வி. 39. 93.

வேள் = காமன். வி. 93. கு. 276.

வேளவி = யாகம். பவி. வி. 81. 103.

வேறல் = வெல்லல். வி. 94. [125.]

வேறு. வி. 125. கு. 339. விதம். கூறு. வி.

வேறுவினை. வி. 125.

வேற்றுமை = வேற்றுமைப்பொருட்

புணர்ச்சி. கு. 152.

வேறுப்படுததுவது கு. 291. 202. 203.

204. வி. 55.

வேற்று = வேறு. வி. 112.

வேற்றுநிலைமயக்கம் = பிறமெய்ம்மயக்

கம். கு. 110.

வேற்றுமைச்சாந்தி. வி. 21. கு. 152.

வேற்றுமைதொடாகை. கு. 152. 404.

வி. 152.

வேற்றுமைபுருபு அமுதவிய வேற்று

மையுருபு. கு. 352.

வேனில் வேனிற்காலம், ஆறுபருவத்

தில் ஒன்று, கோடைக்காலம். வி. 93.

கு. 276.

வை

வைகலம் = தினந்தோறும். வி. 73.

வைகுதல் = தங்குதல். வி. 63.

வைதல் நிகழ்ததல். வி. 82. [79.]

வைத்தல் = திட்டல். சோககுதல். வி.

வைப்பு இடம். வி. 157. [வி. 60.]

வையகம் பூலோகம். (வை + அகம்.)

வையம் = பூமி. வி. 17. 40. 93. [வை +

அம். வி. 96.]

று

று, றும், விசுநிகள். வி. 77. கு. 145. 272.

னாகான் எனரம். கு. 212.

முடிந்தது முற்றும்.